ARCHIEF DE BOOIJ
Deel 9

Inhoud:

Hoofdstuk 27
Tom de Booij, dagboek en herinneringen 1997(deel 2) t/m 2003 (deel 1)

Behoud woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum 1997(deel 2)…… 2
Behoud woonwagencentrum Trekvaartplein Leiden 1997 (deel 1)……..……..6
Behoud woonwagencentrum Leyweg DenHaag 1997(deel1)……..….36
Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 3)……74
1998……. 75
Behoud woonwagencentrum Bisschopswaai in Baarn (deel 3)…..……. 96
Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 4)……. 97
1999…… …. 98
Dagboek Wereldreis woensdag 21 april - maandag 14 juni ……. ……104
Vervolg 1999…… 146
Behoud woonwagencentrum Trekvaartplein Leiden (deel 2)……. ……...152
Behoud woonwagencentrum Bisschopswaai in Baarn (deel 4)…..…… 169
Where is our earth heading to in the next century? …… 169
2000…… …..287
Behoud standplaatsen woonwagencentrum Bisschopswaai in Baarn (deel 1)……305
2001 ……. …..312
Behoud standplaatsen woonwagencentrum Bisschopswaai in Baarn (deel 2)……. ……..349
Behoud woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum (deel 3)……. ……...350
2002…….351
Behoud woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum (deel 4)……375
Ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag 2002……...379
2003…….397
Behoud woonwagencentrum de Haere in Apeldoorn……412

Behoud woonwagencentrum de Egelshoek 1997 (deel 2)

Dinsdag 7 januari Artikel Gooi en Eemlander: Huizen keert zich tegen spreiding van de Egelshoek *(Wim van Dijk)*
Huizen wordt vermoedelijk de derde gemeente in de regio die zich zal keren tegen de deconcentratie van bet woonwagen De Egelshoek. Een meerderheid van het college wijst althans die spreidingsgedachte af. Alleen wethouder Vrieze blijft daaraan vasthouden. De meerderheid van het college is echter van opvatting dat met voortzetting van het deconcentratiebeleid geen enkel belang meer gediend is. De woonwagenbewoners wijzen de spreiding af en de gemeenten hebben er volgens Huizen ook geen voordeel bij B en w willen dan ook het overleg openen met Hilversum en de andere regiogemeenten over een afwikkeling van de kwestie op basis van de concentratiegedachte. Donderdag neemt de raad daarover een besluit. Het college vindt ook dat niemand zit te wachten op een papieren tijger, zoals het dat formuleert. Het doelt daarmee op het besluit van Hilversum en andere gemeenten om wél verder te gaan met deconcentratie maar die de eerst komende jaren niet te willen afdwingen. In de optiek van Huizen leidt dit alleen maar tot bestuurlijke drukte en andere commotie maar niet tot effectief resultaat. Tot op heden hebben zeven gemeenteraden zich onder voorwaarden voor spreiding uitgesproken Laren en Weesp keerden zich tegen de spreiding. In september, toonde de Huizer gemeenteraad zich al uitermate sceptisch over eventuele deconcentratie. De afgelopen maanden heeft het college zich verdiept in een aantal vragen die tijdens die vergadering gesteld werden. Tijdens de meest recente commissievergadering konden nogal wat fracties niet tot een standpunt komen. Wethouder Vrieze blijft vasthouden aan deconcentratie op vrijwillige basis. Zijn mening is dat een fors deel van de Egelshoekers op die basis wel wil integreren. "En een integratie komt ten goede aan beide groepen",. zei hij gisteren, daarbij doelend op zowel de woonwagenbewoners als bewoners van woningen.

Woensdag 8 januari Brief van B en W van Hilversum aan de B en W van de gemeente Huizen
Geacht college, Desgevraagd kwamen wij in het bezit van uw raadsvoorstel betreffende het bovenvermelde onderwerp. Naar aanleiding van dat voorstel willen wij voor alle duidelijkheid het volgende onder uw aandacht brengen: Het uitgangspunt dat ten grondslag ligt aan het vereffeningsplan, dat het woonwagencentrum De Egelshoek vrijwillig wordt gedeconcentreerd, is nimmer ver1aten. Omdat onder andere uw gemeentebestuur daarom vroeg wordt de Vereffening van de gemeenschappelijke regeling door de gemeente Hilversum afgekocht. In de afkoopregeling zijn alle mogelijke risico's, waaronder een gedwongen verplaatsingstraject, afgekocht. Met andere woorden, een eventueel gedwongen verplaatsingstraject, heeft alleen een rol gespeeld bij het bepaling van de hoogte van het afkoopbedrag. Naar de woonwagenbewoners en de gemeenten toe hebben wij ons altijd op het standpunt gesteld dat de deconcentratie op vrijwillige basis diende te geschieden. Het gehele Vereffeningsplan alsmede de daarop betrekking hebbende begrotingsonderdelen is daarop gericht. De besluitvorming over het Vereffeningsplan is beïnvloed door het beeld, als zou de gemeente Hilversum het woonwagencentrum op korte termijn, met behulp van de ME met veel geweld. gaan ontruimen. Dit heeft er in geresulteerd dat tijdens de besluitvorming over het Vereffeningsplan een discussie is gevoerd over de wijze waarop Hilversum op zorgvuldige wijze denkt uitvoering te geven aan haar vrijwillige verplaatsingsbeleid en wanneer het Instrument gedwongen verplaatsing zou worden toegepast. Wij hebben dat gedaan door te stellen dat gedwongen verplaatsingen voorlopig niet en niet aan de orde waren. Bovendien heeft het college van de gemeente Hilversum de gemeenteraad van Hilversum toegezegd, dat er alleen tot gedwongen verplaatsing zou worden overgegaan na hun goedkeuring zodat de raad een oordeel kan vellen over het vrijwillige traject. Dat was voor de woonwagenbewoners onvoldoende en zij schortten het overleg met de gemeente Hilversum op. De portefeuillehouder voor de Volkshuisvesting, Woonruimteverdeling en Woningbouw heeft

vervolgens gesteld dat het vrijwillige verplaatsingsbeleid bij voorbaat failliet zou zijn als in zijn ambtstermijn tot gedwongen verplaatsingen zou worden overgegaan. Dit heeft geleid tot zijn toezegging aan de woonwagenbewoners, gedaan in de STUG, dat tijdens zijn ambtsperiode niet tot gedwongen verplaatsingen zou worden overgegaan. Hij heeft dat vervolgens verlengd tot zijn eventuele volgende ambtsperiode als portefeuillehouder voor de Volkshuisvesting, Woonruimteverdeling en Woningbouw. Dit was voor de woonwagenbewoners aanleiding het overleg met de gemeente Hilversum over de deconcentratie te hervatten. Het is altijd de bedoeling geweest de deconcentratie van het woonwagencentiem De Egelshoek voort te zetten, althans als het aan de gemeente Hilversum ligt. Hilversum heeft daarenboven aangegeven een ruime periode. die kan oplopen tot 7 tot 10 jaar (afhankelijk van de voortgang van e.e.a.), in acht te zullen nemen om het vrijwillige verplaatsingsbeleid in overleg met de woonwagenbewoners te doen slagen, zonder gedwongen verplaatsingen bij voorbaat absoluut uit te sluiten. Degenen die hieruit concluderen dat Hilversum een uitspraak heeft gedaan ten gunste van een concentratiebeleid is absurd. laat staan dat Hilversum daartoe impliciet zou hebben besloten, zoals u in uw raadsvoorstel doet voorkomen. Een besluit tot gedwongen verplaatsing Is een bevoegdheid van de gemeente Hilversum op de wijze zoals hiervoor is omschreven. Wij verzoeken u deze brief bij de stukken van uw raadsvoorstel te voegen. Een copie van deze brief zenden wij naar alle fractievoorzitters van uw gemeente. Get. voor deze J.R.W. Flink wethouder voor Volkshuisvesting, Woonruimteverdeling en Woningbouw.

Vrijdag 10 januari Artikel in Gooi- en Eemlander: Hilversums beleid Egelshoek gekraakt
(Wim van Dijk)
De Huizer wethouder Dierick liet gisteren geen spaan heel van het Hilversumse beleid om te komen tot deconcentratie van het woonwagenkamp Egelshoek "Ik heb er totaal geen fiducie in. Hilversum is dubbelzinnig bezig, ze moeten maar eens met de billen bloot.
Als die deconcentratie (spreiding. over de regio,·red.) op vrijwillige basis moet dan. kan. het nog wel zeven maal zeven maal zeven jaar duren voordat er wat gebeurt". Ze verwees .daarmee naar een brief van de gémeente Hilversum die was binnengekomen. Wethouder Flink gaf daarin aan te denken aan een periode van zeven à tien jaar waarbinnen de deconcentratie op vrijwillige basis gestalte moet hebben gekregen. In die brief, die verder die amper een rol speelde in de discussie werden tevens gedwongen verplaatsingen niet helemaal uitgesloten. Vrijwel niemand in de raad. zag het nut in van een spreiding van de woonwagens over de regio. Het PvdA-raadslid Bos vond het veel belangrijker dat er bijvoorbeeld een werkgelegenheidsplanvoor het kamp, waar veel werkloosheid voorkomt, werd opgesteld. CDA-woordvoerster Visser-Rebel zei deconcentratie onverstandig te vinden en wisselende bewoordingen sloten de andere fracties zich daarbij aan. De enige voorstander van spreiding bleek, tenslotte de voor het woonwagenbeleid verantwoordelijke. wethouder Vrieze te zijn. Hij verwees naar eerder ingenomen standpunten over het onderwerp en·meende dat er via spreiding ook meer bereikt kon worden om problemen op gebieden,als scholing en veiligheid op te lossen. Zijn betoog ging in eerste instantie·vergezeld van een·tirade richting z'n mede-wethouders; met name dan richting Meijdam die in de provinciale staten voor de spreiding had gestemd als Huizer wethouder er tegen is. Volgens Meijdam had hij dat oordeel geveld voordat·de meest recente:verwikkelingen met de Egelshoekbewoners en Hilversum zich aandienden, maar was zijn standpunt nu gewijzigd. De RPF/GPV-vertegenwoordigster Verhage liet haar mening vergezeld gaan van een amendement op het raadsvoorstel. Zij wilde dat er vanuit het overlegorgaan het STUG een. plan zou worden opgesteld waarin de knelpunten worden opgelost. GroenLinks, PvdA en SGP gaven daar hun steun aan, maar een raadsmeerderheid wees het amendement af,· omdat er eerst duidelijkheid moet komen over de vraag wel of geen spreiding.

Vrijdag 10 januari Brief van het Bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners aan de leden van de Raad van de gemeente Hilversum

Aan de leden van de Raad, Tijdens de raadsvergadering van de gemeente Huizen van vrijdag 9 januari 1996, kregen wij van een raadslid een afschrift van een schrijven van B en W van Hilversum gericht aan de B en W van Huizen dd 8 januari jl. Zoals U al weet, zijn wij weer in overleg getreden met de STUG, aangezien wij van de voorzitter van de STUG, wethouder van de gemeente Hilversum de heer J.R.W. Flink de toezegging hebben gekregen dat tijdens zijn ambtsperiode en ook bij een eventuele verlenging door de gemeente Hilversum niet tot gedwongen verplaatsing zal worden overgegaan.
Tot onze verbijstering lezen we in de voorlaatste alinea van bovengenoemde brief de volgende bijzin:
".....ZONDER GEDWONGEN VERPLAATSINGEN BIJ VOORBAAT ABSOLUUT UIT TE SLUITEN"
Wat moeten we hier nu weer mee. Al het zo juist opgebouwde vertrouwen in een zinnig overleg met de STUG, wordt met een klap weer teniet gedaan. Heel erg jammer, want we dachten net dat wij op de goede weg waren en dat we op een constructieve wijze tezamen met de leden van de STUG het probleem Egelshoek zouden kunnen oplossen. Als de brief was ondertekend door een ambtenaar van volkshuisvesting hadden we er misschien niet zo zwaar aan getild, maar nu de brief is ondertekend door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum, hebben we geen greintje vertrouwen in de vroeger gedane uitspraken van wethouder Flink. We hopen, dat U als raadslid van een van de elf gemeenten van de Gooien Vechtstreek aan B en W van Hilversum nadere uitleg wilt vragen en wat de beweegredenen mogen zijn geweest om een dergelijke brief aan B en W van de gemeente Huizen te schrijven. De brief heeft zeer zeker zijn effect gesorteerd, want 26 van de 27 raadsleden van de gemeente Huizen hebben tijdens de raadsvergadering van vrijdag 9 januari 1996 tegen het deconcentratiebeleid van de Egelshoek gestemd. Sterker nog ze hebben het beleid van de gemeente Hilversum afgekraakt en we citeren hierbij de woorden van wethouder mevrouw Dierick-van de Ven die o.m. heeft gezegd: "Hilversum is dubbelzinnig bezig, ze moeten maar eens met de billen bloot ". Nu lijkt dat ons niet zo'n fraai gezicht, maar de bedoeling van haar woorden is duidelijk. Vooral de dubbelzinnigheid spreekt ons zeer aan. We weten nu ook niet meer wat we wel of niet moeten geloven. We zijn weer terug naar af, met dien verstande dat wij wel hebben bereikt dat we aan mogen schuiven bij de komende STUG vergaderingen. Deze eerste STUG vergadering zal plaats vinden nadat de laatste gemeente van de Gooi- en Vechtstreek zich over het vereffeningsplan heeft uitgesproken. Dit zal gebeuren tijdens de raadsvergadering van de gemeente Huizen op 20 februari a.s. Alhoewel we zeer verheugd zijn over de besluiten van de drie gemeenteraden Laren,Huizen, Weesp die zich gekeerd hebben tegen het deconcentratiebeleid van ons kamp, blijft bij ons toch een gevoel van onbehagen en ongerustheid over het toekomstig beleid van B en W van Hilversum. In de bewuste brief staat de onheilspellende zin: "Een besluit tot gedwongen verplaatsing is een bevoegdheid van de gemeente Hilversum ..." Maar desondanks wensen wij U een gelukkig ongedwongen nieuwjaar. Inmiddels met de beleefde groeten, Het Bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners H. Gerrits, Mw W. Jillings, A. Terpstra, Mw L. Terpstra, T. de Booij

Donderdag 16 januari Artikel Gooi- en Eemlander *(Simone Stevens)*
De VVD·fractie in de Hilversumse gemeenteraad vindt dat het de hoogste tijd is geworden voor een heroverweging van de voorgenomen deconcentratie van woonwagencentrum de Ege1shoek. Het liberale raadslid B. Moojen stelde dit gisteravond aan de orde tijdens de vergadering van de raadcommissie stadsontwikkeling. Moojen zei dit naar aanleiding van de recente uitspraken van drie gemeenten in deze regio om niet door te gaan met het concentratiebeleid. Wethouder Jesse Flink (PvdA) van woonwagenzaken antwoordde hem dat het ingeslagen traject op zijn minst moet worden afgemaakt. Pas als alle gemeenten een besluit hebben genomen - hij schat over een week of zoo - kan volgens hem de balans worden opgemaakt. "En dan gaan we bij de provincie langs, want die. heeft de bevoegdheid. De gemeente is dan een beetje uitgespeeld." De provincie

kan een onwillige gemeente dwingen om mee te werken aan het, deconcentratiebeleid omdat. deze een aanwijzingsbevoegdheid heeft, legde Flink nog uit. Maar Moojon wil nu al het deconcentratiebeleid van de Egelshoek overwegen, omdat er een nieuwe situatie is ontstaan. "Dat kan dus niet", zei Flink, "er ligt, hierover een raadsbesluit met instemming van de VVD. Met een raadsmeerderheid. Er is geen voorbehoud gemaakt." Bovendien, pleitte Flink, is het minder relevant als een plaats als Blaricum afhaakt dan wanneer een gemeente als Huizen niet meer mee wil gaan, omdat Blaricum geen taakstelling heeft. "Dit beleid is in principe dwingend opgelegd. U bent niet vrij in dat opzicht." Moojen. later: "Ik heb altijd grote moeite gehad met dit traject en we zijn met moeite akkoord gegaan met het besluit om door te gaan met deconcentratie. Ik vind het nog steeds een gemiste kans dat we die knelpuntennota nooit bij Tommel hebben ingediend. Door het besluit·Vän Laren, Weesp en Huizen zich te **ke**ren tegen de deconcentratie - toch veertig, vijfenveertig procent van deze regio is een andere situatie ontstaan. Wij hebben de wethouder het voordeel van de twijfel gegevens,. maar dat verdwijnt langzamerhand van tafel. Je zou kunnen zeggen: 'de bodem valt onder het beleid uit.' Wij willen niet blind op het ravijn afstormen. Nu is het moment van herijking. Daar is politiek moed voor nodig," ".Wij hebben constant uit twee kwaden gekozen. Ale gemeenten gedwongen worden ... Nou. niet onwillige honden is het slecht slecht hazen vangen. We willen hiermee een signaal afgeven. Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald."

Woensdag 29 januari Vergadering van de STUG

De voorzitter wijst op het grote aantal brieven dat de gemeente Hilversum vanuit het bestuur van Egelshoek bereikt en wijst op de fysieke onmogelijkheid om die (tijdig) te beantwoorden. De kern van de ongerustheid van de bewoners lijkt nog steeds te liggen in de vrees dat er toch gedwongen verplaatst zal worden. De voorzitter herinnert aan de toezegging in de vorige vergadering, gevolgd door een brief met dezelfde belofte: er zal geen bestuursdwang worden toegepast, niet tijdens deze raadsperiode, maar ook volgende gemeentebesturen zullen zich rekenschap moeten geven van de afspraak.
De brief van het bestuur van Egelshoek van 27 november j.l. ligt ter afdoening bij de GSD. *)
Stand van zaken besluitvorming vereffeningsplan:
Nederhorst den Berg en 's-Graveland gingen alsnog accoord met de condities, de raad van Huizen verklaarde zich tegen en gaf in een brief aan het college van Hilversum de achterliggende argumenten. Overigens bevatte het raadsvoorstel van Huizen enkele feitelijke onjuistheden die nog tijdig vanuit Hilversum konden worden rechtgezet. Dit leidde evenwel niet tot een ander eindresultaat. De voorzitter leidt uit de formulering dat Huizen thans nog niet instemt met het vereffeningsplan af dat de deur nog op een kier staat. Dat lijkt echter in tegenspraak met de stelling dat in het vervolg wordt uitgegaan van de concentratiegedachte. De heer Vrieze verklaart dat in de uitvoerige discussies in de raad de feitelijke en destijds geaccepteerde reden van de deconcentratiegedachte wat op de achtergrond raakte doordat men zich concentreerde op de gewijzigde voornemens ten aanzien van het eventueel toepassen van bestuursdwang bij de verplaatsing. Bovendien is aan de Tommelcirculaire die herinnerde aan de noodzaak van het deconcentratiebeleid indertijd in Huizen waarschijnlijk onvoldoende aandacht geschonken. De wethouder zegt te hopen dat degenen in de raad die zich thans zo opwerpen voor. het zelfbeschikkingsrecht van de woonwagenbewoners, zich ook sterk willen maken voor het oplossen van de achterstanden en andere problemen op het kamp. Ondanks het mede door Huizen veroorzaakte verdeelde eindresultaat binnen de 11 regiogemeenten hoopt de heer Vrieze dat er in onderling beraad en in overleg met de Provincie toch een gezamenlijke besluitvorming zal worden bereikt. De heer Vos deelt mede dat ook in Laren wordt voort gedacht in de richting van een concentratiegedachte. De heer Jansen vraagt zich af of er nu wel of niet van de gemeenschappelijke regeling wordt uitgegaan en of de stemverhouding een rol speelt. De voorzitter stelt dat de gemeenschappelijke regeling als zodanig is ontbonden. Nu gaat het om de boedelverdeling. Dit gremium van bestuurders heeft geen besluitvormende bevoegdheid. De

weging is een competentie van de Provincie. De formele positie van de Provincie is momenteel echter niet duidelijk, noch wat het resultaat van de afwegingen in Haarlem zal zijn.
Vervolgprocedure vereffeningsplan/bijdragen gemeenten:
Vastgesteld wordt dat er geen unanimiteit in de besluitvorming is en dat de Provincie een arbitraire rol zal moeten spelen. Er zijn geen andere of nieuwe argumenten aan te voeren op basis waarvan een wijziging in de raadsuitspraken verwacht mag worden. Vooruitlopend op de komende besluitvorming in Muiden (20 februari) stelt de voorzitter dat ook het komende proces bestuurlijk begeleid zal moeten blijven worden.

*) Tijdens de vergadering deelde de voorzitter de wethouder Flink mij mede dat hij wel een aparte secretaresse moest inschakelen om op al onze brieven antwoord te geven. Ik heb hem toen gevraagd om de brief van 27 november 1996 wel te beantwoorden. In deze brief hebben we gevraagd of de gemeente Hilversum gelden die eigenlijk bestemd waren voor De Egelshoek wel voor het daartoe bestemd doel waren gebruik. Op deze brief hebben we ondanks zijn toezegging nooit een antwoord mogen ontvangen. Later is gebleken dat inderdaad de gemeente gelden ter waarde van 300.000 gulden bestemd voor de Egelshoek waren gesluisd naar Algemene Middelen. Logisch dat ze daar moeilijk antwoord op konden geven!

Woensdag 12 februari brief van het Bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners aan de bewoners van de Egelshoek
Goed nieuws: In het verslag van de openbare vergadering van 29 januari 1997 van Stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi- en Vechtstreek (STUG) lezen we, zwart op wit, de volgende zinnen die voor ons Egelshoekers heel belangrijk zijn: " De kern van de ongerustheid van de bewoners lijkt nog steeds te liggen in de vrees dat er toch gedwongen verplaatst zal worden. De voorzitter (wethouder Flink) herinnert aan de toezegging in de vorige vergadering , gevolgd door een brief met dezelfde belofte : ER ZAL GEEN BESTUURSDWANG (lees: gedwongen verplaatsing door de ME) worden toegepast, niet tijdens deze raadsperiode, maar ook volgende gemeentebesturen zullen zich rekenschap moeten geven van de afspraak". Nu het mes echt van tafel is, vinden wij als bestuur dat ons kantoortje, dat we in juni 1996 hebben gekraakt, weer toegankelijk moet worden gemaakt voor de gemeente. Want het bestuur heeft van de STUG en ook van de wethouder Flink (tijdens een persoonlijk onderhoud met Leny Terpstra op 16 januari jl.) de toezegging gekregen dat een aantal onderhoudsclaims op het kamp door de gemeente Hilversum zullen worden uitgevoerd. Een van deze claims is het opknappen van ons kantoortje. Om dit mogelijk te maken zal ons bestuur MORGENMIDDAG OM 2 UUR de sleutel van ons kantoortje aan een vertegenwoordiger van de gemeente Hilversum overhandigen, zodat zo spoedig mogelijk kan worden begonnen met de opknapbeurt. Hopelijk zijn jullie in de gelegenheid om morgenmiddag aanwezig te zijn om getuige te zijn van het feit dat ons eerst gestelde doel is bereikt: De Egelshoekers zullen niet meer door middel van de ME gedwongen worden verplaatst. Iedereen die vrijwillig weg wil, mag uiteraard gaan, maar als niemand wil vertrekken, blijven we tot in lengte van dagen op ons oude vertrouwde plekje staan! We kregen eindelijk antwoord op onze brief van 1 oktober 1996 (!) van de staatssecretaris van het Ministerie van Volkshuisvesting D.K.J. Tommel Hij schrijft daarin onder andere: "Door. het decentralisatiebeleid is de verantwoordelijkheid ten aanzien van 'woonwagens en standplaatsen gelegd bij de plaatselijke besturen" (dus in ons.'geval de gemeente Hilversum) . Met de beste groeten van het Bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners, Hannes, Wies, André, Leny en Tom.

Behoud woonwagencentrum Trekvaartplein Leiden 1997 (deel 1)

Donderdag 27 februari hebben de bewoners van het woonwagencentrum Trekvaartplein mij gevraagd om hun te helpen in hun strijd tegen de gemeente Leiden, die het centrum wil opheffen.

Alvorens ik nader inga op wat er zich allemaal heeft afgespeeld in 1997, geef ik hieronder hun geschiedenis vanaf 1918 tot het moment dat ik bij hun kwam**.**

De geschiedenis van het woonwagencentrum Trekvaartplein 1918-1997
Opgedragen aan Annie Offenberg, voorvechtster voor het behoud van het woonwagencentrum Trekvaartplein. In het woonwagennieuws van mei 1994 zei ze : "geef ons kans voort te bouwen op onze geschiedenis, zodat we weer in vrijheid kunnen leven".

Annie Offenberg

Door de invoering van de woonwagenwet in 1918 kon de gemeente Leiden de woonwagens niet meer uit de gemeente laten verwijderen. Daarvoor gebeurde dat wel, dat blijkt zonneklaar uit de brief geschreven in 1929 aan de gemeenteraad door de burgemeester van Leiden van de Sande Bakhuysen:
" Sedert het inwerking treden van die wet zijn de gemeenteraden helaas alleen nog maar bevoegd bepalingen vast te stellen betreffende de plaats door woonwagens bij verblijf in de gemeente, in te nemen". (Let goed op het woordje : helaas). Maar de wet had ook enkele voordelen, zo kon de gemeente door het aanwijzen van speciale standplaatsen de zaak goed onder controle houden. Volgens de gemeenteraadsleden vond men de standplaats die woonwagens tot die tijd innamen aan de Haarlemmerweg - niet geschikt omdat de woonwagens te dicht in de buurt van huizen van de burgers van Leiden stonden. Ook om een andere reden was de locatie ongeschikt, want bezoekers aan de feesten op 3 oktober hadden last van de woonwagens! In gemeenteraad stelde in 1922 burgemeester de Gijselaar een andere standplaats voor. In een brief aan de gemeenteraad zegt hij : "Ik geef toe dat in een stad als de onze een dergelijke toestand niet past; de menschen klagen volkomen terecht en ik vermoed dan ook, dat ik die wagens door de politie uit de stad zal laten verwijderen totdat wij bij tijd en wijle een geschiktere plaats hebben gevonden". De wethouders stelden aan de raad voor om een weiland aan de Lage Morschweg te kopen voor een officiële standplaats voor woonwagens. Ondanks de invoering van de woonwagenwet in 1918.was het toch nog mogelijk tot 1927 om door politieverordeningen de woonwagens buiten de gemeente te houden. In 1923 werd het kamp aan de Lage Morschweg - buiten de bebouwde kom en in de polder gelegen - ingericht. De woonwagens mochten alleen daar gaan staan, overtreding werd bestraft met 25 gulden boete of een celstraf met een maximum van zes dagen. De hoogte van het staangeld was een kwartje per dag voor alle woonwagens. Dit was zeer hoog in vergelijking met andere gemeenten en op 6 juni 1932 heeft men dit bedrag verlaagd tot een dubbeltje. Het was moeilijk en veel werk om het geld te innen en niet om humanitaire maar om praktische motieven werd het staangeld op 4 december 1933 afgeschaft. Verder moesten de

woonwagenbewoners bij het innemen of verlaten van de standplaats dit aan de politie mededelen. De burgemeester de Gijselaar vond dat het kamp niet luxueus ingericht moest worden om de woonwagenbewoners te ontmoedigen om naar Leiden te komen. Niet meer dan een aansluiting op de waterleiding, toiletten en een gemetselde vuilnisbak. In 1932 bestond de verlichting uit twee petroleum lantaarns waarvan er een bij de ingang en de ander in het kamp zelf stond. Bij de minste windstoot gingen de lampen uit! Niet alleen de verlichting liet te wensen over maar ook de hygiënische toestand was slecht. Het vuilnis moest worden gestort op grote afvalhopen. 7 jaar na het inrichten van het kamp in 1923 waren de noodzakelijke voorzieningen nog niet getroffen geen elektrische verlichting en geen stenen vuilnis bak. In 1930 werd de locatie aan de Lage Morschweg afgekeurd. Er moest een andere standplaats worden gezocht. Directeur van de gemeentewerken schreef hierover aan B en W in 1934: " Het kan inderdaad niet worden ontkend, dat in verband met de omstandigheid dat sinds eenige jaren aan en nabij de Lage Morschweg een nieuwe woonwijk is ontstaan, welke wijk zich meer en meer uitbreidt, de aanwezigheid ter plaatste van het woonwagenkamp daarvoor een zeer ongunstige factor oplevert. Het terrein van de Lage Morschweg was bestemd volgens het gemeentelijke uitbreidingsplan voor de bouw van woningen. Het woonwagenkamp moest om economische redenen weg" *(Red. Waar hebben we dit geluid meer gehoord?)*. Ook de Leidse exploitatie maatschappij van onroerende goederen wilde ook graag dat het kamp weg ging. De plannen lagen al klaar als het niet verplaatst zou worden zou worden dan liep de bouw van een nieuw stadsgedeelte gevaar, en als de bouw niet doorging leverde, dat verlies op voor de exploitatiemaatschappij. Er werden vele locaties voorgesteld: 1. Boschhuizerpolder, 2. Ten zuiden van de Boschhuizerwetering, 3. Ten oosten van de Haarlemmerweg. De commissaris van politie wil een andere locatie, liefst erg ver buiten de bebouwde kom en op' een open terrein. Het animo om daar te verblijven moest tot een minimum worden beperkt. Commissaris van politie zei:"Wordt dus de Lage Morschweg van deze plaag bevrijd, de Haarlemmerweg en omgeving zullen dan door deze plaag worden bezocht". In 1934 werd onderzocht of het niet mogelijk zou zijn om met Oegstgeest of Leiderdorp tot de inrichting te komen van een gemeenschappelijk woonwagenterrein. Het laatste vooroorlogse plan was van 12 juni 1935: het terrein van de Kettingfabriek van de Koninklijke Nederlandse Grofsmederij. Er kwamen nieuwe richtlijnen betreffende de inrichting van woonwagenstandplaatsen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken:
"De woonwagenkampen moeten van de weg worden gescheiden door een zware stevige afrastering of door aarden wallen, dan wel door ene singel of een breede beplante strook, welke het kamp aan het oog van de weggebruiker ontrekt". Dan komt de oorlog en wordt het beleid inzake woonwagenkampen steeds grilliger. Zo verscheen in augustus 1940 in het tijdschrift sociale zaken met een artikel van L.L. van Doorn onder de titel "Woonwagenbewoners moeten verdwijnen". De woonwagenwet moet worden gewijzigd door de woonwagenbewoners te verbieden zich te verplaatsen. Van Doorn noemt nog een aantal negatieve kenmerken van de woonwagenbewoners :" Hij zaait niet dus maait ook niet. Hij teert op de weldadigheidszin van zijn gemeenschap, hij teert op den gemeenschap, bedelarij verkapt en openlijk, stroperig, landloperij, misbruik van openbare en particuliere en kerkelijke armenzorg. De doorsnee-woonwagenbewoner behoort tot het a-sociale type. Noodig is: het vormen uit woonwagenbewoners gezonde, krachtige, arbeidzame mannen en vrouwen die de waarde van den arbeid leeren waarderen, die de groote betekenis van goed onderwijs ervaren, die de noodzakelijkheid van hygiëne en een goede huisvesting leeren inzien, de groote waarde leeren beseffen van een uit arbeid verkregen inkomen. Zij moeten worden opgenomen in het groote leger van landgenoten, dat met hernieuwde kracht met nieuwe moed verfrischt en gesterkt naar geest en lichaam aan de Nederlandsche Gemeenschap bouwt". Deze mening sloot goed aan bij die van het Ministerie van Binnenlandse zaken. Door het Ministerie werden de woonwagenbewoners als a-sociaal bestempeld. Het nomadenleven van de groep werd sterk afgekeurd en vereenzelvigd met luiheid. Ze wilden de groep dan ook interneren in werkkampen. Tussen 1940 en 1942 werden alle woonwagenbewoners met een Nederlandsche nationaliteit

geregistreerd. Deze was in handen van de rijks identificatie dienst en het centraal bevolkingsregister. De rijksidentificatie dienst viel onder het Ministerie van Justitie en wilde gegevens verzamelen van woonwagenbewoners omdat zij werden beschouwd als een potentieel criminele groep, die extra toezicht nodig had. Alleen woonwagens die niet meer getrokken konden worden en woonwagenbewoners die in een gemeente een vaste standplaats hadden, mochten op hun standplaats blijven. De gemeente Leiden heeft in de oorlogsjaren in zekere zin invloed gehad op woonwagenbewoners, die wel of niet in aanmerking kwamen voor deportatie naar verzamelkampen. (red. net als nu: een deel van de bewoners mag blijven en een ander deel moet worden gedeporteerd). Höheren SS en Politzeifuehrer Rauter vaardigde een bevel uit om de woonwagenbewoners uit de provincies Noord en Zuid-Holland, Zeeland en de kuststrook langs bet IJsselmeer te evacueren en onder te brengen in een groot centrum. Aan het nomadische leven van dit volksdeel moest een eind gemaakt worden en deze bevolking moest in de geordende samenleving worden opgenomen, net zoals Van Doorn in zijn artikel in 1940 al had voorgesteld! 13 juni 1943 werd het de woonwagenbewoners verboden zich te verplaatsen. De woonwagenbewoners probeerden de maatregel te voorkomen door hun wagens te verkopen of onder te brengen bij boeren of in onbewoonbaar verklaarde woningen te trekken. Ook verstopten sommigen zich in bossen of op de hei. Uit de gemeenteverslagen waren vlak voor de oorlog in Leiden nog maar 12 woonwagens. Men weet niet hoeveel er tijdens de oorlog in Leiden zijn gebleven. Na de oorlog kwamen de woonwagenbewoners weer naar Leiden terug. Pas in 1951 werd een nieuw kamp ingericht aan de Broekweg (nu Trekvaartplein geheten). Alleen de hoogst noodzakelijke voorzieningen werden getroffen: waterleiding, toiletten, paardenstal en elektrische verlichting. Het bleek echter dat jaren na de inrichting van het kamp de voorzieningen volstrekt onvoldoende waren. De toiletten waren vies, omdat op het kamp maar een waterkraan aanwezig was en werd gebruikt om de kampbewoners van water te voorzien en tegelijkertijd om dagelijks de toiletten te reinigen. Niet alleen toiletten veroorzaakten slechte hygiënische omstandigheden, maar ook het vuilnis dat op een onverharde grondstrook binnen het kamp werd gegooid. De bewoners konden in de avonduren wegens overlast van ratten niet de deur van de wagen laten opstaan. De kampwacht die normaal gesproken twee keer per dag het kamp schoonmaakte was volgens de bewoners als een dik half jaar niet meer geweest. 22 juni 1959 werd in de gemeenteraad van Leiden de mogelijkheid geopperd om van het woonwagenkamp aan de Broekweg een regionaal kamp te maken. Het was de bedoeling om met de gemeenten Leiderdorp, Oegstgeest, Rijnsburg, Sassenheim, Voorschoten, Warmond en Zoeterwoude tot een gemeenschappelijke regeling te komen. De gemeente Leiden zou het beheer en verzorging van het regionale kamp op zich nemen. De uitbreiding en vernieuwing van de voorzieningen leverde echter moeilijkheden op, omdat men met de andere gemeenten niet tot overeenstemming kon komen over de kostenverdeling. Het gevolg was dat 11 jaar na het tot stand komen van het woonwagenkamp aan de Broekweg de woonwagenbevolking nog steeds te kampen had met gebrekkige voorzieningen en slechte hygiënische omstandigheden. Een wet van 11 april 1962 stelt dat de gemeente een verzoek kan richten aan de gedeputeerde staten om het aantal woonwagens vast te stellen dat maximaal mag worden toegelaten. Leiden heeft zo'n verzoek gedaan en gevraagd om 68 woonwagens toe te laten. In 1966 worden scherpe verordeningen voor woonwagenbewoners vastgelegd, die veel weg hebben van huisregels van gevangenissen. Zo lezen we in de verordening van 10 artikelen: Artikel 2. De eigenaar of gebruiker van een woonwagen is verplicht aan het kamphoofd onmiddellijk na aankomst en tenminste 24 uur voor vertrek dit mede te delen. Artikel 3. Hij is gehouden op bevel van het kamphoofd a. van standplaats te veranderen; b. opslag onder en naast de woonwagen en/of het bijbehorend voertuig te verwijderen. Artikel 8. Overtreding en niet nakomen van het bepaalde in deze verordening wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste driehonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste twee maanden. In 1972 blijkt dat het woonwagencentrum aan de Broekweg niet meer aan de gestelde eisen voldoet. Zo wordt in 1974 vlak naast het oude kamp het nieuwe kamp aan de Trekvaartplein geopend. Maar het voldoet al van af het begin aan niet

aan de noodzakelijke sanitaire voorzieningen. In de 2e helft van de jaren 70 hebben de bewoners hier tegen acties gevoerd (bezetting van het stadhuisplein door caravans). De acties hebben succes en de voorzieningen worden getroffen. Het kamp raakt overvol. De boventalligen worden door het woonwagenschap gedoogd. Eind zeventiger jaren komt er weer een wijziging in het beleid. Volgens de overheid blijkt dat het meestal gedwongen overplaatsen van woonwagenbewoners naar grote regionale woonwagencentra het isolement versterkt en het tot stand komen van contacten met de samenleving juist belemmert. (Red. de waarheid is echter dat men meer controle wilde hebben over het wel en wee van woonwagenbewoners). Men wil de woonwagenbewoners weer in kleine kampjes onderbrengen. Maar dit blijkt in de Leidse regio niet goed van de grond te komen. Slechts een kleine locatie in Leiderdorp met 8 standplaatsen komt tot stand. Minister mevrouw Tilly Gardeniers, verantwoordelijk voor het woonwagenbeleid over de uitvoering van het nieuwe plan: "Leiden heeft zich steeds van zijn goede kant laten zien, maar de gemeenten in de regio hebben het erbij laten zitten". Als een gemeentebestuur een mogelijke plaats aanwijst geeft dat aanleiding onder de burgerlijke bevolking tot heftige reacties. Zo in het geval bij de inwoners van Warmond. Ze verzamelen handtekeningen om te voorkomen dat het kamp er komt. "Warmond wordt geconfronteerd met een groep die ervoor kiest niet te worden geïntegreerd in de maatschappij. De plaatsing van een kamp zou funest zijn voor de omgeving en de omwonenden", zeggen bewoners van Warmond. Door deze beleidswisseling van de overheid leven de kampbewoners steeds in grote onzekerheid over hun uiteindelijke bestemming. De bewoners van het kamp zien het uit elkaar halen van de families niet zitten. Ze zijn net gewend. "Wij willen bij elkaar blijven, onze kinderen trouwen en die blijven in hun eigen wagen bij ons wonen".In 1981 komt van het Ministerie VROM een circulaire MG 81-03 van 19 januari, waarin volgens het Ministerie het kamp aan de Trekvaartplein niet meer voldoet en wel op twee punten:Een slechte ontsluiting, terwijl daarnaast de maatschappelijke voorzieningen te ver weg liggen. Het centrum dient derhalve te worden opgeheven". (Wat dit laatste punt betreft: "De school ligt op 700 meter, postkantoor en bushalte op 800-900m. De dichtst bij zijnde winkel op 700 meter). " Het kamp ligt op een stuk grond dat geschikt is voor woningbouw. De gemeente Leiden zelf, in tegenstelling tot het Ministerie, wil het kamp wel handhaven. In 1982 komen 86 bewoners van het kamp met een petitie gericht aan de staatssecretaris van het VROM met het verzoek om het kamp te behouden en niet op te splitsen in kleine kampen. Ze willen dat het kamp aan de Trekvaartplein behouden blijft. In het zelfde jaar zegt de staatsecretaris mevrouw Langedijk de Jong echter dat de gemeenten in de Leidse regio vaart moeten zetten met het inrichten van kleine kampen. Ze verwijt de bestuurders een gebrek aan politieke moed. In 1983 wordt een open dag in het kamp georganiseerd. De belangstelling valt echter wat tegen. De provincie is bereid woonwagenbewoners die niet van het Leids centrum naar een (toekomstig) kamp in de regio willen verhuizen, desnoods daartoe te dwingen. De provincie zal dan toestemming geven aan het woonwagenschap om de woonwagens weg te slepen. Dit staat in het voorlopig provinciaal plan 1985-1990.Maar er is toch nog een sprankje hoop. In 1983 wordt door de gemeente Leiden een motie aangenomen dat er nooit sprake mag zijn van gedwongen verplaatsing van woonwagens. Eind november hebben tachtig bewoners van het Leidse woonwagencentrum op het stadhuisplein actie gevoerd. Wethouder Tesselaar zei tegen de bewoners: "Het is een idioot soort beleid om woonwagenbewoners naar kleine kampjes te slepen. Vooral omdat de bewoners twintig jaar geleden juist naar grotere kampen moesten van overheid. Ons college vindt dat mensen op vrijwillige basis naar kleine kampjes moeten kunnen. En in tegenstelling tot het rijk vinden we dat het kamp in Leiden best wat groter kan blijven. 19 maart 1984 is er een hoorzitting over het voorontwerp woonwagenplan Zuid-Holland. 68 plaatsen mogen in Leiden behouden blijven . Reactie van de bewoners op dit plan: "Je verruilt toch geen goede schoenen voor klompen. Als je mensen gedwongen gaat verplaatsen veroorzaakt je ellende. Dan heb je een zwerm bijen gekregen en jullie weten wel wat gebeurt als zo'n zwerm in je tuintje neerdaalt: die steken". 15 november wordt een motie Schijndel-Broses aangenomen door de Provinciale Staten van Zuid-Holland met o.m. - dat de starheid waarmee aan een maximaal aantal

standplaatsen wordt vastgehouden ingaat tegen de wensen en belangen van woonwagenbewoners - geen dwangmaatregelen mogen worden toegepast om een verhuizing door te voeren. Begin januari 1985 wil het woonwagenschap de nodige gas- en elektrische voorzieningen aanbrengen, alleen als 27 woonwagens van het centrum verdwijnen. 17 januari 1985 zegt staatssecretaris Brokx dat het kamp weg moet, de provincie wil 41 staanplaatsen, terwijl de gemeente 68 plus 10 trekkers plaatsen zit zitten. De heer Parlevliet, voorzitter van het woonwagenschap wil nieuwe kampjes van maximaal 15 plaatsen . 11 maart 1985 zegt PvdA-gemeenteraadslid Elkerbout tijdens een politiek forum op het Trekvaartplein dat de ruim dertig boventallige bewoners op het centrum Trekvaartplein in het uiterste geval gedwongen moeten worden om naar een standplaats in een van de regio-gemeenten te verhuizen. 13 maart 1986 herinneren 4 raadsleden van gemeente Leiden de burgemeester Goekoop dat in 1983 een motie unaniem door de raad is aanvaard, waarin stond dat verhuizing uitsluitend op vrijwillige basis zou mogen geschieden. Gedeputeerde staten vinden dat de gemeente Leiden desnoods moet meewerken aan gedwongen verhuizingen van woonwagenbewoners als de regiokampen niet vol komen. Wethouder De la Mar zegt dat het streven moet zijn om de druk van de ketel te halen en er niet meer wordt gedreigd met gedwongen verhuizing. Het belangrijkste op dit moment vindt hij echter dat er rust moet komen in de tent. Hij gelooft dat de provincie en het woonwagenschap onvoldoende beseffen wat de gevolgen zijn van wegslepen. " Ga je slepen dan is het oorlog". 25 maart sturen de bewoners van het kamp een brief aan het regionaal woonwagenschap met drie punten:
1. Wij willen duidelijkheid over de ruimte waarin het schap door ons onderhandeld wordt kan worden. 2. Over gedwongen verhuizing wordt niet meer gepraat. En dan bedoelen we niet tussen nu en 2 weken, maar we bedoelen dat dat in zijn algemeenheid niet meer over wordt gepraat. 3. Het noodkamp blijft gehandhaafd totdat die plaatsenvoor permanente bewoning niet meer nodig zijn.
26 maart 1986 is er een discussie tussen de voorzitter Parlevliet van het woonwagenschap en vijftig bewoners. De bewoners zeggen dat als je toch gaat slepen er doden vallen. Herhaalde malen wordt een verband gelegd met de Tweede Wereldoorlog. "Wij zijn Leidenaars en willen daar blijven wonen". Daarop volgt een vergelijking met het feit dat mevrouw Goekoop, de vrouw van de burgemeester van Leiden, in Amsterdam wil blijven. "Als ze dat wil", zegt mevrouw Offenberg, " dan heeft ze daar groot gelijk in. Maar laat ons dan zitten waar we zitten". Aan het adres van de heer Parlevliet voegt ze toe: " Zullen we U en uw gezin morgenochtend vroeg ook even naar Drente brengen". Toch zijn er enkele wagens naar Noordwijk vertrokken. Volgens de bewoners is dat ook onder dwang gebeurd. Ze gingen er van uit dat er op den duur niet aan wegslepen zou zijn te ontkomen
21 mei 1986 schrijven de gedeputeerde staten van Zuid-Holland aan de Gemeente Leiden, dat zij het standpunt van de gemeente Leiden betreffende het niet willen slepen onaanvaardbaar vinden en verzoeken om intrekking van de motie. Indien de gemeente Leiden bij haar standpunt blijft dan beschouwt de provincie dit als afwijzing van het ingenomen uitgangspunt om woonwagenstandplaatsen te deconcentreren. De provincie zal zich dan genoodzaakt zijn om met een nieuw plan te komen, dat er voor de gemeente Leiden veel ongunstiger uit zal gaan zien. Opheffing Trekvaartplein en met als taakstelling voor de gemeente Leiden om 100 standplaatsen in te richten, verspreid over minstens 7 locaties.
12 mei 1986 is er overleg tussen de Gedeputeerde staten van Zuid-Holland en het woonwagenschap. De voorzitter van het schap de heer Parlevliet zegt, dat door het aannemen van een motie door de gemeente Leiden in 1983, dat er niet gesleept mag worden, het hele beleid lam wordt gelegd. Gedeputeerde Statenlid mevrouw Gunther concludeert dat weliswaar de sleepbevoegdheid is overgedragen aan het woonwagenschap en dat het algemeen bestuur van het schap heeft besloten deze bevoegdheid niet uit te oefenen zolang de raad van de grootst deelnemende gemeente (Leiden) zegt : " er wordt niet gesleept:". Zij zegt voorstander te zijn dat de motie voor eind juni aanstaande van tafel gaat.
28 november 1986 actie van bewoners: " De overheid solt met ons en behandelt ons als kudde

dieren". In 1987 is het staatssecretaris Heerma die handhaving van het kamp niet bij voorbaat van de hand wijst. Hij wil eerst praten met de provincie. Het standpunt van de provincie is inmiddels veranderd. Voor 1987 wilde de provincie net als het rijk dat het kamp moet worden opgeheven. 28 februari 1987 wil Gedeputeerde staten af van gedwongen verplaatsing, omdat zowel de gemeente Leiden als het woonwagenschap daar aan geen medewerking willen geven. Eind april 1987 heeft de wethouder van de gemeente Leiden nog steeds geen afspraak kunnen maken met de staatssecretaris Heerma. 16 september 1987 wil B en W van Leiden twee nieuwe kampjes aanleggen ,zodat het Trekvaartplein dan kan worden teruggebracht naar 40 standplaatsen. (Stevenshof en Roomburgpolder) Wethouder De La Mar van de gemeente Leiden roept zich zelf uit als de grote voorvechter voor het behoud van Trekvaartplein, maar dan wel in een afgeslankte vorm. Hij wil dat de bewoners akkoord gaan met de 40+30 formule. Als de gemeente vasthoudt aan een groot kamp dan komt er per 1 januari 1988 geen subsidie meer van het Rijk, alle kosten komen dan voor rekening van het woonwagenschap. Voor de andere gemeenten is dit niet acceptabel. Als reactie op de initiatieven van De la Mar zeggen de bewoners:" Wij zijn niemand tot last, niemand is ons tot last. Wij willen hier perse met z'n allen blijven wonen".
23 september 1987 tijdens de vergadering van de commissie sociale zaken en maatschappelijke aangelegenheden vraagt Geertsema (VVD) zich af hoe men denkt het Trekvaartplein woonwagencentrum af te bouwen tot 40 standplaatsen als men uit gaat van overplaatsing op vrijwillige basis. Dorus, een woonwagenbewoner zegt, "We willen niet als beesten worden behandeld. Je kan ons toch niet zo maar wegslepen?! Er is iets helemaal fout met de manier waarop er altijd maar van alles over ons wordt besloten. Wij willen gewoon op Trekvaartplein blijven wonen. Dat is een prima kamp en alles is daar nu in orde"
Eind september 1987 wil zeker de helft van het aantal woonwagenbewoners op de locatie Katwijk/Noordwijk terug naar het Trekvaartplein. De bewoners krijgen bezoek van de kamerleden Wolffensberger en Jorritsma. De bewoners roepen hun toe.: "Ze hebben ons hier gedumpt en kijken niet meer naar ons". De bewoners hebben niet de noodzakelijke voorzieningen gekregen die hun waren beloofd. "Ze hebben ons koeien met gouden horens beloofd. Twee jaar vragen we naar een speelplaats voor kinderen en een jaar om telefoon aansluitingen". Op het Trekvaartplein kamp aangekomen zeggen de twee kamerleden dat het kamp moet blijven. "Hier zijn geen problemen" zegt mevrouw Jorritsma.
8 oktober 1987 deelt wethouder De la Mar mede dat de locatie Roomburg is afgevallen. Het grond is ernstig vervuild en men zal last hebben van het drukke verkeer.
23 oktober 1987 vindt er een gesprek plaats tussen de gedeputeerde mevrouw Stolker en de staatssecretaris Heerma. Het rijk stelt voor 1990 geen subsidie meer ter beschikking voor de hoognodige renovatie van het kamp. De provincie wil wel meewerken aan 41 standplaatsen, mits Leiden twee nieuwe kampjes aanlegt. In 1990 wordt beslist door de Provincie (in overleg met de staatssecretaris Heerma en wethouder De la Mar), dat het woonwagencentrum mag blijven bestaan, maar wel met slechts 40 standplaatsen en 40 woningen.
17 januari 1990 wordt het akkoord gesloten tussen de gemeente Leiden (wethouder De la Mar), de provincie (gedeputeerde mevrouw Stolker) en het Rijk (staatssecretaris Heerma) dat er 40 standplaatsen en 40 woningen komen, onder de voorwaarde dat er woningbouw komt in de Broek- en Simontjespolder. Dit wekt de woede van wethouder Kohlbeck van Oegstgeest, want er worden afspraken gemaakt over woningbouw in de polder die op het grondgebied van Oegstgeest ligt..De polder moet groen blijven. Die structuur schets geldt tot de 21ste eeuw. Dat is vastgesteld beleid. Daar kan men niet om heen, zegt Kohlbeck. De structuurschets is na twee jaar en na uitgebreide inspraakmogelijkheden vastgesteld". De wethouder De la Mar beroept zich op het feit dat een aantal woonwagenbewoners bereid is hun wagens te verruilen voor een huis. " Wie zijn dat dan? Ga je lottoballetjes opgooien om te bepalen wie er zijn woonwagen uit moet?" reageerde woonwagenbewoonster Annie Offenberg, tevens voorzitster van het landelijk overleg woonwagenvrouwen. Volgens haar zijn er vrijwel geen kandidaten voor het huis onder de huidige bewoners van het Trekvaartplein. Mevrouw Offenburg beschuldigt de Leidse wethouder 'burgers'

te maken van woonwagenbewoners. "Waar zijn jullie mee bezig, huizen kunnen hier wel worden gebouwd, maar waarom kunnen wij hier niet gewoon blijven wonen. Jullie dwingen ons gewoon de huizen in. Niets vrije keus" Een andere bewoners verzucht: "Ik woon hier al veertig jaar. Ik ben op deze plek geboren. Je denkt toch niet dat ik mijn wagen verplaats omdat er een huis moet komen". In een brochure lezen we dat de gemeente Leiden een aantal uitgangspunten wil hanteren met betrekking tot het vaststellen van de taakstelling in de periode 1990-1995. Een van deze uitgangspunten is (pagina 16): "Het toepassen van dwangmaatregelen blijft voor ons derhalve het ultimum remedium".(red. dit betekent: het uiterste middel" in gewoon Nederlands). Dit staat in schril contrast met een passage die voorkomt in een schrijven van 28 februari 1990 van de provincie Zuid-Holland aan de gemeente Leiden: "Tijdens een hoorzitting op 14 maart 1989 in het centrumgebouw Trekvaartplein hebben de bewoners over het plan 1990-1995 tegenover de aanwezige vertegenwoordigers van gemeente Leiden, provincie en rijksoverheid de wens uitgesproken om het centrum in de volle omvang te behouden. Ze willen niet vrijwillig weggaan, laat staan onder dwang. Het uitgangspunt van provincie en gemeente is dat geen medewerking zal worden verleend aan mogelijke wangverhuizing, indien het bewoners aangaat die in het verleden rechtmatig standplaats op het centrum hadden verkregen". Heerma wil wel op het kamp komen voor een bezoek, maar 30 oktober 1990 schrijft hij echter:" Inmiddels is gebleken dat " tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren ". Hij wil pas komen als de praktische bezwaren zowel op provinciaal als gemeentelijk niveau zijn geruimd. In de volgende jaren valt er niet veel te melden. Er worden geen huizen gebouwd op het Trekvaartplein. Niemand waagt zich om zijn vingers te branden aan dit vrijwel onoplosbaar probleem. Wanneer men het wapen van de gedwongen verplaatsing uit handen geeft realiseert men zich terdege dat een spoedige oplossing niet mogelijk is. Aan de andere kant beseffen de bestuurders heel goed dat gedwongen verplaatsing voor nog grotere problemen zullen zorgen. Kortom wat te kiezen van de twee kwaden.
In **augustus 1993** komt het bureau Inbo Adviseurs met een rapport gemaakt in opdracht van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond." Het kamp moet verhuizen als huizen worden gebouwd. De wagens staan nu te veel aan de rand van die nieuwe woonwijk. De woonwagenbewoners moeten verhuizen naar een stuk grond aan de andere kant van de Broekweg". Wethouder van Rij zegt hierover: "Dat lijkt me op zich ook een goed idee". Inbo Adviseurs benadrukt in het rapport dat nog niet met betrokkenen is overlegd over verplaatsing van het kamp. In september 1993 zal voor de bouw van 1100 huizen voor de eeuwwisseling bij het rijk subsidie worden aangevraagd. In 1997 zal vermoedelijk de eerste paal de grond in gaan. Er was ook een plan van de wethouder van Oegstgeest Kohlbeck om de Broek-en Simontjes polder over te doen aan de buurgemeente Leiden. Dit plan heeft het niet gehaald. De redenering van Kolhbeck was: "Poelgeest heeft het geld niet om de Lange Voort met een brug over de Haarlemmervaart door te trekken naar de Broek- en Simontjespolder. De gemeente zou acuut tot de bedelstaf vervallen. Nu is het plan om tussen de twee gemeenten Leiden en Oegstgeest een convenant(overeenkomst) te sluiten om de nieuwe woonwijk van ruim 1000 huizen samen te ontwikkelen. Er komt landelijk weer leven in de brouwerij als in juni 1994 een rapport verschijnt onder de titel: "Woonwagenbeleid 20 jaar later halverwege". Minister van Binnenlandse Zaken de heer H.F.Dijkstal schrijft een brief op 28 oktober 1994 aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-generaal. We citeren een zinsnede die van groot belang is voor wat in de volgende jaren gaat gebeuren: "De regering kiest ervoor de deconcentratie voort te zetten en af te ronden zoals die medio de jaren zeventig door parlement en regering is ingezet. De regering kiest hierbij voor een bredere invalshoek dan het tot nu toe gebruikelijke, louter volkshuisvestelijke invalshoek. Als men af zou willen wijken van de bestaande afspraken zal in overleg tussen regering, desbetreffende provincies en gemeenten per centrum een integrale knelpuntenanalyse moeten worden opgesteld. Het ministerie van VROM zal in alle gevallen een stimulerende en ondersteunende rol blijven vervullen bij de aanleg van nieuwe locaties ter vervanging van deze grote centra".

21 november 1994 heeft wethouder van Rij aan de bewoners van het Trekvaartplein het volgende toegezegd: "dat hij wil streven naar overeenstemming met de bewoners en dat hij daarom met de bewoners wil overleggen, voordat er onder zijn verantwoordelijkheid bouwplannen worden opgesteld en dat hij geen plannen zal doorzetten als de bewoners dat om duidelijke redenen niet willen"Begin januari 1995 gaan de overleggroep van het centrum Trekvaartplein en de gemeente Leiden proberen een nieuw plan op te stellen voor de toekomst van het kamp. De gedeputeerde mevrouw L.Stolker geeft een jaar de tijd voor het maken van zo'n alternatief plan. Het oude plan is het besluit van 1990 : 40 woningen en 40 standplaatsen. 26 april 1995 komt de staatssecretaris Tommel in een circulaire MG-95-13 waarin het standpunt van de regering nader wordt uitgewerkt. Aan de gemeenten wordt gevraagd om een knelpuntenanalyse te maken. Om onduidelijke redenen heeft de gemeente Leiden geen gebruik willen maken van de mogelijkheid om een knelpuntenanalyse te maken. Wel heeft de provincie van Zuid-Holland de gemeente Leiden gewezen op de noodzakelijkheid om zo'n knelpuntenanalyse te maken. Vanwege wethouders-waarnemingen in verband met de ziekte van wethouder van Rij en interne organisatorische vertraging is men in 1996 pas begonnen met het maken van een knelpuntenanalyse.
21 juni 1995 wordt een overeenkomst gesloten tussen drie gemeenten: Leiden,Oegstgeest en Warmond. Voor het bouwen van 1040 woningen in de Broek- en Simontjes polder heeft de gemeente Oegstgeest binnen de samenwerking bestuurlijk de eindverantwoordelijkheid en voor het resultaat van de exploitatie in het bijzonder de gemeente Leiden draagt voor de reconstructie bestuurlijk eindverantwoordelijkheid van het regionaal woonwagenkamp Trekvaartplein. Ook de gemeente Warmond heeft een inbreng in de ontwikkeling. De stuurgroep (Poelgeest) wordt gevormd door de wethouders Van Elsen (Oegstgeest), Van Rij (Leiden) en Van Wassenaar (Warmond). De projectleider is de heer van Valkenhoef. De bedoeling van het plan Nieuw Poelgeest is om voor het jaar 2000, 1040 woningen te bouwen in de Broek-en Simontjes polder en voor een deel in de Veerpolder. Het plan beoogt om het woonwagencentrum Trekvaartplein in tweeën te splitsen met elk 35 wagens. In het midden komt een blok van 47 woningen die twee verdiepingen hoog zijn. Om deze woningen komt een gracht. Ook moet er een groengebied over het Trekvaartplein komen, zodat de aanvlieg- en startroutes voor vogels gegarandeerd wordt
21 augustus 1995 dient de heer J. Pruimboom namens de bewoners van het woonwagencentrum een bezwaarschrift in tegen het besluit van de provincie van 31 maart 1995 tot vaststelling van Provinciaal Woonwagenplan 1995-2000. Met name 40 woningen in plaats van standplaatsen. In een gesprek met de bewoners van het kamp op 30 oktober 1995 heeft de wethouder van Rij gezegd dat de regio gemeenten zouden worden aangesproken om mee te betalen in de kosten voor standplaatsen die de gemeente Leiden meer zal aanleggen als is voorzien in provinciaal woonwagenplan. Dit plan noodzaakt om nog eens 74 standplaatsen aan te leggen. In januari 1996 wordt er een structuurschets Nieuw Poelgeest gemaakt met als subtitel "wonen op een 21ste eeuwse buitenplaats". Over het kamp wordt het volgende gezegd: "Het centrum zal geïntegreerd worden in de verkavelings- structuur van de nieuwe woon~ijk. Er komen ook groene zones die onder meer dwars door het kamp gaan". 15 februari geven de bewoners als reactie op deze structuurschets dat er rekening moet worden gehouden met 122 standplaatsen en vragen een gesprek aan met Wethouder Van Rij. 17 februari wordt een inspraakavond in Leiden georganiseerd voor het het plan Nieuw Poelgeest. Op de vraag waarom wel moeten gaan wonen in een huis, gaven de bewoners als commentaar: "Als je een struisvogel vangt en je stopt 'm in een kooitje denkt u dan dat'íe gaat fluiten".20 februari komt wethouder van Rij naar het kamp om over de toekomst te praten. Hij belooft goed overleg en met het instellen van een ambtelijke werkgroep integraal woonwagenbeleid en het opstellen van een knelpuntenanalyse en een gesprek met de staatssecretaris. Het bezwaarschrift van J. Pruimboon wordt gegrond verklaard, zodat de provincie 26 maart 1996 aan de heer J. Pruimboom schrijft dat zij het besluit zullen herzien. Dit betekent: a. huisvesting in woningen dient duidelijk de wens van de betrokken woonwagenbewoners te zijn. b. duidelijk moet zijn dat de keuze van de betrokken

woonwagenbewoners voor huisvesting in woningen niet bepaald is door het tekort aan goede standplaatsen (met andere woorden), het ontbreken van mogelijkheden om te kiezen voor een standplaats. Het aantal geplande standplaatsen voor de gemeente Leiden in plaats van 40 tenminste op 88 standplaatsen worden vastgesteld. 28 maart schrijft de inspecteur Volkshuisvesting aan GS dat Trekvaartplein dient te worden verkleind tot 40 standplaatsen. Omdat de gemeente Leiden geen gebruik heeft gemaakt voor het opstellen van een knelpuntenanalyse blijven de eerder gemaakte afspraken geldig. In een brief van 28 maart schrijven de bewoners aan wethouder van Rij: "25 maart 1996 komt een ambtenaar R. Slavenburg met tekeningen over de nieuwe standplaatsen op het Trekvaartplein. Ze hoeven niet meer terug te komen als ze geen tekeningen hebben voor 120 standplaatsen. Wij bewoners zijn niet verantwoordelijk voor de vertraging, want U zou immers december 1995 komen praten, nu al weer 4 maanden geleden. We willen daarom het gesprek met mevrouw de Jong op 16 april 1996 niet laten doorgaan". In een brief van de provincie aan de inspectie Volkshuisvesting Zuid-Holland van 24 april 1996 wordt gesteld dat op het Trekvaartplein 79 legale standplaatsen en 15 werkelijk overtallige illegale standplaatsen en 15 "papieren" boventallige illegale standplaatsen zijn
26 april 1996 schrijft wethouder van Rij aan de bewoners: "dat hij verbaasd en teleurgesteld is over de brief van 28 maart. Opzeggen van overleg brengt standpunten niet dichter bij elkaar en geeft zoals ook nu blijkt ongewenste vertraging in de samenwerking. Wij hadden toch afgesproken om een knelpuntenanalyse te maken. De stedenbouwkundige en medeopsteller van de structuurschets heeft mij gezegd dat er onvoldoende ruimte is voor 120 standplaatsen. Willen we komen tot een maximaal van 70 standplaatsen dan is deze analyse absoluut noodzakelijk om de staatssecretaris te overtuigen. Graag willen we dat U een nieuwe afspraak maakt met mevrouw de Jong."
7 juni 1996 schrijven de bewoners een reactie op de brief van wethouder van Rij van 26 april 1996: "De vertraging is ontstaan door toedoen van gemeente Leiden. Na de afspraak met de provincie op 23 januari 1995 is er wel contact geweest met U en uw waarnemer Hillebrand, maar dat heeft niet geleid tot gesprekken over de mogelijkheden voor het Trekvaartplein. Op het huidige grondgebied (met de punt erbij) kunnen 120 standplaatsen worden gepland, die voldoen aan het bouwbesluit en bereikbaarheid volgens stedenbouwkundige richtpunten" .
8 oktober 1996 is de eerste opzet klaar van de wordt een knelpuntenanalyse gemaakt "Trekvaartplein anders". Hierin wordt o.m. een reden gegeven waarom steeds het getal van 70 standplaatsen naar voren komt. "Het komt voort uit de beschikbare ruimte. Het centrum zou slechts een ingang hebben. Geen mens zal er toevallig binnengaan"(red. men vergeet daarbij te noemen dat er aan de zuidkant nog een ingang is voor fietsers en wandelaars en men is schijnbaar niet op de hoogte dat dagelijks vele burgers het kamp op komen zoals de SRV man, de bakker, de bezorgers van post en leesabonnementen etc . Ook zijn er burgers uit Leiden die in het clubgebouw Bingo avonden en andere activiteiten bezoeken. Ook gaan bewoners naar clubavonden van burgers).
12 november 1996 is er een inspraakavond over het plan Nieuw Poelgeest. Er zijn veel bewoners van het Trekvaartplein en ze brengen 17 bezwaren naar voren. Ook de steungroep bewoners Trekvaartplein sturen op 12 december 1996 een reactie op het plan Poelgeest aan de leden van de stuurgroep Poelgeest.
18 december 1996 sturen de bewoners aanvullende informatie op de eerste inspraakronde betreffende het plan Poelgeest aan de stuurgroep. De bewoners beklagen zich over het feit, dat er geen overleg is geweest, ondanks alle toezeggingen en beloften. "Wij zijn niet opgeroepen als klankbordgroep en de gemeente Leiden kan niets doen omdat in de stuurgroep wordt bepaald hoe het plan er uit zou moeten zien. Dit werkt niet".
In **januari 1997** komt de stuurgroep Poelgeest met een antwoord op de inspraakreacties. Op pagina 9 komt de zin voor : "Wij zetten op dat verband in op 71 standplaatsen. Een uitgangspunt van 120 wagens is niet bespreekbaar. Een harde toezegging dat absoluut niemand tegen zijn wil verplaatst zal worden kunnen wij echter niet doen". 22 januari 1997 zeggen de bewoners van het

Trekvaartplein aan de leden van de commissie Volkshuisvesting van de gemeente Leiden over het ontwikkelingsplan Poelgeest dat ze geen genoegen nemen met 70, maar willen 120 staanplaatsen.
25 januari 1997 hebben 22 van de 39 raadsleden het centrum bezocht, om van de bewoners te vernemen hoe zij denken over het plan Poelgeest: "Naar de dertig plaatsen voor woonwagens in Roomburg, die de gemeente de bewoners heeft aangeboden willen wij niet. Daar gaan we niet wonen. Dat is een afgedekte vuilnisbelt. Opbouwwerker Lou van Vliet hekelde het gebrek aan inspraak bij het maken van plannen voor de wijk Poelgeest. "De huidige bewoners zijn gewoon genegeerd. Maar je kunt niet met mensen sjouwen alsof het zakken zout zijn".
Woonwagenbewoner Nelis van Esch kondigt aan dat het Trekvaartplein verwijdering van dertig woonwagens niet over zijn kant laat gaan. Als we nu weg moeten om ruimte te maken voor de Hoge Snelheid Lijn dan zouden we het nog niet eens zo heel erg vinden, maar om plaats te maken voor andere huurders; dat pikken we niet"
4 februari 1997 wordt het ontwerp Poelgeest door de gemeenteraad van Leiden een motie van der Berg aangenomen. Interessant is het stuk dat door de burgemeesters van Leiden en Oegstgeest voor deze vergadering aan de raadsleden hebben gestuurd. Hieruit citeren we een aantal volzinnen die duidelijk laten zien hoe het plan Poelgeest in elkaar steekt. Pagina 2. Het was niet mogelijk gedurende het opstellen van het ontwikkelingsplan goed overleg met betrokkenen te voeren over de inhoud daarvan. De stuurgroep heeft uitdrukkelijk de inzet om bij de uitwerking van het ontwikkelingsplan tot concrete bouw- en inrichtingsplannen tot een goed inhoudelijk overleg te komen. Hierbij kan worden gedacht aan de inrichting van het Trekvaartplein. Pagina 5. De voorgestelde opzet voor het Trekvaartplein heeft overigens tot gevolg dat een relatief groot deel van de goedkopere woningen op Leids grondgebied zal worden gerealiseerd. Pagina 6. Dat wij bereid zijn tot nader overleg over de invulling van het Trekvaartplein binnen de daar genoemde randvoorwaarden. Pagina 9. Vanwege zowel de voorgeschiedenis als de omvang van de voorgestelde wijzigingen op het Trekvaartplein zal zeer veel aandacht aan overleg met de bewoners moeten worden besteed. Doordat vrijwel al de hiervoor genoemde punten van overleg niet voor de eerste bouwplannen behoeven te zijn afgerond is er voldoende tijd voor dat overleg.
20 februari 1997 wordt een nieuwe knelpuntenanalyse ontvangen. Vergeleken met die van 8 oktober 1996 is er weinig veranderd . Dezelfde tekst van de eerste nota wordt letterlijk herhaald: "Tal van bewoners die geen familierelaties hebben met een der overbezetters, storen zich aan dit uitdijen van de bevolking en het inpikken van het gemeenschappelijk groen. Dat komt de onderlinge verhoudingen en daarmee de rust en het leefklimaat niet ten goede" Bij navraag bij de overbezetters bleek dat zonder uitzondering het directe familieleden zijn van de bewoners van een officiele standplaats. Het is interessant om na te gaan hoe deze zin in knelpuntenanalyse terecht is gekomen. Dan komt het moment dat de Vereniging Trekvaartpleinbewoners op 27 februari 1997 wordt opgericht. Er wordt besloten niet meer met welke overheid dan ook, in overleg te gaan alvorens de garantie wordt gegeven door de 67 raadsleden van de drie betreffende gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond dat nooit en nimmer tot gedwongen verplaatsing van de bewoners van het Trekvaartpleincentrum zal worden overgegaan.

Donderdag 27 februari naar het woonwagencentrum Trekvaartplein gegaan en een vergadering belegd
AAN ALLE BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP TREKVAARTPLEIN GRIJP JULLIE LAATSTE KANS OM LEIDEN NIET IN
ONDERWERP: " Wil je op het Trekvaartplein blijven? "
Agenda:
1. Opening door Annie Offenberg
2. Wie wil in het Bestuur van de vereniging Trekvaartpleinbewoners gaan zitten, die zich gaat inspannen om het woonwagenkamp Trekvaartplein te behouden.
3. Gastspreker Tom de Booij uit Baarn zal vertellen hoe de bewoners van het woonwagenkamp

de Egelshoek te Hilversum na een felle strijd er in geslaagd zijn om de woorden "GEDWONGEN DECONCENTRATIE" te veranderen in "VRIJWILLIGE DECONCENTRATIE" Tevens geeft hij een overzicht van de gebruikte actiemiddelen, die eventueel van toepassing zouden kunnen zijn bij de strijd voor het behoud van ons woonwagenkamp.
4. Hoe nu verder?
In totaal hebben 125 bewoners de lijst ingevuld en Ja in gevuld op de de vraag of ze willen blijven. Tevens werd een vereniging opgericht zie hierover de Nieuwsbrief van de Vliegende Egel van 27 februari. Na de vergadering is een telling van het aantal bewoners uitgevoerd, het waren er (inclusief de kinderen) 262.

AAN DE BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP TREKVAARTPLEIN
27 FEBRUARI 1997

"WIL JE OP HET KAMP TREKVAARTPLEIN BLIJVEN?"

	NAAM	HANDTEKENING	VAKNUMMER	JA	NEE
100	Co BRANDT V	[illegible]	10	X	
101	Joop moesman V	[illegible]	8	X	
102	E. Ruigrok V	[illegible]	64	X	
103	B. Offenberg V	B. Offenberg	64	X	
104	C. Offenberg V	C. Offenberg	64	X	
105	Jan moesman V	[illegible]	8	X	
106	DOOR Vangulik	Tg. vengulik	8	X	

Gedeelte van de lijst met de vraag of je in op het kamp Trekvaartplein wil blijven

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL
27 februari 1997 Jaargang 2, nummer 5, Adres redactie: Koningsweg 45, 3743 ET Baarn
tel.035-5412852, fax 035-5415980

" ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

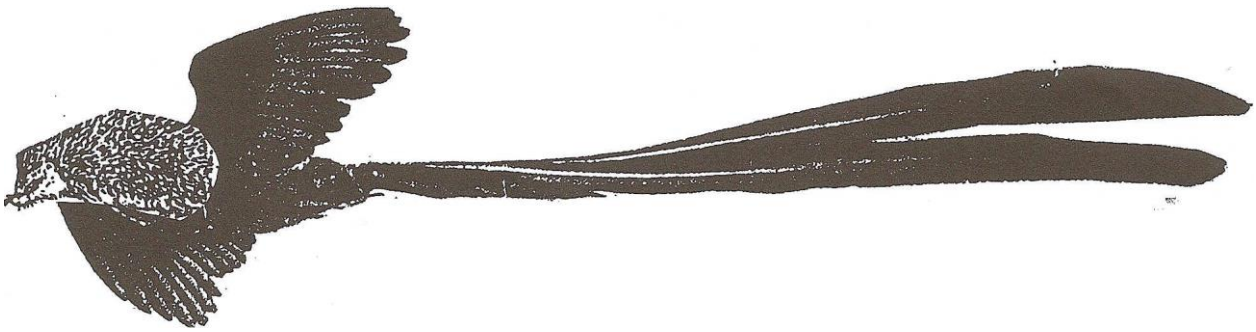

ERINACEUS EUROPEUS VOLATICUS

DE BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP DE EGELSHOEK IN HILVERSUM MOGEN BLIJVEN ALS ZIJ DAT WILLEN.
Wij zijn weer terug in Nederland, na onze overwintering aan de rivier Valsch ten noordoosten van bet plaatsje Hoopstad gelegen in de Oranje Vrijstaat van de republiek Zuid-Afrika. Wij zijn

zeer verheugd dat de 11 gemeenteraden in de Gooi- en Vechtstreek die verantwoordelijk zijn voor bet deconcentratiebeleid van het woonwagenkamp de Egelshoek, eieren voor bun geld hebben gekozen door de woorden "gedwongen verplaatsing"l te vervangen door de woorden "vrijwillige verplaatsing". Het bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners mag de vergaderingen van de stuurgroep bijwonen, zodat zij als volwaardige gesprekspartners gezamenlijk liet de gemeente Hilversum alle toekomstige plannen kunnen doorspreken.

LEIDEN IN LAST

Bij onze terugkomst uit ons overwinteringgebied uit Zuid Afrika hebben wij gezien en gehoord dat de gemeente Leiden in samenwerking liet de gemeenten Oegstgeest en Warmond bezig is het woonwagenkamp aan het Trekvaartplein te Leiden op te splitsen. De deportatieplannen van de woonwagenbewoners van het kamp aan het Trekvaartplein zijn al in een vergevorderd stadium. Er mogen rond 70 wagens blijven staan maar 40 wagens moeten weg als het niet goedschiks gaat dan met de hulp van de ME.. Want er moeten op bet vrijgekomen terrein huizen worden gebouwd. Het lijkt verdacht veel op de situatie die we in Hilversum hebben meegemaakt. Daarom hebben wij Vliegende Egels besloten om onze vleugels uit te slaan richting Leiden en met al onze ter beschikking staande middelen ervoor te zorgen dat het kamp behouden blijft en dat net zoals in Hilversum na een strijd van een jaar, het gelukt is om het woordje "gedwongen" te vervangen door het woordje vrijwillig. Gelukkig hebben we van de afdeling voorlichting van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond de namen en privé-adressen doorgekregen van de 61 raadsleden.*) Het is nu zaak om deze 61 raadsleden duidelijk te maken dat het voor hun welzijn het beste is, dat zij evenals in de Gooi- en Vechtstreek, er voor zorg dragen dat het woord gedwongen wordt vervangen door het woord vrijwillig. De bewoners van het woonwagenkamp aan het Trekvaartplein zullen dan zeer zeker op constructieve wijze meewerken. Iedereen die vrijwillig wil vertrekken mag gaan en iedereen die niet weg wil blijft gewoon zitten, zo eenvoudig is het. Wij drukken hieronder af wat in de gemeentegidsen van beide gemeenten staat betreffende deze 61 raadsleden. Het moge duidelijk zijn dat alle informatie betreffende de geschiedenis van het kamp naar deze raadsleden toe moet stromen, zodat zij in staat zijn om tijdens komende commissie en raadsvergaderingen goed beslagen ten ijs te komen. Uiteraard zal onze redactie een diepgaand onderzoek doen naar de historie. We beginnen met het jaar 1923 want toen kwam er in Leiden het eerste officiële kampje aan de Lage Horsweg. Een aardig artikeltje over het woonwagenkamp in Leiden stond in woonwagennieuws van november 1992. Toen deed de gemeente er 21 jaar over om een nieuwe standplaats te vinden. Dat verbaast ons niets want in Hilversum is men sinds 1963 al bezig het woonwagenkamp aan de Egelshoek te laten verdwijnen en zoekt men naar nieuwe standplaatsen. Ook laten we aan de hand van wat krantenknipsels en gedeelten uit rapporten zien, wat de plannen zijn van de 3 gemeenten. Zeer interessant is om een vergelijking te maken tussen twee krantenknipsels die beiden gaan over het groene hart van Nederland. Bij de bestudering van deze stukken valt het ons op dat er veel overeenkomsten zijn met de plannen van deportatie van de bewoners van de Egelsboek in Hilversum en de bewoners van bet kamp aan bet Trekvaartplein in Leiden. Hopelijk hebben de 61 raadsleden van de gemeente Leiden, Oegstgeest en Warmond even veel gezond verstand als de 200 raadsleden die te maken hadden met het woonwagenkamp de Egelshoek. Deze hebben gezien dat gedwongen verplaatsing van woonwagenbewoners een heiloze weg is en dat het beter is om de doordenderde trein van het deconcentratiebeleid op een dood spoor te zetten. Wij wensen de bewoners van het woonwagenkamp Trekvaartplein veel succes met hun strijd. Wij zullen nauwlettend de gang van zaken volgen. Wij hebben alle Vliegende Egels gevraagd om alle nodige informatie op hun eigen specifieke wijze te verzamelen. Sinds onze overwintering zijn er weer vele Vliegende Egeltjes bijgekomen. Wij zijn er van heilig van overtuigd dat ook de 61 raadsleden van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond eieren voor hun geld zullen kiezen en dat ook zij inzien dat het woordje "gedwongen" zal moeten worden vervangen door bet woordje "vrijwillig" anders is Leiden echt in last en zal op 3 oktober aanstaande wel iets anders op de borden van de 61

raadsleden liggen dan haring en witte brood...
*) In dit nummer zijn alle 61 raadsleden met foto en naam, en privé adressen vermeld.

Wat er er in de periode van 27 februari tot de tweede Nieuwsbrief van de Vliegende Egels van 10 maart is gebeurd.

Donderdag 6 maart Artikel Leidsch Dagblad: Diepte punt in loopbaan
Oegstgeest zit de schrik er goed in na de bedreiging van de afgelopen dagen. Leden van de gemeenteraad hebben het antwoordapparaat aan staan en nemen de telefoon pas aan als duidelijk is dat de beller geen kwade bedoelingen heeft.."Ik,heb nog geprobeerd aangifte bij de politie tegen te houden"zegt een van hen. "Vanwege de commotie die acties in de medina teweeg brengt. Maar op een geven moment kon het niet langer ".: De raadsleden en ook de wethouders van Oegstgeest durven zich niet met naam te laten citeren. Wat er precies is voorgevallen willen ze nu niet kwijt. "Daar wil ik pas later over praten "zegt een ander raadslid "Maar ik kan wel zeggen dat dit een volstrekt dieptepunt is in mijn politieke loopbaan. In Warmond zijn Joop Wassenaar, wethouder er ruimtelijke ordening en sommige raadsleden telefonisch bedreigd. Wassenaar denkt dat Warmondse politici bedreigd worden omdat de gemeente een deel van de Veerpolder heeft afgestaan om woningbouw in de Broek - en Simontjespolder mogelijk te maken. Een al heeft de gemeente niets meer met de exploitatie te maken. Warmond zit nog steeds in de stuurgroep die de plannen voor de nieuwbouw ontwikkelt. De Bomenbond Rijnland die de acties voor het behoud van bomen in gang heeft gezet, ontkent ten stelligste iets met de bedreigingen te maken te hebben. "Ik vind die het stomste wat je kunt doen",: zegt Harry Schoch van de natuurgroep. "Wij hebben goede argumenten waarom die bomen behouden moeten blijven. En door politici te bedreigen ontkracht je de argumenten omdat je dan eigenlijk zegt ;"We zijn ten einde raad en daarom grijpen we nu naar andere middelen"**.**

Zaterdag 8 maart Brief aan de bewoners van het Trekvaartplein door Tom de Booij
Beste mensen,Er is weer veel gebeurd in Leiden en omgeving. Opvallend is dat ondanks dat alle leden van de raad, politie en pers alle informatie is toegezonden ze net doen of ze niets weten. zie de zin in het Leids Dagblad van gisteren: "Wat er precies is voorgevallen willen ze nu niet kwijt. Daar wil pas later over praten" Precies hetzelfde is gebeurd in Hilversum zie bijgevoegd krantenknipsel. Ze proberen de Vliegende Egel dood te zwijgen. Dit is precies wat ik jullie tijdens de vergadering voorspeld heb. Het speelt ons prachtig in de kaart. Ook een lang telefonisch interview dat ik heb gegeven aan een Leidse krant (plus toezending van al het materiaal is nog niet opgenomen. Inmiddels heb ik raadsleden in het Gooi die wij tijdens de acties voor de Egelshoek ook belaagd hebben, maar ons nu zeer gunstig gezind zijn, gevraagd of ze de raadsleden van Leiden en omgeving voorlichting willen geven. Dat zou Leiden veel ellende en verdriet kunnen besparen,als zij willen luisteren en zo gauw mogelijk het woordje gedwongen in vrijwillig omzetten. De raadsleden van het Gooi zeggen nu achteraf dat de harde acties nodig zijn geweest om de raadslieden klaar wakker te maken. Maar misschien zijn de raadsleden van Leiden en omgeving in een staat van shock, zodat ze niet meer kunnen reageren op de pijnprikkels. Inmiddels heb ik een plattegrond gemaakt waarop de huizen van de 66 raadsleden (het zijn er geen 61 maar 66!) zijn aangemerkt. Ik heb alle raadsleden een codenummer gegeven. Eerst een getal in Romeinse cijfers en daarna het huisnummer van de straat waarin ze wonen. In het vervolg spreken we ze eerst aan met de codecijfer. Zo heeft van wethouder van Elsen bv het codenummer gekregen van 11-26. Hoe lees je de Romeinse cijfers? I = I, 11 = 2, 111 = 3, IV = 4, V = 5, VI = 6, VII= 7, VIII = 8 IX = 9, X = 10, XI = 11, XII = 12, XIII = 13, XIV = 14, XV = 15, XVI = 16, XVII = 17, XVIII = 18, XIX = 19, XX = 20 enz. enz. Het staat geleerd en ze verwachten het gebruik van deze cijfers zeker niet door jullie. Het brengt ze weer in verwarring, en daar is het ons, in de eerste fase van de strijd om te doen. Later waneer ze ingegaan zijn op onze onverbiddelijke eis zullen we hun anders benaderen wanneer we als volwassen

gesprekspartners worden aangezien en het mes van tafel is. Morgen of overmorgen ga ik foto's maken van de 66 huizen, zodat we een beeld kunnen krijgen hoe ze behuisd zijn. Het is ook prettig om te weten als we dadelijk op de koffie en taart worden uitgenodigd. Momenteel ben ik bezig met het zesde nummer van de Nieuwsbrief De Vliegende Egel. Met de beste groeten Tom de Booij

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL

10 maart 1997 Jaargang 2, nummer 6, Adres redactie: Koningsweg 45. 3743 ET Baarn tel.035-5412852, fax 035-5415980

"ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

ERINACEUS LUGDUNUM BATAVORUM VOLATICUS (Leidse Vliegende Egel)

HET BESTUUR VAN DE VERENIGING TREKVAARTPLEINBEWONERS SCHORT HET OVERLEG OP HET DE OVERHEID OP TOT HUN EIS VAN VERPLAATSEN OP BASIS VAN VRIJWILLIGHEID WORDT INGEWILLIGD.

Wij hebben op onze redaktie ontvangen een afschrift van een brief, die het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners gestuurd heeft aan het college van B en W van de gemeente Leiden. Het leek ons zinnig om de lezers van de Nieuwsbrief Vliegende Egel de inhoud van deze brief in zijn geheel te laten lezen

Donderdag 6 maart 1997 Brief van Bestuur van de vereniging Trekvaartpleinbewoners aan het college van Burgemeester en Wethouder van de Gemeente Leiden**.**

Uw raadsvergadering van 4 februari jl is ons duidelijk gebleken dat wanneer in de toekomst een aantal woonwagens van ons kamp Trekvaartplein moeten worden verplaatst,. dit - als het niet anders kan onder bestuursdwang zal geschieden. Inmiddels hebben wij op 27 februari jl een vereniging opgericht: vereniging Trekvaartpleinbewoners. Ons doel is er voor te zorgen, dat 61 raadsleden van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond in een gezamenlijk schrijven aan de Vereniging Trekvaartpleinbewoners de garantie geven dat eventuele verplaatsing van de bewoners van het woonwagenkamp Trekvaartplein altijd op basis van vrijwilligheid zal geschieden. Om de verwezenlijking van ons doel te bereiken hebben wij als beatuur besloten elke vorm van overleg met welke instantie dan ook, die het beleid van ons kamp te maken heeft en zal hebben op te schorten tot het moment dat wij bovengenoemd schrijven hebben ontvangen. Het heeft immers geen zin om te onderhandelen met de dreiging van de sterke arm. Het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners. mw D. van As, de Heer W. van Esch, de Heer W. Moesman, mw A. Offenberg, de Heer H. Offenberq. mw S. Offenberq. de Heer T. Offenberg,

mw E.Ruigrok. de Heer C. Schmidt. de Heer Wanrooij Namens deze getekend :Mw L,J.A.A. Terpstra en Dr Tom de Booij adviseurs van het Bestuur Vereniging Trekvaartpleinbewoners. Afschriften van deze brief aan:Hare Majesteit de Koningin, Mevrouw I. Lippe-Biesterfeld, het Kabinet van Hare Majesteit de Koninqin, de leden van de Raad van state, de leden van de Ministerraad, de staatssecretaris van het VROM Dr D.K.J Tommel, de Staatssecretaris WVS Mw Erica Terpstra, de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal,de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Vaste Commissie Volkshuisvesting t.a.v.de voorzitter Mw M. Versnel, de Directeur van de Directie Coördinatie Integratiebeleid Minderheden van het Ministerie van Binnenlandse zaken de Heer B.K.Fernandes Mendes, de Commissaris van de Koningin van de Provincie Zuid-Holland Mw J.M Leemhuis-Stout, de Provincie Zuid-Holland. afdeling Welzijn en economisch bestuur bureau jeugdeducatie en emancipatie de Heer T. Foeken, de leden van de Gedeputeerde-Staten van Zuid-Bolland, de Inspecteur Volkshuisvesting Zuid Holland de Heer E.P.M. Emmerich, het College van B en W Oegstgeest, Warmond, de leden van de Raad van Gemeenten Leiden. Oegstgeest en Warmond, het bestuur gemeenschappelijke regeling samenwerking volkshuisvesting, Leidse regio t.a.v de secretaris de Heer J. Landkroon, het Bestuur van de stuurgroep Poelgeest t.a.v van de Heer A.M.J. van Elsen, de juridische adviseur van de Stuurgroep Poelgeest Mr L.H .Jesse gemeente Oegstgeest, de projectleider Stuurgroep Poelgeest J. Valkenhoef gemeente Oegstgeest, het Bestuur Stichting Steunpunt Zuid-Holland t..a.v de Heer J.P. Janse, het Bestuur Algemeen Maatschappelijk Werk t.a.v de directeur de Heer P. van Kampen, het Bestuur Woonwagenwerk reqio Leiden t.a.v de heer L. van Vliet, de redactie van het Woonwagennieuws

Hoe hebben ze gereageerd op de publicaties van de Vliegende Egels. Interessant is hierbij om te zien hoe de Hilversumse pers, na maanden van strijd heel anders over onze acties is gaan schrijven. De eerste reacties van de pers van beide gemeenten waren zeer negatief en tasten zogenaamd in het duister over de motieven van de Vliegende Egel, ondanks het feit dat we steeds naam en adres hebben genoemd, zodat ze steeds met ons contact hadden kunnen nemen om van de hoed en de rand te weten te komen.
Nu het reactiepatroon van de Leidse overheid en pers na de eerste invasie van de Vliegende Egels. Totale verwarring, geen raad wetend met deze vorm van actievoeren. Net zoals in Hilversum, hebben nu ook B en W , leden van de raden en politie van de drie gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond informatie gekregen over de activiteiten van de Vliegende Egels. Helaas is gebleken dat de Leidse regio geen lering heeft getrokken uit de ervaringen van de Gooise regio. Het franse spreekwoord : "L'experience ne ce transmet pas" (of vrij vertaald "Ervaring laat zich niet overdragen"} heeft helaas geen ingang gevonden in de breinen van de 67 raadsleden van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Leiden. Hoe verloopt de beginfase van de reactie in Leidse regio op de acties van de Vliegende Egels. Zonder gehinderd te zijn door de kennis van het onderwerp, komen Burgemeester en Wethouders van Leiden, Oegstgeest en Warmond met een gezamenlijke persverklaring:
"Sinds donderdag 27 februari jl worden wethouders en raadsleden van onze gemeenten lastig gevallen door verscheidende, niet bekende mensen. Het gaat hierbij om anonieme telefoontjes op de huisadressen. In deze telefoontjes worden (soms) ernstige bedreigingen geuit tegen de betrokken bestuurders en soms tegen gezinsleden. De colleges achten deze vorm van aktie voeren volstrekt verwerpelijk. Dergelijke pogingen tot intimidatie zijn onaanvaardbaar. Daarom hebben de colleges hiervan van inmiddels aangifte gedaan. Op dit moment bestaan slechts vermoedens over de daders. De politie zal daarnaar een onderzoek instellen. Gelet op de inhoud van de telefoontjes is er mogelijk een verband met de kapen van een aantal bomen langs de Haarlemmertrekvaart.
In de tegen de kap ingestelde beroepsprocedures is de gemeente Leiden, die vergunning voor de kap heeft verleend, reeds meermalen door de rechter in het gelijk gesteld. Voor de voortgang van het bouwproces is het kappen van de bomen onvermijdelijk"

Deze verklaring van de B en W's heeft geleid tot de de misleidende publicaties in de dagbladen waarmede de Bomenbond Rijnland, zonder enige zorgvuldige bewijsvoering, onterecht in de beklaagdenbank is gezet. Juridisch gesproken moge het zo zijn , dat in de publicatie het woord "mogelijk" staat, maar de beschuldigende vinger wijst toch maar naar de leden van de Bomenbond Rijnland. Dit is zeer ernstig feit, dat hoogwaardigheidbeklеders zich laten verleiden tot uitspraken waarvan ze op het zelfde moment zeggen dat het nog in onderzoek van de politie is. De vraag die we hierbij kunnen stellen wie is het hoofd van de politie. Het antwoord luidt volgens ons staatsrecht: de burgemeester, hoofd van de politie!_De burgemeester van Leiden Mr.C.H. Goekoop komt heden weel tot een nieuwe werkhypothese
"Burgemeester Goekoop acht het ook mogelijk dat de bedreigingen verband houden met het verzet van de woonwagenbewoners tegen de inkrimping van hun lokatie, in een vlugschrift van de belangengroep " de Vliegende Egel" waarin namelijk adressen van de bestuurders zijn vermeld"

Het woord "mogelijk" in beide tegenstrijdige verklaringen misstaan de jurist Mr Goekoop allerminst, maar wel die van een Burgemeester,die onterecht als hoofd van de politie ,actiegroepen zonder vorm van bewijs aan de schandpaal nagelt. Immers de burgers van Leiden zullen zo'n verklaring van hun burgervader zonder meer accepteren. Daarbij komt nog een pikant detail naar voren. Burgemeester Goekoop had al sinds donderdag 6 maart jl de beschikking over alle gegevens van de motieven en manier van handelen betreffende de Vliegende Egels. (zie elders in de Nieuwsbrief). Het enige wat onze redactie tot nu toe als direct commentaar heeft op verklaring van B en W.. Waarom noemt Burgemeester Goekoop onze Nieuwsbrief een vlugschrift? Wij zijn steeds op zoek naar de waarheid achter het nieuws en niet met het bedrijven van vluggertjes. Zoals we hebben laten zien uit de twee verklaringen zouden we deze "statements" (verklaringen) eerder als vluggertjes kunnen bestempelen. We laten nu het woord aan, de door de B en W van Leiden beschuldigde groepering Bomenland Rijnland, Harry Schoch (ex-duoraadslid van de LWG/Groenen in de gemeenteraad, van Leiden), die een brief schrijft op 7 maart jl aan de college van B e W van de gemeenteraden van Oegstgeest, Leiden en Warmond:

"Aan Colleges en gemeenteleden van Oegstgeest,Leiden en Warmond, Kranen, Bomenbond Rijnland
Geachte Colleges en gemeenteraden van Oegstgeest, Leiden en Warmond Als bomenvriend wil ik reageren op al die krantenartikelen over bedreiging van college en gemeenteraadsleden in verband met de Broek· en Simontjespolder. Met name het door Oegstgeest uitgebrachte persbericht kan bomenbeschermers en ook Bomenbond Rijnland in de verdachtenbank plaatsen! Bedreigen is onze stijl niet! Wij strijden met open vizier en zijn talloze malen de discussie aangegaan
1. Jarenlang probeerden wij in de Leidse Milieuraad te komen. Dit is stelselmatig gedwarsboomd.
2. Nog steeds staat bij projecten, waar het er echt toe doet,de kapvergunning los van (en komt later dan) bouwvergunning, sloopvergunning enz.
3. Keer op keer gingen wij procedures in, al ziet het er bepaald niet naar uit dat onze argumenten serieus worden genomen
War stelselmatig , jarenlang, betrokkene niet gehoord worden, nemen machteloosheid, wanhoop en woede toe. Zo worden akties als genoemde bedreigingen in de hand gewerkt. Wij staan als bomenvrienden niet achter zo'n aanpak, maar nogmaals : het werkt wel zo.
Wij hopen als bomenvrienden nog steeds dat met BESTAANDE STRUCTUREN van bomen (en ook mensen!) meer rekening gaat worden gehouden Harry Schoch

Afsluitend zouden wij als Vliegende Egels nog een vogelschreeuw willen geven: . "Door het kappen van de bomen rond het woonwagenkamp Trekvaartplein, olv. wethouder van Rij voelen wij ons direct bedreigd doordat hij er mede voor zorgt dat onze schuilplaatsen in het groene hart,

één voor één zullen sneuvelen door de voortrazende machine, die het eerst zo groene hart, bezig is om te doen verstenen.
Veel leesplezier.
Einde Nieuwsbrief Vliegende Egels van 10 maart

Dinsdag 18 maart Artikel Leidsch Dagblad Woonwagenbewoners niet aan het handje van Sloos

Beledigd zijn ze wel - de bewoners van het Trekvaartplein over de uitspraken die T. van Rij (PvdA)die vorige week deed over het opschorten van het overleg en over herinrichting van het kamp. De wethouder beschuldigde SP er D. Sloos ervan, dat hij de bewoners had opgestookt om het overleg met de gemeente te staken. Niets van waar, zegt woordvoerster E. Ruigrok. "Wij zijn blij dat meneer Sloos voor ons opkomt, en zich zo in onze situatie kan inleven. Maar wij lopen niet aan zijn handje."
In de commissie volkshuisvesting kwam het vorige week tot een aanvaring tussen Van Rij en Sloos? De wethouder meldde, dat de bewonersdelegatie van het Trekvaartplein niet meer met de gemeente wilde praten over de herinrichting van het kamp. Zij willen eerst zwart op wit de toezegging van Leiden, dat er geen wagens onder dwang van het kamp gesleept worden. Ingefluisterd door de SP'er, veronderstelde de wethouder in de commissie. "Ze volgen precies de weg die u voor ze uitstippelt, meneer Sloos", zei Van Rij. De woonwagenbewoners hebben echter helemaal zelf besloten om het overleg met de gemeente op te schorten. "Dat hebben wij gedaan, nadat de wethouder bij een aantal gelegenheden had gezegd dat hij gedwongen verslepen van wagens niet uitsluit, zegt mevrouw Ruigrok. "En niet omdat meneer Sloos geen hoge pet op heeft van meneer Van Rij. Meneer Van Rij wekt de indruk dat wij zelf geen besluiten kunnen nemen. En da' s natuurlijk onzin. Wij kunnen zelf ook denken." Dat Van Rij en de woonwagenbewoners *on speaking terms* zouden zijn geweest voordat Sloos zich ermee ging bemoeien, zoals de wethouder zei, klopt ook niet volgens mevrouw Ruigrok. "Het laatste gesprek dat wij met de wethouder hebben gehad dateert alweer van oktober 1996, toen we spraken over het ontwikkelingsplan voor ons kamp".

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL

25 maart 1997 Jaargang 2, nummer 7, Adres redactie:' Koningsweg 45, 3743 ET Baarn ~tel.035-5412852, fax 035-5415980

"ALLES' WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN· BANG VOOR"

ERINACEUS LUGDUNUM BATAVORUM VOLATICUS (Leidse Vliegende Egel)

PROCLAMATIE VAN DE VERENIGING TREKVAARTBEWONERS GERICHT AAN HET ADRES VAN LEDEN VAN DE PROVINCIALE STATEN VAN ZUID-HOLLAND

Vrijdag 21 maart 1997 (de eerste lentedag) waren wij Vliegende Egels getuige van een hele bijzondere gebeurtenis. We zagen hoe een grote bus met 40 bewoners van het woonwagenkamp Trekvaartplein in Leiden wegreden op weg naar het Provinciehuis van Zuid-Holland. Daar aangekomen werden zij bijzonder gastvrij ontvangen door Mevrouw Tilly Riem, de Heer T. van Foeken en de Heer J.G.A. Olde Monnikhof. Om precies 1 voor twee uur betraden de 40 Trekvaartpleinbewoners de zaal waar rond 30 statenleden van de Commissie Zorg en Cultuur van de Provincie Zuid-Holland aanzaten. Nadat alle bewoners de statenleden een hand hadden gegeven, gaf de voorzitter van commissie de woordvoerder van het Bestuur de Vereniging Trekvaartpleinbewoners het woord. Op de publieke tribune was eerst nog wat geroezemoes, doch toen de woordvoerder het woord nam was er een doodse stilte en kon je een speld horen vallen. De proclamatie werd binnen de toegemeten tijd van 5 minuten voorgedragen. Er waren geen vragen van de statenleden en zo vertrokken de bewoners, na eerst weer de handen te hebben geschud van alle statenleden.

(We hebben uitgerekend dat er in het totaal 2400 handen zijn geschud) De voorzitter bedankte nog voor de correcte wijze waarop de Trekvaartpleinbewoners hun inbreng hadden verzorgd, waarop de woordvoeder de voorzitter zijn dank uitsprak voor de wijze waarop de commissie met veel aandacht had geluisterd naar de eisen van de Trekvaartpleinbewoners.

Hieronder volgt de proclamatie die wij op onze redactie hebben mogen ontvangen:

Aan de Statencommissie Zorg en Cultuur Provinciehuis, Prinses Beatrixlaan 15, 2595 Al Den Haag

Geachte leden van de Commissie, Wij **z**ijn U zeer erkentelijk voor het feit, dat Uw commissie ons, als bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners, toestemming heeft gegeven om gebruik te maken van ons burgerspreekrecht tijdens Uw vergadering bij de behandeling van punt 8 van Uw agenda: "Voortgangsrapportage woonwagenzaken overzicht van de stand van zaken m.b.t. realisering van de taakstellingen ingevolge het Provinciaal Woonwagenplan 1995-2000" Onder het hoofdstuk Leidse regio (p.2 en 3) wordt gewag gemaakt van de plannen inzake het grote regionale centrum aan het Trekvaartplein te Leiden. We citeren hierbij de volgende zin: "Op dit moment is de gemeente druk bezig met een interne ambtelijke afstelling om de woonwagenproblematiek integraal te kunnen benaderen". Het lijkt ons zinnig, Uw commissie in dit verband te informeren, dat wij als bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners, namens alle 262 bewoners van het regionale centrum, het overleg met de uitvoerende .acht van de gemeenten van Leiden, Oegstgeest en Warmond hebben opgeschort inzake deze bovengenoemde problematiek. Wij zullen dit overleg weer hervatten op het moment, wanneer de 67 raadsleden van de bovengenoemde gemeenten een besluit bekrachtigen, dat slechts dan zal worden overgegaan tot verplaatsing van de woonwagens op basis van vrijwilligheid. Pas dan en niet eerder kan er weer sprake zijn van een overlegsituatie. Wij zijn bereid om, indien wij als volwaardige gesprekspartners worden geaccepteerd, de woonwagenproblematiek in de Leidse regio in constructieve zin met elkaar te gaan oplossen. Volledigheidshalve mogen wij U wijzen op een schrijven (kenmerk INH-97516091 , onderwerp uitnodiging bezoek, dd 7 februari 1997) die de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke ordening en Milieubeheer Drr D.K.J. Tommel aan het Bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners te Hilversum heeft gestuurd. In deze brief komt de volgende zin voor, die mogelijk voor Uw commissie relevante informatie Door het decentralisatiebeleid is de verantwoordelijkheid ten aanzien van woonwagens en standplaatsen gelegd bij de plaatselijke besturen. Deze zin heeft voor ons zeer verhelderend gewerkt. Immers alleen een gezamenlijk overleg met de plaatselijke besturen, in ons geval met de gemeenten Leiden, 0egstgeest en Warmond, kunnen de problemen rond de inrichting van standplaatsen voor woonwagens tot een adequate oplossing worden gebracht. Wij zijn benieuwd om van Uw commissie te vernemen, op welke wijze U ons zou kunnen helpen om het overleg met de bestuurders van de drie genoemde gemeenten weer op te starten. De tijd dringt en wij

hopen van harte dat alle belanghebbende partijen weer spoedig om de onderhandelingstafel kunnen gaan zitten. Hopelijk kunt U, door de uitoefening van Uw gezag er toe bijdragen, dat alles tot een voor beide partijen goed einde kan resulteren. U nogmaals dankend voor de gelegenheid, die U ons heeft geboden om U te kunnen informeren omtrent ons standpunt betreffende onze toekomst, dat wil zeggen : dat wij alleen OP BASIS VAN VRIJWILLIGHEID zaken willen doen en anders nooit en nimmer. D1t moge toch duidelijke zijn. Het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners 's-Gravenhage, 21 maart 1997. (De eerste lentedag). Trekvaartplein 46, 2334 GC, Leiden

Commentaar van de redactie op deze proclamatie
Het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners heeft de statenleden van de Provincie Zuid-Holland de suggestie gedaan om de 67 raadsleden van de gemeenten Leiden, 0egstgeest en Warmond op andere gedachten te brengen zodat het overleg tussen de drie gemeenten en de bewoners van het woonwagenkamp Trekvaartplein weer kan worden opgestart. De voorwaarde van de kampers is duidelijk. De 67 raadsleden moeten de komma in hun doodsbericht naar voren schuiven. Net zoals Caesar heeft gedaan toen hij de komma naar voren heeft geschoven en het leven van een gevangene heeft gered. Hij berichtte aan zijn generaal over het lot van de gevangene: EXECUTEER NIET, VRIJLATEN. Dat hij zich had vergist in het plaatsen van de komma, doet niet terzake; de gevangene was gered.
Zo eenvoudig is het voor de 83 statenleden om de komma naar voren te plaatsen in het bericht dat nu nog wordt doorgegeven door wethouder van Rij van de gemeente Leiden aan zijn ondergeschikten: EXECUTEER, NIET VRIJLATEN.
We kunnen hoe paradoxaal dat ook moge klinken dankbaar zijn dat hij duidelijkheid heeft geschapen Hij durft openlijk te zeggen wat alle andere bestuurders denken, maar niet durven uit te spreken.
Naar aanleiding van de proclamatie aan het adres van de statenleden van de Provincie Zuid-Holland heeft het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners een persbericht uitgegeven. Wij citeren hieruit enkele zinsneden:
"De toekomst zal uitwijzen hoe de statenleden van de Provincie Zuid-Holland de proclamatie zullen inschatten. Er zijn twee varianten mogelijk:
1. De 83 statenleden van de provincie Zuid-Holland zullen de 67 raadsleden van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond adviseren om een eventuele verplaatsing van de 262 bewoners van het woonwagencentrum Trekvaartplein op basis van vrijwilligheid te laten plaatsvinden.
2. De 83 statenleden van de provincie Zuid-Holland zullen de 67 raadsleden van de gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond adviseren om de gedwongen verplaatsing van de 262 bewoners van bet woonwagencentrum Trekvaartplein niet uit te sluiten.
(Red. V.E.: Wiskundig uitgedrukt: 1. 345 (262 + 83) > 67; 2. 262 > 150 (67 + 83)}
We hopen vurig voor een goede gang van zaken, dat de statenleden van de Provincie Zuid-Holland mogen kiezen voor de eerste variant. Mocht echter onverhoopt de statenleden voor de tweede variant kiezen, dan zien wij ons genoodzaakt het contact met de Provincie Zuid-Holland te verbreken en zal dit betekenen dat een goede oplossing van de woonwagenproblematiek in de Leidse regio nog in het verre verschiet komt te liggen.
Einde persbericht

WELKE MACHT LIGT IN DE HANDEN VAN DE 83 STATENLEDEN VAN DE PROVINCIE ZUID-HOLLAND?
Eens in de vier jaar worden de statenleden van de de provincie Zuid-Holland gekozen. (De volgende verkiezingen zijn in 1999) In de provincie Zuid-Holland zijn 83 statenleden. De zetelverdeling 83 leden van de Provinciale staten:

VVD	28	GroenLinks/De Groenen	4
CDA	15	AOV-Ouderen-Unie 55+	4
PvdA	14	RPF/GPV	3,
D66	8	SP	2
SGP	*4*	*CD*	*1*

De Statenleden kiezen uit hun midden zes leden. Dit is het college van gedeputeerde staten (afgekort GS). Als voorzitter van dit college wordt door de Kroon benoemd een commissaris van de Koningin, maar deze heeft slechts een raadgevende stem. We kunnen dit college vergelijken, op het niveau van de gemeente, met het college van burgemeester en wethouders. In de Provincie Zuid Holland is de commissaris de Koningin mevrouw L.J.H. Leemhuis-Stout en overige 6 leden zijn: T. Jansen, G. Brouwer, J. Heijkoop, H.B. van der Goot, L.W. Wolf. De heer Wolf behartigt woonwagenzaken,en wil een soepel deconcentratiebeleid. Hij vindt dat de gemeente Leiden de problemen goed aanpakt. Het woonwagencentrum Trekvaartplein moet van 120 naar 70 standplaatsen. Hij zit dus op de lijn van wethouder van Rij. Maar er zijn ook andere geluiden en wel van de statenleden C. Huigen-van Boven (VVD) en haar collega S. Veerman van het CDA en F. Vergeer (SP) te beluisteren in de gelederen van de leden van de provinciale staten. Vooral Vergeer kan zich de woede van de Trekvaartpleinbewoners tegen een gedwongen verplaatsing zeer goed voortstellen. We drukken hier de lijst af van alle 83 statenleden met hun privé-adressen en telefoonnummers zodat de lezers van onze nieuwsbrief in de gelegenheid zijn om aan deze leden te vrager hoe hun persoonlijke mening is over de woonwagenproblematiek en in het bijzonder of zijn VOOR of TEGEN slepen zijn.
(Deze lijst is bij de herdruk niet weergegeven)

WIL JE OP HET KAMP TREKVAARTPLEIN BLIJVEN ? JA OF NEE ?
Deze vraag werd op 27 februari 1997 gesteld aan de bewoners van het woonwagencentrum Trekvaartplein. Zij hebben schriftelijk op deze vraag geantwoord met 126 keer JA en NUL keer met NEE. Wat betekent dit resultaat? Als de overheid wil dat er maximaal 70 standplaatsen moeten komen, dan heeft dat tot gevolg dat een aantal mensen moeten worden gedeporteerd. Wie zullen dat moeten zijn? Wie beslist wie weg moet en wie mag blijven?
Dit roept direct herinneringen op aan de Duitse concentratiekampen: wie gaat naar links of wie gaat naar rechts?
Een lichtend voorbeeld van dit soort denken wordt gegeven door Gerda van der Berg, PvdA raadslid van de gemeente Leiden . Zij heeft de motie van februari 1997 meeondertekend, dat er slechts 71 standplaatsen mogen komen.(zie pag 7, onze nieuwsbrief, nummer 5, dd 27 februari 1997). In een telefonisch onderhoud met een van onze verslaggeefster van de Nieuwsbrief Vliegende Egels heeft zij recentelijk gezegd, dat er geen eenheid is onder de kampbewoners en dat er wel 30 weg willen naar andere standplaatsen (o.a.Rijnsburg) en dat vele bewoners niet hun huur betalen en andere onwaarheden. (Zij heeft kennelijk te veel gelezen in het boek van Machiavelli: De Vorst, waarin het principe wordt gepredikt: "verdeel en heers". Het is ongelooflijk hoezeer steeds blijkt dat raadsleden niet gehinderd zijn door de kennis van het onderwerp. Geen idee hebben over de wijze waarop reizigers met elkaar leven. Gelukkig dat de Vliegende Egels er nog zijn om dit aan de 67 raadleden van de drie gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond en de 83 statenleden van de Provincie Zuid-Holland, in totaal 150 mensen op niet mis te verstane wijze zullen duidelijk gaan maken dat zij er voor hun welzijn beter aan doen om het besluit te nemen dat de 262 bewoners van het woonwagenkamp Trekvaartplein mogen blijven zitten waar ze nu zitten voor In lengte van jaren! Het is belangrijk voor de bewoners zelf om zich goed te blijven realiseren dat het deze 150 mensen zijn die de bevoegdheid hebben om te beslissen. Alle

toezeggingen gedaan door overheidsambtenaren, inclusief die van burgemeesters, kunnen door de besluiten van de 67 raadsleden en 83 statenleden weer worden teruggedraaid. Het zijn vooral de staten leden, die uiteindelijk de plannen van de gemeenten moeten goedkeuren!
Veel leesplezier toegewenst door de Vliegende Egels

(In deze nieuwsbrief lijst van 83 statenleden van de provincie Zuid Holland met hun privé-adressen en telefoonnummers)s

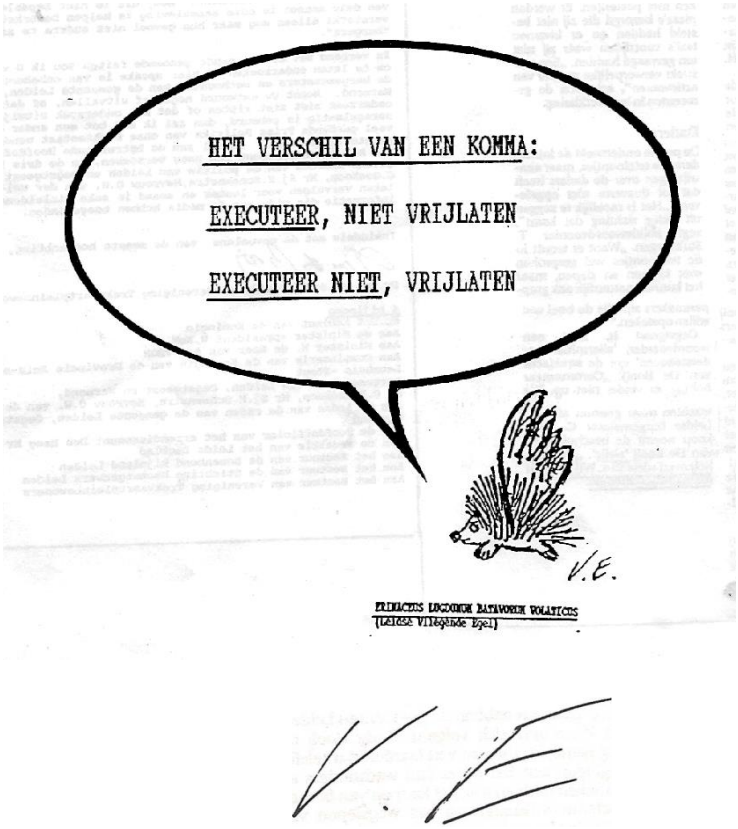

Einde Nieuwsbrief Vliegende Egels 25 maart

Donderdag 27 maart Brief van Staatssecretaris van Volkshuisvesting Ruimtelijke ordening en Milieubeheer D.K.J. Tommel aan de wethouder Van Rij van de gemeente Leiden
Geacht heer Van Rij, In antwoord op uw brief van 15 november 1996 waarin u ambtelijk overleg vraagt over het woonwagencentrum Trekvaartplein en in aansluiting op het overleg dat u daarover hebt gevoerd met de Directeur-Generaal van de Volkshuisvesting op 6 februari 1997, bericht ik u het volgende. Met MG95-13 van 26 april 1995 inzake de actualisering van het beleid met betrekking tot de huisvesting van woonwagenbewoners is de mogelijkheid geboden bestaande afspraken met betrekking tot de deconcentratie te heroverwegen. Deze mogelijkheid wordt wel eens uitgelegd als het einde van het deconcentratiebeleid: dat is echter onjuist. Dit beleid wordt nog steeds door het parlement gedragen. In specifieke situaties zou echter op basis van een vóór 1 september 1995 in te dienen knelpuntenanalyse tot bijstelling van de afspraken kunnen worden besloten. De gemeente Leiden heeft met betrekking tot het woonwagencentrum Trekvaartplein geen knelpuntenanalyse ingediend, hoewel daar door de Inspectie Volkshuisvesting Zuid-Holland diverse malen, zowel rechtstreeks als via de provincie, de aandacht op is gevestigd. Dit betekent dat de onder mijn voorganger gemaakte afspraak om het woonwagencentrum Trekvaartplein terug te brengen tot een omvang van 40 standplaatsen

alsmede de bouw van 40 woningen ten behoeve van de opvang van woonwagenbewoners uitgangspunt van beleid is. Dat heb ik bevestigd met mijn brief van 24 juli 1996, kenmerk IZH 17696008.
Het heeft mij daarom verrast dat thans toch bij uw gemeente plannen in ontwikkeling zijn, die hiervan duidelijk afwijken. U hebt aangegeven dat gedacht wordt aan 70 in plaats van 40 standplaatsen voor woonwagens. Om daarover met mij zinvol overleg te kunnen voeren zal toch alsnog eerder genoemde knelpuntenanalyse zo spoedig mogelijk moeten worden op·gesteld en bij mij ingediend.
Daarin zult U met goede argumenten moeten aantonen waarom thans van de oorspronkelijke voornemens zou moeten worden afgeweken. Ook verzoek ik u de bestuurlijke en financiële problematiek van vermindering van het aantal plaatsen en aanleg van vervangende plaatsen daarbij in kaart te brengen. Tenslotte merk ik op kennis genomen te hebben van de opvatting van de huidige bewoners het aantal standplaatsen nog aanmerkelijk verder zou moeten toenemen in plaats van afnemen; dit teneinde ook ruimte te creëren voor de toekomstige huisvesting van hun kinderen op dezelfde lokatie. Mede gelet op een gelijke behandeling van woonwagen - en andere bewoners - ik denk in dit verband bijvoorbeeld aan de, beperkte. huisvestingsmogelijkheden in het Groene Hart - komt dit bij mij weinig realistisch voor. Afschriften van deze brief heb ik gezonden aan de heer van Vliet namens de bewonersorganisatie en :aan de heer J.W.J. Wolf, gedeputeerde provincie Zuid-Holland.
Ik wacht uw bericht met belangstelling af . Hoogachtend D.J.K Tommel

Dinsdag 8 april 1997 heeft de gemachtigde en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners de heer De Booij een gesprek gehad met de wethouders van de gemeente Leiden de heren J. Laurier en Tj. van Rij op het gemeentehuis in - de kamer van de burgemeester. Hij heeft namens de bewoners van het woonwagencentrum medegedeeld, dat slechts weer overleg mogelijk is tussen de bewoners van het kamp en de gemeente Leiden, als de schriftelijke garantie wordt gegeven, dat verplaatsing van woonwagenbewoners uitsluitend zal geschieden op basis van vrijwilligheid. Tevens heeft de heer de Booij de wethouders een brief van 13 maart 1986 laten lezen van 4 raadsleden van Leiden aan de burgemeester van Leiden de heer Goekoop, met de veelzeggende inhoud: "Wij willen U herinneren dat er in 1983 een motie unaniem door de raad aanvaard is, waarin stond dat verhuizingen uitsluitend op vrijwillige basis mogen geschieden. Wij willen u daarin verzoeken om met kracht stelling te nemen tegen, zeker in dit stadium, eventuele besluiten tot wegslepen te nemen". De wethouders waren niet op de hoogte van deze motie en naar hun weten was deze motie nooit door de Raad teruggenomen. De motie is aangenomen op 1 december 1983. De gewijzigde motie H55 van de heer De La Mar (behoud woonwagencentrum) luidt; "De Raad, gehoord het besluit van het college van B en W spreekt als haar mening uit dat de woonwagenbewoners van het Leidse woonwagenkamp uitsluitend op vrijwillige basis naar kleine kampjes in de regio moeten verhuizen; spreekt als haar mening uit dat het huidige Leidse kamp aan het Trekvaartplein gehandhaafd dient te blijven, en verzoekt dit standpunt ter kennis van de provincie, de regering en de Staten-Generaal te brengen". Eveneens deelde de heer de Booij mede, dat er 15 november 1984 een motie E. Schijndel-Brosens door de provincie Zuid-Holland was aangenomen, waarin eveneens wordt gesteld,dat alleen gesleept mag worden op basis van vrijwilligheid. Ons is ter ore gekomen, dat burgemeester van Leiden kortgeleden gesprek heeft gehad met de bestuurders van de gemeente Oegstgeest over het wegslepen uitsluitend op basis van vrijwilligheid. Deze bestuurders waren wel genegen om zo'n verklaring te willen afgeven. Kortom het ziet er naar uit dat binnenkort, als de schriftelijke garantie, van zowel de provincie als van de gemeente Leiden wordt afgegeven, het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners het overleg met de gemeente Leiden weer zal hervatten. Uit dit alles wordt een ding heel duidelijk: de gemeenten Leiden, Oegstgeest zitten in tijdnood. Immers als er dit jaar geen paal de grond ingaat voor de bouw van ruim 1000 woningen in de Broek- en Simontjespolder, dan verliezen ze de rijkssubsidie van bijna 9 miljoen gulden.

Vrijdagavond 2 mei jl. belde de Wethouder van Rij de belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners op, met het verzoek of hij een concept van een brief, die B en W aan het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners mocht doorfaxen. In deze fax stond dat de motie van de Raad van december 1983 nog van kracht was dwz, dat er alleen verhuizing van woonwagens op vrijwillige basis kan geschieden. Dinsdagmiddag 6 mei jl. is tijdens een bijzondere ledenvergadering besloten om het overleg met de gemeenten Leiden, Warmond, Oegstgeest weer te hervatten, alleen op voorwaarde dat een duidelijke formulering wordt gegeven over de afspraak om alleen woonwagens te verhuizen op basis van vrijwilligheid, alsmede op welke manier en met wie het overleg zal worden gevoerd van de woonwagenbewoners

Wethouder Tjeerd van Rij van de gemeente Leiden

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL
14 april 1997 Jaargang 2, nummer 8, (Voor alle Nederlandse Woonwagenbewoners)

"ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

ERINACEUS LUGDUNUM BATAVORUM VOLATICUS (Leidse Vliegende Egel)
Vliegende Egel slaat toe in de sleutelstad

BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP TREKVAARTPLEIN IN LEIDEN WORDEN ALLEEN VERPLAATST OP BASIS VAN VRIJWILLIGHEID

8 april 1997 beeft de gemachtigde en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners de heer De Booij een gesprek gehad met de wethouders van de gemeente Leiden de heren J. Laurier en Tj.van Rij op het gemeentehuis in de kamer van de burgemeester. Hij heeft namens de bewoners van het woonwagencentrum medegedeeld, dat slechts weer overleg mogelijk is tussen de bewoners van het kamp en de gemeente Leiden, als de schriftelijke garantie wordt gegeven, dat verplaatsing van woonwagenbewoners uitsluitend zal geschieden op basis van vrijwilligheid. Tevens heeft de heer de Booij de wethouders een brief van 13 maart 1986. laten lezen van 4 raadsleden van Leiden aan de burgemeester van Leiden de heer Goekoop, met de veelzeggende inhoud: "Wij willen U herinneren dat er in 1983 een motie unaniem door de raad aanvaard is, waarin stond dat verhuizingen A uitsluitend op vrijwillige basis mogen geschieden. Wij willen u daarin verzoeken met kracht stelling te nemen tegen, zeker in dit stadium, eventuele besluiten tot wegslepen te nemen". De wethouders waren niet op de hoogte van deze motie en naar hun weten was deze motie nooit door de Raad teruggenomen. De motie is aangenomen op 1 december 1983. De gewijzigde motie H55 van de heer De La Mar (behoud woonwagencentrum luidt; "De Raad, gehoord het besluit van het college van B en W spreekt als haar mening uit dat de woonwagenbewoners van het Leidse woonwagenkamp uitsluitend op vrijwillige basis naar kleine kampjes in de regio moeten verhuizen; spreekt als haar mening uit dat het huidige Leidse kamp aan het Trekvaartplein gehandhaafd dient te blijven, en verzoekt dit standpunt ter kennis van de provincie, de regering en de Staten-Generaal te brengen". Eveneens deelde de heer de Booij mede, dat er 15 november 1984 een motie mw Schijndel-Brosens door de provincie Zuid-Holland was aangenomen, waarin eveneens wordt gesteld, dat alleen gesleept mag worden op basis van vrijwilligheid.

Ons is ter ore gekomen, dat burgemeester van Leiden kortgeleden gesprek heeft gehad liet de bestuurders van de gemeente Oegstgeest over het wegslepen uitsluitend op basis van vrijwilligheid. Deze bestuurders waren wel genegen om zo'n verklaring te willen afgeven. Kortom het ziet er naar uit dat binnenkort, als de schriftelijke garantie, van zowel de provincie als van de gemeente Lelden wordt afgegeven, het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners het overleg met de gemeente Leiden weer zal hervatten. Uit dit alles wordt een ding heel duidelijk: de gemeenten Leiden, Oegstgeest zitten in tijdnood. Immers als er dit. jaar geen paal de grond ingaat voor de bouw van ruim 1000 woningen in de Broek- en Simontjespolder, dan verliezen ze de rijkssubsidie van bijna 9 miljoen gulden. De redactie van de Nieuwsbrief Vliegende Egel feliciteren de bewoners van het Trekvaartplein alvast liet dit voorlopige resultaat, die zij door hun acties hebben bewerkstelligd. Nu maar zien of de gemeente Leiden de daad bij het woord wil voegen.

1 APRIL 1997!

Op deze dag hebben de Vliegende Egels aan het privé-adres van 28 raadsleden van Oegstgeest en Warmond een briefkaart met een foto van hun huis toegestuurd met de tekst: "Wij hopen vurig dat U nooit ofte nimmer uit Uw huis zal worden gezet". Met de hartelijke groeten en sterkte, toegewenst door de Vliegende Egels. p/a Koningsweg45 3743 ET Baarn. Als enige reactie op deze briefkaartenactie hebben wij vernomen, dat afgelopen week een lid van de CDA fractie van gemeente Oegstgeest naar het kamp Trekvaartplein is gekomen om uit te vinden wie deze foto's zou hebben genomen. Helaas is hem als boodschapper, niet medegedeeld, dat op de briefkaart het adres van de verstuurder stond vermeld. Wij hebben hem op de hoogte gebracht van de ware inhoud van de tekst van de briefkaart. Dat hij daar bijzonder ontsteld over was, laat zich raden. Het ware voor de 28 raadsleden beter geweest direct hun ongenoegen kenbaar te maken aan onze redactie, dan een geestelijke vertrouwensman van de bewoners van het kamp Trekvaartplein, erop af te sturen.

ENQUÊTE NAAR MENINGEN VAN STATENLEDEN VAK DE PROVINCIE ZUID-HOLLAND BETREFFENDE GEDWONGEN VERPLAATSING VAN WOONWAGENS

Na het bezoek van veertig bewoners van het kamp Trekvaartplein aan het provinciehuis van Zuid-Holland op 21 maart jl. zijn een aantal statenleden door de bewoners telefonisch benaderd hoe zij dachten over het wel of niet gedwongen verplaatsen van woonwagens.

Hieronder volgen enkele reacties opgetekend door de bewoners:

Mw mr L.H. Boerma (CDA): is niet op de hoogte; B. Broeren (AOV-OuderenUnie 55+) is niet op de hoogte; G. Brouwer(PvdA) lid van gedeputeerde Staten: is niet op de hoogte, maar vindt het niet leuk om gebeld te worden; F.W. van de Dussen (VVD) is niet op de hoogte; drs C.L. Freeke (SGP) wil niet antwoorden; H.B. van de Goot (VVD) lid van gedeputeerde staten was erg boos en gooide de haak erop; Mw H.C. Verbeek (AOV-OUderenUnie 55 +): jullie zijn te laat, want de beslissing is al gevallen, dat gedwongen zal worden verplaatst, ze moeten laar aan de gedeputeerde Wolf vragen of hij er wat aan kan doen; Mw mr B. F. F. Gosscha1k-Davidson (VVD): is over het algemeen tegen gedwongen verplaatsen, maar ze is niet op de hoogte van de problematiek, maar zegt toe dit met haar collega's van de fractie te bespreken.

Mw ir E.J. Groosman-van den Brandbof (VVD) weet nergens van en gooit tot 3 keer de haak erop. Voor de vierde keer krijgen we haar man aan de lijn en deze biedt zijn excuses aan voor het gedrag van zijn vrouw; drs G.W.A.K. Harmes (SP) was wel op de hoogte van de vergadering, maar had de verklaring van de bewoners niet gelezen. J.J. Helder (VVD): waarom gaat u niet naar de staatssecretaris, hij wil ons niet meer te woord staan, was boos.Mr B.B Hieltjes gaat er met zijn fractie over praten, was zeer positief en heeft al met collega's erover gepraat. P. Koolwijk (VVD) was zo vriendelijk om de namen, adressen en telefoonnummers te faxen van de statenleden, die aanwezig waren op de vergadering van 21 maart jl *in* het provinciehuis. J.W.J.Wolf (PvdA) lid van gedeputeerde staten heeft een lang telefoongesprek gehad met Stienie Offenberg van het Trekvaartplein, waarvan we enkele gedeelten van haar uitspraken willen weergeven, omdat het heel treffend weergeeft hoe groot de frustratie is bij woonwagenbewoners over alles wat hun in de loop der jaren *is* aangedaan. wel kan gezegd worden dat de heer Wolf heel aandachtig heeft geluisterd en begrip op kon brengen voor de gevoelens van de woonwagenbewoners. Stienie Offenberg::

"Begrijp U wat U ons aandoet met 70 standplaatsen en wat u onze kinderen aandoet voor de toekomst. onze kinderen zijn nu dusdanig geïntegreerd, ze zitten op burgerscholen. De kinderen leven nu met de angst *in* hun hart, dat ze naar andere scholen moeten en weer van het kastje naar de muur worden gestuurd, begrijp je wel hoe dat voelt. De kinderen lopen iedere dag te zeggen "moeten we hier weg". we zijn op het ogenblik erg overspannen, dat wat hier met ons gaande is. De kinderen zijn net gewend. Ze hebben een geschiedenis achter de rug van die school, je komt niet zo maar als woonwagenkind op een burgerschool, wat denk je hoe vaak de kinderen zijn uitgescholden voor " Je stinkt, je bent een vieze zigeuner" en nog veel meer dingen. Nu te leven met de gedachte dat we weer van voren af aan moeten beginnen en we weer terugvallen *in* de tijd van vroeger. Hoe zou U het vinden als een paar hoge beren tegen U zeggen dat U uit Uw huis moet, omdat er een woonwagenkamp op uw plek moet worden gebouwd. Dan is er het fabeltje dat er maar 70 woonwagenplaatsen mogen blijven en temidden van ons kamp nog eens 40 woningen komen. Die woningen nemen net zoveel plaats in beslag als meer dan de helft van ons kamp. Wij hebben niet gevraagd om een wijk met 1020 woningen achter ons. Wij zijn hier de eerste bewoners. We huren de grond van het moment dat wij hier geboren zijn en wijken niet voor huizen. We vragen hier niet om vernieuwing, wij staan hier goed. Weet je wat het wel is dat men hier op het kamp wil bouwen omdat dit heel goedkope grond *is* voor de gemeente Leiden. Hier kost de grond 25.000 gulden, terwijl hiernaast in de gemeente Qegstgeest het dubbele. Het zijn allemaal spelletjes die er gespeeld worden. Ik denk dat ik namens alle bewoners van bet Trekvaartplein spreek dat iedereen hier liever sterft, dan dat we hier moeten vertrekken. Ik wou dat naar ons hart wordt gekeken en maar niet op een ambtelijke wijze met ons om te gaan, als een stuk papier, dat doet ons zoveel verdriet. Niemand die naar ons luistert. Wij zijn officiële

Nederlanders. Wij moeten een asiel zoeken in eigen land, want ik heb geen vaste plek onder mijn kont, dat hebben de heren er al lang onderuit gehaald".

De Vliegende Egels hebben een plan bedacht om de Tweede Kamer leden voor te bereiden op het kamerdebat, wanneer het voorstel van de regering om de woonwagenwet af te schaffen in de Tweede Kamer zal worden behandeld. We hebben een lijst samengesteld met namen en privé adressen en telefoonnummers van de 150 Tweede Kamer leden. (Wij zijn de griffie van de Tweede Kamer zeer erkentelijk voor bet doorfaxen van deze gegevens). Wij hebben boven de lijst van de 150 Tweede Kamerleden een oproep geplaatst aan alle inwoners van Nederland om de Tweede Kamerleden er van te overtuigen dat zij een heilloze weg inslaan om op dit moment de wet af te schaffen. Het is van grootste belang dat alle woonwagenbewoners de Tweede Kamerleden vertellen over het leed en verdriet, dat over hun is uitgestort tengevolge van het overheidsbeleid in de laatste honderd jaar. Wij zijn dan ook van plan om alle Tweede Kamerleden persoonlijk te benaderen op hun privé-adres.

MOEDER VAN EEN WOONWAGENCENTRUM NEEMT DOCHTER (10 jaar) MEE NAAR HET BUITENLAND OM IK DE KOMENDE ZOMER IN HET BUITENLAND TE GAAN VENTEN MET PADEN EN POTTEN EN WAT ZIJN HIERVAN DE GEVOLGEN VOOR MOEDER EN DOCHTER?
In een woonwagenkamp in Nederland wil een moeder haar dochter Sabrina van 10 jaar meenemen, na Pasen, naar bet buitenland om tot september met pannen en potten te gaan venten. Zij heeft toestemming gevraagd bij de school en bij de leerplichtambtenaar van de gemeente om haar dochter mee te mogen nemen. Haar verzoek is afgewezen en zelfs heeft zij geen toezegging gekregen voor het meenemen van huiswerk. ondanks deze afwijzing neemt zij haar dochter toch mee. Zij vindt een adviseur, die voor haar een brief aan de leerplichtambtenaar wil schrijven. In 1968 heeft de overheid alle woonwagenbewoners in grote verzamelkampen onder dwang samengebracht en hun de mogelijkheid om hun beroep uit te oefenen steeds verder verkleind en onmogelijk te maken. Zo ook voor de reizigers, die willen gaan venten. In Nederland zijn de APV's (algemene plaatselijke verordeningen) wat betreft de mogelijkheid om een ventvergunning te krijgen zo klein en kostbaar, zodat de reizigers wel gedwongen worden naar het buitenland te gaan, waar de bepalingen veel minder streng zijn. Wij menen er goed aan te doen om de brief die de moeder aan de leerplichtambtenaar heeft geschreven hiernaast af te drukken, omdat dit misschien als voorbeeld kan dienen voor andere reizigers in Nederland, die liet dezelfde problemen zitten. De moeder weet, dat ze zwak staat, maar toch ze durft de zaak tot op de bodem te laten uitzoeken tot aan de hoogste Raadscolleges in Nederland aan toe. Toen het hoofd van de school de brief had ontvangen, kon de moeder meteen het huiswerk voor haar dochter meekrijgen en kreeg zij eveneens de verzekering dat haar dochter Sabrina in september weer op school mag komen. Tijdens haar verblijf in het buitenland zal Sabrina een dagboek bijhouden en dit later samenvatten in een werkstuk voor school. Wij zullen de zaak nauwlettend volgen en U in onze Nieuwsbrief steeds op de hoogte houden. In dit verband is het interessant om te lezen wat de mening is van de staatssecretaris van VWS Erica Terpstra, over het trekkend bestaan van deze reizigers. Zij schreef aan haar naamgenoot en ver familielid Leny Terpstra van bet woonwagencentrum de Egelshoek te Hilversum en de heer T. de Booij, de volgende zin in haar brief van 12 juli 1996:

"Wat mij in Uw brief verraste was de passage op pagina drie over de jonge generatie, die weer bedrijfjes op zal gaan zetten en misschien weer gaat trekken, daarmee een voorhoede vormend voor nieuw zelfstandig ondernemerschap. Het blijkt mij dat hier sprake is van "een gapende kloof" (Uw woorden op pagina vier) tussen Uw denkwereld en de sociaal-economische realiteit. Indien de mythevorming rond zelfstandig ondernemerschap en een trekkend bestaan in woonwagenkring in stand wordt gehouden, zal de marginalisering (red. duur woord voor "op de

rand levend") van de woonwagenbevolking alleen maar worden versterkt. Dit inzicht begint hier en daar ook in woonwagenbevolking door te dringen en ik hoop dat dit bewustwordingsproces doorzet".

Het is maar gelukkig dat zij niet direct gaat over het woonwagenbeleid, want haar visie getuigt niet bepaald van het feit, dat zij gehinderd wordt door de kennis van bet onderwerp en ook niet van wat er leeft binnen de woonwagenwereld.
Hier volgt de brief van de moeder aan de leerplichtambtenaar van de gemeente.....
Geachte ....., Als belanghebbende en gemachtigde van mevrouw.... , geboren te.... wonende .... , teken ik bezwaar aan tegen uw beslissing om de verlofaanvrage van Sabrina, geboren .... niet te honoreren. Sabrina zit op de... school te... in groep,. bij de Heer.... In de afgelopen jaren is reeds tweemaal aan Sabrina toestemming voor verlof buiten de schoolvakanties verleend. Het gaat hier om een zeer indringend probleem, namelijk het probleem voor welke de reiziger (in de volksmond helaas genoemd woonwagenbewoner) anno 1997 zich geplaatst ziet. Mevrouw ... komt voort uit een geslacht van reizende venters. Haar moeder heeft dit beroep uitgeoefend en daarmee zonder steun van buiten af 5 kinderen opgevoed. Het is haar eer te na om niet dit spoor van. haar moeder te volgen en haar dochter Sabrina zonder steun van buiten af op te voeden. Zo vertrekt Mevrouw .... elk jaar naar het buitenland om te venten met pannen en potten, net zoals haar voorouders hebben gedaan. Zij weigert om van een uitkering te leven. Dit loffelijke streven wordt nu gestraft. Zij vertrekt 1 april aanstaande ondanks Uw afwijzing toch liet haar dochter Sabrina naar het buitenland om vervolgens begin september weer terug te keren. Zij beseft daarmee terdege, dat tegen haar, voor dit ongeoorloofd verzuim, een proces-verbaal zal worden opgemaakt met alle consequenties van dien. De reizigerscultuur wordt mede door Uw negatieve beslissing voor de zoveelste maal onder druk gezet. Binnenkort wordt, tot overmaat van ramp, de woonwagenwet nog afgeschaft. De overheid is consequent bezig om de woonwagencultuur de nek-om te draaien.

Tot ons grote verdriet is het bestuurslid van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners Teo Offenberg in de nacht van afgelopen Zaterdag op Zondag plotseling overleden. Wij zullen hem blijven herinneren als een krachtige persoonlijkheid, die zich beeft ingezet voor bet behoud van de woonwagencultuur en het kamp aan de Trekvaartplein. Hierbij betuigen wij ons medeleven met zijn lieve familie en loge zij die kracht kunnen opbrengen, die nodig zal zijn om dit onmetelijke verlies te dragen.

(In deze nieuwsbrief zijn afgedrukt de privé-adressen en telefoon nummers van alle 150 Tweede Kamerleden)

Einde Nieuwsbrief Vliegende Egel van 14 april

Vrijdag 9 mei Artikel in Leiden &Regio Kampbewoners staken bel-actie. *(Annet van Aarsen)*
Leidse, Oegstgeester en Warmondse politici hoeven geen telefoontjes; meer te verwachten van bewoners van het Trekvaartplein. Het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners meldt in zijn nieuwsbrief 'De Vliegende Egel' dat de vereniging Trekvaartplein de actie staakt.
Begin maart deden de colleges van Oegstgeest, Warmond en Leiden aangifte van bedreiging bij de politie nadat diverse raadsleden en wethouders thuis waren lastig gevallen. De slachtoffers

kregen anonieme telefoontjes met bedreigingen en verwensingen en op sommige adressen werden ongevraagd pizza' s bezorgd. In diezelfde tijd werden onder de bewoners van het Trekvaartplein adreslijsten verspreid van politici. De mensen werden opgeroepen politici persoonlijk te benaderen over een dreigende verkleining van het woonwagenkamp. Het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners schrijft nu in de meest recente nieuwsbrief dat het doel van de telefoonactie is bereikt. "De leden van de wetgevende macht hebben nu een klein beetje kunnen ervaren hoe het voelt om persoonlijk te worden benaderd, zoals de woonwagenbewoners de laatste honderd jaar zijn vervolgd en gediscrimineerd. Overigens stoppen ook de bewoners van de woonwagen kampen aan de Haagse Leyweg en de Escamplaan met hun telefoonacties. Zij grepen vanaf begin april de telefoon, eveneens uit onvrede over de plannen om de twee Haagse kampen op te splitsen in kleinere kamper!. De drie verenigingen Trekvaartplein, Escamplaan, Leyweg voegden al snel de gegevens van de Provinciale Staten en Tweede kamerleden toe aan hun adressenlijsten. Overigens hadden politici uit Leiden, Oegstgeest en Warmond begin april al de indruk dat de bel-actie naar hun telefoonnummers over het hoogste punt heen was. De politici zijn nu genoeg geplaagd, menen de drie woonwagenverenigingen. Ze hebben het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners gevraagd om in het vervolg de politici te informeren over de problemen via de nieuwsbrief 'De Vliegende Egels; "Dat is vooral belangrijk in verband met de komende vergaderingen van gemeenteraden, provinciale staten en Tweede kamer, waarbij de woonwagenproblematiek op de agenda staat". aldus de Vliegende Egel.

Uit de NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL Jaargang 2, nummer 11, dinsdag 13 mei 1997

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAK LEIDEN WILLEN WEER OVERLEG MET DE BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP TREKVAARTPLEIN LEIDEN
Vrijdagavond 2 Mei jl. belde de wethouder van Rij de belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners op, met het verzoek of hij een concept van een brief, die B en W aan het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners mocht doorfaxen. In deze fax stond dat de Motie van de Raad van december 1983 nog van kracht was dwz, dat er alleen verhuizing van woonwagens op vrijwillige basis kan geschieden. Dinsdagmiddag 6 mei jl. is tijdens een bijzondere ledenvergadering besloten Om het overleg let de gemeenten Leiden, Warmond, Oegstgeest weer te hervatten, alleen op voorwaarde dat een duidelijke formulering wordt gegeven over de afspraak om alleen woonwagens te verhuizen op basis van vrijwilligheid, alsmede op welke manier en met wie het overleg zal worden gevoerd. Vandaar dat het Bestuur in opdracht van de ledenvergadering van 6 mei jl. een brief aan B en W van Leiden heeft gestuurd met daarin de volgende zinnen, dit om elk misverstand te vermijden: " Er zal geen bestuursdwang worden toegepast, niet tijdens deze en de eventuele volgende Raadsperiode. Ook zal de afspraak, dat uitsluitend op basis van vrijwilligheid tot verplaatsen van woonwagens kan worden overgegaan, bindend moeten zijn voor een Raad van een andere samenstelling".
Nu het overleg over de toekomst van het Trekvaartplein weer zal worden opgestart, zouden wij een 3 tal punten naar voren willen brengen, die van essentieel belang zijn om tot een goed overleg te kunnen komen.
a. dat alle informatie ter bespreking gelijktijdig aan alle belanghebbenden zal worden bekend gemaakt
b. dat het centrale overleg zal moeten plaatsvinden tijdens de vergaderingen van de stuurgroep Poelgeest. In de toekomst zal deze vergadering, dus voor zover het gaat over bet woonwagenkamp Trekvaartplein, bijgewoond moeten worden door bet Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners.
c. dat geen veto's of onbespreekbaarstellingen zullen worden uitgesproken.
Nu maar zien hoe de gemeente Leiden hierop zal reageren. Het is goed om te bedenken dat de gemeenten Oeqstgeest, Warmond en Leiden vertegenwoordigd zijn in de stuurgroep Poelgeest.

Deze stuurgroep zal het plan voor het bouwen van ruim 1000 woningen in de Broek-en Simontjespolder en de renovatie van het woonwagenkamp Trekvaartplein moeten uitvoeren. Het is dus van het grootste belang, dat het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners, als direct belanghebbende, mee kan gaan beslissen over hun toekomst.
Op 3 april jl. heeft het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners een brief gestuurd aan de stuurgroep Poelgeest met de 3 vragen:
Inzage notulen van de stuurgroep, wanneer de stuurgroep weer bijeenkomt en of wij bij de komende vergadering, het standpunt van de bewoners Trekvaartplein kunnen toelichten. Tot op heden ruim 1 maand later heeft het Bestuur nog niets vernomen, niet eens en bericht dat de brief in goede orde was ontvangen.

Einde derde Nieuwsbrief Vliegende Egel 13 mei

Vrijdag 30 mei Artikel in Leidsch Dagblad: Verslepen wagens niet onder dwang. (Aad Rietveld)
Bij de renovatie van woonwagencentrum Trekvaartplein worden geen wagen met dwang versleept. Die belofte doet wethouder T. van Rij (PvdA/woonwagenzaken) in een brief aan de vereniging Trekvaartpleinbewoners. Helemaal tevreden is de vereniging daarmee niet. In een reactie vragen zij de wethouder toe te zeggen, dat de belofte ook in komende raadsperiodes geldig blijft. De mogelijkheid dat woonwagens gedwongen gesleept zouden worden frustreert al jaren de onderhandelingen over de herinrichting van het Trekvaartplein. Bij elk gesprek vroegen de bewoners van het plein de garantie, dat dát in ieder geval niet zou gebeuren. Zonder die belofte viel er eigenlijk niet te praten. Van Rij heeft de vereniging nu geschreven, dat het onder dwang verslepen of verplaatsen van woonwagen niet aan de orde is". De uitspraak dat verhuizing uitsluitend op vrijwillige basis kan geschieden heeft de gemeenteraad al in december 1983 gedaan. De uitspraak is nooit heropenen geldt daarom voor ons nog steeds", aldus de wethouder in zijn brief. De vereniging Trekvaartplein vindt dat alle huidige bewoners en dat zij er meer dan honderd, een plek moet komen in het nieuwe woonwagencentrum. De gemeente Leiden heeft steeds gezegd dat dat niet mogelijk is. Volgens het provinciaal woonwagenplan moest het Trekvaartplein aanvankelijk terug naar veertig plaatsen. Dat uithangpunt is inmiddels los gelaten, maar de gemeente gaat er van uit dat het Rijk geen toestemming geeft voor een kamp met de gevraagde honderd twintig plaatsen. "Tijdens het overleg is ons duidelijk geworden dat u zich grote zorgen maakt over het met politiedwang verslepen naar andere standplaatsen",schrijft de wethouder. "Het lijkt ons daarom goed nog eens schriftelijk te bevestigen dat bij renovatie van het Trekvaartplein uitgaan van de medewerking van de bewoners en dis alleen van vrijwillige verplaatsen sprake kan zin. Van Rij hoopte dat met de brief de ongerustheid weggenomen was en dat het Trekvaartplein weer met hem zou willen onderhandelen. Maar zo ver is de bewonersvereniging nog niet. Hun woordvoeder T. de Booij heeft aan de het heropenen van een gesprek nog een aantal voorwaarden gesteld, Het principe dat er niet gedwongen versleept wordt moet ook voor komende raadsperioden gelden, gesprekken moet plaatsvinden in de stuurgroep Poelgeest -het overlegorgaan van de nieuwe bouwwijk in de Broek- en Simonstjespolder, waarin ook de gemeente Oegstgeest zitting heeft - en tijdens het overleg niets onbespreekbaar zijn. Pas als aan die voorwaarden is voldaan schuift de vereniging Trekvaartplein weer aan de onderhandelingstafel.

Maandag 2 juni Brief van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Leiden aan het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners t.a.v, Dr Tom de Booij
Geachte heer De Booij, Hartelijk dank voor uw snelle reactie op onze brief van 14 mei j1. Graag gaan wij op de daarin aangesneden onderwerpen in. Naar aanleiding van uw reactie op het concept dat aan de brief van 14 mei voorafging, hebben wij de zin:"Wij vertrouwen erop dat ook gemeentebesturen in andere samenstelling zich rekenschap zullen geven van dit al jaren

vaststaande beleid, " overeenkomstig de in Hilversum gebruikte terminologie toegevoegd. De bedoeling van deze toevoeging was en is dezelfde als die u nu vraagt, namelijk dat wij verwachten dat de uitspraak over vrijwillige verplaatsing ook in volgende raadsperiodes van kracht zal blijven. Hopelijk is met deze formulering nu elk misverstand uitgesloten. In onze brief zijn we niet meer ingegaan op uw verzoeken betreffende (deelname aan) de Stuurgroep Poelgeest. De reden is, zoals reeds per telefoon besproken, dat Oegstgeest en Leiden zo'n vier maanden geleden hebben afgesproken dat uitwerking van het Ontwikkelingsplan Poelgeest ieder afzonderlijk voor het eigen gedeelte te doen en niet meer in Stuurgroepverband. Na verwerking van de inspraakreacties is de Stuurgroep dan ook niet meer bij elkaar geweest. De opstelling van plannen voor het Leidse deel van de polder is daarom nu een Leidse aangelegenheid rekening houdend met de structuur van het plan en de u bekende uitspraak van de Gemeenteraad van Leiden van 4 februari jl. wij rekenen erop zo sneller te kunnen werken. Het wachten is alleen nog op overleg met u. Graag willen wij in goed overleg met u het maken van plannen voor het gebied van het Trekvaartplein ter hand nemen. Basis voor goed overleg is gelijkwaardigheid van de deelnemers zonder veto's of onbespreekbaarstellingen en met voor ieder gelijktijdig dezelfde informatie beschikbaar. Wij hopen na alle eerdere misverstanden hiermee nu snel te kunnen beginnen en ook deze maand nog een gekuisde knelpuntennotitie naar de Staatssecretaris te kunnen sturen. Omdat de ervaring leert dat bij dergelijk overleg ambtenaren van verschillende disciplines en afdelingen betrokken zijn, lijkt het ons goed binnen de gemeente één vast aanspreekpunt voor u te hebben in de vorm van een coördinerend ambtenaar, die tevens ervoor zorgt dat zijn collega's doen wat is afgesproken. Naar wij hebben gehoord heeft men in Oegstgeest inmiddels goede voortgang gemaakt met de uitwerking van een aantal plandelen. Deze zal woensdag a.s. worden gepresenteerd. Verder heeft Wethouder Van Elsen ons verzekerd dat hij de brief die u op 3 april aan hem als voorzitter van de Stuurgroep hebt gestuurd, nu snel zal beantwoorden. Op uw verzoek sturen wij een kopie van deze brief aan de Colleges en Raden van Oegstgeest en Warmond. Hoogachtend Burgemeester en Wethouders van gemeente Leiden

Woensdag 25 juni Brief van Burgemeester en wethouders aan Bewoners Trekvaartplein
Geachte dames en heren. In het bestuurlijk overleg op 24 juni 1997 hebben wij met elkaar afspraken gemaakt die in het verslag zullen worden opgenomen. Vooruitlopend op het verslag, in verband met de urgentie hebben we afgesproken dat wij u de concrete afspraak van wethouder van Rij over het toekomstig aantal standplaatsen op Trekvaartplein zouden faxen en daarmee vastleggen. Deze uitspraak was als volgt:
De niet-sleep verklaring betekent dat als er niemand uit vrije wil keuze/ op vrijwillige basis verhuist naar bv. Roomburg of elders dan komen er 100 standplaatsen op het Trekvaartplein.
Getekend door Burgemeester en wethouders van Leiden.

Behoud woonwagencentrum Leyweg Den Haag 1997 (deel 1)

Maandag 14 april belde Sani Kames*) een bewoner van het woonwagencentrum Leyweg me op met het verzoek om hun te helpen in hun strijd tegen de opheffing van hun centrum. In Haagsche Courant van dinsdag 15 april staat een artikel die de noodsituatie op het centrum goed weergeeft:

**) Hoe is Sani Kames bij mij terecht gekomen. Jacob van Dien, een mede-bewoner van de Leyweg -kende iemand op het woonwagencentrum Trekvaartplein in Leiden. Hij hoorde daar dat een burgermannetje uit Baarn hun misschien kon helpen, net zoals hij bij het centrum Trekvaartplein had gedaan. Maar toch hebben ze nog wat speurwerk gedaan om te zien of ik wel betrouwbaar was. Zo is Jan van Gulik een bewoner van de Leyweg helemaal naar Baarn getogen om te zien waar ik woonde . Verder hebben ze verder nagevraagd hoe ze over mij*

dachten opf de woonwagencentra Trekvaartplein en de Egelshoek in Hilversum. Zo ben ik dus met succes door de screening heen gekomen.

Bewoners weigeren hun kamp te verlaten *(Annelies Smit)*

De muur om het kamp: een stil verzet

Den Haag - De woonwagenbewoners van de Leyweg weigeren hun centrum te verlaten en in kleinere groepen elders te gaan wonen. Een gesprek tussen de gemeente Den Haag en de bewoners heeft daar gisteren niets aan kunnen veranderen De gemeente wil het woonwagenkamp opheffen om er nieuwe woningen neer te zetten.De ruim 65 wagens moeten in het kader van het 'deconcentratiebeleid' in kleine groepjes naar alternatieve locaties verhuizen. Maar actieleider Sani Kames verwoordde tegenover ambtenaar F.van Doorn de gevoelens van het hele kamp: "Wij gaan ook niet weg. Je geeft gewone burgermensen toch ook niet op zaterdag een brief waarin staat dat ze uit hun huismoeten? We hebben het hele weekeinde niemand kunnen bellen op het stadhuis. Jullie dachten zeker dat we afgekoeld waren.Nou vergeet het maar".Behalve het rare tijdstip van de -zeer ambtelijk -gestelde - brief zit ook het gebrek aan inspraak de bewoners dwars. "Elke wijk krijgt een vergadering in het buurthuis als er iets in hun buurt gebeurt.Waarom wij niet? We worden voor een voldongen feit geplaatst.We wonen hier al veertig jaar.Ik noem dit geen deconcentratie maar deportatie. Waarom opsplitsen? In de Schilderswijk wonen toch ook duizenden Turken en Marokkanen bij elkaar.", briest Kames tegen de ambtenaar Van Doorn. Aan Van Doorn de ondenkbare taak om namens de afwezige wethouder P.Noordanus (PvdA,stadsvernieuwing) het gemeentebeleid uit te leggen. "Dit kamp is te groot, er staan teveel wagens op elkaar. De nieuwe lokaties worden ruim en met betere voorzieningen. Daar is toch niets optegen? En de gemeenteraad moet nog beslissen. Misschien zegt die wel 'nee' en mogen jullie blijven staan. Bovendien als jullie echt weg zouden moeten, duurt dat nog wel ruim een jaar "sust hij. De bewoners houden echter voet bij stuk."Je krijgt ons hier niet weg, behalve als we met alle wagens samen mogen blijven. En als jullie niet willen luisteren, dan moeten we maar een honkbalknuppel uit de kast halen", dreigt Kames. Ook bij enkele vrouwen die aan de Leyweg zijn opgegroeid en er hun kinderen hebben gekregen, lopen de emoties hoog op. Sommigen staan al vanaf 's-ochtends vroeg in hun kamerjassen om de protestenblokkade van ongezaagde bomen over de Leyweg in het oog te houden. Twee mannen van de gemeentelijke dienst Stadsbeheer die de opbracht hebben gekregen om de bomen weg te halen, maken bij het zien van de potige mannen wijselijk rechtsomkeert. "Ze willen hier woningen bouwen. Zijn onze wagens geen woningen dan? De gemeente ziet ons als criminelen en uitschot", vindt Barbara van Mullen. D vroegere melkboer, die op de fiets een kijkje is komen nemen wordt erbij gehaald."Ben je ooit een gulden aan ons te kort gekomen? Heb je ooit moeten vragen om je geld? vraagt van Mullen

als overtuigend bewijs. "Jullie zijn altijd goede klanten geweest. Ik kan alleen maar zeggen: kom voor je eigen op", beaamt de melkboer. Het bezoek van de gemeenteambtenaar blijft voor het gevoel,van de bewoners zonder resultaat. "Hij gaat onze mening overbrengen aan die wethouder Noordanus", zegt Kobus Dewus. "Denk je dat dat iets zal veranderen? De hoge heren willen ons gewoon uit elkaar trekken, zodat we uiteindelijk burgerbevolking worden. Maar we werken daar niet aan mee".

Dinsdag 15 april ben ik naar Den Haag gegaan en zag dat ze om het kamp een muur hadden gebouwd met een spandoek en eveneens bomen langs de weg hadden gekapt en over de Leyweg hadden gelegd. Ik heb toen samen met Sani Kames een vergadering belegd en aan de bewoners gevraagd of ze op het centrum zouden willen blijven. 112 bewoners hebben een lijst ingevuld en de vraag of ze willen blijven met Ja beantwoord. Zie verder de Nieuwsbrief Vliegende Egels voor het verder verloop van de dag..

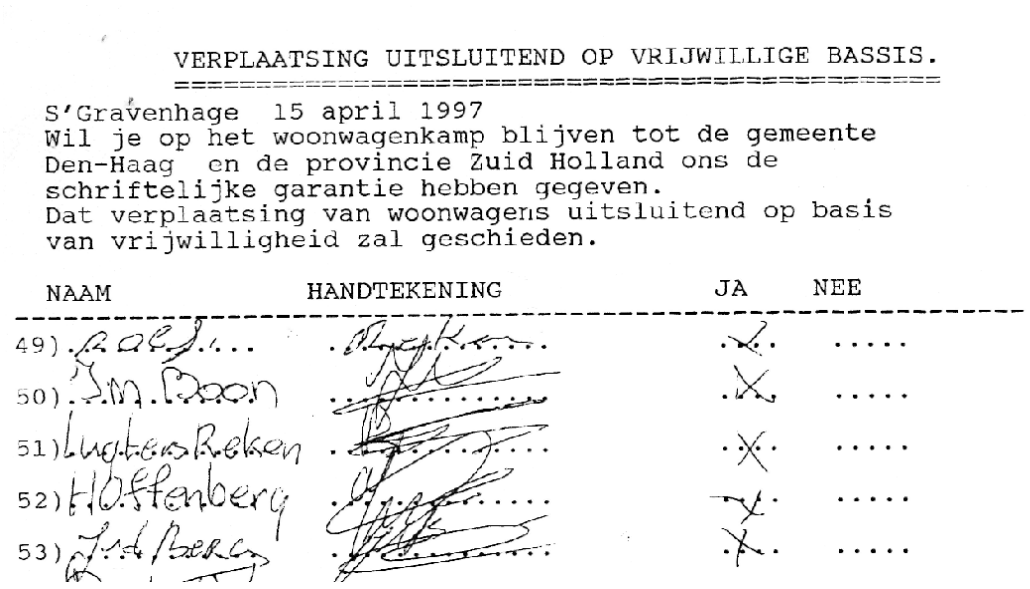

VERPLAATSING UITSLUITEND OP VRIJWILLIGE BASSIS.

S'Gravenhage 15 april 1997
Wil je op het woonwagenkamp blijven tot de gemeente Den-Haag en de provincie Zuid Holland ons de schriftelijke garantie hebben gegeven.
Dat verplaatsing van woonwagens uitsluitend op basis van vrijwilligheid zal geschieden.

NAAM	HANDTEKENING	JA	NEE
49)		X	
50) J.M. Boon		X	
51) Lugtenberg		X	
52) Hoffenberg		X	
53)		X	

Deel van het vragenformulier of ze op het kamp willen blijven .

Alvorens ik nader inga op wat er zich allemaal heeft afgespeeld in 1997, geef ik hieronder hun geschiedenis vanaf 1903 tot het moment dat ik bij hun kom op dinsdag 15 april 1997

<u>Den Haag: de geschiedenis van de woonwagenkampen 1903-1997</u>

In 1903 zijn voor het eerst een tiental woonwagens gesignaleerd op de eilanden tussen de Waldorpstraat en de Laakhaven en het volgende jaar was het aantal opgelopen tot 26. De gemeente Den Haag was niet bepaald gelukkig met deze woonwagens. Ze hebben de pachters van de weilanden gesommeerd om de woonwagen te laten verwijderden op straffe van opzegging van het huurcontract. In 1911 zijn woonwagens neergestreken op de door verhuurde weilanden in de Wouwermanstraat en Hoefkade. De pachters konden op zo'n manier de weilanden laten bewaken. Ook hier wilde de gemeente dat de woonwagens worden verwijderd. De gemeente wilde geen vaste standplaats voor woonwagens inrichten omdat mogelijk dit een aanzuigende werking zou kunnen hebben. Er is een uitzondering gemaakt voor de familie Gerritsen, die een vergunning kreeg om hun woonwagen te plaatsen op een weiland aan de 2e Lulofsdwarsstraat. In het voorstel van B en W om de vergunning te verlenen stond nog wel een zin waaruit blijkt dat in algemene zin men het ongewenst vond om woonwagens op verharde terreinen toe te laten. In 1919 zag de gemeente zich verplicht om standplaatsen in te richten, aangezien de woonwagenwet

van 1918 dit eist. De hoofdcommissaris van politie in den Haag was verantwoordelijk voor het vinden van een geschikt terrein. Een voorlopige oplossing werd in 1920 aan de Brinckhorstlaan. Het terrein was te klein en lag ingeklemd tussen de spoorlijn en het PTT-gebouw, terwijl men wist, dat de PTT-directie met alle macht had geprobeerd de komst van de woonwagen te verhinderen. In de volgende jaren moesten de woonwagens steeds weer naar andere plaatsen verhuizen. De gemeente was niet uit om een goede oplossing te vinden. Het verblijf in een woonwagen werd steeds als een ongewenste leefvorm beschouwd. Er werd een ontmoedigingsbeleid gevoerd in de hoop dat de woonwagens op die manier vanzelf zouden verdwijnen en dat de bewoners in een huis zouden gaan wonen. De voorzieningen werden tot het uiterste minimum beperkt. Het terrein aan de Brinckhorstlaan was te klein geworden voor 100 gezinnen, het kon niet worden uitgebreid aangezien het ingeklemd lag tussen de spoordijk en het PTT gebouw. Als de woonwagenwet van 1913 er niet was geweest had de gemeente Den Haag in het geheel geen beleid gevoerd ten aanzien van de woonwagenbewoners. In 1921 was de situatie steeds slechter geworden. Het terrein aan de Brinckhorstlaan vervuilde . De PTT begon met een stroom van klachten aan de gemeente te richten. Maar men had van de kant van de bevolking weinig klachten. Zo schrijft de Haagsche Courant over het kamp aan de Brinckhorstlaan: Over het algemeen heerschte er vrede en rust in dit vreemde buurtje en verstonden zich de bewoners, uit alle windstreken hier samengebracht en uit diverse elementen samengesteld met elkaar. Het rijdend politie-posthuis in deze bereden wijk geposteerd, scheen feitelijk overbodig, Maar heel zelden heeft de bezetting behoeven in te grijpen, wanneer de al te groote intensiviteit van bevolking aanleiding gaf tot wrijvingen. Het was er rustig, zoolang men onder ons bleef .
Er kwam in 1923 een voorstel voor een reserve standplaats aan de 2e Waldorpstraat. Het was gelegen naast controle woningen voor on-maatschappelijke gezinnen, die aan een programma heropvoeding werden onderworpen Men ging er vanuit dat woonwagenbewoners dezelfde soort mensen waren. Er kwam ook nog een voorstel om alle woonwagenbewoners op te nemen in deze controle woningen en alle woonwagens te vernietigen. Achteraf vond men dit geen goed idee en zo bleef Den Haag, maar met die ene locatie aan de Brinckhorstlaan zitten. Er kwam een voorstel van enkele leden van de Raad om een centrum aan de Leyweg in te richten. In 1924 vond de gemeente een stuk grond aan de Lozerlaan in de Escamppolder. De gemeente hoopte dat door de geïsoleerde ligging het animo om met een woonwagen in Den Haag te vestigen zou afnemen. Ook werd een terrein gevonden op het Slachthuisterrein voor negentien standplaatsen. Dit centrum was bedoeld voor de betere elementen onder de woonwagenbewoners. De selectie wie naar dit elite terrein mocht, lag in handen van de politie. 9 april 1925 kwamen op de Lozerlaan 22 woonwagens te staan en op het Slachthuisterrein 3 wagens. Aan het eind van de jaren dertig kwam de vervuiling van het centrum aan de Slachthuiskade in de Raad aan de orde. Er stonden toen 28 wagens en negentig volwassenen en honderd kinderen .De gemeente was tegen het verbeteren van de voorzieningen, met steeds weer het zelfde argument: hoe beter en ruimer ze de plek zouden maken des te meer woonwagenbewoners er naar toe zouden komen. In 1940 tijdens de Duitse bezetting was het kamp aan de Lozerlaan geheel verlaten. Na de oorlog keerden de woonwagens weer terug naar de Lozerlaan. Het bleef er tot 1959. In 1960 is een tijdelijke centrum aangelegd aan de Viaductweg vlakbij het Hollands Spoor voor zestig standplaatsen en ook een centrum aan de Leyweg voor 45 en later uitgebreid tot 72 plaatsen en weer later verkleind tot 55. In 1976 kwam het centrum aan de Escamplaan voor 40 plaatsen. Jarenlang heeft de gemeente de toestand op het centrum aan de Viaductweg laten versloffen en dank zij acties van de bewoners zijn de hoognodige verbeteringen aan gebracht. In 1977 werd besloten, dat het centrum aan de Viaductweg mocht blijven. Ondanks het feit dat door de aanwas steeds meer standplaatsen nodig waren, heeft de gemeente geen nieuwe standplaatsen aangelegd.

Links: Woonwagenkamp aan de Slachthuiskade in 1966. Rechts: Het woonwagenkamp aan de Leyweg in 1963

In het Woonwagennieuws van maart 1986 lezen we dat wethouder Van Otterloo door de raadscommissie gedwongen is tot een gesprek met de woonwagenbewoners. De commissie vond dat zij door de Wethouder te weinig was geïnformeerd over een op handen zijnde versleping van een aantal woonwagenbewoners uit Den Haag naar een nieuw centrum. in Zoetermeer. In Den Haag stonden in 1986 224 woonwagens. De gemeente vond dit veel te veel. De overtallige moesten maar naar elders in de regio verhuizen. De wethouder vond dat overleg met de woonwagenbewoners bij voorbaat als zinloos . Er moesten maar 45 wagens vertrekken. De gemeente bracht in 1986 een nota uit: "Gelijke behandeling van woonwagenbewoners en andere burgers" ("normalisatie"). Dit was pas mogelijk als de omstandigheden in de centra verbeterd zou zijn. Daarna zou een beter handhavings - en incassobeleid mogelijk zijn. In 1989 heeft de gemeente Den Haag plannen gemaakt om negentig standplaatsen in te richten verdeeld over zes kampjes. Deze nieuwe centra moesten over twee jaar klaar zijn. Uiteindelijk moeten er in Den Haag en omgeving 150 standplaatsen bijkomen. In 1987 was er ook al een plan geweest maar dit plan is nooit uitgevoerd. In 1990 bleek dat er 240 ipv 155 wagens zijn. Jos Meloen heeft een boek geschreven, waarin hij is nagegaan hoe de gemeenteambtenaren en diensten de woonwagenbewoners behandelden. Zijn conclusies zijn niet mals: "De situatie op de drie Haagse kampen zijn al jarenlang onhoudbaar, de voorzieningen zijn slecht en de kampen zijn overvol. De gemeente Den Haag heeft de woonwagenbewoners letterlijk en figuurlijk in de kou laten staan. De gemeenteambtenaren hebben flinke vooroordelen tegen de woonwagenbewoners. Maar ook dat als de ambtenaren wel iets willen regelen voor de reizigers die dat niet durven omdat zoveel burgers negatief denken over de woonwagenkampen" .
In 1992 zegt staatsecretaris Heerma, dat de centra aan de Escamplaan mogen blijven. Maar de overbezetters moeten naar kleine centra binnen en buiten de stad. De gemeente Den Haag ziet de plannen van Heerma niet zo zitten. De gemeente wil het in slechte staat verkerende centrum aan de Viaductweg renoveren. Wanneer de Viaductweg is opgeknapt komt het centrum aan de Escamplaan aan de beurt. Op de Leyweg mogen volgens Heerma 40 vakken blijven bestaan. In december 1992 hebben de bewoners van de Viaductweg aan de gemeente laten weten, dat zij niet van plan waren te verhuizen naar de Guntersteinweg. Het centrum is bedoeld om een begin van de ontruiming van de Viaductweg van 90 wagens mogelijk te maken. De bouw van het centrum is toen gestaakt De gemeente heeft zonder met de woonwagenbewoners te overleggen prefab bergingen aan geschaft. Die kwamen op geen enkele manier tegemoet aan de wensen van de woonwagenbewoners. Geen inspraak, geen overleg. Dus hebben de bewoners het overleg met de gemeente gestaakt. Zij eisten twee grote centra van 40 plaatsen. Een op de Viaductweg en de andere op een andere plaats. In 1993 is een commissie van wijze mensen onder voorzitterschap van de heer Zeevalking ingesteld om uit de impasse te komen. Alle betrokken personen en instanties werden door de Commissie gehoord. De commissie is alleen aan één wens van de bewoners tegemoet gekomen: het centrum aan de Viaductweg mocht blijven bestaan maar slechts met 35 plaatsen. De bewoners eisen, als reactie op het rapport, een centrum te krijgen aan de

Lozerlaan en willen inspraak bij de inrichting van nieuwe centra. De gemeente lijkt niet bereid om op deze wensen in te gaan. Eind 1993 werd definitief besloten tot aanleg van vier kleine woonwagencentra Guntersteinweg (15 standplaatsen) , Lozerlaan/Erasmusweg (113 standplaatsen), Schapenatjesduin (18) standplaatsen) en Energiestraat (115 standplaatsen). Begin 1995 staan op de Viaductweg 50 wagens maar dit moet worden teruggebracht tot 35. Aan de Leyweg staan rond 90 wagen, maar het centrum moet worden verkleind tot 40 wagens. Aan de Escamplaan staan nog rond 70 wagens ook dit aantal moet worden terug gebracht tot 40.De gemeente Den Haag heeft geen knelpuntenanalyse in 1995 ingediend bij staatssecretaris Tommel; want er zijn immers indertijd afspraken over de drie grote centra gemaakt met de staatssecretaris Heerma: verkleining van de centra tot 40 wagens. In 1996 is het centrum aan de Viaductweg teruggebracht tot 35 vakken. Een deel van de bewoners van de Viaductweg heeft genoegen genomen met 15 vakken aan de Guntersteinweg. Eind 1996 deelt de gemeente Den Haag aan de redactie van het Woonwagennieuws mede, dat onderhandelingen over het centrum aan de Leyweg in 1997 beginnen. Van onderhandelingen met de bewoners is blijkbaar niet veel terecht gekomen, want deze krijgen op die bewuste zaterdagochtend 12 april 1997 een brief in de bus waarin hun wordt medegedeeld dat de gemeente heeft besloten om het centrum aan de Leyweg maar helemaal op te heffen. Dit alles staat uitvoerig te lezen in een nota getiteld "Wonen op wielen in beweging". Deze nota zal woensdag 28 mei 1997 in de vergadering van de raadscommissie Volkshuisvesting worden besproken. Ook zal behandeld worden het voorstel van B en W gedateerd 13 mei 1997. Uit de nota en het raadsvoorstel geven we enkele passages weer om daarmee te laten zien hoe de gemeente over de woonwagenbewoners denkt. "Indien, conform het bijgaande voorstel, besloten wordt tot het opheffen van het centrum Leyweg is er een vervangende locatie voorbanden op het terrein Noordweg 88" (…). In dat geval zal het terrein aan de Leyweg worden bebouwd met woningen". Onder het hoofdstuk Inspraak van het wetsvoorstel lezen we: "Vanaf half april.1997 heeft er inspraak plaatsgevonden ten aanzien van het gestelde in dit raadsvoorstel voor zowel de bewoners van het huidige centrum aan de Leyweg als voor de omwonenden van de nieuwe lokatie aan de Noordweg 88".(...) "Van het aanbod voor overleg tussen de portefeuillehouder en een delegatie van de bewoners van het bestaande woonwagencentrum aan de Leyweg is geen gebruik gemaakt". De opstellers van het rapport hebben wel een zeer eigenaardige opvatting over het begrip inspraak. Eerst een brief op 12 april 1997 aan de bewoners van het centrum aan de Leyweg te sturen met de mededeling, dat de gemeente Den Haag heeft besloten het centrum op te heffen, om vervolgens een paar dagen later de bewoners uit te nodigen voor het geven van inspraak. Ja, of ze lelies of rozen op hun graf villen hebben. Wat betreft het centrum aan de Escamplaan : "Het raadsvoorstel voor bet laatste grote regionale woonwagencentrum, aan de Escamplaan, zal u nog dit jaar worden voorgelegd" .In het rapport staat ook iets over vrouwen:
"Projecten zullen worden ontwikkeld waarin in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de volgende aspecten:
-- het vergroten van de cognitieve en sociale vaardigheden door bijscholing
- het versterken van het zelfoplossend vermogen, bijvoorbeeld het zelf kunnen invullen van formulieren
- extra ondersteuning bij de opvoeding van hun kinderen waardoor de vrouwen beter in staat zijn kinderen te helpen, bijvoorbeeld bij hun huiswerk".
Op pagina 11 van de nota lezen we: "Er zijn in Den Haag nog 13 standplaatsen buiten de centra, de zgn. artikel 10 standplaatsen. Na intrekking van de woonwagenwet wordt geen toestemming meer verleend voor permanente vestiging buiten de woonwagencentra". In het rapport is ook rekening gehouden met de intrekking van de woonwagenwet het wegsleepartikel komt dan te vervallen. De gemeente zal hierin voorzien door een wegsleepartikel in de Algemene Politie Verordening op te nemen. Wethouder Noordanus wil het uiterste middel van wegslepen van woonwagens nooit uit handen geven. De beraming van de kosten, die dit sleepgeweld met zich mee zal brengen zijn niet nader in de nota aangegeven.

Het woonwagencentrum aan de Leyweg in den Haag en het woonwagencentrum aan de Escamplaan in den Haag

Aangezien de bewoners van de centra Leyweg en Escamplaan alleen bereid zijn om te verhuizen op basis van vrijwilligheid, zal de geestelijke als materiele schade bijzonder hoog zijn, als wethouder Noordanus zijn zin krijgt en de nota "Wonen op wielen in beweging" door de Gemeenteraad van Den Haag wordt aangenomen.
(Deze geschiedenis van het woonwagenbeleid van de gemeente Den Haag is gepubliceerd in de Vliegende Egel van mei 1997.)

Ten geleide

Hierna volgt het relaas van de gebeurtenissen in het jaar 1997, die laat zien hoe hard de strijd is geweest om de plannen van de gemeente Den Haag om de woonwagencentra aan de Leyweg en de Escamplaan op te heffen te dwarsbomen. Een groot deel van deze strijd is vastgelegd in een drietal nieuwsbrieven van de Vliegend Egel , alsmede vele krantenartikels en brieven)..
(Tot op de huidige dag - ik schrijf juni 2009 - is de strijd nog steeds niet gestreden)

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL Jaargang 2, nummer 9, maandag 21 april 1997
"Alles wat beweegt, daar is men bang voor"

ERINACEUS HAGEANUS VOLATICUS (De Haagse Vliegende Egel)

BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP LEYWEG IN DEN HAAG ONTVANGEN OP ZATERDAG 12 APRIL 1997 DE JOBSTIJDING DAT ZIJ WORDEN GEDEPORTEERD NAAR ANDERE OORDEN.
De bewoners van bet woonwagenkamp Leyweg Den Haag, ontvangen op zaterdag 12 april 1997 een brief van de Gemeente Den Haag van 11 april 1997, waarin op pagina 2 staat: "De Gemeente heeft besloten het centrum aan de Leyweg z'n geheel op te heffen. Als alle woonwagens verhuisd zijn, worden op deze plek woningen gebouwd". Om uiting te geven aan hun woede hebben de bewoners bomen over de openbare weg gelegd. Ze hingen spandoeken op met teksten als: "Wij willen geen kleine kampjes". Er is totaal geen overleg met de bewoners gevoerd. De actievoerder Sani Kames : "We gaan echt niet weg. Je geeft gewone burgers toch ook niet op zaterdag een brief waarin staat dat ze huis moeten verlaten". Dinsdag 15 april 1997 wordt een vergadering van de bewoners belegd in het clubgebouw, waar 112 bewoners aanwezig zijn. Er wordt besloten een vereniging op richten met de naam: Vereniging Leyweg bewoners. Er wordt een bestuur van 8

mensen gekozen en een 'burger" als adviseur aangetrokken. Deze wordt door vergadering gemachtigd om aan de Gemeente Den Haag en de Provincie Zuid-Holland de onvoorwaardelijke eis van de bewoners Leyweg mede te delen:" dat geen overleg van de bewoners van het woonwagenkamp Leyweg met de Gemeente Den Haag zal plaatsvinden tot het moment dat de bewoners de schriftelijke garantie van de Gemeente Den Haag en de provincie Zuid-Holland ontvangen, waarin wordt gesteld dat verplaatsing van woonwagens uitsluitend zal plaatsvinden op basis van vrijwilligheid". Alle 112 aanwezige leden verklaren zich akkoord om op het kamp te blijven staan tot bovenstaande eis is ingewilligd. Eveneens wordt besloten dat de adviseur tot dat moment het enige aanspreekpunt is voor de overheid. De adviseur heeft op 16 april 1997 in een schrijven aan het college van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag op de hoogte gebracht van de besluiten, die de vergadering van de Vereniging Leywegbewoners op 15 april hebben genomen, met als bijlage het oprichtingsdocument van de vereniging. Afschriften van deze brief zijn verstuurd aan de Commissaris van de Koningin van de Provincie Zuid-Holland, Mw J.L.M. Leemhuis-Stout, aan de leden van de Provinciale Staten van Zuid-Holland en aan de leden van de Raad van de Gemeente Den Haag.

PLANNEN VAN DE GEMEENTE DEN HAAG OM DE 212 MENSEN VAN HET WOONWAGENKAMP LEYWEG EN 181 BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP ESCAMPLAAN TE DEPORTEREN.

Op onze redactie ontvangen wij donderdag 17 april jl, een nota" Wonen op wielen in beweging" gemaakt door de Gemeente Den Haag. Met een begeleidende brief gericht aan allerlei instanties (woonwagenbewoners uitgezonderd).Uit de brief blijkt dat de Gemeente nog niets heeft besloten, zoals in de brief aan de bewoners van 11 april 1997 is beweerd. We citeren een zin die van bet grootste belang is voor de bewoners van het kamp Leyweg: "In de nota staat de visie van het college van Burgemeester en Wethouders op het woonwagenbeleid verwoord. De nota wordt in mei behandeld in enkele commissies van de Raad, waarna de Raad over zal gaan tot besluitvorming". Dit scherpe tegenstelling met wat er staat in de brief van 11 april 1997 van B en W aan de bewoners van het woonwagenkamp Leyweg. Hierin wordt gesuggereerd dat alles al besloten is. Dit nu is een grove vorm van misleiding door de Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag. We zullen nagaan wat er voor juridische mogelijkheden zijn van deze vorm van onbehoorlijk bestuur aan te klagen. Immers zij zijn de uitvoerende macht en het is nog altijd zo dat de Raad, de wetgevende Macht, de beslissing neemt of het woonwagenkamp weggaat of niet! Het is dus nog niet te laat. Elders in deze Nieuwsbrief gaan we nog even iets dieper in op deze materie van de scheiding der machten. Nu enkele punten uit de nota die direct van belang zijn voor de bewoners van het kamp Leyweg en Escamplaan."Er wordt een overlegstructuur (stuurgroep woonwagen beleid) opgezet. Deze treedt in werking na vastlegging van deze beleidsnota" (Red. dus op het moment dat voor de bewoners het mes van de guillotine al is gevallen). In deze stuurgroep hebben zitting: Directeuren van de diensten stedelijke ontwikkeling, Stadsbeheer , Sociale Zaken en Werkgelegenheidsprojecten, Onderwijs, Cultuur en Welzijn en Gemeentelijke belastingen, de Hoofdcommissaris van politie en de Officier van Justitie. (Red. vooral dat de laatste twee ambtenaren zitting hebben in deze stuurgroep zegt veel over de te verwachten problemen met de ontruiming). Onder het hoofdstuk handhaving openbare orde, rechtsorde en veiligheid komen we nog een kenmerkende zin tegen: "Voor de toepassing van bestuursdwang met hulp van politie en grootschalig politieoptreden moet toestemming worden verleend door het bevoegd gezag". Afgewogen wordt of de gevolgde procedure zorgvuldig is geweest en de vraag gesteld of het gestelde doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Bij toepassing van geweld wordt terughoudendheid betracht en rekening gehouden met het gestelde doel. De kosten, die gemoeid zijn met de deconcentratie (Red. lees deportatie) van het woonwagencentrum Leyweg bedragen 21 miljoen gulden". " Het hoofdstuk 8 actieplan laat aan duidelijkheid, wat betreft de bedoeling van B en W niets te wensen over. "Het wegsleepartikel moet worden opgenomen, in de Algemene Politie Verordening". Hier wordt weer de bekende

fout gemaakt en worden de uitvoerende macht (politie) en de wetgevende macht (de gemeenteraad) verwisseld. Het is de gemeenteraad (wetgevende macht) die de Algemene Plaatselijke Verordeningen (afgekort APV) vaststelt en niet de politie (uitvoerende macht). We zien uit deze zin dat de gemeente rekening heeft gehouden met het feit dat de woonwagenwet wordt afgeschaft. Het meest dramatische van de hele nota is aan het eind met een simpele zin weergegeven , onder punt IV, 4.2.: Vervanging regionale centra Leyweg en Escamplaan .

ENERGIE EN WATER SCHULDEN WORDEN KWIJTGESCHOLDEN.
In de nota "Wonen op wielen in beweging" wordt vermeld dat een betalingsachterstand in gebruikte en betaalde energie per jaar voor de Leyweg ca f 165.000 en voor de Escamplaan ca. f 218.000 bedraagt. De betalingsachterstand voor water is inmiddels opgelopen tot in totaal f 587.500. "Door de leveranciers van energie en water Eneco, resp DZH is voor deze oude centra nooit een consequent incassobeleid gevoerd". Het is wel heel toevallig deze kwestie van achterstand in een adem te noemen met de acties van de bewoners van het kamp Leyweg tegen de overval van de gemeente Den Haag om ze op een Zaterdagochtend per brief, zonder overleg vooraf, mede te delen, dat zij worden gedeporteerd. Nu opeens doet de pers alle moeite de woonwagenbewoners in een kwaad daglicht te stellen, terwijl ze verzuimen aandacht te besteden aan de grofste vorm van onrecht die 393 mensen van de kampen Leyweg en Escamplaan wordt aangedaan. Toni, een jongentje van 7 jaar, zei tegen de redacteur van de Vliegende Egel: "Moeten we hier weg. Maar ik ga hier niet weg". We citeren enkele persberichten. Algemeen Dagblad 18 april 1997: "In een notitie van de gemeente wordt nu opnieuw overwogen de woonwagenbewoners met harde hand tot betaling te dwingen". Maar tot onze verbazing lezen we een dag later in de Telegraaf: "Den Haag verscheurt rekeningen uit angst. Woonwagenbewoners krijgen gratis energie". Aan het eind van het artikel :" In verband met de verhuizing (lees deportatie), zijn deze week diverse leden van Provinciale staten als de Haagse gemeenteraad via de telefoon door tegenstanders van de verhuizing gebeld". Het zal toch niet waar zijn dat door een paar telefoontjes aan enkele leden van de wetgevende lacht zo maar 1 miljoen uit de hoge hoed kan worden getoverd. " Wij, van de redactie zijn na veel speurwerk te hebben gedaan, vermoeden dat we weten waar het geld vandaan is gekomen. Dit geld is waarschijnlijk afkomstig van het zwijggeld van 1 miljoen, die de bankier van de ABNAmro (De Bank) Louis De Bièvre in 1992 aan het Openbaar Ministerie heeft betaald. Hij heeft daarmee getracht te voorkomen dat zijn vrouw niet zou worden vervolgd voor het schuldig maken van voorkennis op de effectenbeurs. Maar Justitie heeft wel met hem afgesproken, dat hij het strafbare feit zou opbiechten bij de bank. De Bièvre heeft dit echter niet gedaan, pas nadat de pers er achter was gekomen, heeft hij het aan de voorzitter van de Raad van Bestuur van de ABNAmro verteld. Hij had gehoopt, dat het geheim zou blijven tot zijn pensionering over een half jaar. Nu is alles na jaren toch in de openbaarheid gekomen, heeft de De Bièvre zijn ontslag genomen en speelt samen met zijn vrouw een ander spelletje: een partijtje golf op de meest luxueuze baan van Spanje. Waarschijnlijk voelt het Openbaar Ministerie zich niet zo lekker meer met dit zwijggeld en heeft dit aan een goed doel geschonken: het voldoen van achterstallige gelden van energie en water van mensen die behoren tot de meest gediscrimineerde groep Nederlanders: de bewoners van de kampen Leyweg en Escamplaan in Den Haag. Zo is de cirkel weer rond en komt het terug bij de mensen waar het is weggehaald.

DE VLIEGENDE EGELS STRIJKEN NEER IN HET OOIEVAARSDORP.
De inwoners van Den Haag worden door de Vliegende Egel opgeroepen om Tweede Kamerleden (150), Provinciale Statenleden van Zuid-Holland (83) en Raadsleden van de gemeente Den Haag (45) te vragen hoe zij denken over : 1. het gedwongen verplaatsen van woonwagenwagens, - 2. de afschaffing van de woonwagenwet. Wij hebben voor deze bewoners van Den Haag het gemakkelijk gemaakt door 3 lijsten samen te stellen, waarin alle genoemde leden van de wetgevende macht met naam, adres en telefoonnummers worden vermeld. (Wij

hebben voor de samenstelling van deze lijsten de gegevens ontvangen van respectievelijk de Tweede Kamer, de Provincie Zuid- Holland en de Gemeente Den Haag. Hierbij willen wij onze dank uitspreken voor de snelle wijze waarop deze gegevens aan ons zijn doorgefaxt.

DRIE MACHTENSTELSEL (TRIAS POLITICA)
Het staatsgezag wordt door drie machten uitgeoefend. WETGEVENDE MACHT (het maken van wetten) UITVOERENDE MACHT (het toepassen van de wetten) RECHTERLIJKE MACHT (nagaan of de wetten wel goed worden toegepast. Het is voor het voeren van acties zeer belangrijk om zich deze scheiding van de machten goed te realiseren. Vechten tegen politie, ambtenaren (UITVOERENDE MACHT) is zinloos want zij moeten alleen zorgen voor het uitvoeren van de wetten. Het resultaat van zo'n actie is dat men dan meestal bij het adres terechtkomt van de derde macht: DE RECHTERLIJKE MACHT, met alle consequenties van dien. Nee, waar men zich tegen moet richten, als men vindt dat iets onrechtvaardig is, tegen de leden van de WETGEVENDE MACHT wil men actie voeren tegen het afschaffen van de woonwagenwet, dan moet men zich richten tot de leden van de Tweede Kamer. Zij hebben de bevoegdheid om een wet te maken of te breken. Wil men actie voeren tegen het gedwongen verplaatsen van woonwagens, dan moet men zich richten tot de leden van de Provinciale Staten en de leden van de Gemeenteraden. Door deze wetgevers onder druk te zetten, kan men er voor zorgen dat wetten gewijzigd worden. Daarop moet je deze mensen persoonlijk benaderen, in de privé-sfeer waar ze niet meer beschermd worden door de leden van de uitvoerende macht (ambtenaren, politie etc). In deze sfeer moet je laten zien, horen en voelen hoe de woonwagenbewoner in de laatste honderd jaar is vervolgd, bedreigd tot op de dag van vandaag. Een treffend voorbeeld hiervan is wethouder Flink van de gemeente Hilversum die telefonisch werd gevraagd waarom hij de families van het woonwagenkamp de Egelshoek in Hilversum uit elkaar wilde rukken met behulp van de ME. Hij liet de pers weten: "laat mijn familie erbuiten:" Nu dat is precies wat de woonwagenbewoners graag zouden willen zien, dat de overheid de woonwagenfamilies er buiten zouden willen laten. Ze verzuchten keer op keer " Laat ons toch met rust, we voelen ons net zo opgejaagd als bepaalde minderheidsgroepen in de Tweede Wereldoorlog". Laat de leden van de wetgevende macht eens voelen wat het is om in de privé-sfeer te worden blootgesteld aan geestelijke pressie. Door de jarenlange onderdrukking hebben de woonwagenbewoners eelt op hun ziel gekregen. Maar de overheidsbestuurders, die nu door inwoners van Nederland naar hun persoonlijke mening over zaken, die de woonwagen- bewoners diep in hun hart treffen, worden gevraagd, voelen zich meteen al bedreigd. Zij zijn dit soort van benadering niet gewend. Zij en hun voorgangers zijn het toch geweest die wetten hebben (zoals artikel 61 van de woonwagenwet, het sleepartikel) gemaakt, die het anno 1997 mogelijk maakt om woonwagens tegen de zin van de bewoners en zonder de mogelijkheid om in beroep te gaan, met behulp van de ME weg te slepen. De wetgevende macht heeft er in 1968 voor gezorgd, dat woonwagenbewoners in grote verzamelkampen bijeengedreven werden. Zo kondigden zij een trekverbod af, zodat de woonwagenbewoners (reizigers) hun beroepen niet meer konden uitoefenen en werden gedwongen om van een uitkering te leven. Dit alles heeft er toe geleid dat de woonwagenbewoners tot de meest gediscrimineerde bevolkingsgroep van Nederland behoort. Nederlanders, die naar een asiel moeten zoeken!

RAADSLEDEN VAN DEN HAAG EN STATEN LEDEN VAN DE PROVINCIE ZUID-HOLLAND ZIJN TELEFONISCH BENADERD OM VAN HUN TE HOREN HOE ZIJ DENKEN OVER GEDWONGEN VERPLAATSING VAN WOONWAGENS
In de pers wordt melding gemaakt van telefonische bedreigingen van raadsleden en statenleden. Wij kunnen dit niet ontkennen of bevestigen, omdat ze geen bewijzen hebben, het kunnen net zo goed boze burgers zijn, want de lijsten met de namen, adressen en telefoonnummers van de Raadsleden en Statenleden, alsmede Tweede Kamer leden zijn op grote schaal in het land verspreid. Er is een aangifte gedaan bij Justitie. Soortgelijke aangiften zijn ook gedaan in Leiden

waar mensen raadsleden hebben bedreigd, de reactie van Justitie was : "als de aangever niet bewijzen komt, kunnen we er niets aan doen". We hebben aanwijzingen dat sommige ambtenaren in hun vuistje lachen. Nu krijgen jullie ook eens te zien van wat wij alle dagen meemaken. Koekje van eigen deeg. Heel wat ambtenaren zijn niet bepaald gelukkig wat er allemaal in de Gemeenteraden, Provinciale staten en Tweede Kamer wordt bekokstoofd. Denk alleen maar aan de ouderenzorg of de IRT affaire en wat te denken van alle gouden handdrukken voor falende ambtenaren. Wel hebben we van de bewoners van het kamp Leyweg aantekeningen gekregen van verschillende reacties, ook bandopnamen van een aantal gesprekken. Hier geven we deze reacties ongewijzigd weer:

19 RAADSLEDEN VAN DEN HAAG
Mw. Mr J.E. Biesheuvel-Vermeyden (CDA): geen commentaar; drs J. De Booij (VVD) is papieren aan het bestuderen, of we volgende week terugbellen; Mr T.L. Brill (VVD): tegen gedwongen verhuizing. Het is maar een plan, beschouwd ons als mensen, is het eens met vrijwillige basis; wethouder mw drs L.E.J. Engering-Aarts: wil liever geen gesprek, is voor het verslepen van wagen. Bij de vraag of ze weet wat mensenrechten zijn zegt ze: "dat weet ik heel goed", maar wat zijn wij woonwagenbewoners dan? dan hangt zij op; Mr A.W. Kamp (VVD): hangt direct op; C.F. Kwant (Groen Links): voor kleine kampen, is voor het wegslepen van woonwagens. Weet niet wat mensenrechten zijn, vindt dat het staatsbeleid uitgevoerd moet worden; drs. R.J van Lente (D66) is absoluut tegen gedwongen verhuizing, wilde meewerken en gaf tel.nr van Han Polman(D66); Mw C.J .K. van Nimwegen - van Wieringen (PvdA) wenst niet aan de telefoon te komen; Mr A.P. Peereboom Voller (VVD): tegen gedwongen verhuizing; je moet niet zeulen met mensen vindt hij, wil dit zeker opnemen in de vergadering, voelt dat hij en zijn partij gedwongen voor het rijksbeleid beslissingen moeten nemen: " maar dat moeten wij vaak met dit beleid"; Mr J .E. van Putten (PvdA): Soms moet dit ook bij burgers. Zou het zelf niet leuk vinden gedwongen te verplaatsen; N.J. Roozenburg (Groen Links) vindt deze actie van ons perfect. Hij zegt dat wij door moeten gaan met deze actie en moeten blijven bellen naar de raadsleden, wij leven in een democratisch land, ga door". Vindt dit geen telefonische terreur. Heeft hier alle waardering voor en vindt de gesprekken netjes. Geeft telefoon nummer van Chris Kwant; Ir H.J.J. Santberqen (CDA) tegen gedwongen verplaatsing, ieder mens heeft rechten; Echtgenote: van de heer J.Stoops (CD): blijven zitten waar we zitten, staan achter ons, blijf een met z'n allen, alleen zo red je het. Vindt dit beleid verschrikkelijk. Wethouder Mr.drs G.A.A.Verkerk (VVD) 1e keer 15 april: voor verplaatsing 2e keer 16 april: geen commentaar; Mw H.W.Pieters (D66) vindt dit een raar beleid, om zoiets zonder overleg op het dak van woonwagenbewoners te gooien, zo verplaatsen is onzin, wil dit bespreken in de raad; T. Tuizinga (VVD) vindt dit een simpele vraag, vindt deze aanpak niet juist, deze fout moet gecorrigeerd worden; echtgenoot van Mw Mr W. Taal-van der Hoek (CDA) wil zijn vrouw niet aan de telefoon roepen; M.A. Niemeier *(SGP/GPV/RPF)* vindt dit een overvalsactie op de woonwagenbewoners, moet worden gepraat in de raad, voor verplaatsing op vrijwillige basis. Niet in de vergadering geweest, dat er woningen komen, wel iets over gehoord.
DE ANTWOORDEN VAN 23 LEDEN VAN DE PROVINCIALE STATEN VAN ZUID-HOLLAND EN 9 TWEEDE KAMERLEDEN OP DE VRAAG WAT ZE VINDEN VAN EEN GEDWONGEN VERHUIZING
M.W.Ch.Udo (VVD): tegen gedwongen verplaatsing, onzin van politie, geeft gelijk dat we op vrijwillige basis willen, absoluut tegen gedwongen verplaatsing, kleine kampjes onzin!; Mw M.de Vries (GroenLinks/de groenen) le keer: voor het verslepen van de wagens, 2e keer: kwaad geen commentaar; 3e keer: telefoon wordt niet meer opgenomen, 4e keer: er moet fatsoenlijk met jullie worden om worden gegaan en niet zo! Mw mr.F. Vergeer (SP): blijven staan mag, is tegen gedwongen verplaatsing; F. Poppe (PvdA) voor gedwongen verplaatsing, tegen minderheidsgroeperingen, families uit elkaar trekken om op zo'n manier de mensen in onze samenleving te integreren, 2e keer geen commentaar; mw M.C. Groenewegen (VVD) vindt het

ingrijpend, onfatsoenlijk en onbehoorlijk, zo ga je niet met mensen om, verwijst ons naar mw Gosschalk-Davidson tevens advocate, vindt zonder overleg niet kloppen, wil het beraden; mw E. Smit (PvdA) niet thuis, man wel de heer Kalis (gemeente raadslid van Puttershoek) , is het niet eens met dit beleid. Wil zijn vrouw overtuigen er maandag over te praten; H.J. Velthoen (VVD) tegen gedwongen verplaatsing; Drs M.H. Kleinsma (D66) tegen gedwongen verplaatsing; S.J. Veerman (CDA): Het moet weer in het beleid gegooid worden, is tegen gedwongen verplaatsing en voor grotere centra; H.van Woerden absoluut tegen gedwongen verplaatsen, al onze leden van D66 zijn daar tegen; K. Nolten (VVD) tevens lid van Gedeputeerde Staten denkt dat wij wonen op een kamp met slecht sanitair, modder poelen, geen afwatering, uitgenodigd om te komen kijken, had geen interesse; H. van der Goot (VVD) tevens lid van Gedeputeerde staten, boos, maar tegen gedwongen verplaatsing. Moet Den Haag maar oplossen (Tegen een bewoner van Trekvaartplein Leiden was hij erg boos en gooide de haak erop); mw C.W.F.H. Roemers-de Jong vindt dit achterhaald, aantal plaatsen terug, overtollig verdelen; S.W.J.G.Schelberg (VVD) voor grote kampen, laat die mensen, probeer ze niet gelukkiger te maken dat ze zelf willen, goed gesprek, gaat zich er in verdiepen; Th.Woudenberg (VVD) voor wegslepen, gooit telefoon neer; R.E.Waterman (VVD) hecht zich aan de mening van de woonwagenbewoners, tegen gedwongen verhuizing; A. de Jong (PvdA) wenst geen vragen te beantwoorden, geen commentaar; J.H.W. Stemerdink (AOV-OuderenUnie) 1e keer geen commentaar 2e keer vindt ons lastig en hangt op, 3e keer antwoord apparaat; mw C.A. Huigen -van Boven tegen gedwongen verhuizing en niet zo'n staatsbeleid, goed overleg met bewoners en niet zo vasthouden aan getallen; O. Sierksma (RPF en GPV) vindt eerst goed overleg belangrijk en is tegen gedwongen verplaatsing; J.A. van Staalduinen (CDA) gaat daar zeker vragen over stellen, zo iets zo maar gebeurd zonder overleg met de bewoners. wil er werk van maken. E.Veenstra (VVD) geen commentaar; mw H.C. Verbeek (AOV) gedwongen verplaatsing is niet goed; A Smits (AOV-OuderenUnie, 55+) 1e keer hangt op, 2e keer hangt op, 3e keer antwoord apparaat; W. Waterreus (CDA) vindt deze actie goed, vooral zo doorgaan met deze actie, vindt dit netjes en correct.

	positief	negatief	
VVD	3	3	
PvdA	-	3	
CDA	1	2	
D66	3		
SGP/GPV/RPF	1		
Groen Links	1	1	
CD	1		
	-------	---	
	10	9	
	positief	negatief	
wethouders	-	3	
Pvda 1 VVD 2			
(wethouders zijn tevens raadslid)			'-...../

9 LEDEN VAN DE TWEEDE KAMER:
Tegen gedwongen verplaatsing: Mw drs S.Th Bijleveld-Schouten (CDA); J.D.Blauw (VVD); drs

B. van den Bos (D66); drs C.Brelllller;mw H.J.A. van der Hoeven (CDA); drs A.J.Apostolou (PvdA); drs H Beinema (CDA); mr dr J.T. van den Berg (SGP), mr P.J.Biesheuvel (CDA) neemt nog geen beslissing.
Voor gedwongen verplaatsing: Mw E.G.Alking -van Wageningen (groep Niipels)

Tot zover de gegevens van de bewoners van het kamp Leyweg, die we letterlijk hebben weergegeven. Ons commentaar hierop is dat in totaal 51 leden van de wetgevende macht zijn gebeld, waarvan 31 positief en 20 negatief. Wel willen we hier een kanttekening bij plaatsen. Opmerkelijk is dat wethouders, die behalve een wetgevende stem een uitvoerende taak hebben in het college B en W negatief zijn. Net zoals bij de Provincie waar de leden van de Gedeputeerde staten (te vergelijken met B en W) zij hebben ook twee petten op. In de Tweede Kamer is de scheiding der machten wel duidelijk. De leden van de regering (uitvoerende nacht) zijn geen lid van de Tweede Kamer en mogen dus niet meestemmen. Staten leden en vooral Tweede Kamer leden zijn niet direct bij de problematiek betrokken en kunnen makkelijk zich uitspreken voor verplaatsen van woonwagens op basis van vrijwilligheid. De cijfers zijn daardoor sterk vertekend. We zullen zien hoe in de loop der tijd de meningen zullen veranderen, vooral als ze veel informatie van ons verkrijgen over wat er in de laatste honderd jaar met de woonwagenbewoners is gebeurd en nog gebeurd, en dat er beter aan doen om hun eigen belang veilig te stellen. Zo is het vergaan met de 200 raadsleden van de Gooise regio, die eerst van plan waren om als het niet goedschiks zou gaan dan maar behulp van de ME het woonwagencentrum. De Egelshoek in Hilversum te liquideren. Na een hete strijd hebben de 200 Raadsleden van 11 gemeenten in de Gooi- en Vechtstreek eieren voor hun geld gekozen en hebben voldaan aan de eis van de bewoners van het kamp dat woonwagens uitsluitend op basis van vrijwilligheid worden verplaatst. Behalve telefonisch contact op te nemen met leden van de uitvoerende lacht, zijn vrijdagavond 18 april een 20 tal raads-en statenleden in Den Haag persoonlijk aan hun huis door woonwagenbewoners van de Leyweg een boekje overhandigd met hartverscheurende teksten over de vervolging van zigeuners en woonwagenbewoners in Den Haag door de eeuwen heen.

VERENIGING ESCAMPLAANBEWONERS OPGERICHT
In de nota "Wonen op wielen in beweging", staat dat het kamp Escamplaan wordt teruggebracht tot 35 standplaatsen, zodat vele families uit elkaar gerukt worden. Momenteel zijn er rond 70 standplaatsen.

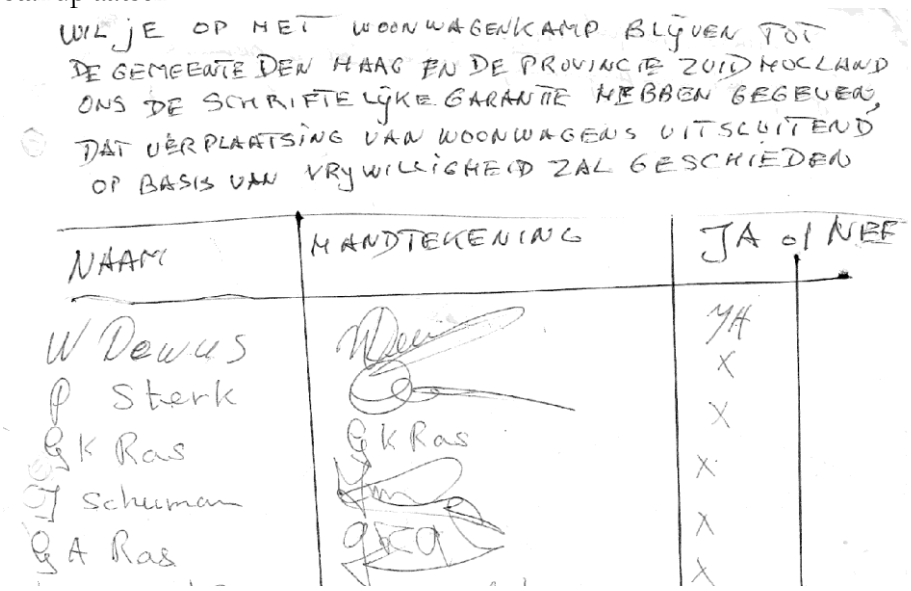
WIL JE OP HET WOONWAGENKAMP BLIJVEN TOT DE GEMEENTE DEN HAAG EN DE PROVINCIE ZUID HOLLAND ONS DE SCHRIFTELIJKE GARANTIE HEBBEN GEGEVEN, DAT VERPLAATSING VAN WOONWAGENS UITSLUITEND OP BASIS VAN VRIJWILLIGHEID ZAL GESCHIEDEN

NAAM	HANDTEKENING	JA of NEE
W Dewus		JA
P Sterk		X
G K Ras	G K Ras	X
J Scheuman		X
G A Ras		X

Deel van de vragenlijst die is voorgelegd aan de bewoners van de Escamplaan op donderdag 18 april 1997

De bewoners zijn hiervan zo geschrokken, dat zij op vrijdagavond 18 april 1997 zijn overgegaan tot het oprichten van een Vereniging Escamplaan bewoners (afgekort VE). Zij hebben een adviseur aangetrokken. die namens de bewoners als enige aanspreekpunt voor de overheid zal optreden tot het moment dat de eis: verplaatsen van woonwagens op basis van vrijwilligheid is ingewilligd. 77 bewoners hebben, als gevolmachtigde hebben een handtekening gegeven voor deze volmacht aan de adviseur afgegeven. Tevens hebben zich allen bereid verklaard om op het kamp te blijven staan tot aan de eis is voldaan. Het bestuur bestaat uit 8 bewoners.

BEWONERS KAMP LEYWEG EN HUN BELANGENBEHARTIGER WORDEN UITGENODIGD DOOR DE WETHOUDER NOORDANUS VOOR EEN GESPREK OP 22 APRIL 1997 IN HET GEMEENTEHUIS VAN DEN HAAG

Zaterdag 19 april 1997 ontvangen de bewoners van het kamp Leyweg van de wethouder Noordanus een brief waarin hij 8 mensen van het kamp (het bestuur van de vereniging Leyweg) en hun belangenbehartiger uitnodigt voor een gesprek op 22 april van 12.00 -13.00 uur in het gemeentehuis. De belangenbehartiger ontvangt een soortgelijke uitnodiging, maar de brief was nu ondertekend door de burgemeester W.J.Deetman en de secretaris. De belangenbehartiger heeft schriftelijk geantwoord, dat hij de invitatie aanneemt moge duidelijk zijn dat de belangenbehartiger aan de wethouder Noordanus op 22 april a.s. zal mededelen - via een geschreven proclamatie dat een gesprek alleen dan zinvol is als aan de eis van de bewoners van de kampen Leyweg en Escamplaan zal worden voldaan. Het heeft totaal geen zin dat de 8 bewoners van het kamp Leyweg bij dit 'gesprek' aanwezig zijn. Zij kunnen hun tijd beter gebruiken, want tijdens dit gesprek kunnen zij alleen kiezen of ze lelies of rozen op hun graf willen hebben.

HAAGSE WOONWAGENBEWONERS GAAN OP 23 APRIL A.S OP WERKBEZOEK BIJ DE GEMEENTERAAD.

23 april aanstaande om 11:10 uur is er een commissievergadering Volkshuisvesting van de Raad van de gemeente Den Haag in het Gemeentehuis. Er worden zaken besproken die niet van direct belang zijn voor de woonwagenbewoners. Toch zullen een groot aantal woonwagenbewoners bij deze openbare vergadering aanwezig zijn om met eigen ogen en oren te zien en te voelen hoe onze democratie functioneert. Hoe de wetgevende macht wetten maakt die een beslissende invloed zijn voor onze samenleving. Dit ter voorbereiding van de commissie vergadering Volkshuisvesting van 26 Mei a.s. Want daar wordt het echt menens, daar wordt de nota " Wonen op wielen in beweging" ter discussie gesteld. Daar kunnen de woonwagenbewoners van Leyweg en Escamplaan gebruik maken van hun burgerspreekrecht. Vijf minuten per inspreker en maximaal een half uur in totaal. Tevens is er de mogelijkheid een eventuele reactie door de inspreker in tweede termijn, zodat we de mogelijkheid hebben om in bijna 1 uur te vertellen wat op ons hart en tong ligt. Het spreekt van zelf dat voor zo'n gigantische taak de bewoners eerst een werkbezoek willen afleggen aan dit bolwerk van onze democratie om te weten hoe alles in zijn werk gaat. Het gaat hier niet maar om zo maar iets, het gaat om de bedreiging van het leven van woonwagenbewoners. Immers bij de volgende commissievergadering op 26 mei wordt de nota besproken of de woonwagencentra Leyweg en Escamplaan laten verdwijnen of niet. Het gaat hier om leven of dood, niet meer en niet minder dan dat.

GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZUID-HOLLAND HEBBEN TWEE LOCATIES VOOR VESTIGING VAN WOONWAGENCENTRUM AFGEKEURD.

In een brief van wethouder Noordanus van de gemeente Den Haag van 21 februari 1997 aan de Commissie voor Ruimtelijke Orde, stadsvernieuwing en Volkshuisvesting staat geschreven "Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland hebben op 28 januari 1997 een uitspraak gedaan over het bestemmingsplan Wateringse veld. Naar aanleiding van de bezwaren die zijn ingediend bij de vaststelling in de gemeenteraad wordt voor twee locaties waar de vestiging van een woonwagencentrum is toegestaan geen goedkeuring gegeven. Dit betekent dat in Wateringse veld de nieuwbouw van woonwagencentra is beperkt tot 80 standplaatsen op de locatie Leyweg en omstreken, Parkbuurt-Oosteinde en Zuideinde. De woonwagennota zal hier op voortborduren.

Wat is namelijk gebeurd tijdens een hoorzitting betreffende het bestemmingsplan Wateringse veld. Op 19 december 1996 hebben bewoners van het Wateringse veld hun schriftelijk ingediende bezwaren toegelicht tegen enkele van de in het bestemmingsplan opgenomen locaties waar woonwagens worden toegelaten. Zij vrezen voor overlast en waardedaling van hun onroerend goed. Interessant in dit verband is om te melden dat kortgeleden een wethouder van de gemeente Weert 15.000 gulden schade vergoeding heeft ontvangen omdat zijn huis in waarde was gedaald vanwege het feit dat zij huis te dicht bijeen woonwagenkamp staat!
IS HET PAS MOGELIJK DAT IN HET JAAR 2009 OP DE GROND VAN HET KAMP LEYWEG KAN WORDEN GEBOUWD?
Uit een notariële akte van 11 mei 1959 blijkt dat de grond waarop het kamp Leyweg staat door de gemeente is aangekocht van de Rooms-katholieke Parochie van de Heilige Antonius en Lodewijk (Morgenstond) voor de somma van 10.000 gulden en ook een deel grond in erfpacht aan de gemeente is afgegeven voor vijftig jaar. In de bijzondere voorwaarden staat onder artikel 1 (Bestemming). De grond lag niet anders worden gebruikt dan voor het daarop bouwen en hebben van een jeugdrecreatie cum annexis. De vraag is nu: is deze akte nog van kracht of is deze inmiddels gewijzigd? Als deze nog van kracht moge blijken te zijn dan betekent dit met zoveel woorden, dat een deel van de grond pas in het jaar 2009 lag worden gebouwd. We hebben aan de beleidsdirectie Wonen van de dienst stedelijke ontwikkeling t.a.v. de heer A.Roskam - de .schrijver van de nota' Wonen op wielen in Beweging' schriftelijk gevraagd of hij voor ons zou willen nagaan of deze akte nog van kracht is. We zijn benieuwd. Het was de Heer Roskam die ons vorige week mededeelde dat alles zo goed was gegaan bij de verhuizing van de bewoners het kamp van de Viaductweg, waarom zou dit ook niet op die manier kunnen gebeuren bij de verhuizing van de kampen Leyweg en Escamplaan. Bij nadere informatie is ons gebleken, dat het helemaal niet zo goed gaat als de heer Roskam beweert, maar we zullen dit nader gaan onderzoeken, want anders wordt dit 'succes' gebruikt om Raadsleden te beïnvloeden bij hun besluitvorming, vooral het argument dat kleine kampen een goed alternatief is.
Veel leesplezier toegewenst door de Vliegende Egel

Bijlagen bij de nieuwsbrief nummer 9 van 21 april 1997
Bijlage 1
45 RAADSLEDEN VAN DE GEMEENTE DEN HAAG DIE GAAN BESLISSEN OF HET WOONWAGENCENTRUM AAN DE LEYWEG ZAL WORDEN GESLOTEN
In de oorspronkelijke aflevering van deze Nieuwsbrief zijn de foto's alsmede de privé-adressen en telefoonnummers van deze 45 raadsleden afgedrukt.
Bijlage 2
Den Haag l5 april 1997
"Tijdens een bijzondere vergadering van de bewoners van het woonwagenkamp Leyweg te Den Haag op dinsdagavond 15 april 1997 hebben de aanwezigen met algemene stemmen aangenomen om een Vereniging op te richten (conform art.26 BW, boek 2, titel 2).
Naam en zetel. De vereniging draagt de naam : "Vereniging Leywegbewoners", bij afkorting aangeduid met VL en is gevestigd te Den Haag
Doel. De Vereniging heeft ten doel om er voor te zorgen, dat 45 raadsleden van de Gemeente Den Haag en 83 leden van de Provinciale staten in een gezamenlijk schrijven aan de Vereniging Leyweg de garantie geven, dat eventuele verplaatsing van woonwagens van de bewoners van het woonwagenkamp Leyweg altijd op basis van vrijwilligheid zal geschieden.
De Vereniging tracht dit doel onder meer te bereiken door het verstrekken van informatie aan de 45 raadsleden van de gemeente Den Haag en 83 leden van de Provinciale staten van Zuid-Holland. Deze informatie behelst een groot aantal onderwerpen, zoals:
a. de geschiedenis van woonwagenbewoners van de laatste 100 jaar in Nederland, alsmede de lokale geschiedenis van het eerste kamp in de regio Den Haag
b. het beleid dat gevoerd is door de overheid inzake de woonwagenbewoners in Nederland en in

het bijzonder in de bovengenoemde gemeente.
c. een overzicht van de toekomstige plannen, die de overheid heeft inzake het deconcentratiebeleid van woonwagenkampen en in het bijzonder wat de overheid voor heeft met het woonwagenkamp Leyweg te Den Haag
- het bezoeken van alle commissie- en raadsvergaderingen in Nederland--waar het beleid inzake het woonwagenkamp Leyweg aan de orde komt alle andere middelen die het doel bevorderen
Leden van de vereniging kunnen uitsluitend zijn al die natuurlijke personen, die woonachtig zijn op het woonwagenkamp Leyweg. Tijdens de vergadering is een bestuur gekozen. Dit bestuur bestaat uit de volgende leden: A. Boon, L.A. Brummer, K. Dewus, J.van Gulik, D. Jordaans, mw G. Kames, S. Kames, mw A. Koenen
Voorts werd door de leden van de Vereniging Leyweg, als gevolmachtigde, een volmacht verleend aan Dr T. de Booij Koningsweg 45, 3743 ET Baarn, geboren 25 augustus 1924, om namens de Vereniging Leyweg bewoners als gemachtigde en belangenbehartiger op te treden tot het moment het doel van de Vereniging verwezenlijkt is .

Bijlage 3

Den Haag 18 april 1997 Tijdens een bijzondere vergadering van de bewoners van het woonwagenkamp Escamplaan te Den Haag op vrijdagavond 18 april 1997 hebben de aanwezigen met algemene stemmen aangenomen om een vereniging op te richten (conform art.26 BW, boek 2, titel 2)
Naam en zetel. De vereniging draagt de naam: "Vereniging Escamplaan bewoners", bij afkorting aangeduid met VE en is gevestigd te Den Haag.-
Doel. De Vereniging heeft ten doel om er voor te zorgen, dat 45 raadsleden van de Gemeente Den Haag en 83 leden van de Provinciale staten in gezamenlijk schrijven aan de Vereniging Escamplaan de garantie geven dat eventuele verplaatsing van woonwagens van de bewoners van het woonwagenkamp Escamplaan altijd op basis van vrijwilligheid zal geschieden.
De Vereniging tracht dit doel onder meer te bereiken door het verstrekken van informatie aan de 45 raadsleden van de gemeente Den Haag en 83 leden van de Provinciale staten van Zuid-Holland. Deze informatie behelst een groot aantal onderwerpen, zoals:
a. de geschiedenis van woonwagenbewoners van de laatste 100 jaar in Nederland, alsmede de lokale geschiedenis van het eerste kamp in de regio Den Haag
b. het beleid dat gevoerd is door de overheid inzake de woonwagenbewoners in Nederland en in het bijzonder in de bovengenoemde gemeente.
c. een overzicht van de toekomstige plannen die de overheid heeft inzake het deconcentratiebeleid van woonwagenkampen en in het bijzonder wat de overheid voor heeft met het woonwagenkamp Escamplaan te Den Haag
- het bezoeken van alle commissie- en raadsvergaderingen in Nederland waar het beleid inzake het woonwagenkamp Escamplaan aan de orde komt alle andere middelen die het doel bevorderen
Leden van de vereniging kunnen uitsluitend zijn al die natuurlijke personen die woonachtig zijn op het woonwagenkamp Escamplaan. Tijdens de vergadering is een bestuur gekozen. Dit bestuur bestaat uit de volgende leden: mw A.van der Berg, G.Dewus. mw L.Güthermohr,.Lorjé, P. Jorjé, T.Ras, H. Rueck
Voorts werd door de leden van de Vereniging Escamplaan, als gevolmachtigde, een volmacht verleend aan Dr T. de Booij, Koningsweg 45, 3743 ET Baarn, geboren 25 augustus 1924, om namens de Vereniging Escamplaan bewoners als gemachtigde en belangenbehartiger op te treden tot het moment het doel van de Vereniging verwezenlijkt is
Einde Nieuwsbrief van de Vliegende Egels van 21 april

Woensdag 23 april Artikel in Haagsch Dagblad: 'Wie tekent wordt niet gebeld' *(Dennis Mulkens)*

Den Haag - In hun strijd tegen een gedwongen verplaatsing van woonwagens hebben de

bewoners van het kamp aan de Leyweg een nieuw actiemiddel bedacht. In een brief aan de leden van de Haagse gemeenteraad, de Provinciale Staten Zuid-Holland en de Tweede Kamer stelt het bestuur van de vereniging Leywegbewoners dat niemand nog lastig wordt gevallen met telefoontjes, als wordt toegezegd dat woonwagens nog slechts worden verplaatst op basis van vrijwilligheid. De politici wordt gevraagd een gesigneerd strookje retour *)te zenden. Sinds vorige week worden tientallen politici geregeld thuis gebeld met de vraag of zij voor of tegen een verplaatsing zijn. Een aantal heeft dat als bedreigend ervaren. Tot deze actie is opgeroepen door de redactie van de 'Vliegende Egel', een nieuwsbrief die door een zekere dr. Thom de Booij uit Baarn is vervaardigd. De Booij is ook degene die sinds vorige week als belangenbehartiger is aangesteld in de gesprekken tussen woonwagenbewoners van de Leyweg en de Escamplaan , enerzijds en de overheid anderzijds .. ~. : Een gesprek tussen De Booij c.s. en de Haagse wethouder Noordanus (PvdA, volkshuisvesting) gisteren was van korte duur. Het bestuur van de vereniging Leywegbewoners eiste een schriftelijke toezegging dat er nooit woonwagens op gedwongen basis zullen worden verplaatst. Noordanus weigert deze garantie te geven. Hij houdt vooralsnog vast aan de nota, die erin voorziet dat het kamp aan de Leyweg moet plaatsmaken voor woningbouw en dat de wagens over vier nieuwe kampen zullen worden verspreid. De met volkshuisvesting belaste commissie vergadert hierover op 26 mei. Een woordvoerster van wethouder Noordanus stelde gisteren het onderhoud dat de gemeen te er in goed overleg hoopt uit te komen. Voor, wat betreft de woonwagenbewoners valt er pas te praten; als ze eerst een schriftelijke garantie hebben. Voorlopig zijn ze nog steeds wóest, zo bleek; ook gisteren aan de Leyweg. De kampbewoners zijn vooral boos op de gemeente, omdat deze onvoldoende overleg voerde en hun imago heeft geschaad. Sinds vorige week is namelijk bekend geworden dat miljoenen guldens aan water- en energie heffingen niet zijn betaald. Uit 'angst' voor bedreigingen zo niemand hebben gedurfd de penningen te innen.
*) Het strookje dat is opgestuurd Bestuur Vereniging Leywegbewoners Den Haag, 22 april 1997
Aan de leden van de Raad van de Gemeente Den Haag. Aan de leden van de Provinciale Staten Zuid-Holland. Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Geacht Raadslid/Statenlid/Tweede Kamerlid,
U kunt onderstaande strook aan ons opsturen. U bent er dan van verzekerd dat de bewoners van het woonwagenkamp Leyweg U niet meer zullen opbellen met de vraag of U voor of tegen verplaatsen van woonwagens, uitsluitend op basis van vrijwilligheid, bent. Indien U deze strook aan ons opstuurt, zullen wij U zeer erkentelijk zijn en zal dat voor ons een hele geruststelling zijn te weten dat leden van de wetgevende macht achter onze eis staan. Zoals U weet gaan we weer met de Gemeente Den Haag om de tafel zitten als het pistool van onze borst is gehaald en we als gelijkwaardige gesprekspartners de problematiek van onze kampen in alle rust en waardigheid kunnen bespreken. U kunt dus daadwerkelijk mee helpen om dit zo spoedig mogelijk te laten gebeuren. Inmiddels met de beleefde groeten, Het Bestuur van de Vereniging Leywegbewoners
Voor deze Dr. T. de Booij gemachtigde en belangenbehartiger van de Vereniging Leywegbewoners
Deze strook opsturen aan het Bestuur Vereniging Leywegbewoners p/aLeyweg 1141, 2545 HG Den Haag
Hierbij verklaar ik, op persoonlijke titel, dat uitsluitend woonwagens mogen worden verplaatst op basis van vrijwilligheid.
NAAM:
ADRES:
HANDTEKENING:

Zaterdag 26 april Artikel in de Volkskrant Haagse woonwagenbewoners weigeren rekeningen voor standplaats, energie en water te voldoen 'Een half miljoen schuld? Wij betalen altijd!'" *(Stieven Ramdharie)*
DEN HAAG De deurwaarder? 'Die heeft hier niets te zoeken, meneer!' En hoe zit het met die

waterschuld van welgeteld 587 duizend gulden? Of het gat in de energierekening van ruim vijf ton? Ho, ho, Alphons Cools, woonwagenbewoner, moet nu toch even wat rechtzetten. 'Verdorie, elke eerste dinsdag komen die lichtmannetjes hier hun geld ophalen. En nooit hebben ze last van ons gehad. Never. Bij zijn buurvrouw bonst het lichtmannetje van het Haagse energiebedrijf Eneco niet aan de deur, want mevrouw betaalt keurig via de bank. Net als haar zoon aan de overkant. En twee schoonzusters. En een vriendin. Snel verschijnt een afschrift op de eettafel. Kijk, wat die lui drie wagens verderop allemaal uitspoken, daar heeft ze natuurlijk niks mee te maken. Dat moeten zij weten. 'Het is van de zotte. U bent toch ook niet verantwoordelijk als uw buurman zijn rekeningen met betaalt? Of wel soms?' Kunnen ambtenaren van de gemeente Den Haag, van het waterbedrijf DZH en van Eneco gewoon niet rekenen, of belazeren bewoners van twee woonwagenkampen vakkundig de boel? Het overgrote deel van de ruim honderd bewoners van de grote kampen aan de Leyweg en de Escamplaan. Zo blijkt uit een uitgelekte gemeentelijke notitie, vertikt al negen jaar de nota's te betalen. Totale schuld, inclusief niet betaalde precariogelden: zo'n te 1,8 miljoen gulden. 'Dit is allang geen standaard-incassoprobleem meer', verzucht Eneco-woordvoerder S. Beringer. . 'Elke instantie die mij kan helpen mijn geld terug te krijgen, steun van harte. Alleen zal de oplossing, vrees ik, inval-achtige proporties krijgen. Je hebt hier niet twee agenten nodig, maar 350 helmen: De vraag is: willen we dat?' De geur van het Wilde Westen stijgt op uit de notitie. Personeel van Eneco en DZH, dat de achterstallige bedragen kwam innen, werd bedreigd. Ook deurwaarders en incasso bedrijven durfden de terreinen aan de rand van de stad niet te betreden. Afsluiten kon ook niet, omdat de toegang tot· de kampen door de woonwagenbewoners onmogelijk werd gemaakt. Daar komt nog bij dat sommige kampers hun nota's wél keurig betalen. Zo staat een kwart van de bewoners van de Leyweg bij het waterbedrijf niet te boek als wanbetaler. Aan de Escamplaan daarentegen betaalt weer niemand. Sommigen omdat ze dat gewoon niet nodig vinden. Beide kampen hebben bovendien deels nog een centrale aansluiting. 'Dat vind ik toch wel netjes van die 25 procent', zegt DZH-directeur P. Jonker bloedserieus. 'Je kan de zaak niet volledig droogleggen want dan tref je deze mensen ook.' Jonker, sinds 1994 directeur, geeft toe dat de zaak 'lang is blijven liggen'. Zijn voorganger probeerde in 1991 nog, met hulp van de politie, de kampen binnen te komen. Maar de politie trok zich uiteindelijk terug. De openbare orde was niet in het geding. Drie jaar daarvoor had de gemeente de overeenkomst met DZH opgezegd. De centrale aansluiting moest. weg, elke bewoner zou een watermeter krijgen. Slechts in een deel van het Leyweg-kamp konden echter meters worden geplaatst, als gevolg van dreigementen. In de Escamplaan kwam er zelfs helemaal niets van terecht. De meters die wel werden geplaatst, konden niet worden afgelezen omdat bewoners dat niet wilden. In 1992 krijgt ook de gemeente bonje met de bewoners, dit keer· over de precariorechten. Omdat ze ontevreden zijn over het onderhoud van hun kampen, betalen de woonwagenbewoners slechts een deel of zelfs helemaal niets van het stageld voor hun wagens. Het bedrag is inmiddels opgelopen tot een kleine acht ton, maar zolang de zaak nog bij rechter is, wil Den Haag samen met Eneco en DZH de schulden niet gaan innen. 'De laatste twee jaar proberen we er wel een beetje vaart achter te zetten', zegt. hoofd woonwagenzaken C. Verdonk. Jonker heeft zelf nog geprobeerd aan zijn geld te komen. Samen met Eneco toog hij naar de wethouder en werd er een mooi 'stappenplan' overeengekomen. Eerst zouden in het woonwagenkamp aan de Viaductweg individuele meters worden geplaatst, daarna zouden de Leyweg en de Escamplaan volgen. Maar ook Jonker kreeg mot met de gemeente. Om te voorkomen dat zijn personeel in de toekomst weer zou worden bedreigd, werden aan de Viaductweg voorzieningen getroffen zodat de meters aan de buitenkant van het kamp konden worden afgesloten. Maar Verdonk piekert er niet over de extra buizen, kosten 110 duizend gulden, te betalen. 'Prima als DZH de centra voortaan aan de buitenkant wil afsluiten. Maar de extra kosten kómen wel voor hun. rekening'. Maar zolang de rechter in deze kwestie geen uitspraak heeft gedaan, pakt Jonker de Leyweg niet aan. 'Als een particulier een lange oprijlaan heeft, dan is het logisch dat hij die extra lange buis ook moet betalen.' In het woonwagenkamp aan de Escamplaan wijzen Cools en zijn buurvrouw naar de gaten in het wegdek, vlak bij de

toiletten. 'Als je naar de gemeente belt om te vragen of ze het repareren, dan komen ze niet eens. Of veel te laat. Maar van ons wordt wel verwacht dat we keurig op tijd ons stageld betalen. Dat is toch oneerlijk?'

Zaterdag 26 april. Artikel in de Haagsche Courant: De Booij: 'Eerst moet het pistool van tafel

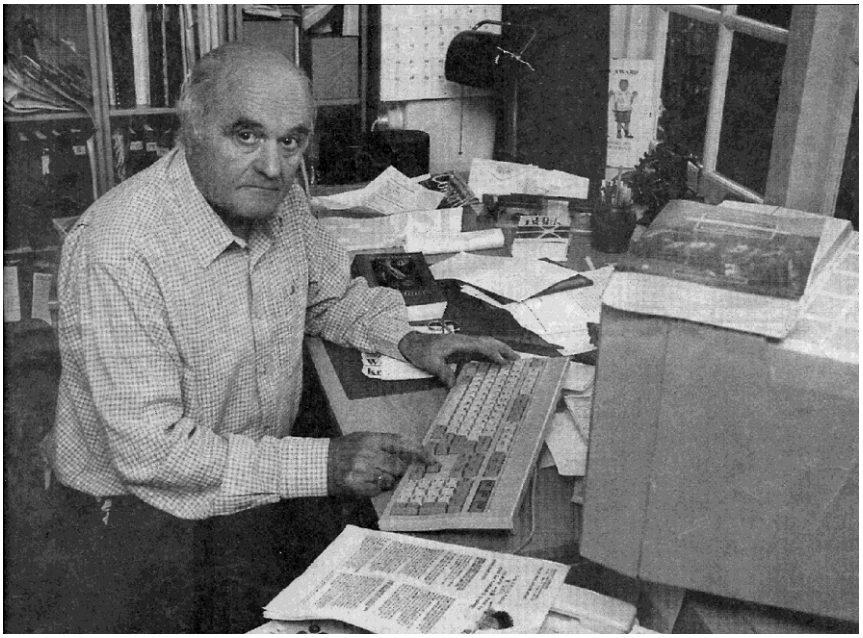

Dr Tom de Booij: "de eerste strookjes uit Den Haag zijn inmiddels binnen"

Den Haag - Omdat hij ooit was betrokken bij de bezetting van het Maagdenhuis en hij naar eigen zeggen weigerde destijds een boete van 500 gulden te voldoen, kwam hij medio jaren zeventig in de gevangenis terecht. Vijftig dagen zat dr. Tom de Booij (72), geoloog in ruste, achter de tralies. Hij ontmoette er een woonwagenbewoner. "En sindsdien heb ik mijn hart aan hen verpand", zegt de kersverse belangenbehartiger van de woonwagenbewoners van de kampen aan de Leyweg en de Escamplaan. Dr. De Booij voerde deze week in zijn nieuwe functie een gesprek met wethouder Noordanus van volkshuisvesting, omdat de woonwagenbewoners niet gedwongen willen verhuizen. Nadien liet de Haagse gemeentebestuurder weten dat hij over deze problematiek liever met de bewoners zelf praat en niet met een 'tussenfiguurtje' . "Een tussenfiguurtje. Een tussenfiguurtje. Tja", reageert dr. De Booij. "Dat mag de wethouder van mij zeggen. Ik respecteer mijn vijanden. Ik begrijp het ook wel. Want hij ziet mij als een lastig mannetje. Hij was net lekker bezig het tuintje te schoffelen en ineens loopt daar iemand tussendoor. Dat ben ik. Het tussenfiguurtje. Maar eigenlijk meer dan dat. Want, zo heb ik de wethouder gezegd, u spreekt met 212 mensen" Dr. De Booij, hij werd in 1970 na een interne discussie over hoe college te geven eervol ontslagen aan het geologisch instituut in Amsterdam, voerde zijn eerste actie in zijn woonplaats Baarn. Daar hadden de woonwagenbewoners geen sanitair. Dr. De Booij c.s. deponeerden poep in het gemeentehuis, voorspelden er nog veel meer uitwerpselen te brengen en zagen een halfjaar later voor een half miljoen gulden sanitair geplaatst. Na enkele jaren rust kwam Dr. De Booij in actie te Hilversum waar het woonwagencentrum De Egelshoek op last van de gemeente dreigde te verdwijnen. Totdat Dr. De Booij zich ermee ging bemoeien. "Ze zitten er nog steeds". Daarna werd hij benaderd door woonwagenbewoners uit Leiden en recentelijk uit Den Haag. "Pure mondreclame. Ik ga nooit actief ergens op af. Maar wat op m'n bordje komt, peuzel ik met huid en haar op".Dr. De Booij, ooit oprichter van het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur (lijst 17), werkt weer naar eigen zeggen stapsgewijs. Hij adviseert eerst de woonwagenbewoners om in het kader van een enquête politici thuis te bellen met de vraag of ze tegen een gedwongen verhuizing zijn. De telefoonnummers en adressen stelt

hij iedereen die ze hebben wil ter hand. Hierna volgt dan een brief waarin wordt opgemerkt dat de telefoontjes stoppen indien het meegezonden strookje wordt ondertekend en geretourneerd. Op dat strookje staat dan dat de ondertekenaar tegen een gedwongen verhuizing is. "De eerste strookjes uit Den Haag zijn inmiddels binnen", aldus De Booij. Hij wil niet zeggen wie van de aangeschreven raadsleden, leden van Provincie Staten en de Tweede Kamer reeds hebben getekend. "Dat is privé". Wel weet dr. De Booij dat ook de partner achter de politicus een rol kan spelen. "Die wordt constant gebeld en zegt dan tegen haar man: teken nu maar. Mensen ervaren die telefoontjes als bedreigend. Maar bedreigend zijn ze niet. Ach, er wordt wel eens gezegd: we verbouwen je tent of we slaan je kop er af. Maar zo praten woonwagenbewoners. De hele dag. Thuis ook". In de situatie Leiden voegde dr. De Booij later nog een nieuwe dimensie toe. De raadsleden kregen er een kaart met daarop een foto van hun eigen huis en dr. De Booij er pontificaal voor poserend. Met als begeleidende tekst dat dr. De Booij hoopt dat zij niet uit hun huis hoeven. "Dat wordt dan als bedreigend ervaren". Volgens dr. De Booij verkeert de 'situatie Den Haag' thans in fase 1. "We zitten nu vol emoties. In fase 2 keert de rust terug. Dan gaat men nadenken. Willen de raadsleden - die beslissen in dit land - zich afvragen of het nu wel reëel is wat de wethouder wil. Dan krijgen we weer een nieuwe fase. Fase 3. Hierin worden de beslissingen genomen. Nee, dat is niet tijdens de commissie vergadering op 26 mei. De zaak wordt straks uitgesteld, let maar op". Dr. De Booij is ook de auteur achter De Vliegende Egel. Een nieuwsbrief die vorig jaar voor het eerst uitkwam nadat er problemen ontstonden met kamp Egelshoek in Hilversum. "Ik heb de echte vliegende egel gezien", zegt de golf pro die lessen geeft aan kinderen van woonwagenbewoners. "Er zijn mensen die zeggen dat de vliegende egel niet bestaat. Maar dat moeten ze dan maar bewijzen en dat kunnen ze niet. Het doet er in feite ook niet toe. Het gaat erom of je erin gelooft. Ik doe dat. Ja, ik geef ook speldjes uit met de Vliegende Egel. Wethouder Noordanus krijgt er straks ook één. Als hij zijn plannen heeft gewijzigd. Hij wordt nog een vriend. Daarna benoemen we hem tot ridder in de orde van de Vliegende Egels". Volgens dr. De Booij ('onze telefoonlijn wordt nu afgeluisterd door de BVD') zijn er op korte termijn geen gesprekken tussen hem en de gemeente Den Haag te verwachten. "Welnee. We wachten rustig af. Op de schriftelijke bevestiging dat er niet gedwongen wordt verplaatst. Eerst moet het pistool van tafel".

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL uitgave van het Landelijk Overlegorgaan Woonwagen Bewoners (LOWB)
Jaargang 2, nummer 10, maandag 28 april 1997

Op onze redactie ontvingen wij vandaag het volgende persbericht:
Baarn, maandag 28 april 1997
LANDELIJK OVERLEGORGAAN WOONWAGEN BEWONERS (LOWB)

Woensdag 16 april 1997, de dag dat een voorvechter voor het behoud van de woonwagencultuur Teo Offenberg (Trekvaartplein Leiden) werd begraven, is ter nagedachtenis van hem het idee geboren, om in het zicht van de afschaffing van de Woonwagenwet, alle krachten in de woonwagenwereld van Nederland te bundelen. Dit ter navolging van de vrouwen van de woonwagenbewoners, die zich in 1980 hebben verenigd in het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenvrouwen (WWV). Zij hebben zich zelf per 1 januari 1994 opgeheven om niet mee te gaan in de fusie van tien minderhedenorganisaties tot een grote landelijke club. " In de nieuwe organisatie kunnen wij ons werk niet op onze manier voortzetten. We gaan echter niet als slachtoffers, maar vol trots over alles wat er door de jaren heen door onze organisatie bereikt is", aldus de vrouwen. Het was minister D'Ancona, die het onzalige idee had om de fusie voor te stellen. Door het onderbrengen in een grote organisatie zal het werk van het WWV getoetst moeten worden aan algemeen geldende regels binnen die koepel. Het was de unieke manier van werken dat door deze fusie niet meer mogelijk is in een bureaucratische en in een van bovenaf geregeerde organisatie met veel papierwerk, vergaderingen en weinig contact met de achterban. En dat is het laatste wat de WWV in 1993 wilden. Maar de vrouwen zijn met opgeheven hoofd ten onder gegaan om niet afhankelijk te worden van overheidsbemoeienissen. Terecht hebben ze daarmede de wurgende greep van de overheid kunnen ontlopen.
Zo werd een goed lopende organisatie de nek omgedraaid. Des te verheugender is het te constateren, dat het juist die vrouwen zijn die bij de LOWV leidinggevende functies hadden, Leny Terpstra en Annie Offenberg nu weer het idee hebben geopperd om een Landelijk Overlegorgaan voor Woonwagenbewoners (LOWB) op te starten, maar dan geheel onafhankelijk van overheidssteun. Zij willen het voortouw nemen als er iets mis gaat in het land, zoals bv bij de deconcentratie met bestuursdwang of de afschaffing van de woonwagenwet. Het idee is nu om per woonwagenkamp (een of meerdere) mensen op te geven, die in dit landelijk overlegorgaan "zitting" te willen nemen. Let wel niet op een pluchestoel zoals een Tweede Kamer zetel, maar alleen door het opgeven van zijn of haar adres en telefoonnummer. Het LOWB kent geen bestuur, alleen woonwagenbewoners, die zich daadwerkelijk willen inzetten voor alle problemen waarmee woonwagenbewoners te maken hebben. Zo zal het LOWB zal zich inzetten om de leden van de Tweede Kamer te overtuigen dat zij er verstandig aan doen om de woonwagenwet niet af te schaffen of een goede overgangsregeling moeten treffen, zodat de woonwagenbewoners niet aan de willekeur van de gemeenten worden overgeleverd. De wet is indertijd iedereen, die zich hiervoor interesseert, informeren over het wel en wee van de woonwagenbewoners door de tijden heen. Het LOWB wil geen subsidie aanvragen. De financiële middelen zullen uitsluitend en alleen bijeen worden gebracht door persoonlijke giften, die op onderstaande rekening kunnen worden gestort. In de Nieuwsbrief Vliegende Egel zullen we rekening en verantwoording afleggen van de in- en uitgaven van het LOWB. Inmiddels hebben zich al een aantal contactpersonen opgegeven. Wij willen een internationaal netwerk opbouwen waarin alle woonwagenkampen door middel van contactpersonen zijn verenigd. Iedereen die zich wil inzetten voor een keiharde strijd en bereid is om te vechten tegen de overheidsmolens, die bezig zijn de woonwagenbewoners langzaam maar zeker te vermalen. Dit laten we ons niet gebeuren. Integendeel de overheid. moet inzien, dat de woonwagenbewoners juist een groep Nederlanders vormen, die een positieve bijdrage aan onze samenleving zou kunnen leveren. Nederland kent vele groepen mensen met bepaalde kenmerken, waarom dan ook niet een groep Nederlanders, die recht hebben op een menswaardig bestaan en die ook op hun eigen wijze willen leven. Wij hopen dat meerdere contactpersonen van woonwagenkampen zich opgeven. Zij kunnen dit doen door schriftelijk of telefonisch contact op te nemen met het secretariaat van de LOWB. Het secretariaat is gevestigd in Baarn. Koningsweg 45, 3743 ET Baarn tel.035-5412852, fax. 035-5415980. Bankrekening van het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners (LOWB): ABNAmro Baarn, nr 44.97.00.224.
Het ziet er naar uit dat het maandblad Woonwagennieuws zal ophouden te bestaan, wegens gebrek aan overheidssubsidie. De redactie van de Vliegende Egel heeft inmiddels de beschikking

gekregen over die financiële middelen die het in de toekomst mogelijk zal maken om een nieuwsbrief voor de woonwagenbewoners uit te geven zonder afhankelijk te zijn van de overheid Uw reactie zien wij gaarne tegemoet, zowel telefonisch of schriftelijk aan de redactie van de Nieuwsbrief Vliegende Egel.

GESPREK WETHOUDER NOORDANUS MET GEMACHTIGDE VAN 212 BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP LEYWEG DEN HAAG

0m 12.20 uur 22 april 1997 heeft de gemachtigde van 212 bewoners van het woonwagenkamp Leyweg aan de wethouder van Volkshuisvesting de heer P.Noordanus een verklaring overhandigd met de volgende tekst: Den Haag, 22 april 1997

Aan het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Den Haag

Wij danken U voor de uitnodiging om met ons bestuur vandaag een gesprek te mogen hebben met uw wethouder P.Noordanus: Wij hebben onze gemachtigde en belangenbehartiger Dr Tom de Booij afgevaardigd om U mede te delen op welke wijze wij gaarne met U een gesprek zouden willen hebben om de problematiek van ons kamp Leyweg te bespreken. Dit overleg is pas dan mogelijk, wanneer de bewoners van de Raad van de gemeente Den Haag als mede van de leden van de Provinciale staten van Zuid-Holland , de schriftelijke garantie hebben ontvangen, dat hun woonwagen uitsluitend op basis van vrijwilligheid zullen worden verplaatst. Wij kunnen pas dan met U, als gelijkwaardige gesprekspartners, in overleg treden wanneer de dreiging van bestuursdwang (zie nota "Wonen op wielen in beweging") van tafel is. Wij beseffen heel goed, dat U als college daar geen toezegging in kunt doen, dit zal de Raad van de gemeente Den Haag moeten geven. Wij mogen U er op attent maken dat in 1984 door de Provinciale Staten van Zuid-Holland een motie Van Schijndel-Brosens op 15 november 1984 is aangenomen waarin o.m staat: geen dwangmaatregelen mogen worden toegepast om een verhuizing door te voeren, vanaf de standplaats, die men rechtens inneemt en die in het verleden volgens wettelijke voorschriften tot stand is gekomen. In de motie worden gedeputeerde staten verzocht het bovenstaande onder de aandacht te brengen van Zuidhollandse gemeenten. Het Bestuur Vereniging Leyweg bewoners.

Voor deze was getekend Sani Kames (voorzitter).

Nadat de wethouder de verklaring had gelezen, deelde de vertegenwoordiger van het kamp mede, dat het gesprek was afgelopen. Vervolgens hadden de aanwezigen de heer Noordanus, mevrouw Verdonck, mevrouw van Kooperen en de heer Holstein (later er bij gekomen) en de heer De Booij, op persoonlijke titels van gedachten gewisseld. Zeer duidelijk was de heer Noordanus, hij wil geen afstand doen van het "ultimum remedium" (red. het uiterste middel). Lijnrecht hier tegenover staat de mening van de bewoners van de Leyweg: geen overleg als dit uiterste middel niet van tafel gaat. De gemeente Raad van Den Haag zal uiteindelijk beslissen of de gemeente Den Haag het uiterste middel mag hanteren, dwz het verplaatsen van woonwagens aan de Leyweg door middel van de Mobiele Eenheid.

BEZOEK 77 WOONWAGENBEWONERS AAN DE VERGADERING VAN COMMISSIE VOLKSHUISVESTING 23 APRIL 1997 IN GEMEENTEHUIS VAN DEN HAAG

In een volgeladen bus met 77 bewoners van de woonwagen kampen Leyweg en Escamplaan richting gemeentehuis, werd door de belangenbehartiger uitgelegd wat het doel was van het bezoek aan de vergadering commissie volkshuisvesting: oog en oorgetuige te zijn van hoe onze wetgevende macht - de raadsleden van de gemeente Den Haag - hun werk verrichten. Immers deze commissie zal op 28 mei a.s, een advies geven aan de Raad over de nota "Wonen op wielen in beweging". In deze nota wordt door B en W van Den Haag voorgesteld om het kamp Leyweg op te heffen en Escamplaan te verkleinen tot 35 plaatsen. De bewoners kunnen dan gebruik maken van hun inspreekrecht. Ze moeten zich dus goed voorbereiden op hun taak. Een soort werkbezoek. In het gemeentehuis gekomen, kregen zij allen een folder met de tekst: "wil je weten hoe je de gemeente moet benaderen als je iets onrechtvaardig vindt".

BELLEN, SCHRIJVEN EN BEZOEKEN!

Deze wijze raad hebben de bewoners goed ter harte genomen. Na een uur, zijn de bewoners weer

naar hun kamp gegaan, met een ervaring rijker, namelijk dat het heel goed mogelijk is om de bezwaren tegen het plan in te brengen.

WAAR AAS IS, ZULLEN DE GIEREN ZICH VERZAMELEN

Hieronder geven we een overzicht van de persberichten, die sinds 12 april 1997 het moment, dat de bewoners van het Kamp Leyweg van B en W te horen hadden gekregen dat het kamp zou worden opgeheven, zijn verschenen. Als reactie op de acties van de bewoners van het kamp Leyweg heeft de gemeente Den Haag aangegrepen om een allang slepende kwestie: het innen van energiegelden, aan de pers door te geven. Door deze informatie zijn de woonwagenbewoners voor de zoveelste keer in een kwaad daglicht gesteld en *is* de gemeente Den Haag er in geslaagd om de Haagse burgers op te zetten tegen de woonwagenbewoners. Gelukkig heeft de Haagsche Courant op zaterdag 26 april 1997 een hele pagina afgedrukt met het weerwoord van de bewoners alsmede een interview met de belangenbehartiger. Ook hebben ze laten zien dat de directie van het energiebedrijf en de wethouder van Den Haag de heer Noordanus het bepaald niet op elkaar hebben begrepen. Alom verwarring en tegenstrijdige berichtgeving. Gelukkig is de storm van negatieve publicaties enigszins geluwd, maar het kwaad is geschied. Het wantrouwen van de bewoners tegenover de bedoelingen van de gemeente Den Haag is door dit alles sterk toegenomen. Wethouder Noordanus en zijn ambtenaren hadden er beter aan gedaan om de hele kwestie van de inning energiegelden niet aan te kaarten, op het moment dat de gemeente Den Haag in overleg wil treden met de bewoners van het kamp Leyweg Inmiddels heeft de gemachtigde van beide kampen, de Booij een gesprek gehad met de districtsmanager van de Eneco mevrouw P.S.van Huizen. Mevrouw van Huizen zou hem een plan toesturen, waarin staat op welke wijze de achterstallige gelden worden opgehaald. De Booij zal dan samen met de bewoners bezien of het een redelijk plan is. In ieder geval worden de bewoners op de hoogte gehouden en valt een plotseling optreden van de politie niet te verwachten.

ANTWOORDEN VAN DE WETGEVENDE MACHT OP VRAGEN VAN Tweede Kamer leden

Drs Heerma (CDA) lacht en is voor vrijwillige basis (ex-lid); J.S. Ruys (PvdA) is voor vrijwillige basis; drs K. Beinema (CDÀ) voor vrijwillige basis; mw drs L.R.J.H.J. Donkers (CDA) zegt dat ze naar ons moeten luisteren, voor vrijwillige basis,.mr R.H.L.M. van Boxtel (D66) zegt hier niet over te gaan we moeten de heer Jeekel bellen. Provinciale Statenleden van Zuid-Holland K. van de Kettery (SGP) weet nergens van. Tegen gedwongen verplaatsing, er moet overlegd worden met de bewoners. Hartstikke blij dat u gebeld heeft, ik ga hier in overleg (op vrijdag) met de andere leden *;* J.A. K1ein (CDA) tegen gedwongen verplaatsing; J.A. Ramaer (GroenLinks, de Groenen) geen zin om mening te geven, is al 8 keer gebeld; mw F. C.L. Verbeek (OuderenUnie)" Voor niemand leuk, zal stemmen voor verplaatsen op basis van vrijwilligheid; mw mr:F. Vergeer (SP) Absoluut tegen gedwongen verplaatsing, waarom onrust maken als zowel de buurtbewoners en de woonwagenbewoners zijn blij hoe het nu is; mw W.C. Voorsluijs-ScheIlers (VVD) geen behoefte om te antwoorden, wil nieuws zien, agressief moet maar aan de Gemeente Den Haag vragen. Vindt het verschrikkelijk dat het gedwongen moet gaan; mr H.B. Hieltjes tegen gedwongen verplaatsing; mw de Jong: Haar man A.de Jong (PvdA) heeft geen zin te antwoorden; B. Broeren (OuderenUnie) le keer hangt op; 2e keer hangt weer op; mw Heykoop: haar man J. Heykoop (CDA en lid GS) voor vrijwillige basis; R. Waterman (VVD) heeft geen mening omdat hij alle feiten nog niet weet, zeer kortaf; mr V.E. Veenstra (VVD) al 5 keer gebeld, houdt er nu mee op, mw Staalduinen (CDA) contact opnemen met gemeente, het hoort wel in overleg met de gemeente te gaan; mw M.C. Groenewegen (VVD) heeft brief met strookje nog niet gehad, wacht met smart erop, vindt onze problematiek erg en wil alle telefoontjes normaal en graag beantwoorden en zal het strookje opsturen zodra zij het krijgt; mr drs B.J. Bruins (VVD) weet van brief af, eerst doorlezen, ben het er mee eens en zal het strookje invullen; mw E. Smit (PvdA) wenst ons het allerbeste, begrijpt ons, heeft brief nog niet gehad. Als ze de brief krijgt , stuurt zij het strookje op. K. Holten (VVD) krijgt genoeg van bedreigingen, wil niet dat we de brief met strookje voorlezen

Raadsleden
N. Roozenburg (Groen Links) was eerst erg positief en heeft ons toen door verwezen naar zijn fractievoorzitter C.Kwant (zie onze vorige nieuwsbrief nr 9) maar de heer Kwant was voor gedwongen verhuizing en voor kleine kampen. Merkwaardig is dat de heer Roozenburg in tweede instantie (termijn) minder enthousiast was en zei dat de opheffing van het kamp aan de Leyweg toch al besloten was. In een brief van 21 april jl aan de raad van de gemeente Den Haag stelt hij 6 vragen. Een van deze vragen is: welke ondersteuning biedt het politiekorps Haaglanden of kan zij bieden bij de afsluitingsactiviteiten van deze bedrijven als het gaat om gedwongen afsluitingen?;mw K.E. de Graaf(D66) tegen gedwongen verplaatsing, vindt het schandalig; Wethouder Ir drs G.A.A. Verkerk (VVD : is voor uitvoering van het beleid; mw drs W.E.J. Wevers (VVD) tegen gedwongen verplaatsing; mr Udo (VVD) wordt overstelpt met vragen, gaat daar niet meer op in; P. Heijnen (PvdA) wil strookje niet opsturen, dit is dreigend om te tekenen, doet hier niet aan mee, is goed voor gesprek met Noordanus; mw T. van Nimwegen-van Wieringen (PvdA) krijgt rare telefoontjes? Ze staat achter ons. Tekenen van strookje vindt zij niet bedreigend; Wethouder drs H.J. Meyer, er is een gesprek geweest met Noordanus, er komt een commissievergadering in mei, meer wil hij er niet over kwijt; wethouder mw drs L.E.J. Engering (VVD); Ik heb al met zoveel bewoners gesproken, gemeentebeleid moet uitgevoerd inclusief de bestuursdwang, dus niet op basis van vrijwilligheid, heeft er meer dan genoeg van, we schieten ons doel voorbij, ben soms uren aan de telefoon; drs J. de Booij (VVD)we hebben een woordvoerder de heer van de Laar. Hij praat namens de hele fractie, geen persoonlijke mening; R van de Laar (VVD) uitvoering van gemeentebeleid, het kamp is brandgevaarlijk er moet iets aan gebeuren, de beslissing is al gevallen in 1986, alles voor welzijn bewoners; mr A.W. Kamp. Op de vraag of hij voor basis van vrijwilligheid is, vindt hij dat deze vraag niet zo gesteld kan worden, we zullen wel zien hoe het loopt; T. Tuizinga (VVD) persoonlijke mening doet niet ter zake; P. Heynen (PvdA) niet gedwongen verhuizing; P.Kapel (PvdA). Eerst meer informatie, voor een goed gesprek; ir M.J.J. Santbergen (CDA) het is slechts een voorstel,moet eerst nog in de raad worden besproken, er moet naar ons worden geluisterd; K.A. Niemeijer (SGP/GPV/RPF) het liefst op basis van vrijwilligheid, maar als het niet anders kan dan gedwongen; mw H.Pieters (D66) basis voor vrijwilligheid; wethouder mw A.C. Van Kampen (PvdA) voor kleine kampen, niet voor gedwongen verplaatsing, er moet goed overleg komen, vult geen strookje in.
Aan het eind van dit overzicht laten we een telefoongesprek volgen tussen Angelique van der Berg een woonwagenbewoonster Escamplaan en het raadslid voor Groen Links Mevrouw Jasmina Häifi op maandag 21 april jl. We hebben het hele gesprek integraal weergegeven, zonder er iets uit weg te laten. Dit hebben we met opzet zo gedaan om het gesprek zo treffend weergeeft wat de problemen zijn van zowel de leden van de wetgevende macht als die van de woonwagenbewoners. Daarbij wordt ook duidelijk wat het doel van de telefoonactie is geweest, Jasmina: "met Jasmina" Angelique: "ja, goedenavond U spreekt met een woonwagenbewoonster van de Escamplaan; Jasmina: "alweer, ik heb al twintig telefoontjes gehad,ik stel het niet op prijs". Angelique: "ik heb U nog niet gebeld, ik heb u nog niet aan de telefoon gehad Jasmina: gooit de haak erop. Angelique: "hallo, hallo, Met *wie* spreek ik*?"*. Jasmina : gooit weer de haak erop; Jasmina: "Angelique: "ja, goedendag nog eenmaal met de woonwagenbewoonster van de Escamplaan" Jasmina: "ja, Mevrouw Angelique: "vindt U het niet een beetje onbeschoft Om de haak er op te gooien Jasmina: "ja, puur onbeschoft, omdat ik twintig telefoontjes heb gehad". Angelique: "ja, moet U eens horen, we leven in een vrij land en ik mag bellen wie ik wil".Jasmina: "ja, U mag helemaal niet bellen met wie u wilt. Angelique : "Oh mag ik dat niet ?"Jasmina: "als u nog een keer doet" Angelique: "waarom mag *ik* dat niet"Jasmina: "dan krijgt u de politie aan Uw broek, dag Mevrouw"
Angelique: "hallo, met Jasmina Haifi, je spreekt met een bewoner van de Escamplaan, ik had U vanmiddag al gebeld, maar toen hing U de haak erop" Jasmina "precies ja, wat wilt u van me horen".Angelique: "ik wil alleen maar horen of U voor verplaatsing bent van woonwagenbewoners op basis van vrijwilligheid" Jasmina: "ja, maar weet je wat ik niet snap, is

dat jullie iedereen zo bellen met die zelfde vraagstelling, denkt U echt dat dat iets gaat veranderen, wat willen jullie daarmee bereiken?" Angelique: "wat wij er mee willen bereiken is dat we een keer gehoord worden in al die jaren en dat er naar ons geluisterd wordt en dat we niet die dingen moeten doen die jullie ons opdragen" Jasmina: "maar dat is volgens mij wel de verkeerde manier, want als je gehoord moet worden dan moet je naar een commissie vergadering komen, dan moet je je verhaal doen of je moet naar de wethouders stappen en daar je verhaal doen,maar iedereen lastig vallen en twintig keer bellen dat heeft geen enkele zin, ik ga er trouwens niet over dat laat ik aan mijn collega over en bovendien is die verhuizing dat is iets wat we zelf niet hebben besloten, dat is het beleid van de Tweede Kamer dat we laten uitvoeren, alleen de manier waarop, daar ben ik niet mee eens en dat hebben we ook al duidelijk gemaakt, dus ja om iedere keer te bellen of bent U nou voor of tegen of "wat vindt u daar nu van", heeft geen enkel nut, daar word ik zo moe van, dat zou U ook niet leuk vinden om twintig telefoontjes per dag krijgt" Angelique: "weet je wat ik niet leuk vindt, dat er straks hier een aantal MEers staan die mijn woonwagen meenemen en dat ik gewoon eraf getrokken wordt, dat is niet leuk. Wat u nu zegt over de commissievergadering, dat doen jullie tegenover ons ook niet let ons wordt helemaal niet gepraat, jullie komen met alle mannenmacht, dan wordt gewoon gesleept. Jasmina: "volgens mij is wel degelijk ruimte voor overleg" Angelique: "daar is nog nooit ruimte voor overleg geweest en dat weet U net zo goed als ik" Jasmina "ja dat weet ik niet". Angelique "kijk maar op de kampen om U heen. Jasmina: "ja, maar als er iemand langs komt, dan wordt gelijk het terrein uitgejaagd, wat komt U hier doen". Angelique: "bij ons?" Jasmina: "dat is wat je hoort" Angelique: "dat is wat je hoort want dat is goed, dat U dat gezegd heeft, want bent u wel eens hier geweest" Jasmina: "nee" Angelique: "U bent hier nog nooit geweest, hoe kunt U dan over ons oordelen?"Jasmina: "ik oordeel ook niet" Angelique: "U oordeelt wel, U zegt, ik heb dat gehoord" Jasmina: "Ik zeg niet dat dat mijn mening is, ik zeg dat is wat ik heb gehoord. Ik heb met heel veel mensen gesproken van het woonwagenkamp, ik heb steeds keer op keer steeds uitgelegd hoe ons standpunt was en ja, ik bedoel, ik, ik, mijn geduld raakt ook op een gegeven moment op,als ik tien keer per dag soms wel twaalf keer wordt gebeld wat vindt U bent U voor of tegen, wat moet je daar op zeggen, als ik nu zeg ik ben voor of tegen, wat maakt dat nou iets uit, jullie moeten op een andere manier actie gaan voeren en ik ben het wel met jullie eens, dat er niet goed gecommuniceerd wordt tussen de gemeente en jullie als woonwagenbewoners en dat het belachelijk is om een brief te ontvangen, dat je uit het huis moet, dat is geen manier dat doe je ook niet, daar zijn we het absoluut niet mee eens, maar het feit dat jullie moeten verhuizen dat is niet omdat wij zo graag willen dat jullie uit elkaar gaan, want het niet mijn vak, dat het een gevolg is van rijksbeleid, ja wat moeten we dan we moeten het alleen maar uitvoeren, alleen de manier waar het op gaat dat kan volgens mij veel beter en anders, dat moet gewoon anders. Angelique: "dat bent U toch eigenlijk voor dat het op basis van vrijwilligheid gaat en dat er over gepraat wordt en dat het niet gedwongen wordt met politie en weet ik al wat meer". Jasmina: "nee, natuurlijk niet dan doe je niet vind ik, je moet mensen niet dwingen, je kunt mensen ook niet dwingen". Angelique "nee hoe kan dat nou, dat ik gewoon met U rustig een gesprek zit te voeren en ik heb u in de vooravond gebeld en U gooit de haak er op"Jasmina: "omdat ik gewoon gek word van de telefoontjes". Angelique: "je weet nu wat het is, lieve schat. Dit nu juist de benadering die jullie jaren bij ons doen je wordt persoonlijk benaderd en dat doen ze bij ons ook al jaren, wij zijn persoonlijk overal de dupe van en zullen zitten daar gewoon in je kamer of weet ik hoe dat heet, zo geleerd ben ik niet". Jasmina: "ik begrijp jullie frustratie en jullie kwaadheid heel goed, alleen ik denk dat je op deze manier door telkens weer te bellen de wil van de politiek om er iets aan te doen heel erg klein wordt, het lijkt me niet de goede manier. Angelique: "nu kunnen jullie eens voelen hoe wij ons voelen". Jasmina: "als dat de bedoeling is dan hebben wij dat goed gevoeld, ja .. (lachje) Angelique: "dat is ook de bedoeling, dan weten jullie hoe het ons al die jaren gegaan is, want jullie worden nooit persoonlijk aangepakt, maar het is gewoon vergaderen onder elkaar en jullie zien nooit de mensen waarover jullie beslissen, niet alleen over woonwagenbewoners en jullie beslissen over zoveel mensen die dingen die er moeten gebeuren" Jasmina: "de mensen

hebben hier ook rechten en mensen die het ergens niet mee eens bent". Angelique: "wij hebben geen rechten,dat is het juist en alleen maar plichten".Jasmina: "waarom hebben jullie geen rechten?" Angelique: "wij hebben geen rechten als wij zeggen, god, nou ik zeker helemaal niet dat ik hier niet weg, misschien wil ik wel naar een ander kamp en want er wordt niet aan gevraagd waar ik heen wil ".Jasmina: "de manier waarop". Angelique: "dat is het nu juist waar wij niet tegen kunnen daar voeren wij deze actie",Jasmina "dan moeten jullie naar de gemeenteraad waar jullie alles eens keer op een rijtje gaan zetten". Angelique: "ja weet je nu wat het nu is".Jasmina: "een advocaat of weet ik, maar snap je dat heeft veel meer effect en kom naar de gemeenteraad en zeg je zegje", Angelique: "daar zijn wij morgen, ik weet niet of u daarvan gehoord heeft. Jasmina: "dat heb ik in de krant gelezen". Angelique: "morgen zijn we daar", Jasmina: "ik heb absoluut respect voor jullie ik heb geen hekel: aan jullie, absoluut niet, ik ben tegen discriminatie: in iedere vorm van discriminatie, ik ben zelf half-nederlandse half-marokaanse, sterker nog toen ik daarvan hoorde was ik kwaad en zei ik tegen mijn collega's, hoe hebben jullie akkoord er mee kunnen gaan, want ik vind het geen manier, want toen hebben ze me uitgelegd dat het gevolg was van rijksbeleid. had nog met andere mensen van woonwagenkamp gesproken maar op een gegeven moment werd ik gewoon bedreigd " ja als tegen bent dan weten we je wel te vinden, nou als je dan twintig telefoontjes iedere dag in dag uit, dan word je gewoon gek van, dan word je op een gegeven moment ook kwaad, daar moet je ook begrip voor hebben Angelique: "maar ja dat begrijp ik, maar net zoals bij jullie zitten er bij ons natuurlijk ook een tussen die niet helemaal normaal zijn, maar dat is bij jullie ook";Jasmina: "ik hoop dat ik het duidelijk heb gemaakt", Angelique: "ja,ja ik ben nu blij, dat ik gewoon met U gepraat heb", Jasmina: "het spijt me dat ik zo heb gereageerd, maar ik ben afgelopen dagen bijna om de tien minuten gebeld", Angelique: "U krijgt een brief in de bus, ik weet niet of U het al ontvangen heeft".Jasmina: "nee". Angelique: "daar staat een strookje in dat kunt U invullen en dan wordt U niet meer gebeld, dan zetten we een kruisje achter uw naam en wordt U niet meer lastig gevallen, maar dat moet U maar doorlezen. Hartstikke fijn dat U me te woord heeft gestaan"Jasmina: "graag gedaan". Angelique: "bedankt, daag"

EINDE TELEFOONACTIE, BEGIN INFORMATIE-ACTIE

Inmiddels is tussen alle bewoners van de Verenigingen Trekvaartplein, Leyweg en Escamplaan onderling afgesproken om alle 45 raadsleden van Den Haag, 67 raadsleden van de gemeente Leiden, 83 statenleden van de gemeente Zuid-Holland en 150 leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal mede te delen, dat we stoppen met de telefoonactie. Het doel is bereikt. De leden van de wetgevende macht weten hebben nu een heel klein beetje kunnen ervaren hoe het voelt persoonlijk te worden benaderd, zoals de woonwagenbewoners de laatste honderd jaar zijn vervolgd en gediscrimineerd, tengevolge van de wetten die zijn gemaakt door de wetgevende macht. De besturen van der drie verenigingen Trekvaartplein-, Leyweg- en Escamplaanbewoners hebben zich gericht tot het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners LOWB met de vraag of zij via hun Nieuwsbrief: de Vliegende Egel de leden van de wetgevende macht informatie willen verstrekken over verschillende problemen waar de woonwagenbewoners in de laatste honderd jaar mee 'gekampt' hebben. Dit is vooral zo belangrijk in verband met de komende vergaderingen zowel in de gemeenteraden, provinciale staten als in de Tweede Kamer, waarbij de woonwagenproblematiek op de agenda zullen voorkomen. Door deze stroom van informatie hopen wij dat de leden van de wetgevende macht iets meer gehinderd zullen worden door de kennis van het onderwerp, dan tot nu uit alle telefoongesprekken is gebleken. De komende vergaderingen zullen nauwlettend worden gevolgd door de woonwagenbewoners in Nederland. Het voordeel van het bestaan van 3 aparte verenigingen Trekvaartplein, Leyweg en Escamplaan is gelegen in het feit dat iedereen voor zijn eigen vereniging kan opkomen. Net zoals Feyenoord, Ajax of PSV voor hun eigen club zullen strijden. Maar als men het voetbal wil afschaffen (of de woonwagenwet) dan zullen ze tezamen ten strijde trekken tot hun doel - dat ze weer kunnen voetballen (of reizen) - bereikt is. Daarna zal hun onderlinge rivaliteit weer hoogtij kunnen gaan voeren.

Veel leesplezier VE
Einde Nieuwsbrief Vliegende Egel van 28 april

Zaterdag 3 mei Artikel in Haagsche Courant : Woonwagenbewoners stoppen met telefonade *(Dennis Mulkens)*
De bewoners van de Haagsce kampen hebben beslist hun telefonades richting politici stop et zetten. De afgelopen zijn tal van leden van de Haagsche gemeenteraad, de Provinciale Staten en de Tweede kamer benaderd met de vraag of zij voor of tegen een gedwongen verhuizing van woonwagenbewoners zijn. "Wij krijgen nu de fase van informatie", zegt Dr T,. de Booij, de gemachtigde van de kampbewoners van de Leyweg en de Escamplaan. Via onze nieuwsbrief Vliegende Egels zullen wij de leden van de wetgevende macht uitgebreid informeren. De Boojj noemt de telefoonactie geslaagd. "het doel is bereikt. De leden van de wetgevende macht hebben nu een klein beetje kunnen ervaren hoe het voelt persoonlijk te worden benaderd, zoals de woonwagenbewoners de laatste honderd jaar zijn vervolgd en gediscrimineerd ten gevolg van de wetten die zijn gemaakt door de wetgevende macht " De Booij kondigt weer een nieuw 'werkbezoek' aan de bewoners van de Haagse kampen. Zij bezochten eerder een commissievergadering en gaan 15 mei naar een vergadering van de complete gemeenteraad. Dit als 'voorbereiding' op de vergadering van 13 juni wanneer de raad het finale oordeel moet vellen over de nota 'wonen op wielen in beweging'. Deze nota zal op 28 met eerst in de commissie worden besproken. Ook dan zullen de betrokkenen massaal acte de presence geven. Het woonwagenkamp aan de Leyweg wordt bedreigd met definitieve opheffing en moet volgden de gemeentelijke plannen plaatsmaken voor woningbouw. Het kamp aan de Escamplaan zal worden verkleind tot 30 plaatsen. In een vergadering gisterenmiddag op het stadhuis kwamen de wethouder P. Noordanus,. directeur E. Biesbroek van het energiebedrijf Eneco en P. Jonker van het Duinwaterbedrijf Zuid Holland overeen dat de beide nutsbedrijven deel gaan uitmaken van de gemeentelijke stuurgroep die zich buigt over het woonwagenbeleid. De partijen kwamen bijeen nadat er verschillen van inzicht waren over hoe de schulden te innen van woonwagenbewoners hebben lopen bij de energiebedrijven. Besloten is dat de gemeente, Eneco en DZH op dat punt de handen ineen gaan slaan. Er wordt op dit moment een inventarisatie gemaakt van de schuld per individu openstaat. Eind deze maand moet een stappenplan gereed zijn om de incasso in gang te zetten..

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL Uitgave van het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners (LOWB) Jaargang 2, nummer 11, dinsdag 13 mei 1997

ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR

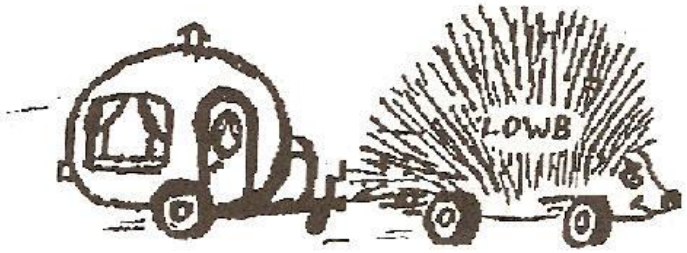

ERINACEUS EUROPEUS MOBILICA (De mobiele Egel)

HAAGSE WOONWAGENKRANT UITGEGEVEN DOOR DE GEMEENTE DEN HAAG VERSCHIJNT MET HAAR EERSTE NUMMER.

In deze nieuwsbrief wordt uitgelegd, dat er iets gaat veranderen in de woonwagenwereld van Den Haag en ook waarom dat moet gebeuren. "De plannen sluiten aan op het regeringsbeleid van 1975, dwz deconcentratie kleinere centra, niet meer aan de rand van de steden, maar midden in de woonwijken. Woonwagenbewoners zijn geen afgezonderde groep in hun eigen stad meer, maar horen erbij. Er bestaan namelijk geen twee soorten mensen: burgers en woonwagenbewoners. Iedereen heeft recht op een eigen historie, cultuur en woonvorm. maar al die culturen in een stad moeten bij elkaar passen". Als we de ligging van de nieuwe locaties bekijken dan blijkt toch weer dat een deel van de locaties aan de rand van de stad zijn gelegen (zie kaartje).De gemeente Den Haag wijst steeds naar de noodzaak het regeringsbeleid uit te voeren, terwijl Den Haag samen met de andere grote gemeenten een eigen beleid op het gebied van woonwagens mag voeren. Het is maar wat in hun kraam te pas komt Over de organisatie van de uitvoering van het woonwagenbeleid is een speciale organisatie opgezet. De wethouder geeft leiding aan een stuurgroep, bestaande uit directeuren van de gemeentelijke diensten en de hoofdcommissaris van politie. Maar verbijsterend is dat nergens in het overleg worden betrokken de meest belanghebbende groep: DE WOONWAGENBEWONERS. Alleen komt er een zin in voor dat zegt wat ze wel mogen doen: "Woonwagenbewoners worden van het werk van het projectteam op de hoogte gehouden via de Haagse woonwagenkrant. Lees hem goed, het kan belangrijk voor u zijn!".. In het plan "Wonen op wielen in beweging" wordt onder het hoofd overlegstructuur het volgende gesteld:" Bij de uitvoering van het woonwagenbeleid zijn diverse partijen betrokken. Voor een goede afstemming is van belang, dat deze partijen elkaar regelmatig ontmoeten in georganiseerd verband ontmoeten".

Haagse Woonwagenkrant

Wonen op wielen in beweging: het Haagse woonwagenbeleid

Haagse Woonwagenkrant van 1 april 1997!

Ongelooflijk maar waar: de woonwagenbewoners zijn schijnbaar geen betrokkenen en horen er dus niet bij! Zoals altijd weer wordt over hun hoofden beslist. Als de leden van de Raad van de gemeente Den Haag 5 juni jl hiermee genoegen nemen, gaan we hele sombere tijden tegemoet waar alleen maar verliezers uit de voorschijn zullen komen. Een bevolkingsgroep met eigen kenmerken laat zich niet zo maar verdampen. Zeer treffend heeft de kop van de Haagse woonwagenkrant met een aantal cirkels die steeds kleiner, wordt goed aangegeven hoe zij denken hoe het proces van verdamping verloopt, eerst grote waterdruppeltjes die steeds kleiner worden en dan in het niets verdwijnen. De ooievaar, vanuit de donkere nacht, kijkt belangstellend toe. Als we deze krant lezen dan zouden we haast denken, dat het een 1 April grap was.
Interessant om in de titel verder te lezen, dat de woonwagenbewoners meer rechten krijgen. Welke zijn dat dan? Heel cynisch is de andere titel van de nota: "Wonen op wielen in beweging". Dit is nu juist wat ze de woonwagenbevolking hebben in 1968 hebben ontnomen. Ons is ter ore gekomen dat voor de openbare commissievergadering Volkshuisvesting van 28 mei a.s. er nog een besloten vergadering zal plaatsvinden van wethouder Noordanus met raadsleden van de commissie Volkshuisvesting. Als men echt overleg wil, lijkt ons het niet verstandig om alles al binnenskamers op elkaar af te stemmen. We zullen gebruik maken van de wet op openbaar bestuur, om de notulen van deze vergadering te bemachtigen. Het is wel merkwaardig, dat alles op zo'n korte termijn er door heen gejaagd moet worden.

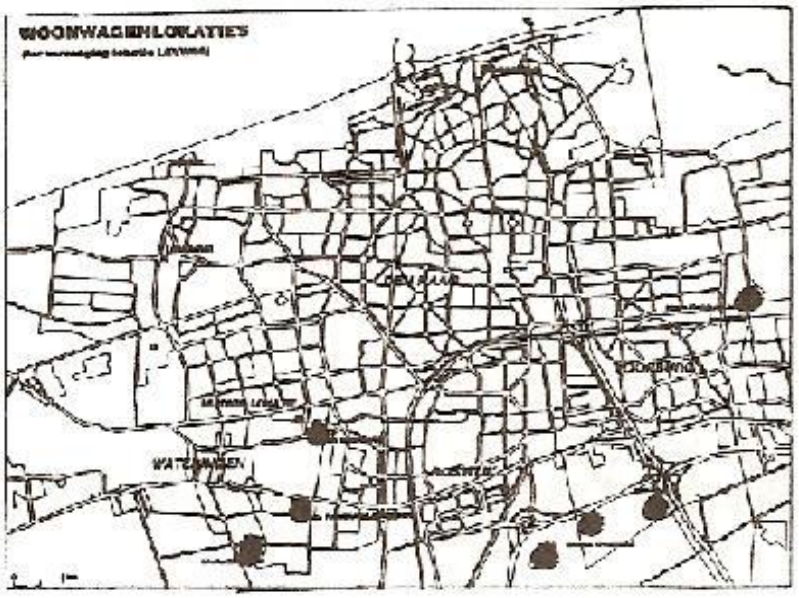

Woonwagenlocaties Den Haag

7 april 1997 verschijnt de nota "Wonen op wielen in beweging".12 april 1997: de brief van de B en W aan de bewoners van het woonwagenkamp Leyweg met de mededeling, dat de gemeente Den Haag heeft besloten om het kamp te liquideren, 28 mei 1997: commissie vergadering Volkshuisvesting. 5 juni 1997 raadsvergadering waar de nota van B en W zal worden behandeld. Alles in een periode van drie maanden! De raadsleden zullen veel overwerk moeten verrichten om van alles goed op de hoogte te zijn om op 5 juni a.s. tot een weloverwogen besluit te komen. In een apart hoofdstuk zullen we ingaan op het overheidsbeleid door de jaren heen, om te laten zien wat de diepere motieven zijn om steeds het beleid bij te stellen en te veranderen. Een ieder die zich hiervan op de hoogte wil stellen, zal tot de conclusie komen dat de visie van Burgemeester en Wethouders aan Den Haag gestoeld is op een totaal ontbreken van inzicht en kennis van de problemen in de woonwagenwereld. Hoe zij voorbij gaan aan de hechte familieband, die er bestaat tussen alle woonwagenmensen in Nederland en hoe zij bezig zijn met een geestelijke genocide, het uit elkaar rukken van families zonder deze hierin te kennen."Daarom wordt de Woonwagenwet nu afgeschaft" lezen in de Haagse woonwagenkrant. Dit is een misleidende en foutieve tekst. De waarheid is dat het nog niet vaststaat dat deze wordt afgeschaft. (Interessant is om te zien dat in de Stadskrant van Den Haag van 5 mei jl een heel andere zin voorkomt nl: "De Woonwagenwet wordt naar verwachting per 1 januari 1998 afgeschaft". Waarom dat verschil tussen de kant voor de burgers en de kant voor de woonwagenbewoners? Is er dan toch een verschil in bevolkingsgroepen?). Het is nog lang niet zo ver dat de wet is afgeschaft.

AANKOOP VAN GROND IN DE VRIJE SECTOR OM EEN WOONWAGENKAMP VAN 100 STANDPLAATSEN IN TE RICHTEN

Op onze redactie zijn geluiden vernomen, dat woonwagenbewoners uit Den Haag plannen maken om grond aan te kopen om daar een woonwagenkamp van 100 standplaatsen in te richten. Op het gemeentehuis zal worden nagegaan wat het bestemmingsplan is van Den Haag, want de bewoners hebben al een aantal locaties op het oog, die zij kunnen aangeven.

DE TWEEDE KAMER ZAL IN DE KOMENDE MAANDEN HET WETSVOORSTEL VAN STAATSSECRETARIS TOMMEL OM DE WOONWAGENWET AF TE SCHAFFEN BEHANDELEN.

29 april jl. is door staatssecretaris Tommel een voorstel ingediend bij de Tweede Kamer om de wet af te schaffen. Eerst zal door de Commissie Volkshuisvesting en Ruimtelijke ordening

hierover moeten worden vergaderd, om vervolgens met een advies door te sturen naar de Tweede Kamer, die het wetsvoorstel dan gaat behandelen. Bij goedkeuring wordt het doorgestuurd naar de Eerste Kamer. Zoals in de vorige nieuwsbrief al is aangekondigd, zullen we een keiharde strijd gaan voeren om te voorkomen dat de woonwagenbevolking van deze aarde wordt weggevaagd en in damp zal opgaan. Het is daarom van het grootste belang, dat wij de leden de Tweede Kamer zo goed mogelijk informeren over hoe de vork echt in de steel zit. Het Bestuur van het Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners zal zich allereerst schriftelijk richten tot de leden van de vaste commissie van de Tweede Kamer Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening met het verzoek om mondeling met de leden van de commissie van gedachten te wisselen. Tevens zal het LOWB een uitvoerig rapport maken over de geschiedenis van het overheidsbeleid in de laatste honderd vijftig jaar.

NEGATIEVE REACTIES VAN DE WOONWAGENWERELD OVER HET WETSVOORSTEL OM DE WOONWAGENWET AF TE SCHAFFEN.

In het woonwagennieuws van september 1996 wordt in een artikel van Ine Habraken nog eens onderstreept wat de negatieve kanten zijn voor de woonwagenbewoners als de wet wordt afgeschaft: "In principe kunnen burgers dus op een kamp gaan staan en komen woonwagenbewoners net als iedere woningzoekende op een wachtlijst. Wat er met degenen gebeurt, die nu nog op een wachtlijst staan, in 1994 al 3000, volgens de organisaties die daar toen een onderzoek naar deden, is duidelijk". Het inspraakorgaan woonwagenbewoners Roma en Sinti (IWRS) schrijft in haar reactie op de afschaffing van de wet: "De grote ervaring in het woonwagenwerk leerde ons dat positieve resultaten (de aanleg van een centrum van nieuwe vakken) pas bereikbaar worden na vaak jarenlange druk die de woonwagenbewoners via de provincie op de gemeenten uitoefenen. Het ligt dus niet voor de hand dat de gemeenten, wanneer deze druk wegvalt deze taak als vanzelfsprekend zelf ten uitvoer brengen. We vinden het noodzakelijk dat in de huisvestingswet een artikel wordt opgenomen, waarop de natuurlijke aanwas van de huidige bewoners zich kan beroepen als een of meerdere gemeenten in gebreke blijven Maar met dit alles wordt in het nieuwe wetsvoorstel geen rekening gehouden. Wat gaat er nu precies verdwijnen: het artikel 18, het zogenaamde afstammingsbeginsel. Hier volgt de voorgeschiedenis. De reden in 1968 om het afstammingsbeginsel (art.18) in te voeren was zeker niet ter bescherming van de woonwagenbevolking. Integendeel vooroordelen, negatieve beeldvorming en een ernstig gebrek aan kennis waren basis voor een beleid, waarvan het doel was woonwagenbewoners om te smeden tot huisbewoners. Dit blijkt uit de memorie van toelichting op het artikel 18.

"In het vorenstaande heeft ondergetekende geschetst) hoe naar haar gevoelen aanpassing van de woonwagenbewoners aan de gevestigde samenleving bevorderd zou kunnen worden, een aanpassing die op haar beurt een overgang naar die samenleving bevorderd zou kunnen worden, en aanpassing die op haar beurt een overgang naar die samenleving zou kunnen meebrengen. Met dit beleid zou het in strijd zijn, toe te laten dat een woonwagen wordt betrokken door personen die zelf of wier ouders nimmer in een woonwagen hebben gewoond".

Het doel van de wet is duidelijk: Woonwagenbewoners moeten uit de wagen in een huis! Kamerlid van Bennekom (ARP) stelde ook in met dit uitstervingsbeleid. Ben Sijes, vroeger historicus verbonden aan het Rijksinstituut voor oorlogsdocumentatie en auteur van het eerste boek over de vervolging van Roma en Sinti tijdens de Duitse bezetting, gaf als commentaar op de houding van de wettenmakers: 'eenzijdigheid, hovaardij en superioriteitsgevoel". Sijes vergeleek ook het woonwagenbeleid van de Duitsers in Nederland 1940-1945 liet beleid van de Nederlandse overheid in de zestiger jaren. Hij zag geen principieel verschil tussen beide. Men vond de woonwagenvorm een inferieure woonvorm en zijn bewoner een asociaal individu, dat aangepast moest worden aan de burgersamenleving. De woonwagenwet van 1968 heeft zijn wortels in het *ver*leden. We hebben al gezien hoe het idee van verzamel kampen ontwikkeld is door Van Doorn in 1938 en hoe de tijdens de Tweede wereld oorlog dit idee in praktijk is gebracht.Dan zien we het idee weer opduiken als de staatscommissie in 1952 hun advies overeen

kwam met het besluit van 1944: een trekverbod en concentratie van de woonwagenbewoners in grote kampen. Dit advies is gebruikt als basis voor de woonwagenwet van 1968!
Ze hebben zich door het nazi-gedachtengoed laten inspireren.
(Gegevens o.m. ontleend aan artikel van mr K.S. Rooker:
"Woonwagenbewoners, wat nu? de afschaffing van artikel 18 Woonwagenwet", in Migrantenrecht 96 7/8 p.155-160). In 1991 is staatssecretaris Heerma begonnen in een regeringsnota aandacht te besteden aan het artikel 18. Hij was uit op normalisering van woonwagenregelgeving en de uiteindelijke afschaffing en specifieke regelgeving, dan wel integratie daarvan in reguliere volkshuisvestingswetten en -instrumenten.
Het zogenaamde normalisatiebeleid wordt ingezet.
De heer Willebrand, voormalig hoofdambtenaar van Vrom, zat in de stuurgroep, die de afschaffing van de woonwagenwet voorbereidde en was adviseur van de respectievelijke staatssecretaris Heerma en Tommel. Hij denkt dat het allemaal wel goed komt en dat de in de komende 15 jaar de benodigde standplaatsen er komen door gemeentelijke huisvestingsverordeningen. Maar de heer Willebrand heeft makkelijk praten,het rijk trekt zich terug en de gemeenten moeten het woonwagenbeleid overnemen die zijn verenigd in de Vereniging Nederlandse Gemeenten (NVG).
We zijn dus weer terug naar af namelijk naar vorige eeuw, waar ook de gemeenten het voor het zeggen hadden.
(zie ons historisch overzicht overheidsbeleid van de laatste 150 jaar). Door het slechte imago dat de woonwagenbewoners in onze samenleving hebben, moeten we niet veel verwachten van de raadsleden die niet graag in hun gemeente woonwagenkampen zien komen. Aanleg en beheer moet de gemeente overdragen aan woningcorporaties. Deze staan niet te springen om woonwagencentra over te nemen. Ze vinden de financiële risico's te groot. Tijdens een thema dag woonwagenbeleid tussen fictie en frictie op woensdag 17 april 1996 georganiseerd door het inspraakorgaan woonwagenbewoners, Roma en Sinti heeft de beleidsmedewerker van de VNG de heer W. Vos een verhaal gehouden en gezegd dat het allemaal wel mee zal vallen. Een reactie op dit verhaal van de wethouder van de gemeente Vledder, de heer John Bouwhuis willen wij U niet onthouden, het geeft een goed beeld van wat er allemaal achter de schermen gebeurt:
Meneer vos, ik zou u willen uitnodigen op een samenkomst van wethouders en ik heb er gezeten, met z'n elven waren we, om te horen waarom ze allemaal zitten te wachten op afschaffing van de Woonwagenwet het is treurig om te horen wat er onderling over gezegd wordt op die plaatsjes kunnen we een paar mooie huizen bouwen dat levert wat centen op'. Dat wat er op dit moment gebeurt is wel zo onvoorstelbare korte-termijnpolitiek. Wat gaan ze nu doen? We gaan woonwagens onderbrengen bij woningcorporaties, los van de gemeente. Want, zegt de gemeente: ' dat is lekker makkelijk, woningcorporaties hebben goeie relaties met de deurwaarder, die pakken dat keihard en zakelijk aan en de centen komen wel binnen." Dat is de houding die men tegenkomt bij gemeentebesturen. De Woonwagenwet kun je pas afschaffen als de achterstand is opgelost. Als je iets overdraagt aan een ander dan doe je dat als het goed is, niet als het een puinhoop is!
PROEFPROCES ZAL WORDEN UITGELOKT OM AAN DE RECHTERLIJKE MACHT DE VRAAG TE STELLEN: WAAROM WORDT IN NEDERLAND DE BEWEGINGSVRIJHEID NIET DOOR DE GRONDWET BESCHERMD.
De bewegingsvrijheid is in een viertal internationale wetten vastgelegd, alleen vreemd genoeg niet in onze grondwet. In 1983 is naar aanleiding hiervan in de Tweede Kamer een discussie gevoerd. De regering en een meerderheid van het parlement zijn tot de conclusie gekomen, dat het niet wenselijk was om een algemene bepaling in de Grondwet op te nemen. De hamvraag, die wij nu aan de rechterlijke Macht gaan stellen is : "bestaat er een grondwettelijk recht op vrijheid van beweging in Nederland". Door middel van een proefproces zullen we een uitspraak van de rechterlijke macht afdwingen. De Vliegende Egels zullen met een woonwagen door het land trekken en zien of ergens de politie een proces-verbaal wil opmaken, vanwege het feit, dat wij

artikel 10 van de woonwagenwet hebben overtreden. Artikel 10 van de woonwagenwet zegt immers dat het verboden is om met een woonwagen een standplaats te hebben buiten het centrum.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAK LEIDEN WILLEN WEER OVERLEG MET DE BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP TREKVAARTPLEIN LEIDEN

Vrijdagavond 2 Mei jl. belde de wethouder van Rij de belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners op, met het verzoek of hij een concept van een brief, die B en W aan het bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners mocht doorfaxen. In deze fax stond dat de Motie van de Raad van december 1983 nog van kracht was dwz, dat er alleen verhuizing van woonwagens op vrijwillige basis kan geschieden. Dinsdagmiddag 6 mei jl. is tijdens een bijzondere ledenvergadering besloten Om het overleg let de gemeenten Leiden, Warmond, Oegstgeest weer te hervatten, alleen op voorwaarde dat een duidelijke formulering wordt gegeven over de afspraak om alleen woonwagens te verhuizen op basis van vrijwilligheid, alsmede op welke manier en met wie het overleg zal worden gevoerd. Vandaar dat het Bestuur in opdracht van de ledenvergadering van 6 mei jl. een brief aan B en W van Leiden heeft gestuurd met daarin de volgende zinnen, dit om elk misverstand te vermijden: " Er zal geen bestuursdwang worden toegepast, niet tijdens deze en de eventuele volgende Raadsperiode. Ook zal de afspraak, dat uitsluitend op basis van vrijwilligheid tot verplaatsen van woonwagens kan worden overgegaan, bindend moeten zijn voor een Raad van een andere samenstelling".

Nu het overleg over de toekomst van het Trekvaartplein weer zal worden opgestart, zouden wij een 3 tal punten naar voren willen brengen, die van essentieel belang zijn om tot een goed overleg te kunnen komen.

a. dat alle informatie ter bespreking gelijktijdig aan alle belanghebbenden zal worden bekend gemaakt

b. dat het centrale overleg zal moeten plaatsvinden tijdens de vergaderingen van de stuurgroep Poelgeest. In de toekomst zal deze vergadering, dus voor zover het gaat over bet woonwagenkamp Trekvaartplein, bijgewoond moeten worden door bet Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners.

c. dat geen veto's of onbespreekbaarstellingen zullen worden uitgesproken.

Nu maar zien hoe de gemeente Leiden hierop zal reageren. Het is goed om te bedenken dat de gemeenten Oegstgeest, Warmond en Leiden vertegenwoordigd zijn in de stuurgroep Poelgeest. Deze stuurgroep zal het plan voor het bouwen van ruim 1000 woningen in de Broek-en Simontjespolder en de renovatie van het woonwagenkamp Trekvaartplein moeten uitvoeren. Het is dus van het grootste belang, dat het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners, als direct belanghebbende, mee kan gaan beslissen over hun toekomst.

Op 3 april jl. heeft het Bestuur van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners een brief gestuurd aan de stuurgroep Poelgeest met de 3 vragen:

Inzage notulen van de stuurgroep, wanneer de stuurgroep weer bijeenkomt en of wij bij de komende vergadering, het standpunt van de bewoners Trekvaartplein kunnen toelichten. Tot op heden ruim 1 maand later heeft het Bestuur nog niets vernomen, niet eens en bericht dat de brief in goede orde was
ontvangen.

VERGELIJKING SITUATIE OVERLEG TUSSEN GEMEENTE LEIDEN EN DIE VAN DE GEMEENTEN HILVERSUM EN DEN HAAG.

In Leiden hopen wij dat de zelfde situatie zal worden bereikt als in in Hilversum waar het Bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners mee mag vergaderen met de stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi-en Vechtstreek (STUG). Afgesproken is daar dat verplaatsing van woonwagens uitsluitend zal geschieden op basis van vrijwilligheid. Ook daar zullen de gemeenteraden van maar liefst 11 betrokken gemeenten zich aan deze afspraak houden, ook in de volgende raadsperioden. In Den Haag zijn de Verenigingen van de woonwagens Leyweg en Escamplaan nog niet zo ver. Daar zal een Stuurgroep uitvoering moeten geven aan een plan van

de gemeente Den Haag: "Wonen op wielen in beweging".Nu zijn de plannen nog zo dat zij zullen worden uitgevoerd zo nodig met bestuursdwang en de leden van het bestuur van beide verenigingen Leyweg en Escamplaan hebben geen zitting in de stuurgroep. Ondanks het feit dat in bovengenoemd plan staat dat alle betrokkenen (dus geen woonwagenbewoners!) zitting hebben in deze stuurgroep. De Raad van de gemeente Den Haag zal in de komende maanden duidelijk gemaakt moeten worden, dat zij er verstandig aan doen om akkoord te gaan met de wensen van de bewoners van de twee woonwagenkampen: "alleen overleg indien verhuizing woonwagens op basis van vrijwilligheid zal gebeuren en dat de besturen van de twee verenigingen worden erkend als gelijkwaardige gesprekspartners en zij de vergaderingen van de stuurgroep mogen bijwonen, zodat zij hun wensen kenbaar kunnen maken". De grote overeenkomst bij de drie gemeenten Hilversum, Leiden en Den Haag is dat de grond waarop de woonwagens liggen bestemd wordt voor woningbouw. Frans van Doorn, de contactman van de gemeente Den Haag en het woonwagenkamp Leyweg wist al te vertellen, dat woningbouw veel meer geld oplevert voor de failliete gemeente Den Haag dan woonwagens. In Leiden komen er maar liefst 1000 woningen rondom en op het kamp Trekvaartplein. In Hilversum heeft een projectontwikkelaar grond direct naast het woonwagenkamp de Egelshoek maart vorig jaar aangekocht voor 3 miljoen gulden, 5 keer de prijs die er normaal voor betaald. Alles met het oog het weer aan de gemeente Hilversum te verkopen als de plannen van de gemeente Hilversum doorgaan: het bouwen van o.a. luxewoningen op de Egelshoek. Het draait allemaal om geld. Argumenten als brandveiligheid, integratie, vervuiling, criminaliteit, onbeheersbaarheid etc. etc. zijn allemaal zo vals als een kraai. Wanneer durven ze eens komen met de inhoud van de verborgen agenda's. Gelukkig zijn in de Gooi- en Vechtstreek de 200 raadsleden van de 11 gemeenten, die besluiten over de deconcentratie van het woonwagenkamp de Egelshoek, op tijd wakker geworden. Mevrouw L.H. van Deelen-Meeng (D66), raadslid van Nederhorst den Berg, stelde op 14 november 1996 aan de wethouder woonwagenzaken mevrouw N.H. Hageman-Berg (CDA) de volgende vraag: "Wat is nu precies de bestemming, die de gemeente Hilversum aan het terrein wil geven wanneer de Egelshoek vrijkomt. Tot nu toe hebben wij wel een serie argumenten van de gemeente Hilversum gehoord waarom het moet verdwijnen, maar geen goed antwoord gekregen op de vraag: "Wat is de volgende bestemming van de Egelshoek" .

WERKBEZOEK AAN VERGADERING VAN DE RAAD VAN GEMEENTE DEN HAAG OP DONDERDAGAVOND 15 MEI A.S. OM HALF ACHT IN HET GEMEENTEHUIS ..

In de vorige nieuwsbrief is een fout geslopen. De redactie van de Vliegende Egels heeft even niet goed opgelet en schreef dat de raadsvergadering op woensdagavond 15 mei zou zijn, dat is niet goed mogelijk omdat 15 mei op een donderdag valt! Dus tot aanstaande Donderdag 15 mei . Komt met zoveel mogelijk, want het is goed om de raadsleden, die over de bewoners van de woonwagenkampen Leyweg en Escamplaan op 5 juni a. s. gaan beslissen, in actie te zien.

LAATSTE NIEUWS

"De Vliegende Egels hebben - in verband met de afschaffing van de woonwagenwet - hun ogen laten vallen op een plek in Nederland waar ze hun nest gaan bouwen en wel in een gebouw waar 150 mensen over het toekomstig lot van de woonwagenbewoners gaan beslissen. Normaal trekken de Vliegende Egels, zoals vorige winter naar hun vertrouwde overwinteringsplaats aan de rivier Valsch, ten Noordoosten van het stadje Hoopstad in de Oranje Vrijstaat, een provincie van de Republiek Zuid-Àfrika. Haar nu de woonwagenbewoners gedreigd worden met uitroeiing, zien de Vliegende Egels zich genoodzaakt om in Nederland te overwinteren en de plek die zij nu hebben uitgekozen is ideaal om voor de woonwagenbewoners nieuwe wetten te maken, die werkelijk zijn gericht op de belangen van de woonwagenbewoners. Wanneer wij ons nieuwe nest gaan betrekken zal nog aan de woonwagenbewoners nader worden bekend gemaakt

Einde Nieuwsbrief Vliegende Egel van 13 mei

Vrijdag 16 mei Artikel in Haagsche Courant: Controle op de democratie

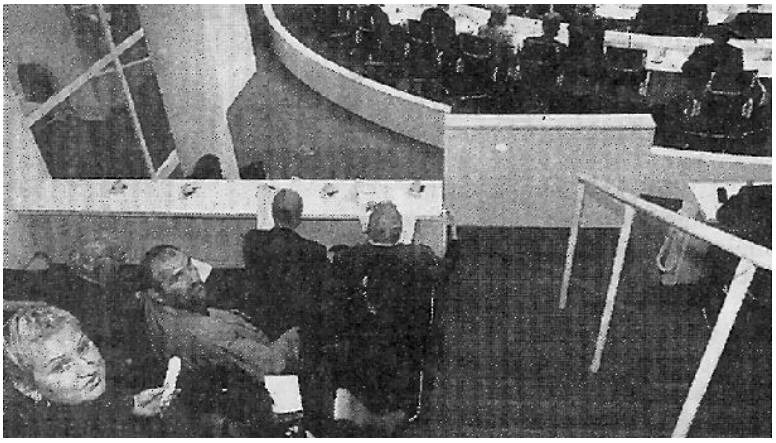

Woonwagenbewoners op de publieke tribune van het stadhuis in Den Haag. Op 28 mei keren ze daar terug .

Den Haag - Twintig woonwagenbewoners bezochten gisteravond de vergadering van de Haagse gemeenteraad. Daar werd niet over de door de woonwagenbewoners gekritiseerde gemeentelijke notitiegesproken, want dat gebeurt pas op 28 mei in commissieverband. De bewoners waren er nu 'om met eigen ogen en oren te zien en te horen hoe het werkt met de democratie in Den Haag'. Na een uurtje hielden ze het voor gezien. Hun belangenbehartiger dr. T. de Booij had alle raadsleden overigens een kaartje toegezonden met daarop een afbeelding van hun eigen huis.' 'Hoe zou u het vinden, als U een brief ontvangt met daarin de zinnen: De gemeente heeft besloten uw huis af te breken. Als dit is gebeurd, zullen op deze plek standplaatsen voor woonwagens worden ingericht'. Een verwijzing naar de brief die vorige maand op de mat viel bij de woonwagenbewoners. Ze lazen daarin dat de gemeente het kamp aan de Leyweg wil opheffen. De gemeente heeft vier nieuwe locaties in gedachten. Overigens zijn diverse woonwagenbewoners volgens De Booij nu op zoek naar eigen grond.

Zaterdag 17 mei Artikel in Haagsche Courant: Intimidatie vreet in. Bij elke auto veer ik overeind (Herman Rosenberg)Den Haag ~ De Haagse gemeenteraad is de intimidatie door boze woonwagenbewoners beu. Het telefoneren en sturen van briefjes moet afgelopen zijn, vinden de raadsleden en hun familie. "Het begint nu wel vervelend te worden. Ik denk dat het in ieders belang is dat ze nu stoppen", aldus raadslid Karin de Graaf van D66. Betty Groen, echtgenote van D66'er Robert van Lente is de wanhoop nabij. "Ik kan er niet meer tegen. Bij elke auto die voor de deur stopt veer ik overeind". De druppel die de emmer bij Betty Groen deed overlopen was het toezenden van een foto van haar huis aan het Mezenplein met daarbij de vraag

wat ze ervan zou vinden als het huis plaats zou moeten maken voor een woonwagenstandplaats. De woonwagenbewoners van het kamp aan de Leyweg protesteren hiermee tegen de aangekondigde verplaatsing van hun wagens. De Graaf is niet zo geschrokken van de laatste actie, maar vindt het toch ontoelaatbaar dat de woonwagenbewoners haar privé leven verstoren. "Ze naderen een grens. Ik zou het heel onverstandig vinden als ze doorgaan. Wat zo vervelend is is dat de partners en kinderen van de raadsleden de dupe worden.Want wij zijn 's avonds natuurlijk vaak weg" . Instigator van de nieuwe intimidatie-actie is de geoloog in ruste dr. T. de Booij(72) uit Baarn. Hij werpt zich op als pleitbezorger van de kampbewoners. De Booy is destijds ontslagen na een interne discussie over zijn wijze van college geven op een geologisch instituut in Amsterdam. Sinds een aantal jaren geeft hij woonwagenbewoners 'tips' hoe ze actie moeten voeren. Hij voorziet hen ook van adressen en telefoonnummers van raadsleden. Betty Groen vindt dat er iets moet worden ondernomen om de intimidatie, die zij als bedreigend ervaart, te laten stoppen. "Misschien moet de burgemeester met ze gaan praten. Als het maar ophoudt".

Tekst van de briefkaart die aan alle raadsleden van den Haag werd verstuurd met op de andere zijde een foto van hun huis

Donderdag 29 mei Artikel in de Haagsche Courant. Woonwagenbewoners Leyweg willen bij opnieuw overleg

Wethouder Noordanus (PvdA Volkshuisvesting) gaat opnieuw met de woonwagenbewoners van de Leyweg praten over hun verhuizing. Of dit veel zal uithalen is de vraag. Het raadsvoorstel waarin het woonwagencentrum van de Leyweg wordt opgesplitst in een aantal kleine locaties verspreid over de stad komt 5 juni in de gemeenteraad. De bewoners van het centrum aan de Leyweg zouden het liefst met zijn allen naar één woonwagencentrum willen verhuizen :"Vanwege de familiebanden. Onze ouders verzorgen we zelf, die stoppen we niet weg in een bejaardenhuis, is het in de polder, we willen bij elkaar blijven". zo viel gisteren te beluisteren in de Rembrandtzaal in het Nederlands Congresgebouw, waar naar toe de gecombineerde vergadering van d raadscommissie was verplaatst vanwege het bezoek van de Amerikaanse president aan den Haag. De. wethouders Luijten (CDA, welzijn) en van Kampen (PvdA, sociale zaken) lieten verstek gaan, zodat Noordanus in zijn eentje de soms verhitte gemoederen tot bedaren moest brengen, Het gemeentebeleid is erop gericht - conform het regeringsbeleid - de grote woonwagencentra op te heffen en te vervangen door kleine centra. Het aantal wagens kan variëren van circa vijftien tot ruim dertig. Het woonwagencentrum Viaductweg werd in dit kader al eerder ontmanteld. De bewoners werden met hun wagens verplaatst naar de Erasmusweg/Lozerlaan, Schapenjesduin, Guntersteinweg en Energiestraat. De tweede fase van

dit plan behelst het centrum aan de Leyweg ; in een derde fase komt de Escamplaan aan de beurt. In tegenstelling tot de viaductweg, dat na renovatie opnieuw als kleine lokatie in gebruik werd genomen , kunnen de bewoners van de Leyweg niet terug. Dat zou te duur worden en bovendien heeft de wethouder daar woningbouw gepland. De bewoners moeten derhalve kiezen uit vijf andere lokaties te weten: Noordweg (35 plaatsen), Zuideinde (25 plaatsen) Parkbuurt Oosteinde (13 plaatsen) Isabellalaan (18 plaatsen) en Ypenburg . In dit laatste gebied komen 60 plaatsen op drie verschillende plekken. De bewoners van het woonwagencentrum aan de Leyweg zien ook wel in dat er vanwege de veiligheid iets moet gebeuren. Het centrum is berekend op55 plaatsen, maar is overvol met circa 90 woonwagens en caravans. In totaal zijn er 107 huishoudens aan de Leyweg die recht hebben op een nieuwe standplaats. Zij zien echter niets in de kleine vestigingen vanwege de familiebanden. Tijdens de vergadering grepen zij meermalen naar de interruptie microfoon om dit uit te leggen . Maar de politieke partijen konden zich alle met uitzondering van de Socialistisch Partij, vinden in het voorstel van de wethouder. De SP vindt dat de wethouder 'zijn huiswerk; moet overdoen en weer bij het begin moet beginnen. Noordanus zag het nut niet van in, maar zegde wel toe opnieuw met een delegatie van de bewoners te willen praten. Tijdens de vergadering wilden de bewoners al onderhandelen. "Maak twee kampen van zestig wagens" werd met instemming van de zaal voorgesteld, maar Noordanus liet zich niet tot uitspraken verleiden. Hij wil af van de grote centra vanwege de beheersbaarheid en de stedelijke structuren. Noordanus wil een differentiatie van bevolkingsgroepen in de wijken en daar past geen groot woonwagencentrum.

Zondagavond 1 juni 1997. Brief van Tom de Booij aan het bestuur van de Vereniging Leywegbewoners

Morgen is het de grote dag dat jullie aan de wethouder Noordanus duidelijk gaan maken dat de tijd voorbij is dat jullie als maar slikken wat zij jullie door jullie strot willen douwen. Mijn advies is als volgt: Noordanus moet worden verteld dat jullie best bereid zijn tot een deal, maar onder een strikte voorwaarde: alles op basis van vrijwilligheid. In ruil hiervoor geven jullie hem de garantie dat hij het wegsleepartikel niet behoeft te gebruiken omdat jullie er voor zullen zorgen dat iedereen de Leyweg verlaat, zodat zij hun plannen kunnen uitvoeren. Voor de invulling van de nieuwe standplaatsen zullen de bewoners zelf plannen ontwikkelen, zodat die families die bij elkaar willen blijven dat kunnen. Het is voor de Noordanus de enige kans om er goed uit te komen, anders wordt het oorlog, vooral als jullie families uit elkaar worden gerukt. Als hij toestemt in de eis van vrijwilligheid kun je hem ook de verzekering geven dat hij geen last meer zal hebben van dat nare akelige lastige tussenfiguurtje. Let wel ik zal altijd achter de schermen blijven toekijken of jullie niet toch besodemieterd worden, want dan kom ik weer op het strijdtoneel. Ook kan je Noordanus mededelen dat wanneer hij toch het wegsleepartikel blijft hanteren hij op hele harde acties van mijn persoonlijke kant kan rekenen. Ik zal dan, als jullie er uiteraard in toestemmen, strafbare feiten plegen zodat in de rechtszaal de misdadige praktijken van de overheid jegens de woonwagenbewoners aan de kaak kunnen worden gesteld.
Nu mannen ga morgen met open vizier ten strijde ik ben er van overtuigd dat jullie je niet laat omlullen. Laat vooral de twee adviseurs van Noordanus Verdonck en van Kooperen hun mond houden. Jullie hebben immers een gesprek aangevraagd op persoonlijke titel met Noordanus. Als Noordanus toegeeft, geef hem dan ook de eer! Met de beste groeten Tom de Booij

Donderdag 5 juni 1997 is het plan voor de ontruiming van Leyweg aan de orde bij de zitting van de gemeenteraad van Den Haag gekomen. De woordvoerder van de Verenigingen Leywegbewoners en Escamplaan Tom de Booij heeft het volgende ingesproken:
Geachte leden van de Raad, Mijn naam is Tom de Booij . Ik maak gebruik van het inspreekrecht als gemachtigde en belangenbehartiger van de bewoners van de woonwagenkampen Leyweg en Escamplaan. Tijdens de vergadering van 28 mei jl van de commissies ROSV, WGSR, OSW hebben we een aantal vragen gesteld. De voorzitter, de Heer Noordanus heeft ons schriftelijk zijn reactie op deze vragen gegeven. wij hadden de vragen ook gesteld aan de andere leden van de commissies. Hiervan mochten wij tot op heden geen antwoord ontvangen, reden waarom ik een

enkele vraag zou willen stellen en deze wil voorleggen aan alle fractievoorzitters van de aanwezige politieke partijen ieder afzonderlijk. B en W van de gemeente Den Haag zal alleen met succes de plannen inzake de woonwagenkampen Leyweg en Escamplaan kunnen uitvoeren, wanneer de bewoners van de woonwagenkampen Escamplaan en Leyweg als volwaardige gesprekspartners zouden kunnen worden gezien om op die manier tot constructieve oplossingen te komen van de problematiek. Eventuele verhuizing van woonwagens van de bewoners van het woonwagenkamp aan de Leyweg zal altijd op basis van vrijwilligheid moeten gebeuren. Ik zou gaarne van U willen vernemen of U voor of tegen deze stelling bent. Tot slot zou ik nog even willen reageren op een uitlating van de heer Noordanus tijdens de vergadering van 28 mei jl. De heer Noordanus zei dat de bestuurders van Hilversum er toch enigszins anders over dachten dan ik tijdens de vergadering van 28 mei jl liet voorkomen, dwz met betrekking van eventuele verhuizing van woonwagens van het woonwagenkamp de Egelshoek te Hilversum. Het lijkt mij daarom zinvol U enkele zinsneden voor te lezen die in de notulen van twee vergaderingen van de stuurgroep die verantwoordelijk is voor de deconcentratie van het woonwagenkamp de Egelshoek. Vergadering 12 december 1996: "Omdat de huidige onrust onder woonwagenbewoners van de Egelshoek hoofdzakelijk voortkomt uit de vrees dat er tijdens deze ambtsperiode geen gedwongen verplaatsingen zullen plaatsvinden". Vergadering 29 januari 1997: "De kern van de ongerustheid van de bewoners lijkt nog steeds te liggen in de vrees dat er toch gedwongen verplaatst zal worden. De voorzitter herinnert aan de toezegging in de vorige vergadering gevolgd door een brief met dezelfde belofte: er zal geen bestuursdwang worden toegepast, niet tijdens deze raadsperiode, maar ook volgende gemeentebesturen zullen zich rekenschap moeten geven van de afspraak". Ook met betrekking tot de deconcentratie van het woonwagenkamp Trekvaartplein te Leiden heeft de gemeente Leiden er verstandig aan gedaan om het mes van tafel te halen. De woonwagenbewoners ontvingen van B en W van de gemeente Leiden op 2 juni jl een brief waaruit ik U de volgende zinnen zou willen voorlezen: "Wij vertrouwen erop dat ook gemeentebesturen in andere samenstelling zich rekenschap geven van dit al jaren vaststaande beleid" "Overeenkomstig de in Hilversum gebruikte terminologie toegevoegd. De bedoeling van deze toevoeging was en is dezelfde als die u nu vraagt, namelijk wij verwachten dat uitspraak over vrijwillige verplaatsing ook in de volgende raadsperiodes van kracht zal blijven.(...) "Basis voor goed overleg is gelijkwaardigheid van de deelnemers zonder veto's of onbespreekbaarstellingen en met voor ieder gelijktijdig dezelfde informatie beschikbaar". (Bijlagen overhandigd aan de voorzitter van de Raad).

6 juni Artikel Haagsche Courant: Besluit gemeenteraad*:* Woonwagencentrum aan Leyweg dicht

'Den· Haag - Met 36 stemmen : Voor en vijf tegen heeft de Haagse gemeenteraad gisteravond besloten het regionale woonwagencentrum aan de Leyweg te sluiten. Na ontruiming van het centrum, waar 55 wagens legaal staan en. 52 worden gedoogd door de gemeente. komt het gebied beschikbaar voor woningbouw. Tegen het voorstel stemden de raadsleden van de Socialistische Partij, de Centrum Democraten en Centrumpartij '86. :Voor sluiting van de Leyweg stemden alle collegepartijen (VVD, PvdA, D66 en CDA), GroenLinks,. SGP/GPV/RPF en de eenling Bartelsman. De meerderheid. van de gemeenteraad was het eens met wethouder Noordanus (PvdA, volkshuisvesting), dat bij de overplaatsing van de woonwagenfamilies naar vier of vijf andere centra elders in de gemeente 'goed overleg gevoerd moet worden, maar uiteindelijk bestuurlijke dwang mogelijk moet blijven'. Via hun woordvoerders De Booij en Kames lieten de woonwagenbewoners weten alleen op basis van vrijwilligheid met de gemeente te willen onderhandelen. Een gesprek afgelopen maandag met wethouder Noordanue was gestokt na het voorstel van de woonwagenbewoners dat van de Leyweg 75 wagens elders bij elkaar geplaatst moesten worden. Noordanus kreeg steun van de gemeenteraad voor de opvatting, dat centra nog hooguit 35 j. wagens mogen bevatten, zoals op het nieuwe centrum aan de. Viaductweg. De wethouder wees erop. dat dit al tweemaal zoveel is als rijk en provincie willen. Burgemeester Deetman liet het woord 'deportatie' schrappen uit het verslag van de raadsvergadering dat door

het CD-lid Derkink was gebruikt. Deetman deed dit op verzoek van het raadslid Niemeijer (SGP/ GPV/RPF). In eerste instantie was de burgemeester het gebruik van het 'misplaatste' woord ontgaan
(Sinds die bewuste 5 juni 1997 is de gemeente Den Haag blijven vast houden aan het uiterste middel: het wegslepen van de wagens van de Leyweg naar de Noordweg. In november 1999 heeft de gemeente Den Haag een brochure (oplage 250 stuks) getiteld Reizigers reizen niet meer gericht aan de bewoners van het woonwagencentrum aan de Leyweg met een voorwoord van de wethouder Noordanus: " De verhuizingen staan nu voor de deur. Over een ruim half jaar verhuist u naar uw nieuwe woonplek in een nieuwe omgeving, maar wel met uw eigen, vertrouwde familieleden en vrienden en met uw eigen wagen". Nu dat is inderdaad gebeurd en is te lezen in mijn dagboek van het jaar 2002.: Mijn persoonlijke belevenissen van de gewelddadige ontruiming van de Leyweg van 11 december tot en met 20 december 2002.)

Juni 1997 Stencil verspreid onder de woonwagenbewoners van Nederland

DE DOODSKLOK VOOR DE WOONWAGENBEWONERS LUIDT OP HET BINNENHOF WOENSDAG 25 JUNI 1997 VAN 10.00-13.00 UUR. De Vaste Commissie van VROM houdt op woensdag 25 juni een hoorzitting over het wetsvoorstel om de woonwagenwet af te schaffen. Alleen instanties die van de overheid subsidies ontvangen zijn uitgenodigd om in te spreken. Onze organisatie Landelijk Overlegorgaan Woonwagenbewoners (LOWB) is niet uitgenodigd, ondanks het feit dat wij een publicatie van 22 pagina's over 150 jaar woonwagenbeleid ter informatie aan alle Tweede Kamerleden hebben toegestuurd. Toch gaan we hoe dan ook onze stem laten horen.

OPROEP AAN ALLE WOONWAGENBEWONERS VAN NEDERLAND

Wij roepen alle woonwagenbewoners van Nederland op om woensdagmorgen 25 juni 1997 om 10 uur naar de Tweede Kamer in Den Haag te komen Als de woonwagenwet wordt aangenomen worden de woonwagenbewoners overgeleverd aan de willekeur van de gemeenten. De woonwagenbewoners zijn dan in het niets verdwenen, verdampt, geliquideerd. We moeten met man en macht proberen dat de wet niet wordt afgeschaft. Als Woensdag blijkt dat ze geen oren hebben om naar ons te luisteren, blijven we net zo lang zitten tot ze wel naar ons willen luisteren.

GEEF DEZE OPROEP DOOR AAN ALLE MEDE-WOONWAGENBEWONERS

Omdat het onmogelijk is om nog voor aanstaande woensdag 30.000 woonwagenbewoners persoonlijk te benaderen, sturen we dit pamflet aan contactpersonen van zoveel mogelijk woonwagenkampen in Nederland. We hopen dat de contactpersonen er voor kunnen zorgen dat zoveel mogelijk woonwagenbewoners aan onze oproep gevolg willen geven om naar de Tweede Kamer te komen.

BEL OF SCHRIJF DE TWEEDE KAMER LEDEN OM HUN TE ZEGGEN WAT DE WOONWAGENBEWONERS ER ZELF VAN DENKEN

Op de achterzijde hebben wij ook alle namen, adressen en telefoonnummers gegeven van alle leden en plaatsvervangende leden van de Vaste Commissie VROM van de Tweede Kamer, die

aanstaande woensdag de woonwagenbewoners moeten aanhoren. Mochten woonwagenbewoners niet in staat zijn om naar Den Haag te komen, dan kunnen zij in ieder geval telefonisch of schriftelijk hun mening geven over de afschaffing van de woonwagenwet.
LANDELIJK OVERLEGORGAAN WOONWAGENBEWONERS (LOWB)
Hilversum: Leny Terpstra 035-545771436: Leiden: Annie Offenberg 071-5156167: Den Haag: Sani Kames 070-3212465; Rini Wesenbeeck 040-5156167: Dordrecht: Chris Roozendaal 078-6180492: Sittard: Hartog de Gelder en Klompen Jan 046-4424760: 's-Hertogenbosch: Annie van Reken 07~-6214209:
Secretariaat: Koningsweg 45/3743 ET Baarn 035-5412852 fax 035-5415980.
'

Faillissement Bond van Wetsovertreders, deel 3
Woensdag 5 maart Brief van Dr Tom de Booij, ex-bestuurslid BWO aan de Besturen van de Belangen Overleg Niet-Justitiegebonden Organisaties (Bonjo), stichting Reclassering Nederland, Stichting Kriminaliteit en Strafrecht, Kamer van Koophandel te Utrecht.
Geacht Bestuur, Namens het ex-Bestuur van de Bond van Wetsovertreders (B.W.O.) deel ik U mede dat wij hedenavond tijdens een bijzondere vergadering de Bond van Wetsovertreders hebben opgeheven. Aan het begin van de vergadering hebben drie van de vijf bestuursleden een motie ingediend om de B.W.O. op te heffen. De motie is door het Bestuur aangenomen. Reden waarom wij tot deze stap zijn gekomen is duidelijk. We zijn door een gebrek aan financiële middelen niet in staat om de zaak draaiende te houden. Onze aanvrage voor subsidie is door Stichting Reclassering Nederland tot nu toe nog niet gehonoreerd. In mei 1996 is een rapport verschenen van de Commissie van Onderzoek BWO. Op pagina 26 staat onder 13.: "De BWO is een faillissement bespaard gebleven, grotendeels dankzij de financiële hulp van de Stichting Democratisering Gevangeniswezen, waarin TdB (T.de Booij), tevens BWO bestuurslid de centrale man is. Deze stichting , maar ook EM (E.J. van der Maal) op persoonlijke titel hebben op voorschot basis nota's van de meeste crediteuren voldaan". Wij tekenen hierbij aan dat tot nu toe door de voornoemde stichting (lees: T. de Booij) f18.000, door de voorzitter van de BWO E.J.van der Maal f 11.000 en het BWO bestuurslid S.Speets F 4.500 is voorgeschoten. Door de vroegere penningmeester van de BWO John van Zijl is een bedrag van ongeveer f 45.000 van de BWO verduisterd. Het Openbaar Ministerie heeft ondanks de aanhouding van deze penningmeester geen kans gezien om het geld boven water te krijgen. Tevens staat in het genoemde onderzoeksrapport de volgende zin p.27: "1. De commissie beveelt een doorstart aan van de BWO, (...) tezamen met deze aanbeveling ter bespreking en goedkeuring worden voorgelegd aan de ALV (‚Bondscongres)". Maar voor het bijeenroepen van een ALV moeten er wel gelden in kas zijn om dit te kunnen organiseren. Het moge U duidelijk zijn dat het volstrekt zinloos is om de Bond van Wetsovertreders nieuw leven in te blazen, vandaar dat wij, zoals reeds aangekondigd, de BWO een zachte dood hebben laten sterven.
Voor de goede orde delen wij U mede dat de voorzitter van de BWO, E.J. van der Maal tijdens bovengenoemde vergadering een minderheidstandpunt heeft ingenomen en een reeks argumenten heeft opgesomd waarom hij het niet eens is met het besluit van het Bestuur om de BWO op te heffen. Hierbij volgen zijn argumenten:
1. De motie is aangenomen, maar het besluit van het Bestuur is niet rechtsgeldig
2. Het argument dat er geen financiële middelen zijn, klopt niet.
3. De voorzitter zal dit bestuursbesluit aan de leden voorleggen
4. De B.W.O. heeft momenteel meer activiteiten dan ze ooit in haar bestaan gehad heeft
5. Het B.W.O.Nieuws verschijnt (voorlopig: dwz tot het weer zelfstandig is) in het blad The Mis-Take.
6. De B.W.O. is gebonden aan zijn huidige verplichtingen, o.a de samenwerkings-overeenkomst met de stichting Themis.

7. Opheffing van de B.W.O, speelt de coupplegers van 1994 in de kaart: hun grootste wens zou hiermee in vervulling gaan.
8. Mijns inziens zou een meer voor de hand liggende oplossing zijn dat die bestuursleden die de B.W.O niet meer zien zitten, aftreden en plaatsmaken voor nieuwe bestuursleden
Hopende U hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, verblijven wij het de gevoelens van de meeste hoogachting Het Bestuur van de hedenavond opgeheven Bond van Wetsovertreders Namens deze Dr Tom de Booij, ex-bestuurlid BWO

Donderdag 6 maart 1997 Brief van Dr. Tom de Booij voorzitter stichting Voorlichtingsprojekt en Adviesburo Kriminaliteit en strafrecht (K en S) aan Mevrouw J.A.P. Valk, secretaris van K en S

Geachte Mevrouw, Hierbij deel ik U mede dat ik het bericht van het bestuur van de Bond van Wetsovertreders (BWO) heb ontvangen met de mededeling dat de BWO per 5 maart 1997 is opgeheven (zie bijlage 1). Reden waarom ik aan onze cóördinator de heer van der Maal heb verzocht om alle door ons zolang waargenomen aktiviteiten ten behoeve van de BWO te staken. Tevens heb ik hem gevraagd een bijzondere vergadering van K en S uit te schrijven (zie bijlage 2). Zoudt U zo vriendelijk zijn, in uw funktie van secretaris, om de overige bestuursleden van K en S van de stand van zaken op de hoogte te brengen. Helaas beschik ik niet over de juiste informatie betreffende deze bestuursleden (namen en adressen). Ook is mij niet bekend of de advocaat die bij onze laatste vergadering aanwezig was het aangeboden bestuurslidmaatschap heeft aangenomen. Zoals ik al tijdens ons laatste bestuursvergadering in krachtige bewoordingen heb gesteld dat het van het grootste belang is dat K en S haar aktiviteiten duidelijker moet richten op het bereiken van haar gestelde doel namelijk het geven van voorlichting en advies in zake Kriminaliteit en strafrecht. Ik ben eveneens van mening dat door het wegvallen van de aktiviteiten voor de BWO, de mogelijkheden voor het ontvangen van subsidie voor de K en S aanzienlijk zijn vergroot. Het was immers duidelijk tijdens de laatste vergadering voor de beoordelingscommissie voor de subsidies in Utrecht dat de voorzitter duidelijk bezwaren had tegen de combinatie van K en S en BWO. Inmiddels met de vriendelijke groeten Dr Tom de Booij voorzitter K en S.

1998

Dinsdag 13 - dinsdag 27 januari Vakantie Cannes. Flat gehuurd van familie Von Mühlen.

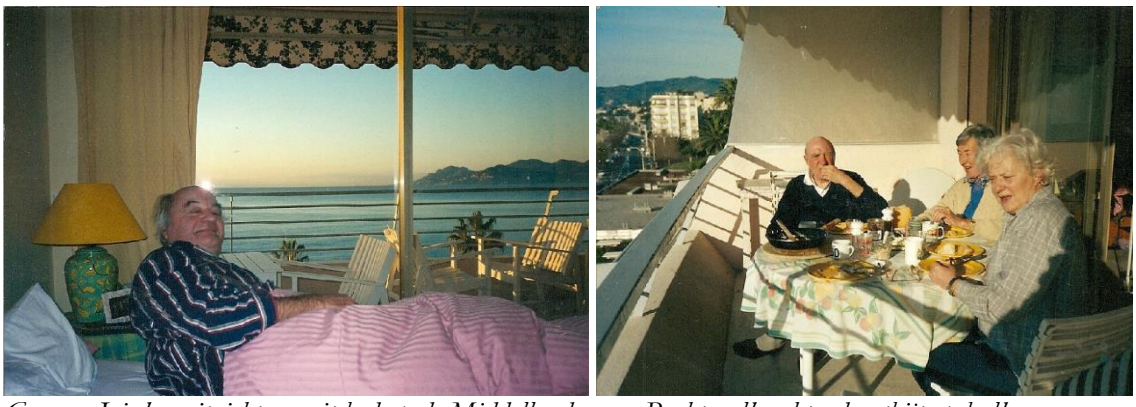

Cannes. Links: uitzicht vanuit bed op de Middellandse zee. Rechts, elk ochtend ontbijt op balkon, samen met Marlof en Tineke Strumphler

Eind januari. Notitie geschreven naar aanleiding van de statuten wijziging van Stichting Democratisering Golfsport in (DGS) in Stichting Democratisering Golfsport en Wetenschap (DGW) op 17 december 1997.

In 1980 ben is begonnen met de popularisering van de golfsport. Oktober 1980 werd de Baarnse

Golfvereniging opgericht. Lidmaatschap f 15, - per jaar. Les werd gegeven op het recreatieterrein Lage Vuursche. Al snel ruim 300 leden. Eind 1980 werd het initiatief genomen om leden van de Baarnse Golfvereniging te laten spelen op de hockey terreinen van hockeyclub Be Fair. Voorjaar 1981 eveneens op de hockeyvelden van Hilversum. Zo werden twee golfclubs in 1981 opgericht: Be Fair Golf en 't Jagerspaadje (Hilversum). De lesgelden werden gestort op de rekening van de op 6 juni 1984 opgerichte Stichting Golfexploratie. Deze stichting had onder meer tot doel voor het bevorderen van de golfsport voor iedereen die daarvoor belangstelling heeft. In 1985 ben ik begonnen met een golfschool. Ook niet-leden van de golfclub Be Fair konden toch een zes weeks cursus volgen om kennis te maken met de golfsport. De Nederlandse Golffederatie heeft mijn amateurstatus afgenomen. Vanaf 1985 heb ik de opleiding golfprofessional gevolgd. Tijdens het geven van golflessen viel het mij steeds meer op dat het golfen vooral een spel tussen de oren is. Vandaar dat ik mij ben ga verdiepen in wat in de hersenen gebeurd voordat dat een golfschot wordt gegeven. Dit weer om een beter lesprogramma te kunnen opstellen en met het oog om de mensen sneller te kunnen leren golfen. Tot eind 1988 heb ik les gegeven op Be Fair. Toen 9 maanden hoofdprofessional golfclub in Nunspeet. Maart 1990 heb ik het examen golfprofessional met goed gevolg afgelegd. Daarna freelance golfprofessional dwz het geven van zgn. golfclinics. In 1990 ben ik een project "preshot" routine gestart, dit in samenwerking met prof. Kees Brunia van de Katholieke Universiteit. We wilden nagaan, door de registratie van de elektrische activiteit in de hersenen, of we de kwaliteit van de voorbereiding van een golfshot konden bepalen. Een aantal Nederlandse topgolfers had toegezegd om als proefpersonen mede te werken. Helaas is het onderzoek nooit goed van de grond gekomen aangezien de gelden ervoor ontbraken bij de Universiteit. Vele pogingen heb ik gedaan om mijn theorieën bij neurowetenschappers aan de man te brengen. Steeds weer bleek dat iedereen het te druk had met zijn specialisme; er was duidelijk geen plaats voor een wetenschapper buiten het vakgebied. Ook in buitenland pogingen ondernomen met hetzelfde negatieve resultaat. Zo ben ik, autodidactisch, begonnen met de bestudering van duizenden artikelen. In de veronderstelling dat me dit meer inzicht zou geven wat er allemaal voor processen in de hersenen plaatsvinden bij de voorbereiding van een golfschot. Dit had wel direct tot gevolg dat mijn lesmethoden drastisch zijn veranderd. Voor het lesgeven van de golfregels heb ik allereerst een vergelijkende studie gemaakt van het Nederlandse en Engelse recht. Het regel boekje is immers opgesteld door AngelSaksen! Door het geven van talloze regelavonden, heb ik een methode ontwikkeld, die de beginnende golfer snel wegwijs maakt in het regelboekje. Op aanraden van een aantal golfprofessionals heb ik in 1993 getracht om de overheersende rol van de Nederlands Golf Federatie aan de kaak te stellen. 400 personen heb ik uitgenodigd om aanwezig te willen zijn op een bijeenkomst 1 maart 1993 in Vianen. Ik zou dan een lezing houden over het verleden, heden en toekomst van de golfsport in Nederland: "Zo is toch de realiteit". De lezing werd bezocht door 65 personen. De tekst werd verzonden aan alle besturen van golfverenigingen in Nederland. De Engelse vertaling heb ik aan alle leden van de Europese Golf Associatie (EGA) en de Professional Golfassociation of Europe (PGA). In totaal 300 exemplaren. Hierop zijn zegge en schrijven 5 reacties binnengekomen, waaronder van H.M. de Koningen en de secretaris van de PGA.

14 april 1993 heb ik samen met Erik van Maal de akte getekend waarin de Stichting Democratisering Golfsport in het leven werd geroepen. In het bestuur hebben zitting genomen: de golfprofessionals Tom O'Mahoney en Ad Wessels, de oud-tennisleraar Gerard Smit en Erik van der Maal. Ik kreeg de functie van coördinator. De Stichting heeft als doel, binnen een periode van tien jaar, het democratiseringsproces van de golfsport te bevorderen, zodat deze sport voor iedereen toegankelijk wordt.

In oktober 1993 ben ik begonnen met het lesgeven aan bejaarden verzorgingshuizen. Golfbaantjes werden aangelegd in de tuinen om de huizen heen. Momenteel worden door een aantal vrijwilligers lesgegeven in een tweetal lokaties: Laren en Boxtel. Jaarlijks zijn ertussen de golfclubs Juventus, Nooit te Oud (Boxtel) en Johanneshove (Laren) van deze bejaarden-centra

golfwedstrijden georganiseerd. Het golfmateriaal wordt een jaar in bruikleen gegeven door de Stichting. Als het een succes wordt, maken ze een bepaald bedrag aan de Stichting over ter compensatie. In de maanden september oktober 1993 heb ik 17 vertegenwoordigers van sportorganisaties gesproken. Ik heb hun mening gevraagd over het heden en de toekomst van de golfsport in Nederland. De resultaten heb ik verwerkt in een nota "Zo is de realiteit " Hierin waren 7 actiepunten opgenomen. Alle hoop was gevestigd op de jaarvergadering van de golfprofessionals in December dat deze 7 actiepunten zouden worden overgenomen. Een van de actiepunten was om stelling te nemen tegen het huidige golfvaardigheidsbewijs. Het examen dat moet worden afgelegd om dit bewijs te verkrijgen vormt een te grote drempel voor het bedrijven van de golfsport voor iedereen. Ik heb hiervoor een briefkaart ontworpen met de logos van alle instanties van de golfassociaties in Nederland en Europa. In de briefkaart wordt gevraagd of ze het eens zijn met de stelling: "het examen voor het golfvaardigheidsbewijs (GVB) van de NGF staat in zijn huidige vorm een gezonde ontwikkeling van de golfsprot in de weg". Deze briefkaart met postzegel van 70 cent erop is aan alle 270 Nederlandse professionals verzonden. 4 professionals hebben de briefkaart teruggestuurd. (Diens brood men eet diens woord men spreekt). De Nederlandse Golf Federatie heeft mij via een advocaat laten weten dat ik hun logo niet voor deze actie mocht gebruiken. Als ik toch met de actie zou doorgaan zouden juridische stappen tegen de Stichting worden ondernomen. Door de verscherping van de acties hebben zich twee bestuursleden (golfprofessionals) van de Stichting eind 1993 teruggetrokken. Hun maatschappelijke status dreigde in gevaar komen. Door het hoofd van de opleiding Golfprofessional B ben ik gevraagd om in december 1993 en 1994 les te geven in het vak regels. De Nederlandse Golf Federatie heeft er echter voor gezorgd dat ik deze lessen niet mocht geven onder het motto "ik paste niet in het team".31 januari 1994 heb ik discussie bijeenkomst in Vianen georganiseerd met ais onderwerp "Problematiek Exploitatie Golfaccomodaties". Tijdens deze bijeenkomst heb ik mijn nota "Zo is de realiteit II" gepresenteerd. Daarna is levendig gediscussieerd over de toekomst van de golfsport, vooral door leden van de Nederlandse Vereniging Exploitatie Golfaccomodaties. Deze vereniging is mede door deze bijeenkomst actiever geworden om een beter tegenwicht te vormen tegen de overheersende rol van de NGF. Een poging om een Vereniging voor Caddiemasters van de grond te krijgen is jammerlijk mislukt. Zij vallen nu tussen wal en het schip. De greenkeepers en golfpro's hebben hun eigen verenigingen die voor hun belangen opkomen. Zo werd de Nederlandse Vereniging van Caddiemasters opgericht 23 november 1993. Ruim dertig caddiemasters in Nederland zagen zo'n vereniging wel zitten. Zo werd een oprichtingsvergadering belegd op 15 februari 1994. De bestuurders van de Nederlandse Golf Federatie vond het bepaald niet een goed idee. Ze zagen een vakbond voor Caddiemasters niet zitten. De caddiemasters hebben mij te kennen gegeven niets meer met me te maken willen hebben. Zodat de vergadering is afgezegd en de vereniging is uitgeschreven uit het register van de kamer van Koophandel! De boycot ging zelfs zo ver dat een golfclub de opeen envelop met de convocatie voor de vergadering heeft geweigerd om in ontvangst te nemen. In juni 1994 heb ik aan de Directeur van de Gevangenis in Vught gevraagd of ik de gevangenen golfles mocht geven. De directeur van de gevangenis in Vught zag het niet zitten. De reden die hij opgaf, was dat door de invoering van de Werkzame Detentie er veel minder geld en tijd beschikbaar is voor recreatie. Helaas tot op heden nog geen verder succes met de golfsport binnen de gevangenismuren te brengen. In 1995 heeft een student van de Universiteit van Amsterdam een scriptie geschreven over de ontwikkeling van de golfsport. De titel is veelzeggend: "Laat ze toch schaatsen". Helaas is de scriptie door de Golfwereld doodgezwegen. (scriptie: Popularisering golfsport).De onkosten die de student heeft gemaakt voor deze scriptie zijn door de Stichting Democratisering Golfsport vergoed. Hij heeft ter voorbereiding van deze scriptie een aantal personen geïnterviewd. In 1995 heb ik mijn medewerking gegeven aan een golfschool op de golfclub de Batouwe (Tiel). De opzet van de Golfschool is enigszins te vergelijken met die van Be Fair in midden jaren tachtig. Het onderwijs is in het bijzonder gericht op de beginnend golfer. De inhoud van de cursus van acht lessen heb

ik op schrift gesteld. Dit werkstuk heb ik voorgelegd aan het Bestuur van de Nederlandse Professional Golf Associatie (N.P.GA) en de voorzitter van de Nederlandse Golf Federatie (N.G.F.). De NPGA zag geen reden om hierover met mij van gedachten te wisselende. Van de voorzitter van de NGF, de heer Kruyt moet ik nog antwoord ontvangen. Geheel onverwacht waren deze reacties niet. De ideeën die in dit programma zijn ontwikkeld, staan inderdaad haaks op hun denkbeelden. In mijn lesfilosofie wordt meer uitgegaan van het afleren dan aanleren. Geprobeerd wordt om alle motorische vaardigheden, die in de jeugdjaren zijn aangeleerd, ten nutte te maken. Zo bv. de vergelijking van de golfswing met het keilen van een steentje over het water.(Beginnerscursus 8 lessen). De Lingewaalse Golfclub bij Gorkum heeft deze beginnerscursus overgenomen. Bij de Martin de Ridder golfschool kan men voor weinig geld terecht. Het is zo mogelijk om de eerste beginselen van de golfsport snel onder de knie te krijgen. Ik verzorg bij deze golfschool nog de regellessen. 1 Januari 1998 ben ik gestopt met het geven van golflessen. Ik hoop in het jaar 1999 weer mijn amateurstatus terug te krijgen. Om nu toch nog een bijdrage te geven aan de democratisering van de golfsport zijn de statuten van de Stichting op 17 december 1997 gewijzigd. Allereerst is de naam van de Stichting veranderd in Stichting Democratisering Golfsport en Wetenschap (DGW). Aan de doelstelling is een artikel toegevoegd: het bevorderen van interacties tussen verschillende takken van wetenschap met namen het dichter bij elkaar brengen van de alfa en béta wetenschappen. De Stichting wil zich in het bijzonder richten op het gevaar van een te ver doorgevoerde specialisatie in de wetenschap. Uiteraard is specialistisch onderzoek onmisbaar, maar volgens ons zal deze wetenschappelijke wereld ook gedemocratiseerd moeten worden. De samenleving moet beter op de hoogte worden gehouden van wat er allemaal op de onderzoeksinstituten wordt uitgespookt. Meer mensen moeten zich inzetten om een brugfunctie te vervullen tussen het gewone publiek en de wetenschap. De ontwikkeling van de wetenschap gaat zo snel. Het publiek is zich nauwelijks bewust van de grote gevolgen die dit voor de mensheid kan hebben. Het ligt nu in de bedoeling bepaalde gebieden van de wetenschap in gewone taal op te schrijven en te verspreiden via het internet.

Maandag 2 februari 1998 Brief van Caspar Diepenhorst. Bedankje voor jeugdlessen golfclub de Pan..

Beste Tom, Om allerlei redenen is het niet meer gelukt om in aanwezigheid van door jou enthousiast gemaakte jeugdleden afscheid van je te nemen en je te bedanken voor je enorme inzet. Hierbij doe ik jou nog een stoffelijk blijk van onze waardering toekomen. Overigens hebben er afgelopen najaar geen trainingen meer plaatsgevonden vanwege de geringe beschikbaarheid van Sven Muts. Sven heeft overigens, zo ik heb begrepen, een prachtige uitdaging gevonden op de Batouwe. Gelukkig hebben wij dit jaar Gary Richardson, één van de pro I s van de Hoge Klei, bereid gevonden de jeugdtrainingen op zich te nemen. Nogmaals hartelijk dank en het ga je verder goed. Caspar Diepenhorst

Zaterdag 7 februari. Heerlijk uitgerust vakantie in Frankrijk. Bij terugkomst moeite om studie weer op te nemen Eerste golfles van Tim Giles. Veel oefeningen. Ook veel piano. Weer bij kamp trekvaartplein geweest. Ultimatum van gemeente Leiden. 100 treffende punten uitwerken praatje bij plaatje voor lezingen.

Woensdag 4 maart Weer lange tijd niet bijgeschreven. Nog steeds geen goede aanknopingspunt voor mijn boek. Steeds maar weer afglijden naar literatuuronderzoek. Veel te veel materiaal. Adrienne een weekje naar Portugal wel ongezellig.. Sascha was hier een paar daagjes. Wat een meid, zo harmonisch. Dol om zo'n kleindochter te hebben.

Vrijdag 13 maart Etentje in restaurant de Promenade in Baarn voor 67 ste verjaardag Adrienne en 44 jaar getrouwd

Vrijdag 20 maart - Maandag 23 maart Met golfvriendjes van Anderstein naar Spanje. Lauro golf- Guadalmina- Marbella- Fuengoral
Zondag 26 april Steeds geworsteld met het zoeken naar de vorm om al mijnmateriaal onder te brengen. Het hoofdstuk zintuig zien nu afgerond. Veel golfen gaat nog wel goed, nog te veel willen. Leuk dat ik van het golf team heren 2 non-playing captain ben geworden. Vandaag worden we misschien kampioen. Leids woonwagenkamp nu in volle oorlog. In 25 jaar geen gesprek meer mogelijk. *(Zie hoofdstuk actie Trekvaartplein aan het eind van het dagboek 1998).*Het alcohol probleem nog even groot kan steeds verleiding niet weerstaan.
Donderdag 7 mei Weer zwaar depressief. Wat te doen met geopol. Verpakking Vliegende Egel of is dit te kinderachtig en niet serieus genoeg, beter om het Egoproject te noemen, want dat is uiteindelijk mijn filosofie
Zaterdag 16 mei Het gaat weer. De kapstok Vliegende Egel is goed. ik kan er veel in kwijt.
Zondag 24 mei Zwaar depressief. Doelloos voor me uitgestaard. Met Ma tot de conclusie gekomen eerst alles ordenen en dan beginnen met schrijven.
Maandag 25 mei Gisteren heel gezellig met twee zoon en schoondochter gegolfd in regen. Vanochtend in bed met Ma beslist om de chaos te ordenen. dus begonnen met opruimen op zolder Jan Maarten vond het ook een chaos.
Woensdag 3 juni Eindeloos om de hete brei zitten draaien. Steeds weer aan iets begonnen aan iets, dan weer gestopt. Ook alcohol in grote mate. Wanneer krijg je hierover controle. Ma is is ongerust over haar hoofd en bang voor de dood. Helaas als echte binnenvetter houdt ze het voor zich zelf. Eerst al het materiaal definitief afwerken. Stap voor stap, continuïteit.
Zaterdag 13 juni Artikel in Focus van Utrechts Nieuwsblad: Iedereen een club!
Weg met het prikkeldraad om de golfbanen! Oud-golfprofessional dr. T. de Booij uit Baarn leent voor het gemak even een uitspraak van Prins Claus. De Booij is het niet alleen volkomen met de koninklijke golfer eens, hij zet zich volledig in voor de 'democratisering' van de golfsport. Die strijd noemt hij inmiddels zijn 'eenmansguerilla'. De Booij (73) is de man achter de Stichting Democratisering Golfsport. Doel: de golfsport voor iedereen toegankelijk te maken. Boosheid over het elitaire karakter van golf is zijn drijfveer. "Mijn kleinzoon golft heel aardig, maar als hij naar de golfbaan fietst verbergt hij de golfclub onder z'n jas. Anders wordt hij nageroepen: hé joh, vuile kakker."
Zelf gaf De Booij het voorbeeld. In 1980 is hij in de hossen van Lage Vuursche begonnen met lesgeven aan iedereen die het spel wilde spelen. Hij gaf les aan woonwagenbewoners en ouderen. Geld mocht geen drempel zijn: de contributie bleef beperkt tot vijftien gulden per jaar. Hij heet een anarchist te zijn, niet iemand die in een doorsnee golfclub past, immer recalcitrant. Z'n strijd vraagt offers, zoals het royement van de Veluwse Golfclub. "Ze hadden gelijk, ik hield me niet

aan de codes." De Booij woont vrijstaand, in Baarn. Het neertellen van 40.000 gulden voor het lidmaatschap van een golfclub is voor zijn vrouwen hem geen onoverkomelijk probleem, maar niet iedereen kan zich zo'n uitgave en de rebellie permitteren. Maar waarom moet iedereen zo nodig aan de golfsport? "Dat vind ik nou een heel concrete vraag," zeg De Booij, de tinteling in zijn ogen verraadt de echte liefhebber. "Je bent helemaal op jezelf teruggeworpen. Waarom denk je .dat oud-teamsporters - Cruyff, Van Basten, Koeman, noem ze maar op - allemaal golfen? Het gaat bij de golf om de concentratie, terwijl je wel volkomen ontspannen moet zijn. Profs die echt goed hebben gespeeld, hoor je ook zeggen dat ze *in the zone* zijn. Het is heel goed om in de jachtige, geautomatiseerde maatschappij de ontspanning van het balletje te zoeken." Dáárom moet iedereen in De Booij's ogen kunnen golfen, en niet alleen de elite. Al maakt De Booij nog een onderscheid tussen de echte elite en de *nouveau riche:* "De echte elite wordt gekenmerkt door eenvoud, dat zijn geen protserige types die golf als statussymbool zien. Dat is anders met de middenklasse, die ook aan het golfen is geslagen, voor wie de sport een statussymbool is geworden. De *niveau riche."* Wie vindt dat Midden-Nederland te vol is voor nieuwe golfbanen, komt De Booij tegen. "Onzin. Dat wordt door de media zo uitvergroot. Ga eens in het Groene Hart lopen, je ziet niemand. Als ik van Baarn naar Hilversum wandel, kom ik niemand tegen, behalve als we er een fietstocht organiseren. In de provincie Utrecht zijn veel gebieden te koop bij de boer, waar golfbanen op kunnen worden gemaakt." Golfbanen prima, maar wel voor iedereen toegankelijk. En dat gaat lukken, dat weet De Booij wel zeker. "Ook de mensen met de laagste inkomens zullen in de toekomst de golfsport beoefenen. Dat zijn ge woon lessen uit het verleden. Voetbal was een elite sport, bij tennis is het precies zo gegaan. Alleen het duurt even." "Tot die tijd strijdt De Booij door. Z'n nieuwste wapen - een homepage op Internet - is in de maak.

Zaterdag 27 juni - Maandag 6 juli Reis naar Schotland

Op de prachtig golfbaan Loch Lomond

Juli Psychologische analyse van Improved Learing B.V. Amsterdam

Tom is een zelf-starter die van nieuwe projekten houdt en zeer ingenomen is met een breed scala aan aktiviteiten. Wanneer de uitdaging uit een project is kan Tom zijn interesse verliezen. Hij kan dan een volgende uitdaging aan. Hij is zeer dead-line bewust. Hij raakt geïrriteerd wanneer tijdlimieten overschreden worden. Hij houdt inzichten aan die vaak niet gezien worden door anderen. Tom's creatieve geest staat hem toe de grote lijnen te zien. Tom is heet gebakerd en toont boosheid en ongenoegen wanneer hij het gevoel heeft dat anderen gebruik van hem maken. Hij is uitermate resultaatgericht met een gevoel voor urgentie om projecten snel af te ronden. Hij is agressief en zeker. Hij is sterk doelgericht en gelooft in het bereiken van zijn doelen via anderen, die hij in het gareel kan houden. Hij heeft mensen om zich heen nodig met aanvullende kwaliteiten. Tom moet leren zichzelf rust te gunnen. Hij is geneigd te veel energie te besteden aan zelfbeheersing en het beheersen van anderen. Veel mensen zien hem als een zelf-starter, toegewijd aan het behalen van resultaten. Tom vindt het makkelijk zijn mening te delen omtrent werkgerelateerde problemen. Soms raakt hij emotioneel betrokken bij de besluitvorming. Hij kan

veranderen, maar heeft er een hekel aan om veranderd te worden. Hij kan sneller veranderen als hij de idee heeft dat de verandering zijn idee is of wanneer hij de gehele reden voor de verandering begrijpt. Geconfronteerd met een moeilijke beslissing, zal hij trachten anderen zijn ideeën te verkopen. Tom zal lange dagen maken om een groot probleem op te lossen. Nadat het is opgelost kan hij verveeld raken door het routinewerk dat volgt. Tom heeft de neiging intolerant te zijn tegenover vage of traag denkende mensen. Hij maskeert af en toe zijn gevoelens met vriendelijke bewoording. Onder druk komen zijn ware gevoelens boven. Zijn actieve en creatieve geest kan zijn vaardigheid tot effectief communiceren hinderen. Hij presenteert de informatie soms op een manier die niet makkelijk toegankelijk is voor anderen. Hij houdt van mensen die duidelijk, bondig en nauwkeurig met hem communiceren. Tom prefereert mensen die hem de keuze laten in plaats van hem hun mening geven. De keuzemogelijkheden helpen hem beslissingen te nemen. Hij waardeert zijn mening boven die van anderen. Hij moet meer geduld tonen en vaker vragen stellen om vast te stellen of anderen hem begrijpen. Hij heeft de neiging mensen te beïnvloeden door direct, vriendelijk en resultaat georiënteerd te zijn. Hij kan zijn belangstelling verliezen voor wat anderen zeggen als zij afdwalen, of niet to the point zijn. Zijn actieve geest holt al vooruit *(Mijn zoon Mauk had een man die hij golfles gaf en een bedrijf had die psychologische analyses maakten. Ik heb me toen beschikbaar gesteld voor een (gratis) analyse)*

Juli Mijn foto van Eiger noordwand (1938) opgestuurd aan Anderl Heckmaier en Heinrich Harrer, eerste beklimmers van de noordwand van de Eiger

Foto genomen van af de berg de Tschuggen in juli 1939door Tom van de Eiger Noordwand op het moment dat de vier eerste beklimmers in de wand zaten.

24 augustus Brief van Anderl Heckmaier

Lieber Dr**.** über Ihren freunrllichen Brief mit dem 60jährigen Eiger-Foto habe ich mich sehr gefreut und ich danke Ihnen dafür. Das Foto ist besonders interessan, zeigt es doch im Vergleich mit heute, wie sehr die Eisfelder geschmolzen sind. Als erst 13-Jähriger waren Sie ein ausgezeichneter Fotograf, denn, selten wird der Eiger mit Vorbau und den Seitenflanken aufgenommen. Nie hätte ich geglaubt, diesen 60. Jahrestag unserer Besteigung zu erleben. Inzwischen bin ich fast 92 geworden und es geht mir so gut, dass ich heuer gleich mehrmals in

Grindelwald war und die Wand von unten betrachten konnte. Es ist schön, wenn man im Alter Erinnerungen hat, von denen man zehren kann!Nochmals meinen Dank für Ihren Brief. Ich wünsche Ihnen alles Gute und grüBe Sie vielmals

Anderl Heckmair

Maandag 5 oktober Briefkaart van Heinrich Harrer

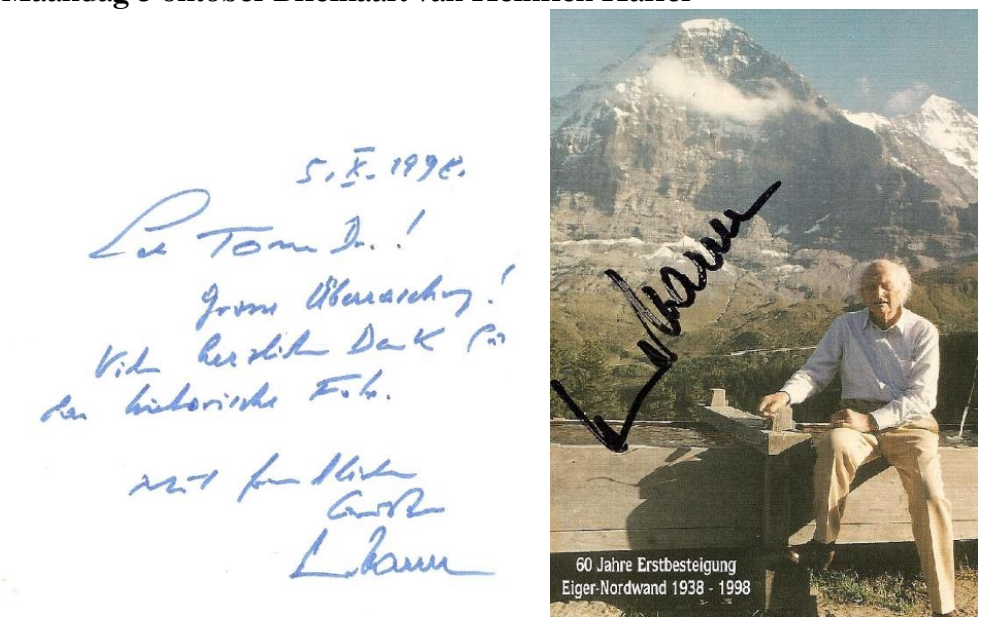

Briefkaart van Heinrich Harrer

Juli 1998: Anderl Heckmaier (links) en Heinrich Harrer voor de herdenkingsplaquette voor de Eerste bestijging van de Eiger noordwand 21-24 juli 1938 : Anderl Heckmair, Ludwig Vörg, Heinrich Harrer, Frits Kasparek

Dinsdag 7 juli 46 jaar geleden op de top van de Nevado Huantsan. Terug van heerlijke vakantie Schotland uitgenodigd door onze zoon Mauk. Nu weer aan de slag. Waar te beginnen? ?

Vrijdag 7 augustus- Dinsdag 18 augustus Russische bootreis St Peterburg-Moskou

Links: Adrienne in onze hut aan boord van het cruiseschip. Rechts: Op bezoek bij de kapitein in zijn stuurhut.

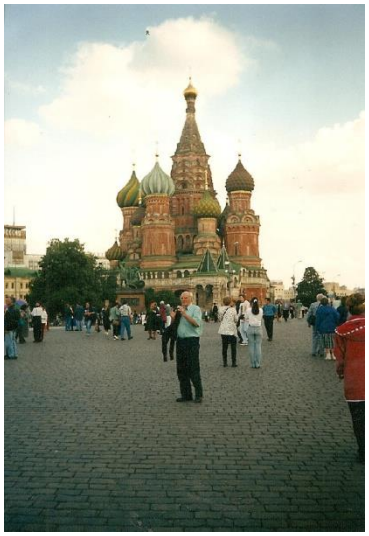

Links: Voor het graf van Lenin. Rechts: Op het rode plein

Maandag 24 augustus Interview met Martin Simek.
Woensdag 6 september Moeilijke tijd gehad. Slechts twee reacties gehad na het interview met Martin Simek. Nu weer op zoek naar vorm voor mijn materiaal; tijdschrift of home page?
2 reacties op het interview met Martin Simek:
1 september Brief van Charlotte van der Vlies aan Martin Simek "
Geachte Heer Simek, Sinds ongeveer een half jaar ben ik een redelijk trouwe luisteraar van uw programma: kleur bekennen. Waarom ik hier graag naar luister, hangt samen met uw betrokken en diepgaand wijze van interviewen die het wezenlijke in de ander wil aan raken en naar boeven wil laten komen in wisselwerking met de gast die U ontvangt. Vandaag werd ik echter zó enthousiast door de levensgeschiedenis van Tom de Booij en zijn gedachtegang dat ik voor mijzelf de mogelijkheid wil creëren om met hem in contact te kunnen komen, Of ik ook van deze eventuele mogelijkheid gebruik durf te maken, is een heel ander verhaal ! Eerst doe ik maar wat maar wat voorbereidende werk door U naar zijn adres te vragen mits hij met U overeengekomen is dat - op aanvraag - vrij te geven; anders houdt mijn aktie meteen al op en wil ik op het Universum vertrouwen me een andere wijze te wijzen indien het echt de bedoeling is dat we met elkaar in gesprek zullen komen. Vriendelijke groeten van Charlotte van der Vlies.
Vrijdag 4 september Brief van Digna Hintzen-Philips
Beste Ton, Graag wil ik je heel hartelijk bedanken voor dat geweldige interview met Martin

Simek! Talk about energising... ik was er nog urenlang vol van : er waren zoveel herkenningspunten en hoopvolle toekomst scenario's , die ik deel. Waarschijnlijk hebben we elkaar wel eens ontmoet op een feest bij oom Henk. Adrienne weet ik elk geval wie ik ben! In de familie wordt er verrassend weinig over je gepraat, net zoals een deel van ons gezin vanwege Morele Herbewapening ook wat griezelig, of on-salonfähig wordt gevonden! Hoe dan ook, ik ben er van overtuigd dat de toekomst afhangt van de bereidheid van mensen om te analyseren, te groeien, het oude lost te laten. . Ik denk dat "het oude systeem"(of het nu kapitalisme is of collectivisme) afhangt van de kwaliteit van de mensen die er leiding aangeven. Heb je je grote voorganger-geoloog -filosoof Teilhard de Chardin gelezen? Zijn mensbeeld en wereldbeeld leidt regelrecht naar Deepak Chopra , die samen met de Celestijsne Belofte zeker ook een van jou inspiratiebronnen is. Heb je ooit een interview in het blad " Ode "gehad. Wat enig wat je vertelde over de woonwagenbewoners! Ik ontmoette onlangs in Mexico een 'native American', die voorzitter is geweest van de First Nation journalistenbond in de V.S. Hij organiseert voor volgend jaar een bijeenkomst van 'the Sacred Red, geestelijke leiders van allerlei 'nations', om hun geestelijk erfdeel vast te leggen voor hun kinderen. Enfin - nog zoveel meer te bepraten, maar ik eindig met de hartelijke groeten aan jullie beiden! Digna H.

Zaterdag 12 - maandag 14 september . Reis naar Italië, bijwoning huwelijk van Ian ter Haar. Uitgenodigd door de vader van de bruidegom. Huib Ter Haar.

Dinsdag 15 september Heel gezellige reis naar Italië voor huwelijk Ian ter Haar. Voor mij zeer belangrijk dat Huib ter Haar heeft gezegd om mijn materiaal uit te poepen. Niet golven maar schrijven een maand lang. *(Zie hieronder de bedankbrief aan Huib ter Haar voor de reis naar Italië).*

Dinsdag 15 september Brief aan Huib ter Haar

Onderwerp: een maand lang poepen

Beste Huib, Allereerst heel veel dank ook namens Adrienne, voor je gulheid: hotel, eten, drinken, transport. Het kon niet op en dan 'last but not least het grote feest. We hebben er een heel dierbare herinnering aan. Het was zeer harmonieus, gezellig en vrolijk. Nu nog even over je inspiratie tijdens het wachten op het vliegveld. Mijn moeder zou gezegd hebben: "Blessing in disguise". Ik ben al driftig aan het poepen geslagen. Zelfs al een goede kapstok gevonden. Om in leven te blijven moet de mens:

1. zuivere lucht in ademen
2. schoon water drinken
3. genoeg voedsel eten
4. dak boven zijn hoofd hebben, genoeg verwarming en verlichting
5. zich verplaatsen en communiceren
6. zich veilig voelen
7. zich vermenigvuldigen.
8. gezond zijn

Door de exponentiele groei van de wereldbevolking zijn voor een groot aantal mensen, op deze planeet aarde deze acht voorwaarden niet meer of nauwelijks aanwezig. Binnen enkele decennia zal dit eveneens gelden voor mensen die nu nog zich verzekerd weten van levenswaardig bestaan. Laten we eens zien hoe al deze voorwaarden in nauw verband met elkaar staan.

1. De zuivere lucht wordt verontreinigd door het verbruik van fossiele energie voor transport, industrie, handel.
2. Het schoon drinkwater raakt op vanwege ontbossing, verzilting, roofbouw, landerosie .
3. Het voedsel raakt op door gebrek aan fossiele en vervangbare energie, onvoldoende landbouwgrond, overbevissing, uitsterven van planten en dieren.
4. Door de exponentiele groei van de stadsbevolking toename van het aantal daklozen Door gebrek aan energiebronnen onvoldoende verwarming en verlichting. Overstromingen en andere natuurrampen veroorzaakt door veranderingen van klimaat.
5 Gebrek aan fossiele en vervangbare energiebronnen afname gebruik transport en communicatie middelen.

6. Door toename bevolkingsdichtheid in grote steden toename geweld en criminaliteit. Oorlogen voor verovering of veiligstellen grondstoffen, waterbronnen, landbouwgronden en visgronden
7. Aids en andere infecties aan voortplantingsorganen zorgen voor afname groei wereld bevolking
8. Afname gezondheid door besmettelijke ziekten zoals malaria, tuberculose, cholera.
Een technologische oplossing van deze problemen is er niet, zolang de mens streeft naar groei in productie en consumptie. De natuur zorgt echter wel voor een oplossing. Honger, oorlogen, ziekten zorgen voor drastische afname van wereldbevolking, zodat de mens met mindere aantallen zich zelf op deze aarde staande kan houden. Zo, Huib dat is zo'n beetje het kader waarin ik mijn gegevens wil samenbrengen. Nogmaals dank voor je inspiratie. Zodra ik wat op papier heb 'gepoept' stuur ik het je toe. Gegroet en veel liefs voor Maria (Wat een prachtige speech had ze, vol met symboliek) Tom
Woensdag 30 september Veel geschreven. Bij kraker geweest voor ruggenwervel die kapot is door val bij Elfstedentocht? Zolderkamer opgeruimd. Nu weer schrijven. Russische les gaat goed. Wat een mooie taal.
Maandag 30 november Veel opgeschoten. Het artikel is bijna klaar. Wereldreis gepland onder de Ego vlag. Bij Piet ter Haar geweest voor gesprek. Zeer succesvol. Gepland om 30 december met zijn vrouw een vervolg gesprek te hebben. Hiervoor moet ik een zin verzinnen: "Ik wil...."". Het komt er op neer dat ik het niet kan hebben dat men niet wil inzien dat wij een luxevol leven hebben en elke seconde een kind dood gaat Dit pik ik niet, nooit en nimmer, de rode draad door mijn leven. Mijn verzet tegen mijn moeder die zegt dat iets heilig is en Vader die zegt dat de zachte krachten overwinnen.
September Artikel in Golf Society Klaas Bellekom en Nico van der Sman: Van Caddie tot clubkampioen *(Henk Visser)*
'Je kunt je dat nu nauwelijks meer voorstellen, maar toen ik met dat caddieën begon, liepen er door de week tussen de twintig en dertig jongens rond die de tassen van de leden en hun gasten droegen en in het weekend waren dat er wel vijftig. Nou, je weet hoe dat gaat. Ik kende een paar knapen die hier al liepen, die vroegen me mee en het beviel me al snel. Lekker altijd in de buitenlucht, aardige mensen en leuk werk
Toen ik begon, speelden hier nogal wat Amerikanen die bij de Aramco werkten, een oliemaatschappij. Die lui werden in dollars betaald. De dollar was toen zo'n vier en een halve gulden waard. Dat was ook het bedrag dat we toen voor 18 holes en twee tassen beurden. We liepen graag voor die Yanks want ze waren als het om fooien ging helemaal niet kinderachtig
'Me Tarzan, you Jane'
Over Amerikanen gesproken. Ik weet niet of je je die Tarzanfilms van vroeger nog herinnert. Je weet wel die van 'Me Tarzan, you Jane'. Nou die Tarzan werd gespeeld door Lex Barker. Die man was geweldig beroemd in die dagen net als misschien ken je die ook wel - Victor Mature. Voor die twee dus heb ik hier een paar middagen lopen caddieën. Ze n waren in Nederland om een film op te nemen en kwamen hier wat golfen. Vooral die Lex Barker speelde goed, hij sloeg als een jekko. Ik heb trouwens voor meer beroemdheden gelopen: wat dacht je van de zoon van Bing Crosby. Dat was in Hilversum bij de Pro-Am voor het Dutch Open. Ook een goeie speler. Je kunt trouwens toch zeggen dat die Amerikanen hem over het algemeen aardig kunnen raken. Er komen hier nog altijd buitenlanders, vooral van de ambassades en daardoor heb ik een aardig mondje Engels leren spreken. Maar ook met de Hollandse leden zal ik maar zeggen, kon ik aardig over weg. Je krijgt in de loop der jaren je vaste klanten, hè. Een ervan was hoogleraar geweest. Ik kan het nu rustig vertellen want de man is al jaren dood. Wij noemden hem de verstrooide professor. Op een van die rondjes die ik voor hem liep, kwam z'n bal in de rough. Ik kon hem zo gauw niet vinden, maar zag wel een mooie witte paddestoel. Dus zeg ik: 'Hier ligt hij'. De professor maakte eerst nog een mooie oefenswing en daarna raakte hij hem vol. Die paddestoel spetterde alle kanten op. Die prof moest er erg om lachen en ik had dat ook wel verwacht, anders had ik het natuurlijk niet gedaan. Ik was trouwens niet de enige die van een dolletje hield. Freek,

één van m'n collega's, je houdt het niet voor mogelijk, maar het is echt gebeurd, liep voor een paar oude dametjes toen één van die ouwetjes toen ze wilde gaan putten het uitgilde omdat ze een grote regenworm zag. Wat doet Freek? Hij grijpt die worm en laat hem net als een haring in z'n keel glijden! Die vrouwen bleven gillen!

Spookgolfer

Je maakt trouwens toch rare dingen mee. En ook dit kan ik nu rustig vertellen omdat de man waarover het gaat, niet meer leeft. Die man had de gewoonte om regelmatig een rondje in z'n uppie te lopen zonder dat hij z'n spullen bij zich had: geen stokken, geen tas, geen bal, niks. Maar hij deed alsof hij echt speelde: dus hij legde - zogenaamd - z'n bal op de tee, sloeg, keek z'n bal na en liep dan de baan in, maakte zich klaar voor z'n tweede slag: dus een proefswing. Dat deed hij 18 holes lang, af en toe zocht hij in de rough omdat hij niet recht had geslagen.. Ik zie dat je me niet gelooft, maar toch is het waar, je kunt het navragen.' Bij veel van onze verenigingen staat een groot aantal bejaarde leden ingeschreven. Ook op dit punt heeft Klaas iets saillants te melden. 'Er speelde bij ons een man van wie wij dachten dat hij behoorlijk oud zou zijn, maar hij liep nog regelmatig negen holes en droeg daarbij zelf z'n tas, waar maar een paar stokken in zaten. Omdat ik toch wel wilde weten hoe oud die man nu eigenlijk precies was, vroeg ik het hem. Zijn antwoord: ' Vraag het maar aan m'n vrouw, want als ik het zeg geloof je het toch niet.' Dus deed ik dat en wat zei z'n vrouw? 'M'n man is 103.' Je houdt het toch niet voor mogelijk!. In de loop van de jaren werd er steeds minder een beroep op caddies gedaan. De trolleys deden hun intrede en dat betekende dat de caddies (ook) op de Haagsche naar een andere baan moesten omzien. Klaas Bellekom kreeg de kans om greenkeeper te worden. Een vak dat hij tot op de dag van vandaag met veel plezier uitoefent. Hij is verknocht aan het werk op die riante course in de duinen. Volgens hem verreweg de mooiste baan van Nederland.

Gevoel voor de bal

Klaas Bellekom heeft zelf ook gevoel voor de bal en het spelletje. Hij is lid van Spaarnwoude, speelt van handicap 7; en komt in de seniorencompetitie uit. Elk jaar trekt hij er met een paar andere oud-collega's als Jaap Kuyt, de gebroeders Van der Sman (een van die broers, Nico komt verderop in dit verhaal aan het woord), Gerard Snelderswaard en ex- professional Tom de Booy een weekje *op* uit om te golfen. Bijvoorbeeld in België. Op een van die Belgische banen vond Klaas toen hij in de rough naar z'n bal zocht een splinternieuwe golfschoen. Een paar meter verder lag half in een greppel verborgen, nummer twee.De schoenen bleken de man met wie hij in de baan liep, Tom de Booy, uitstekend te passen. Tom heeft er een paar jaar plezier van gehad. Toen hetzelfde gezelschap onlangs Purmerend aandeed, stonden de schoenen op de eerste hole bij de afslag geposteerd. Een passend afscheid en blijk van dank voor bewezen diensten. In de loods die als thuisbasis van de greenkeepers van de Haagsche fungeert, hangt een pamflet met een fraai gekalligrafeerde tekst van de hand van diezelfde Tom de Booy: 'Ik ken een speler, Klaas Bellekom, een voorbeeld van zuiverheid. Die voelt het spel, die is niet cerebraal bezig zoals wij. Bij hem komt 't uit z'n rechter hersenhelft, maar dat impliceert wel dat hij af en toe domme dingen doet. Geen vrije drop neemt, waar het volgens de reglementen wel is toegestaan.' Maar er zijn ook momenten waarop Klaas de elasticiteit van de reglementen ten volle benut. Een voorbeeld uit het recente verleden: elk jaar wordt op de Haagsche het matchplay kampioenschap voor personeel en oud-personeel gehouden. Vorig jaar moest Klaas Bellekom het tegen z'n collega Willem Veloo opnemen. Klaas: ' Willem stond na 11 holes 3 up. Omdat Willem altijd aanvallend speelt en rechtstreeks voor de pin gaat, heb ik als greenkeeper 's morgens vanaf de 12e hole alle pin posities op de moeilijkste plaatsen gezet. Omdat hij van mij op de11e hole een slag kreeg, was het praktisch zeker dat hij die hole zou winnen. Dat gebeurde ook. Hij had dus op de volgende hole de eer. En ook daar gebeurde waar ik op had gerekend. Hij ging voor de pin met het gevolg dat z'n bal links de green afsprong, dat hield in dat hij hooguit nog een bogey kon maken. Ik speelde midden voor de green, met twee putts goed voor een vaste par. Hetzelfde gebeurde op de 13e en 14e. De drie volgende holes squarden we. Op de 18e moest hij als eerste naar de green slaan. Om te winnen moest hij weer aanvallen, maar de bal sprong - zoals ik

verwacht had - weer van de green. Ik op mijn beurt ging midden voor de green en via twee putts won ik alsnog.' Klaas Bellekom staat overigens niet alleen als mensenvriend bekend. Een jaar of vijf geleden slaagde hij erin om via stukken gevulde koek een vos min of meer tam te maken. De vos, regelmatig op de zevende hole te gast, vergezelde hem zelfs op konijnenjacht.

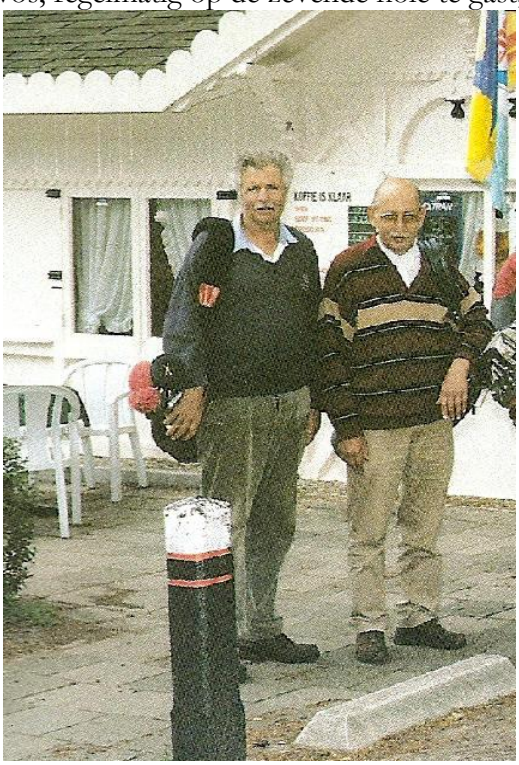

Klaas Bellekom (links) en Nico van der Sman (rechts)

Aan wiegendood ontsnapt

Zoals gezegd: Nico van der Sman (53) is een van die oud-collega's waarmee Klaas Bellekom nog regelmatig speelt. Nico's wieg stond letterlijk op de golfbaan. Z'n vader werkte als greenkeeper bij de Haagsche en bewoonde met vrouwen kind een noodwoning op de baan. Dat is de kleine Nico bijna noodlottig geworden. Baby Nico ontsnapte ternauwernood aan een heel bijzondere wiegendood. Terwijl hij vredig in z'n wiegje lag te slapen - Nicootje was net een half jaar op dit ondermaanse - vloog er een bal door de ruiten. De bal belandde met een aantal scherven in het wiegje. Kort daarop stormde er een man binnen die
op hoge toon vroeg waar z'n bal was gebleven! Toen hij tot de ontdekking kwam dat z'n bal op een haar na de kleine baby had gemist, bond hij wat in. De man kreeg z'n bal terug nadat eerst de scherven uit de wieg waren gehaald. De baby bleef als een wonder ongedeerd, hij liep zelfs geen schrammetje op.Nico groeide overigens na dit incident voorspoedig op. Golf werd hem als het ware met de paplepel ingegeven. Hij kon nauwelijks lopen toen hij zelf z'n eerste ballen sloeg. ' Andere kinderen voetbalden, maar wij speelden golf op onze manier. Na het eten liepen we 's avonds vaak een paar holes, als toetje.' Hij was nauwelijks een jaar of acht, negen oud toen hij met caddieën begon. Hij torste toen een kleine tas met vijf of zes stokken. Binnen een paar jaar werden dat twee tassen die steeds Hij beurde per ronde twee gulden per tas. Tegen de tijd dat hij 16 was ging hij soms met vier tassen door de baan. Van z'n 8e tot z'n 21e was hij als caddie actief. 'M'n broer Aad was ook caddie. We mochten natuurlijk niet in het clubhuis, dat wij het 'heilige huis' noemden. Maar dat vonden we heel normaal, we wisten niet anders.' In tegenstelling tot z'n vader die z'n hele loopbaan greenkeeper bleef, koos Nico van de Sman voor een vak dat niets met golf te maken heeft. Hij werkte in de bouwen kreeg nu exact 28 jaar geleden de kans om het bekende Koffiehuis aan de Buurtweg, op een goeie steenworp afstand van het huidige onderkomen van de Haagsche, te gaan runnen. Het Koffiehuis dat al bijna een eeuw oud is, ligt

prachtig in een lommerrijke omgeving aan de rand van de HGC-velden.
Toen Spaarnwoude als openbare baan een tijd dat hij van handicap 4 speelde. Dat is nu wat minder, maar z'n handicap 9 mag er nog altijd zijn. Hij speelt overigens op dit moment wat dichter bij huis: op de Wassenaarse Golfclub Rozenstein, temidden van de bollenvelden aan de voet van de duinen. Zijn erelijst mag er zijn: tweemaal clubkampioen matchplay van Spaarnwoude en drie keer van Rozenstein. Z'n oud-collega Klaas Bellekom werd trouwens ook een paar keer clubkampioen (van Spaarnwoude). Nico van der Sman: 'Het kan raar Lopen op de golfbaan. Als jongetje heb ik op de Haagsche Lopen caddieën voor de latere NGF-president Rolf Olland. Heel wat jaartjes later ontmoetten we elkaar weer: in de competitie. Hij kwam voor de Sallandsche uit en ik voor Spaarnwoude. Wie er won? Je mag één keer raden!'

19 december Gedeelte van een artikel in maandblad Golf: Op zoek naar de totale ontspanning *(Gerard Louter)*

De beroemde voetballer doet het, de manager doet het, de tv-presentator doet het. Het is in, het is weer wat anders dan hockey of tennis, het is Angelsaksisch, het is mooie, gemanicuurde natuur, het is een kruising tussen sport en meditatie en het is 0 zo verslavend. Waarom het aantal golfers in Nederland de afgelopen tien jaar verviervoudigde. Wie golft, raakt snel bezeten. Eén, misschien wel per ongeluk goed geraakte bal kan voldoende zijn. Tom de Booij constateert het voortdurend. De Booij had voor het eerst een club in zijn handen toen hij 54 was. Zes jaar later was hij gediplomeerd golfleraar. Aan het begin van dit jaar, 74 jaar oud inmiddels, stopte hij met lesgeven. 'Veel van mijn leerlingen hadden een hockey- of tennisverleden. Die dachten: leuk, golf, weer een spel met een balletje. Een paar weken later waren ze de weg kwijt, volledig in beslag genomen. Het overkomt bijna iedereen'.De eerste goed geraakte ballen, daar gaat het volgens De Booij meestal *mis*. 'Als je dat gevoel hebt ervaren van een bal die zomaar de lucht invliegt, hoger en verder dan je ooit voor mogelijk hield, is er geen weg terug. Dat is iets magistraals, daar wil je meer van. Maar de golfswing is ingewikkeld, en dat witte balletje bij nader inzien toch wel erg klein. Een beginnende golfer ervaart vooral wanhoop, veel meer complete missers dan strak wegsuizende ballen. Laat daarin naar de mening van De Booij nou juist de onweerstaanbare aantrekkingskracht van golf schuilen. 'Wat zegt bijna iedereen die een paar maanden golft? "Een fascinerend, verslavend en frustrerend spel." Dat komt doordat ook een beginner wel eens een bal slaat waar Tiger Woods zijn vingers bij aflikt. Als je dat één keer hebt gedaan, heb je aangetoond dat je die slag in je hebt. Niets, geen fysieke of wat voor belemmering ook, staat je in de weg opnieuw zo'n briljante bal te slaan. Vervolgens bijt die golfer zich helemaal vast. Die superslag zal er weer uitkomen, al moeten er honderd afgrijselijke missers aan voorafgaan

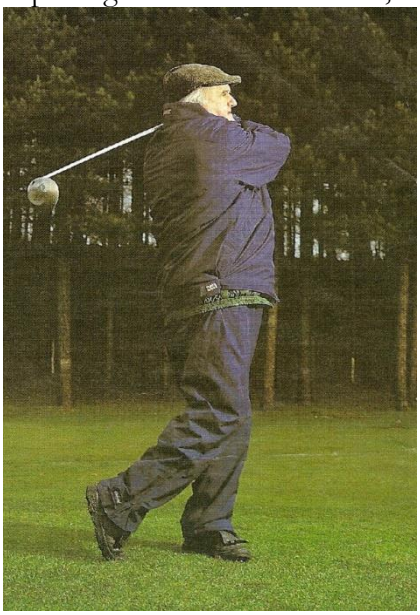

Maagdenhuis bezetter Tom de Booij: het heeft zeven jaar geduurd voordat ik het aankon

De Booij, geoloog, voormalig universitair medewerker aan de UvA, Maagdenhuisbezetter, Baarns patriciër en levenslang luis in de pels van de gevestigde orde, beklom als alpinist de toppen van de Andes en de Himalaya. Toch noemt hij golf het meest indringende in zijn leven.
'Zeven jaar heeft het geduurd voor ik golf mentaal enigszins aankon. Ik ben eerzuchtig en wilskrachtig. Met die eigenschappen ben je gewend succes te hebben. In golf werken ze juist tegen je. Met wilskracht en eerzucht kom je op de top van een berg, maar een putt van een meter maken vraagt iets heel anders.' Hij stond herhaaldelijk te trillen voor zo'n kort slagje naar de hole. 'Volslagen belachelijk natuurlijk. Onbegrijpelijk vooral, want wat is er simpeler dan zo'n tikje naar de hole. Toch lukte het me niet in zo' n situatie ontspannen te zijn.' Golf, zegt De Booij, levert een doorlopende, onontkoombare zelfkritiek. 'Je wordt heel direct met jezelf geconfronteerd. Zo'n korte putt wil je per se niet missen. Dus zet je jezelf onder druk en duw je de bal naast de hole. Je moet jezelf voor zo'n kort putt je of een slag over een waterhindernis natuurlijk vrijmaken van negatieve gedachten. Maar daar zijn we op de een of andere manier niet toe in staat. Daarom noem ik golf altijd "ons brevet van onvermogen.' De Booij zegt nu pas van golf te kunnen genieten. 'Omdat ik mijn verwachtingen heb bijgesteld. Ik had pas geleden 102 slagen nodig voor 18 holes. Een paar jaar terug had ik me nog ernstig op lopen winden. Nu heb ik na afloop een heerlijke borrel gedronken. Je zult op een bepaald moment toch moeten toegeven aan je eigen zwakte, anders loop je met je kop tegen de muur. Ik ken genoeg golfers die zijn gestopt omdat ze gek werden van het spel.' (...)
De Booij, die een studie verrichtte naar wat er zich in het hoofd van de golfer afspeelt in de laatste ogenblikken voor de swing, heeft het antwoord. 'In die ultieme seconden voor je de club weghaalt bij de bal, is er geen verbale communicatie mogelijk tussen je emotionele hersenen en je redenerende hersenen. De emotionele hersenen kunnen niet reageren op de oproep: niet opkijken. Het is nog erger: als je vlak voor de swing denkt: niet opkijken, kijkje juist op. Het is hetzelfde als per se niet aan je schoonmoeder willen denken; dan zit dat mens de hele tijd in je gedachten.' Wat volgens De Booij wél kan helpen om het golfers brein te kalmeren is een gedegen voorbereiding op de slag, de *pre-shot routine.* 'Je moet voor jezelf een vast programma creëren, een serie handelingen die je voor iedere slag in exact dezelfde volgorde uitvoert. Daarna moet je overschakelen op de automatische piloot. De spieren hebben de swingbeweging zo vaak uitgevoerd, die weten echt wel wat ze moeten doen. '

Kerstmis in de Ardennen

Kerstmis met de familie in de Ardennen

Woensdag 30 december Happening bij Pieter en Marijke ter Haar in hun huis in Hoog Soeren.

Ze hadden voor het gesprek een vriend uitgenodigd: Peter Delahay. *(Zie hieronder over dit gesprek een brief die ik aan Peter Delahay heb geschreven).*

Woensdag 30 december Brief aan Peter Delahay

Peter, Herlezend het schrift van Marijke leek het me voor het vastleggen van het moment goed om enkele passages even op schrift te zetten. Uiteindelijk is het toch het moment geweest dat we uit die diepe put kwamen.

- Alles met elkaar verbinden, warmte en verbondenheid is wat ik vandaag wil inbrengen.
- Leegte te creëren tussen 2 dingen dan pas is verbinden mogelijk (zonder ruis)
- Marijke zegt: kun je "ik" zeggen
- Ja dat zou ik wel willen: de eenvoud dat is het, maar het makkelijkst is het moeilijkste
- Simpel als het geboren kind ook simpel als laag IQ, de verbintenis van mijn lichaam met de ruimte
- Pieter: 1. eenvoud =kenmerk van het ware 2: jij bent de eenvoud daaromheen is chaos maar je bent het zelf wel: die eenvoud.
- De onbevredigendheid bij mij is dat ik geen resultaten boek, alleen resultaat mogelijk als het resultaat met anderen verbindt
- Ik zeg geen "ik" omdat het me niet bewust ben, een blokkade .Misschien komen we er straks achter, waarom ik geen ik kan zeggen, hoewel ik heel egocentrisch overkom, durf ik het "ik" erkennen? Ik moet het simpel het "Ik" aanvaarden.
- Steeds bezig geweest met Genesis, in leegte orde verborgen door de breath van heelal (adem, adam)
- Dat is een Gods wonder letterlijk, bij de gratie van deze krachten worden we samen een compleet geheel, als we steeds weer de adem van het heelal zouden voelen zouden we leven veel beter begrijpen, als we de constante energetische levensstroom steeds voelen dan kunnen we de homo sapiens centralistische positie misschien weer verlaten Daarbij blijft de pijn van de geboorte, de oerknal, dat doet pijn.
- Tom meditatie over dualiteit het gevecht der tegenstellingen. Achter de tegenstellingen zit het Onbewuste. Als we proberen onze eigen tegenstellingen (orde / chaos, liefde/haat) scherp van elkaar te scheiden. Er een leegte tussen te scheppen) zodat ze gesublimeerd kunnen worden tot en synthese. Iets met niets als we dat op elkaar in laten werken krijgen we ALLES. Dat je de mogelijkheid krijgt om die 2 bij elkaar te krijgen. Met Engel krijg je de kracht om de tegenstellingen nog scherper t.o. elkaar te zetten= dus bewust worden van wat we altijd weg wilden stoppen Geef eerst verwondering dan de vragen dan de antwoorden. Mijn engel: Patience= je moet het laten gebeuren in al zijn eenvoud. Tom trilt helemaal een cosmische vibratie
- Alles is een wonder, maar ik stel me er niet voor open, het wonder is er , alleen verwonderen we ons niet, het wonder is het meeste eenvoudige, maar daar moet ik geduld voor hebben. Ik verwonder me heel veel en dat doet heel veel pijn. Omdat ik leef gaan er een aantal mensen dood dat doet heel veel pijn. Ik weet niet wat ik daar mee aan moet, meer geduld hebben? De pijn van het "zijn", leven is overleven
- Petrus verloochend Judas niet, is werkelijk christen, en manifesteert de verrader zonder heimelijk te zijn
- Tom vult zijn purpose aan met "ook met mijn vader" .Peter en Tom lachen er om en lachen elkaar toe. Peter heeft zwakke wil en heeft probleem met zijn moeder. Tom heeft sterke wil en heeft probleem met zijn vader.
- Alles pak ik aan om de groeien en de waarheid te vinden maar de pijn komt wel als ik alles in me opneem,
- Ik moest de ethiek van mijn ouders hebben en daarom in de weerstand Ik was Satelliet maar heb zo'n stuwkracht opgebouwd dat ik de zon vernietigd had.

La guerre est finit met mijn moeder, ik kan zelfs van haar ... Mijn Vader was een satelliet. In

droomanalyse is de relatie met vader niet liefdevol en schoon
- Pieter: er zit nog een stuk angst, weerstand om afgewezen te worden
- Peter: Model van individualiteit en uniciteit. Op het moment dat jij de ethiek van je ouders moet overnemen wordt je beroofd van je uniciteit a la Pieter
  optie voor Tom is -- de wereld in gaan, vloeken + razen (wereld=vader) Dan wordt de wil ingezet niet als taal vd ziel maar de de individualiteit Dan krijg
  je distortie vd wil (Bij mij was dat vernietigde wil)
- Peter Ik apprecieer in jou de absolute drive om de spirituele weg te gaan dus het probleem (het raadsel van je leven) op te lossen op je 7Se jaar
- Je moet door experimenteren een alternatief vinden zodat je via een bypass de distortie van de ziel kan troosten en verlichten en een alternatieve route kan vinden)
- Peter zegt: ik moet leren om de consequenties te dragen. Tom gooit de versnelling meteen in de "5" als hij de analyse begrijpt, hiermee vliegt Tom soms uit de bocht. omdat de aanval alleen nog op de vader is gericht, omdat de relatie met moeder is opgelost kan voor de vader ook" de maatschappij" en verder het universum (als cosmische vader) gelezen worden (dit was een citaat van Peter)
- Als de insecurity afneemt (ook exponent) dan zal daarmee de reassurance toenemen omdat ik dan niet distorted wordt door de man van het zwaard. Heb dan daarmee in feite onrechte gedaan aan mijn vader
- Peter: wil is insecurity = exponentiele toename chaos Systeem dissocieert Reassurance -- na de cosmische energie
- In de chaos fase vloeit cosmische energie van het systeem in onzekerheid (=chaos fase) als omgeving en systeem in chaos zich met elkaar hebben verzoend als je dan je met je vader verzoend hebt ben je pas in het bifurcatiepunt van Prigogine en kom je in een nieuwe reassurance fase
- Dank zij mijn moeder ben ik vorser tot elke prijs en ik honoreer en prijs myself hiervoor ik kan daarom anderen helpen en er is dan ook mijn kwetsbaarheid-- de warmte die van mijn moeder heb gekregen kan ik nu doorgeven daar ben ik heel dankbaar voor.
- Hoe dichter je bij je kern bent hoe meer je als man uit een stuk leeft hoe zichtbaarder en betrouwbaarder je bent, soms vinden mensen je misschien wispleturig het is echter koortsachtige experimenten om de waarheid te vinden (citaat Peter)
- In het nauw gekomen door de distortie van de wil waardoor geen aantrekking maar afstoting bifurcatiepunt is dan moeizamer Chaotisch leven: is meer koortsachtig.
- Peter: Je wandelt over touwen wat kan het jou schelen. Mohawk Indianenverhaal" als je valt waar val j dan in? Je bent eenzaam maar je wordt gedragen
- En ik ben erg dankbaar voor de closeness, Mijn eega heeft veel moeten stouwen. Is ten koste gegaan van de closeness "laat 'm zijn gang maar gaan"
  Daardoor is de closeness afgenomen. Zeer wel mogelijk dat die closeness weer toenemen zal. De afdrijvende kracht... Hele dag voel ik de geboorte/afdrijving .. nu kom ik weer terug op dat punt in de baarmoeder en is de cirkel rond.

Conclusie (door Marijke opgeschreven): Ik had hoop hier een lading insecurity op te doen - kan ik verder mee, is uitgekomen. Niet temmen dat is verdringen. Ik moet een verbinding maken - krijg ik alleen maar door de tunnel v. h./ geboortekanaal. Doordat we ontsnapt zijn aan de attractie = vernietigende krachten van de Moeder hebben we krachten t.b. v/territoir. Krachten zijn niet gericht op goed in stand houden van de levensstroom Tegenstelling ontdekt- we moeten naar verbinding toe (Lenin: Aleer men zich verenigt dient men zich eerst scherp van elkaar te scheiden) Dan tijd voor reconciliation. Eerst stellen, dan pas de transformatie i.e andere dimensie. Vraag: closeness met iemand van wie ik intens hou en die niet wil graven? Peter: Als jij niet meer bang bent voor de chaos- luwte hoeft zij zich niet bedreigd te voelen Zal zij jouw veiligheid voelen om zich te openen Peter: mooi model over intensiteit + unicitiet Ik heb mijn vandaag met mijn oorsprong verzoend en Tom met zijn bestemming. Jij draagt geen vrucht omdat je je

niet verbindt. Wij kunnen gevierenlijk afscheid nemen van deze strategie ((= verwarring over identiteit en uniciteit(spir. + drift) gezond id. + terr. + ego)
- bij Pieter zijn ze aan elkaar opgeofferd .
- bij Peter is de unicitiet niet geaard
- bij Tom draagt geen vrucht
Tom: ik wil nog niet van de grond weg!
Einde aantekeningen van woensdag 30 december 1998. Ik ben benieuwd om jouw schrift nog eens terug te lezen.
Dit is een aparte fax. Dadelijk ga ik weer over tot de orde van de dag. Gegroet Tom

---

Behoud woonwagencentrum Trekvaartplein Leiden 1998 deel 2

Maandag 2 februari LEGERBERICHT VAN HET COMMANDO VLIEGENDE EGELS:
DE VLIEGENDE EGELS HEBBEN VANMIDDAG EEN VERKENNINGSVLUCHT UITGEVOERD OVER HET WOONWAGENCENTRUM TREKVAARTPLEIN IN LEIDEN EN ZIJN DAARBIJ ZEER GETROFFEN DOOR EEN GEWELDIGE GEVOEL VAN SOLIDARITEIT VAN DE BEWONERS OM DE STRIJD TEGEN DE NIETS ONTZIENDE MACHT VAN DE RIJEN VAN LEIDSE ONDERDRUKKERS VOORT TE ZETTEN. WIJ ZULLEN, HIERDOOR GESTERKT, ALLE WAPENS, WAAROVER WIJ ALS VLIEGENDE EGELS BESCHIKKEN, GEBRUIKEN OM DE VIJAND NEER TE SLAAN.
EINDE BERICHT
Donderdag 12 februari Artikel in NRC-Handelsblad : Onmacht en onwil jegens woonwagens *(Egbert Kalse)*
Binnenkort wordt de Woonwagenwet afgeschaft. Maar de politiek is nog verdeeld over de vraag wat er daarna moet gebeuren en de woonwagenbewoners vrezen de onwil van de gemeenten. De ruim honderd woonwagens in het kamp aan de Haarlemmerweg in Leiden staan dicht opeengepakt. Eigenlijk is er maar plaats voor tachtig wagens, maar omdat de gemeente "na vijftien jaar loze beloften" nog steeds geen ruimte voor nieuwe standplaatsen heeft geschapen, hebben de woonwagenbewoners het heft maar in eigen hand genomen en hebben zij er in de loop der jaren zelf twintig wagens. bijgeplaatst. "Het is een beetje krap, maar wij zitten hier verder prima", zegt C. van Esch, woonwagenbewoner van het eerste uur. De situatie in Leiden is tekenend voor het landelijke beleid ten aanzien van woonwagenkampen. Leiden staat, net als vijftien van de zeventien nog resterende regionale kampen, op de lijst om 'gedeconcentreerd' te worden. Dat is Haags jargon voor het opheffen van grote kampen .. Leiden heeft de bewoners inmiddels meegedeeld dat "er geen wagen zal worden weggesleept". Maar staatssecretaris Tommel (VROM) ligt nog dwars, hij houdt vooralsnog vast aan de tvee jaar geleden afgesproken nieuwe omvang van maximaal veertig wagens. De landelijke regelgeving waarop de woonwagenbewoners zich nu nog kunnen beroepen, de Woonwagenwet, wordt binnenkort afgeschaft op grond van het discriminerende karakter ervan. Nu komen alleen kampbewoners of hun familieleden nog in aanmerking voor een standplaats, en dat is discriminerend, vindt een meerderheid in de Kamer. Als de wet eenmaal is afgeschaft, mogen ook niet-woonwagenbewoners een standplaats aanvragen. De woonwagenbewoners worden daarmee afhankelijk van de welwillendheid van de afzonderlijke gemeenten, daar hebben ze, zo blijkt, weinig vertrouwen in. Van Esch: "De zekerheden die we de afgelopen jaren hadden opgebouwd, raken we nu in één klap weer kwijt. We hebben ons na jaren protest uiteindelijk neergelegd bijeen min of meer vast bestaan, tegen onze aard in. We willen liever rondtrekken, maar dat kon niet. Nu zitten we hier goed, met onze eigen sociale structuur, onze eigen kleine zorgzame

samenleving, en dan wordt er weer aan de poort gerammeld. Zo blijven we de stumperds van de maatschappij."
De 'Woonwagenwet werd· in 1918 ingevoerd. De overheid stelde toen eisen aan grootte van de woonwagens en aan de omvang van de kampen, evenals aan het gedrag van de bewoners. Een halve eeuw later werd de Woonwagenwet verder aangescherpt. Het zogenoemde afstammingsbeginsel, waarin was vastgelegd dat alleen wagenbewoners of hun familie een standplaats mochten krijgen, werd in de wet opgenomen en er kwam een (verkapt) trekverbod. . De woonwagenbewoners kregen daardoor echter sterker het gevoel een aparte groep te zijn. Discriminerend, dat wel, maar door de groep woonwagenbewoners werd dat niet als negatief ervaren. Een delegatie van woonwagenbewoners overhandigde afgelopen dinsdag een petitie aan de Kamercommissie voor Volkshuisvesting waarin een inventarisatie is opgenomen van de knelpunten met gemeenten die volgens de bewoners te verwachten zijn bij het afschaffen van de Woonwagenwet. Als de wet straks is afgeschaft, hoeven gemeenten niet meer automatisch een standplaats aan te bieden aan bijvoorbeeld kinderen van huidige woonwagenbewoners. Door middel van een reparatie van de op te heffen wet - wat PvdA, D66 en het CDA voor ogen staat - krijgen de ongeveer 900 woonwagenbewoners die bij het huidige deconcentratie beleid uit de grote kampen weg zouden moeten, echter een tijdelijke voorkeursbehandeling, dit tot gedeeltelijke tevredenheid van de woonwagenbewoners.
"Het meest schrijnende is dat er binnen onze groep nu al een enorm tekort aan standplaatsen bestaat en dat de overheid nu de deur openzet voor 'burgermensen' die ook in een wagen willen wonen. Dat is toch de omgekeerde wereld. Nu worden wij gediscrimineerd", aldus A. Offenberg, kampbewoonster uit Leiden. In januari 1997 was er landelijk een tekort van zeker 2.350 standplaatsen, de 900 gedwongen verhuizingen incluis, en dat aantal is sindsdien alleen maar toegenomen. De overige 1.450 aanvragen komen dus van mensen die nu in een reguliere woning wonen, maar die liever een woonwagen betrekken. Het tekort van 2.350 komt overeen met 30 procent van het totaal aantal woonwagens. Algemeen wordt in de sociale huisvesting een tekort van twee procent als maximum gezien. Volgens het ministerie was het de bedoeling om vanaf 1995 jaarlijks 500 woonwagenplaatsen te creëren om aan de vraag tegemoet te komen. Die streefcijfers zijn bij lange na niet gehaald. Een woordvoerder van het ministerie van VROM wijst op de verantwoordelijkheid van de gemeenten. "Zij zijn vrij om de subsidies van VROM naar eigen inzicht te besteden. Als zij het niet nodig vinden om standplaatsen voor woonwagens te creëren, doen ze het niet. Pas als woningcorporaties om plaatsen gaan vragen omdat zij woonwagens in de sociale huursector willen opnemen, zullen ze er. mee aan de slag gaan", aldus de woordvoerder van VROM. Daarmee doet zich een ander struikelblok voor bij het opheffen van de Woonwagenwet: het wonen in woonwagens is verhoudingsgewijs erg duur. Woningcorporaties voelen er daarom over het algemeen weinig voor om standplaatsen in te richten. Uit onderzoek is gebleken dat de reguliere subsidie van 20.000 gulden voor sociale huisvesting bij lange na niet genoeg is om woonwagens aantrekkelijk te maken voor the vorm van wonen. Het lijkt er dan ook op dat de woonwagen in de sector van de sociale huisvesting langzaam maar zeker uit het volkshuisvestingsbeleid zal verdwijnen.

Zondag 15 maart 1998 Brief van de bewoners woonwagencentrum Trekvaartplein aan het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Leiden

De bewoners van het woonwagencentrum Trekvaartplein te Leiden hebben besloten om het overleg met Uw college op te schorten tot het moment, dat U op het woonwagencentrum Trekvaartplein komt met een tekening, waaruit blijkt dat er 120 standplaatsen kunnen worden ingericht. Wij hebben deze wens al geuit in een brief van 28 maart 1996 aan Uw wethouder van Rij:
" Wij hebben tegen Uw ambtenaren gezegd dat ze niet terug hoeven te komen als ze geen uitwerkingen hebben voor 120 standplaatsen. Wij willen graag goed overleg met uw ambtenaren, maar dat betekent ook dat ze/u ons serieus moet nemen en komen praten over plaats en opzet voor 120 standplaatsen. Nu zijn er al bijna 100 standplaatsen in gebruik op het Trekvaartplein en

ook voor onze kinderen moet er eindelijk ook eens grond voor een standplaats worden gereserveerd"
Voor die tijd behoeft U of een van Uw ambtenaren echt niet een pas op het woonwagencentrum te zetten. Daar zullen wij dan wel voor zorgen dat dat niet gebeurt. Reden waarom wij tot deze harde actie overgaan is gelegen in het simpele feit, dat U ons steeds voor de gek heeft gehouden er! Uw afspraken niet bent nagekomen. Zo bent U, achter onze rug om, met Den Haag gaan praten. Toen wij hier lucht van kregen, heeft U ons als nog toegezegd om bij het gesprek aanwezig te zijn. Maar het was al te laat, Den Haag zag het niet zitten. De afspraak dat U de pers niet buiten ons om zou inlichten heeft U ook al geschonden door aan een verslaggever het Leidsch Dagblad te zeggen, dat "U moedeloos wordt van de woonwagen bewoners". Ook herinneren wij ons goed, dat ü ons beloofd heeft stoplichten aan te brengen bij de in aanleg zijnde brug over de Trekvaart. Er was daar namelijk een levensgevaarlijke situatie voor onze kinderen ontstaan. Zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan. Dat wij in onze opvatting over Uw wangedrag niet alleen staan, is kort geleden nog gebleken, toen op19 februari jl. 4 nieuwe bestuursleden van de Stichting Woonwagenwerk regio Leiden bij ons op bezoek kwamen om zich aan ons voor te stellen. Tijdens de vergadering bleek, dat zij tot voor kort niet op de hoogte waren van het feit dat de woonwagenbewoners reeds in oktober 1996 een aantal kandidaten hadden voorgesteld aan het bestuur van de Stichting. Op deze brief heeft het bestuur nooit gereageerd. Erger nog, de 4 nieuwe bestuursleden zijn hiervan door het oude bestuur (waaronder maar liefst vier wethouders) NOOIT op de hoogte gesteld. Pas enkele dagen voor de kennismakingsavond van 19 februari jl. ontvingen zij van hun medewerker de heer L. van Vliet de bewuste brief. Op een vraag van de bewoners aan de 4 nieuwe leden, hoe zij deze handelswijze van de gemeente vinden, antwoordde de heer Bogaart onomwonden: "Wij voelen ons besodemieterd". Zij hebben toen toegezegd hun ongenoegen mede te delen, maar dan wel in stadhuistaal aan het College van B en W. De brief van 20 februari jl. van deze nieuwe bestuursleden aan het college van B en W aan van Leiden liegt er dan ook niet om:
"Het is voor ons onbegrijpelijk, dat de heren Baaijens en van Rij ons dit schrijven niet ter hand hebben gesteld. Dat bemoeilijkt onze pogingen het noodzakelijke vertrouwen van de woonwagenbewoners te winnen. Het zal U duidelijk zijn dat wij deze gang van zaken in hoge mate betreuren. Wij hadden een betere start gewenst".
Uit dit alles blijkt dat wij het vertrouwen, voor zover dat nog aanwezig was, in Uw college op te zeggen.
In onze fax van 2 februari aan Uw college hebben wij verzocht om een gesprek te hebben op ons woonwagencentrum Trekvaartplein met alle betrokkenen, die verantwoordelijk zijn voor de renovatie van· het woonwagencentrum Trekvaartplein.
Zeer teleurstellend was uw reactie op onze fax van 17 februari 1998, waarin u weigert in te gaan op ons verzoek voor een gesprek. De maat is nu vol. We zien momenteel, geen enkele nut om me uw college van gedachten te wisselen. U neemt ons nog steeds niet serieus. De gevolgen van negeren van onze wensen zijn nu geheel voor Uw rekening . We hebben U ander halve maand de tijd gegeven om ons vertrouwen terug te winnen, Nu dit voor de zoveelste maal is geschonden zijn wij niet meer bereid om nog langer met u te praten. Zorg er wel voor dat er geen beslissing over ons genomen worden genomen ZONDER ONS zoals, tot nu toe altijd het geval is geweest Mocht U niet met een goed plan op de proppen komen, dan zorgen wij wel voor ons zelf. Wij staan hier goed en wij zijn zelf heel goed in staat om 120 standplaatsen in te richten. We zullen daarbij gebruik maken van het gehele terrein inclusief de PUNT.
Tot slot willen wij U toeroepen: "BEKIJK HET MAAR".
De bewoners van het woonwagencentrum Trekvaartplein
Afschriften gestuurd aan: Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal ,Aan de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer Drs D.K.J. Tommel,Aan de leden van de Gedeputeerde staten van Zuid-Holland ,Aan het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten Oegstgeest en Warmond Aan de Leden van de

Raad van de Gemeenten Leiden, Oegstgeest en Warmond

Dinsdag 17 maart Artikel in Leidsch Dagblad Woonwagenbewoners zeggen opnieuw overleg op. Trekvaartplein verboden voor wethouders en ambtenaren. *(Aad Rietveld)*

Wethouders en ambtenaren mogen van de bewoners geen stap meer zetten op het woonwagencentrum Trekvaartplein ."Daar zuilen wij wel voor zorgen dat dat niet gebeurt", schrijven de bewoners dreigend in een brief aan burgemeester en wethouders. In die brief zegt het Trekvaartplein voor de zoveelste keer het overleg met de gemeente op. Wethouders en ambtenaren mogen pas weer terugkomen op het 'kamp'. aldus de bewoners als zij een plan in hun tas hebben om op het Trekvaartplein 120 standplaatsen aan te leggen. Vooralsnog wil het rijk niet meer dan veertig woonwagens op een gerenoveerd plan toestaan, gaat de provincie aarzelend akkoord met zeventig en mikt de gemeente op de honderd wagens. "Maar daar moeten wij dan nog wel toestemming voor krijgen", zegt de wethouder Th. van Rij (PvdA/woonwagenzaken). De bewoners van het Trekvaartplein beschuldigden in de brief de gemeente er onder meer van, dat zij 'achter hun rug om' met ambtenaren van het ministerie van volkshuisvesting heeft overlegd. "U heeft ons steeds voor de gek gehouden en bent uw afspraken niet nagekomen", aldus de bewoners. Van Rij is erg ongelukkig met de nieuwe actie van het Trekvaartplein. "Het is natuurlijk niet slim om nu het hek op slot te doen. Ze vervreemden zich op deze manier van de maatschappelijke werkelijkheid. Het is tragisch dat die mensen zulke slechte adviseurs hebben". Gemeenten en bewoners zouden volgens Van Rij moeten samenwerken aan een plan voor de renovatie van het Trekvaartplein, "We hebben al drie keer afspraken gemaakt , maar die hebben ze elke keer afgezegd. Ik denk dat we toch weer moeten proberen in gesprek te komen. En als dat niet lukt zullen wijzelf ons uiterste best doen om in het belang van de bewoners te handelen. " De bewoners beweren in de brief dat zij de gemeente helemaal niet nodig hebben. "Mocht u niet met een goed plan op de proppen komen, dan zorgen wij wel voor onszelf. Wij staan hier goed en wij zijn zelf heel goed in staat om 120 standplaatsen in te richten. Tot slot willen wij u toeroepen: bekijk met maar!". Een

Woensdag 25 maart Brief van de Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Leiden

Geachte bewoners, Uw fax van 15 maart 1998, waarmee vele bewoners zich accoord hebben verklaard; is door ons met gemengde, gevoelens ontvangen. Aan de ene kant vinden wij dat toegangsverboden en dreigementen niet te accepteren zijn en ook niet bijdragen om weer met elkaar in gesprek te komen.. Aan de andere kant vinden wij het, vooral met het oog op het overleg;·met hogere overheden, belangrijk en gewenst dat er goed overleg met u is. Uw fax heeft de noodzaak daarvoor alleen maar versterkt.

- Graag zetten wij ons in voor het opbouwen van vertrouwen en het behouden van. goede contacten.. Wij willen gezamenlijk met u verder gaan met. de voorbereiding van de herinrichtingsplannen voor het Trekvaartplein en van andere locaties in b.v. Roomburg, Voorschoten en Lisse. Dit om er voor te zorgen dat er na de herinrichting voldoende goede standplaatsen zullen zijn.
- Wij nodigen u nogmaals uit voor een gesprek op donderdag 2 april om 16.30 uur in het Stadsbouwhuis. Dan kunnen we met u overleggen hoe de impasse kan worden doorbroken. In dat gesprek kunne we verder praten over de voorbereiding van de knelpuntenanalyse. Daarnaast is het van belang dat wij gezamenlijk de staatssecretaris uitnodigen voor een. gesprek..
- Wat ons betreft stellen wij een regelmatig en direct overleg met een vertegenwoordiging van de bewoners van het Trekvaartplein op prijs, juist om te voorkomen dat wij in situaties terecht komen waarin wij nu verkeren, U en ook wij hebben geen belang bij de huidige situatie en vandaar ons klemmend beroep op u om gezamenlijk te bekijken hoe wij de onderlinge communicatie kunnen verbeteren.

Wij zien uw antwoord graag spoedig tegemoet, Hoogachtend, de Burgemeester en Wethouders van Leiden

Behoud woonwagencentrum Bisschopswaai 1998 deel 3

Vrijdag 31 juli. Artikel in Baarnsche Courant: Woonwagenbewoners wachten met smart op ontwerp nieuw centrum

Terwijl Nijbod Consultancy uit Eindhoven de voorlopige ontwerpschets voor het nieuwe woonwagencentrum in het Tuindorp rond heeft, wachten de bewoners van de Bisschopswaai in volslagen onwetendheid en vol spanning op dat ontwerp. Bureau Nijbod heeft het ontwerp gemaakt aan de hand van een eerste inventarisatie van de woonwensen van de Bisschopswaai-bewoners. De bewoners van het woonwagen centrum zijn echter van mening dat er nog helemaal niet of nauwelijks naar hun wensen lijst je is geluisterd. Sterker nog, ze weten volslagen niets over het project. Dat er vijftien woonunits worden gerealiseerd, verbaast hen dan ook bijzonder. 'Ik denk niet eens dat er zoveel mensen willen vertrekken!', vertelt Anja, die al dik tien jaar op de Bisschopswaai woont.

Directeur Nijssen van Nijbod Consultancy wil nog niet inhoudelijk ingaan op de ontwerptekening van het nieuwe woonwagen centrum. Wel kan hij melden dat er waarschijnlijk vijftien standplaatsen komen voor 'chalet-achtige wagens'. De standplaatsen zijn in zijn ontwerp 200 vierkante meter groot en beschikken alle over een eigen sanitaire unit.

Verdeelsleutel

Over twee weken vindt. er overleg plaats met de gemeente en de woningbouwvereniging om over de financiële kant van het verhaal te praten. Hierbij komt ook de verdeelsleutel aan de orde. Nijbod Consultancy, gespecialiseerd in het ontwikkelen van woonwagencentra, heeft in Nederland al tweehonderd projecten van deze aard afgerond in 25 jaar tijd. Zo'n honderd woonwagencentra worden door dit Eindhovense bedrijf beheerd. 'We weten dus waar we het over hebben', verzekert directeur Nijssen. Volgens hem wordt het nieuwe centrum prachtig. 'Het is een subliem ontwerp; een heel mooie locatie. Het komt natuurlijk ook verschrikkelijk mooi te liggen en daar kun je als ontwerper wat mee', verklaart de Nijbod-topman. Het bureau gaat het plan helemaal uitvoeren. Wanneer er precies gestart wordt met de bouw is nog één groot vraagteken. Ook is niet bekend wanneer de renovatie van de achtergebleven standplaatsen op De Bisschopswaai worden gemoderniseerd.

Inspraak

De woonwagenbewoners zijn uitermate nieuwsgierig naar het ontwerp van hun toekomstige woonplek. 'We weten nog helemaal niets', vertelt Anja verbouwereerd. 'We hebben één informatiebijeenkomst in het gemeentehuis gehad en daar waren ook de meeste van ons bij aanwezig. Ons is toen beloofd dat er elke maandag iemand van Nijbod langs zou komen om onze wensen te bespreken. Ik heb zeggen en schrijven twee keer iemand hier gezien. Daarna nooit meer! Dus die beloofde inspraak valt ons wel tegen', aldus de bewoonster van De Bisschopswaai. De directeur van het bureau Nijbod wijt dit aan de zomervakantie. 'Er zijn nu gewoon veel mensen op vakantie, ook bij de gemeente en de woningbouwvereniging. Daarom gaan we over twee weken rond de tafel zitten om de haalbaarheid te toetsen. Als dit rond komt, worden de woonwagenbewoners uitgebreid geïnformeerd en daarbij kunnen zij hun wensen kenbaar maken', aldus Nijssen.

De bereidheid om te verhuizen naar het nieuwe centrum in het Tuindorp lijkt op het eerste oog, zo weet de heer Nijssen van Nijbod te vertellen, groot. Tot die conclusie is hij gekomen via de info-bijeenkomst in het gemeentehuis. De bewoners van De Bisschopswaai daarentegen laten het voorlopig nog helemaal in het midden of zij hun vertrouwde omgeving willen achterlaten. Zeker oudere bewoners zien niets in een verhuizing naar een 'gewone' woonwijk. Anderen zijn er nog niet uit en willen eerst duidelijkheid hebben over alle zaken die met hun toekomstig woongenot te maken hebben. 'Of wij willen verhuizen hangt natuurlijk van een heleboel dingen af en zeer zeker van het prijskaartje dat eraan hangt. Kijk, als we vijfhonderd gulden per maand moeten gaan betalen, dan gaat zéker helemaal niemand! Dan kunnen ze plannen maken wat ze willen, maar dan wil iedereen hier blijven zitten!', zegt Anja stellig.

Open kaart
Volgens Nijbod Consultancy is alle paniek voorbarig en de kritiek op gebrek aan inspraak niet terecht. Het bureau heeft eerst een ontwerp ontwikkeld en praat vervolgens met alle betrokken partijen die het financieel draagvlak bepalen of het haalbaar is. 'Inspraak heeft in dit stadium nog helemaal geen zin. Ik werk liever andersom: eerst kijken wat haalbaar is en pas dan met de bewoners praten. En dan speel ik ook echt open kaart met de bewoners van De Bisschopswaai. Ze mogen elk detail van me weten, maar heeft dat nog helemaal geen zin', verzekert de heer Nijssen, die een heel goed gevoel heeft over het voorontwerp van het nieuwe woonwagencentrum. De bewoners van De Bisschopsraai wachten vol spanning af, want verhuizen naar het Tuindorp moet voor hen wel een duidelijke vooruitgang betekenen. En zo lang ze daar nog geen zekerheid over hebben, zegt geen van hen volmondig 'ja' op een eventuele verhuizing.

Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 4)
Woensdag 23 december Vonnis in de zaak van H. G. tegen E.A. van der Maal en T. de Booij
Het geschil in conventie
1.G. vordert veroordeling van de gedaagden hoofdelijk tot betaling van in hoofdsom van f. 5.000,- en voorts rente en kosten. G. baseert zijn vordering op de stelling dat hij schade heeft geleden vanwege het feit dat de gedaagden, bestuurders van de Bond van Wetsovertreders (BWO) , een rapport over hem hebben opgesteld en aan instanties en personen hebben toegezonden, waarbij zij gebruik hebben gemaakt van gegevens uit het dossier dat aan de bond bekend was uit de periode dat G. zich als ex-gedetineerde tot de bond had gewend en dat strafrechtelijke gegevens van G. bevat. G., oud-bestuurder van de BWO, legt voorts aan zijn vordering ten grondslag dat de gedaagden bij de samenstelling van hun rapport ook gebruik hebben gemaakt van gegevens aan hen verstrekt door voormalige werkgevers van G., die door de gedaagde sub 2 terzake waren benaderd, zulks met de opzet om zijn maatschappelijk aanzien te schaden.
2. De gedaagden hebben zich tegen de vordering verweerd, stellende dat de door hen in het rapport verwerkte gegevens alle afkomstig zijn uit voor een ieder toegankelijk materiaal als kranten en dagbladen en dat ook hun bekendheid met voormalige werkgevers van G. voortspruit uit kranten en dergelijke.
3. Gebleken is dat partijen aanvankelijk gezamenlijk deel uitmaakten van het bestuur van de BWO en dat er grote problemen tussen de bestuursleden onderling zijn gerezen, zodanig zelfs dat de bond bijna is opgehouden te bestaan. De gedaagden hebben, om aan deze situatie een einde te maken, gegevens G. betreffende bijeengebracht en aan instanties en personen voorgelegd omdat zij van mening waren dat deze gegevens in grotere kring bekend moesten worden, zodat het functioneren van G. binnen de BWO zou kunnen worden beoordeeld.
Van een opzet om G. in zijn maatschappelijk aanzien te schaden, is daarbij niet gebleken.
4. Door geen der partijen is het omstreden rapport in het geding gebracht. Wel is door de gedaagden een aantal publicaties in het geding gebracht, waaruit blijkt dat G. in ongunstige zin in het nieuws is geweest. De kantonrechter kan evenwel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, niet oordelen dat het door de gedaagden opgestelde rapport gegevens bevat die afkomstig zijn van gegevens welke niet reeds publiek waren en welke door de gedaagden niet openbaar hadden mogen worden gemaakt.
5. Aldus kan evenmin worden geoordeeld dat G. door dat rapport schade in materiële of immateriële zin heeft geleden.
6. De vordering zal daarom worden afgewezen.
Het geschil in reconventie
7. De eisers vorderen veroordeling van G. tot betaling van een schadevergoeding groot f. 5.000,- omdat G. zich onrechtmatig heeft gedragen ten opzichte van de BWO in het algemeen en ten opzichte van de eisers in het bijzonder.

8. De eisers hebben aangegeven dat er binnen het bestuur van de BWO grote problemen (hebben) bestaan. Zij wijten deze problemen aan het optreden van G..
9. De eisers hebben evenwel niet concreet aangegeven waaruit de door hen gestelde schade bestaat. De moeilijkheden binnen het bestuur van de BWO in hun algemeenheid kunnen op zichzelf geen grond vormen voor verhaalbare schade.
10. De vordering zal daarom worden afgewezen.
In conventie en in reconventie
11. Partijen dienen ieder de eigen kosten te dragen.
Dit vonnis is gewezen door de kantonrechter mr. H.H.Bloem op 23 december 1998

1999
Dagboek, brieven en faxen
Maandag 4 januari
Alles in orde gebracht om te beginnen met het klaarmaken van de tekst. Doelstelling 1 februari naar Dick Winnubst sturen.
Maandag 18 januari 1999 Brief aan Dick Winnubst
Beste Mede-Egoist Dick, Hier komt mijn baby. Het zit nog behoorlijk onder het slijm van de bevalling. Je hoeft niet naar spel-tel fouten te kijken ook niet naar het Engels maar wel naar de inhoud en vooral wat wel en niet belangrijk is. Want ik heb al een ghost writer gevonden. Nu nog even eerst iets hoe ik dit wil aanbieden. Hopelijk met jouw hulp wil ik het werkstuk op internet gooien en wel dat mijn provider het precies op 28 april 1999 om half negen lanceert. Het moment waarop ik op het Paaseiland mijn lezing afsteek om half drie -s-nachts op de top van de vulkaan Teravaka voor waarschijnlijk 0 toehoorders. Ik hoorde van World online dat jij mijn homepage met een speciaal programma vijf voor half negen 28 april 1999 kan inloggen met mijn code nummer en geopol met jouw computer thuis. Te gek idee dat jij dat in feite van het Paaseiland mijn werkstuk kan lanceren. De uitnodiging de eerste twee pagina's verstuur ik half maart aan allen die ik denk dat ze het wel leuk vinden. De eerste uitnodiging stuur ik uiteraard aan Hospers!. Voor de home page zal ik nog een aparte inleiding schrijven HOME PAGE: http//www.ego.geopol.edu of zo iets . "From Easter Island on top of the volcano Cerro Teravaka 28th April 1999 2.30 a.m. I present you the text of lecture I am presenting now for my audience. My name is Tom de Booij.(for more on Tom de Booij click here of is het genoeg als Tom de Booij in het blauw komt) It is exactly 30 years that I occupied my room etc en dan volgt er een korte opsomming ongeveer overeenkomende met de uitnodiging die ik half maart had verstuurd. Dan komt de eerste titel Where is our earth heading to in the next century. Het hoofdstuk" Who owns the natural resources" zou bv weer ingevoegd .kunnen worden op pagina 30 onder punt 2. Zo ook bv de twee gezichtpunten over de hoeveelheid olie. p.43-52. Kortom om de home page terug te brengen tot een paar pagina's en dat iemand die ergens meer van wel weten klikt en ook op die ingeklikte paginas kan weer geklikt worden enz, dus het Droste blikje. Maar ik ben zo weinig objectief meer dat ik niet meer weet wat wel en totaal niet interessant is voor de lezer. De amateur geoloog vindt de geschiedenis van de aarde misschien interessant. He lijkt me geen gemakkelijke opgave die ik je vraag, maar ja je hebt het me aangeboden en het is een kans om onze EGO filosofie weer opnieuw onder de aandacht te brengen. Ik heb woensdag 30 december 1998 een man ontmoet (de beste astroloog van Nederland) die het spiegelbeeld van mij is. Tijdens de bespreking van mijn horoscoop (ik geloof er niet in maar het klopte op de dag na) zag hij dat ik een goede boom heb alleen dat ik de vruchten van de boom niet wel laten afvallen. Inderdaad ik ben bang om iets wat ik geschreven heb weg te geven. Hij zei dat mijn horoscoop laat zien dat het nu oogsttijd voor mij is (of beter de hoogste tijd!) Kort geleden had ik een geweldig interessant gesprek met Jan Smit over de extincties. Het hoofdstuk 16-21 heb ik voor correctie aan hem opgestuurd. Dat is al een hele durf want ik ben natuurlijk een verouderde geoloog en niet meer up to date. Ook het stuk over de abo's heb ik aan een specialist gestuurd.p.26-28 . Appendix 2 kan ik bv ook laten verzinken op pagina 7. Verder heb ik ook nog

wat losse stukjes bijgevoegd die misschien ook ergens in kunnen passen namelijk over het getal vier. Zo zal ik in de komende tijd over mijn hersenstudie nog vele dingen gaan opschrijven. De ontmoeting met die astroloog heeft me dat kleine duwtje gegeven net genoeg om me over de rand te duwen dwz om alle dingen die in mijn chaotische kop rondzweven aan het net en de wereld toe te vertrouwen. Ook zal ik proberen op de home page onder te brengen, dit moet ik dus nog schrijven: Hoe ik een verwantschap zie van de woonwagenbewoners (waar ik nog steeds actie mee voer zie stukje Haagsche courant) en de abo's en andere zogenaamde primitieve mensen. Wij withuiden willen altijd onze levenswijze gaan hun opdringen. (zie ook mijn vraag stelling :pagina 29). Deze vraag moet nog meer op de voorgrond gesteld worden. De woonwagenbewoners in Nederland waren tot 1968 nomaden en zijn door ons gedwongen geworden om hun nomaden bestaan op te geven met alle gevolgen van dien. Nu Dick het zal een hele kluif worden. Ik stuur het je op want dan sta je nuchterder tegenover deze tekst. Let wel ik pretendeer niet dat het een wetenschappelijke verhandeling is maar het enige wat me voor ogen staat is dat er een discussie komt. Ik zou het helemaal niet erg vinden als mijn werkstuk wordt afgeschoten, want het alles is beter dan het isolement waarin ik me heb zelf al die dertig jaren heb gebracht. Niet met mijn acties voor woonwagens etc maar wel met mijn filosofische ideeën. Wat ik wel pretendeer is dat ik juist door mijn onafhankelijkheid bepaalde dingen op een heel andere manier zie dan anderen die gevangen zijn in het web van onze samenleving. Sterkte maar ik heb je al vanuit de Ardennen gewaarschuwd: hou je goed vast. Met de beste EGO groeten, Tom

Woensdag 20 januari Fax van Dick Winnubst.

Tom, Ben hard aan het lezen, globaal heb ik alles doorgekeken en ik vind het een fantastisch verhaal. Mijn e-mail werkt voorlopig ook niet. Dus dan de fax ook wel zo makkelijk. Je hoort nog van me, Dick

Vrijdag 22 januari 11.34 Fax aan Dick Winnubst

Dicky, Wat een groot nieuws. Wat heb ik in spanning gezeten.. Mijn fout is weer duidelijk aan het licht gekomen. Als je een vrucht afdrijft moet je niet meer in spanning zitten hoe de vrucht wordt ontvangen. De spanning die ik heb gehad is de angst om het los te laten. Wat een opluchting. Now I will go on. Nu is het vruchtvlees en water ook losgelaten en weggevloeid. Die E-mail toch ! Koekje van eigen deeg bevangen door je eigen spiritualiteit. Tom dan weer via de fax.

Dinsdag 2 februari - Dinsdag 9 februari Vakantie Cannes.

Onze kamer in de flat in Cannes.

Woensdag 10 februari Veel gebeurd . Kaspar Hauser project met Peter (Delahay). Met Adrienne ook beter weer kontakt te krijgen. Heerlijke dagen gehad in Frankrijk met Marlof en Tineke., Nu alles voorbereiden voor grote wereldreis.

Vrijdag 16 februari Gisteren belangrijk gesprek gehad met Peter Delahay. Verhaal geschreven over uitnodiging voor reis zowel het deel woonwagen als paaseiland. Alles nu in orde voor de

reis. Nu weer geheel bezig met mijn filosofie. Eerst het getal vier.
Woensdag 3 maart Dagvaarding voor E.J. van der Maal en T.de Booij om te verschijnen voor de rechtbank te Utrecht op woensdag 7 april 1999 . Heinrich G. komt in hoger beroep tegen het vonnis dat is gewezen door de kantonrechter te Amersfoort op 23 december 1998 (zie dagboek 1998)
Zondag 7 maart Brief aan Dick Winnubst
Dick, De tekst is klaar. Morgen ga ik het kopieren en dan gaat het naar het meisje voor het opmaken van internet. Ik heb er een goed gevoel over, en dit Ego product moet er nu uit zoals het is met al zijn tekortkomingen zo als het nu is , zonder dat er verder iemand nog commentaar op geeft. Dit is dan een rauw product en niet bekeken door mensen die weer gaan schaven, met de schaaf van onze beschaving. Jij hebt dit ook niet gedaan jij hebt mij alleen aangegeven wat wel en niet in de link moet komen, ze ziet in de lijst van onderwerpen inclusief de links dat ik je raad heb opgevolgd. Het is nu klaar om weg te geven. Het zal misschien een teleurstelling voor je zijn dat ik voor 21 april afzie om het via de faxen aan de pers te brengen, want anders zit ik niet meer ontspannen op het bankje drie weken bij de Aboriginal.(ik stuur wel de uitgebreide uitnodiging aan Nederlandse vrienden en ook persvrienden zonder ze apart te benaderen. Maar niet aam de Internationale pers met geld). Stel je voor dat een Time magazine correspondent ons fax bericht heeft opgevangen en mij als aasgier komt vragen wat ik daar op dat bankje kom doen in het gebied van de Aboriginals, dan is alles over en uit. Ik heb je al gezegd dat mijn hele leven is geweest eerst analyse daarna veldwerk! Pas daarna als je gevoeld hebt hoe het is om in een wand van 60 graden te zitten, of op een grafsteen in La Marte te liggen of in een cel van een gevangenis ga zo maar door. Als ik gevoeld heb hoe ik over die bol ben gegaan en weer terug ben gekomen bij de woonwagen van Leny Terpstra, waar ik ook begonnen ben, dan heb ik gevoeld aan den lijve wat deze planeet aarde in de koude kosmos aan het doen is: wachten tot de zon zoveel waterstof heeft verbruikt dat we hier opdrogen. Het EGO gevoel is zo sterk geworden namelijk de lege ruimte waarin je je eigen verantwoordelijkheid moet nemen, dus de tekst er uit gooien los te laten de anderen daar maar kritiek op hebben althans wanneer ze dat doen vanuit een ontspannen sfeer om creatieve kritiek te geven en niet met hun zgn kennis zich op de borst te slaan. Als ik terug kom van mijn veldwerk(let wel ik heb een werkhypothese op gesteld dat wij witmannen altijd door macht iedereen aan ons ondergeschikt willen maken, dit heb jij op de vraag waarom we altijd de mensen weer aan onze levenswijze ondergeschikt te maken duidelijk tegen mij hebt gezegd). Hiervan uitgaande wil ik als ik dit werkstuk kont doe zelf in een ontspannen sfeer deze wereld reis moet ondernemen, niet uit op publiciteit. Prof Brouwer zei tegen mij dat wetenschap is eerst verwonderen daarna een vraag stellen. Je weet dat dat zijn dodelijke speer was op geologische congressen. Hij durfde een domme vraag te stellen die voortkwam uit verwondering, iedereen die vanuit een andere hoek kwam was "dead". Na mijn reis zullen we opnieuw bekijken wat we met mijn verhaal gaan doen, dwz samen met mijn reis ervaringen. Vergeet niet het gaat niet om de pers te halen want die is toch allang verziekt en zorgt ervoor dat fossilgate niet onderzocht wordt. Dick, een ding weet ik zeker dat we op 28 april 1969 een nieuwe weg zijn ingeslagen. Jij hebt dat ook wel varen aan alle kruisjes (geen elfsteden kruisjes!) die je in je leven hebt ervaren. Je begrijpt nu precies wat ik hiermee bedoel. Je bent er steeds sterker uit gekomen want dat is het grote wonder het durven aanvaarden van (dit mag iedereen op zijn eigen wijze invullen). Met de allerbeste EGO groeten. Tom hij komt weer terug om te vertellen wat hij in de Eiger Noordwand heeft meegemaakt (je ziet hoe hoog het me ziet dat Lionel die niet mij voor de tweede maal heeft willen beklimmen, hij had het wel gezien, niet nog eens een keer onder een bombardement van stenen door te gaan). Maar ja wij hebben daarna ieder onze eigen noordwand geschapen. TOM aan de mede-EGOist Dick.
Zondag 7 maart. Brief van minister-president W. Kok
Zeer geachte heer De Booij, Uw brief van begin april 1999 heb ik met belangstelling gelezen. Uw nieuwe website heeft op mij veel indruk gemaakt. Graag wens ik u een goede reis om de wereld en een behouden terugkeer op 17 juni 1999. Uw artikel, dat tijdens uw verblijf op Paaseiland op

uw website zal verschijnen, wordt door de bibliotheek van mijn ministerie voor mij geprint. U hoeft mij daarover dus niet te schrijven.! Goede reis. W.Kok

Zaterdag 13 maart 45j getrouwd

Donderdag 8 april Artikel in NRC Handelsblad: Onbeschrijfelijke Euforie *(Ite Rümke)*
Golf ontdoet zich van zijn elitaire karakter: de tuttige ruitjesbroek verliest terrein en de nieuwe kampioen uit de Achterafstraat is in aantocht. Maar het moet wel fair blijven.
"IK KIJK", ZEGT MIJN GOLFPARTNER, "zie je die vos daar op de green?" We staan stokstil, maar het dier - met een prachtige grijzige staart - kijkt niet op of om. Kennelijk weet hij dat hij van golfers geen gevaar te duchten heeft. Het is zaterdagochtend vroeg, de baan ligt er prachtig bij; in de verte zien we de gestalten van spelers die afslaan op de volgende *tee.* De loof- en pijnbomen, de struiken, het gras op de *fairway* en in de *rough:* Je telt zo een tiental nuances groen. Met een beetje geluk zien we straks een ree, en altijd lopen er hazen en fazanten. Natuur en rust vonden voor vele golfers een van de geneugten van hun sport. 'Lekker spelen' In een mooie omgeving betekent een paar uur geen gepieker over werk of een andere" dagelijkse belommerring. Het is pure ontspanning in de vorm van concentratie op niets anders dan iedere bal opnieuw door de keuze van de juiste stok, de juiste *stance,* de juiste *swing,* met het juiste ritme - juist dáár terecht te laten komen, waar je hem uit tactische overwegingen had gepland. Als dat lukt, overvalt je een onbeschrijflijk gevoel van euforie. En als het niet lukt, weet je dat het alleen maar je eigen-stomme-schuld is. En nooit van degene met wie je speelt, al mag die je niet afleiden. En als hij dat toch doet, moet jij hem daarop attenderen. Dat hoort bij de etiquette, een van de ingrediënten die golf tot zo'n aangenaam spel maken. Etiquette gaat niet alleen aan de echte spelregels vooraf, maar maakt er onderdeel van uit. De veiligheid van medespelers wordt er door gegarandeerd, de baan in goede staat gehouden, en de vaart in hét spel. Nodeloos moeten wachten is niet alleen slecht voor je humeur, maar ook voor je concentratie. Een andere aardigheid van golf is dat je net met zijn tweeën, drieën of vieren kunt doen, en in vrijwel alle weersomstandigheden. En dan natuurlijk het *handicapsysteem,* waardoor je als minder goede speler, met een hoge handicap, kunt spelen tegen een lage handicapper, van elke leeftijd of sekse, en nog kunt winnen ook. En het unieke bij dit alles is dat je je eigen scheidsrechter bent. Zélf tel je het aantal slagen dat je per hole nodig hebt gehad, en de andere partij gaat er daarbij vanuit dat je dat eerlijk doet. "Ik heb altijd gedacht dat golf elitair was", zegt een collega. "Maar nu begrijp ik dat het eigenlijk heel democratisch is." Mogen zijn vooroordelen over golf langzaam verdwijnen, bij andere *ignoranti* hoor je ze nog volop. Wat is daar nou aan, met een stuk hout tegen een balletje slaan? Of: echt iets voor oude mensen, een beetje wandelen in de wei. Of: wat moet je tussen al die rijke stinkerds met tuttige ruitjesbroeken. Waarbij het ballotage systeem zelden onvermeld wordt gelaten, of de hoge kosten. "De discussie over het elitaire karakter van golf is een allang gepasseerd station", zegt Aak van Steenbergen, voorzitter van Nederlands oudste golfclub, de

Koninklijke Haagsche Golf & Country Club. Het is een van de negen zogenoemde oude clubs, die al bestonden voor golf de snelst groeiende sport in Nederland werd. Geballotteerd wordt er wel, zoals op de meeste - oude en nieuwe - golfclubs, waarbij elke vereniging eigen regels voor de ‚toelating van nieuwe leden toepast. Van Steenbergen: "Onze ballotagecommissie roept leden in spe op voor een gesprek en vraagt 'wat denkt u dat de club voor u zou kunnen betekenen, en wat denkt u voor de club te kunnen betekenen'. Als iemand zou zeggen, 'dat versterkt mijn imago', is dat een minder geschikt antwoord." Toptennisser Richard Krajicek, een van de vele duizenden nieuwe golfers van de laatste jaren, is lid van de Haagsche. Van Steenbergen: "Hij stelde voor een tennisclinic te organiseren. Dat gebeurt nu al een paar jaar met groot succes." De Haagsche kent al sinds jaren een 'numerus clausus'. Meer dan de huidige 1.250 leden kan de club niet aan; gelukkig zijn er zo'n 300 min of meer slapende leden. Met 450 leden per negen holes kan iedereen regelmatig spelen. Op de Haagsche, en op vele andere clubs, gelden 'starttijden', waardoor er op lange dagen, van acht tot vier uur, 192 mensen, een rondje kunnen spelen. *Een fact of life* waar de meeste 'oude' golfers inmiddels aan gewend zijn en dat voor nieuwelingen vanzelf spreekt. Op de bonnefooi naar de baan gaan, komt nog maar hoogst zelden voor. Henk Heyster, directeur van de Nederlandse "Golf Federatie (NGF), zegt het woord ballotage niet meer te kunnen horen. "Een club mag mensen weren als lid, die ze om welke reden ook niet in hun omgeving willen hebben. Dat is het goede recht van een vereniging." En hoe elitair is golf? Heyster: "Golf is allang opengegooid. Het halen van een handicap, of een golf vaardigheidsbewijs (GVB) waarmee je overal ini Nederland mag spelen, is geen voorrecht meer van een clublid. Iedereen kan aan het spel deelnemen." Op het moment zijn er 40.000 zogenoemde witte spelers en 90.000 clubgolfers. Heyster voorziet in 2009, 110.000 clubleden en 90.000 'witten'. Die laatsten - die zich niet willen binden aan een vereniging - kunnen op verreweg de meeste particuliere en alle commerciële (open) banen terecht door een *greenfee* te betalen. Waarbij .op sommige clubs een speler ten minste handicap 24 moet hebben. En, de kosten? Heyster: "Duur hoeft golf niet te zijn, als witte speler hoef je geen hoge entree of contributie te betalen. En de Makro heeft al golfsets te koop van minder dan zeshonderd gulden."

Tom de Booij, geoloog, bekommert zich met zijn Stichting Democratisering Golfsport en Wetenscháp al jaren om de gevaren die de ‚golf sport bedreigen. Na zijn werk op de universiteit werd hij golfprofessional (leraar), met een eigen golfschool.

Al in de eerste les brengt hij zijn pupillen, onder wie veel ouderen, de belangrijkste uitgangspunten, veiligheidsregels en egards bij. De manier van slagen tellen en opschrijven voor de ander, *fore!'* roepen als je spelers voor je dreigt te raken, wachten tot de greenkeepers zijn gepasseerd die de baan onderhouden. Je medespelers prijzen als zij een goede bal slaan, en zelf die tieren om een slechte. Op de green niet door de puttinglijn van de ander lopen en je kar of tas zo neerzetten dat je meteen kunt doorlopen naar de volgende hole.

"Dergelijke dingen onderwijzen professionals niet", zegt De Booij. Volgens hem zou de NGF moeten zorgen voor een betere opleiding. Heyster van de NGF: "Samen met de Nederlandse Professionele Golf Associatie hebben wij het Van Swinderen Golfcollege opgericht, met een na- en bijscholing waaraan 'oude' golfers lesgeven, die de regels met de paplepel ingegoten hebben gekregen."

Heyster deelt ook de angst van De Booij niet dat een nieuwe generatie golfers "naast zijn schoenen gaat lopen". De NGF-directeur: "Yuppen die het alleen voor de status doen, vallen meteen door de mand en houden ermee op. Die vinden het te veel moeite kosten." Daarbij is golf 'een karakterspel' '1' De sport trekt een wissel op een mens, zijn geweten (vals spelen is taboe), zijn incasseringsvermogen. Het is niet iedere yup gegeven elegant op teleurstellingen te reageren. Volgens De Booij kunnen er niet genoeg spelers komen, ook - zoals in Groot-Brittannië en Ierland - middenstanders en handwerk~lieden, mits etiquette en regels in ere worden gehouden. De Booij: "Dan zal in 2020 Piet Janszen uit de Achterafstraat in Enschede The British Open winnen."

Of misschien is die kampioen wel lid van 'De Suykerberg', een club in Teteringen, vlakbij Breda.

Daar pachtten zes jaar geleden een paar enthousiastelingen,.onder wie secretaris Henk.Arts, een' weiland van een boer en legden er een kleine negen holes baan aan. De boer zelf werd een van de eerste leden en binnen een mum van tijd had 'de Suykerberg' 400 leden. "Uit alle lagen van de bevolking", vertelt Arts. "Bij 450 stellen we een stop in, dan is de lescapaciteit volledig bezet." Het plezier waarmee iedereen speelt, de regels in acht houdt, geniet van het buiten zijn, samen de club runt, doet niet onder voor het clubleven van de Haagsche; hoe groot de verschillen ook mogen zijn. De entree in Teteringen bedraagt 125 gulden, de contributie 625 gulden per jaar. In Wassenaar is de entree driemaal de jaarlijkse contributie van 1.430 gulden, gangbare bedragen voor gevestigde 18-holesbanen. Het clubhuis van de Haagsche is groot en chic. In de Suykerberg komen de leden bij elkaar in een soort veredelde keet. De horizon van de Haagsche wordt door geen huis of gebouw ontsierd; de Teteringse , baan ligt ingeklemd tussen autowegen en flats.Van Steenbergen: "Honderd jaar geleden was voetbal een elitaire aangelegenheid. In de besturen zaten Engelsen die hier woonden en leden van de Nederlandse adel. Met tennis was het in het begin niet anders. Nu zijn het volkssporten geworden. Met golf zal het net zo gaan." De Booij: "Als het maar altijd een spelletje blijft, en geen sport waarin het grote geld een rol gaat spelen en de mogelijkheid tot sjoemelen wordt ingebakken. Want zonder *fair play* is golf geen golf meer. Dan is het leuke er af. "

Begin april. Lezing over mijn ervaringen in de oorlog, o.a concentratiekamp Amersfoort aan leerlingen van Groep 7 en 8 van de lagere school in Bloemendaal

Na afloop hebben de kinderen ieder of soms gezamenlijk hun impressies gegeven over het thema oorlog:

Joep Lamme en **Rogier Moison**: Oorlog heel triest. Waarvoor toch oorlog. Stop met de oorlogen. Geweld

Vreden. Heel bijzonder. Stop met geweld. Het mooiste op aarden, feest.

Thessa Hurkman en **Michelle Luxwolda:** De Oorlog. Ze gingen dood. Ze sterven voor hun vaderland. Na al die lange jaren kwam het land uiteindelijk vrij, dat was op vijf mei, maar we herdenken onze helden op vier mei, dan denken we bij onszelf: oorlog mag er nooit meer komen

Marc Broertjes: Oorlog Waarom? Bang voor de dood Alstublieft nooit meer. Dood. Alles kapot. We hebben gestreden. Ons vaderland. Winnaars en verliezers. Van beiden geen zijn zij er. Ons doel is bereikt. Dus toch gewonnen. Nee. Maar toch is het weer als vroeger

Laura Klein: In de Tweede Wereldoorlog zat jij verscholen, tussen al die bomen. De angst voelde je trillen. De één zat de ander te killen. Je hoorde een schot. Een ander slachtoffer is nu ook al dood

Nicole Nijssen en Eline van Lent: De tweede wereldoorlog. Op deze begraafplaats liggen helden. Zij streden voor het vaderland. Duitsers vielen hen zo maar aan. Duizenden slachtoffers vielen. Ook werden onschuldige in een kamp gestopt. Waarom wilden Hitler zoveel macht? Hij viel zomaar mensen aan.Wat hadden ze gedaan? Als je ziet hoeveel mensen er om treuren mag dit nooit meer gebeuren.

Vera Pothars: Maar jij licht nu hier, bij een mooi monument, wat er altijd zal blijven. en nooit zal verdwijnen. Nog een keer, nee nooit meer! ! !

Floor van Dongen en Marcel Zuurbier: Oorlog een heel erge oorlog. Een oorlog met veel doden. De slachtoffers zijn niet te tellen Op 4 mei het herdenken wij. Denk aan Hitler denk aan Milosovic. Is er verschil????? Hitler had veel macht. Een hij leek niet verdacht. Tot op een ogenblik stond heel Rotterdam in de fik. Nu 50 jaar later horen wi; wij zijn bevrijd op 5 mei. Wij wensen nu weer Dit nooit meer !!!!!!!!!!!!

Merel Vendel en Jennifer Schenk. Oorlog is voor sommige mensen de dood en voor sommige mensen het leven. Waarom oorlog, waarom geweld. Is dat het enige wat voor ons telt? Denk maar aan Hitler hoe hij dacht, hij wou meer volk, meer land en meer macht. Denk aan de Joden, die zijn omgekomen, dat was een van Hitlers grootste dromen ! Zelfs nu is er zo'n grote tiran. Hij heet Milosovic en hij kan er wat van. Nu zijn het de Albanezen die vechten voor hun vaderland wat er ook gebeurd zij houden stand. De mensen die in de duinen zijn gedood, waren

of opstandeling of Jood. Wij willen nog even melden:: denk aan de mensen die dit moesten vergelden. Oorlog dat nooit meer dan gaan de mensen te keer.
Daan Fokkema: Oorlog. Waarom? Meer macht? Meer land? Je ziet vee! mensen leiden. Je ziet veel mensen weg rijde. Het is niet eerlijk. Veel mensen zijn ondergedoken. Mijn hart is na dit alles gebroken. Ik zit in angst, ik hoor de verhalen. Die niet moeten herhalen. Mijn familie is weg, mijn vader is dood, want hij was Jood. Waarom nou juist wij de Joden. Wat is er mis met ons, wat hebben wij gedaan? Wij hebben toch niets misdaan. Ik stem. Ik stem op de vrede.
Donderdag 15 april Briefkaart van Martin de Ridder
Beste Tom 28 april 199 begon je ,het ego in die 30 jaar hierna ben je steeds weer "onderwezen" met je hart als drijfveer. Telkens weer kwam je onderwijs in een fase dat je het niet kon afmaken vanwege je 'roots'. Je bent verder dan iedereen, maar toch blijft het voor jou onvoldoende van die 30 jaar golf, wetsovertreders, woonwagen 'Reizigers in relatie met "what you set is what you get' nooit kon je je het missing link gevoel ben je zelf wegnemen.. Nu ga je op zoek naar de echte aardbewoners 'originals'. Ik wens Tom dat je de laatste "graad" van de berg kunt nemen, en dat je jou missie die experimenteel 30 jaar gelede begon DGO kunt gaan noemen (definitief geologisch onderwijs) Tom, we volgen je, hou je haaks hoe het er ook voorstaat, hoe langer jij op deze wereld bent des te kritischer, kom veilig terug, vooral voor je zelf en familie, Karin, Floris, Annabel. Martin.

Dagboek Wereldreis woensdag 21 april - maandag 14 juni
Woensdag 21 april 7. 30 opgestaan. Rustig ontbeten. Heel lief met Ma. Jan Maarten belde heel dierbaar, goed contact. 8.45 Peter *(Delahay)* was verdwaald in Baarn. Vele files in Amsterdam Aankomst 9.20 in Baarn .

Links: ik verlaat het veilige huis aan de Koningsweg Baarn voor mijn wereldreis. Rechts: Adrienne voor ons bezit: huis met 2 auto's.

We gaan naar woonwagenkamp de Egelshoek om kwart voor tien, naar de wagen van Leny Terpstra met taart waarop staat: "Gaan de reizigers weer reizen?" . Annie en Theo Offenberg helemaal uit het kamp in Leiden. Annie Hagen van woonwagennieuws was er ook, evenals de moeder van Leny, Hannes, Nel, Angelique Gerrits en Wies Jillings, Peter en Mauk. Schitterend gesprek vol energie. Leny was prachtig mooi aangekleed. Hiele Gerrits was er helaas niet. Ellen Janssen kwam nog met cadeautje: een talisman.. Zo aandoenlijk alle warmte en dankbaarheid. Mauk en Peter genoten zichtbaar. Afscheid op foto's vastgelegd. Ik las brief van minister-president Wim Kok voor, maakte niet zo'n indruk als bij ons, de laatste zin vonden ze niet aardig. Wat er is er toch wantrouwen bij de reizigers. *(zie de brief van Kok eerder opgenomen in mijn dagboek)*

Links: In de woonwagen bied ik de taart aan Leny Terpstra. Rechts: in de woonwagen van Leny, vlnr. Annie Hagen, Annie Offenberg, Annie Terpstra, Wies Jillings (met taart) en Mauk

Links; het echte begin van de wereldreis : ik verlaat de woonwagen van Leny. Rechts. Het teder afscheid van de reizigers op de Egelshoek

Op Schiphol eerst ingecheckt. Naar restaurant met Mauk en Peter. daarna kwam de hele familie: Adrienne, Elsbeth, Maria, Huib, Mariette, Mauk, Carole, Joep en Sascha. Van Sascha klein paletje voor schilderen, van Joep mooie tekening en gedichten van de klas (zie link). Wat een warmte en liefde die stroomde. Iedereen voelde dat er iets gaat gebeuren. Om 1.10 afscheid bij de controle. Alles dikke zoen en Ma heel lief en ook Mariette gezegd, dat het wel goed komt tussen hun tweeën.

Afscheid op Schiphol. Links : vlnr Sascha,Mariette, Elsbeth ,Maria. Rechts Joep en zijn opa

Om 2 uur vliegreis naar Londen waar Bob Morgan me komt halen. Wat heb ik er zin in. De wereld lacht me toe. Het vliegtuig heette Swan, maar er naast stond het vliegtuig Jacob Roggeveen, de Nederlander die als eerste op het Paaseiland kwam. Heerlijk gevoel niets te

hoeven Met Bob Morgan de tickets van Trailfinder gehaald. Met metro terug naar Heathrow vandaar met bus naar Gathwick. Een dierbaar afscheid met Bob Morgan. Alles voelt warm aan iedereen is aardig voor me.*(Ik heb toch geheel tegen mijn gewoonte een horloge gekocht om op tijd te zijn voor een vliegreis).* Met vliegtuig genaamd 'Rendez Vous' naar Buenos Aires .*(Wel toevallig de gebruikte term voor mijn afspraak met de excursies met studenten en ook met de mede-egoisten op het Paasiland).* Zeer zorgvuldig met papieren, want er is niemand die me zal helpen! De grote vogel start de motoren en gaat de halve wereld over, de arrogantie van de mens dat hij de wereld beheerst en niet beseft wat hij alleen al met deze vlucht aanricht. We vertrekken nu precies op de seconde op tijd ! Nu Haffner *(symfonie van Mozart)* door de radio. Wat een muziek, lekker whisky en wat begint er los te komen in me zelf.. Ongelooflijk hoeveel indrukken een mens kan krijgen gedurende een dag. Wat een liefde , warmte, maar wat is dat precies, het blijft ik wil overleven. Kracht zonder bedreiging. Terwijl ik lekker zit te eten opeens het gevoel dat ik over de bol vlieg, hij zal wel rond zijn maar dat te voelen is mijn grote verlangen. We vliegen over de Atlantische oceaan. Peter Grimes nu op de radio 4 pieces. Met Morgan ook over Grimes gesproken. Toeval? .Waarom zijn homoseksuelen zo sociaal gericht omdat ze geen macho behoeven te zijn? Even geslapen, maar bij aankomst equator naar cockpit, zagen kust van Brazilië. Nu vliegen we over de Mato Grosso, waar wilde stammen leven. In fonteintje draait de kolk naar rechts, lang leve Coriales . Om 7.20 landen we in Buenos Aires. Ik voel me zo zacht en gelukkig bij het horen van mooie muziek, nu de Parcifal *(Wagner),* daarna 9e symfonie van Beethoven. Mijn palmtop computer doet het gelukkig, nu nog moet ik leren hoe het werkt. Zeer indrukwekkend de aankomst bij Rio de la Plata , dan de grote stad B.A 6 miljoen mensen vele wolkenkrabbers en arme slumps. Plotseling houdt de huizen rij op en volgen eindeloze pampa vlakten zonder mensen hier en daar wat koeien. Gebeld naar huis namen niet op. Kwart voor acht vertrokken van B.A, alle straten rechthoekig, geen bochten Duizend en nog een duizenden meertjes. Prachtige vlucht lang Acongaqua. Chileen gesproken, die zegt dat het pollution probleem in Santiago heel groot is het ligt tussen twee bergketens. Ook verkeer puinhoop. Bij aankomst eindeloze papieren invullen. Toen kwam de puinhoop. Bij de balie zei ze dat ik eerst naar Tahiti ga en daarna terug naar Paaseiland. Het was 300 pond goedkoper. Dat heet verspilling van energie. Dit komt omdat er combi is van Quantas en British Airways. Lanchile heeft het monopolie op Paaseiland. Maar nu komt het absolute hoogtepunt Lanchile verhuurt zijn toestellen aan Quantas het vliegtuig is dus voor de helft van Lanchile en de andere helft Quantas. Te gek voor woorden en een fantastisch argument voor de waanzin van deze wereld! Alles bij elkaar duurde het 1 1/2 uur. Toen naar restaurant pisco saur gedronken, wat een herinnering aan de Andes tijd, wat hebben we er veel weggeslikt. Het blijft bij alle verwikkelingen heel belangrijk om je te blijven concentreren om geen papieren te verliezen. Het blijft onwerkelijk dat je opeens uit een groen ontluikend Holland en zijn sappige weiden wordt verplaatst naar een heel andere wereld. Alhoewel de airport met hun belachelijke dure zgn taxfree uitstallingen precies hetzelfde zijn. Een grote diefstal maar waar de mensen voor de status kopen! Mijn bagage is dus doorgeboekt naar Tahiti Ik moet daar dus eerst daar naar toe. Zelfs als ik geen bagage had, moest ik me eerst presenteren in Tahiti, want bij aankomst Paaseiland mag ik niet van het vliegveld. De waanzin ten top 12 uur vliegen voor niets. Thuis uitrekenen wat dat aan benzine kost. Geen scenario kan dit beter verzinnen. Het zal moeilijk zijn om dit uit te leggen Ongelooflijk maar waar. De vlucht naar Paaseiland van Santiago duurt 5 1/2 uur Tussenvoegsel: waarom leven we niet altijd zoals in de laatste24 uur? Dan komen pas de echte gedachten naar voren. Ik hoor nu Magnificat van Bach. Ik kijk steeds naar buiten de mooier wolkenmassa's, maar iedereen kijkt naar TV zo wordt iedereen vergiftigd. Wat hebben deze wolken een schoonheid en weinig moraal. Iedereen kijkt liever naar het alledaagse en niet naar de wonderen van de natuur, dat is teveel. Vergeet wat je geschreven hebt en probeer niet de ijdelheid der ijdelheden uit te hangen. Nu werkelijk iets nieuws beginnen. EGO is meer en een nieuwe impuls geven, want dat is hard nodig om niet te verzanden in de poel van zelfgenoegzaamheid. Het zal de wolken een worst zijn of ze aardig gevonden worden . Ze zijn er omdat ze er moeten zijn! Het plan van een Rendez vous met de mede-egoisten verandert in een

moratorium. Iedereen zit te vast, zie wat Thomas de Groot schrijft, Jaap Boon antwoordt en Jan Smit helemaal. Het experiment EGO is een schone dood gestorven op het Paaseiland 30 jaar later. Komen dadelijk op Paaseiland aan. Waarom lijkt het of het ochtendgloren en zonsondergang verschillend zijn ? Omdat tijdens de dag de verwarming van de aarde heeft plaatsgevonden en daardoor de lucht constellatie anders is? Eindelijk doel bereikt Rapa Nui een klein vliegveld gift shop Het virus toerist slaat hier ook toe. Een bandje speelt inheemse muziek. Na 3/4uur weer opgestegen met als doel Papete 5 1/2 uur vliegen en met een uur pauze met het zelfde vliegtuig weer terug, weer 5 1/2 uur Alles gratis voor niks. De crew begrijpt er niets van. Weer huilende baby's, dat schijnt er bij te horen. Bijbel begonnen. Duisternis op de vloed. De mens schiep God en geeft God de macht om een mens te maken naar zijn beeld dat door de mens is geschapen! We vertrekken van Papete om 0.45 kreeg prompt een bloedneus. De stewards komen van het Paaseiland De politie geloofde niet dat van het paaseiland kwam en weer terug moest. Heel weinig geslapen. In totale reis een paar uur geslapen, het is allemaal te opwindend. Om 10 uur geland op Paaseiland. Geen Lucia maar wel iemand van het touringoffice, die me wilde weg brengen. Gelukkig was ze thuis en kwam het grasveld opgelopen en dikke omhelzing , heerlijk mens en geweldige ouwehoer. Ze had geen idee wie ik was. Gelukkig was er plaats . Er zijn heel weinig toeristen omdat de vliegreis van Chili naar Paaseiland heel duur is. Alles heel eenvoudig, precies wat ik gehoopt had, net alsof ik weer op het kamp was de zelfde gastvrijheid en directheid. Alles gaat in een heerlijk tempo. Je hoeft nergens naar toe. Alle verhalen uitgewisseld. Opeens zag ze in haar schrift dat ik de 23 ste april zou komen tot 2 mei

Links: aankomst Paaseiland op voorgrond het enige dorpje. Rechts; mijn onderkomen.

Alle indrukken zijn zo overweldigend en dan te bedenken, dat ik op 21 april vertrok en 23 april op een terrasje zit met een lekkere whisky in tropische tuin (let wel het is hier herfst). In de kamer van Lucia behalve een CD toren, radio, geen tv, ijskast leeg, kreeg wat maiskoeken en koffie. The bare minimum. Maar wel een faxapparaat dat ze niet kan bedienen. Geen idee van tijd, kan nauwelijks schrijven. In een schrift de klanten die komen, inderdaad mijn naam stond er met datum aankomst en vertrek, maar in eerste instantie herinnerde zij er niets van, had mij niet verwacht, terwijl dit gezegd via telefoon, brieven en fax. Ongelooflijk ze hebben niets te doen en vergeten een klant op te halen, terwijl ze wel zegt dat door het aflaten van toeristen ze is afhankelijk is van de weinige klanten die komen, ze heeft vrijwel niemand. Ik krijg een prima kamertje, twee bedden en douche. Even gaan slapen, niet meer dan 2 uur, wat een energie. Terwijl ik schrijf zie ik dat ik de earphone niet nodig heb, dan had ik de life muziek van hier niet gehoord .Ik had dan weer mijn eigen beschaving van de 18e en 19e eeuw meegenomen. Het is het opvullen van een leegte. Probeer alle indrukken op te zuigen en vast te leggen zodat de geestelijke bagage te torsen van Parcifal. Het is heel symbolisch dat de oordoppen van gisteren verstopt zijn en ik nu kan ontvangen wat nu is, de geluiden die ik nu hoor terwijl ze het eten klaar maakt..God dit is te mooi midden op de Pacifische rug). Nog een gesprek gehad met haar zoon. Niet te geloven maar het blijkt dat hij nooit met de toerist praat en vrouw des huize was stom verbaasd dat hij met mij sprak, dat doet hij nooit. Maar ik had hem foto's laten zien van mijn kinderen en net zoals de woonwagenmensen ruiken ze of je oké bent. Ik mag met hem een

keer mee, want hij let op een kudde koeien in het gebergte en gaat elke dag om 6 uur weg en komt om 9 uur in de ochtend terug. Gewandeld naar koffieshop, gedanst met de oude inboorling 76 jaar net een zigeunerin. Daarna de Pacifische oceaan aangeraakt. Zeer indrukwekkend waren de beelden, ze staan met hun ruggen naar de zee!. Er wonen en 3000 mensen op het eiland. Muskieten zijn nieuw, van Tahiti per vliegtuig hier naar toe gebracht, alleen rondom het vliegtuig de rest van het eiland niet. Haar zoon Jos is 10 jaar en ik zal proberen contact te leggen met zijn klas en die van Joep. Als daar een contact kan groeien hebben we een EGO cel die veel invloed zou kunnen hebben, niet meteen daarover beginnen. (Ondanks dat dit op internet is geweest toch weinig klanten). Bij terugkomst zag ik een Chileense professor (architect) die hier al veertig komt en alles hier bestudeert. De avond begint te vallen en de krekels hoor ik nu (zie nu wat een voordeel, dat ik nu geen 9e van Beethoven hoor). Neem waar, laat het binnen komen en niet door Beethoven te projecteren op de omgeving, de omgeving wordt daardoor in je beeld getransformeerd naar de 19e eeuw, we leven nu bijna in de 21 ste eeuw Lucia was het met mijn theorie helemaal eens. Het centrum moet zijn het gezin. Bij nader inzien is Lucia de vrouw van de man waarover ik even sprak, ze hebben 3 kinderen. Ik kan het gewoon niet geloven wat er in die 2 dagen in mijn leven is gebeurd. Zoveel indrukken, zoveel mensen van Leny tot Lucia. Het belangrijkst is om de mensen (3000)van dit eiland een nieuwe impuls te laten geven, dat men op een leeggeroofd eiland nog een nieuwe cultuur kan opbouwen van liefde en saamhorigheid. Dus Paaseiland-Egelshoek .Er komen net 2 kinderen weer het erf oplopen net alsof op de Egelshoek zit, veel contact tussen de mensen.

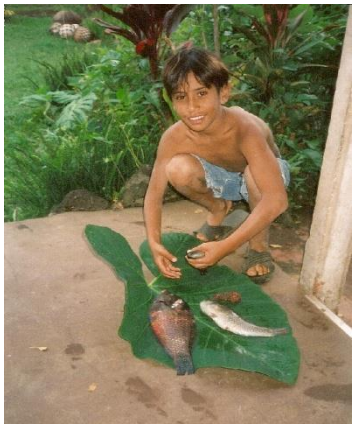

Links: De familie van Lucia mijn hospita, vlnr Moeder van Leo, Tom, Lucia, Pio, Leo, broer van Leo. Rechts: José, 10 jaar

Zaterdag 24 april Joep jarig. Vroeg naar bed maar weer half twee wakker. Ma gebeld veel gehuild. Joep gefeliciteerd met Joep, glad vergeten zo ver was ik weg. Heel lief daarna Joep gebeld ging net naar hockey, had mooie schoenen gekregen. Daarna van half vijf tot 7 uur opgeruimd en ook wat gelezen. Daarna naar buiten er kwam een gat in de wolken: het Zuiderkruis. Toen geslapen tot half negen. 9 uur ontbijt met de man van de vrouw en de Chileen. Op weg naar grote krater die 300.000 jaar is gevormd door een explosie. Boven aangekomen leuk gesprek met parkwachter. Schitterende caldera. Heerlijk uren gelopen in natuur niemand Niemand gezien . Omvergeworpen beelden. Afgang van de beschaving . Op terugweg kreeg ik een lift terug naar haven. Iedereen kent iedereen precies als op het kamp. Even en geslapen en met familie meegegeten.

Links: Parkwachter. Rechts: Caldera

Links: De vogelman (Tangata Manu). Rechts: Het eiland Moto Nui dat eens per jaar werd bezocht voor het zoeken naar het ei van de bonte stern

Elk jaar weer zwommen mannen van Orongo naar Motu Nui. De eerste die een ei van de daar nestelende bonte stern bemachtigde, legde dat in een rieten maandje, bond dit rond zijn nek en zwom terug. Hij of zijn opdrachtgever werd dan voor de duur van een jaar als 'vogelman' aangewezen.

Zaterdag 24 april Fax aan Adrienne Lieve schat, Veilig geland na fantastische vlucht. De gastvrouw had niet op me gerekend. Wat een heerlijk afscheid. Wat een liefde en warmte. Ik draag jullie met me mee. Tot nu toen gedisciplineerd gereisd (alleen kwijt de headphone van walkman). Ik voel me heerlijk ontspannen. Hoe was de competitie? Mis je me of als kiespijn. Wel rustig doch ongezellig. Groet alle lieve (klein) kinderen.Ton chou d 'amour

Fax van Adrienne, Lieve schat. Wat een lieve telefoon. We moeten niet teveel huilen anders kunnen we elkaar niets vertellen. Je geniet dus, denk heel veel aan je. Bob Morgan faxte mij nog om te zeggen dat hij je safe op de plane had gezet. He looked fine and glad to be on his way. Mauk kon op zijn pc zien hoeveel visitors je hebt gekregen nu 100 ! Hier natuurlijk alles rustig, lekker opruimen. Op de Hilversumse zag ik Liesbeth Meier zu Schlochteren (Longkanker) maar ze was er. Ik vertelde over jou "Je hebt ook altijd een puber om je heen, zei ze. Maar 2 maanden weg, 1 jaar moet hij gaan, zei ze lachend. Dag lieverd Tom chou d'amour

Tweede fax aan Adrienne 23.00 Lieve schat, Wat een lieve fax. Er gebeurt hier te veel om op te schrijven. Het zijn allemaal mensen van het kamp, zonder bagage. Joep gebeld. Heerlijk zijn stemmetje te horen. Gelukkig dat ik je belde anders was ik het vergeten. Vandaag een tocht in de bergen gemaakt 4 uur gewandeld. Gelift met mensen, die weer familie waren van mijn gastvrouw. Iedereen kent iedereen (3000 mensen). Ze zeiden. "Het is hier een paradijs". Ze zijn zo onbevangen. Het is zo griezelig om te merken hoe wij zijn opgesloten (uiteraard als een verdedigingsmechanisme tegen de bedreiging). (moet steeds huilen van geluk). Vanavond in de bergen hard opgezegd: Wat heb jij moeten lijden? Ik hoop dat de rest van mijn leven iets kan

doen dat ik laat zien hoeveel ik van je gevraagd heb. Ik hou zo intens veel van je, juist nu omdat ik verlost ben van mijn isolement. In dit isolement heb je me er door heen geholpen. Nu is het de tijd dat ik jou kan helpen omdat ik nu de ruimte heb gevonden "om te zijn". Dat merken de mensen hier., Ik heb met iedereen contact. Dinsdag /woensdag de grote dag, ik ga in de nacht met de echtgenoot van de gastvrouw 800 koeien bewaken in het zuidelijke deel van het eiland. Dat wordt een happening. Ton chou.

Zondag 25 april Om 10 uur gaan slapen om 6 uur al wakker. Vanochtend om 9 uur met Lucia naar de mis, hartstikke vol, ook mannen. Op bepaald moment hoorde ik mijn naam noemen. Dit had Lucia doorgegeven. Ik zat met mijn mascotte Pio op schoot. Pio was doodstil een uur lang. Leuke gitaar muziek. We moesten elkaar een hand geven, direct contact. Vrouwen net als Indianen, verweerde gezichten, hoed op en lange jurken. Daarna buiten een sociale gebeurtenis. Gisteren iets te veel gelopen, pijn in linkerknie. Even rustig aandoen. Nu ma gefaxt hoop dat het lukt. Vandaag stemmen voor lokale regering. 800 ingeschrevenen van de 3000 mensen. Op bezoek bij Reni de steward, die ik ontmoette op de vlucht Papete- Paaseiland . Vandaar naar de zee het blijkt vlak bij te zijn. Beelden met rug naar de zee, dit alles om het land in de gaten te houden. Gesprek met man die vlak aan zee woont. Ze verdienen 200.000 pesos per jaar ongeveer 900 gulden, terwijl hier alles heel duur is. Ze moeten bij verdienen door vis te vangen, vruchten en groenten verbouwen Verder zijn hier veel paarden. Zonsondergang met 9e van Beethoven. Imposant die beelden zwijgend de ondergang tegemoet.

Maandag 26 april Om 5.20 naar strand prachtige sterrenhemel Vooral het draaien van de aarde. We denken dat de sterren bewegen. Veel sterrenbeelden herkend, teruggelopen naar de velden om te zien hoe de sterren verbleken en het langzaam daagt. Het duurt relatief lang voordat de zon opkomt in al haar gloren. Mijn zorgen opzij gezet, nu nog meer genieten. Nog steeds geen fax van Ma. Niet zeker of ze mijn fax heeft ontvangen. Ontmoeting met Zwitser, hij kwam hier 8 jaar geleden en getrouwd met een local. Hij kende ook de bergklimmer Max Eiselin, wat is de wereld toch klein. Wist veel over het eiland, ook dat er mensen zijn die afstammen mensen die de catastrofe hebben meegemaakt. Het is nog maar zo kort geleden.

Maandag 26 april fax van Adrienne Lieve schat, Ik antwoord direct fax ontvangen, alles piepte, maar er kwam geen papier uit heb, heb het opengemaakt, maar alles zat vast, haast onleesbaar en niet compleet. Het lampje fout brandt nog steeds wat een gedoe. Wat heerlijk voor mij is dat je geniet, het is eindelijk zomer 20 graden. Ik ga het weer proberen Volgende keer langer, schrijf iets duidelijker dan kan ik het beter lezen., ton chou. 2 x fax ontvangen, nu o.k.

Eerste reis verslag voor mijn website

Easter Island, 26 April 1999

Dear readers, As you have read on my homepage, I had a special way to invite my students thirty years ago for a geopolitical excursion. I posted on the bill board:" Rendez-vous on a certain place and hour". I had first the intention to have a Rendez-vous on the highest volcano top of the Easter Island, the Cerro Teravaka, 507 meters high (The name of the plane who brought me here was: Rendez-vous!). I invited my students of thirty years ago who participated on the Ego project. It turned out that they were not able to come all the way to Easter Island. I arrived the 23rd of April on Easter Island after a flight of 34 hours. I will stay 9 days in a very nice guesthouse. The address I got from Internet:. You will see photos of the guesthouse, rooms and the receiving family: Lucia, Leo and the boy Pio, now 1 year older than on the photo. He will be my mascot for the next century! Leo goes every day at six o'clock in the evening to the East of the Island to guard over 800 cows. At 30 minutes past midnight (Dutch time 8.30 in the morning Wednesday 28 April - the moment that my article will be presented on Internet - I will be walking with Leo on the barren hills of Easter Island in the middle of the Pacific Ocean to guard the cattle. It will be a good moment and place to memorize the fact that I occupied thirty years ago my room in the Geological Institute of Amsterdam. I did not want to teach geology to my students in the classical way, but more from a geopolitical point of view. I told you already that I have chosen Easter Island as a metaphor for our Earth somewhere in the next century. I visited

the sinister remains of the lost civilization: the overthrown Stone Statues. How this civilization came to an end you can read in my article. I am now reading the excellent book of Paul Bahn and John Flenley: "Easter Island Earth Island", with the subtitle: " a message from our past for the future". Thames and Hudson LTD, London, 1992. The last sentence of the preface by William Mulloy is very illustrative: "Given the decline of the Island's culture, we should consider the parallels between the behaviors of the Easter Islanders in relation to their limited resources and our cavalier disregard for our own fragile natural environment: the earth itself. This is more, therefore, than an account of the rise and fall of an extraordinary prehistoric culture; if Easter Island seen as a microcosm of our own world, then this is, indeed, a cautionary tale relevant for the futures of all humankind". I cannot think of a better way to express my feelings at the moment.The second of May I will continue my world trip to the land of the Aboriginals in Northern Australia. To see with my own eyes how we can survive on this planet in the future. Before the departure on my world trip I hold a lecture for the class of my grandson and I asked to give an answer on four questions. Their answers will be published on my homepage. The four questions are:

1. Is life to survive?
2. What is life?
3. What is to survive?
4. How can we survive in the next century?

I sincerely hope that more people will give an answer to these questions

Dinsdag 27 april Vanochtend om kwart voor drie Adrienne gebeld, de fax goed fax ontvangen, alleen duidelijker schrijven. Het belangrijkste had ze ontvangen nl wat ik haar had aangedaan. Ze vond het heel lief. Slaappil om 5 uur toch maar 1 uur geslapen Ze leven hier van de toerusten 40 taxi's op het eiland plus rent a car, verkeer incluis met pollutie en vervuiling De wegen even buiten centrum abdominaal slecht. Huizen opgebouwd van golfplaten maar alles ziet er wel verzorgd uit. Bij Jozef mijn internet site gezien. Hij heeft alles uitgeprint, ziet er schitterend uit. Ook nog reisverslag afmaken. Jozef verteld dat de kinderen vroeger werden opgegeten, er was geen voedsel genoeg. Met truck met de baas naar de oostkust Poike, een leuk berghutje. Ze moeten het hek bewaken, want er komen wilde honden die kalfjes opeten. Zij moeten de hele nacht langs het hek rijden en er voor zorgen dat de honden er niet door heen glippen

Woensdag 28 april Het is 7.38, zit op een houten bank voor een met golfplaten bedekte hut. Van binnen net een berghut, met een tafel, bank, potten en pannen, kachel, met kaarslicht (gemaakt van vet van de koeien). Kijkt uit over de vlakte, aan weerzijde de zee en een groeve waar de beelden van zijn gemaakt, stille getuigenis van een vergane cultuurgetuigenis. Rondom lopen kippen. Leo en zijn collega zijn nog bezig de koeien bijeen te drijven. Daar komt een collega van Leo aangelopen, net Jan Ebeltjes, met scherpe kop Ze vangen de koeien met lasso. Nu nog even over de happening vannacht 1/2 uur lopen langs de vulkaan naar wachterhuisje waar Julia en haar vriend, een Amerikaan, die me liefdevol ontvingen. Ik had haar al eerder gezien bij Jozef. Leuk gesprek over toekomst en how to survive. Nu naar de grote beelden zeer sinister wonderlijke sfeer haast angstig. In de maneschijn lijken ze nog groter. Toen naar de 16 beelden aan de zee met nog een beeld met een hoofddeksel. Het begon te regenen, na een uur hield het op. Maar precies 12.30 stond ik voor de beelden en heb 3 x Ego geroepen. *(omgerekend was het precies 30 jaar geleden dat ik mijn kamer in het Geologisch Instituut had bezet).* Wat een moment

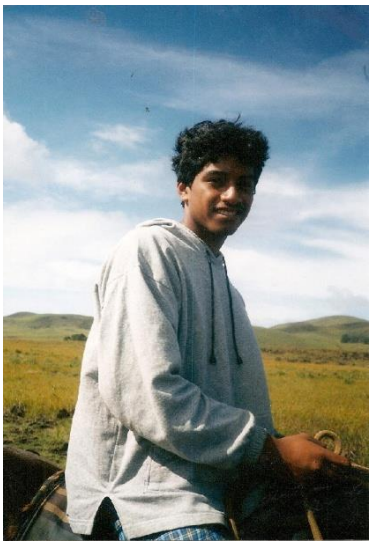

Twee paaseiland bewoners. Links: Leo tijdens zijn nachtelijke bewakingstochten. Rechts: Afstammeling van de oorspronkelijke bevolking

Links: Beelden bij maanlicht lijken groter. Rechts. Onafgemaakt beeld, de laatste boom was gekapt!

Beelden met en zonder hoofddeksel

De 16 beelden met hun ruggen naar de zee gericht.

Teruggekomen waren de twee net klaar met hun werk. Samen gegeten meestal zwijgend. Op de grond geslapen van 2-5 uur daarna wakker en weer geslapen tot 7 uur. Toen buiten gewacht op de auto die ons kwam halen Een koe werd ergens ingeladen en naar het slachthuis gebracht. Thuis gekomen belde Mauk, heel lang telefoongesprek volgde mij op de voet. De website gezien, de figuren van de links vergeten. Het blijkt tot mijn grote schrik dat Leonie geen verbetering heeft aangebracht. Heel jammer, vandaag te herstellen door haar te mailen. Domper op de feestvreugde .
Donderdag 29 april Vandaag volle maan, half zeven wakker, steeds weer hanengekraai. Naar dorp met taxi om geld te wisselen. Bij Jozef weer goed contact, de eerste Zwitser met humor. Peter reageerde op mijn opmerking dat het contact nog niet goed was, hij zei dat hij nog nooit zo'n contact heeft gehad met iemand als ik. Jozef gevaagd om een project te starten met geschiedenis van het eiland vanaf 1722 want daar is weinig over geschreven. Een onderzoek hoe deze mensen hebben kunnen overleven. Het project zou heten: how we can survive, slappe lach gehad. De hele gedachte op papier gezet en aan Peter gestuurd. Kijken wat hij er van vindt. E-mail aan Leonie een beetje boos want ze heeft de correcties niet aangebracht. Zeer storende fouten.

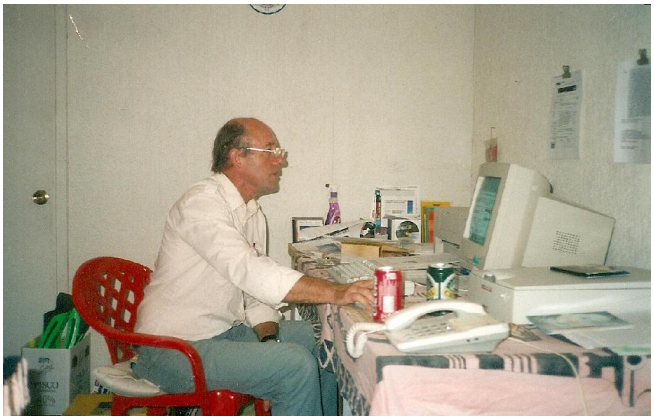
Jozef Schmid, de Zwitser die een onderzoek gaat doen naar de geschiedenis van het Paaseiland sinds 1722

Vrijdag 30 april Man ontmoet die met Thor Heyerdal heeft gewerkt. Rustdag niet veel gebeurd.
Zaterdag 1 mei Gezamenlijk gegeten. Van de moeder van Leo en houten Moai beeldje gekregen zeet ontroerend. Daarna weer naar Jozef e-mail van Peter de enige waar ik nog contact mee heb, de rest laat het afweten. s-Avonds gepimpeld met familie, ik ben besmet met door het virus Rapanui Poikus. Veel gelachen maar Lucia begreep dat het moeilijk zou zijn om terug te keren *(naar de westerse wereld).* Zo veel indruk heeft het op mij gemaakt die nacht in Poikus. Contact gemaakt met Alfonse een revolutionair van het eerste uur, moest zich voor de Chilenen verbergen, anders zou hij worden geëxecuteerd.

Links: Op de top van de Cerro Teravaka, 507m . Rechts: de chaos in mijn kamer na de tocht

Zondag 2 mei Om 7.30 omhoog naar de Cerro Teravaka 500 meter, een hele klim, veel ongelijke stenen, om kwart voor elf boven. Zware afdaling. Jonge man ontmoet die zegt dat behoort tot de familie die afstammen aan de oude beschaving. Zat op paard zonder stijgbeugel. Ik was behoorlijk verzuurd na 7 1/2 uur lopen.Om 5 uur naar Jozef . Om 7 uur kwam de familie bij het restaurant terwijl we om 6 uur hadden afgesproken.*(Ik had ze uitgenodigd voor een afscheidsetentje)*.. Van Leo een mooi bewerkte houten staf gekregen. Om 8 uur naar Jozef om vaarwel te zeggen. Hij is echt geflipt op dit eiland. Wat ben ik verliefd op dit eiland vooral de mensen. Van plan om gauw terug te keren voor het feest Zapati. Om half tien vertrokken naar Papete (Tahiti).

De familie van Lucia na het afscheidsfeestje, Pio met de houtenstaf die Leo heeft voor mij heeft gemaakt

Aangekomen in Papete, met dure taxi nar dorp naar hotel, slecht geslapen met 2 andere mannen in een kamer.

Maandag 3 mei. Gelopen naar haven voor vertrek naar een eiland Moorea, blijf dan hele nacht weg. Vreemd zo in een vreemd land. Net uit de geborgen atmosfeer van het eiland. Wat zijn ze hartelijk voor mij geweest. Zoveel warmte heb ik nog nooit ondervonden. Met boot naar eiland Moorea. Wild eiland met steile rotsen. Fiets gehuurd, veel verkeer zelfs files. Schitterend

landschap Tot km 34 bleek dat ik te ver was gereden voor camping. Geen plaats, toen in armoede dure bungalow wel lekker even die luxe. Prachtig uitzicht op lagunen en het rif waar de golven tegen op spatten. Alles is hier te gek duur. Er zijn hier ook stenen beelden die lijken op Paaseiland. Vol met mensen die duidelijke hetzelfde zijn als op het paaseiland, heel anders dan de mensen in Peru. Ik ben benieuwd hoe de de nieuwe fase van de reis zal aflopen. Deze dagen zijn om even af te kicken van de ervaringen en om nieuw energie te verzamelen om zuiver aboriginals tegemoet te treden.
Dinsdag 4 mei Dodenherdenking om 10 uur. Om 4 uur in de nacht buiten gelopen in maanlicht, tropisch, krekels, ongelooflijk woeste branding tegen het rif. De mensen hier zijn consumenten geworden overal hetzelfde. Franse kok ontmoet die Lionel Terray kende. Vele auto's vroeger had iedereen een fiets nu auto.
Woensdag 5 mei Vroeg weg, 10 voor acht. Het hele eiland om gefietst, weer terug naar haven Lekker aan strand, heerlijk gezwommen. Leuk gesprek met kinderen van Joep's leeftijd. Met boot terug naar Papete.

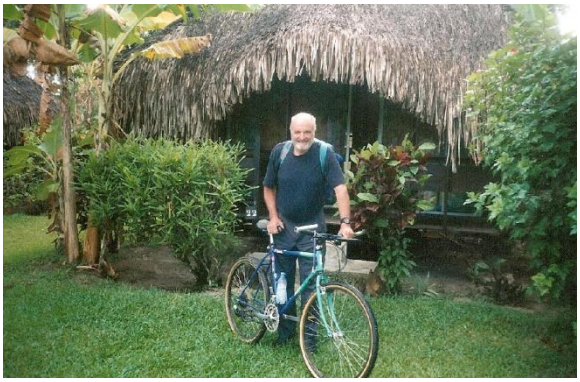
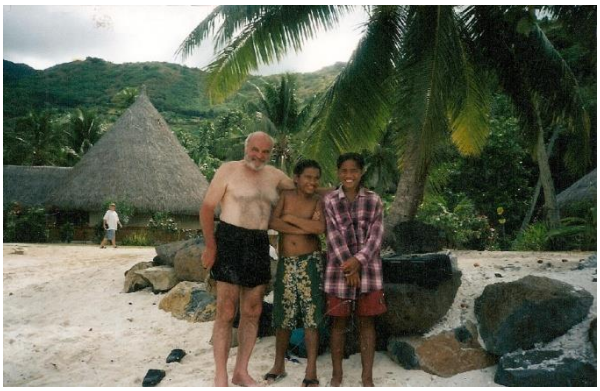
Links: fietstocht om het eiland Morrea. Rechts: op het strand van Moo rea

Van Papete naar Auckland. Op vliegveld, 1 uur vertraging. Creditcard laten liggen in restaurant, het was er gelukkig nog, beter oppassen. Op tijd gemerkt. Prachtige vlucht niet veel geslapen. Toch nog niet helemaal in balans, benieuwd wat dit avontuur oplevert . Door datum barrière heen 3 dagen in Auckland. Door heuvelland met bus veel koeien weinig schapen. Je ziet geen paarden nauwelijks mensen. In bus wordt weinig met elkaar gesproken. Kwam langs, er was een begrafenis met Maori's. In Piahia jeugdherberg. Vele dronken Maori's, die het vuile werk moeten doen. Het geld vliegt er door heen. $1oo dollar voor vrijwel niets. Ma gebeld heel lief, was niet ongerust. Mooi albasten beeldje gekocht van twee mensen die met elkaar zijn verbonden.
Vrijdag 7 mei Slecht geslapen steeds zorgelijk over mijn home page. Op site bleek dat er al 22 bezoekers waren geweest, plus comments van Thomas de Groot en Toni Appelo, dat gaf zo'n warm gevoel dat ik ging janken. Naar golfcourse, twee mensen les gegeven, namen de club te snel weg, daarna een supershot op hole 16 naar de green. Naar clubhouse gelopen en gedacht waarom kan ik dit spelletje niet kan, omdat ik te veel wil en te weinig wil ontvangen.
Vrijdag 7 mei Briefkaart aan Jan Maarten Lieve oudste zoon. Dank voor het lieve afscheid dat we hadden op het station in Baarn. Dat zal ik niet gauw vergeten. Als je zo ver weg bent en zoveel meemaakt besef je pas hoe dierbaar je naasten zijn, hoe zij de basis zijn waar vanuit je leeft en de kracht ontleent om alles aan te kunnen. Liefs Pa.
Zaterdag 8 mei Met ferry naar eiland Russel, alles is hier zo netjes gemaaid, geen papiertje op de grond om 1.20 met bus terug naar Auckland. Nog geen zin schrijven van 2e rapport, alles moet nog bezinken Naar backtrek hotel 370 bedden, voor 11 dollar met 4 bedden. Wat voel ik me nu oud tussen al die jonge mensen. Maar de Nieuw-Zeelanders horen hier niet, ze zijn niet verbonden met het landschap, de aarde, geen luchtjes, geen wild grasveld alles kort gemaaid.
Zaterdag 8 mei Fax van Adrienne. Lieve schat, Ik probeer maar weer eens met de fax . Lief dat je even belde, heerlijk gevoel voor mij dat alles goed is. Ben helemaal niet meer ongerust, je redt

het wel. Liefs Ton chou.
Zondag 9 mei Vroeg op om 5 uur door stad gelopen. Man raapt al het vuil op. In bus naar airport met twee tuckers wat stijf en stug zijn ze, geen lachje kon eraf. Op vliegveld een Maori gezin, lijken veel op die van het Paaseiland, iets forser en breder. Wat zijn wij steriel bij die mensen vergeleken. Nu wachten op vliegtuig naar Darwin, waar het grote avontuur kan beginnen. De NZ vrouw waar ik incheckte zei ik thank you maar ze keek niet eens op, geen enkel contact met deze mensen Wie zijn Nieuw- zeelanders eigenlijk voor mensen zo opgeslokt in het overleven in een vreemd land?
Om half twee vertrokken, nu op weg naar Australië . Het beeldje dat ik gekocht had is gebroken, de verbinding tussen twee mensen is verbroken, een duidelijk teken dat ik nog niet echt verbonden ben met de andere mens, het is te lijmen! Het vliegen over de wereld is prachtig, ik kijk uit naar het universum waarvan ik deel uit maak, hoge cirrus wolken boven ons. Om 3 uur geland in Sydney. Groot steriel airport, geen abo's, geen dronken mensen, alleen maar witmannen. Om 6 uur weer vertrokken om 10.15 geland in Darwin. Naar leuk hotelletje.

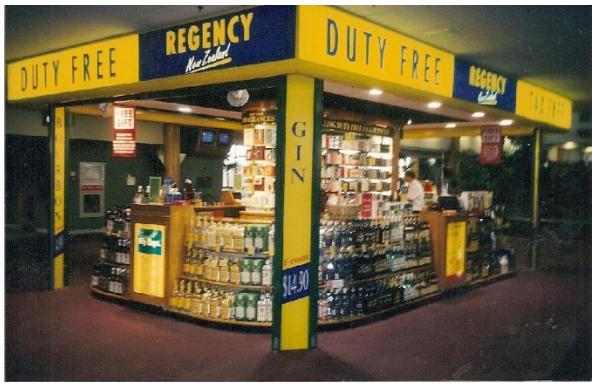

Links: Golfer les gegeven, daarna prachtige afslag. Rechts: Sydney. De shops op de vliegvelden zijn allemaal het zelfde

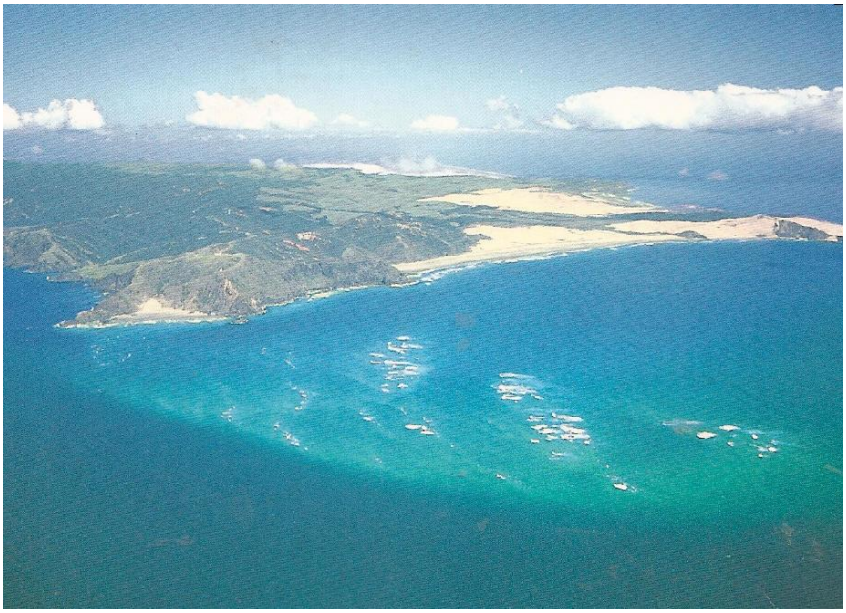
De ontmoeting van twee oceanen. Het noordelijkste deel van Nieuw Zeeland. Het is de ontmoetingsplaats tussen de Zee van Tasmanie en de Pacifische oceaan (links) Volgens de Maori,s dalen zielen van de dode hier af naar de zeebodem op hun reis naar hun ouderlijk huis.

Maandag 10 mei Al om 5 uur op met fiets naar Casua. Toch langer dan ik dacht, ruim 2 uur, veel verkeer allemaal mooie auto's en wie zag ik op het fietspad lopen: Abo's. Tijdens het fietsen

kreeg ik op mijn donder van een autobestuurder, toen ik door het rode licht reed. Denk dat eens in Holland zou gebeuren. Helaas geen succes.*(Ik wilde permissie krijgen voor een bezoek aan een Abo nederzetting).* Ellen Miller wist zich niets te herinneren van mijn fax, brieven en telegram. De begroting net zoals in VS: hello how are you, zonder diepere betekenis. In park dronken Abo's verbitterde gezichten. De witmannen hebben het hier voor het zeggen. Gisteren 2 e rapport geschreven.

Tweede reisverslag voor mijn website

10 May 1999 Darwin, Australia,

Dear Reader, The Easter Island has made such a great unexpected impression on me, that I have to know more on the recent history of the Island. Since the Dutchman Jacob Roggeveen, as the first European, saw the Island on Easter Day 5 April, 1722 at 5.30 p.m., much has happened since then. Quite a lot has been written and studied on the old lost civilization, but only a few publications can be found on the history since 1722. I have met a Swiss Jozef Schmid, who knows much about the recent history. He became in love of the Island and is there already 8 years. Where on Earth you find people who are direct descendants of people who recently created a highly civilized society. The civilization who built the enormous statues, up to 80 tons and were capable to transport these statues over tens of kilometers. (The Maois). The downfall of this civilization only happened so recently that it will be quite possible to reconstruct what has happened since then. It is an example how people can still survive up to the present. The study of the way of their survival may give us some clues and hints the way we have to survive next century, when probable the light will be turned off. This forms the reason that Jozef Schmid , my friend in Holland Peter Delahay (Foundation Vulcanus) and my self decided to form a foundation Astro-Ego with as first project " How can we survive?"(The fourth question published in my first travel report). In order to answer this question we will start to study the history of the Easter Island since 1722. At first we will assemble all written material on this subject. Secondly we will visit the Island during a couple of months in order to interview people from the Island who pretend to be directly related to the people who built the gigantic statues. At the end of the 19th century there were only 111 people left on the Island after foreigners have killed or taken them form the island as slaves to the continent of South and North America. We have at the moment a population of nearly 3000 people living in a close community. The way they live, I felt quite some resemblances with the way our Reizigers of Holland are living together. With great feeling of solidarity, taking care of the old and the sick. Anyhow quite different from the way of living in our electronized, mechanized, impersonalized society. I asked quite a number of people on the Island if they are able to survive when the light will be turned off. No aero planes from the mainland, no gasoline for their cares. Without hesitation their answer was: "YES". How many people in my country Holland will give the same answer? The only people I can think of are the Reizigers. People who lived until 1968 a nomadic life and knew how to survive. As already explained in my recent article they were driven in 1968 in big concentration camps where they were not anymore able to execute their professions. Still they have been able to survive and have kept their own culture. Strangely enough in the middle of this century almost the same happened on Easter Island. The people were forced by the Chileans (who confiscated the Island last century) to stay in a restricted areas of the Island fenced by barbwire ,with two exits guarded by police forces. Only during daylight and with a special permit they could leave the area. Only in 1964, after some hard and fierce fighting and actions, the fences were removed. Well this only is one of the many examples to demonstrate that the people of Easter island have suffered much and were still able to survive. I left the Island Sunday 2 May with destination Tahiti. I left the island with great pain in the heart to say goodbye to the family I stayed during the last 10 days. Their warmth, their hospitality has been overwhelming. I caught the virus: RAPUNEUSIS POIKUS (The name of the Island is Rapa Nui and the most remote part of the island where the stone statues were erected is called Poike). The only way to cure this aggressive virus will be to return to the Island as soon as possible!!

It was quite a cultural shock to arrive in Tahiti, full of tourists ,traffic jams etc. I went with a ferry to the beautiful Island Moorea to the west. With a bicycle I made the round tour of the Island (75km) This gave me the occasion to talk to the local people, who resembled remarkable with the people from the Easter Island. They were however more infected with the tourist virus. A second cultural shock came when I landed a day later (by passing the dating line) in New Zealand. Everything was green and clean. The people were very polite but without love. They gave me no warm feeling as the people of Easter Island. The original people, the Maori are still there, but well dominated by the white people. I was told that the receive money from the government in order to keep quiet. (Compare this with the money the Reizigers received from our government since 1968!). A bus trip to the North (200 km) gave the opportunity to see the landscape, but I could not feel any connection between the land and the people. They are not integrated with nature. The same feeling I had visiting places where white people stole the country from the originals and succeeded to finish off their original culture. (Unites States, Argentina, Chili etc). Now I am looking forward to meet people who live in Australia for 50.000 years: the Aboriginals. I hope that I can still meet people who kept their original way of life. We will wait and see. Tomorrow I will leave Darwin and go to Katherine. I hope to get a permission to visit an Aboriginal community. Till then all the best wishes from DOWN UNDER. Tom de Booij

Dinsdag 11 mei Om 9 uur van Darwin met bus naar Katherine, eindeloze rit. Torenhoge termieten langs weg ,veel dronken Abo's, heel triest. Katherine is een klein dorpje, gebracht nar slaapplaats met 8 mensen op een kamer. Naar office om permissie te krijgen voor kamp van Abo's . Helaas gesloten wegens sterfgeval. Overal weer dronken Abo's ook vrouwen heel zielig intriest.

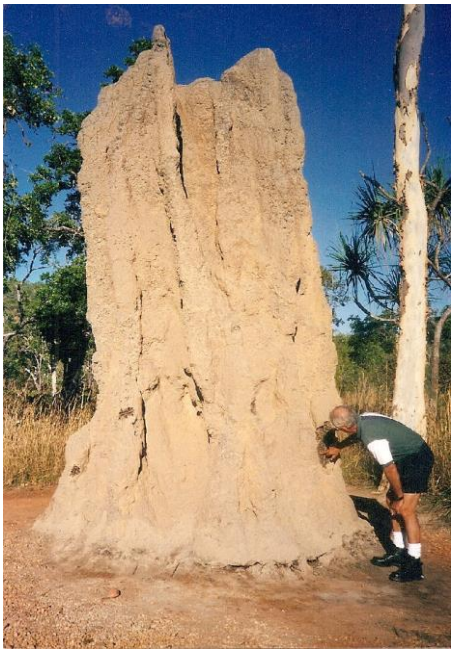

Termiet heuvel

Woensdag 12 mei Helaas tevergeefs naar office, vanmiddag misschien meer succesvol. E-mail van Ma, Joep, Mariette. Mijn 2e travel rapport, helaas heeft ze de fouten er niet uitgehaald. Grote teleurstelling. Om half een naar de directie van het kamp, ik mocht het kamp in met 200 bewoners. Ik kwam bij een familie, iedereen gaf me braaf een handje niemand vroeg of ik iets wilden hebben of bood me een stoel aan. U wilt de cultuur van ons zien, die is de wet van Australiërs, wij kunnen niet leven als 30.000 jaar geleden, we moeten ons aanpassen. We zitten hier en drinken bier, de hele familie ook de kinderen van 16 j .Heel erg triest. Zeer gedeimeerd terug gelopen. Wat te doen? Lost civilisation, geld naar alcohol ,geld betekent niets voor hen. Gegeten in Homestead leuk bericht van Ma, Mariette en Joep.

Donderdag 13 mei 18:02 Fax van Adrienne Lieve schat, Ik word dol van dit gedoe maar eindelijk kan ik typen. Zit een half uur te stoeien. Veel dank voor je brief, het is wel een wonder om zo contact met elkaar te hebben. Hopelijk heb je nu een permit voor de abos wat maak je veel mee, ik zou het niet kunnen. Hier alles goed, vandaag de hele dag de shop, Mauk belt veel , zit in de zon met 30 graden in Frankrijk , ze zijn in de nacht in een ruk doorgereden, 11 uur over gedaan. Je moet de groeten van John Stewart hebben, hij vroeg of je mij erg miste, ik zei hij geniet ook zonder mij. Moest erg lachen dat je zelf had gewassen. In Rusland gaat het slecht, Jeltsin heeft de regering ontslagen , Primakoff is er weer uit, volg je het nieuws een beetje op internet? Heb je alweer contact met Peter? Het is heel typisch zoals vrouwen reageren op het feit dat ik nu alleen ben, de meeste zijn jaloers. 0, heb je lekker het rijk alleen? Het thuiskomen is het meest ongezellig, merk ik, je kan je verhaal niet kwijt. Verder valt het mij tot nu toe erg mee, het leeft wel makkelijk, laat alles een beetje de boel de boel. Maar stil is het wel, hoop gauw weer iets te horen. Je t'aime, ton chou.

Donderdag 13 mei Met bus naar Katherine gorge. Walking tour, zeer zware tocht, heel warm 45 graden, veel water en voedsel meegenomen. Door terrein dat vroeger door de Abo's 100 jaar geleden werd bewoond. Ik was helemaal alleen, zeer steile afdaling, waterfles verloren. Door warmte zijn alle bewegingen niet goed gecoördineerd. Bij aankomst strandje, even rust op de plaats om bij te komen. Hardop gegild, wat heerlijk met voeten in water. Toen viel de nacht, alleen in de natuur, prachtige sterrenhemel, half drie wakker en weer half zes. Wat een sensatie helemaal op jezelf te zijn, geweldige ervaring.7 uur vertrokken van dierbare plekje Het ging gemakkelijk, maar toch 4 uur lopen naar het centrum. Om 13. 00 bus naar Katherine waar ik weer op mijn oude stekkie kwam.

De Katherine gorge uitgesneden in Precambrische zandstenen met 'ripple marks'

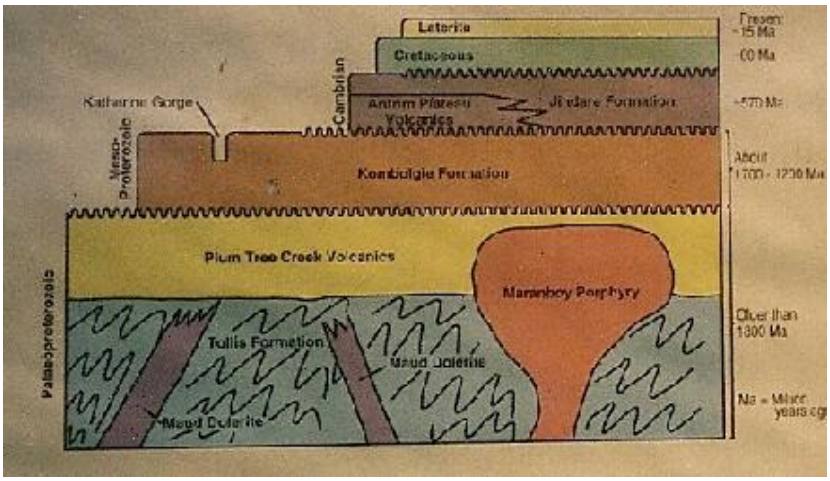

Geologische formaties, de vierde laag van boven is aangegeven de Katherine gorge

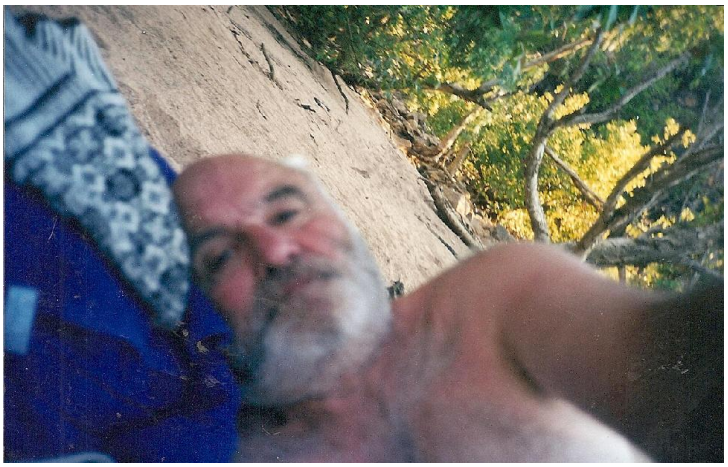

Mijn slaapplaats op het strandje van de Katherine gorge.

Zaterdag 15 mei Met bus Makulk, ik was de enige passagier.110 dollar tour wel erg duur Met 6 andere toeristen een boswandeling gemaakt onder leiding van een Aboriginal. Ongelooflijk wat ze allemaal uit een bos halen. Rood gekleurde planten met water, planten waar ze manden van maken, allerlei soorten bomen ook giftige, mieren met bladeren, heerlijk om op te eten, ook medicijn. Helaas was de Abo niet te verstaan. Lekker lunch staart van kangoeroe. Hier wordt geen alcohol gedronken vanwege de toeristen. Terug om 5 uur, maar even later zagen we langs de weg een arm wuiven uit een totaal vernielde auto. Het was het echtpaar die we nog een kwartier daarvoor hadden gezien en kaartjes hadden gekregen met hun e-mail adres. Hij was zwaar gewond en kon zijn benen niet bewegen, vreselijk om te zien. Naar politiepost om ambulance op et roepen, en naar Burongo bij hospitaal kwam net de dokter aangereden samen terug naar ongeluk, de ambulance was er nog steeds niet. Wij zijn toen maar weggegaan. Om 7 uur in dorp Katherine. Alles gepakt voor de volgende ochtend, gelift naar ziekenhuis waar de twee om 9 uur waren aangekomen. De vrouw maar even mogen zien, weet niet hoe het met haar man is. Weer lift terug.

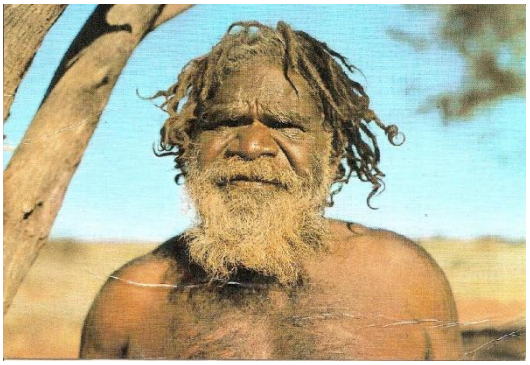

Links: Aboriginal. Rechts: Abo maakt vuur

Links: Poster tegen het snuiven van benzine . Rechts: de verongelukte auto van een echtpaar met politieauto

Zondag 16 mei Als enige passagier met bus naar Jabiru. Afgezet bij Frontier Lodge en kamer met 4 bedden nu nog alleen. Een wit dorpje, geen alcohol. Morgen naar bibliotheek.
Zondag 16 mei 10:17 E-mail van Adrienne. Lieve schat, zojuist je fax ontvangen, heerlijk om weer iets van je te horen. Ik dacht wel dat je ergens in de bush zou zijn. Wat een toestand met dat ongeluk, je maakt wel van alles mee. Hier alles o.k. gisteren de hele dag in de shop, erg druk maar ook gezellig, Mauk maar bellen of ik het aankon. Ze vertrekken vandaag , hadden 30 graden en strak blauwe lucht, dus die kunnen er weer tegen. Jan Maarten komt nog een weekend logeren, hij heeft nu ook jouw adres voor de email. Mariette belt bijna iedere dag, heel lief. Ze is vreselijk druk met het nieuwe kantoor, ze kopen zich suf. Ik moet vandaag de hele dag de tuin in, de ijsheiligen zijn voorbij, echt warm is het nog niet, veel regen en onweer. Hoop gauw weer iets te horen, Je t'aime, ton chou.
Maandag 17 mei. Veel gelezen over Aboriginals. Niet erg positief, zeg maar heel negatief..
Dinsdag 18 mei Naar border zone gisteren was een topdag met vliegtuigje over aluminium mijn. Border zone, grens met Arnhemland.. Ik werd afgezet door de chauffeur bij Border Store. Leuk klein hostel maar zonder drank. Wel heel gezond. Prachtige natuur. In de avond naar de rivier waar veel krokodillen liggen.
Woensdag 19 mei. Boottocht langs de rivier in Arnhem land. .Gesprek met wegwerkers die vanaf 21 mei een parkeerplaats moet aanleggen bij het natuurpark.
Donderdag 20 mei. Prachtige wandeling naar rots waar je uitzicht heb op het Arnhemland het land van de Aboriginals.
Vrijdag 21 mei 6.30 met werklieden meegedaan om aanleg parkeerplaats natuurreservaat. In de brandende zon tot 7 uur s avonds non stop gewerkt..

Links: Ik mag mee helpen metselen Rechts: Ik mag op de machine zitten.

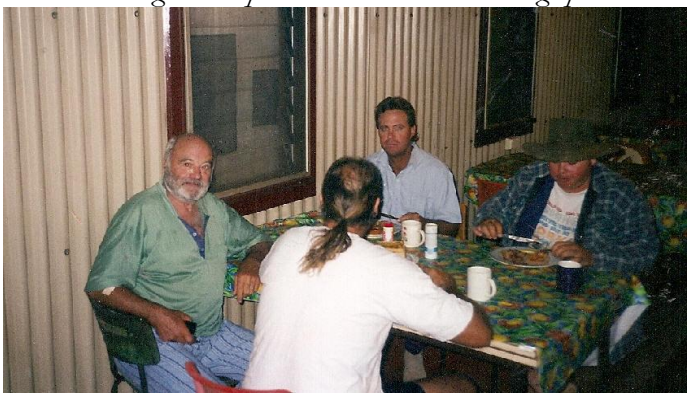

Na gedane arbeid in de kroeg met de werkers.

Eerst onwennig maar later als een vis in het water. Het is goed om de aarde te voelen, maar wel vreemde gewaarwording om in een natuurgebied op heilige grond met cement te bedekken alleen maar voor de toeristen. Gelukkig geen pijn er van over gehouden. Deze werkers zijn niet bepaald positief over de Abo's. Ze krijgen 60.000 per maand aan subsidies en hoeven er niet voor te

werken, maar wij moeten er voor werken.
Zaterdag 22 mei Vroeg op 6.30, met de werkers naar Daran mee gereden.
Zondag 23 mei Leuk stadje. In park liggen de Abo's versuft.
Maandag 24 mei Naar bibliotheek, verschrikkelijk wat ik daar lees over de Abo's. Weer veel dronken Abos'. Ik heb er nog geen een zien werken. Naar beach gelopen voor zonsondergang, zittend op stoel, genieten van whisky, kijkend naar sterren en satelliet die voorbij kwam. Veel zitten nadenken over delen van mijn lichaam die vitaal zijn voor mijn werken, hoe zeer ik command heb over mijn rechterteen, die ik kan bewegen zoals ik wil. Vreemd zulke eenvoudige dingen komen op wanneer je eenvoudig leeft, steeds minder behoefte behalve, dat moet gezegd worden over drank. Dat geeft me een gevoel van geen angst, geen zorg het hier en nu.
Dinsdag 25 mei. Slecht geslapen steeds wakker. Om 5.45 naar airport, helaas de mooie staf die ik van Leo heb gekregen vergeten. Alles op tijd 4 uur vliegen naar Sydney. Nog geen zin om een rapport te schrijven de indrukken zijn nog te vers. Als geheel een 'goede' indruk van de Abo's, uiteraard maar een klein deel gezien. Ik ben toch nog een beetje gespannen van wat komen gaat. Doodziek van de Abo shop, allemaal fake .Slechts 4 mannen zien werken. Mijn dagboek herlezen, toch veranderd ben ik, eerst euforisch, nu wel meer ontspannen, maar een beetje triest over de Abo's 3e rapport begonnen. Moeilijke materie. Van Sydney naar Kuala Lumpur , vliegtijd 8 uur *(Net als de extra reis Tahiti- Paaseiland. vv . Nu ook van Darmin naar Sydney ipv een directe vlucht naar van Darwin naar Kuala Lumpur. Weer een kwestie van geld, deze omweg is weer goedkoper!).* Engelse stewardess, opeens heel anders, tegenover de cultuurloosheid van de Australiërs. We are spoiled, zei ze. Inderdaad nu pas besef ik wat onze cultuur is, de geaardheid, de zekerheid ervan. De stewardess wenste me goede reis net even anders dan de Aussies. Kuala Lumpur, ongelooflijk modern airport met magneet trein naar bagage. In bus bij chauffeur met bloemen net even anders. De Maleisiërs zijn erg klein en bijzonder vriendelijk.
Woensdag 26 mei Wat een dag, vroeg wakker, gevraagd naar single room dit ivm met spullen die gestolen kunnen worden. Na ontbijt wandeling, mensen met luchtjes, mensen met veel doekjes moslim. Alles heel goedkoop maar ook hele dure spullen. Naar hoge uitzichttoren. Naast grote wolkenkrabber arme krotten. Ook een Islam begraafplaats. Man lag op graf uit te rusten. Drukkend warme moet er aan wennen, na de droge warmte van Australië, maar alles is beter dan het steriele Australië. Wat is dat toch die speciale lucht die overal hangt sigaretten ? Veel bedelaars in het straatbeeld. Nog geen hoogte van armoede en rijkdom, het lijkt of er een groot verschil. Bussen en nog eens bussen en mensen keurig wachtenden in rij (Egels?). Iedereen die je aankijkt lacht vriendelijk terug. Naar grot met stalactieten en Hindoe tempel een beetje nep. Terug in hotel een kamer net als in een cel in de gevangenis, heerlijk. Waarom? Er is geen keuze, toch een lekker glas whisky. Kuala Lumpur samensmelting van alle culturen toch zeer verdraagzaam. Geprobeerd om e-mails te ontvangen. Yahoo geeft geen sjoege maar het is vreemd, dat ik minder behoefte heb om met het westen te communiceren, het is zo ver weg. De wereld hier vraagt om aandacht. Het overleven. Toch zit ik nu even uit te rusten in luxe hotel. Kan toch niet echt aarden, moet toch even de rust vinden in deze vreemde wereld. De hotels die ik bezocht heb zijn allemaal super de luxe overal marmer het kan niet op en dat te vergelijken met de vuilnishoop die zo dicht er bij staat de grootste toren van de wereld. Ik kijk uit het raam en zie een MacDonald of Kentucky met man met de baard of Coca Cola. Het doordringingvermogen van deze cultuur is schokkend, ook house muziek of TV die je overal ziet, hoort en bonken. Ik heb al ruim een half uur iets besteld en nog steeds niets. Ook weer de paradox langzaam en heel duur op de markt snel en goedkoop. Wat is me het meest opgevallen. Mensen en mensen dicht op elkaar, terwijl in Australië allen ver van elkaar zonder warmte gevoelloos. Ook de mannen waarmee ik gewerkt heb, zijn heel afstandelijk. Ook een soort van overleven?
Donderdag 27 mei E-mail van Ma, Joep en eindelijk Peter. Wat de reden van het niet schrijven begrijp ik nog steeds niet, het contact is hersteld. Ma ziet mijn terugkomst niet zitten, homme de pantoufle. Mariette en Ma hebben goed contact. Ik was geen succes als tussenpersoon zegt ze. Ma naar fysiotherapie voor haar rug. Vliegreis naar Miri in Serawak. In regen gewacht op bus,

eindeloze rit via allerlei omwegen .Naar Toe Long lodge, dit was bepaald niet ideaal. Chinees die geen Engels verstond en familie + kinderen geen kamer wel 6 britsen, waar er al enkele van bezet waren, kon niet erger. Toch maar in de regen op zoek naar betere plaats. Gelukkig bij toeval een Chinees hotel, wat een verademing, zelfs airconditioning en Tv en heerlijk bed. Heerlijk geslapen. Wel even house muziek (ook gisteren in bus van KL naar airport keihard ook in supermarkt).

Vrijdag 28 mei Nog 21 dagen. Naar tourist office, geboekt dure jungle tocht: 7 dagen trekken naar Oost Serawak. Door dorp gewandeld 55% chinees. Zeer gemêleerd. Ik werd wel vreemd aangekeken met baard en zo groot. Ik steek overal boven uit. Leuke e-mail van Peter eindelijk contact! Hij zei dat er iets moest gebeuren, alleen niet alleen niet hoe we het moesten aanpakken. In ieder geval een netwerk opbouwen via internet.. Gelukkig dat ik geld uit de muur kon halen en dat dit het eindpunt van de reis is , van.hier strait naar huis, kan dan alles opmaken. Voor morgen een busreis geboekt naar Sibu (zuidelijker) om vandaar de rivier op te varen naar Kaput en vandaar naar lodge waar van 1-2 juni een groot feest is. Whisky kunnen kopen, heel moeilijk te vinden, niet eens duurt maar achteraf bij de sigaretten. Rare muggenbeten die erg jeuken waarschijnlijk in Kuala Lumpur opgelopen. Helaas steeds moeten overtypen waarschijnlijk te lang . Door het kopen van whisky gestraft. In supermarkt mijn camera met 38 foto's (allemaal van KL) vergeten . Toen ik het ontdekt hebt, teruggekeerd was het er niet meer. Eigen schuld. 2x terug geweest maar duidelijk door iemand meegenomen, gelijk heeft hij van een witman. Cut your loses. Het zijn gelukkig opnamen van KL en niet van mijn doelstellingen Abo's em Paaseiland.. Morgen weggooi camera kopen. Door het verliezen even uit het lood geslagen, vroeg naar bed en goed geslapen.

Zaterdag 29 mei Met mini buis naar Bus Terminal. Met grote bus naar Sibu. Even geslapen, wreed gewekt na drie kwartier rijden is de bus kapot, allemaal uitstappen, midden in bos geweldig gezicht. Iedereen blijft heel rustig en ook de chauffeur. Goede instelling er is toch niets aan te doen. Gelukkig werkt de airconditioning. Gelukkig jasje meegenomen want het is steenkoud in de bus. Na 1 1/2 uur kwam een andere bus, maar heel wat minder comfortabel, geen airco, slechte wegen, steeds wakker geschud. De mensen zijn zeer geduldig, laten alles over zich heen komen. Eindelijk aangekomen, met busje naar stad. Moeilijk vinden van hotel te duur. Eindelijk in mandarijn hotel. Kamer op de bovenste etage. Do you what a women vroeg en man mij . Mijn antwoord: not yet Om half negen gaan slapen. Goed geslapen, plezierig gedroomd. De dromen worden steeds beter en prettiger, misschien omdat ik moet overleven. Veel plezier van oordoppen.

Zondag 30 mei Bij haven aangekomen, vele boten voor Kapit. Stampvol, geen plaatsje over. Gelukkig een plaatsje geboekt voor 10 uur. Mensen, mensen en nog eens mensen, allemaal gaan ze naar het feest Sibu is een grote stad met veel wolkenkrabbers. Mensen steeds vriendelijk en behulpzaam, weinig toeristen Het is een hen en weer gaan van boten op de rivier. Zodra een de boot aankomt, stormen de mensen naar de kajuit van de kapitein om een ticket te kopen Als we achteruit varen is er een man met een stok om drijfhout weg te halen. Veel rivier politie om te zien of alles goed verloopt. Alles wordt aan boord gebracht, kippen bier etc, ook veel mensen om te venten, horloges groenten. Alles gaat toch zeer beheerst en rustig. De grote vraag is waarom kruipen de mensen allemaal naar elkaar toe en is het overal zo druk? Iedereen wil hetzelfde? Is dit altijd zo geweest in de culturen of is het tegen het einde van een cultuur? De fluit van de boot gaat over enkele minuten en gaan we over naar een nieuw avontuur. TV gaat aan. Fluit plus hanengekraai alles door elkaar Heel oud vrouwtje komt nog water verkopen, wat een tegenstellingen, wat een verschil. Wat te doen als ik in Nederland terugkom? Ik heb gelukkig nog tijd om er over na te denken. De film Rambo III is nu te zien geweld en nog eens geweld Per dag leven en niet aftellen. Nu genieten dadelijk zit je weer in het kikkerlandje.

Tussenvoegsel: heel vreemd, nu kijk in heel anders tegen de bungel aan dan in Urubamba in 1952 met Cees Egeler, ook daar Indianen gezien, alleen met een heel ander perspectief .Toen nog een rijzende zon nu een dalende zon, heel vreemd dat er niets zo kan veranderen als instelling. Ik voel

nu dat de aarde beweegt in al zijn voegen, dat hij schijt heeft aan de zorgen van Kok cs . Overal mensen die geen boodschap hebben aan how can we survive. They survive. They have no problem. De boot kwam aan om half een aan, toen naar hotel gegaan en getelefoneerd met de resort. Meteen contact gekregen met regeringsfunctionaris die het resort beheert. Om kwart over drie kwam inderdaad de boot van het ressort. Met een noodgang door de rivier, die kolkend was en veel hoger dan normaal. Wat een sensatie, hij weet precies waar hij moet varen.

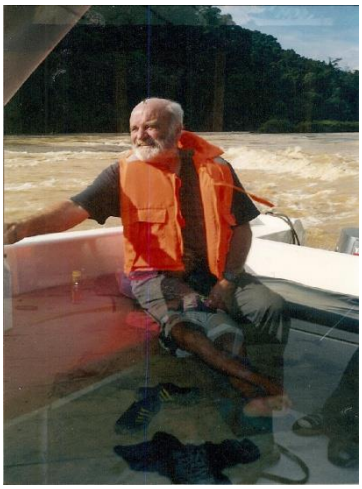

Boottocht naar het ressort via kolkende stroomversnellingen

Ik kreeg eerst een kamer met uitzicht op jungle, door meer te betalen een kamer met uitzicht op de bruisende rivier. Ik blijf hier 3 dagnachten, want dit is de plek waar je de longen van de wereld voelt ademen, daar waar nog zuivere krachten zijn die niet vervuild zijn. Het is merkwaardig, maar deze reis is het gevecht tussen hoogte en diepte punten. Je moet er voor vechten. To survive is deze reis. Ik heb van te voren moeten zeggen (1 uur) wat ik ging eten. Ik zit hier al 1/2 uur nog niets te zien, 1 1/2 kip en ongezellig, er zijn hier heel weinig toeristen. Ik kan hier alleen met cash betalen. Het geluid van de stroomversnelling van de rivier is indrukwekkend. Toch wel even een rustpunt. Hier bij te komen, 3 dagen een ware blessing om tot inkeer van me zelf te komen. Wat een natuur vol met krekels en andere geluiden.
Maandag 31 mei Vroeg wakker, mistig. Wandeling gemaakt in rainforest zeer indrukwekkend. Duidelijk 3 lagen gezien. de hele hoge (60 meter), dan de middelste bomen en de bush er onder. Heel erg getranspireerd. Kletsnat zeer vermoeiend. Lekker zweammetje lekker op veranda Abo rapport maken, nu de tijd ervoor. Geprobeerd rapport over Abo's te schrijven, niet gelukt, want ik ervaar nu alleen positieve dingen van de mensen die leven en zorgen dat ze overleven. Nu boottocht naar dorpje waar feest is voor de Ibans. Zeer interessant historie, het waren headhunters, die oorspronkelijk kwamen uit Kalimatan en de oorspronkelijke bevolking hebben uitgeroeid. Nu verbouwen ze rijst in de heuvels.
Dinsdag 1 juni 11:06 E-mail van Adrienne. Lieve schat, Zojuist een hele lange email aan je gestuurd, maar ik had vulcanus niet goed ingetypt, dus die is mislukt. Nu maar weer proberen. Hiet alles o.k., de fysio is erg tevreden, 2x in de week word ik in mijn rechterbil geknepen, het is al een stuk soepeler en mag ik volgende week proberen 9 holes te lopen. Zaterdag had ik een schoolreünie van de lagere school in Aerdenhout, heel veel bekenden. Van onze klas waren er 13 gekomen, na 60 jaar herkende ik toch de meeste wel. Je moet veel groeten hebben van Emmy v. Marken en Lot Bard. Mauk en Carole waren hier gisteren en namen mij mee uit eten buiten bij de Prom, ze zijn allemaal erg lief voor mij. Jan Maarten komt a.s. weekend een beetje in de tuin rommelen. De kinderen willen weten hoe je ontvangen wilt worden op Schiphol of iets anders. Laat maar weten hoe jij het wilt, en ook hoe laat je aankomt. Heb je nog contact met Peter? Heiko schreef dat ze nu kunnen promoveren. Waarom kan ik zijn brieven hier wel lezen en van anderen niet. Ik begrijp daar niets van. He krantenstukje uit Folia heeft Mauk mij gegeven, ik zal

Leonie bellen wat ze er mee wil. Ik zal wel een week niets van je horen als je de jungle ingaat, spannend voor je. Ik logeerde ook nog bij Marlof en Tineke, heel gezellig, moesten tot 1 uur naar het songfestival kijken, waardeloos, Nederland is 8e geworden. Dag lieverdje, hopelijk lukt het nu wel. Ik kreeg gisteren je briefkaart van de 20e, heel leuk, ton chou.

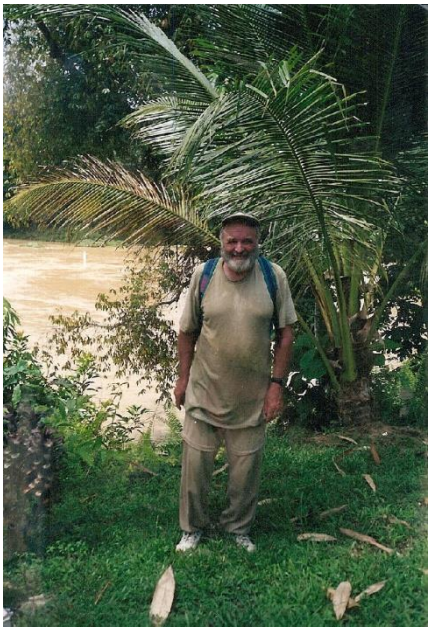

Kletsnat bezweet na vermoeiende wandeling in regenwoud

Dinsdag 1 juni De rivier is sterk gezakt, nu de rotsen te zien. Als het nog lager is moeten ze de boten dragen over de stroomversnellingen. Dan te bedenken dat de mensen hiervan afhankelijk zijn Het kijken naar de rivier blijft fascinerend. Het is me gelukt om de rust te vinden in het ressort. Om 1 uur met long boot kleine rivier op gevaren, zeer laag waterpeil, steeds uit boot .Ontvangen in dorpje waar het oogstfeest Gawai in volle gang was. Boze geesten worden verjaagd door jachtgeweer schoten, steeds overgoten met rijstwijn. Het wordt gedronken uit grote kommen die je in een teug moet leeg drinken, daarna mag je het uitspugen. Ook behoorlijk veel gedronken als een balletje.

Het oogstfeest (Gawai) van de Ibans overgoten met heel veel rijstwijn. Op rechter foto geheel rechts zit ik met kom vol rijstwijn!

Woensdag 2 juni 6 weken geleden vertrokken lijken een eeuwigheid wat zijn 6 weken thuis, elk moment bewust moeten leven of beter gezegd overleven. Met speedboot terug naar Kapit. Om 8.30 in Kapit geen 2 banken en geen geld meer. Gelukkig bij een bank kunnen pinnen, hele

opluchting, opeens weer geld te hebben Hoe belangrijk het toch is anders verloren in groot land. Dan is alles opeens veranderd en tel je niet meer mee. Om 9.30 vetrokken met expresse boot naar Sibu. Walgelijk Chinese film werd aan boord gedraaid. Om twaalf uur in Sibu aangekomen. De bus naar Miri gaat pas over 12 uur, midden in de nacht en zijn dan pas de volgende ochtend in Miri. Het spaart hotel uit en wat moet je in Sibu doen het is hier feestdag In hotel heerlijke shrimps gegeten. Met taxi naar golfclub, ze nodigden me uit om een rondje te spelen Schijtbak niet gedaan om niet af te gaan, zo onzeker ben ik over mijn golf. Hoe dat in de toekomst te veranderen? Vele Chinezen met meisjes als caddies .Op terras kwam een man bij me zitten. U bent teachingpro: Kunt u ons lesgeven op de drivingrange. Wat ik voor salaris vroeg, mijn antwoord: een rit terug naar Sibu 15 km per auto. Twee mensen les gegeven, ze vinden het heel anders dan anders .Zelf geen schot gegeven. Toch bang om weer af te gaan. Teruggebracht naar Sibu. Nu 6 uur uitzitten voor vertrek bus . Dat valt niet mee ,eerst wat gegeten, daarna muziek (zeer goed overigens) geluisterd in hotel. Richting bus, kwam daar 2 1/2 uur te vroeg aan. Dan duurt de tijd lang. Gevraagd door bewaker van de werf of ik wat koffie bij hem in zijn kantoortje wilden drinken. Toch wel interessant om te moeten wachten. De bus kwam pas om 1 uur. Helemaal vol. Heel koud alles aangetrokken. Gelukkig stopte de bus en kon ik nog wat spullen uit mijn rugzak halen . Een kind begon te huilen. Mijn oren zelfs met vingers dicht gedrukt tegen het doordringend geluid. De mensen nemen alles zo geduldig. Heel weinig geslapen.

Donderdag 3 juni Om half acht in Miri. Met minibus naar Hotel Gloria iets beter dan vorige. Het blijkt dat ik toch meer luxe nodig heb. Ik was wel geradbraakt. Naar oude hotel om bagage op te halen. Vlucht geboekt op maandag 14 juni ipv 16 juni. Hoe eerder hoe beter. Merkwaardig het begint toch wel zwaar tegen te vallen, weinig veerkracht. In internet café 8 boodschappen heel lief, maar het lijkt allemaal zo ver weg in het veilige Nederland waar alles smooth is, hier is het overleven en nog eens overleven. Gelukkig in hotel CNN en bad genomen, wat een luxe. Wat gegeten, weinig zin vandaag,naar bed gegaan en gordijn dicht en opbed gaan liggen. Dit omdat ik voel dat ik moe ben en er nu aan toe moet geven om niet ziek te worden. Ik kan niet slapen, teken dat ik erg moe ben, het schrijven lucht me op. Het is afkicken geblazen. Toch proberen de laatste tocht, die zaterdag gaat beginnen nog een succes te maken. Als ik alles op een rijtje plaats, blijkt hoe weinig ik in staat zonder luxe te leven Whisky, TV, bad, lekker bed, airco internet, noem maar op. Moeilijk vooral omdat je geen aanspraak hebt met iemand. Niemand spreekt hier Engels. Vooral de Chinezen zijn vervelend en arrogant De Maleisische bevolking zijn heel aardig, maar worden duidelijk door de Chinezen onderdrukt. Even gedommeld met op achtergrond CNN, het is pas 6 uur in de avond, de tijd verloopt traag. Wonderlijk Jan Maarten zegt dat de tijd in zijn vingers wegglipt. Het is de kunst om de tijd naar je hand te zetten, te vertragen of te versnellen, net wat je graag wilt. Ik geef nu gelukkig toe aan mijn weinig zin in iets te hebben, een teken van vermoeidheid. In het hotel alleen maar Chinese kranten, ze zijn alles overheersend, de joden van het Oosten worden ze wel eens genoemd. Het zijn echte handelslieden, de Maleisiërs veel beschaafder maar onderdanig, de Chinezen bepaald niet. Op CNN: you need money for your basis, dat is het verschil met Iban's, Reizgers, Penan, Abo's etc Eindelijk wat geslapen, daarna de moed opgebracht te gaan eten en te e-mailen. Erg beloond, ik kreeg e-mail van Peter, die me weer nieuwe moed heeft gegeven. Precies op tijd het begin van Astro -ego project. Belangrijk om te laten zien een Azië daar komt de toekomst van. Ook e-mail van Cees van Drongelen met de tekst: wat in zijn hoofd zit, zit niet in zijn kont. Weer even terug van weggeweest. Het gaat nu om alle indrukken te uiten, dat zal niet meevallen. Vooral dit verschil van de raciale experience Malesie-Australie 2 werelden en dan nog het Paaseiland niet van deze welde omdat het zo geïsoleerd. Vooral de Chinezen dat wordt voor ons het grote probleem, zeer efficiënt en keihard. Hoe staan de Chinezen hier tegenover China van Hong-Kong, Singapore etc. een tijdbom in relatie met de moslim. Net op CNN een documentaire over de Abo's. Wat een worden we toch belazerd Hier gag ik actie tegen voeren. Sydney jaar 2000 geen olympiade door het vertrappen van de mensenrechten.

Vrijdag 4 juni Goed geslapen, de depressie was duidelijk moeheid, nu weer full of pep en energie. Ga nu 3e rapport schrijven in hotel Pristina..Neem dit dagboekje niet mee op de jungle tocht, zou zonde zijn als het wegraakt. Ik ben van plan het integraal op mijn computer te schrijven, want het laat eerlijk zien wat ik heb meegemaakt al die tijd, de hoogte - en dieptepunten. Alles loopt opeens zoals ik wil.

Derde reisverslag voor mijn website

4 June 1999,Miri, Sarawak, Malaysia,

Dear Readers, It has taken some time to integrate my thoughts about my visit to Aboriginal country. It may still be a report written by a confused mind, but anyhow this is what am thinking 10 days after I left Australia and traveling in a completely different country Malaysia. These adventures will be described in my fourth travel report. Well, dear readers be prepared for a highly negative experience. Since 9 may, I visited the original country belonging to the Aborigines. But what a great disappointment I have experienced during my stay. Lets start with my first encounter with the Aboriginal people. 350 km South of Darwin, in the town of Katherine, I got finally ,with quiet some difficulty, the permission to visit an Aboriginal community. I entered an iron gate of a house, where a complete family (20) were sitting on the terrace and in the garden. It was 2 o'clock in the afternoon. Except two children of 3 to 4 years old, everybody was drinking beer or a liquid that looked like alcohol of a purer form (the man said: "THIS IS GOOD STUFF" probably methyl alcohol). I explained to them the purpose of my world tour. "Oh you want to see the Aboriginal culture. This is our culture" he said. He was holding his glass of beer in front of my eyes with a fierce look in his eyes. This first cultural shock was unfortunately not the last one. In a social club of the dry community Jabiru in the National Park, the aboriginal have still the opportunity to drink beer as much as they like. In this respect I will quote some sentences of the minutes of council meetings in respect to this social club. "Since the release of the report Era we have unilaterally banned the takeaway sale from the Jabiru Sports and social club for a period of six months. This action generated a major protest from the population of Jabiru. Aboriginal drinkers have since then attempted to compensate for that restriction by traveling to the Mary river and Bark hut roadhouses to produce take-away supplies". When I visited this club I saw a complete family totally drunk and playing the slotmachines, not for some small money .I have seen how they changed hundred of dollars for coins at the bar. I had a conversation with a women called Heidi. She was proud of her German name. She was quite drunk, but tried to behave well, but all of a sudden she bursted out in saying: "You white men, you killed us all". The third example of my sad experiences was, when we were looking for a doctor in the town of Buranga. This because we found an Australian couple along a dirt road in the middle of the bush in a totally smashed car. The man apparently was badly hurt. The nearest town was 30 km away. When we entered the town we asked for the hospital. The first person we encountered was a women of about 60 years old, but so drunk that she could not speak a word. The second person was a man, also terrible drunk but while he was waggling on his feet, pointed in the direction where the hospital should be situated. The fourth example is when I was in a shop in a dry Aboriginal community. There was a big poster on the wall with the following text: "DO NOT SNIFF PETROL" Youngsters from the camp are smuggling from nearby petrol stations their drug. Well, these are my personal experiences and are examples of the widespread problem: ALCOHOLISM. I went to different libraries in order to check my experiences. Unfortunately I found similar observations. In a Social impact study of the Jabiru region of 1997, I found the following sentences: "There is a major alcohol problem in the community and concern about its effects on women's, children and family life. Domestic violence and children left uncared for and growing up with violence and neglect are a common occurrence. Young children running around unsupervised at night, parents fighting, property damage and antisocial behavior. Women are losing their culture. Traditional knowledge, craft, stories and rituals are not being passed on, because people are more concerned with basic needs as food, shelter and health. Many children are not going to school because they have no food,

money or packed lunch. The disruption of sleep and consequent neglect from parents drinking and fighting makes it difficult for children who go to school to concentrate or function to their full capacity". So far some quotations of this report. It is not strange that only 7% of the children reach a 12 year certificate. There is no obligation for the Aboriginal children to go to school. What to think of some other figures of the statistics found in official reports: "Aboriginal people die 20 years earlier than the white Australians;40% is unemployed;1 non-indigenous to 15 Aboriginal prisoners, whereas they form only 1.6% of the total Australian population". I also read a transcript of a speech of Colin Tatz from the Macquerie University who have worked since the seventies with the Aboriginal people:
"The scale of Aboriginal drinking is cosmic even galactic. For me the alcohol is the agent , the avenue the effects of carnage that is taking place. Having survived because they had to - having survived the trading men, the whaler and sealermen, the church men, the beef and cattle men, the welfare men and now the mining men - there is no longer the challenge to go on a kind of selfgenocide? Unlike our ordered societies where educational and technological changes evolve over time, Aborigines have been elided and telescoped across 300 years of industrial and technological revolution in some 30 years". He ends his speech with the dramatic words: "So with sadness and with some perhaps permissible impatience I look... at my 54 communities and my pessimism, returns, unbounded".Patrick Dodson, an Aboriginal, published a paper in 1998 "Will the circle be unbroken". I quote some remarkable statements. " We were told that we could be equal if we hanged - if we stopped being ourselves, left our country, forget our laws, abandoned our social and cultural autonomy. It could be shed, like a snake sheds its skin. Left behind on the earth, until blown away with the winds. The whites acted to proscribe and determine the indigenous circle of survival, they all positioned themselves as the judge of what was the best for the indigenous people. Whether that was for the common good or for the vested interest was never clear for the blackfella perpective". He ends his paper: "We must today make a move toward a healed and reconciled nation. Tomorrow, the question will be academic".The whole problem boils down to the fact that the Aboriginal people are not grown up in their culture with our most basis need in life : MONEY. For them it means nothing, only a way to buy alcohol in order to forget their misery. Not only the government gives them plenty of money without asking a recompensation, but they also get a lot of money from the mining companies for the rights to mine uranium and other valuable minerals from their sacred land. This money destroys their culture and especially their pride and identity. I call this without hesitation: "MENTAL GENOCIDE". This happens in a country were next year the Olympic games will take place. It will be good then to remember that 300.000 original owners of the Australian land are still discriminated, their culture destroyed and are given money to keep them quiet and to get drunk. The whites in Australia especially in the South are not at all concerned about these problems. I had quite a number of conversations with the so called 'red necks' who openly said to me: "We should kill them all, they are a nuisance, they are a pain in the neck. They get plenty of money and are not willing to work and to adjust to our culture. My answer to these red necks is: "Just let them alone, do not give them your conscience money. Let them take care of themselves. They are be more capable, then we are, to survive in the next century, when the lights will be turned off". But if we continue with this outrageous politics to give them money without any obligation from their side, we will finally succeed in destroying them, not only physically, but far more worse: also mentally! I end my report with what a member of Parliament for Perth Mr R.M. McLean has said: "We have to ask ourselves what is the rationale behind providing communities and individuals with large amounts of cash? What is the rationale behind requiring them to work? What is the rationale behind the councils we have established? It is the 'white man's way'". Indeed Mr McLean you just said it! When tourists come to Australia on organized tours (these are extremely expensive), they are shown the Aboriginal culture and also their products of arts. The art products are sold not by the Aboriginal them selves but by other non-indigenous Australians. I have never seen an Aboriginal standing in the numerous shops selling against high prices their

art products. Maybe a large amount is fabricated somewhere else but surely not in such great quantities by the Aboriginals. They are far to much gone by the alcohol to produce all these objects. What I have have seen, is kept away from the tourists. This is very sad because the foreigners could put pressure on the Australian politicians especially with the Olympics is sight, in order to help improving the life of the Aborigines. Maybe we can start on the internet with a fierce attack on the Australian government especially to their prime minister Howard. In to days newspaper there was just an article on the Aboriginal problem. Borneo post Friday, June 4 1999, p.15: "A historic draft of declaration aimed at achieving reconciliation with Australian Aborigines was released on Thursday only to run into controversy when Prime Minister John Howard said parts of it would be have to be changed". Howard has resisted calls for both an apology and a recognition of Aborigines custodianship in the past. Well my third travel report comes to an end, fortunately my fourth report will be far more pleasant to read. I have been travelling in Sarawak . A complete other world, full of hope for the future. Were people live who owns the land and can practise their own different cultures. Tomorrow I will go for seven days tracking trip in the jungle with the gatherers and hunters of the Penan Tribe. Last week I assisted a great festival in the middle of Sarawak among the Ibans, formerly coming from Kalimantan (Indonesian Borneo). They were formerly practicing head hunting. Fortunately they left my head on my shoulders, maybe to chaotic or radical? My best wishes from Asia, the continent of tomorrow

Zaterdag 5 juni- Zaterdag 12 juni De jungle tocht in een ander dagboek opgeschreven. Dit helaas niet in mijn archief teruggevonden De wederwaardigheden opgeschreven in mijn vierde reisverslag van 6 juli na terugkomst wereld reis. Toch laat ik dit ondanks geschreven op een latere datum hieronder volgen met toevoeging van vele foto's.

Vierde reisverslag voor mijn website

6 July Baarn, 1999

Already 3 weeks home, finally my last travel report. Reason of delay: a tropical bug got me. Fortunately the effects (high fever, diarrhea etc, probably intestinal parasitic disease and dysentery) became manifest two days after my return in The Netherlands on the 14 June, three days ahead of schedule. (I had already in Sarawak the feeling to get home as quick as possible!) From Darwin I had to fly via Sydney to Kuala Lumpur (cheaper!). The impression of Kuala Lumpur, very luxurious hotels, the biggest building of the world (452 m) next to slumps and beggars. Hugh contrasts between a small powerful dictatorial elite and a poor population of 19 million people. I arrived two days later in Miri, an important town for timber companies, who are robbing the hardwood from the Penan tribe in the Eastern part of Sarawak. To visit this area is very difficult you need a special permit. The government does not like people who will later on report on the criminal deforestation. 4 people form Brunei arranged month ago with a travel agent in Miri a special hiking trip in the area where the Penan tribe live. I could join this group on the 5 June for a trip of 8 days, walking 50 km in the jungle upstream along the Baram River from Long Banga to Bario. To fill up the time I went by bus, 8 hours (350 km) for the price of 34 RM (20 Dutch guilders) to Sibu, another big town at the mouth of the Rajang (the longest river of Malaysia 563 km). More than 50 % Chinese people live here. Due to the big harvest festival the Gaiwai, every hotel was fully booked, finally I found a small hotel where the man asked if I wanted a women. "Not yet". Next morning with an express boat (like an airplane without wings) to Kapit with a speed of 50 km per hour. You have to stay inside and watch Chinese fighter's films. The river is dark brown and full of branches and logs, all coming form the logging business upstream. The rivers are heavily polluted and killed of the fish. Along the river many places where big logs are loaded in boats. Some of the big logs are even transported from the rain forest by helicopters. From Kapit I took a speedboat to the government resort of Pelagus. A sort of propaganda stunt of the government to show the beauty of the rain forest. One of the few areas left over where there is still no logging. This to give the tourist a good impression of the rain forest and keeping him far away from the areas where the rain forest is destroyed by the logging companies. They also don't tell you that 100 km further stream upward they will built a dam for

hydroelectric power, where 10.000 people have to move and resettle in an other area. I visited a longhouse of the Iban tribe. They originally came from the south (Kalimantan) and killed the original people who were living along the river. They were real fighters and headhunters. 3 June I returned, after a tiring night in a bus, to Miri, from where I flew on Saturday 5 June with 4 people (two Australians and two New Zealanders) with a twin otter to Long Banga our starting point for the 7 days hike. A guide accompanied us, who knew the region well and spoke 4 different dialects of the tribes living along the Baram River. It was quite a shock to fly over the deforested area. First the brown big river of the lower parts of the Baram, with ships heavily with logs going to the barges waiting on the Chinese Sea for them to transport the hardwood direct to mainly Japan. Then the mountainous area with a huge pattern of logging roads, just like a river system with all side branches. Very depressing site. Near Long Bang we flew over an area that was devastated during the heavy forest fires in 1998. Although these fires where started on purpose by men, are a direct result of the logging of the big trees. Leaving a forest where erosion and sunlight which have dried out the primary forest. The primary forest intact is so wet that it can not burn burn.

Aankomst op het vliegveld van Long Banga. Begin van onze voettocht van 50 kilometer door de jungle

In Long Banga we met original Penan people who are still living in the bush and hunt wild animals (mainly the wild boar) with blowpipe and poisoned darts. This poison will kill you immediately even if it comes through a little scratch on your hand. The first three days we walked along very narrow paths through the primary forest, where sunlight and leaves are nearly not reaching the ground. Two porters of the Penan tribe accompanied us. Impressive was how the moved through the forest

Een echtpaar van de Penan stam met blaaspijp

They are able to catch a sleeping bird (Kingfisher) to roast above the fire. When they spoke to each other, it was soft spoken. I felt in comparison to them as a big elephant crushing his way through the jungle.

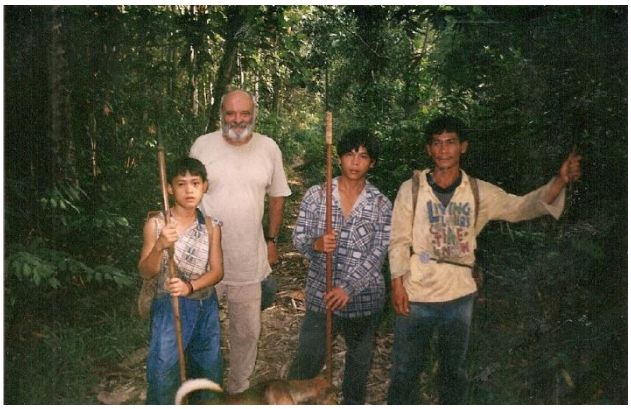

Links: Ontmoeting met Penan jagers. Rechts: het roosteren van een net gevangen Kingfisher

Link: onze Penan gids herkent de weg aan bepaalde tekens, die aan bomen zijn aangebracht

In een longhouse in een Penan dorpje

Our first stay was a Penan village, where we met people who have not seen white people in three years. We stayed in a house of the chief of the village. In the evening we got a visit of 40 people, mainly children, to have a look at these white strangers. They told us that they have to move in a couple of years because logging will start in this area. From there on we slept in the jungle. The porters prepared in no time a hut where, with a piece of plastic, we would be dry when it should rain. At nightfall the forest thousand of insects are starting to make an incredible amount of noise.

Links: De gidsen malen in 'no time' een hut om in te slapen. Rechts: bruggen zijn alleen over de grote rivieren

Over de kleinere rivieren moeten we wadend over steken

After two days of walking we reached the area of intensive logging. Along our trial we saw huge Meranti trees with a red cross and words of "No logging" and other cries of the Penan people trying to persuade the loggers to stop.

Stille getuigenis van de verwoesting van het regenwoud. Alleen de grote stammen worden gebruikt (als biefstuk haas)

There was no logging going on because of the big festival Gawai. Normally logging goes on day and night. We saw a huge tree cut down and only the best part of 20 meters was taken away, the rest stayed to rot. What rest is the secondary forest, with small trees in comparison with the large Meranti trees (up to 60 metres and to 9 meters thick). Before they reach these big trees they make a trace through the forest chopping down smaller trees. There are 6-8 Meranti trees on one acre.

It was a very depressing site to walk on these logging roads. Especially knowing that the rain forest we walked through the last two days will be cut in the years to come. In spite of the heavy protests of the furious Penan people, who see how their home ground is taken way from them. They have to live in settlements and to give up their normal way of life of hunting and gatherer. The people now use the logging roads to travel from one place to the other, therefore their normal trails are abandoned. The Penan people are not accustomed to walk in the sun. A Penan says on this effect: " But it all these trees are gone, if there is no longer a way for us to stay here - hot - We can't stand it hot. It is painful you will see the illness if the sun comes through". We gradually came in an area where the big trees are taken away and the road is partly unusable to due to heavy erosion. After some time they will repair the road and chopping down the secondary forest. At the end there will be left over a forest with some small trees and thick brushes. After 50 kilometers of walking we arrived in the valley of Bario. The people of this town have tried years in vain to create of this region a national park. But the government will exploit the area for still more logging!

Boven :Aankomst van de groep in Ba'kelalan, na een 50 km door de jungle zijn gewandeld. Onder: Het afscheidsdiner

Flying back from Ba'kelan to Miri it was impressive to see the labyrinth of logging roads crisscrossing the mountainous rain forest. I could now better imagine how it looks from the ground. The pollution of the rivers, the land erosion along the roads, the large chunks of trees

left on the side of the roads. All is waiting for a second treatment. This logging is a criminal act not only against the Penan people but also to humanity. The rain forests are the lungs of the world. The effect of this massive deforestation will have a great impact in the next century on our world climate.

Links: Een weg door de jungle aangelegd voor transport van hout. Rechts: dezelfde soort weg vanuit de lucht naast de rivier

I will end to give an account of the struggle of the Swiss Dr Bruno Manser who have fought like a lion together with the Penan people against the Malaysian authorities. In 1984 Bruno Manser first had contact with the Penan people in the Malaysian State of Sarawak, almost 15 years ago. At first Bruno lived among the Penan searching for the roots of mankind. He wanted to know more about peoples who lived more or less in an original unspoiled tradition. He became a kind of ambassador for the sufferings of an indigenous people threatened by logging companies and paramilitaries. Bruno spent six years in the rainforest of Borneo enduring many difficult situations (snakebite, fleeing from the paramilitaries, etc.). Tom de Booij
(Later toegevoegd: Bruno Manser is missing and presumed dead. Manser was last seen in May 2000 in the isolated village of Bario in the Malaysian state of Sarawak, close to the border with Indonesia. His last known communication is a letter mailed to his girlfriend on May 22, 2000 from the village of Bario, in the Kelabit Highlands, Sarawak, where he had returned to meet the nomadic Penan he lived with for so long.Manser is still regarded by the Penan as somewhat of an idol, named "Lakei Penan" (Penan Man).)

Bruno Manser with Penan people

A man that united them and has been accused by the government of arranging numerous blockades of logging roads (although no proof has been given) and having some positive effect by protesting in Tokyo and Europe about the alleged inhumanity of the tropical timber industry.fter search expeditions proved fruitless, a civil court in Basel ruled on March 10, 2005 that Manser be considered dead. Manser's unpopularity with Sarawak's government and the logging companies such as Samling Plywood, who have been known to use intimidation and violence as scare tactics have prompted suspicions surrounding his death, none of which have yet been proved. From Internet Wikipedia

Zondag 13 juni Slecht geslapen. Ik weet het verschil tussen droom en werkelijkheid niet meer, ik denk maar 3 uur geslapen Naar kerk gelopen heel veel mensen met lange oorlellen. Volle kerk leek op Paaseiland Mijn horloge gestolen in het badhuis toen ik een douche had genomen zeer symbolisch. Het vliegtuig om 12.30 naar Miri Over het gebied gevlogen war de Penan stammen wonen en al het hout wordt gekapt In Miri moest er gekozen worden wie verder mocht vliegen. Met het vliegtuig van 2 uur kon niet meer mee, wel om 7.10 uur.

Links: Penan met lange oorlellen. Rechts: Op het vliegveld van Ba'kelan, begin terugtocht naar Nederland

Stop in Kuching 10.40, aankomst in Kuala Lumpur Naar British Airways, was helaas blaaspijp uit het vliegtuig vergeten mee te nemen! Door het snelle overstappen kon mijn bagage niet meekomen, komt 2 dagen later Even gauw inkopen gedaan, Nu maar zien hoe het thuisfront op mijn vervroegde terugkomst reageert. Even rond twaalf uur vertrokken en komen om 6 uur in Londen aan

Maandag 14 juni Veilig in Londen geland. De aarde is rond. Wat zijn nu je gevoelens na 55 dagen: dankbaarheid, trots, woede en gelatenheid. Over 1 1/2 uur weer in Nederland wat zal ze opkijken? Blij of niet blij, ze heeft al een hele tijd niets van me gehoord . Wat gaan we nu doen, hoe stellen we ons op? Ik denk dat er maar een antwoord op is. Hoe kunnen we overleven, zal de centrale vraag worden. De reis was toch een grote bevalling. In zekere zin veel zwaarder dan ik me had voorgesteld. Steeds weer de nieuw energie op te brengen. Om 5.30 in Londen geland Bagage was terecht en wordt naar mijn huis gestuurd. Ma gebeld nam nog niet op, Mauk wel moest matchplay spelen, zou proberen af te zeggen. 8.40 ma gebeld moest erg huilen, zei dat ik zo veel van haar hou en dat de reis zwaar was geweest. Rennen naar vliegtuig kwam als laatste aan verkeerd nummer gekregen. De reis was heel duur 500 gulden, als je denkt de hele reis 1600 pond. Wat moet ik doen als ik terugkeer zelfs de pers NIET bellen en wachten tot zij komen, laat ze mijn homepage maar lezen, dan kunnen ze daaraan zien wat ze er me gaan doen. Heel vreemd gevoel heb ik, maar wel erg voldaan Dadelijk mij Serawak hemd aandoen. Waarschijnlijk mijn laatste grote reis, alles had anders kunnen zijn, ziekte etc. Programma thuis eerst uitrusten. 1 update website, 2 russisch, 3 piano. De vliegreis Amsterdam- Amsterdam 66 keer opstijgen en landen.

Na terugkomst in Nederland naar het woonwagencentrum Egelshoek, daar waar ik 21 april was vertrokken. Ontvangen door de moeder van Leny Terpstra. De baard van 55 dagen afgeschoren. Zo was de wereldreis tot een goed einde gekomen.

Na terugkomst behoorlijk ziek geweest. Hier een kort overzicht van het ziekteverloop. Terugkomst 14 juni. Laatste 3 dagen niet kunnen slapen. 15 juni rillerig .16 juni koorts 39.8 .17,18 juni buikloop (niet te controleren). 20 juni normale stoelgang, urine normaal,25 juni koorts 38.5 27 juni 38.6, overdag 39.9. Tot zo ver wat ik heb teruggevonden in mijn archief. Het bleek geen malaria, maar vermoedelijk een of ander infectie opgelopen in de jungle van Borneo.
Einde reisverslag wereldreis woensdag 21 april- maandag 14 juni 1999

Artikelen over de wereldreis: 23 april 1999 Folia Civitatas. Hoe is het eigenlijk met Tom de Booij. Experimenteel geoloog tot 1970 *(Sjaak Priester)Volgende week woensdag waarschuwt de 74jarige Tom de Booij met een internetboodschap vanaf Paaseiland de wereld tegen dreigende ondergang. Hij doet dat juist op die dag omdat het dan precies dertig jaar geleden is dat hij zijn eigen werkkamer aan de Universiteit van Amsterdam bezette. Daarmee was hij pionier van de universitaire actievorm bij uitstek.*
BIJ EEN ENKELING aan de Universiteit van Amsterdam roept de naam van Tom de Booij nog een herinnering wakker. Maar voor de geoloog *dr. T. de Booij* (74) in Baarn lijkt de herinnering aan de Universiteit van Amsterdam nog zo scherp als die aan de dag van gisteren. Volgende week viert hij in zijn eentje een merkwaardig jubileum. Dan is het precies dertig jaar geleden dat hij een nieuw actiemiddel aan de Nederlandse universiteiten introduceerde: de *bezetting*. De eerste bezettingsactie staat niet op naam van studenten maar van een medewerker. Dertig jaar geleden trokken de activiteiten van de geoloog eventjes sterk de aandacht. In de tijd dat de staf van de universiteit, met haar senaat en college van curatoren, nog door de Maagdenhuisbezetting uit zijn lethargie moest worden wakker geschud, ontpopte De Booij zich bij de geologen al als een eenzame radicaal. Op maandagochtend 28 april 1969 om half negen 's ochtends leidde dat tot een climax: de wetenschappelijk hoofdmedewerker bij het Geologisch Instituut lapte demonstratief de gevestigde wetenschap aan zijn laars en koos zijn eigen weg. Op dat moment prikte de toen 45-jarige Tom de Booij een *pamflet* op het mededelingenbord aan de Nieuwe Achtergracht en verkondigde aldus het ontstaan van *EGO, Experimenteel Geologisch Onderwijs*. De Booij weigerde door te gaan met het onderwijs zoals hij tot dan toe gegeven had. Niet langer meer wilde hij 'studenten opleiden voor Shell'. In plaats daarvan ging hij onderricht geven over *geopolitiek* - de politieke en sociale aspecten van de ongelijke verdeling van grondstoffen. 'Iedereen die zich hiervoor interesseert is welkom op kamer 85a,' schreef hij op het pamflet. Niet alleen het onderwerp was dertig jaar geleden aan de toch al tamelijk roerige universiteit een knuppel in het hoenderhok De Booij ventileerde van de ene dag op de andere ondeugende opvattingen over de *vorm* van het onderwijs. Tegen de heersende mores in liet hij zich *Tom* noemen in plaats van *doctor De Booij* en ook op andere manieren hief hij de verschillen tussen docent en student op.

Onderwijs zou bij hem niet langer op basis van 'patriarchale verhoudingen' worden gegeven, maar uitgaan van gelijkwaardigheid. Docent en student moesten komen tot een 'samenspraak om uitwisseling te krijgen van kennis en inzicht'. En dus werd een ieder die kamer 85a betrad onmiddellijk benoemd tot 'egoïst', medewerker van het EGOproject. De Booij had zijn eigen werkkamer *bezet* en was daarmee pionier in Nederland. Een van de eersten die de aan de UvA onttrokken en tot EGO-kamer gebombardeerde werkruimte van De Booij betrad was instituutsvoorzitter prof. Hermes, ongetwijfeld met de bedoeling om zijn dwarsliggende ondergeschikte van de dwalingen zijns weegs terug te roepen. *(Dit was niet Prof Hermes maar Prof Hospers).*Toen de dissidente hoofddocent hem feestelijk tot eerste 'mede-egoïst' uitriep, ontplofte de voorzitter bijkans van woede, zo wil de overlevering. Bij de studenten, althans bij de in 1969 dominerende linksige uitvoering daarvan, ging De Booijs experimenteel geologisch onderwijs erin als koek. Al maanden woedden er aan de UvA felle debatten over onderwerpen als de 'kritiese universiteit', over de rol van de intellectuelen in de klassenstrijd, over de wandaden van de Amerikanen in Vietnam en wat al niet. In het buitenland waren studentenrellen aan de orde van de dag onder aanvoering van Daniel Cohn-Bendit hadden Parijse studenten het zelfs bijna voor elkaar gekregen de Franse regering ten val te brengen. Aan de Universiteit van Amsterdam siste en broeide van alles dat binnen een paar weken zou leiden tot de legendarische Maagdenhuisbezetting. In dit maatschappelijk geborrel en gebruis kwam een dwarse hoofddocent als geroepen. Zeker omdat het ging om een bètadocent - want geologie, een inmiddels niet meer aan de UvA beoefende wetenschap, was een onderdeel van de toenmalige faculteit der Wiskunde en Natuurwetenschappen. Voor de week om was kwam Asva-voorzitter Johan Middendorp de betekenis van het experimenteel geologisch onderwijs bezegelen door kamer 85a van het Geologisch Instituut 'officieel in gebruik te stellen' als EGO-kamer. De Asva-voorzitter - in die tijd een hele peer - deed dat heel tegendraads door een *verticaal* lint door te knippen. Twee weken later zou de 'eerste Maagdenhuisbezetting' plaatsgrijpen. In tegenstelling tot wat veel wordt gedacht was dat niet de eerste demonstratieve studentenbezetting. Studenten aan de Katholieke Hogeschool Tilburg - tegenwoordig Katholieke Universiteit Brabant - waren hun Amsterdamse strijdmakers twee weken voor en verklaarden op 1 mei 1960 het bestuursgebouw van hun instelling - en passant omgedoopt tot Karl Marx Universiteit - tot bezet terrein hun

Tom de Booij nu, als maatschappelijk wereldreiziger (Foto Henk Nieman)

Het zojuist in leven geroepen EGO-project uit Amsterdam toonde zich prompt solidair met de Tilburgse actievoerders en voegde de daad bij het woord. Op 4 mei gaven de 'egoisten' gehoor

aan een oproep van de bezetters om 'het onderwijs in Tilburg op gang te houden' en verkaste het EGO-project naar kamer 49 van de Tilburgse Universiteit. Niet dat aan de Brabantse universiteit geologie of welke andere bètawetenschap ook werd beoefend, maar het mott0 van het EGO-project luidde: Alfa (politieke wetenschappen) plus bèta(geologische wetenschappen) is gamma (geopolitieke wetenschappen).In Tilburg werd De Booijs geologisch onderwijs nog experimenteler: de collegeruimte werd een *'total room',* waar niet alleen permanente 'onderwijsdiscussies' werden gehouden maar waar ook werd gegeten, geslapen en wat dies meer zij. Toen de Amsterdamse studenten het Tilburgse voorbeeld volgden en op 16 mei 1969 het Maagdenhuis bezetten - de Tilburgse actie was inmiddels achter de rug en De Booij en zijn getrouwen hadden hun tenten weer opgeslagen bij de Amsterdamse geologen - sloten de 'egoisten' zich onmiddellijk aan. Kamer 310 van het bezette UvA-bestuursgebouw werd ingericht als EGO-hoofdkwartier. Op 21 mei werd het Maagdenhuis ontruimd. Behalve ruim zeshonderd studenten trof de politie ook twaalf stafleden aan, onder wie Tom de Booij. Ze werden net als de studenten gearresteerd, maar hun proces-verbaal werd geseponeerd omdat ze als bemiddelaar werden beschouwd. Zes van hen pikten dat niet ('klassenjustitie!') en eisten, solidair met de studenten, een veroordeling. Er waren kamervragen voor nodig en bemiddeling van burgemeester Samkalden, maar uiteindelijk kreeg dr. Tom de Booij zijn zin: 500 gulden boete of vijftig dagen hechtenis, De vijftig dagen zat de tegendraadse geoloog in 1971 uit in het Utrechtse huis van bewaring. Maar toen was De Booij al vertrokken van de Universiteit van Amsterdam. Na de ludieke begindagen - behalve de Asva-top kreeg De Booij ook Robert-Jasper Grootveld en anderen uit de provo-voorhoede over de vloer - had het experimenteel geologisch onderwijs zo waar een serieuze kans gekregen. Argwanend gadegeslagen door zijn' meer behoudende collega's mocht De Booij een alternatief onderwijsprogramma opzetten. Een van de onderdelen was een karteringsproject in Zuid Frankrijk. De ruim twintig deelnemende studenten werden aangesproken op hun eigen verantwoordelijkheid als ze er de voorkeur aan zouden geven zes weken in de Franse zon te liggen in plaats van zich in te zetten voor het experimenteel geologisch onderwijs, zouden ze evengoed een goede beoordeling krijgen. Langs dezelfde lijnen organiseerde De Booij een 'geologische kommune' op Corsica. Het bleek een onderwijsvorm die niet beklijfde en de verhouding tussen De Booij en zijn collega's op het Geologisch Instituut - toch al geplaagd door jarenlange organisatorische verwikkelingen - verslechterde zienderogen. Het draaide uit op ontslag per 1 december 1970, na een zeventienjarig dienstverband bij de UvA. Eervol, tot overmaat van ramp - want Tom de Booij wenste van de gevestigde wetenschap helemaal geen respect te ontvangen. De Booij hield nog een afscheidscollege en hij kreeg een wachtgelduitkering mee. Hij kondigde aan zelfstandig te zullen doorgaan met de geo-politieke wetenschap en vooral te zullen blijven publiceren over de misdragingen van grote ondernemingen in de derde wereld. En dat was het dan, wat de onfortuinlijke relatie tussen de UvA en dr. T. de Booij betreft. Nooit meer zou de in een 'vriendelijk villaatje' te Baarn wonende maatschappijkritische geoloog iets van de Amsterdamse universiteit horen. Totdat er in 1981, elf jaar later, plotseling in een weekendbijlage van *NRC Handelsblad* een door Wim Wennekes opgetekend vraaggesprek staat met een leuke man: een zekere Tom de Booij uit Baarn. Van oorsprong is hij geoloog, maar tegenwoordig is hij onbezoldigd en gediplomeerd golfinstructeur. Zijn persoonlijkheid is des te markanter omdat hij zich als een vis in het water beweegt in de Baarnse hogere kringen - waar zijn bakermat ligt - maar tegelijkertijd met zijn licht bekakte accent de meest radicale standpunten ten beste geeft. En waarvan hij bestaat? Ach, de familie De Booij is niet onbemiddeld en verder krijgt hij tot zijn pensioen nog een wachtgeldje van de universiteit. 'Dat gesprek met Wennekes heeft me 180 duizend gulden gekost,' zegt De Booij nu - met een gulle lach. Want hier en daar begonnen er na de publicatie in *NRC Handelsblad* belletjes te rinkelen. Sommige ambtenaren aan de UvA vroegen zich af of twaalf jaar wachtgeld voor een van zichzelf al aardig in de slappe was zittende golfleraar te Baarn niet een beetje veel van het goede was en of het echt wel nodig was de uitkering tot diens 65e jaar te handhaven. Het college van bestuur krabde zich achter de oren en bekeek het ontslagbesluit uit 1970 nog eens van alle kanten. De Rekenkamer bemoeide zich

ermee, kamerleden leverden commentaar en de wachtgelduitkering aan de Booij werd spreekwoordelijk voor verspilling van gemeenschapsgeld. Eind van het liedje was dat de uitkering werd teruggedraaid en dat de kritische geoloog zich op 1 september 1982 moest melden bij de Sociale Dienst van Baarn - die overigens wel inzag dat er met het vrijgevochten, Walter-de-Rochebrune-achtige type op de reguliere arbeidsmarkt niet veel viel te beginnen. De Booij is er de man niet naar om zichzelf een schuldcomplex aan te praten wegens het op comfortabele wijze opmaken van gemeenschapsgeld. Is hij de afgelopen twaalf jaar niet nuttig bezig geweest dan? 'Ik opereer aan de grenzen van het maatschappelijk leven,' zei hij in augustus 1982 tegen *Folia*. 'Dat is mijn functie. Mensen bewuster maken.' Inmiddels is het dertig jaar geleden dat Tom de Booij zich met zijn experimenteel geologisch onderwijs een plaatsje veroverde in zo niet het hart, dan toch wel de annalen van de Universiteit van Amsterdam. De Booij, 74 nu, is nog steeds onbezoldigd golfinstructeur en interesseert zich ook nog voor de wereld en de wijze waarop deze door grote ondernemingen wordt opgepeuzeld. Erbij is gekomen zijn betrokkenheid met woonwagenbewoners - gevolg van een ontmoeting tijdens zijn vijftig dagen hechtenis wegens de Maagdenhuisbezetting. Woonwagenbewoners, als het tenminste echte zijn, 'en niet van die criminelen die niet eens wielen onder hun wagen hebben', behoren bij de weinigen die verantwoord omgaan met moeder aarde. Ze genieten van het goede dat zij heeft te bieden zonder haar te kannibaliseren. 'En deze mensen,' briest De Booij, 'deze mensen worden in Nederland in concentratiekampen opgesloten.' In *concentratiekampen?* 'Ja, sinds 1968, onder minister Klompé. Toen zijn in Nederland voor woonwagenbewoners concentratiekampen opgericht, met prikkeldraad eromheen, een slagboom en een wachtpost van de politie.' Inderdaad, op zijn 74e hebben mildheid en nuance Tom de Booij nog niet in hun greep en dat wil hij laten weten ook. Zijn bezigheden omschrijft hij als: 'geoloog, golfprofessional en activist, en een harde ook'. Behalve voor woonwagenbewoners zet hij zich in voor psychiatrische patiënten en voor de Bond van wetsovertreders. Hij stond aan de wieg van de Partij tegen ambtelijke willekeur. Hij verdiepte zich met behulp van experimenteel geoloog internet in andere wetenschappen zoals neurofysiologie. 'Je moet generalist zijn; de structuur van DNA ontdekt door Watson, niet een bioloog maar een kristallograaf. Hij is grootvader en bediscussieert met de klas van zijn kleinzoon, filosofische vraagstukken zoals 'hoe te overleven'. Hij is oprichter van de Stichting voor democratisering golfsport en wetenschap - ja inderdaad: van *golfsport en wetenschap*. Ik ben een gedrevene' zegt hij, 'Dat zit nu eenmaal in het beestje.' En volgende week, precies dertig jaar nadat Tom de Booij zich aal UvA ontpopte als radikalinski, grijpt alles in elkaar: wetenschap, woonwagen bewoners, de bedreigde aarde, golfsport en internet. Dan is De Booij op een 58 dagen durende wereldreis, 'financieel' mogelijk gemaakt door de Stichting democratisering golfsport en wetenschap'. Het is geen pleziertocht, uiteraard, maar een wetenschappelijke reis. 'Ik ga kijken of mijn gevoelswaarde tegenover woonwagenbewoners, aboriginals en de Penan stammen in Noord-Borneo in overeenstemming is met de feiten,' licht hij toe. Zijn reis begint symbolisch met 'een bakkie doen' bij Leny Terpstra in wagen B8 op het grote woonwagenpark Egelshoek in Hilversum en zal daar ook eindigen. Aanstaande woensdag zit De Booij op Paaseiland. 'Op dit eiland was een fraaie plantengroei, genoeg voedsel, vissen, vogels, dieren, toen het in 1500 werd ontdekt,' schrijft hij in het maartnummer van *Woonwagennieuws*. 'Toen de laatste boom was gekapt en de dieren waren opgegeten, zijn de mensen er elkaar gaan bestrijden en hebben elkaar opgegeten. Dit staat onze samenleving ook te wachten als we zo doorgaan.' Vanaf Paaseiland· zal Tom de Booij, precies op 28 april om 8.30 uur en dus exact dertig jaar na het aanspijkeren van zijn pamflet bij het Geologisch Instituut van de UvA, een Engelstalige internetboodschap wereldkundig maken onder de titel *Where is our planet earth heading to in the next century?* En dan is wat betreft Tom de Booy de cirkel rond. Niet dat hij dan de strijd opgeeft, o nee.

Woensdag 30 juni Baarnsche Courant Tom de Booij: 'Woonwagenbewoners weer op de kaart zetten'. Eén internetaansluiting per kamp

De Baarnse geoloog, golfprofessional en activist dr. Tom de Booij heeft zich opgeworpen als

belangenbehartiger/adviseur voor de woonwagenbewoners in Nederland. Ook voor de bewoners van Bisschopswaai, waarvan een deel nog deze zomer naar de nieuwe standplaatsen in tuindorp Eemdal verhuist, is hij dé vertrouwensman. De 74-jarige plaatsgenoot, op wie mildheid en nuance nog geen greep hebben, is net terug van een wereldreis langs de Aboriginals van het Australische Arnhemland en de Penan van Noord-Borneo.
Amper bekomen van de rellen vorige week dinsdag in het kamp aan het Leidse Trekvaartplein heeft hij het plan opgevat de wereld over het bestaan van de woonwagencultuur te informeren. Dat moet gebeuren via zijn Internet website (www.egoproject.nl/woonwagens), waarop ook actuele informatie komt. 'Ik ga zorgen voor een Internet-aansluiting op ieder kamp, zodat de woonwagenbewoners weer bestaan. De politiek heeft geen gevoel voor deze samenleving en heeft de zielen van die mensen gekrenkt. Ik vecht tegen deze onrechtvaardigheid,' aldus de strijdlustige De Booij, die in het verleden heeft bewezen dat waar hij voor knokt, werkelijkheid wordt. Op maandagochtend 28 april 1969 om half negen 's ochtends prikte de toen 45-jarige De Booij een pamflet op het mededelingenbord aan de Nieuwe Achtergracht, waar de wetenschappelijk hoofdmedewerker bij het Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam toen zijn bureau had. De Baarnaar weigerde door te gaan met het onderwijs zoals hij dit tot dan toe gegeven had. Hij wilde niet langer 'studenten voor Shell opleiden.' Hij koos voor onderricht over geopolitiek, dat wil zeggen de politieke en sociale aspecten van de ongelijke verdeling van grondstoffen. Op kamer 85a konden belangstellenden zich aanmelden. De Booij bezette zijn eigen werkkamer en was daarmee pionier in Nederland. In mei 1969 deed hij mee aan de bezetting van het Maagdenhuis in de hoofdstad. Vanwege zijn activiteiten en ideeën werd hij daar in 1970 ontslagen. Vanwege de bezettingsacties moest De Booij een gevangenisstraf uitzitten. Hij ontmoette een woonwagenbewoner en raakte bevriend met hem. Hij deed mee aan acties voor renovaties van het kamp Bisschopswaai en later aan de oprichting van de Partij tegen ambtelijke willekeur. 'Woonwagenbewoners zijn in al die jaren veel voor mij gaan betekenen. Vanwege mijn ideeën en opstelling sta ik eigenlijk alleen in de burgermaatschappij, maar ik voel me door woonwagenbewoners geaccepteerd. Ik voel me bij hen thuis, ik krijg energie en warmte als ik op een kamp kom. Ik wil me voor hen inzetten,' bekent hij. De Booij hielp de bewoners van De Egelshoek in Hilversum, het kamp aan de Haagse Leyweg, Bisschopswaai en het Leidse Trekvaartplein, dat vorige week door de sloop van een volgens de gemeente illegaal gebouwde woonwagenwoning landelijk nieuws was. Tom de Booij heeft geen goed woord over voor de politionele actie, die hem naast traumatische ervaringen op een gekneusde teen kwam te staan. Nog witheet fulmineert hij tegen de actie, die bij hem herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog opriep. In zijn ogen was 1968 een fataal jaar voor de woonwagenbewoners. 'Door de woonwagenwet moesten zij hun trekkend bestaan, hun beroepen opgeven en werden met de sterke arm gedwongen om te leven in grote kampen omgeven door prikkeldraad met een slagboom en een politiepost. Zij werden afhankelijk gemaakt van een uitkering. Voorheen hadden ze nooit een werkgever gehad. Het zijn nomaden die van nature willen overleven en van zo'n groep kun je niet verwachten solidair met andere groepen te zijn. Mijn poging de bewoners landelijk te organiseren is altijd gedoemd geweest te mislukken en dat was mijn grote fout', verklaart de Baarnaar. Hij vervolgt: Toen de woonwagenwet op 1 maart '99 werd afgeschaft, was dat het laatste tastbare bewijs dat reizigers in onze samenleving bestaan en ik dacht: Het kan toch niet zo zijn dat de woonwagencultuur niet meer bestaat. Op dit ogenblik zijn er ongeveer negenduizend woonwagens in Nederland en daar zitten nog wielen onder. Reizigers kunnen hun oude leven opnemen als de omstandigheden daartoe aanleiding geven. Door hun creativiteit, vindingrijkheid en sociaal gevoel kunnen zij juist in deze sociaal verarmde samenleving een waardevolle bijdrage leveren. Vandaar zijn initiatief om via Internet de cultuur van de woonwagenbewoners weer op de kaart te zetten. Met de wereldreis, die hij van 21 april (vertrek- en eindpunt was De Egels hoek in Hilversum) tot 17 juni maakte, wilde hij tot uitdrukking brengen dat het met onze maatschappij de verkeerde kant op gaat. Hoofddoelen van zijn. reis waren het Paaseiland - waarvan de oorspronkelijke schoonheid weinig resteert - de Aboriginals in

Noord-Australië die in reservaten moeten leven en de Penanstammen in Noord Borneo, die door de ontbossing worden getroffen. Naast het feit dat hij dertig jaar geleden tot zijn eenmansactie besloot was de reis bedoeld ' de mensen voor komende tijden te waarschuwen en alle reizende en oorspronkelijk levende mensen een hart onder de riem te steken. Uit zijn woorden blijkt dat de reis voor
Tom de Booij vermoeiend is geweest, maar bijzonder veel indruk op hem heeft gemaakt. Tijd om die impressies te verwerken is hem niet gegeven, want twee dagen terug in Nederland zag hij van nabij hoe naar zijn zeggen de overheid met het wetboek in de hand door honderd man ME, 50 man politie, twee arrestatieteams en met inzet van helikopters een woonwagen van een vrouw met twee kleine kinderen met de grond gelijk maakte.' De gebeurtenis gaf extra voeding aan zijn idee de woonwagenbewoner weer in beeld te brengen via een Internet-website. 'Een nieuw netwerk, waarover de bureaucratie niets te vertellen heeft,' aldus de Baarnaar, die tevreden is over de wijze waarop de gemeente Baarn de verhuizing van een groep Bisschopswaai-bewoners naar de nieuwe locatie in tuindorp Eemdal heeft voorbereid en ingevuld. Ook is hij zeer te spreken over de gegeven inspraak aan de bewoners en de totstandkoming van het plan het Bisschopswaai op te knappen. 'Baarn heeft begrepen hoe het wél moet, dat kan van Leiden niet worden gezegd,' besluit Tom de Booij.

Juli Woonwagennieuws: Conclusie na mijn wereld reis: Overheden willen minderheidsgroepen laten verdwijnen

21 April 1999 ben ik aan een reis van acht weken om de wereld begonnen, gestart vanuit de woonwagen van Leny Terpstra van de Egelshoek in Hilversum. Het eerste doel was het Paaseiland, midden in de Stille Oceaan Ik wilde zien wat er overblijft wanneer wij op onze aarde ook de laatste boom hebben gekapt en het licht uitgaat. Hoe we dan desondanks toch nog kunnen overleven. Een paar honderd jaar geleden hebben de bewoners van dit eiland de laatste boom gekapt en zijn bij gebrek aan vlees elkaar gaan opeten. Ik had verwacht een verlaten eiland aan te treffen, maar tot mijn verbazing zag ik een bevolking van 3000 mensen die in een haast paradijselijke omstandigheid leefden. Na de ondergang van de beschaving rond de 16de eeuw hebben, na een tijd van veie rampspoeden, ziekten, slavernij, aan het begin van deze eeuw toch nog 115 afstammelingen van de oorspronkelijke bewoners kans gezien om te overleven. Als het ware nieuwe. spruiten op de ruïnes van hun verloren beschaving. Hun manier van leven deed me sterk denken aan de Reizigers in Nederland, hun grote saamhorigheidsgevoel, hun zorg voor zieken en ouderen, hun creativiteit en hun overlevingsdrang ondanks alles. Op een vraag van mij of ze ook nog zouden overleven wanneer ze geen verbinding zouden hebben met de rest van de wereld was het antwoord volmondig: JA. Hoeveel mensen zouden in Nederland datzelfde antwoord geven, hoogstens de ouderen onder de Reizigers. We zijn hier al veel te afhankelijk van gas, water en elektriciteit geworden.

Aboriginals

Het tweede doel van mijn reis was om te zien of jagers en verzamelaars ons iets kunnen leren wanneer onze westerse samenleving ten onder is gegaan. Ik heb twee plaatsen uitgekozen waarvan ik dacht dat de mensen nog leefden in hun cultuur van jagen en verzamelen, zoals ze dat al tienduizenden jaren hebben gedaan. Dit zijn de Aboriginals in Noord-Australië en de Penan in de oerwouden van Borneo. In Australië leven momenteel nog 300.000 Aboriginals. Door de komst van de blanken zijn velen van deze oorspronkelijke bewoners uitgeroeid. Tot mijn grote teleurstelling is de toestand van deze mensen erbarmelijk. De overheid wil dat deze mensen hun oude gewoonten en cultuur vaarwel zeggen. Een Aboriginal zegt hierover: 'We moeten al onze waarden en normen overboord zetten en opgaan in de blanke 'cultuur', net zoals een slang zich van zijn vel ontdoet.' Ze krijgen van de overheid veel geld, vanwege het feit dat op hun grondgebied rijke minerale afzettingen voorkomen. Ze zijn niet gewend om met geld te leven en daarom wordt dit geld omgezet in alcohol in allerlei vormen, tot benzine aan toe (om te snuiven).

Cultuur

Met veel moeite heb ik toestemming gekregen om een kamp van de Aboriginals te bezoeken. De

toeristen worden ver weg gehouden van deze kampen en kunnen alleen plaatsen bezoeken waar ze, voor veel geld, zien hoe de Aboriginals vroeger leefden. Maar ze hebben niet in de gaten dat dit verleden tijd is. De werkelijkheid is heel anders. Toen ik het hek open deed van een huis waar een Aboriginal familie van 20 mensen leefde, zag ik heel wat anders. Op de kinderen na was iedereen stom dronken, midden op de dag. Ze vroegen mij wat ik hier kwam doen vanuit Nederland. Ik zei dat ik geïnteresseerd was in hun cultuur en dat ze mij misschien konden leren hoe je ondanks alles kan overleven in primitieve omstandigheden~ Dan ben je aan het goede adres, zei een man en hield mij een blikje met haast pure alcohol voor: DIT IS ONZE CULTUUR. Ik hoopte dat dit een uitzondering was, maar op de veie plaatsen die ik heb bezocht steeds weer hetzelfde liedje: dronken mensen. Ik ben in Darwin een bibliotheek ingedoken om te zien of mijn ervaringen niet een vertekend beeld geven van de werkelijkheid. Helaas werd ik door het lezen van vele rapporten versterkt in mijn mening dat op de Aboriginals door de Australische overheid mentale genocide (cultuurmoord) wordt gepleegd. Wat is er erger dan dat men mensen hun eigen waardigheid en zelfrespect ontneemt. Er zijn Aboriginals die om deze reden geen kinderen meer willen krijgen. De toekomst voor deze kinderen is hopeloos. Ze worden, doordat de ouders doorlopend dronken zijn, aan hun lot overgelaten. Zo maakt slechts 7% van de kinderen de lagere school af. Een wetenschappelijk onderzoeker, Colin Tatz van de Macquerie Universiteit die 50 leefgemeenschappen van de Aboriginals in de laatste tijd heeft bezocht, zegt over de Aboriginals het volgende: 'De mate van dronkenschap is astronomisch. Voor mij is alcohol de veroorzaker van de slachting die momenteel plaats vindt. Tot nu hebben ze vele rampen overleefd maar hebben nu geen enkele stimulans om te overleven en zijn ze bezig met een 'selfgenocide' (volkerenmoord). Het is onmogelijk voor ze om zich aan onze technologische maatschappij aan te passen.' Hij is dan ook zeer pessimistisch over hun toekomst als dit zo door gaat. Dit in een land waar volgend jaar de Olympische Spelen worden gehouden en de mensenrechten met voeten worden getreden.

Penan

Ik had toch nog hoop voordat ik de volgende plaats zou bezoeken: de jagers en verzamelaars van de Penan, die leven in de diepe oerwouden van Borneo. Maar ook hier is deze hoop in rook opgegaan. Dankzij een vervalste vergunning kon ik hun leefgebied bezoeken. De overheid wil in dit gebied geen pottenkijkers, vooral geen journalisten! De reden werd mij duidelijk tijdens een trektocht door de jungle van 50 kilometer in Oostelijk Sarawak. Op massale schaal 'wordt dit oerwoud ontdaan van de grote Meranti bomen die soms 60 meter hoog kunnen worden. Via een heel net van hiervoor speciaal aangelegde wegen wordt het hardhout getransporteerd naar de kust om vandaar te worden verscheept naar alle delen van de wereld, inclusief Nederland. Ongeveer 70% van het oerbos is al vernietigd. Door de aanleg van de wegen kan het zonlicht het bos uitdrogen, vandaar de vreselijke branden die dit gebied twee jaar geleden hebben geteisterd. Ik heb hiervan ook duidelijk de sporen gezien. De Penan hebben wel tegen de ontbossing geprotesteerd met blokkades, maar ze werden óf doodgeschoten óf in de gevangenis gestopt. Zij moeten nu lijdelijk toezien hoe hun leefgebied wordt verwoest. Ze leven vooral van de jacht op wilde zwijnen, maar deze kunnen geen voedsel meer vinden, zodat die ook die gedoemd zij om uit te sterven. Ik heb een Penan ontmoet die jaar geen blanken heeft gezien en nog steeds jaagt met blaaspijp met giftige pijlen, maar over een jaar kunnen de boskappers ook in zijn gebied en moet hij zijn manier van leven opgeven en in een nederzetting zijn leven de rest van zijn leven doorbrengen.. De overheid wil dat ze integreren in de samenleving. Veel overeenkomst met de Aboriginals van Australië, alleen raakt mij dit misschien nog meer want de oerwouden produceren de lucht die ik moet inademen. Als de ontbossing wereldwijd op deze massale schaal doorgaat, zijn de gevolgen hiervan nauwelijks et overzien. Denkmaar aan het Paaseiland.

Korte metten

Bij terugkomst i Nederland wachtte mij de volgden schok. Namelijk op 22 juni was ik getuige van de afbraak van woonwagen op het Trekvaartplein Leiden door een bulldozer, omringd door 100 man van de Mobiel Brigade. Tijdens een charge kreeg ik zelfs een klap op het hoofd dat was

fysiek niet erg, maar mentaal kwam de klap heel hard aan, Want deze criminele actie van de overheid is een direct gevolg van het feit dat sinds 1 maart van dit jaar - doro het afschaffen van de Woonwagenwet - de reiziger op papier doodgewone burgers zijn geworden. Er zijn nog meer tekenen dat de Nederlandse overheid de minderheidsgroep van 30.000 woonwagenbewoners met hun unieke cultuur in rook wil laten verdwijnen. Ze willen er brave burgers van maken die genoegen nemen met een rijtjes huis. Zo zijn er al rechtszaken geweest waar woonwagenbewoners het onderspit hebben moeten delven en gedwongen waren om hun vak te verlaten onder dreiging van de sterke arm. Dit geeft weinig hoop voor diegenen, die in dezelfde omstandigheden verkeren. Er wordt nu korte metten gemaakt met onwillenden. Wat te denken van het stoppen van subsidie voor het blad Woonwagennieuws. Nee het is menens en als de woonwagenbewoners niet massaal in verzet komen,. dan ziet de toekomst er somber voor hen uit,

Overheid vóór zijn

Het is jammer dat ik niet met een vrolijker verhaal na mijn wereldreis op de proppen ben gekomen, maar het is niet anders. Op de taart die we op de dag van vertrek in de woonwagen van Leny Terpstra hebben opgegeten stond: Gaan de reizigers weer reizen? Misschien is het enige wat erop zit om de overhead voor et zijn met de uitvoering van hun snode plan: de eliminatie van de woonwagencultuur. Wat zei L.A. van Doorn in 1940 ook weer: DE WOONWAGENS MOETEN VERDWIJNEN. Maar, let wel, dan heeft de overheid geen rekening gehouden met de woonwagenbewoner. woonwagens kan je verplaatsen, maar de cultuur en de reiziger niet!

Zaterdag 8 mei Artikel in ? De reiziger reist niet meer. Nieuwe wetgeving bindt woonwagenbewoner steeds meer aan één plek

De reis begon volgens de één een kleine tweehonderd jaar geleden, de ander houdt het op een vijftig jaar later, maar hoe het ook zij: alles wijst erop dat de reis ten einde is. De woonwagenbewoner vreest dat nieuwe wetgeving het onherroepelijke einde inluidt van de eigen subcultuur. 'Vroeger kende ik iedereen, waar we ook kwamen. Nu ken ik meer dan helft niet meer. ' De vagebond tenslotte toch verburgerlijkt?

De kleine kamp school staat al heel lang leeg. De kinderen bezoeken de scholen van de stad. Het gebouwtje, nog niet eens zo heel oud, dient tegenwoordig als trefcentrum. Ze kwamen er bij elkaar, als ze wat te bespreken hebben. Frits Pril, een goede vijftiger, wijst naar buiten, waar het voorjaar lonkt: 'Op zo'n mooie dag als deze krijg ik nog altijd de kriebels: dan wil ik weg. De reis zit je op de ene of andere manier toch in het bloed, dat gaat er nooit uit. Wie dat niet kan aanvoelen, zal ons niet begrijpen.' De Prillen zijn al generaties lang reizigers en die aanduiding mag vooral niet lichtvaardig opgevat worden. Reizen is in dit geval geen bezigheid, het is hun leven. Ze werden onderweg geboren en ze brachten onderweg hun leven door. 'Reiziger' is hun geuzennaam. Het onderscheidt ze van de aan hun geboortegrond vastgehechte 'burger'. Reizigers? Brave burgers gebruiken aan hun kant andere woorden om de woonwagenbewoners aan te duiden en die termen waren en zijn nog altijd weinig complimenteus. Burgers zetten bovendien al sinds 1918 (eerste woonwagenwet) hun autoriteit in om deze beweeglijke groep landgenoten aan de leiband te krijgen. Dat lukte slechts. ten dele. Ironisch genoeg lijkt pas de recente (1 maart) afschaffing van specifieke wetgeving de wielen voorgoed onder het reizende bestaan weg te schieten. Daarbij gaat het meer om het 'gevoel', dan om de feiten. In feite zijn de wielen onder woonwagens al sinds de jaren zeventig net zo onbruikbaar als het menselijk staartbeen. Het zit er nog wel, maar kwispelen lukt niet meer. Een man als Frits Pril is er een voorbeeld van. Vast werk bij de gemeente. Ook zijn wielen hoeven niet meer te draaien. Rest het gevoel van heimwee, naar de Achterhoek, waar hij als kind een tijd stond met zijn ouders, kattenkwaad op school, als hij niet werkte 'op de boer', want les één bleef dat je voor jezelf en je familie moest zorgen. Als het werk was gedaan en de handel gedreven ging het weer verderop. Het leven was hard, het leren schoot er bij in, maar de vrijheid was onbetaalbaar. Het is lang geleden. Toch: als het voorjaar wordt 'kriebelt' het nog steeds. Na al die jaren. Maar wat weet de

jongste generatie daar nog van? Pril:'Ik heb pas geleden mijn kleinzoontje moeten uitleggen wat een scharensliep eigenlijk is. '.En ach, in Enschede, op het kamp aan de oostrand van de stad, is het zo kwaad nog niet. Gemeentebestuur en woningstichting ontwikkelen plannen voor woningbouw op het woonwagenkamp. Een twintig, vijfentwintig huizen moeten er komen. Voor het eigen volk. Voor jongeren, die in de stad wonen, en terug willen naar de eigen besloten gemeenschap. En om mensen, die eerder door inkrimping van het kamp tot vertrek werden gedwongen gelegenheid te bieden terug te komen. Ze kunnen kopen of huren. Enschede zal straks een woning- en wagenwijkje zijn voor het 'eigen' volk hebben. Dat staat nagenoeg vast. Plaats voor ongeveer tachtig gezinnen. Vanaf 2001. Het duurt de kampbewoners eigenlijk te lang, maar er gebeurt in elk geval iets en dat ook nog op een schaal die ze aanstaat. Enschede is de laatste grote woonwagenlokatie in de wijde omtrek. De rest van Twente en Achterhoek grossiert in 'kleine kampjes'. Plaatsen voor twee, drie, vier wagens. Per gemeente min of meer verdeeld naar rato van het aantal inwoners. Almelo, ooit concentratieplaats; telt nu bijvoorbeeld negen van die minikampjes, de grootste met acht wagens, de meeste met twee of drie. En Goor: zeven gezinnen, vervangende nieuwe plaatsen in de maak. -Hengelo: veertien, drie kampjes en bij 'gebleken behoefte"ruimte voor zeven plaatsen meer. Aldus een greep uit inventarisatie van vorig jaar door het provinciaal bestuur, gepresenteerd met de wat klagende klinkende kreet: 'De huisvesting van woonwagenbewoners is een vreemde eend in de volkshuisvestelijke bijt.' Twente en de Gelderse Achterhoek voldoen met een 400 standplaatsen aan de gemiddelde 'wagendichtheid' in Nederland. Maximaal vier wagens in en dorp en vier maal vier wagens in een kleine stad. In het zuiden is het voller, in het noorden leger. De landelijke optelsom komt uit op rond de 8000 wagens voor 30.000 bewoners. En de bedoeling van alle wetgeving lijkt wel te zijn, dat ze nooit meer reizen. 'Al is dat natuurlijk nooit letterlijk zo gezegd, het is wel het effect', beaamt Paul Jongbloed, sinds de jaren zeventig in het woonwagenwerk en zeer begaan met het wel en wee van de reizigers in zijn werkgebied (groot) Enschede. Hij beziet de ongetwijfeld goede bedoelingen van de wetgever al lang met het nodige wantrouwen. Hij en zijn collega's noemen zichzelf niet voor niets bij tijd en wijlen 'deconcentratie-kampwerkers.' Het is een quasi functie-aanduiding, waarin ook Ely Prick zich blijkt te kunnen vinden. Hij is woonwagenfunctionaris bij het Steunpunt Minderheden Overijssel. Jongbloed en Prick verwachten dat gemeentes zich voortaan bij voorkeur zullen richten op die stukjes in de wetgeving, die hen ontslaat van de verplichting om in een verdere toekomst nog langer te voldoen aan de vraag naar standplaatsen. Alleen uitbreidingen, vernieuwingen en verbeteringen die al zijn toegezegd moeten uitgevoerd. Het enthousiasme dat daarbij aan de dag wordt gelegd verschilt nog al. Gewoonlijk houdt het niet over. Met vraag en aanbod, ervoer Prick meermaals, wordt een pokerspel gespeeld. Zo wist hij bijvoorbeeld van de bewoners zelf di;lt er een wagen in het Deldense leeg stond. Hij kende ook een familie die er graag in wilde, maar kreeg toch te horen dat alles 'echt vol' was. Die wagen? Daar wisten ze al iemand voor. Prick is nog steeds benieuwd wie dan wel. Paul Jongbloed en 'zijn' Enschedeërs mogen zich dan wel met meer toeschietelijkheid bejegend weten, van een leien dakje gaat het ook hier niet. Want probeer een woningbouwvereniging maar aan het verstand te brengen dat woonwagens tegenwoordig zeer duurzaam zijn. Niettemin schrijven de boekhouders van bouwverenigingen wagens pijlsnel af en becijferen ze kosten van de onderliggende grond met gemeenteschuurtje in ordes van grootte die in geen enkele nieuwbouwwijk zouden misstaan. Wonen in een wagen komt dan ook neer op een gemiddelde maand huur van 960 gulden. De helft van de reizigers woont gehuurd. Neem daarbij tevens in ogenschouw, zegt Paul Jongbloed, dat er betrekkelijk veel woonwagenbewoners minimum loners zijn. 'De buitenwereld', voegt Frits Pril er aan toe, 'heeft geen idee van zulke dingen. Die horen alleen-.maar van woonwagenkampen wanneer ze met een geweldige politiemacht binnenvallen voor iets waar ze in de burgermaatschappij twee mannetjes op af sturen. Of ze zien alleen de mensen die door de· handel rijk zijn geworden, want die zijn er natuurlijk, maar dat wil niet zeggen dat dus het hele kamp geld genoeg heeft. Een rijke woonwagenbewoner verhuist die meteen naar de goudkaap, die blijft zitten waar ie zit. Staat er

een grote auto voor de deur, dan heeft iemand van buiten al gauw commentaar. En dan rijden wij ineens allemaal in grote auto's. ' Woonwagenbewoners staan bovendien niet te trappelen Om hun sores op straat te gooien. Ze delen, zegt Prick, lief en leed in de er is een diepgewortelde cultuur. van onderlinge controle, gewoonterecht en saamhorigheid. Frits Pril: 'Woonwagenbewoners gaan niet bij elkaar op visite. Wat visite is, weten we niet. We vallen gewoon bij elkaar binnen en als het niet uitkomt zien we het wel.' Geen mens op het kamp zal in eenzaamheid verkommeren. Daar komt het ook op neer. Het is die sfeer, die ze· verbindt. Samen rouwen, samen trouwen, scheiden wordt, zeker door de oudere garde, niet geaccepteerd. En samen uitbundig feesten om een kind de dag van zijn leven te bezorgen, want dat is de dag van de eerste heilige communie nog altijd. Ze zijn' allemaal 'vrolijk rooms',. glimlacht Pril, 'maar we lopen de kerk niet plat.' De sier van het katholicisme die uitbundig kan zijn past bij de groep. Eén blik in het interieur van een wagen maakt het duidelijk. De hang naar voor gekruld en verguld porselein en gesneden houtwerk wordt niet onder stoelen of banken gestoken. In het onlangs opgerichte woonwagenblad adverteert een Belgische firma niet voor niets met prijzig 'barok meubilair'. De welstand van de bewoner kan immers nauwelijks op een andere plaats worden getoond dan in het beperkte interieur van zijn rijdende woning. Dat wordt dan ook gekoesterd: betreedt een wagen dus op kousenvoeten, laat het stoffig schoeisel buiten staan. Dat is vanouds de gewoonte, tenminste onder de echte reizigers. Want, legt Pril uit: lang niet elke woonwagenbewoners behoort tot dat volk. De zigeuners vallen er niet onder. Evenmin de nieuwelingen, die zich in de jaren zestig en zeventig op de kampen meldden toen een zoveelste wetswijziging het mogelijk maakte dat 'ex-woonwagenbewoners en/of hun nazaten 'in hun oorspronkelijke omgeving terug keerden, zo ze die behoefte gevoelden. Maar de wetgever definieerde dat begrip nogal ruim. Het gevolg was, dat een man als Pril 'de helft van de mensen niet meer kent, en dat was vroeger heel anders iedereen kende iedereen, waar je ook kwam in het land.' Dat er onder de nieuwkomers ook avonturiers waren met een dringende behoefte aan een mobiel adres, dat laat zich raden. Tom de Booij (74) heeft er nauwgezet studie van gemaakt, niet zo zeer om zijn weetje te weten, maar om feiten te hebben waarmee hij de overheid kan overtuigen in processen over sluiting van kampen, vermindering van standplaatsen en toepassingen van wegsleepregelingen. De Booij belichaamt zo ongeveer alles wat een woonwagenbewoner niet is. Hij is doctor in de geologie, hij verkeerde zijn halve leven lang in kringen waar het 'bon ton' was om 'in elke tweede zin een Franse uitdrukking te gebruiken' en hij was universitair docent in Amsterdam tot ze hem er in 1969 'uitschopten'. Hij stelt die feiten voor het goede begrip maar even onomwonden vast. 'Ik ben door mijn eigen milieu uitgespuugd. En terecht hoor. Volkomen terecht. Ik heb het er zelf naar gemaakt.' De golfclub in zijn woonplaats Baarn heeft hem nog het langst gedoogd. Tom de Booij heeft namelijk in de gevangenis gezeten, vertelt hij met genoegen. En wel, indirect,· omdat hij het EGO invoerde, het 'experimenteel geologisch onderwijs.' 'Ik vond het niet genoeg om het alleen maar te hebben over de vraag waar delfstoffen zitten, maar ook over de vraag hoe ze werden verdeeld. Hoe kan het dat de Biafraan zo arm was, terwijl de oliemaatschappijen aan dat land schatten verdiende. Die benadering werd me niet in dank afgenomen door mijn collega's. Wel door de studenten.' In het tumult, dat het einde van de jaren zestig kenmerkte, werd het EGO verboden. Studenten en docent pikten het niet en organiseerden een bezetting aan de toen nieuwe economische hogeschool van Tilburg. Er was politie, er kwamen rechtszaken. Studenten moesten zitten. 'Maar mijn zaak werd geseponeerd, ik was docent, dus van het andere volk. Dat wilde ik niet. Ik wilde dezelfde behandeling als mijn studenten.' Dat lukte en De Booij ontmoette er Jan Ebeltjes, een fakir. Ebeltjes was reiziger. Hij ontsloot voor de doctor een geheel andere wereld. Sindsdien bestudeert Tom de Booij de wereld van het woonwagenvolk en bouwde daar ook de mooiste 'heel rechtstreekse' vriendschappen van zijn leven. Zijn kennis vim de burgerlijke wereld van papier stelt hij sindsdien met graagte beschikbaar voor de papierschuwe wereld van de reiziger. In zijn studeerkamer staan dan ook enkele dozen vol dossier opgetast van zaken tegen staat, gemeentes en verzekeringen. De Booij: 'Een verzekering, die weigerde een woonwagenbewoner te verzekeren, want dat kon toch helemaal niet: een woonwagenbewoner

particulier verzekerd?'. Het punt is, ontdekte de Booij, dat 'de burgermaatschappij bang is voor alles dat beweegt. Dus dat moet stil gezet.' Maar diezelfde maatschappij zette de beweging wel in gang. De reizigers immers stammen van de Marskramers en de rondtrekkende artiesten, en zo kon men al twee eeuwen geleden huifkarren over de sporen van stad naar stad zien trekken. Het werd pas een probleem, toen de overheid zich ermee begon te bemoeien. De Booij houdt daarbij het jaar 1870 aan. Waarin de gemeentes verantwoordelijk werden geteld voor het lot van reizigers op hun grondgebied. In de praktijk: reizigers konden voortaan een beroep doen op de 'armenkas' van de gemeente, waar ze op dat moment waren. Dus poogden gemeentes die mobiele armen zo snel mogelijk door te sluizen naar de buren tenzij er werk was. Want de reizigers van toen reisden in de eerste plaats van werkplek naar' werkplek. Landarbeid in de oogsttijd, campagnes draaien in de suiker- en strokartonfabrieken. Hopend op genoeg geld om te kunnen overwinteren op kampen die 'van nature' waren ontstaan op kruispunten van routes. Dat het reizend bestaan tevens de handelsgeest aanwakkerde is niet me,er dan logisch, dat het typisch mobiele ambachten als de 'scharensliep' voortbracht evenmin. De staat, op zoek naar orde, schiep het 'centraal bevolkingsregister' en definieerde het begrip 'woonwagenbewoner'. Die werkte intussen aan gerieflijkere omstandigheden. Begin deze eeuw verschenen er houten wagens op de wegen. Handel en seizoenarbeid waren de aangewezen bronnen van inkomsten. Terwijl er tot aan 1940 in de praktijk een soort verjagingsbeleid ontstond dat nog altijd te maken had met de armenkas. Zo kon er geen sprake zijn van regelmatige scholing van de kinderen. 'Er is', zegt Tom de Booij dan ook, 'nog altijd geen traditie van abstract denken en dat maakt, dat men zich snel in de verdediging gedrongen voelt.' In de jaren zestig werd de integratiegedachte ontwikkeld. Er ontstonden grote regionale kampen. 'Altijd op de verkeerde plaats, liefst dicht bij de vuilnisbelt.' De Booij is hoorbaar boos. Maar goede bedoelingen kunnen niet worden ontkend. Grote kampen hadden het voordeel -zo zag men dat- dat er scholen konden komen en opbouwwerk. En dat ex-reizigers, als ze dat wilden, weer 'op reis' mochten al roestten de meeste wielen inmiddels al vast onder wagens. De Booij zette het gevolg van de maatregelen uit in een grafiek van het aantal wagens. Dat loopt vanaf de jaren zestig stijl omhoog. Van 3000 toen. Tot 8000 nu. 'Als ze het nu een probleem vinden, dan hebben ze dat zelf gemaakt', zo luidt zijn conclusie. En tenslotte was er de concentratie van de jaren tachtig. Grote kampen, die uiteen moesten vallen in kleine kampjes. De reizigers slaagden er nog altijd niet in de eigen stem te laten horen. 'We zijn bezig geweest met een landelijk overlegplatform. Uiteindelijk is dat jammerlijk mislukt, en dat betreur ik nog altijd. Ik denk dat het komt omdat ze er zelf niet meer in geloven. Ze zijn suf gepraat.' De Booij schudt het hoofd. Cynisch stelt hij vast: 'Over 25 jaar is er niets meer over, en dan kunnen wij er trots op zijn dat we een hele cultuur om zeep hebben geholpen.'

Donderdag 17 juni Artikel in Golfblad 't Jagerspaadje: Tussen de hole'tjes

Het is al weer zo'n 20 jaar geleden dat Tom de Booij zich begon te roeren om het Gooise geassocieerden golf op te stoten in de vaart der geschiedenis. Zo behoren onze club en Be Fair (thans 't Spandersbosch) tot Toms geesteskinderen, evenals (meer indirect) onze "dochter" G.C. Zeewolde. Tot Toms geesteskinderen behoren ook de periodieke marathonwedstrijden tussen onze Club en het aloude Be Fair, welk evenement werd opgevolgd door het Be Fair Open en vervolgens door de Tripartites (drie maal per jaar tussen Schaerweijde, 't Spandersbosch en 't Jagerspaadje, die ook elk om de beurt gastheer zijn). De Tripartite is een leuke traditie en het is steeds een genoegen voor het clubnegental te worden uitgenodigd.

Vervolg dagboek 1999:

Zondag 4 juli . daar is wel het een en ander gebeurd in die tussen tijd dat kan je wel zeggen de wereld reis (apart dagboek) en de ziekte na afloop + sloopactie in gemeente Leiden. In ieder geval heb ik mijn rust gevonden om alles wat ik in die 75 jaren heb meegemaakt te ordenen en het medium Internet te gebruiken om alles te ventileren. Liefde , mildheid en nuances zijn niet bepaald zaken die bij mij horen maar zal ik wel een poging wagen om ook deze eigenschappen verder te ontwikkelen. Het zal meer rust geven en ook meer innerlijke kracht. Met Peter heel

goed contact hij kan mij bij dit proces helpen. Met kinderen gelukkig goed contact maar ook hier nog veel te doen.
Maandag 5 juli Nog wel moe, vandaag veel computer. Veel Wimbledon gekeken en gezellig met Ma gefietst. Nu vandaag koorts 31.1 dus kunnen we er weer vol tegen aan. Lezen van Bruno Manser. Veel schrijven, dat ik me niet meer moet richten op de Penan, maar op de woonwagenbewoners, piano, Russisch en neuro wetenschappen.
Dinsdag 6 juli Alles van Bruno Mann gelezen, nu 4e travel rapport schrijven voor website.
Zondag 11 juli Gisteren van Mauk op mijn donder gekregen, ik had tegen Jan Wouters gezegd dat ze een huis in Frankrijk hadden gekocht. Vandaag hopelijk installatie pc. Daarna ga ik me helemaal verdiepen in pc.
Dinsdag 13 juli Heel zwarte dag, in bed blijven liggen, zag nergens meer een gat in, al om 5 uur wakker. Peter gebeld om hulp, piano gestudeerd om de tijd door te komen. Papier gebracht naar kamp Erfgooier en doorgereden naar Peter Delahay in Amsterdam. Peter zag in horoscoop dat ik als wind van achter had , ik er een nieuwe dimensie in ging. Met hem 3 uur gepraat. Zag hoe ik door de schokkende ervaring van Abo-Penan -Reiziger onderste boven was. Toen kwam het beeld dat we in een rijdende trein zitten, die met een steeds groter wordende snelheid (zonder dat iemand op de bol zit) op een rots te pletter slaat tegen een betonnen muur. Hier kunnen we niets aan doen. Hoogstens uit de trein springen, maar dat betekent zelfmoord. Het enige wat ons te doen staat is een beschrijving te geven van dit onomkeerbare proces Dus niet meer machteloos en wanhopig worden, omdat er nu zekerheid bestaat. De cultuur van Abo's, Penan, Reizigers is reddeloos verloren. Nu alleen zien daar waar de beschaving ten onder gaat en waar nieuwe loten verschijnen. Beginnen met de bakermat van de beschaving In het land van de Eufraat en de Tigris. Verder moeten we zorgen nieuwe zaden te maken.
Woensdag 14 juli slecht gegolfd. Brief van Nederlandse Golf Federatie, dat ik heb voldaan aan de gestelde voorwaarden voor herstel in de amateur status.
Donderdag 15 juli Geen goed gesprek gehad met Peter, harde e-mail gestuurd benieuwd hoe hij reageert
Vrijdag 16 juli Vroeg wakker. Naar bejaarden golf. Nieuwe weg proberen uit te stippelen. Golfderby op de golfbaan "de Schoot"St Oedenrode . De winnaar is Simeonshof.

Golfderby op de golfbaan "de Schoot" St Oedenrode . De winnaar is Simeonshof

Zondag 18 juli Gisteren110 gescoord. Vreemd toch nog geblokkeerd. Gisteravond receptie en feest huwelijk Hans Erik Sterken. Vanochtend weer zwaar depressief, weet niet wat ik moet doen. Het is toch dieper dan ik dacht. Wat te denken om te beginnen m mijn dossier uit te kammen, een soort memoires..
Maandag 19 juli Zwarte dag, heel slecht gespeeld wel gezellig met Adrienne en Haiko. Thriller

Britsh Open , 3 slagen voor laatst hole en nog verliezen: Jean vd Velde. Beslist om niets nieuws te beginnen maar alleen te ordenen in dossier en beginnen in 1953 eind van mijn verhaal voor de psychiater in 1987.
Zondag 1 augustus Nieuw begin Na de binnenkomst van de inspraak Hanson voor mijn nieuwe tekst en netwerk van geïnteresseerden opbouwen en email met slot conclusie sturen zo meer bekendheid geven aan mijn werkstuk. Na discussie met vd Werf na golfwedstrijd hoe weinig de gemiddelde beter gesitueerde afweet van de komende catastrofe. Adressenboek maken en dossier op orde brengen. Proberen minder chaotisch en alles op een rijtje te zetten. Vannacht met Ma om 3.30 afgesproken dat ik mijn lot als roepende moet aanvaarden!
Dinsdag 3 augustus Het blijft tobben alhoewel gisteren dankzij Peter nieuwe impuls nl. het versturen van website in druk aan 50 mensen. Zijn stichting Vulcanus betaalt. Nu maar zien of het reactie oplevert. Vandaag begeleidende brief schrijven.
Vrijdag 6 augustus Bom op Hiroshima 54 jaar geleden. Mijn ei is gelegd. Concert in Delft door Albert de Booij uitgenodigd.
Zaterdag 7 augustus Graancirkels heel vreemd. Veel surfen op internet vooral biotechnologie.
Zondag 8 augustus Zwart, zwart van 4.15 -6.15 wakker gelegen, veel sombere gedachten. Wat te doen?
Zaterdag 14 augustus Gisteren goed dag. Allereerst rapport van Reese uit USA, ook nog van iemand anders die mijn boek goed vond en zei dat ik met mijn werk moet doorgaan. Begonnen met herstart van Geopol bulletin. Gisteravond met Mauk en Carole midgetgolf Lage Vuursche, 11 onder par ! 34 1 boven baanrecord. Gezellige goede dag geweest. Doorgaan!
25 Augustus 1924 -1999. Vlissingen - Baarn
Dat was me een feest. Ik heb er eerst tegenop gekeken om gefêteerd te worden voor mijn 75 jaren. Maar achteraf bekeken moet ik bekennen dat ik er met volle teugen van genoten heb. Hiervoor ben ik allen die hebben bijgedragen om deze dag voor mij een waar feest te maken heel erg dankbaar. De dag begon al goed toen Adrienne en ik door een Rolls Royce (bouwjaar 1934) met chauffeur om 10 uur van huis werden opgehaald. Hiervoor had het Golf team Heren 2 van Anderstein gezorgd, waarvan ik nonplaying coach ben. Tijdens onze rit hadden we veel bekijks en de chauffeur gaf ons instructie om minzaam naar het publiek te wuiven, vooral na het drinken van een glaasje sherry uit de kristallen karaf uit het notenhouten kastje, ga je je al meteen heel anders voelen en gedragen! Het doel van de reis was Golfclub Anderstein. Wie schetst mijn verbazing dat op het bordes vrijwel alle leden van het baan-, horeca en administratie personeel ons verwelkomde . Dit was hartverwarmend en misschien wel het mooiste moment van de dag. Alles op de gevoelige plaat vastgelegd door de hoffotograaf. Een boekje met alle foto's werd mij al enkele uren later overhandigd.

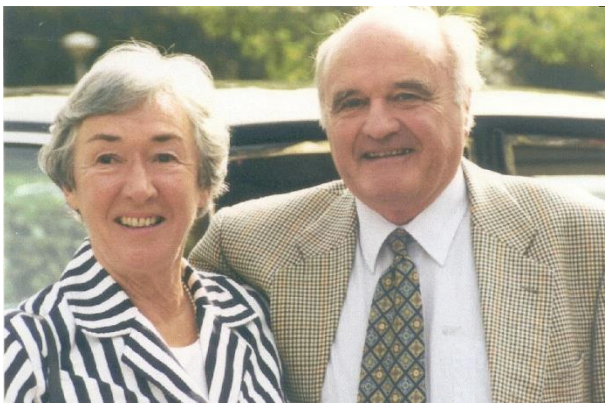
Aankomst op golfclub Anderstein met de door mijn golfteam gehuurde Rolls Royce met chauffeur

Het ontvangst comité betraand ui het personeel van golfclub Anderstein en een taart met 75 kaarsjes

Op de parkeerplaats stond ook nog een sportauto die ik voor enkele dagen mocht hebben. De auto is door een lid van het Golf team in bruikleen gegeven. Helaas mocht ik in deze auto alleen maar tot en met het weekend rijden. Daarna is het volgens een APV niet meer toegestaan, dat hoogbejaarden met meer dan 80 PK de weg opmogen. Het was wel een hele belevenis om in deze auto te scheuren, levensgevaarlijk. Gelukkig in goede staat afgeleverd.

De sportauto waar ik een tijdje mee mocht scheuren, ter beschikking gesteld door mijn golfteam

.Op het terras hebben we met alle genoemde aanwezigen koffie, met taart genuttigd. Ze hadden ook gezorgd voor een taart met 75 brandende kaarsjes. Hierna kregen we nog een lunch met champagne aangeboden, het kon gewoon niet op.
Na de lunch kwam het op een na voltallige Heren 2 team mij een oorkonde overhandigen met het erelidmaatschap voor het leven van het team. Het niet aanwezige lid belde wel vanuit Frankrijk op om mij te feliciteren. Ik heb ze toegezegd om ook volgend jaar het team te coachen, vooral nu we dit jaar gepromoveerd zijn. -s Middags met het team op de fraaie nieuwe golfbaan in Bunnik gegolfd. 's-Avonds zouden Adrienne en ik bij mijn zoon Mauk en schoondochter Carole gaan eten. Daar aangekomen stond door mijn hele familie me op te wachten . Totaal onverwacht en zeer ontroerend. Het diner verzorgd door Mauk en Carole was overheerlijk besprenkeld met heel veel wijn en emotionele speeches. Van mijn zoon Mauk kreeg ik een collage van foto's van mijn leven met tussen pozen van ongeveer vijf jaar. Alles in het geheim uit mijn dossier gelicht. Helaas waren mijn dochter Mariette en schoonzoon Paul en twee kleinkinderen Joep en Sascha deze dag nog met vakantie in Frankrijk, zodat we mijn verjaardag 2 dagen later op het eiland Ameland hebben gevierd. Daar hebben we van alles gedaan gegolfd zelfs bij nacht op

het strand, paard gereden, jeu de boule, gefietst en heel veel gegeten en vooral gedronken. Dinsdag 31 Augustus kwamen Adrienne en ik voldaan en gelukkig na deze feestweek thuis. Heel dankbaar voor alle liefde en warmte die we van iedereen hebben mogen ontvangen. Op naar de 100 jaar! Heel veel groeten van Tom en Adrienne de Booij

De viering van mijn 75sy e verjaardag in het huis van Mauk en Carole

Links: Mauk, biedt aan een collage van foto's van mijn leven . Rechts: Jan Maarten houdt een ontroerende speech

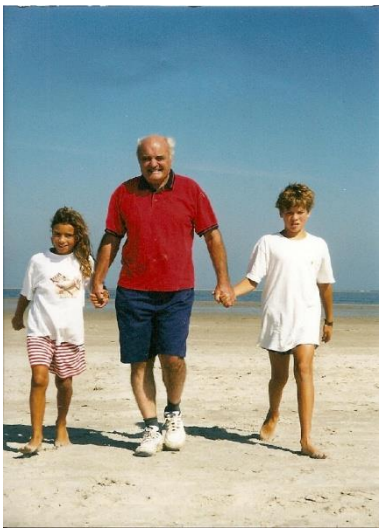

De viering van mijn 75ste verjaardag op Ameland

Vrijdag 27 augustus -Zondag 29 augustus Met familie naar Ameland.
Dinsdag 31 augustus Heerlijke week met veel festiviteiten voor 75 jaar De mensen, familie zijn heel lief voor me geweest. Alleen klemmende vraag "Wat te doen" in de voortjagende trein . Waar is de hoop? Begonnen met tweede wet van de thermodynamica.
Zondag 5 september Gezellig Joep te logeren, had helaas pijn aan voet. Lange brief aan Blauwkuip van Club van Rome geschreven.
Donderdag 23 september Positieve fase: acceptatie Tarot kaart: taak give up your addiction this need courage, give up need for approval. Live your power with courage
Vrijdag 1 oktober De tijd vliegt goede ontmoeting gehad met Jan Bresser op zijn boot. Zijn schilderij mag ik gebruiken als cover voor mijn boek: How can we survive. Elke dag tot 1 januari tenminste een pagina schrijven dat zijn er dus 92 .Niet meer eindeloos vergaren.
Woensdag 6 oktober Over 25 minuten komt nieuwe computer. Gisteren grote dag, sleutel gevonden brains our last resource. Zou het lukken met minder C2H5OOH?!
Zondag 10 oktober Goede 3 dagen gehad, 1 lezing, clinic en finale BMW. Nu alle achterstallige correspondentie. Van Peter eindelijk bericht gekregen. Nieuwe computer geïnstalleerd. Vol er tegen aan, nu ook weer beginnen met Russische les, piano en boek. Veel vrije tijd. Geen afspraken maken.
Zondag 31 oktober Moeizaam werk met schrijven. Geen contact met Peter, weg met vacantie en zakenreis nu weer alleen. Vandaag echt beginnen met afronden met hoofdstuk vision, genoeg materiaal verzameld en nu maar lanceren. Dan zien we wel weer. Gisteren lezing XSAC over alpinisme 1950-1965, lezing goed maar wel erg verleden tijd.
Vrijdag 5 november Eerste deel tekst weggebracht naar Erik voor correctie.
Maandag 15 november Net terug van operatie linkerpink. Fluitje van een cent, lekker teruggelift nu al weer achter de computer. Alle benodigde artikelen gelezen. Nu tekst afschrijven over Vision en op het net zetten egoproject nl/brain/vision
Woensdag 17 november
Donderdag 18 november - zondag 20 november logeren bij Paul en Mariette, op de kinderen passen. Heel gezellig, schatten zijn het. Gisteravond onthutst over gevangenis toestanden in VS. Wat te doen? Rustig alles opschrijven. Geen reactie van Peter. Hij ziet het kennelijk niet met mij ziet, wil zijn eigen leven. Dus zelf moet ik weer allen verder gaan zo is het eenmaal. Einde 20ste eeuw.

Behoud woonwagencentrum Trekvaartplein Leiden 1999 (deel3)

Dinsdag 2 maart Brief aan leden van de Vereniging van Trekvaartplein bewoners
Geachte Leden, Ik voelde mij zeer vereerd toen U mij gisteren als Uw belangenbehartiger en adviseur om raad vroeg. Na uitvoerige bestudering van de agenda van de vergadering van 1 maart jl met de Gemeente Leiden en Uw commentaar, ben ik tot de volgende conclusie gekomen. Het heeft totaal geen zin meer op deze weg door te gaan en de volgende geplande vergadering van 3 maart a.s. om half vijf in de middag te laten doorgaan. Ik roep daarbij nog even in de herinnering dat we indertijd hebben afgesproken dat we altijd bereid zijn om met de gemeente Leiden van gedachten te wisselen over inrichting van ons woonwagencentrum op uitdrukkelijke voorwaarde dat zij met een tekening zouden komen waarbij 100 wagens zijn aangegeven. Nu komen ze met een agenda waar pas op punt 4 de herinrichting van het Trekvaartplein aan de orde komt en uit de stukken die ik van U heb mogen ontvangen blijkt uit niets dat U bovengenoemde tekening heeft mogen ontvangen. Wat mij ook zeer verdrietig maakte was dat zelfs voor het punt 4 een punt 3 aan de orde is gekomen met zeer dreigende taal. Waarschijnlijk heeft het U allemaal een beetje overvallen en heeft U vurig gehoopt dat de gemeente Leiden eindelijk eens met iets positiefs zou komen. Niets van dit alles, we zijn weer terug naar af. Mijn advies luidt dat ook: annuleer de vergadering van 3 maart a.s. of de gemeente Leiden moet per aangetekende post U laten weten dat ze woensdag a.s. komen met een tekening van Uw kamp met daarop de herindeling van 100 wagens. Inmiddels verblijf ik met de vriendelijke groeten en wens U sterkte in de strijd. De gemeentes moeten niet denken dat door de afschaffing van de woonwagenwet de reizigers niet meer bestaan, want dan maken zij letterlijk en figuurlijk een kapitale vergissing, Tom de Booij, belangenbehartiger en adviseur van de Vereniging Trekvaartplein bewoners
Woensdag 11 maart Gedeelte van de brief aan de wethouder Tj. Van Rij van de bewoners van het Trekvaartplein.
Na overleg met onze adviseur Dr. T. de Booij hebben we besloten het toch maar weer eens te proberen en weer opnieuw de afspraken te maken voor "goed overleg" ën u het volgende te laten weten. Naast uw volledige openheid van informatie het ook nodig dat de afspraken die zijn gemaakt op 10 juni '97 voor het "Nieuw Overleg" met de gemeente ook door de gemeente worden nagekomen. Ook moeten wij er op kunnen vertrouwen dat gemaakte afspraken niet geruisloos verdwijnen of worden veranderd zonder iets van overleg en overeenstemming Met name de voorbereiding van het laatste overleg op 1 maart was geheel buiten de afspraken voor "Nieuw Overleg" van 10 juni. Het is duidelijk overeengekomen, dat alle informatie die van belang is voor het bespreken van de overeengekomen gesprekspunten met voldoende tijd vooraf beschikbaar moet zijn voor alle deelnemers van het overleg. Voldoende tijd is dat wij de gelegenheid hebben de andere bewoners er daarbij te betrekken zodat vanuit onderling overleg met enige afvaardiging kan worden deelgenomen aan het overleg van de gemeente. Wij kunnen niet zinvol overleggen als wij op maandagmorgen stukken krijgen voor overleg om half vijf dezelfde dag met ook nog enkele niet afgesproken discussiepunten op uw agenda. Dat heeft geen zin en roept alleen maar negatieve gevoelens op.
Vrijdag 26 maart Gedeelte van artikel Leidsch Dagblad: Overleg Trekvaartplein vlot getrokken
Er wordt weer voorzichtig gepraat tussen de gemeente Leiden en de bewoners van het Trekvaartplein. De gesprekken gaan over de herinrichting van het kamp met maximaal honderd standplaatsen en de inning van achterstallige huur voor standplaatsen van wagens. De herinrichting van het kamp staat voorlopig begroot op 20 miljoen gilden.
Dinsdag 30 maart Artikel in Leids Nieuwsweek: Weinig schot in overleg over toekomst van Trekvaartplein *(Geeske Wildeman)*
Omdat het Trekvaartplein niet meer voldoet aan de eisen van het Bouwbesluit probeert de gemeente in goed overleg te komen tot een nieuw inrichtingsplan. Nu heeft het plein79 legale standplaatsen, maar met de illegale wagens erbij, komt het totaal op bijna honderd. De gemeente

heeft toegezegd om voor deze honderd wagens standplaatsen te verzorgen, maar vindt méér woonwagens onverantwoord. Omdat de bewoners blijven vasthouden aan 120 plaatsen is het overleg op 3 maart niet doorgegaan. Daarom kon wethouder Van Rij nog altijd geen concreet mededelingen doen over de voortgang van de herinrichting in de commissie - vergadering van afgelopen vrijdag.
Van Rij heeft wel vertrouwen dat de gesprekken met de bewoners alsnog worden voortgezet want het blijft de bedoeling de woonwagenbewoners zoveel mogelijk in het inrichtingsplan te betrekken. Aan het maximum van honderd wagens kan echter niet getornd worden. "Het zou me zelfs een lief ding waard zijn als we tot minder plaatsen zouden kunnen komen" reageerde Van Rij in de commissie RPWV. Van Rij vindt het jammer dat het bewoners overleg is opgeschort, maar is van mening dat de bal nu bij de bewoners ligt. "Wij bieden honderd standplaatsen op het Trekvaartplein en in de toekomstige wijk Roomburg is rekening gehouden met 30 plaatsen, zelfs meer dan de bewoners eisen". Daan Sloos van de eenmansfractie Socialistisch Partij Leiden is echter van mening dat 30 standplaatsen in Roombrug veel te weinig is voor een woonwagenkamp. "We hepen het in Stevenshof gezien en ook in Rijswijk is zo'n klein project mislukt. Buurtbewoners nemen de woonwagenbewoners dan niet op in hun gemeenschap "
Omdat het bewonersoverleg voorlopig is vastgelopen, ligt de voortgang van de herinrichting ook stil. Toch wil Van Rij zo min mogelijk vastleggen. "Door als gemeente zo blank mogelijk het overleg met de bewoners in te gaan, voelen de bewoners zich daadwerkelijk betrokken bij de plannen voorde herinrichting". Ook hoopt hij dat de verschillende politieke fracties nog geen standpunten innemen :"Eensgezindheid is nu het beste. Iedere centimeter verschil tussen de fracties wordt vertaald in een meter nieuwe eisen van de bewoners."

Woensdag 21 april Artikel Leidsch dagblad*:* Ontruiming maakt einde aan overleg Trekvaartplein. Woonwagenkamp dreigt met verzet *(Herman Joustra)*

Als de gemeente zijn voornemen om een familie van het Trekvaartplein te verwijderen daadwerkelijk uitvoert kan ze rekenen op hevig verzet van de overige bewoners van het woonwagenkamp. Het voorzichtige overleg dat Leiden en de woonwagenbewoners na een periode van grimmig stilzwijgen onlangs werd gevoerd is dan weer van de baan. Dat is de boodschap van de belangenbehartiger van de bewoners in ene brandbrief aan de gemeente. Vorige: week maande de gemeente een van de families het Trekvaartplein te verlaten. Volgens wethouder T. van Rij is daar in maart ook met de overige bewoners over gesproken. De familie die nog niet op het kamp woonde. was op dat moment bezig met het maken van een standplaats. Dat gebeurde op een plek waar voor een groenbestemming geldt. "Wij willen woonwagenbewoners behandelen als een ieder ander"', zegt van Rij.. "Tegen iedereen die bouwt zonder vergunning - er wordt daar geen woonwagen neergezet, er wordt gebouwd - treden wij op. De overige bewoners van het kamp hebben gezegd dat ze in dit geval niet solidair zouden zijn." Desondanks schrijven diezelfde bewoners nu. dat de actie van de gemeente hen in het verkeerde keelgat is geschoren. Leiden heeft de afgelopen jaren uitbreiding van het aantal wagens oogluikend toegestaan, stellen zij. En daarmee is met name de gemeente verantwoordelijk voor de huidige situatie. De bewoners vinden bovendien dat het moment door de gemeente uiterst ongelukkig is gekozen. Sinds kon zijn beide partijen weer voorzichtig in gesprek over de herinrichting van her kamp en de inning van achterstallige huur voor standplaatsen en wagens. Een jaar geleden kregen ambtenaren en wethouders nog te horen, dat ze niet langer welkom waren op het kamp. De bewoners waren van mening dat ze al lang genoeg aan het lijntje waren gehouden. Ze wilden pas weer in contact treden als uitbreiding naar 120 standplaatsen bespreekbaar was. Het gesprek is onlangs heropend. hoewel Leiden is blijven vasthouden aan de honderd plaatsen.

Vrijdag 18 juni Artikel in Leidsch dagblad Politiek maant wethouder Van Rij tot spoed .'Los snel probleem Trekvaartplein op'

De problemen rond het Trekvaart plein en het conflict tussen de woonwagen bewoners en de

gemeente moeten nu zo snel mogelijk worden opgelost. Leiden moet binnenkort met een delegatie van het Trekvaartplein het overleg weer aangaan, daarbij bijgestaan door een onafhankelijk gespreksleider. Die oproep deed vrijwel de voltallige commissie volkshuisvesting gisteravond aan wethouder T. van Rij.
Alle partijen op LWG/De Groenen na gaven aan dat de impasse nu echt lang genoeg heeft geduurd. "Niemand is gebaat bij deze situatie", vatte VVD'er L. de Lange het algehele gevoel samen. Bovendien kregen politici de indruk dat de bereidheid bij beide partijen er inmiddels weer was om te praten en om samen een oplossing voor de problematiek te bedenken. De kwestie rond het woonwagenkamp aan het Trekvaartplein tussen Leiden en Oegstgeest sleept al jaren. Bij herhaling werden de gesprekken over een inkrimping van het kamp (deels vanwege een verplichting van het Rijk) opgeschort. Meestal liepen de bewoners weg van de onderhandelingstafel. Een paar jaar terug laaide het conflict bijzonder hoog op. Toen werden politici zelfs bedreigd. Sinds een aantal maanden zoeken de gemeente en de woonwagenbewoners weer voorzichtig toenadering tot elkaar. Afgesproken werd dat een· ,derde de gesprekken tussen beide partijen zou leiden. Zowel de gemeente als de bewoners kregen de kans kandidaten te zoeken. Terwijl onder andere D66 de indruk had gekregen dat de woonwagenbewoners inmiddels enkele mensen op het oog hebben, moest wethouder Van Rij bekennen dat de gemeente nog niemand heeft gevonden. Alle kandidaten die Leiden benaderde, hebben bedankt. De wethouder wilde niet meer beloven dan dat hij hoopte kort na de zomer vooruitgang te boeken.
D66'er O. Welling meende niettemin toch al een opening te zien in het conflict. Een gesprek van leden van de commissie volkshuisvesting met het kamp was daar naar zijn idee niet slecht gevallen. "Op ons voorstel in een brief om honderd woonwagens op het Trekvaartplein te laten staan en er dertig te verplaatsen naar Roomburg, werd niet voluit met ja gereageerd, maar dat lijkt me voldoende hoop geven om het overleg weer op te starten." Volgens Van Rij bevat het antwoord van de bewoners 'toch nog een groot aantal clausules'. SP'er P. Day plaatste een kanttekening bij zijn steun aan het overleg. "Ondanks beloftes worden er woonwagens weggesleept omdat de bewoners zich aan geen enkele afspraak houden. Ik vind dat niet netjes van de gemeente." Day pleitte ervoor te wachten met maatregelen totdat een goede oplossing is gevonden.

Woensdag 23 juni Artikel in Leidsch Dagblad: 'Dit is een oorlogsverklaring; praten is zinloos geworden' *(Robert Minkhorst)*

Jani van der Linden slaat even , handen voor haar ogen. "Ik weet niet wat ik moet doen", ze vertwijfeld. Wanhoop en woede klinken door in haar stem. De gemeente Leiden is al vele uren bezig om haar huis op het woonwagenkamp aan het Trekvaartplein af te breken. Haar moeder vangt haar zo lang op in haar woonwagen. Kijken naar de sloop doet ze niet of nauwelijks. Nog een paar uur en Van der Linden en haar twee kinderen zijn dakloos. "Mijn dochter blijft hier op het kamp", zegt moeder vastberaden. "Ik ga wel in de schuur wonen. Dit is voor het eerst dat zoiets in Nederland gebeurt. Resoluut wordt een huis tot op de grond afgebroken." Ronduit belachelijk en schandalig vindt Jani van der Linden wat haar vandaag overkomt. Ze is boos op de gemeente en vooral op de ambtenaar die speciaal is aangesteld voor het overleg met het kamp. "Ze heeft gewoon willen laten zien wie de baas is", briest ze. Dat haar huis ("het mooiste van het kamp) niet op die plek mag sta vindt ze niet zo zeer tellen. "Er mocht hier zoveel niet. Maar dat werd allemaal toegelaten." Die morgen, toen de deurwaarder met een ambtenaar haar uit de villa kwam zetten, probeerde ze gauw nog wat kleren en speelgoed in de pakken. Ze werd tegengehouden. Haar kinderen zaten al op school en zullen daar ook na schooltijd nog enige tijd blijven. "Dit had allemaal niet gehoeven", zegt Van der Linden. "Het huis was verkocht". . Mij was al een plaats toegewezen op het nieuwe Trekvaartplein." Haar broer Janus van der Linden zegt:. "Het terrein zou toch gerenoveerd worden. We dachten niet meer dat dit zou gebeuren." Alle kosten worden op de eigenaar van het huis verhaald. Geld daarvoor zegt Van der Linden niet te hebben. Hoe ze haar in beslag genomen huisraad terug kan krijgen, weet ze niet. Een zus

uit Leeuwarden belt. Ze heeft gehoord wat er in Leiden aan de hand is en wil weten hoe haar familie het maakt. De chaos die buiten op het plein heerst, slaat nu ook toe in de wagen van Cobe van der Linden. Mensen schreeuwen door elkaar heen en iedereen verkondigt zijn mening. Twee meisjes ontgaat de paniek. Beiden, de een in een stoel en de ander zittend tegen de verwarming, staren wezenloos voor zich uit. "Het is oorlog", roept iemand. Jani's broer valt bij: "Hier komt geen ambtenaar meer het terrein op. Wethouder van Rij ook niet." Tom de Booij beaamt dat. De Booij woont in Baarn, maar is al enige jaren adviseur en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartplein Bewoners. Hij bemiddelde ook tussen de gemeentes Hilversum en Baarn en de kampen daar. "Opeens ingrijpen op z'n brutale manier, we stonden eerst met elkaar te praten en toen begonnen ME'ers te meppen, kan niet. Maar het kan ook weer wel, met wetten. Het is onvoorstelbaar. Dit is een oorlogsverklaring. Praten is nu zinloos geworden." De Booij is ook met de wapenstok geslagen, maar hij haalt er achteloos zijn schouders over op. De ME-charge waarbij De Booij ook is geraakt, is de enige van de dag op het plein. Na vijven hebben de meeste ME'ers hun helmen af en praten wat na met sommige bewoners.

Machteloze woede

Woensdag 23 juni Artikel Leidsch dagblad *(Robbert Minkhorst)*
Voor hun uitzonderlijke daad om honderd ME'ers in te zetten om de sloop van een illegale bungalow op het woonwagenkamp Trekvaartplein in goede banen te leiden, krijgen burgemeester Postma en wethouder van Rij brede steun van de Leidse politiek. Postma zegt dat het optreden van de ME onvermijdelijk was. De bewoners beschouwen. de sloop als een oorlogsverklaring. De bewoners stellen vast dat overleggen met deze gemeente geen enkele zin heeft. In hun ogen pleegt Leiden woordbreuk. Ze refereren aan de belofte dat de gemeente 'niet zal slepen en dat verhuizing alleen op vrijwillige basis kan geschieden'. Volgens Van Rij heeft die afspraak niets met de sloop van de woning te maken. Van Rij en Postma krijgen brede steun van de politiek. De collegepartijen PvdA, GroenLinks, D66, CDA en de RPF/SGP/GPV-fractie zeggen dat zij verstandig hebben gehandeld en dat een andere oplossing niet mogelijk. was. S. ter Harmsel (Groenlinks): "Dit sleept al jaren. Op een gegeven moment houdt het op." R. Hillebrand (PvdA): "Regels zijn regels. Illegale bouwsels worden niet getolereerd." "En dat geldt ook voor het

Trekvaartplein " , zegt O. Welling (D66). Het onafhankelijk raadslid D . Sloos denkt er anders over. Sloos heeft aangeboden als bemiddelend gespreksleider, in het overleg met de woonwagenbewoners op te treden. "Maar ik wil eerst rust hebben op het Trekvaartplein. " Liever had Sloos gewacht met sloop van de woning. Dat vinden' M. Schultz (VVD) en, M. Vlasveld ' (LWG/De Groenen) ook. "Natuurlijk moet de gemeente optreden tegen illegale bouwwerken, maar in dit geval geldt een andere situatie. Beter was eerst om het overleg weer op te starten en onderlinge afspraken te benadrukken", denkt Schultz. Een deel van de bewoners trok gistermorgen rond elf uur woedend de stad in om verhaal te halen bij de gemeente, daarbij achtervolgd door de ME. In het stadhuis richtten de bewoners enkele vernielingen aan. Er zijn drie aanhoudingen verricht. Op het Trekvaartplein liep het in het begin van de middag ernstig uit de hand. Op het moment dat de verhuiswagen wilde vertrekken, kwamen bewoners in opstand. Ze duwden een Volkswagen Kever op.de weg en dreigden die in brand te steken. De ME moest met geweld de blokkade opheffen. Vanaf dat moment riep de politie de 'noodtoestand' uit op het woonwagenkamp. Iedereen moest zijn wagen in. Toch bleef een aantal bewoners in de buurt van de woning. Agenten traden daar niet tegen op. Tegen vijven werd het rustig op het kamp. '.

Woensdag 23 juni Artikel in Leidsch Dagblad Grimmige sfeer op Trekvaartplein *(Ad van Kaam)*

Bij elke graai die de grijparm uit het dak neemt, schudt de wat oudere man moedeloos het hoofd. "Had dat nou niet anders gekund", wijst hij op de kraan die onverstoorbaar doorgaat met zijn destructieve werk. Zijn beduidend jongere medebewoner van het Trekvaartplein gebruikt daarentegen geheel andere termen om zijn afkeer over het gebeuren te spuien. "Tuig is het", sist hij in de richting van het cordon ME'ers dat iedereen en alles op afstand houdt bij het slopen van het huis. "Zoveel machtsvertoon heb ik nog nooit gezien. Ik durf erom te wedden dat er in Kosovo minder Nederlandse uniformen rondlopen dan hier aan de Haarlemmerweg." Ja, de sfeer was grimmig gisteren op het plein waar de bewoners zonder uitzondering schande spreken van de manier waarop het geschil tussen de gemeente en één van hen daar ter plekke wordt beslecht. Dat gebeurt inderdaad op rigoureuze wijze. Met de slopershamer. Nadat de inboedel eerst nog keurig is ingepakt en de ramen netjes uit de sponningen zijn verwijderd, gaat vervolgens resoluut de beuk er in. Hap voor hap trekt de kraan de woning, die volgens de gemeente illegaal is gebouwd, volledig aan flarden. Net zo lang, totdat er.in de namiddag geen steen meer op de andere staat. Maar bijna net zo erg als het onrecht dat hun buurt wordt aangedaan, zo ervaren de mensen in de besloten gemeenschap die het woonwagenkamp nog altijd is de in hun ogen grove inbreuk op de privacy. Om eventuele rellen bij de ontmanteling van het huis te voorkomen en de slopers te beschermen, heeft de politie de Haarlemmerweg aan twee kanten, hermetisch afgesloten. Honderd man van de Mobiele Eenheid hebben een kordon rond de bewuste woning gelegd. Een stoet aan gepantserde bussen blokkeert de ingang. Tandenknarsend moeten de bewoners toekijken hoe het blauw, van menigeen daar toch al niet de favoriete kleur, voor de rest van de dag de baas speelt op het kamp. "Ze denderden bij binnenkomst ,dwars over ons heen", haalt bewoner George de gebeurtenissen van die ochtend nog even in herinnering. Vrouwen, kinderen, iedereen en alles werd zonder pardon aan de kant gelopen. Een fotograaf van jullie kreeg ook nog een gooi. We moesten allemaal naar binnen. Ja, natuurlijk ben ik gegaan. Wat doe je? Ik heb geen zin in een paar klappen. Maar het is toch zeker geen manier van doen. Het leek wel oorlog. En dan hangt er de hele dag ook zo'n helikopter boven je hoofd te zoemen. Wat kost dit wel niet allemaal? Trouwens, het was ook geen prettig gezicht voor de kinderen. Nee, dit hadden· ze absoluut beter moeten regelen." Cordon rond de bewuste woning gelegd.

De sloop van de woning is in volle gang. Het pui wordt afgevoerd in containers

Een stoet aan gepantserde bussen blokkeert de ingang. Tandenknarsend moeten de bewoners toekijken hoe het blauw, van menigeen daar toch al niet de favoriete kleur, voor de rest van de dag de baas speelt op het kamp. "Ze denderden bij binnenkomst ,dwars over ons heen", haalt bewoner George de gebeurtenissen van die ochtend nog even in herinnering. Vrouwen, kinderen, iedereen en alles werd zonder pardon aan de kant gelopen. Een fotograaf van jullie kreeg ook nog een gooi. We moesten allemaal naar binnen. Ja, natuurlijk ben ik gegaan. Wat doe je? Ik heb geen zin in een paar klappen. Maar het is toch zeker geen manier van doen. Het leek wel oorlog. En dan hangt er de hele dag ook zo'n helikopter boven je hoofd te zoemen. Wat kost dit wel niet allemaal? Trouwens, het was ook geen prettig gezicht voor de kinderen. Nee, dit hadden· ze absoluut beter moeten regelen."
Later op de dag, als de vrachtwagens om beurten het puin van de woning afvoeren, klitten de bewoners in groepjes bijeen om de situatie te bespreken. De grootste druk is dan inmiddels van de ketel. Rond een uur of vier 's middags is de spanning zelfs in zoverre geweken, dat de mannen en vrouwen . van de ME hun helmen onder het lauwe zonnetje maar afzetten. Ze drinken frisdrank en eten een broodje. De verbale beschimpingen die ze bij tijd en wijle op hun bordje krijgen, slikken ze er mee weg. Grimmig blijft het in die zin dat enkele bewoners voorspellen dat de woning nu we plat legt, maar daarmee het pleit nog lang niet is beslecht "Want hoe moet het verder me die mensen", vraagt er eentje hardop. De omstanders weten het niet. Maar hoe het verder moet met de gemeente, dat weten ze wél. "Daar willen we vandaag helemaal niks meer mee te maken hebben", klinkt in koor.

Woensdag 23 juni Woonwagenbewoners bestormen stadhuis

De Mobiele Eenheid heeft gisterochtend in, Leiden haar handen vol gehad aan zo'n 50 boze woonwagenbewoners. Zij ontstaken in woede toen op het woonwagenterrein op het Leidse Trekvaartplein een villa werd afgebroken. die volgens de gemeente te hoog en te breed was. Toen een verhuiswagen van het terrein wilde afrijden, blokkeerden bewoners de enige toegangsweg van het woonwagencentrum. De ME werd ingezet om de de blokkade te verwijderen. Terwijl de villa werd afgebroken bestormden andere woonwagenbewoners het stadhuis van Leiden. Ze wilden verhaal halen bij burgemeester en wethouders maar deze weigerden met hen praten. Het stadhuis werd enige tijd bezet. De meeste woonwagenbewoners vertrokken na enige tijd vrijwillig. M E.ers brachten de rest met zachte dwang naar buiten. Twee mensen werden aangehouden omdat zij vernielingen aanrichten, eentje wegens belediging van een agent.

Donderdag 24 juni Artikel Leidsch Dagblad 'Meneer Van Rij heeft ook een huis' (Robbert Minkhorst)

De woede is een dag na het machtsvertoon van de ME en de sloop van een illegale bungalow nog niet verminderd bij bewoners van het Trekvaartplein. "Mijn dochter wordt maar op straat gegooid. Dan word je toch kwaad? Ons is groot onrecht aangedaan", vindt Cobe van der linden . " Daar kan ik niet tegen. Ze zijn nog niet van ons af." .

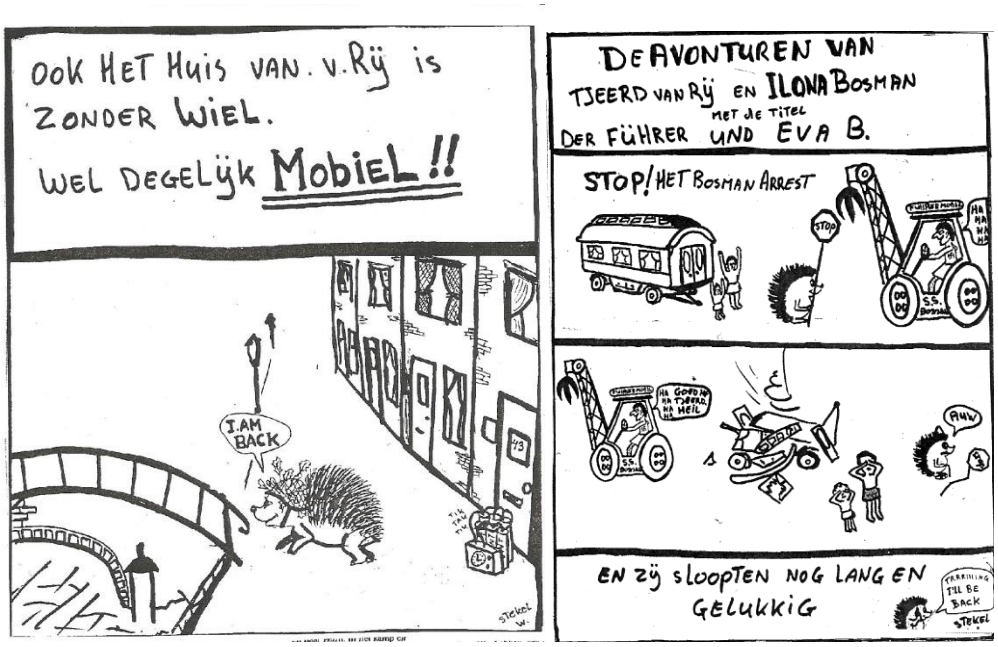

Slechts twee betonplaten herinneren aan de plek waar tot dinsdag een bungalow stond. Mis, zegt Wim Mosman,"het was ·een woonwagen "Hij was met een takelwagen verplaatsbaar. baar. Er zaten \wielen en een onderstel onder. Of hij nou zeven meter hoog is vijftien meter breed, maakt niet uit. Het blijft een woonwagen." Wethouder Tjeerd van Rij (volkshuisvesting): "Dit was een grote villa. Er zalen geen wielen onder." Bij de ingang van hel woonwagenkamp aan het Trekvaartplein wil een bewoonster net wegrijden. Voor ze dat doet, zeg! ze: Meneer Van Rij heeft ook een huis. Hij doet ook boodschappen in de supermarkt". De wethouder is gewaarschuwd, wil ze maar duidelijk hebben. Het Trekvaartplein vreest dal meer bewoners hetzelfde lot wacht als Jani van der Linden en haar gezin. In het kamp circuleert informatie waaruit blijkt dat nog zes mensen zijn aangeschreven. Ook hun wagen zou niet thuishoren op het woonwagenkamp. Volgens Van Rij gaal her om illegale uitbreidingen die weg moeten. Hel kamp is er kapot van zeggen Van der Linden. Annie Offenberg, Tom de Booîj en andere bewoners. Offenberg zet toch al jaren in voor behoud van zoveel mogelijk standplaatsen, evenals adviseur bemiddelaar De Booij. "De sfeer is alleen maar erger geworden. Dit is een trauma voor de bewoners. We hebben steunbetuigingen uit Leiden gehad. Mensen spreken er schande van." Ook ongeloof heerst nog. Waarom laat de gemeente wel toe dat de wagen wordt gebouwd want de bouw $is tussentijds, niet stilgelegd of tegengehouden en grijpt ze in als hij er al twee jaar slaat? Van Rij: " We hebben een aantal keren gezegd dat zij er niet in moest gaan wonen. We hebben brieven geschreven. Ambtenaren zijn door bewoners weggestuurd. Uiteindelijk was verwijdering na de vele waarschuwingen en al het uitstel het laatste middel. Signalen dat ze hel huis zelf zouden weghalen. hebben ons tot gistermorgen niet bereikt. De bewoners hebben tot die tijd wel alle kans gehad om dat te zeggen". Het kan Offenberg en de anderen niets schelen dat niet praten met de· gemeente ook geen oplossing opleven. "Voor ons is het kwaad al geschied", maakt Offenberg duidelijk.

Vrijdag 25 juni 1999 NIEUWSBRIEF VAN DE VLIEGENDE EGEL

Erinaceus Lugunam Batavorum Volaticus (Leidse Vliegende Egel)

Jaargang 4, nr 1.Adres redactie: Koningsweg 45 3743 ET Baarn, tel 035 54 12852 fax 035 54 15980
e-mail ;geopol@worldonline.nl Binnenkort eigen website: www.egoproject.nl/woonwagens

"GELIJK RECHT VOOR ONGELIJKE MENSEN IS HET GROOTSTE ONRECHT"
Strijdkreet van de Vliegende Egels
(Voorbeeld 1: bijstandsmoeder en een miljonair rijden door het rode stoplicht. Hoe hoog zal de boete zijn die ze moeten betalen? Voorbeeld 2: woonwagenbewoners zijn sinds 1870 door wetten achtergesteld, vervolgd, gediscrimineerd, nu opeens, na de afschaffing van de woonwagenwet 1 maart 1999, gelden dezelfde burger wetten voor deze groep van Nederlanders)

"DE WOONWAGENS MOETEN VERDWIJNEN" L.A.Van Doorn, Directeur van Maatschappelijk hulpbetoon, 1940
'DE WOONWAGENWET MOET VERDWIJNEN" D.K.J. Tommel staatssecretaris VROM, 1997
"WE WILLEN WOONWAGENBEWONERS BEHANDELEN ALS EEN IEDER ANDER" Wethouder T. van Rij, 12 april 1999
"DE LEIDSE WOONWAGENBEWONERS ZIJN BURGERS GEWORDEN" T. van Rij, 22 juni 1999

Na een wereldreis van 55 dagen rond de wereld zijn de Vliegende Egels in Nederland teruggekeerd en hebben ze op de **ZWARTE DINSDAG 22 JUNI** 1999 met eigen ogen kunnen aanschouwen waartoe de Staat der Nederlanden, met het wetboek in de hand, in staat is. Met honderd man ME, 50 man politie, twee arrestatieteams, en met inzet van helikopters een woonwagen van een vrouw met twee kleine kinderen met de grond gelijk maken.
Een van onze redacteuren Tom de Booij vertelt ons over zijn bevindingen:
"Dinsdag 22 juni 1999 werd ik gebeld door de bewoners van het Trekvaartplein te Leiden (ik ben namelijk hun adviseur en belangenbehartiger), dat er een grootscheepse sloop actie was door de ME met de bedoeling een woonwagen af te breken. De hele dag heb ik mogen zien hoe dit met niets ontziend geweld is gebeurd. Ten aanschouwen van kleine kinderen, die daarmee voor hun leven een traumatische ervaring hebben opgelopen, werd de woonwagen fijngeknepen door maar al te wat grijpgrage tentakels van de bulldozers beschermd door een waar leger van witte helmen met knuppels en schilden. Het ermee gepaard gaande geluid van het brekend hout, snerpte werkelijk door je ziel. Bij mij kwamen beelden naar voren toen de Duitsers op die bewuste maandag morgen van 10 mei 1940 ons land plat bombardeerden. Het enige verschil dat de Duitsers nu Nederlandse uniformen aan hebben

De grijpgrage tentakel van en bulldozer die een hap neemt uit de woonwagen van een vrouw met twee kinderen.

Dit zijn mijn ervaringen als niet woonwagenbewoner, wat moet het echter betekenen voor de echte woonwagenbewoner, die zijn hele leven al door de overheid en politie is achtervolgd, gediscrimineerd. Toen ik s-avonds thuis kwam was het alsof ik van het oorlogsfront terugkeerde en dan met wrange gevoel dat ik als burger toebehoor aan de groep Nederlanders die deze wetten opstelt en zonder aanzien des persoon, zonder enig gevoel uitvoert. Zoals altijd zeggen de ambtenaren dat wij gedwongen werden om het te doen. Dit geluid heb ik meer gehoord namelijk in de Tweede Wereld Oorlog, dat Nederlandse politiemensen mij naar gevangenis en concentratiekampen brachten. "Befehl ist befehl", dat geldt nog steeds in 1999, bijna 60 jaar later. Dat deze waanzinnige daad van de gemeente Leiden diepe wonden heeft geslagen laat zich gemakkelijk raden. Dat een gemeente raad hier toe in staat is om niet te bevatten. Laat ik er nu eens, als een duivels advocaat van uitgaan, dat alles volgens de kleine lettertjes van de wet is verlopen (alhoewel ik dit uiteraard gezien mijn gegevens ernstig in twijfel trek), dan is het in feite nog erger dan dat er misschien juridische fouten zijn gemaakt, want het blijkt dus dat in 1999 we zo zijn verbureaucratiseerd dat het wettelijk mogelijk om zo'n misdaad tegen de mensheid te begaan. Mijn conclusie is dan ook dat ik voortaan op voet van oorlog met deze samenleving helaas verder moet leven. Dit valt niet meer terug te draaien het kwaad is geschied en is onherstelbaar. Niet zozeer de materiele schade maar de immateriële schade die deze groep Echte Nederlanders wordt aangedaan. Als het blijkt dat alles volgens de wet is verlopen zullen ze niet schromen om dadelijk weer- met zulk geweld op te treden, de politici staat immers pal achter hun. Nee het enige wat ons nog te doen staan is via het internet een netwerk op te bouwen dat wanneer er onverhoopt weer iets dergelijks in het land gaat gebeuren, we er bij zullen zijn en ons niet als makke schapen laten afmaken. Ik ben in -de oorlog niet voor niets actief geweest in het verzet om tegen het onrecht ten strijde te trekken en zal dat nu weer met al tot mijn beschikking staande middelen doen. Het kan gewoon niet wat hier in Leiden is gebeurd. De grens is overschreden er is geen terugweg meer, die is door de vijand zelf afgesneden. Ik beraad me dan ook op een privé actie om dit schrijnende onrecht aan de kaak te stellen.".
Tot zo ver het relaas van onze mede-redacteur Tom de Booij.

VOORGESCHIEDENIS VOOR DE ZWARTE DINSDAG 22 JUNI 1999 We gaan nu even chronologische na wat er in de afgelopen maanden in 1999 precies gebeurd is, die hebben geleid tot dit drama. De gebeurtenissen van de jaren 1970 tot en met 1997 van het

woonwagencentrum Trekvaartplein te Leiden zijn allemaal opgetekend in de jaargangen van de Nieuwsbrieven van de Vliegende Egels (Eerste nummer 25 juni 1996 vandaag dus precies 3 jaar geleden; nummers zijn bij de redactie op te vragen). In artikelen van het Leidsch Dagblad kan men zien hoe in de maanden april, mei en juni de situatie waren, tussen gemeente en de bewoners van het Trekvaartplein.

Vrijdag 8 april 1999 schrijft de adviseur en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartplein Bewoners (VTB) namens de leden van de Vereniging een brief aan College van B en W van de gemeente Leiden: College, Als adviseur en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartplein Bewoners (VTB) ben ik danig geschokt en ontstemd door het lezen van Uw brief met dwangmaatregelen jegens leden van onze Vereniging. (zie o.m. Uw schrijven aan de heer de Vries dd. 6 april 1999). U had geen slechter ogenblik kunnen uitkiezen. Immers de bewoners van het Trekvaartplein zijn net bezig om het stukgelopen gesprek met de Gemeente weer een nieuwe impuls te geven. Het zag er dan ook naar uit dat het klimaat weer zou verbeteren. Ik geef U echter de garantie dat als U werkelijk met uw heilloze plannen doorgaat het weer oorlog wordt. U heeft al jaren lang een gedoogtoestand, zelf veroorzaakt door geen nieuwe standplaatsen aan te leggen en in plaats daarvan boventallige bewoning, op eigen kosten van die bewoners toe te staan. Daardoor bent U zelf hoofdverantwoordelijk voor de nu ontstane situatie. Alleen door echt uw verantwoordelijkheid te nemen door goede en voldoende huisvestingsmogelijkheden, dwz standplaatsen voor deze bewoners in te richten. Dit temeer omdat U in al die jaren onvoldoende hebt gedaan en nog iets goed heeft te maken en in te halen. Op deze manier kunt U weer tot een gesprek met de bewoners komen en vooral de boventalligheid op te lossen. U mag Uw eigen falen niet afwentelen op de bewoners van het Trekvaartplein. Waarom nu opeens met zulke keiharde onmenselijke maatregelen? Ik geef U de verzekering dat als tot uitvoering van Uw plannen overgaat U op grote tegenstand kan rekenen, en dat U er de oorzaak van zult zijn dat er geen gespreksklimaat meer zal zijn en we weer helm aal terug zijn bij af. Daar is niemand mee gediend zowel de woonwagenbewoners als de gemeente Leiden. Beter ten halve gekeerd ..... De grote fout van de overheid jegens de reizigers is steeds weer dat ze over een kam worden geschoren met de gewone burger. Daarbij wordt geheel voorbij gegaan aan het feit dat deze groep Nederlanders vervolgd, gediscrimineerd worden door de overheid. U gaat geheel voorbij wat de overheid de woonwagenbewoners vooral sinds 1968 heeft aangedaan. Ze op te sluiten in grote concentratiekampen met een slagboom met politie er voor. Van kleine naar grote kampen en dan weer van grote naar kleine kampen, een structureel tekort aan standplaatsen, maar wel dwangmaatregelen toepassen voor eigen falen. Deze feitelijke morele schuld die de overheid jegens deze bevolkingsgroep kan niet worden ingelost door het nemen van dwangmaatregelen zoals U nu wilt doen. U zult het klimaat weer grondig bederven en het wantrouwen alleen maar weer vergroten. Zeker U heeft tot Uw beschikking de rechterlijke, wetgevende en uitvoerende macht om Uw zinnen door te zetten. Dat is wel gebleken in alle maatregelen die de overheid sinds 1870 jegens de reizigers hebben uitgevaardigd. Ik zal .niet nalaten om ten strijde te trekken tegen dit grote onrecht. Het grootste onrecht is gelijk recht voor ongelijke mensen. Tom de Booij, adviseur en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartplein Bewoners (VTB) CC: Staatsecret2ris VROM Mr Remkes, Leden van de Raad van de gemeente Leiden, Leidsch Dagblad

Maandag 12 april 1999 ontvangt de Booij een schrijven van de gemeente dat de brief in goede orde is ontvangen en op de lijst van de ingekomen stukken van de gemeenteraad is geplaatst. Van de gemeente Leiden sinds 12 april 1999 taal noch teken tot opeens het antwoord komt en wel op 22 juni 1999, dat aan duidelijkheid niets te wensen. Geen schriftelijk antwoord maar het fysieke geweld van 100 man ME! De brief is kennelijk door de gemeenteraad voor kennisgeving aangenomen en hebben ondanks de emotionele en klemmende oproep gemeend tot het grijpen naar het uiterste machtsmiddel dat tot hun beschikking staat.

5 DAGEN VOOR DE SLOOPACTIE OP DE ZWARTE DINSDAG 22 JUNI 1999!

<u>Artikel Leidsch Dagblad van 18 juni 1999</u>:

De problemen rond het Trekvaartplein en het conflict tussen de woonwagenbewoners en de gemeente moeten nu zo snel mogelijk worden opgelost. Leiden moet binnenkort met een delegatie van het Trekvaartplein het overleg weer aangaan, daarbij bijgestaan door een onafhankelijk gespreksleider. De oproep deed vrijwel de voltallige commissie volkshuisvesting gisteravond aan wethouder T.van Rij.
De problemen zijn inderdaad opgelost door 5 dagen later een politiemacht het kamp te laten bestormen om een woonwagen van een vrouw met twee kinderen met de grond gelijk te maken. Zo'n grootscheepse operatie laat zich niet in 5 dagen organiseren. Van Rij wist op die 17 juni 1999 dondersgoed wat er zou gaan gebeuren. Hoe nu de pers op het hele gebeuren heeft gereageerd geeft ook al een goed beeld van de censuur van een deel van de media, die er altijd weer in slagen een negatief beeld te vormen van woonwagenbewoners. Allereerst het ANP bericht: van dinsdag 23 juni dat in alle kranten heeft gestaan:
Het waren geen 50 bewoners, maar 8 mannen, 10 vrouwen met hun kinderen, dat is wel iets anders. Dan de foto in de Telegraaf. Een fraaie villa waaruit de spullen voorzichtig worden uitgedragen. Had de Telegraaf even later een foto geplaatst van de sloop dan had de lezer kunnen zien hoe de woonwagen werd fijngeknepen door de bulldozers, omringd door de witte helmen. In de pers wordt melding gemaakt het een villa was, maar het was woonwagen op wielen (zie foto die helaas onduidelijk is omdat deze ons is door gefaxt) en dat de woonwagen niet van steen was, maar van pvc platen met steenstripprint. Daarbij te bedenken dat de gemeente Leiden in de persoon van Mevrouw Bosman voor de sloop die bewuste morgen van de bewoners van het Trekvaartplein de verzekering heeft gekregen dat zij ervoor zouden zorgen dat het binnen 10 dagen zou worden verwijderd. Tevens dat omdat het op wielen staat het makkelijk in twee delen kan worden weggesleept, zonder veel schade te berokkenen. Desondanks heeft mevrouw Bosman haar misdadige plannen doorgezet en bevel gegeven om de beuk er in te gooien.
Om nog een beeld te krijgen van de gebeurtenissen en de reacties van de vrouw met haár twee kindertjes die op straat zijn gezet (ze mocht zelfs geen pannen en potten meenemen) hebben we een aantal artikelen die in het Leidsch Dagblad zijn verschenen weergegeven. (Deze geven een redelijk beeld van de gebeurtenissen). Waar moeten we nu naar toe? Heel eenvoudig. De gemeente komt met een tekening met het aantal door de woonwagenbewoners gewenste standplaatsen die zij naar hun behoren zullen gaan inrichten. Zo simpel is het! Er is ruimte genoeg, denk maar aan de ongebruikte punt aan de noordzijde. De mensen van de gemeente Leiden zijn voorlopig geen gesprekpartners van de bewoners van het Trekvaartplein.
Veel leesplezier was altijd het einde van elke Nieuwsbrief. Nu, willen wij ‚Vliegende Egels eindigen door te zeggen dat we in en in verdrietig zijn, dat dit alles in dit kikkerlandje kan gebeuren.

V. E.

Bijlage:

DOOR DE AFSCHAFFING VAN DE WOONWAGEN WET ZIJN DE GEMEENTEN VERANTWOORDELIJK VOOR INRICHTING VAN **STANDPLAATSEN VOOR WOONWAGENBEWONERS**

GEMEENTE LEIDEN: Zie het relaas over de gebeurtenissen van de zwarte dinsdag 22 juni 1990 in deze vliegende egel.

GEMEENTE HILVERSUM: Na een bikkelharde harde strijd van jaren met de Gemeente Hilversum, hebben de bewoners van het woonwagencentrum Egelshoek er voor gezorgd dat de gemeente eieren voor hun geld hebben gekozen. Getuigenis van deze gunstige ontwikkeling is neergelegd in een brief van de Wethouder (De Hilversumse van Rij), die alle bewoners ook de bewuste 22 juni 1999 hebben ontvangen. Zij kunnen dus in plaats van een zwarte van een witte dinsdag 22 juni spreken.

22 juni Brief van de Wethouder van gemeente Hilversum, Henny M A. Borstlap - van den Bosch

Aan de bewoners van de Egelshoek,

Na mijn bezoek aan de Egelshoek afgelopen maart, waarbij ik met plezier met een aantal bewoners heb gesproken over de leefbaarheid in deze wijk en de aanpak van enkele illegale zaken wil ik u graag op de hoogte brengen en houden van de plannen, die de gemeente Hilversum bezig is te ontwikkelen.

Momenteel werkt een aantal ambtenaren aan de voorbereiding van een zogenaamd beheersplan voor de Egelshoek. Twee aspecten staan daarbij centraal. Enerzijds het vergroten en het behouden van de leefbaarheid op de Egelshoek, anderzijds (preventief) toezicht en handhaving van wettelijke regels om onwenselijke en illegale praktijken te voorkomen en te bestrijden. Om ervoor te zorgen, dat deze beide aspecten een gelijkwaardige plaats krijgen in dat beheersplan dient er een inventarisatie plaats te vinden van zowel huidige beheersproblemen in de wijk als van wensen en ideeën over de verbetering van de leefbaarheid. Uiteraard is hierover bij u en bij de gemeente al een en ander bekend. Zoals bijvoorbeeld het onderhoud van schuurtjes en het schoonhouden van het openbaar groen, maar ook het - helaas noodzakelijk - plaatsen van een zeecontainer op een vrijgekomen standplaats, die zonder toestemming van de gemeente dreigde te worden ingenomen. Ik wil u er (nog eens) op wijzen, dat in het algemeen voor de Egelshoek geldt, dat de mogelijkheid tot uitbreiding met woonwagens en bouwwerken in aantal en omvang als uitgesloten dient te worden beschouwd. Om nu te komen tot een goede inventarisatie van wensen en ideeën over de (verbetering van de) leefbaarheid op de Egelshoek is met name uw medewerking nodig. Een beheersplan waarbij geen rekening is gehouden met leefbaarheidwensen van bewoners zal niet goed werken. Enkele van deze wensen hebben mij al bereikt. Er is gevraagd om bloembakken in de wijk te plaatsen en om verkeersdrempels aan te brengen in de weg over het centrum. Aangezien de gemeente de leefbaarheid op de Egelshoek van groot belang acht, en daarvoor dan ook financiële middelen zullen moeten worden vrijgemaakt, ben ik bereid met u en andere bewoners over deze twee verzoeken te praten, omdat de wijze waarop bepaalde werkzaamheden zullen moeten worden uitgevoerd mede afhankelijk is van het overleg met de meest betrokken bewoners. Na inventarisatie van alle ideeën en opmerkingen over de leefbaarheid wil ik, namens de gemeente, in overleg met bewoners bekijken of en hoe een en ander gerealiseerd kan worden. Voorzover noodzakelijk wil ik ook samen met bewoners een lijst vaststellen, die een volgorde in voorkeur aangeeft van onderwerpen, die als eerste opgepakt zouden moeten worden. Ongeacht wat er uit deze inventarisatie naar voren komt, staat voor mij voorop, dat duidelijk moet zijn wat de eigen rol is van bewoners als het gaat om het behoud van de leefbaarheid op de Egelshoek. Gezamenlijke verantwoordelijkheid (tussen bewoners onderling én tussen bewoners en de gemeente) en duidelijkheid in de taakverdeling zijn naar mijn idee belangrijke garanties voor een succesvolle samenwerking. Om samenwerking voor langere termijn mogelijk te maken lijkt het mij wenselijk om bepaalde afspraken over de samenwerking schriftelijk vast te leggen. Een convenant over (een aantal) onderwerpen, die bij bovengenoemde inventarisaties naar voren zijn gekomen, regelt onder meer de wijze waarop betrokken partijen elkaar kunnen aanspreken op de nakoming van gemaakte afspraken. Inventarisatie: hoe? Voor mij is van belang, dat uw ideeën en opmerkingen de aandacht krijgen die zij verdienen. Op welke wijze u deze aan mij kenbaar maakt, maakt mij niet zoveel uit. Om toch enig overzicht te kunnen behouden vraag ik u om hiervoor gebruik te maken van de bijgevoegde vragenlijst. Bij dit formulier zit een toelichting, die aangeeft hoe u met de beantwoording van vragen kunt omgaan. Het ingevulde formulier kunt u inleveren bij Ellen Janssen via het kantoor op de Egelshoek. Indien u wilt reageren op deze brief of vragen hebt over het formulier kunt u, naast mevrouw Janssen, ook Paul van. der Laan benaderen. Hij is werkzaam bij de dienst Stadsontwikkeling van de gemeente Hilversum en bereikbaar via telefoonnummer: 6292336. Zoals ik al heb aangegeven is het de gemeente ernst als het gaat om de leefbaarheid op de Egelshoek. De gemeente stelt middelen ter beschikking om die leefbaarheid te verbeteren. Uw inbreng is daarbij van wezenlijk

belang. Ik hoop dan ook, dat u en uw medebewoners zullen meewerken om de bij u aanwezige wensen en ideeën over de leefbaarheid op de Egelshoek kenbaar te maken. In afwachting van uw reactie, . Hoogachtend, M.A. Borstlap - van den Bosch, wethouder. Moraal: Gemeente Leiden ga eens op herscholing bestuursbeleid bij de gemeente Hilversum
Einde Nieuwsbrief Vliegende Egel

Vrijdag 25 juni Ingezonden brief in dagblad de Telegraaf van de D.A. Bouman Amsterdam.

Met eigen ogen heb ik, een burger, kunnen aanschouwen wat er gebeurd is op het woonwagenkamp in Leiden. Het is intriest dat dit anno 1999 nog kan. Stelt u zich eens voor, u brengt u kinderen naar school, u komt terug en uw woning wordt met de grond gelijkgemaakt. Dit wordt toegestaan, want ach het zijn toch maar kampers. Asielzoekerscentra schieten als paddestoelen uit de grond, hulp voor Kosovo, het kan niet op. Maar blijft de hulp voor deze mensen. Kampers zijn ook Nederlanders. De ontruiming van dit huis op dat woonwagenkamp had meer weg van ene razzia.

Zaterdag 26 juni Artikel Leidsch dagblad Leidse ambtenaren bedreigd na sloop *(Ruud Sep)*

Ambtenaren van de gemeenten Leiden zijn de afgelopen dagen bij herhaling bedreigd door bewoners van het Trekvaartplein. Tenminste één medewerkster kreeg telefonisch te horen, 'dat er een moordcommando op haar afgestuurd zal worden'. "De ernst van de bedreigingen is zo dat het normaal werken en het normaal functioneren van sommige mensen onmogelijk wordt gemaakt", liet wethouder T. van Rij gisteren bezorgd weten aan de commissie volkshuisvesting. Overigens is er nog geen aangifte gedaan bij de politie. De wethouder liet verder weten dat hij de woonwagenbewoners er snel op zal wijzen dat hun handelwijze onaanvaardbaar is,. daarnaast vindt hij het gewoon dom. "De bewoners van het Trekvaartplein zijn bezig zichzelf te stigmatiseren". Overigens uitten de Trekvaartpleinbewoners na de sloop van een illegale villa op het plein ook ma al onverholen bedreigingen aan het adres van Van Rij. Hij werd hierop onder politiebescherming geplaatst. T. Booij adviseur en belangenbehartiger van de Vereniging Trekvaartpleinbewoners zegt persoonlijk niets van telefonische bedreiging op de hoogte te zijn. "Maar het zou me niet verbazen als een aantal bewoners woedend naar de telefoon heeft gegrepen. Dat vindt ik niet gek na wat er dinsdag is gebeurd. Die mensen hebben toen een traumatische ervaring gehad Willen en wetens werden ze door de ME met veel machtsvertoon uit hun huizen verdreven ". Volgens Booij was al dat spierballengedoe niet nodig geweest. "Er is door mij al begin april ene brief geschreven aan heit college B en W. Daarin werd een opening gelaten voor een gesprek. Er is echter nooit op die brief gereageerd. In plaats daarvan komt een legertje een kamp binnenmarcheren. We zijn dus weer terug bij af. Deze zaak kent alleen maar verliezers". Het is niet de eerste keer dat bewoners van het Trekvaartplein hun onvrede uiten via telefonische bedreiging. Begin 1997 werden wethouders en raadsleden van Leiden, Oegstgeest en Warmond via de telefoon lastig gevallen, nadat er bij het kamp bomen waren gekapt..

Juni Artikel in Woonwagennieuws Machtsvertoon van gemeente Leiden lokt boze reacties uit

Verbijsterd moesten bewoners van het Trekvaartplein dinsdag 22 juni aanschouwen hoe een twee jaar oude wagen totaal vernield werd door de grijparmen van een sloopmachine. Mevrouw Bosman, sinds kort aangesteld om het woonwagenbeleid van de gemeente 'vlot te trekken', had daar in naam van wethouder Van Rij opdracht toe gegeven.

Sinds die ochtend was mevrouw Bosman op het kamp aanwezig om uit te voeren waar in een twee jaar daarvóór nog onder het regime van de Woonwagenwet!- verzonden aanschrijving voor werd gewaarschuwd. De wagen van Jani van der Linden die ze samen met haar twee kleine kinderen bewoont, is 'boventallig' en er is geen bouwvergunning op aangevraagd (zoals trouwens op geen enkele wagen op het Trekvaartplein). De wagen moest weg, volgens de bewuste brief, desnoods onder dwang. Dat was twee jaar geleden. De Woonwagenwet is er nu af. Geassisteerd door 100 man ME, verscheidene arrestatieteams, tientallen arrestatiebusjes, een hele dag boven het kamp cirkelende helicopter terwijl tijdelijk de noodtoestand voor de omgeving van het kamp

was afgekondigd, zette mevrouw Bosman de toon die Leidse bestuurders blijkbaar de juiste vinden om aan te slaan tegen woonwagenbewoners. De Trekvaartpleinbewoners hebben te kennen gegeven niet meer met dit gemeentebestuur over de herinrichting van het grote kamp te willen praten.

ME komt het woonwagenkamp Trekvaartplein opmarcheren

Bedreigend

'Dit was absoluut niet nodig geweest', is het eerste wat Annie Offenberg, woordvoerster van de Vereniging Trekvaartplein Bewoners zegt. 'Het leek hier oorlog. Al die politie in gevechtsuitrusting met schilden, in cordon opgesteld. Het was zó bedreigend. Ze hebben een paar keer flinke klappen uitgedeeld. Om niets, 'omdat een paar mensen bij elkaar stonden. Ik ben er nu nog niet over uit, het is teveel geweest. En het kwam totaal onverwacht. Twee jaar lang is deze situatie gedoogd. De wagen van Jani is niet de enige die boventallig staat, zo worden er nu meer bedreigd. Die wagens staan boventallig omdat de gemeente al jaren geen vakken meer heeft aangelegd. We vechten al die tijd voor een kamp met 120 standplaatsen, dan is er voor iedereen officieel plaats. Jani heeft ook al te horen gekregen dat ze op een gerenoveerd Trekvaartplein mag terugkomen. Waarom moet haar wagen dan nu in elkaar geslagen worden? Die vrouw is alles kwijt. Ze staat met haar kinderen op straat. Alle spulletjes zijn meegenomen, tot aan het speelgoed van de kinderen. Dit was echt niet nodig geweest. We hebben 's ochtends nog de belofte gedaan dat de wagen binnen 10 dagen weg zou zijn. Maar niets hielp.'

Links: De woonwagen (op wielen) voor de sloop. Rechts: De sloop in volle gang

In actie
Nadat de eerste gemoederen over het gebeurde zijn bedaard, zijn de bewoners van het Trekvaartplein in actie gekomen. Ze hebben de bewuste dinsdag inmiddels tot 'zwarte dinsdag' omgedoopt. Ze hebben brieven en verklaringen opgesteld. Aan het gemeentebestuur, aan staatssecretaris Remkes en aan minister Pronk van VROM. Een ervan luidt: 'Wij hebben als bewoners van het Trekvaartplein met het college van B&W een duidelijke schriftelijke overeenkomst waarin staat dat de gemeente niet zal slepen vanaf het Trekvaartplein en dat verhuizing uitsluitend op vrijwillige basis kan geschieden. Ondanks deze overeenkomst en ons aanbod om zo snel mogelijk het overleg over de herinrichting van het Trekvaartplein te starten, heeft de gemeente gemeend een woonwagen leeg te halen en te verwijderen door met geweld te slopen. Door deze handelswijze is opnieuw bewezen dat wij als wagen bewoners overeenkomsten met de gemeente niet serieus kunnen nemen. Overleggen met deze gemeente heeft geen enkele zin.'
Jonge gezinnen
Aan wat er gebeurde op het Trekvaartplein op 22 juni is het een en ander aan vooraf gegaan. Het begint in 1996 wanneer verscheidene wagens door jonge gezinnen op het Trekvaartplein worden geplaatst. Op dat moment is er nog geen zicht op de toekomst van het kamp. Het Woonwagenschap waar het Trekvaartplein onder valt schrijft de bewoners een brief waarin stelt dat hun wagen boventallig staat. De gemeente verstuurt een tijd later een aanschrijving, op grond van de woningwet. Echter, dat had moeten gebeuren onder de Woonwagenwet want die gold toen nog. En onder de woonwagenwet had nooit op deze manier gesleept kunnen worden. Waarom schreef de gemeente destijds aan op grond van de woningwet? Dat is de vraag. Duidelijk is dat wethouder Van Rij het konsekwent heeft over 'woning', 'villa', of 'bungalow' als hij de bewuste wagen bedoelt. Woorden die maar al te graag door media, belust op het weergeven van een negatief beeld van woonwagenbewoners, worden geciteerd. Maar als Van Rij had gedurfd, had hij de wielen onder de wagen van Jani zelf kunnen zien: op dinsdag 22 juni, toen ze in elkaar geramd werden.
Bezwaar
Terug naar inmiddels 1997. Dan komt er een brief van Bouw· en Woningtoezicht: de wagen moet· verwijderd worden, staat daar in. De eigenaar van de wagen (echtgenoot van Jani) dient daartegen bezwaar in. Dat was februari 1998. In mei krijgt hij van de gemeente te horen dat dat bezwaar is afgewezen. Daarna gebeurt er ruim een jaar niets. Tot 8 april van dit jaar. Dan ligt er ineens een ontruimingsbevel van een ambtenaar. Binnen een paar weken moet de wagen weg zijn. De woonwagenbewoners gaan praten met de gemeente. Dan blijkt dat Jani gewoon terug mag komen als het Trekvaartplein wordt heringericht (maar over een plan moeten bewoners en gemeente het nog eens worden). Haar wagen zou in feite een jaar moeten verdwijnen. Waar naar toe weet niemand. Want er is in Leiden domweg geen plek. Een oplossing heeft de gemeente niet. Ook Tom de Booij uit Baarn, adviseur van de Vereniging, doet zijn best en stuurt nog de dag van het ontvangen van het ontruimingsbevel een brief naar de gemeente. Hij wrijft daarin de gemeente onder de neus dat deze zelf verantwoordelijk is voor de ontstane situatie door niet te zorgen voor voldoende huisvesting voor woonwagenbewoners. Uit de brief: 'U mag Uw eigen falen niet afwentelen op de bewoners van het Trekvaartplein. Waarom nu opeens met zulke keiharde, onmenselijke maatregelen?'. Op 22 april krijgt De Booij een brief van de gemeente waarin zij aankondigt op de brief van 8 april te zullen reageren. Er is nooit een brief ontvangen. Wel een antwoord.
Behoud kamp
Tegelijk met de kwestie rond de boventallige wagens speelt de strijd van de Trekvaartpleinbewoners om het behoud van hun kamp. Al jaren komt het ene na het andere plan op tafel. Dan weer een kamp van 40. Dan weer verhuizen naar de polder. Vervolgens woningbouw bij het kamp. Het wordt er niet duidelijker op. Die strijd is in 1997 op zijn hardst. De bewoners eisen behoud van een kamp met 120 standplaatsen. De gemeente geeft geen

strobreed toe en de bewoners grijpen dan maar naar onorthodoxe actiemiddelen. Uiteindelijk wordt het overleg over het kamp helemaal verbroken. Dan komt in december staatssecretaris Remkes op bezoek. Hij houdt een pleidooi voor opnieuw onderhandelen. Zonder voorwaarden vooraf, zonder aantallen. Gewoon een blanco begin. Van de kant van de gemeente, van de kant van de woonwagenbewoners. De bewoners van het Trekvaartplein stemmen daar in toe. En zoeken een derde die het gesprek tussen gemeente en bewoners zal gaan leiden. De gemeente doet weinig. In januari staat de eerste vergadering gepland. Die wordt uitgesteld. Half februari is de volgende datum. De agenda is al overeengekomen. Maar deze keer stellen de reizigers de vergadering uit. Er is een dubbele begrafenis op het kamp. Twee weken later, vier uur voordat het eerste overleg tussen gemeente en bewoners na vele maanden weer zal worden hervat, wordt er een nota afgegeven op het kamp. Een nota 'woonwagenbeleid' aan de hand van een zekere mevrouw Bosman van een adviesburo uit Dordrecht, onlangs aangesteld om het woonwagenbeleid in goede banen te leiden. In die nota geen woord over de plannen voor het Trekvaartplein. Wel dreigementen. Het woonwagen beleid zal voortaan bestaan uit het handhaven van de orde, het toezien op verwijderen van illegale bouwsels en bouwvergunningen en inning van de huurpenningen. De bewoners van het Trekvaartplein slaan achterover van verbazing. Hoezo onbevangen onderhandelen?

Te laat

Wethouder Van Rij heeft de nota inmiddels al door de Commissie Ruimtelijke Ordening gekregen, uiteraard met zijn eigen verhaal erbij. De bewoners besluiten daarop zelf met de commissieleden te gaan praten. Dit lijkt te werken. Op 18 juni houden leden van de commissie een pleidooi om het overleg op een positieve manier te hervatten. Te laat merken de bewoners op wat er onderaan het verslag van de vergadering staat: 'SP'er Day plaatste een kanttekening bij zijn steun aan een nieuw overleg: 'Ondanks beloftes worden er woonwagens weggesleept omdat de bewoners zich aan geen enkele afspraak houden. Ik vind dat niet netjes van de gemeente.' Day pleit ervoor te wachten met maatregelen totdat een goede oplossing is gevonden.' Aldus het verslag. Vier dagen later wordt de wagen van Jani kapot geslagen.

Tekst: Ine Habraken Foto's: Tom de Booij

Oproep Tom de Booij is te bereiken via e-mail: geopol@worldonline.nl en binnenkort te vinden op de volgende website op internet:

www.egoproject.nl/woonwagenbewoners. Hij wil daarmee onder andere bereiken dat woonwagenbewoners via internet contacten kunnen uitwisselen en zoals wat in Leiden gebeurde, onmiddellijk landelijke bekendheid geven.

Juni VERKLARING BEWONERS TREKVAARTPLEIN "WOORDBREUK VAN GEMEENTE LEIDEN"

Voor de zoveelste keer is de gemeente Leiden haar afspraken met ons als Trekvaartplein-bewoners niet nagekomen. Wij, als bewoners van het Trekvaartplein hebben met het college van B. en W. een duidelijke schriftelijke overeenkomst (brief d.d. 14 mei 1997) dat:· "De gemeente niet zal slepen vanaf het Trekvaartplein en verhuizing uitsluitend op vrijwillige basis kan geschieden" Zoals dat door de raad in december 1983 al is besloten. Ondanks . deze overeenkomst en ons aanbod om zo snel mogelijk het overleg over de herinrichting van het Trekvaartplein te starten, heeft de gemeente gemeend een woonwagen leeg te halen en te verwijderen door met geweld te slopen, met behulp van veel M.E. en arrestatieteams. Ook op de brief over deze zaak van onze adviseur en belangenbehartiger Dr. T. de Booij is, ondanks de schriftelijke toezegging van de gemeente d.d. 12-4-'99, nog steeds niet gereageerd. Door deze handelswijze is opnieuw bewezen dat wij als wagenbewoners overeenkomsten met de gemeente niet serieus kunnen nemen. Dat betekent ook dat overleggen met deze gemeente geen enkele zin heeft. Bewoners van het Trekvaartplein. Verzonden aan de pers en met afschrift naar staatssecretaris Remkes.

Zondag 4 juli Brief van Mevr. A. Offenberg en Mevr. E. Ruigrok aan de Gemeente raad en B.en W van gemeente Leiden i.a.: T.v.R.

Geachte raadsleden, Wij ontvangen van wethouder van Rij op 30 juni '99 een fax waarin hij ons

alsnog uitnodigde aanwezig te zijn bij een gesprek van "de gemeente" (in plaats van het door ons voorgestelde gezamenlijke gesprek) met de door ons op verzoek van de gemeente gezochte en reeds op 26 mei doorgegeven - kandidaat voor onafhankelijke gespreksleiding voor ons herinrichtingoverleg voor het Trekvaartplein. (zie bijlagen)
Wij hebben heer D. Sloos gevraagd u mede te delen dat wij deze brief ,voor kennisgeving hebben aangenomen omdat wij na de gruwelijke gebeurtenis op Zwarte dinsdag 22 juni 1.999 nu emotioneel, rationeel en fysiek, niet in staat zij n om antwoord te geven aan wethouder van Rij. Om die reden nemen wij ook -nu even- ons voorstel terug voor deze onafhankelijke gespreksleiding. Wij hadden graag met de gemeente in overleg gegaan voor het maken van een zo goed mogelijk k herinrichtingsplan voor het Trekvaartplein . Dat hebben 'Wij *U,* wethouder van Rij en het college, ook laten weten met onze brieven van 12 maart en 7 juni '99 en door het leveren van een candidaat voor de onafhankelijke gespreksleiding. Na de afspraak met staatssecretaris Remkes op 10 dec. '98 en ons gesprek met de leden van de comm. ROWV. hadden wij weer enige hoop dat wij op een normale manier overleg zouden krijgen maar, door de onnodige sloop en het enorme geweld op Zwarte Dinsdag, is alles weer kapot gemaakt. Bet zal ons altijd bijblijven dat wij in plaats van overleg, honderden M.E.ers kregen met politiehonden, het afroepen van de noodtoestand en het met veel geweld kapot maken van een zelf gebouwde woonwagen. Dit ondanks dat deze wagen over een jaar kon worden geplaatst op een standplaats in het nieuwe plan voor het Trekvaartplein. Wij zijn voor heel Nederland te schande gezet. Deze dag is voor ons onvergefelijk. Wij kijken nu terug naar wat wij vanaf 1994 hebben meegemaakt met wethouder van Rij, we zien dan een lange lijst van niet nagekomen afspraken, procedures en beloftes , onjuiste informatie en misleiding. Wij hebben een man meegemaakt die, wat hij met zijn mond belooft, met zijn de ene hand weer afneemt en met zijn andere hand ook nog straft, en de schuld van alles dan ook nog bij ons neerlegt. Voor ons een man zonder eerlijkheid en zonder hart en menselijk gevoel. Wat wij met hem hebben meegemaakt, willen wij niet meer, het is lang genoeg geweest. Zelfs contact met zo iemand die zoveel geweld over ons brengt, is voor ons niet meer mogelijk. Daarom geven wij nu antwoord aan u als gemeenteraad en raadsleden van gemeente Leiden. Wij zijn wel bereid te praten met andere mensen, ook van de gemeente die, het goed met ons menen, die eerlijk zijn en een hart hebben. Wij hopen dat u in wijsheid uw bij dragen kunt geven voor een betere toekomst voor ons. Namens alle bewoners: Mevr. A. Offenberg en E. Ruigrok

Donderdag 8 juli Artikel in Leidsch dagblad: Woonwagenbewoners willen weer praten, maar niet met Van Rij (Ruud Sep)

De rust in de verhoudingen tussen de bewoners van het Trekvaartplein en de gemeente Leiden begint terug te keren. Niet alleen is het einde gekomen aan de stroom van telefonische bedreigingen, ook ligt er inmiddels weer een aanbod van de bewoners om met de gemeente te gaan praten over de herinrichting van het plein. Daarbij stellen zij eigenlijk nog weer één voorwaarde: ze willen met iedereen praten, behalve met wethouder van Rij. Letterlijk schrijven de bewoners in een brief aan de leden van de gemeenteraad, dat zij willen praten met andere mensen, ook van de gemeente, die het goed met ons menen, die eerlijk zijn en hart hebben' Van Rij is op dit moment niet welkom omdat hij verantwoordelijk wordt gehouden voor het optreden van de ME bij de sloop van een illegale bungalow op het kamp twee weken geleden. De wethouder reageert verheugd op de brief van de bewoners, hoewel daarin weinig vleiende woorden aan zijn adres staan. "Ik wil mij graag even op de achtergrond houden. Maar uiteindelijk zal de zaak toch naar de raad toe moeten en dan komen ze weer bij mij terecht". Daarmee lijkt de bemiddelingspoging van het onafhankelijke raadslid Sloos voorlopig te zijn geslaagd. Hij heeft in de afgelopen twee eken als een diplomaat geprobeerd om woonwagenbewoners en gemeente weer om de tafel te krijgen. Volgens het raadslid is het goed dat snel weer wordt gepraat, omdat er volgens hem een enorme escalatie dreigt wanneer de gemeente zou besluiten om nog meer illegale bouwwerken af te breken.

Toevoegsel opgeschreven in 2009.
De gemeente Leiden heeft toegegeven dat zij onterecht de woonwagen van Jani van der Linden heeft afgebroken. Jani heeft de in beslag genomen goederen teruggekregen alsmede een schadevergoeding. De gemeente heeft namelijk enkele procedurele fouten gemaakt. Eveneens heeft de gemeente geen rekening gehouden met feit dat de wagen een onderstel had met wielen zodat de wagen versleept had kunnen worden in plaats van afgebroken.

Behoud Woonwagencentrum aan de Bisschopswaai in Baarn, deel 4

1 augustus Artikel in Baarnsche Courant Herinrichting Bisschopswaai
De verhuizing van vijftien standplaatshouders naar de nieuwe woonwagenlocatie aan Het Zuiderlicht in tuindorp Eemdal noodzaakt de gemeente tot het herinrichten van het bestaande kamp Bisschopswaai aan de Eemdijk. Baarn wenst de vrijkomende plaatsen direct ongeschikt voor het plaatsen van andere woonwagens te maken. Meteen na het leeg en schoon opleveren van de oude standplaatsen is het streven de werkzaamheden te beginnen. Het saneren van vervuilde grond zal daar onderdeel van uitmaken. Op korte termijn verwacht het College van Burgemeester & Wethouders het herinrichtingsplan aan de politiek voor te leggen. Aan geld is beschikbaar 564.000 gulden. In het kader van het landelijk woonwagenbeleid, dat erop gericht is geweest de bestaande kampen op te heffen en naar de bebouwde kom te verplaatsen, heeft Baarn aanvankelijk gedacht Bisschopswaai volledig te sluiten. In het ontwerp van architect Hagenbeek voor tuindorp Eemdal zijn daarom twee woonwagenlocaties opgenomen, te .weten Het Hoorder- en Het Zuiderlicht. Halverwege de jaren negentig is het beleid gewijzigd, waarop is besloten Bisschopswaai te handhaven en afhankelijk van het aantal gewenste verplaatsingen te kiezen voor het realiseren van standplaatsen, ofwel Het Noorder- ofwel Het Zuiderlicht. Nijbod consultancy is in de arm genomen om de verhuizing te begeleiden en het beheer van Bisschopswaai over te nemen. De ontwikkeling van de locatie in tuindorp gebeurt door de woningcorporaties Het Góoi en Omstreken. Uit de inventarisatie van Nijbod is gebleken dat de behoefte aan standplaatsen op een nieuwe locatie binnen de bebouwde kom maximaal vijftien is, zodat Baarn alleen Het Zuiderlicht hoeft te ontwikkelen. Het Noorderlicht komt vrij voor reguliere woning 1 bouw. Een plan is in de maak. Op Het Zuiderlicht komen elf woonwagenwoningen. Maximaal vier bestaande wagens mogen naar de nieuwe locatie meeverhuizen. Gooi en Omstreken verhuurt de standplaatsen en de huurwoningen. De huurprijs per standplaats/woning bedraagt in totaal 859 gulden. Veel bewoners komen in aanmerking voor huursubsidie, zodat de feitelijke maandhuur lager zal uitkomen. Om de huurprijs te bereiken moeten Baarn en Gooi en Omstreken financiële offers brengen. De gemeente heeft de grondprijs per standplaats met 13.00 gulden verlaagd. De woningcorporatie brengt bepaalde kosten voor de realisering niet in rekening. De verhuizing van de vier woonwagens, zestig mille, wordt betaald door Gooi en Omstreken. De gemeente tikt nog 2.500 gulden per standplaats af als tegemoetkoming in de verhuiskosten. De stichting neemt het beheer en de exploitatie van Het Zuiderlicht en Bisschopswaai op zich en besteedt het dagelijks beheer uit aan Nijbod. De raadscommissie openbare werken behandelt het verhuizingvoorstel in de vergadering van volgende week donderdagavond.

Where is our earth heading to in the next century?

Baarn, 8 April 1999

<u>Letter to inform readers on my EGO PROJECT</u>
Dr Tom de Booij Address: Koningsweg 45, 3743 ET Baarn, The NetherlandsTel. +31 35 54 128 52, Fax. +31 35 54 159 80.E-mail: 5star@tiscali.nl

Dear Reader,
On the **28th of April 1999, 8.30 a.m** I have presented on my homepage an article with the title: "Where is our planet Earth heading for in the next century". At that very moment of 28 April 1999, when you can read the text on Internet, I will be on the **Easter Island** in the middle of the Pacific Ocean. In the following sentences I will explain why I choose that specific moment and place on that day in April.
As a teacher in geology I started at **8.30 a.m. Monday 28th of April 1969** in my room in the Geological Institute of the University of Amsterdam with an experimental form of geological education. **Everyone who was interested was welcome**. (The translation of Experimental Geological Education in Dutch is Experimenteel Geologisch Onderwijs, the EGO PROJECT).
I wanted to teach my students *Geopolitics:* the political, economic and social consequences of the uneven distribution of fossil-resources on Earth. The first object was to dismiss the patriarchal relation: teacher-student. Everybody who came in my room was immediately co-worker of the EGO project. The central issue was to create an awareness of the role geology could play in our society. The first subject was the role of petroleum. The following questions were raised:
"Can we get a better distribution of the knowledge to explore and produce petroleum? Will it be possible that petroleum can contribute to the solution of problems like food shortage, air, land and water pollution? Will it be possible that the increasing gap between rich and poor - in land, money, knowledge and consciousness - can be diminished? Is it possible to show humanity that it is of pure self-interest to help each other?"
We participated in two occupations by students of Universities in the Netherlands (Tilburg and Amsterdam). We have tried to convince students that geology and politics can be joined in a University education. Our slogan was:
alpha (political sciences) + beta (geological sciences) = gamma (geopolitical sciences)
If we keep theses sciences separated, we will end up with **gamma radiation**!
EGO organized a number of geological excursions to Germany, Southern France and Corsica. My invitation to participate in an excursion was quite unconventional. The invitation for the excursion for Corsica was like this:
"Geological commune. "Rendez-vous" between six and eight o'clock Sunday evening 19th of August 1969 in Galeria, Corsica. **Everyone who is interested is welcome**". At the meeting point arrived four of my students.
After this excursion, one of the participants (Jaap Boon) wrote a remarkable comment on the philosophy of our EGO project:
"In EGO, the empty room, where you had the full freedom to do whatever you like to do, you still find yourself in a cage. EGO was for me a mirror; it induced a confrontation with myself. Nolens volens forced to an experiment, you have to place yourself without prejudices with a fresh and creative mind. The search for your own possibilities and potential goes far beyond the boundaries of the EGO room. It becomes a way of life, a basis for an attitude in our society. An experiment". (Translated from Dutch)
The next planned invitation in 1970 was to Iran: "Rendez-vous Thursday afternoon 2 o'clock first of October 1970 on the square before the railway station in Teheran". The main purpose was to study the role petroleum exploration and production plays in Iran. Unfortunately, this excursion has never taken place. The reason is quite simple: the University of Amsterdam did not permit me anymore to teach this new form of geological education. I had to leave the University December 1, 1970. They gave me the opportunity to present my farewell lecture **"Where is our Earth heading to".** In this lecture, I stressed the fact that the gap between the rich and the poor people on earth is steadily increasing.
"Mankind has tried through all times to extract various mineral resources from the Earth, in order to stay alive. It seems now as if these same resources threaten his existence. The righteous distribution of these resources has completely failed. This has led and will lead to murder and

homicide." My conclusion was "Our government policy is directed to uphold a system that leads - with mathematical certainty - toward our downfall".

So I left the University and continued to work on the EGO project. To memorize that it is thirty years ago that I started with the EGO project I will make a journey around the world in 58 days. The 28th of April 1999 I will be on the Easter Island in the middle of the Pacific Ocean. I have chosen this Island, because it is an excellent metaphor for the future of our planet. When the inhabitants cut the last tree on this island, the only food that remained was human flesh….There was no place to go. Will this be our future on earth? We do not have a place to go, when the last unit of non-renewable energy is used. After this visit to our future perspective, I will continue my journey to go to places on earth where people still live as gatherers and hunters. They lived for thousands of years in a sustainable economy, because they used only renewable energy resources. They respect nature, with no social hierarchy and private ownership of land. Maybe this is the only way we can survive on this planet. However we have passed the point of no return, we are living in a non-sustainable society with an exponential growth of the world population. There is no way back, we lost the capability to survive under such conditions.At first I will go to the Kakadu National Park in Northern Australia. In this rugged area the Aboriginal is living since ages.. The next stay will be with the Penan tribe in Borneo. The Penan are a nomadic people who view the entire rainforest as their home. Then back home in order to presents my experiences to my homepage: www.egoproject.nl. With my kindest regards.Tom de Booij

Where is our planet Earth heading to in the next century?

Contents:

1. introduction
2. geological history of our universe,earth and life
3. the history of human mankind
4. what will happen on this planet until the year 2025?
5. the exponential growth of the world population
6. the world trend of urbanization
7. how many people can live on this earth with a sustainable economy?
8. what is left over our fossil fuel resources in the year 2025?
9. the coming world crisis
10. how much food, fresh water we have in the year 2025?
11. how many war will be fought until the year 2025?
12. is there still a way to avoid a world crisis?
13. are there people on this earth that have a better chance to survive the coming crisis?
14. why we destroying civilizations of people who are different from our westren so called civilized world?
15. conclusion

---

1. Introduction

The purpose of this article is not to describe a doom scenario. It will try to describe a process that follows natural laws. It will show the process, which concerns directly the continuation of human society of this planet Earth. The irreversible processes of nature will eventually lead to the extinction of the human race. In geological history, the extinction of a species is not a new phenomenon. Since life started 3.9 billion years ago 99.0 % of the all the species became extinct!!

We can only live on this earth, if we have enough energy at our disposal. Our society is using energy from the sun (old and new sunlight) and from deeper parts of the earth. Primitive civilizations of gatherers and hunters have used and are still using only renewable energy resources (plants, animals) in a sustainable economy. Agricultural and industrial civilizations are using in addition non-renewable energy and mineral resources (oil, gas, coal, iron, copper etc) in a therefore non-sustainable economy. The output of the energy cycle is heat and waste. This is according the second law of thermodynamics **an irreversible process.**

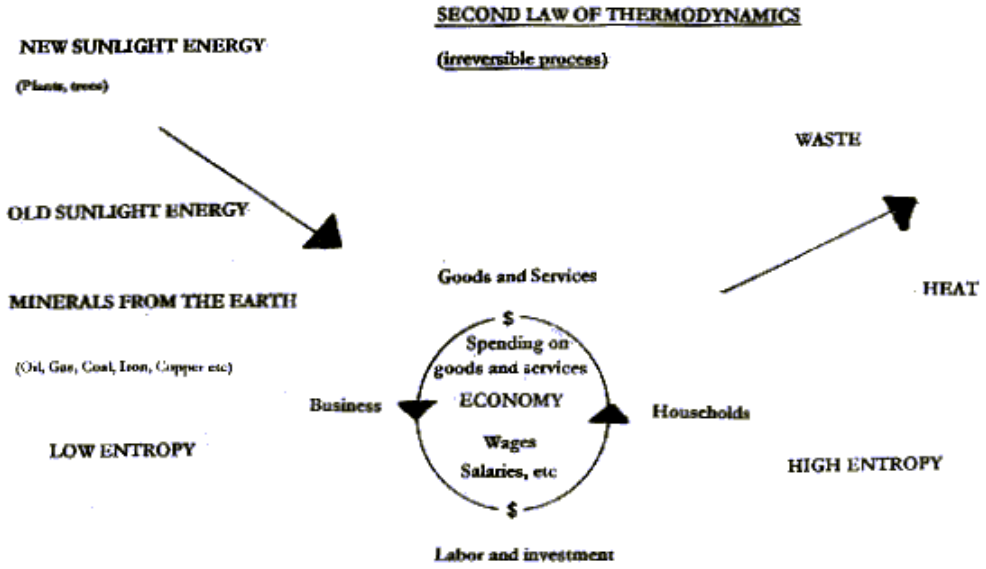

Figure 1 The irreversible process of burning energy resources into heat and waste. (After Daly, 1993 and Rees, 1996)

LINK 2

Two laws of thermodynamics

The first law of thermodynamics states that matter and energy cannot be created, but it can change from one form to another. There is no creation or destruction of matter-energy. Matter is itself a form of energy, as shown by Einstein's equation $E=mc^2$.

The second law of thermodynamics is of great importance for the evolution of mankind. R. Clausius (1822-1888) formulated this law as follows: " It is not possible that at the end of a cycle of changes, heat can be transferred from a colder to a hotter body without producing some other effect".

The implication of this statement for our life on earth is essential. It says that that the process of turning one form of energy into another has only one direction, it is irreversible. A simple example from every-day life will explain this in common language. When you open the window of your heated room on a cold winter day, the temperature of your room will drop. The energy is lost forever, you cannot get it back into your room, unless you use energy from another source.

Our universe contains energy in various forms, as gravitation, heat, light and nuclear energy. There is a strong hierarchy between these forms of energy. Energy of a higher form can be degraded into a lower form, but a lower form can never be wholly converted into a higher form. The characteristic quality of each quantity of energy is called the **entropy** associated with it (from the Greek verb "turn over"). The entropy measures the degree of disorder associated with the energy. Energy must always flow in such energy that the entropy increases. All highly ordered systems develop and grow at the expense of increasing disorder at higher levels in the systems hierarchy.

Sir Arthur Stanley Eddington, (1882-1944, professor of Astronomy at Cambridge University in

England):
" The law that entropy always increases -the second law of thermodynamics- holds I think, the supreme position among the laws of Nature. If someone points out to you that your pet theory of the universe is in disagreement with Maxwell's equations - then so much worse for Maxwell equations. If it is found to be contradicted by observation - well these experimentalists do bungle things sometimes. But if your theory is found to be against the second law of Thermodynamics. I can give you no hope; there is nothing for it but to collapse in deepest humiliation."
The entropy value of gravitation is still a matter of controversy. Some scientists think that the gravitational field has very low entropy (highly ordered), whereas others claim that the cosmic gravity is highly ordered. Gravity is the weakest of nature's forces, but being cumulative in power, it dominates on the large scale. In absence of other forces all gravitating systems would finally collapse. The black hole may represents the equilibrium end state of a gravitating system, corresponding to maximum entropy. The final collapse is postponed by other forces. In the 'end' all the energy in our universe will be lost in an unreclaimable form. There are however different opinions about the end of our universe.
Since the big bang the universe has been expanding. Will the gravity of all the matter be sufficient to halt the expansion. To answer this question we must know the total mass of our universe. This is extremely difficult to know because there is an unknown amount of invisible dark matter. A theory recently developed is studying the evolution of galaxy clusters (Henry et al., 1998). Over time clusters grow as they accrete matter, until the matter within their gravitational reach is exhausted. The observed cluster evolution favors the idea that galaxy clusters have essentially stopped growing. Therefore the cosmos will expand forever. There are however other theories who thinks that the universe will collapse in an gravitational crunch and ends up in a sea of radiation and may be the origin of a new big bang starting another universe! It turns out that the universe survives by a number of "hangups" (Dyson, 1991). A hang up is an obstacle that arrests the gravitational collapse. The first is the size hangup. The enormous large volumes of space are the primary protection against a variety of cosmic catastrophes. It postpones the ultimate collapse. The second is the spin hangup. An object cannot collapse gravitationally when it is spinning rapidly. Our galaxy is preserved by this hangup, as is our earth form collapsing into the sun. This will not last forever. It will be degraded by slow processes of internal energy dissipation or by random encounters with other objects in space. The third hangup is the nuclear process of fusion. The hydrogen from the sun burns to form helium when it is heated and compressed. The release of energy opposes any further compression. The transport hangup keeps the earth fluid and geologically active processes like plate tectonics, earthquakes, volcanism and convention currents. They derive their energy from the original gravitational condensation of the protostar. The fission of radioactive material is another hangup that releases energy. No hangup can last forever! When the matter of our sun contracted by gravitational forces, it started the nuclear fusion of hydrogen. The nuclear reactions in our sun transforms matter into energy. A part of this energy reaches the earth with electromagnetic waves of different wavelengths. For our live on earth the electromagnetic waves with a specific spectrum of wavelength is essential: *our sunlight*. This sunlight is degraded into energy for chemical reactions. One of these reactions is called the process of photosynthesis. In plants and microorganisms, carbon dioxide is transformed into carbon hydrates under the influence of sunlight. This transformation of light energy in chemical energy is the source of energy for all living organisms. Ancient sunlight and deeper parts of the earth helped to produce our oil, natural gas, coal, iron, copper etc. We are now degrading these products in heat and waste. We can't reverse this trend, or we must import energy from other parts in our universe. Using energy makes it less available.
Is life not in contradiction with the second law? Life is creating order out of disorder. On a local scale, it seems to be. We import highly complex, low entropy matter extract useful energy and materials from it and export wastes of much lower complexity (higher entropy). Life creates pockets of order at the cost of disorder elsewhere. **Evolution is pollution.**

All complex systems must constantly extract energy from their host environments. Every action of a human or of any organism and even every process of nature can lead only to the deficit for the overall system. They are always in non-equilibrium state. Our human economy is such a highly order *far-from equilibrium state*. We can give an example of a daily experience. Before taking the plug out of the full bathtub the water does not show a specific orderly structure. After we have taken out the plug, we see near the plug a beautiful whirlpool creating. Here we have a nicely ordered structure in a *state far-from equilibrium*. Nothing is left over when the bathtub is empty!

Another example are the so-called Bénard cells. The cells are named after French fluid mechanist H. Bénard, who first described them in his doctoral thesis in 1900. Bénard cells are hexagonal conventions cells , caused by surface tension gradients that are formed when a silicone fluid is heated from below. We can imitate this in a more easy way. We have to heat a shallow pan with water. In the beginning, before we turn on the heating, the temperature in the water is practically uniform. It is a state of more or less thermodynamic equilibrium. When heating the water we gradually seeing a larger number of rounded bubbles creating a nicely ordered cell structure. Millions of molecules start to move and the normal conduction of heat is now replaced by small convention streams. This co-operative behavior of 10^{20} molecules produces a quicker transport of heat from below. This orderly structure is far from equilibrium. They are creating order out of chaos! (Velarde and Normand 1980).

In 1834 a Scottish engineer John Scott Russell, reported to the British Association for the Advancement of Science what he had seen. From this report:

"I was observing the motion of a boat which was rapidly drawn along a narrow channel by a pair of horses, when the boat suddenly stopped - not so the mass of water in the channel which it had put into motion; it accumulated round the prow of the vessel in a state of agitation, then suddenly leaving it behind, rolled forward with great velocity, assuming the form of a solitary elevation of a rounded smooth well defined heap of water, which continued its course along the channel. Apparently without change of form or diminution of speed. I followed it on horseback, and overtook it still rolling on at a rate of some eight to nine miles an hour, preserving its original feature some thirty feet long and a foot to a foot and a half in height." In 1895, two Dutchmen and H. de Vries gave a mathematical basis of these strange waves, which propagates without dispersing energy over larger regions of space. These waves are called solitons. (The name was given by the Russians Zabusky and Kruskal).

An earthquake under the ocean floor, the so-called "tsunami" or tidal wave, can produce solitons. This wave is only a few inches high at the surface, but hundreds of meters deep and able to travel intact for many thousands of miles, until it reaches the shallow water of the continental shelf. The phases of such waves are so synchronized, that two solitons waves, that collide at angles or from opposite direction will pass through each other, emerging on the other side as if no collision whatsoever had taken place. Satellites have observed these phenomena. Solitons can also be produced by sending a pulse of light at just the right frequency down an optical fiber. Unlike other light pulses, the light soliton disperses over long distances with very little loss of dispersion. Shortly a transatlantic undersea optical cable will transmit around 40.000 telephone conversations simultaneously. With the discovery of solitons and chaos our perception of how non-linear systems behave has changed in a dramatic way (Rebbi, 1979, Herman,1992).

All these phenomena are examples of highly synchronized self-organizing structures *far from equilibrium*. (It may very speculative but it may explain synchronizing brainwaves between human beings, telepathy?)

The continuous growth of the economy is sustained only at the expense of increasing disorder or entropy in the ecosphere. Our body and our economy are subject to the same forces of decay. They must constantly import high-grade energy and material from the outside and export degraded energy and matter to the outside to maintain their internal order and integrity. It is therefore unidirectional and irreversible. By the increase of the world population, we can have

only a growth of the economy by extracting energy from the ecosphere and by decreasing the disorder of that ecosphere. It leads to a depletion of natural capital. More generally speaking energy makes it less available, a constant depletion of natural resources, reduced bio-diversity, air/water/land pollution, deforestation, atmospheric change etc. All available energy and material (low entropy) are degraded and dissipated. The result: pollution and waste.
Erwin Schrödinger has described life as a system in steady-state thermodynamic disequilibrium that maintains its constant distance from equilibrium (death) by feeding on low entropy from its environment - that is by exchanging high-entropy outputs for low entropy inputs. Organisms cannot live in a medium of its own waste products. Life according to Schrödinger is comprised of two processes "order from order and order from disorder". Schneider and Kay (1994) have some very interesting remarks on the development of an ecosystem. The maturity via succession is the result of the system organizing itself to dissipate more incoming energy with each stage of succession. The more energy an ecosystem (like human society) captures the greater potential for degradation.
It is clear that we human beings are just one of the nearly infinite different forms of energy in the universe. Mankind on earth is a finite form of energy and will be converted into lower form of energy. We can only survive if we use energy from the sun and we have seen that the energy of our sun is degraded into radiation. According to this second law, we cannot create energy from this heat and waste. **Depletion is forever!** Nature will take over and will accept only a certain amount of people on earth who are capable to live in a sustainable environment. It will be a number considerably lower than the present 6 billion. It is quite predictable that the fatal moment will come, the question is only when. We have assembled a great number of opinions on this issue. We will also give our opinion on this question. We realize very well that it is all very speculative. The only thing that we hang on is the second law of thermodynamics.
END OF LINK 2

---

2. Geological history of our universe, earth and life

Anaxagoras of Clazomenae (500 BC-428 BC):In the "beginning all particles were mixed together in a non-differentiated mass"
As a geologist, I owe you some information on the history of the universe, earth and life, before talking about the depletion of our natural resources. Our universe started probably with a big bang about 15-20 billion years ago, when all energy was pressed together. Time and space were created! Time has only one direction and is not irreversible. Genesis first three words: "In the beginning…" also implicates that time was created. The question what was for the beginning was cannot be asked, because we cannot think in timeless dimensions.

LINK 3

From the Big Bang to the formation of our sun

Still scientists are proposing some theories about the form of energy before the big bang.
Edward Tyron thought in 1973 that the universe originated as a fluctuation of the vacuum. Later it was Alexander Vilenkin who proposed that the universe was created by quantum tunneling from literally nothing into something we call the universe. They think that the vacuum is never empty even with particles and light absent. There must have been - before the big bang - a huge amount of energy in a state where time and space did not exist.
In a special number of the Scientific American of January 1999 called 'Revolution in Cosmology' some new theories about the beginning and the future of our universe are developed. The main issues are:
1. Evidence has gradually accumulated that the universe has less matter, and therefore is expanding at an ever faster rate, that the theory of inflation traditionally predicts. Maybe the universe will expand forever?
2. The universe may be filled with some unknown form of matter or energy whose gravity repels

rather than attracts. The so called empty space of the universe may be filled with "virtual" particles that could exert a gravitational force, which could be either attractive or repulsive depending on physical principles that are not yet understood.
3. The expansion is decelerating as rapidly as once thought. Scientists must reconcile themselves to kooky energy or they must modify or abandon inflation.
Anyhow a lot is uncertain for us in the universe. We will stick in the following chapter to the usual explanation.
When the universe was only one second old, its temperature was 10 billion degrees, 1000 times hotter than the center of our sun. In this very beginning all forces - gravity, strong nuclear forces, weak nuclear and electromagnetism were unified. Then started the expansion (inflation). First gravity separated, followed by strong nuclear forces. Later electromagnetic and weak nuclear forces separated. This theory of inflation is however heavily debated. We are still left by the question whether the laws of physics we know at the present were slightly different billion years ago. A team of astronomers has found the first hint that the laws of physics were slightly different from billion years ago. They were looking at quasars, the strongest energy emitters in the universe. To give an idea of the amount of energy is that reached the earth in February 1988 from the quasar 3C 273. The burst of radiation was equivalent to lighting up stars the size of our sun at the rate of 10 million per second. It is more luminous than 1000 galaxies each containing 100 billion stars (Courvoisier and Robson, 1991). They are thought to be powered by massive black holes in far off galaxies. Their spectral lines are different as equivalent lines in lab measurements, suggesting that the laws of physics have changed (Musser, 1998).

- Gravity, the mysterious force, is only influencing the mass of the matter. It has a reach to all mass in our universe. The force is very weak and has not yet been possible to measure between two elementary particles. The bearer of gravity force is called graviton, but has never been detected.
- Strong nuclear force is only working on hadrons (protons, neutrons etc). The force is strong but the reach very small. The bearer is the pion.
- Weak nuclear interactions have a very short range and are extremely weak in comparison with strong electromagnetic forces. They are responsible for the instability of particles and atomic nuclei. Every particle is sensitive for this force. The bearer of the force is the W+ and W- particle and neutral Z0
- Electromagnetic force is the force is responsible for the repulsion or attraction of two electric charged particles. The force has a big reach, but the force itself is relatively weak. The bearer of the force is the photon, but it has of itself no electric charge.

There was no distinction between different kinds of matter and energy as there is we have now. As the universe cooled down most of the matter was settled into protons and neutrons.

Neutrons have no electric charge as the protons have. There were about seven times as many protons as neutrons. A few minutes after the big bang the temperature of the universe were 1 billion degrees, it is the moment that protons and neutrons stick together in nuclei. Each neutron found a proton partner, creating via a number of reactions finally a pair of helium nuclei. The density of the universe was too low to permit further fusion to form heavier elements. (All other familiar elements such as carbon and oxygen were produced much later inside stars). The protons cannot bind without neutrons, because of their electric repulsion. Six of every proton must therefore remain as isolated hydrogen nuclei. One quarter of the mass of normal matter was made of helium and three quarter of hydrogen. The hydrogen is the principal fuel of the stars of the universe and is the basic reason for starlight and sunlight. Conditions were still too hot for the atomic nuclei to capture electrons. This happened 300.000 years after the big bang. Atoms and electrons could live their own lives. Matter and anti-matter were formed, matter slightly

prevailed. Anti-matter and matter annihilated each other. This created an outburst of gamma radiation. Matter and radiation were disconnected. The universe became transparent. This first radiation can still be observed, it is called the cosmic background radiation. 2 billion years of the expansion of this primeval matter created the condition in which galaxies could form. In this part of the universe, the gravity could overwhelm the expansive force of radiation. The astronomers have detected millions of galaxies. Galaxies are clumped into groups, and these themselves agglomerate in superclusters, leaving other regions devoid of galaxies. One of these galaxies is our Milky Way.

Our galaxy came into being by the collapse of a vast gas cloud. Our Milky Way has two different regions: the halo and the disk. The halo is a slowly rotating spherical region that surrounds all the other parts of the galaxy. The stars and star clusters in it are old. The rapidly rotating equatorial region constitutes the disk, which consists of young stars and stars of intermediate age, as well as interstellar gas and dust. Among the middle-aged stars is our sun, located about 28.000 light years from the galactic center (28.000 light years = 883.008.000.000 seconds x 300.000 km = 264.902.400 billion kilometers). The sun has a speed of 230 kilometers per second and completes an orbit around the center of our galaxy in 200 million years. There are hundreds billion stars in the Milky Way.

Everything is relative to something. We see the sun as something fixed in the sky. Our earth is circling around the sun with a speed of 30 kilometers per second. This is a however an illusion. The sun is orbiting around the center of our galaxy with 230 kilometers per second. The Milky Way on her turn is drawn with a speed of 40 kilometers per second towards the Andromeda galaxy. They form together the Local Group. Meanwhile the Local group is attracted by at least two superclusters. One component of that movement is due to the attraction of the Virgo cluster, Hydra-Centauris and the Great Attractor. The other component is due to the attraction by the equally distant supercluster Perseus -Pisces, which lies on the opposite side of the sky. It seems however that even these giant clusters are components of a supercluster with a length of hundreds of millions of light years (Dressler, 1987; Kraan-Korteweg, 1998)

The gravitational influence of the sun extends more than 3000 times farther, half-way to the nearest stars. This space is not empty. It is filled with a great reservoir of comets, left-over material from the formation of the solar system. This is called the Oort cloud (after the Dutch astronomer Jan H. Oort). Oort showed that comets in this cloud are so weakly bound to the sun that random passing stars could readily change their orbits. It is suggested that massive showers of comets may be responsible for biological mass extinctions. As we have mentioned earlier, in the beginning of the universe, only the light elements like hydrogen, helium were formed. All the heavier elements like carbon, oxygen, calcium and iron, we find on earth, are created later in the burning furnaces of stars by the process of fusion. The iron nucleus is the most tightly bound nucleus. Lighter nuclei, when fusing together, release energy. To make heavier elements than iron it costs energy. On the contrary when it regards the process of fission.

==========> IRON ==========>

fusion releases energy fusion cost energy

<========== IRON <==========

fission cost energy fission releases energy

Once a star has built a core of iron, there is no way it can generate energy by fusion or fission. The heavier elements are formed during the collapse of far bigger stars than our sun.

Rushing through its hydrogen fusion phase much faster it swells up to become a red giant in just 10 million years instead of the sun's 10 billion. Using resources much faster than can be replenished it is perched on the edge of disaster and explodes. The core collapses inward in just one second and cannot anymore be compressed. When more material falls into this hard core, it rebounds. A shock wave is the result. When this wave reaches the surface of the star, the star brightens and explodes emitting an enormous amount of energy into space. The abrupt energy release is about the total energy output of the sun in her whole life. This intense heat makes nuclear reactions possible that were not possible in steadily burning stars like our sun. Neutrons bombarding iron nuclei form gold. Gold is transformed into lead, and lead is bombarded to make elements up to uranium. (In 1987, we have seen this dramatic event with the explosion of the supernova SN 1987A, 160.000 million light-years away from us. In the first 10 seconds, the explosion released 100 times as much energy than our sun will produce during her lifetime of 10 billion years!)
END OF LINK 3

Our sun was formed nearly 5 billion years ago from a gaseous matter. The gravity acting on the matter caused a contraction. When the temperature was high enough the process of nuclear fusion could start. Hydrogen is transformed in helium. This process creates an enormous amount of energy. A part of this energy is heating up the sun, another part escapes. The sun has ample supply of energy for a lifetime of 10 billion years. Now the sun is half her lifetime! In one billion years from now, the sun will expand to such an extent, that the temperature on earth will be 1300 degrees of Celsius. All water on earth will evaporate, leaving the world as dry and lifeless as Venus. After all the hydrogen in our Sun is consumed and transformed in helium gravitational, contraction of the core will resume. Via some nuclear process, the sun will finally end up as a white dwarf. What about the formation of the planets circling around the sun? They were formed from gas and dust that stayed behind after the formation of the protostar, which developed later in our sun. A process of colliding and accretion formed protoplanets. Finally by their gravitational attraction to each other the planets are formed as we know them today. This process lasted about hundred million years. The planets were orientated in one horizontal plane due to the gravity forces from the sun. Each has it own nearly circular movement around the sun. The outward 'planet' Pluto has a different orientation in relation to the horizontal plane (17 degrees). (Some scientists are not anymore considering Pluto as a real planet, but more as an asteroid) . The formation of our earth was a result of the process of accretion. Large bodies slamming into our planet produced immense heat in the interior, melting the cosmic dust. The resulting furnace - 200 to 400 kilometers below the surface - is responsible for the volcanic eruptions on the surface of the earth. About 4.4 billion years ago the earth differentiated into layered structure

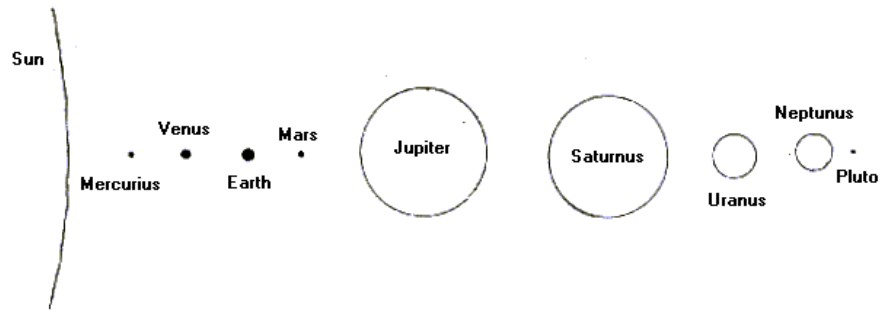

Figure 2 The difference in size of the sun and her planets

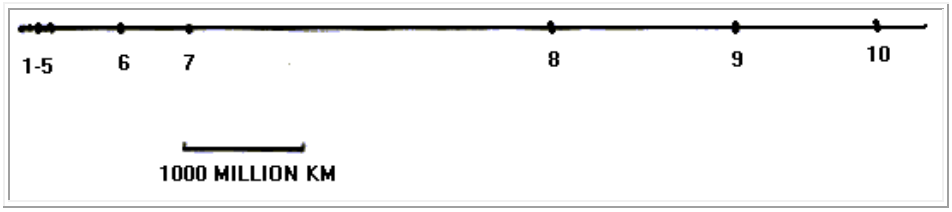

Figure 3: The position of the planets in relation to the sun

1: Sun, 2: Mercury, 3: Venus, 4: Earth, 5: Mars, 6: Jupiter, 7: Saturn, 8. Uranus, 9: Neptune, 10: Pluto
The formation of our earth was a result of the process of accretion. Large bodies slamming into our planet produced immense heat in the interior, melting the cosmic dust. The resulting furnace - 200 to 400 kilometers below the surface - is responsible for the volcanic eruptions on the surface of the earth. About 4.4 billion years ago the earth differentiated into layered structure.

LINK 4

Geological history of our earth

In the center of the earth is a solid iron core floating in a surrounding liquid iron core. Magnetism is probably the result of boiling iron within the outer core. Molten iron is an excellent electrical conductor. The convection motion of the iron and its associated electrical fields generated the earth magnetic field. The outer iron core has a temperature of 5800 degrees Celsius and a pressure over more than million atmospheres. Magnetic tempests develop from surges in the liquid iron. This causes the waxing and waning of the electrical field of the earth. The magnetic tempests can last for centuries. The influence of the earth's rotation and heat propels the molten iron. As it flows it interacts with the magnetic field of the earth. This interaction generates an electric current and generates a magnetic field, which reinforces the magnetic field of the earth. During the past 10 million years, the magnetic field of the earth has reversed magnetic polarity once every 500.000 years. (Bloxam and Gubbins, 1989) At a depth of 2900 km below the surface is the transition zone from the iron core to the mantle. The zone is the most dynamic part of the Earth, directly affecting the earth's rotation and magnetic field. Variations in the core mantle region also modulate the convection in the earth's mantle, which is responsible for the movements of continents and tectonic plates. This mantle has also two different zones. The lower mantle extending to 700 kilometers below the surface consists of the silicate perovoskite, whereas the upper mantle consists of minerals like olivine, pyroxene and garnet.

The upper and lower parts of the mantle behave largely independently, but they also communicate. The upper mantle being much less viscous flows easily and more rapidly than the sluggish lower mantles. This upper mantle is overlain by the lithosphere. (Jeanloz and Lay, 1993)

The deep earth is very dynamic. Thermal energy has been left over from the time of the formation of the earth. Another source of heat is the energy released by the radioactive decay of elements like uranium. The heat travels across the earth's inner boundaries and sets into motion large convection currents. It influences the surface of the earth with broad sets of geological phenomena like mountain building, volcanism, plate tectonics, earthquakes etc. The most spectacular expression of the dynamics of the inner earth is the building of the mid-oceanic ridges around the globe with a length of more than 60.000 kilometers.

The ridge spews hot magma from the upper mantle during volcanic eruptions. The magma cools and solidifies forming new oceanic crust and ripping apart the old oceanic crust. Plates forming the East Pacific rise separately at "fast" rates from 60 to 170 millimeters per year, whereas the mid-Atlantic plates are pulled apart at slower rates of about 30 millimeters per year. More than 18 cubic kilometers of rock are produced every year. This activity has led to the drifting apart of the continents and the global distribution of earthquakes and volcanoes. Magma at ocean ridges is basaltic of nature.

The upper mantle consists of a dense green rock: peridotite. How can a mantle of another composition produce basaltic magma? As peridotic material rises from 100 kilometers below the seafloor it decompresses and partially melts. This melted part has a basaltic composition. The temperature of the rising magma is at certain places on the mid-oceanic ridges higher, thus indicating that the magma has with lower densities. The ridges are higher and with more volcanic activities than on other parts. The Azores, Iceland, Hawaii are surface expressions of these so-called hot spots.

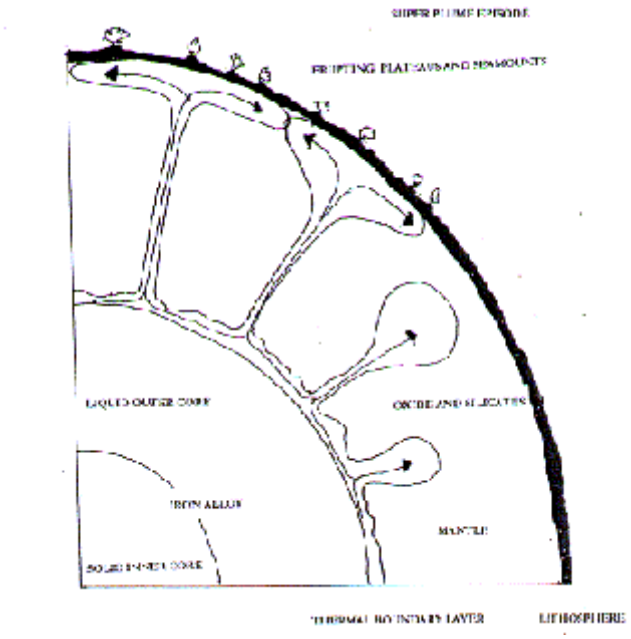

Figure 1: Born at the thermal boundary layer, mid-Cretaceaous superplumes creating erupting plateaus and seamounts

During mid-cretaceous time some 120 million years ago, there has been an enormous outburst of volcanic material. The formation of oceanic crust doubled in five million years. As we have seen the boiling outer iron produces enormous amounts of heat. That heat percolates through the core mantle boundary. The overheated lower mantle material rises in huge plumes from nearly 3000 kilometers to the surface of the earth and triggers volcanic eruption.

The consequence of this superplume activity was that the sea level raised 250 meters, the temperature of the atmosphere increased by 10 degrees Celsius, the release of carbon dioxide led to a natural green house. An excess of organic carbon and inorganic carbonate was also deposited during mid-cretaceous. This may be the reason that 50% of the oil deposits were formed during this time. When the next super-plume will come is not known. (Bonnati, 1994; Larson, 1995).

Occasionally such upwellings happen under the continents and result in massive lava flows.

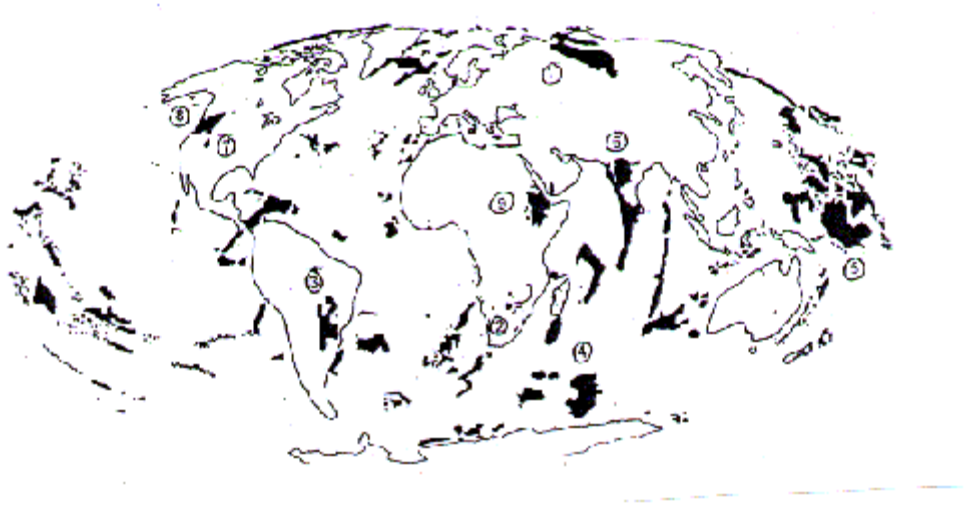

Figure 2. Outflows of volcanic flood basaltic material from different geological ages .
1. Siberian Traps 248-216 my; 2. Karoo basalts 166-206 my; 3. Parana Plateau 119-149 my; 4. Kerguelen Plateau/Broken Ridge 114-109.5 my; 5. Ontong Java/Nauru; 6. Deccan Traps 65-69 my; 7. Snake River Plain 16 my; 8. Columbia River 6-17.5 my; 9. Ethiopian Traps? (After Coffin and Eldhom 1993)

The lithosphere has also two different elements, the continental and the oceanic crust. The plates ride atop a hot pliable layer of the earth's mantle. The continental crust is continuously recycled. It is destroyed during the geothermal cycle by the convection in the mantle. The present continents are the only part of the earth's crust that is not recycled. By a number of geological processes like erosion, metamorphism and subduction, almost all ancient rocks were destroyed. The oldest rocks we have found on earth are nearly 4 billion years old.

I assembled a number of geological facts to demonstrate the youth of the continental outline (De Booy, 1968). The young nature may be the result of the apparent disappearance and drifting apart of continental crust. A study of the Mediterranean area showed that Tertiary tectogenetic structures of continental crust around the Mediterranean are abruptly cut off by the present continental outline. These structures can not be followed on the bottom of the deep sea basins which apparently are floored by an oceanic type of crust. The present morphological features such a s the Alps, Po bassin, Tyrrhenian Sea are the result of neotectonic (late Neogene-Quaternary) movements, the generating forces of which may be located in deeper parts of thy earth (De Booy, 1969). In another publication I assumed a relatively young age of the oceanic crust of the present oceans (post Paleozoic)(De Booy, 1966).

These publications were published in a period when plate tectonics was not yet in voque. More than thirty years later we know more about the different processes in these deeper parts. My assumption, that the tectonic structures were abruptly cut off and that continental crust has disappeared repeatedly during geological history, proved to be correct..

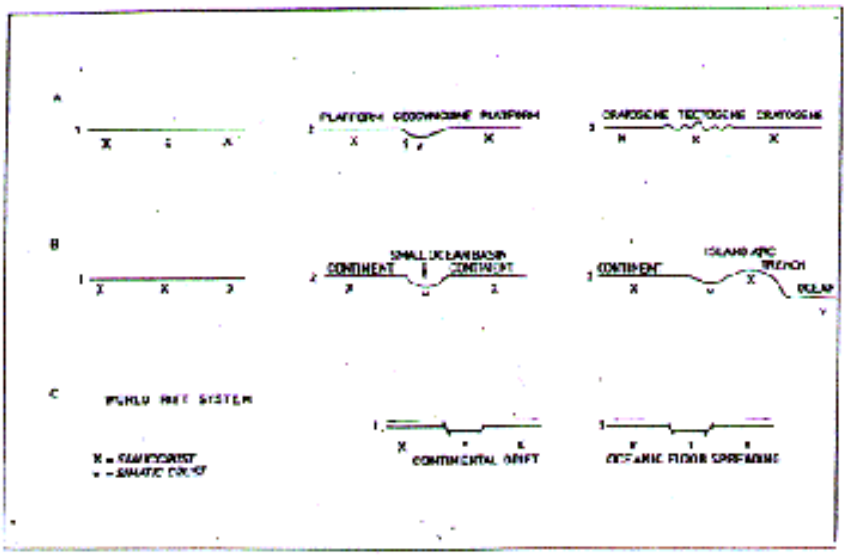

A. Geosynclinal subsidence of a continental part of the crust (*1*) during the development of a geosyncline possible formation of simatic crust (*2*). No direct causal correlation between limits geosyncline–platform and tectogene–cratogene (*3*).

B. Foundering of continental crust (*1*) and formation of small ocean basins underlain by simatic crust (*2*) or islands arcs and trenches (*3*).

C. World-rift-system transects the actual boundary ocean continent. Mobility in continents: drifting apart from continental segments (*1*). In oceanic areas the so called ocean floor spreading (*2*).

X = sialic crust; *y* = simatic crust.

During the geological history these dynamic processes of influencing the earth's crust may superpose, interfere and converge.

Figure 3: Viewpoint on the dynamcis of the earth (De Booy, 1968)

Internal heat energy shapes the planet's surface by compressing, heating and breaking the lithosphere, which varies in thickness, from 100 kilometers or less below the oceans to 200 or more below the continents. The lithosphere is subdivided into dozens of plates. Tectonic plates may slide down and are subducted into the mantle. At the subduction boundary the upper plate thickens as a result of compression and from magma added by the melting of the descending plate. It may also occur that two plates collide with each other. Both processes resulted in mountain forming.

The continental crust has been formed when oceanic lithosphere sank back into the mantle at the so-called subduction zone At these sites slab of lithosphere carries wet sediments as well as basalt plunging into the mantle. At the depth of 80 kilometers heat drives water and other volatile components into the overlying mantle. These substances inducing melting in the surrounding material at reduced temperature. The magma produced reaches the surface. The subduction zones are the only places where intermediate- and deep focus earthquakes occur. Rocks in the lithosphere have loose packing of atoms. As the pressure increases the atoms reorganize in minerals with a greater density: olivine. Intermediate earthquakes occur where serpentine (olivine and water) is dehydrated as it descends into the mantle. At 400 kilometers the mineral olivine will become unstable and will transform into spinel. At 660 kilometer spinel becomes unstable and decomposes in two phases. In the subducted slab the temperature and pressure is lower, the spinel stability field will extend from 400 to 700 kilometers. This is the region where deep earthquakes are occurring. (Frohlich, 1989; Green II, 1994).

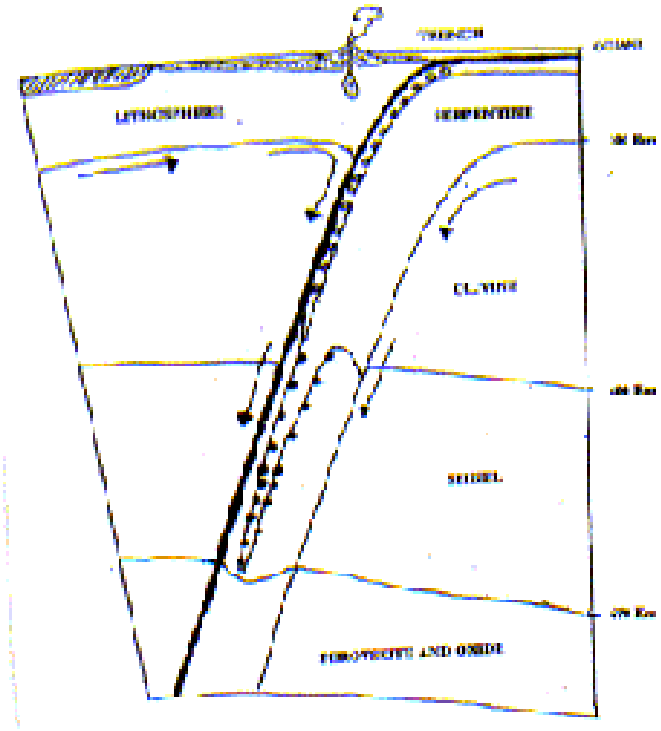

Figure 4. Subduction zones, where tectonioc plates meet causes intermediate and deep focus earthquakes (Green II, 1994)r

Continental crust has been formed during different geological periods. During the Permian time (250 million years ago) the continental crust converged to create one enormous landmass called Pangea. This configuration was not unique. The formation of supercontinents appears to recur at intervals of 600 million years. Major tectonic cycles have driven these continents apart. The Himalaya Mountains reflect the current collision between India and Asia. Subduction of oceanic crust at the edge of a continent elevates the overlying crust and triggers volcanic activity. The Rocky Mountains reflect the subduction of oceanic pacific plates under western North America.

Figure 5: Tectonic plates, which are moving to each other, away from each other or along each other.

There are two theories to explain the breaking up of these large continents like Pangea. Large continents block the escape of heat from the mantle. The heat accumulates and causes overlying supercontinent to dome upward and crack. Molten rocks from the overheated mantle rapidly fills the resultant fractures, which continually widen as pieces of the fragmented supercontinent are driven apart. A second model attributes the breaking up to effects connected with the rotation of the earth. Both models may play a role. (Murphy and Nance, 1992; Dalziel,1995; Taylor and McLennan,1996)

Gold thinks that some earthquakes are due to the sudden movements and rapid large changes of volume that gases may cause. He has assembled a great number of eyewitness accounts of earthquakes, which strongly suggest that gas eruptions are the initiating events.

The earthquake that destroyed parts of San Francisco is well documented by eyewitness accounts.

Gold gives a list of these reports. They all indicate violent gas emissions from the ground, containing hydrosulfide, and the gases were flammable.

Before the shock people felt a strong wind and heard strange noises. Hydrogen sulfide was reported in bodies of water, killing especially bottom dwelling fish. Dogs were howling during the night before the shock. In addition, streams of lightning running around the ground were seen before the shock. This was 30 hours before the shock! Months before the shock people heard large explosions resembling the discharge of heavy guns.

The town of Haicheng (China) was evacuated two hours for an earthquake. The decision was made as people saw clouds of warm air and fog developing above the known fault line, strange and nauseating smells and changes in groundwater levels.

Gold also points to the narrow relation between various metal ore deposits and hydrocarbons. The hydrocarbons come toward the surface from depth of between 150 and 300 km. They therefore leach through a large amount of rock as buoyancy forces drive them up. They are capable to dissolve into solution heavy metals or metal compounds. As the metal-laden streams of hydrocarbons come to shallower places in the earth with lower pressures and temperature some of the compounds become unstable.

Bacteria may remove in some cases the hydrocarbon components and the naked metal atom remains. Zinc and lead are often found together with gold etc. The close association of gold and carbon is well recorded in the literature. Bacteria eat toxic hydrocarbons, toluene zylene and triochloroethylene. Deep underground bacteria resemble the ancient Archaebacteria.

In an article of 1992, Gold has presented a theory that microbial life is widespread at depth in the crust of the earth. This life is independent of solar energy. The energy comes from chemical sources due to fluids that migrate upward from deeper levels in the earth. He even assumes that the surface life on Earth based on solar energy may be just a strange branch of life. The deep chemical-supplied life may be very common in the universe. Life could be not based on carbon but on silicon. An element that can form molecules of some complexity and can be associated with high temperatures and pressures!

It is clear from these assumptions that Gold firmly believes in life on other planets. The candidate for the origin of all life on earth could be the deep microbial life. Evolution of life has then been in very favorable circumstances constant supply of food, no problems of temperature changes, no radiation hazards and minimal problems resulting from evaporation of water.

In 1994 there were two publications that assuming that huge water reservoirs exist at great depth in the earth. During their subduction great slabs of crust dragged water along. These water inventories may rival today's oceans; they may even have been surface oceans themselves millions of years before they descended into the infernal regions. (Corliss, 1997)

Joseph Smith found that the mineral wadleysite contains water up to 3.3 per cent. It even can hold water with temperatures of more than 1000 degrees Celsius. Smith: "If the region between 400 and 525 kilometers were, say, 60 per cent wadleysite and that phase was saturated at, say 3.3 weight per cent, that is ten oceans of water". The wadleysite is at a pressure of about 3 million pounds per square inch and at a temperature of about 3000 degrees. It is located in the top half of the transition zone between the upper and lower mantle. But they're more minerals found that contain water. It is also possible according to Smith, that the earth in this was regulating the amount of water on the surface. Water may be carried down into the upper mantle through subduction zones where plates converge. With rising convection currents the wadleysite may melt and release water vapor into the oceans as the molten rocks cools. (Bergeron, 1997)

According toCharles Prewitt (1995) the inner oceans could explain how earthquakes happen deep in the mantle. The water that is being squeezed out of minerals in the transition zone could cause the unexplained earthquakes that occur there.

These new theories are quite shocking, but the arguments Gold and others are putting forward are worth to be studied carefully. It is strange that I found not much literature in which these theories were discussed.

END OF LINK 4

Our earth is just now in a zone around the sun where fluid water can exist. When we go nearer the sun the temperature will be too high and all water will evaporate. In earlier timens Venus was also in the habitable zone when the sun was less bright than at present. When we go farther from the sun than the habitable zone, liquid water will turn into ice. (Kasting, 1998)
That water can exist in the liquid form was essential for the formation of organic life on earth. There are many theories on the origin of water on earth. Some think that ice clumps of material collided with the Earth during the initial formation of the planet, injecting huge quantities into the atmosphere in the form of steam. Much of this water was lost back into space, enough was left over to fill large basins.

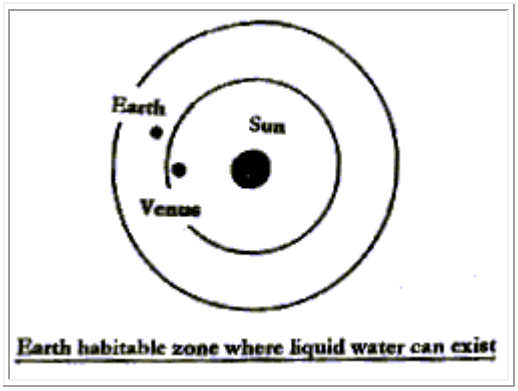

Figure 4: The habitable zone around the sun where fluid water can exist.

About 3.9 billion years ago the first living organism appeared on earth. These are very small cells without a nucleus (prokaryotes). These primitive cells are not so very different from some of our present bacteria. The entire genetic material consists of a single chromosome made of a circular string of DNA that is in direct contact with the rest of the cell. About 3 billion years ago these wanted to absorb more food. They lost their cell wall, there was now a flexible membrane, that was able to absorb nutrients from the surrounding food supply, and gradually the genetic material was formed. Small prokaryotes have evolved into giant cells displaying some of the main properties of complex cells (eukaryotes). These cells lack mitochondria.When the first cells appeared there was no oxygen in the atmosphere. Then gradually by the process of photosynthesis oxygen came in the atmosphere.Joseph Priestly discovered the production of oxygen in photosynthesis in 1780. He placed a sprig of mint in a glass jar and put a mouse in glass bell. He connected both with a tube so that air can go freely vice versa. To his amazement, he found several days later that the mouse was still alive. The plant used the carbon dioxide, exhaled from the mouse, under the influence of sunlight to produce oxygen. The mouse inhaled the oxygen produced by the plant. This is a sustainable society!

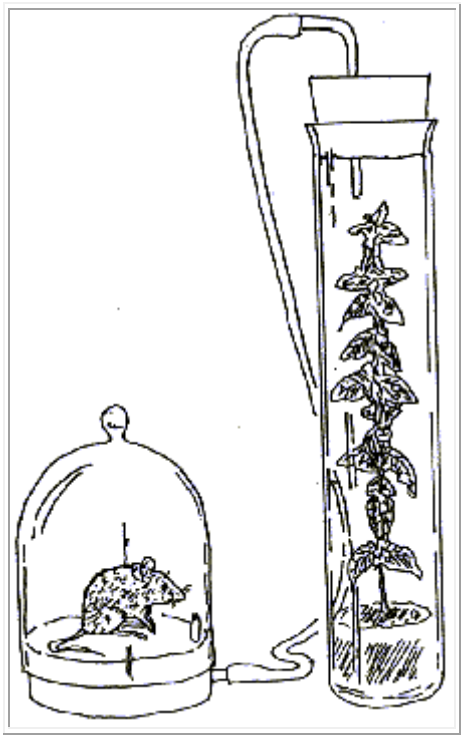

Figure 5: the process of photosynthesis. (after Stryer, 1988 and Rubinowitch, 1948)

Oxygen first entered the atmosphere in appreciable quantity some two billion years ago, to reach a stable level 1.5- % billion years ago. Algae produced this oxygen. This toxic oxygen was catastrophic for animals that were used to live in an oxygen free atmosphere. They had to adopt themselves. (The oxygen holocaust). The mitochondria came as a host in to the eukaryotic cell. It produced the energy rich molecule ATP.

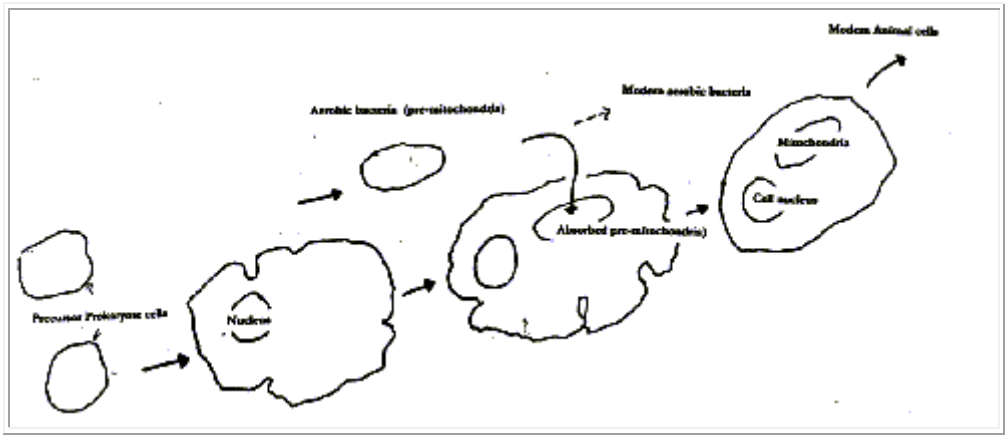

Figure 6: the capture of mitochondria in the eukaryote cell

This life saving mitochondria is paradoxically also one of the reasons why eventually all our cells will die. One of the reasons is that by the process of making the energy rich molecule ATP free radicals are produced that are very toxic to genetic material. Fortunately, a double membrane of the cell nucleus protects this toxic influence, but the mitochondrial DNA is not protected and is vulnerable to these free radicals. Mitochondria have its own genetic material and are derived from the female's parent. Our germ cells give us the potential for immortality, but perhaps it is our mother's mitochondria DNA that tempers its mortality. The deleterious mutations in the mitochrondrial DNA during an organism lifetime may be a major contributory factor to the aging process leading ultimately to the death of the host. The more metabolically active the cell is the higher the rate of production of oxygen free radicals in the mitochondria. These radicals chemically damage the molecules in their immediate vicinity especially mitochondria DNA. The present 20 % of oxygen in our atmosphere is the result of photosynthetic activity. The presence of oxygen was a protection for the ultraviolet radiation.The ultraviolet radiation splits the oxygen into the highly unstable atomic form O, which can combine back into O2 and 03 (Ozone). This precious layer of Ozone makes it possible for organic life to develop from single celled organisms to single cells organism with a nucleus to multi cellular organisms, like Homo sapiens.
There are indications that 700 million years ago the total surface of the earth was covered with ice. This is in the transition zone from Precambrian to the Cambrian. In this period we have the first macroscopic life in the world oceans, the so-called Ediacaran fauna. It is assumed that the ice melted by a global warming due to the emission of carbon dioxide by volcanic activity. The rise of oxygen in the atmosphere may be the reason that this Ediacaran fauna could develop so abruptly. These creatures dominated the earth for tens of millions of years right up to the beginning of the Cambrian. One group of scientists believes that they were the forerunners of modern animals, whereas others think that they may constitute a separate and failed experiment in animal life. In any case, they died out well before the Cambrian biota evolved.

540 million years ago in the Cambrian there was an explosion of life. The body plans that evolved in the Cambrian served as blueprints for those seen today. Animal life evolved not gradually. There where long times apparently nothing much happened, interspaces with periods of great changes as massive extinction's and new species formation separating periods of relatively quiet periods. There are a great number of theories on these massive extinctions. Five major mass extinctions have been distinguished.
The study of these mass extinctions is very important, because we are probably heading toward the sixth mass extinction!

LINK 5

Mass extinctions

The first extensive mass extinction was at the end of the Ordovician, 440 million years ago, when 85 % of all animals became extinct.
It may be the result of the glaciation of the Gondwana continent at the end of the Ordovician. It caused a lowering of the sea level, reducing ecospace on continental shelves. This, in conjunction with the cooling caused by the glaciation itself, was probably the driving factor for the Ordovician mass extinction.
The second mass extinction was at the end of the Devonian, 370 million years ago. The cause of this mass extinction at the end of Devonian time is a huge comet that hit the earth 130 miles north west of Las Vegas, ripping apart a reef on what was then the continental shelf. The evidence for the impact includes crystals of shocked quartz, sand grains shattered by the force of the impact, a rock layer rich in iridium which is an element rare on earth but common in asteroids and comets. Geologists found sphere-shaped pieces of limestone like material created when small pieces of reef were blasted skyward and melted and fell to earth.
In other countries craters have been found of the same age. In Sweden they have found the huge Siljan crater of the age of 370 million years. In China and Belgium they found microtectites of also the same age.
Far the biggest mass extinction happened at the end of the Permian time (250 million years ago). Erwin (1996) called it the mother of all mass extinctions. Up to 85% of all species in the oceans died. On land more than two thirds of reptile and amphibian families vanished. 30 % of insect orders ceased to exist. Erwin (1996) thinks that the mass extinction was a direct result of large outflows of lava flows (Siberian Traps) followed by a global warming. As a result, there was an emission of large amounts (1200 Gt) of oceanic methane hydrates. (Renne and Bassu, 1991)

In effect there were actually two times of mass extinction; one in the middle Permian and the second near the boundary of Permian and Triassic times.
Erwin thinks that the final possibility is: "that the latest Permian biota was already in decline as a result of the above scenarios and that the collision of Earth and an icy object was the final catalyst that pushed the planet to the brink of total extinction".
During the Mesozoic there were some minor mass extinctions.
Spray (1998) thinks that extraterrestrial impacts caused at the end of Triassic times (214 million years) a mass extinction. There are five craters found of the same age.
At the boundary between the Jurassic and the Cretaceous (144 million years) there was a mass extinction the cause of which is not well understood.
At the boundary of the Cretaceous (65 million years ago) we have a huge extinction with a very abrupt character. 85% of all species disappeared making it the second largest mass extinction event in geological history. Just as with all the other mass extinctions, there are a number of theories, ranging from large meteorite impact to widespread volcanism.
Alvarez and others developed the impact theory. (Alvarez et al 1980 and Smit and Hertogen, 1980). Their opponents, who are advocates of the volcanic theory, asked the impacters to show the place on earth where this impact could have taken place. Nowhere was there a sign of such a huge crater, until 1991. The crater was found on beneath the shore of the Yucatan peninsula (Chicxulub). It is buried under a 900-meter layer of sediments and has a diameter of 180 kilometer. In 1973, an oil company has drilled through this impact crater without realizing the importance. They were looking for oil and not for impact craters! It was thanks to a marvelous piece of detective work that scientists realized that the data already known by the drillings cores, could be interpreted as an impact structure in a hugh carbonate reef of the Cretaceous (Hildebrand et al., 1991). The oil geologist found an andesite (volcanic rock) at the K-T boundary. Hildebrand saw that the so-called andesite was a rock containing glass and shocked

quartz grains. He thought it was the melted rock from the bottom of the crater. From wells outside the impact structure he found a breccia. Rocks above it contained Tertiary microfossils as well as reworked Cretaceous microfossils. Pieces of the melted Yucatan rock have been dated as 65 million years just like the glasses found in Haiti and Mexico. Maybe the object that struck the earth was 10 to 20 kilometers in diameter.
Thanks to careful geological fieldwork, the boundary between the Cretaceous -Tertiary is at the moment well dated. (Smit and van der Kaars , 1984, Smit, 1989, Smit 1990, 1992,1994a, 1994b). On several places on earth complete undisturbed sections were found. In the Agost section in Southern Spain a pure clay layer of 2-mm thickness overlies the well-dated marine limestone's with a fauna of Cretaceous age. On top of this fine layer is a clayey marl with marine fauna of Tertiary age.
This very thin layer is of great interest for the impact theory. It is characterized by the presence of the following features: Microtektic-like spherules (71 sites), felsic minerals with shock lamellae (26 sites), stishovite, a mineral stable under high pressures at low temperatures, high levels of trace elements like Chromium and Iridium (102 sites).These last two elements are of great importance, because it seems that these elements are indications for an extraterrestial impact. Iridium is rare in the earth's crust and it seems improbable that volcanism can produce such a high amount. Recently however scientists found that the ratio of Chromium isotopes in the boundary samples of Caravaca, Spain and Stevns Klint, Denmark are really very strong indication of an extraterrestrial source (Shukolyukov and Lugmair, 1998).
The ratios 53Cr/ 52Cr of the boundary layer corresponds remarkably well with the ratios of extraterrestrial carbonaceous chondrites and are sharply different from the ratios found on earth and on the moon. The Deccan traps and sediments above and below the K-T boundary have chromium isotopes normal for earthly values. Kyte (1998) describes a 2.5 mm fossil meteorite found in sediments retrieved from the Cretaceous/Tertiary boundary in the North Pacific Ocean that may be a piece from the impact of an extraterrestrial object. The meteorite resembles a carboneous chrondrite and he believes that this meteorite has an asteroidal rather than a cometary origin. It is still not clear whether the data favor an asteroid or cometary source.
Comets and asteroids are left over planetisimals. Most asteroids inhabit the vast belt between the orbits of Mars and Jupiter consisting mostly of silica, carbon and metals. Comets are at the outer edges of our solar system. They consist of gas, ice and snow (Gehrels, 1996). Some scientists believe that the solar system passed through a dense core of a giant molecular cloud. They think that it is inevitable that the Sun occasionally passes through the fringes of such a cloud as it moves through the Galaxy. The gravity of such a cloud could shake up the Sun's reservoir of comets, known as the Oort cloud.(Weismann 1998). Maybe that the Cretaceous was unique because the solar system did not pass through the outskirts but through the dense core of the Galaxy. It should give some arguments for those scientists who believe that every 26 to 30 million year's mass extinctions and impact craters seem to occur. Astronomers think that every 30 million years the Oort cloud is subjected to maximal tidal stresses for a period of a few million years because the sun passes through the plane of the Galaxy at those intervals. The effect of another cycle is not known but the solar system moves through the spiral arms of the galaxy every 50 million years. Kortenkamp and Dermott (1980) think that the earth tilts every 100.000 years, sending the planet through a sun blocking dust plane into an ice age. They determined that the shape of the earth's orbit - not its tilt - is what matters: when its orbit becomes more circular every 100.000 years the planet accumulates more dust.
According to Sepkosi and Raup there were after the great mass extinctions 8 more extinctions: 248 (60+), 213 (44), 190 (23), 160 (20), 144 (20), 120 (16), 82 (23), 66 (46), 36 (16) with spacings of 22 to 28 million years. This suggests also a cycle influenced by cosmic events.
Astrophysicists Arnon Dar, Ari Laor and Nir Shavib (Dye,1998) speculate that radiation from the collision of distant stars caused some mass extinctions. The radiation would cause mutations leading to the emergence of entirely new species on Earth. Two neutron stars, remnants of a

supernova, blasting jets of high energy called cosmic rays. These cosmic rays would be so intense that they destroy the ozone layer that protects the Earth from harmful solar radiation.
Henrik Svensmark postulates that processes in space can influence earth's climate. (Scientific American January 1999, p.15) He found that during the last 11-year activity cycle of the sun the earth's cloud cover was more closely correlated with the flux of cosmic rays than with the sun's radiance. Apparently the solar magnetic field interacts with the cosmic rays: when strong, the sun's field blocks more cosmic rays, which ionize air molecules in the lower atmosphere and in this way are thought to contribute to cloud cover and other weather phenomena.
Blanchard (1997) offered a new theory for explaining the mass extinctions. He thinks that radical changes have caused the extinctions. Changes in atmospheric circulation occur within a relatively brief interval of time possibly as little as a few hundred to a few thousand years. This is far too short period for most organisms to evolve and adapt to the new environmental conditions. A full cycle of climatic changes is composed of one Wet climate cycle and of one Dry cycle. From the Late Cambrium until the end of the Cretaceous Blanchard distinguished 3 dry cycles of 80 million years and 3 wet cycles of 110 million years. The last dry cycle started at the boundary of the Cretaceous and Tertiary and will last to 15 million years from now.
Blanchard: "Extinction driven evolution on a global scale that Darwin observed on a local scale in the Galapagos Islands : the rapid evolution and adaptive radiation that happens when a new species arrives in an isolated and impoverished ecosystem.
The following cycle: Climate Change => Mass Extinction => Rapid evolution => Long Period of Stasis => Climate Change".
The volcanic theory advocates that the Deccan outflows of more than 2400 meter thick covering more than two million square kilometers and with a total volume of more than two million cubic kilometers, was the driving factor for the mass extinction at the boundary of the Cretaceous-Tertiary. This volcanism should have released enormous amounts of carbon dioxide into the atmosphere to trigger climatic changes and alter ocean chemistry. Airborne sulfur and dust from the lava-flow could have lowered the global temperature by three to five degrees Celsius. It could also turn the ocean surface acidic killing the algae. This means that they could not anymore extract carbon dioxide from the atmosphere. According Courtillot (1990) there were two long periods of no reversals of the earth's magnetic field: one before the Permian-Triassic extinction 250 million years ago and the other before the Cretaceous-Tertiary extinction of 65 million years ago. He suggests that there is a causal relation between the behavior of the earth's core, where the magnetic field is generated, and the mass extinctions.
(It is also possible that one or more impacts could have triggered volcanic activity).
There are paleontological arguments against the impact theory. The Dinosaurs were in decline just before the K-T boundary. The marine ecosystem started to decline according some paleontologists before the KT boundary. The shallow water fauna, specially the Inoceramus and Rudistes bivalves declines before the K-T boundary. It may be that this is due to the sea level drop and water drained back to the oceans. But all scientists from both camps agree that the decline at the KT boundary was catastrophic for a great number of species.
Whether it was due to an impact or volcanic activity. The earth was plunged in total darkness, storms, tsunamis, acid rain and global fires. At 5 places boundary clays are highly enriched with Carbon (soot) apparently coming from a single fire. The soot layer coincides with the Iridium layer (Wolbach et al. 1988). The earth atmosphere cooled, but after maybe many centuries, the reverse effect was a slow greenhouse warming. The impact was in a thick layer of limestone. Hugh amounts of carbon dioxide where, with other gases, thrown into the atmosphere. In a personal communication, Jan Smit gave me his view of the mass extinction.
The ecosystem had been weakened by extreme specialization. The diversity was maximal because the climate had not been changed up to the K-T boundary. There were no ice caps on the poles, the world climate was very equable. Every niche is filled with a species. Such a system is highly vulnerable. When the bomb fell few species could adapt themselves. Smit thinks that if the

Chicxulub impact had taken place in the Pleistocene far less damage (in number of species) would have caused than at the end of the Cretaceous.
As I have shown in the chapter of thermodynamics, living highly specialized ecosystems are open, nonequilibrium, dissipative, self-organizing structures. When they arrive above a critical threshold, these systems seek new stable configurations. Those that are not able to cope with changing circumstances cease to exist.
In the Tertiary impacts are registered, but they have had no such consequences as the impact at the KT border. Two big impact craters have been found at Popgai (100-80 km diameter) and the Chesapeake (80 km diameter) both of an age of 35 million years (end Eocene period).
Removal of species provides a great opportunity for the survivors to evolve into the newly vacant niches. The one's death is the others bread (Dutch saying)
In the Pleistocene epoch, about 20.000 years ago, there was a massive extinction of large mammals and birds. Some think that glaciation was the explanation where others suggest that hunting by prehistoric man might account for the loss of large mammals.
In the Late Pleistocene, during the last 50.000 years, there were mass extinction events in many different parts of the world involving at least 200 genera. It was a very selective extinction involving mainly the megafauna. It occurred at different times on different land masses: in Africa and SE Asia 50.00 years ago, in North America 11.000 years ago, in Madagascar only 800 years ago. This excludes any global catastrophe or climatic change. In Africa massive extinction does not coincide with the arrival of humans but it coincides with the development of the early Stone Age hunting cultures. In other places on Earth the extinctions coincide with the arrival of humans. In North America 70 species, 95% of the mega fauna, disappeared about 11.000 years ago. Exactly the time when North America was colonized by humans. A good example of this extinction by hunting humans is a mammoth skeleton that has eight stone spear points between its ribs.
Is the next mass extinction already underway?
Estimates of current species loss range from 4000 to 27.000 species per year mainly due to deforestation in the tropics. (The Sunday edition of the New York Times requires 70 acres of trees! (Miller, 1989)
Extinctions of species are completely normal events in Earth's history.
David M. Raup a paleontologist at the University of Chicago estimated that between 5 billion and 50 billion species existed at one time on this planet, compared to about 40 million species today. Only about one in a thousand species is still alive: **99.9% failure.** (Dye, 1998)
As I review this chapter on extinctions. One thing is very clear. The catastrophic events prevail over the gradual events in geological history. But don't forget we live in a violent universe where life and death are at the grace of catastrophes. We just have to look up in the sky and the astronomers will tell us how everything is born and die by violent cosmic catastrophes. We saw recently in our own solar system how a huge meteorite impacted on Jupiter.
To build all our heavy elements we need a blast of a supenovae. Earlier geologists were convinced that the moon craters were volcanic. We now know they are mainly impact craters. Just look at our own sun: a furnace of boiling masses with high temperature and flares reaching out for thousands of kilometers.
Maybe million years ago huge supernovae exploded emitting such a great amount of energy, when reaching the earth it will destroy all life on earth. We will never know what hit us. All this is worthwhile thinking of because our image of our universe was very egocentric. This image has been destroyed by our knowledge of our universe. The Earth with all life on it is only an extremely small object in the immeasurable space of the universe.
Is there a real danger that a comet or an asteroid soon will hit us? First we have to remember that objects from space incessantly bombard the Earth. Nearly 40.000 ton of comet and asteroid debris hits the Earth each year, mostly as tiny particles about 200 micrometers in diameter. It is good to realize that each day dozens of asteroids with a diameter of 50 meter are flying between

the earth and the moon. What to think of the near miss which occurred on March 23 1989, when an asteroid of 400 meter in diameter weighing 50 million-ton and travelling at 74.000 kilometer per hour came within 640.000 kilometers of the earth.
This means that the Earth and the asteroid had passed the same point in space just six hours apart (Broker, 1996)!
END OF LINK 5

---

3. The history of human mankind

The moment the Dinosaurs disappeared from this earth was the moment the mammals waited for. They could develop rapidly. The first mammals were however even older than the dinosaurs. The mammals like the Therapsides were already present 250 million years ago. They lived in the shadow of the mighty reptiles. They were nocturnal living animals. In the beginning of the Tertiary period (60 million years ago) the mammals left their hiding places.

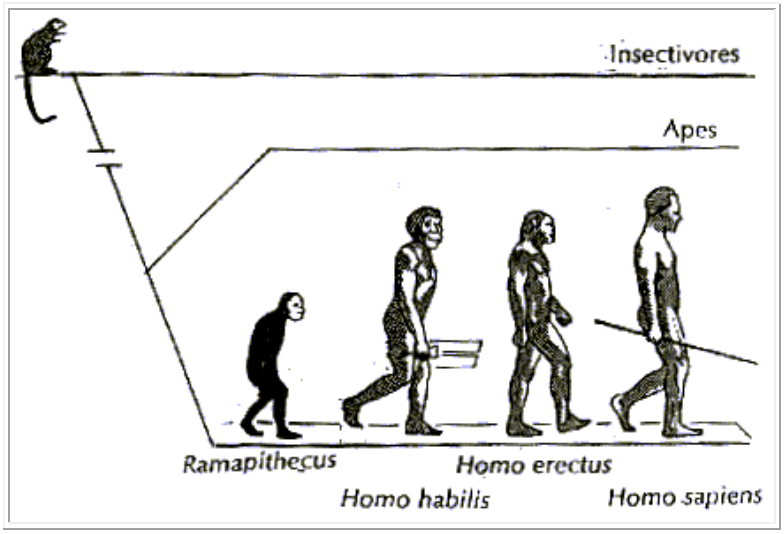

Figure 7: The evolution from the Plesiadapsis to the modern man (after Sarnat and Netsky, 1981).

The species like the Plesiadapsis were not bigger than a cat. They evolved in primates. The first human or Homo Habiles emerged during the Pliocene. This species was replaced by Homo erectus who invented fire 750.000 years ago. In the Pleistocene Homo Sapiens came on earth, 35.000 years ago Homo Sapiens sapiens. The modern man has not much changed since then. According to the latest findings all the humans today can be traced along maternal lines if descent to a woman who lived about 200.000 years ago, probably in Africa. Modern humans arose in one place and spread elsewhere (Sarnat and Netsky, 1981).
In the beginning, our species was centered on gathering. The small amount of meat in the diet was probably scavenged rather than hunted (Blumenschine and Cavallo, 1992). Some 100.000 years ago man started hunting. Apparently, the gather-hunter existence was successful, and there was no direct need for innovations. The investment of energy in gathering and hunting has provided man's livelihood for more than 99 percent of history (Kemp 1971). 35.000 years ago man made symbolic tools. (White 1989).
10.000 a year ago, there was a radical change. We started to domesticate plants and animals. It enabled us to become more productive and efficient. Agriculture demanded a division of labor. The gatherer-hunter diet was highly variable, using a great number of plants for food; with farming, these sources were vastly reduced. The increase in productivity per unit of land led to considerable increase in human population. On the other hand, the control gained by the domestication of plants and animals brought an increase of dependence. They need a technical

and organization apparatus to make this control possible. It also made these societies more vulnerable.
Society started to become hierarchical. The beginning of the division between rich and poor, enslavement by priests, kings and bosses. This increased social stratification with a division of people in upper and lower classes with greater of lesser access to power, property and prestige.
The human population on Earth two million years ago maybe 10.000. At the beginning of the agricultural revolution, it had five million and at the time of Christ, the population increased to 200 million.
Grazing and fire cleared land for agriculture. Fertilization increased more food. The domestication of animals like goats, sheep, dogs, cows also helped to increase the world population. Cattle and goats converted grass of little use to human, into milk and milk products like cheese. Vast areas that could previously support only a few hunters could now support much larger populations of shepherds. Horses provided power for pulling ploughs and carrying loads.
The agricultural revolution made possible the first towns and cities. The first cities arose some 5500 years ago in regions in mid latitude river valleys. First along the Euphrates in Mesopotamia, then the Nile valley in Egypt, to the Indus of India, to the eastern region of the Mediterranean and at last along the Yellow River in China. The cities of Mesoamerica evolved independently. It is not accidental that these civilizations were in these riverdeltas. The land around these rivers was flooded and rich new soil was deposited each year. The farmers were able to control flooding.

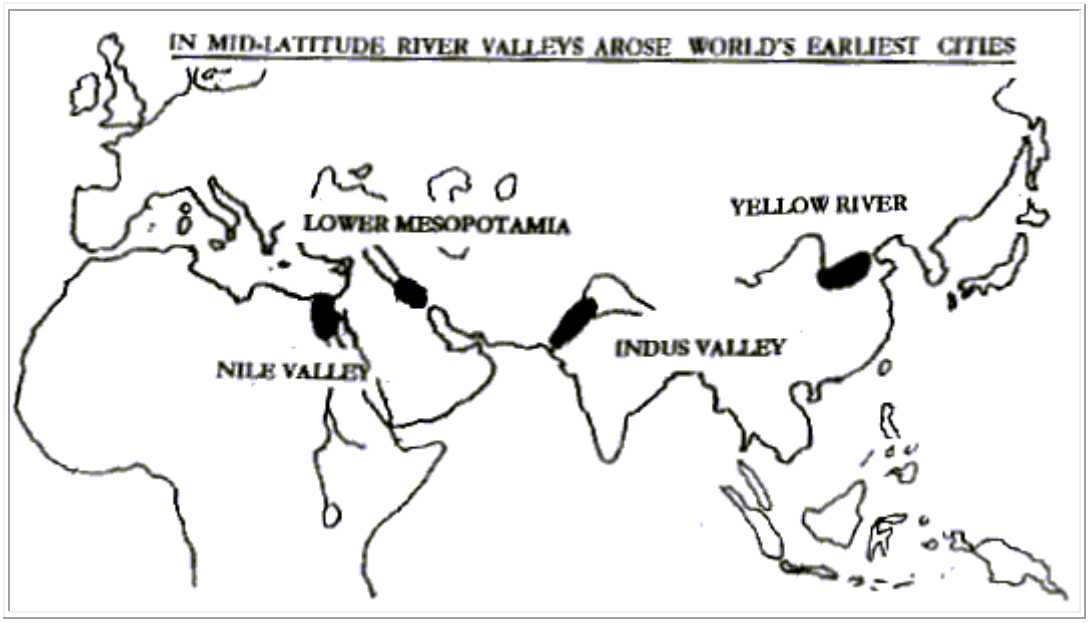

Figure 8: World earliest cities evolved in river delta's (After Sjoberg, 1965)
People built permanent homes and shelters for their food supplies. Civil institutions such as courts, religious centers and market places were developing. The rise of the cities led to a further division of labor. Some people stayed farmer, but others became experts on masonry, carpentry, wood making, etc.
The dense population in towns also increased diseases and epidemics.
The earliest human societies have been matriarchal. The women were the central figures. They were essential for the small groups of hunter-gatherers for their role in bearing and education of children. In the agricultural society, the man became dominant. Kings and emperors were ruling society.
Human civilizations came and went. Political and economical structures change over the time.

The cradle of our European civilization was in the area between the Euphrates and Tigris. The Mesopotamian civilization laid the basis for many systems of our civilization. They invented a practical scripture, the first vehicle with wheels, written law books. The week had seven days named after the sun, moon and the five planets. (If they should have known the other three planets Uranus, Neptune and Pluto we should have had a ten days week!). The day had 24 hours, the hour sixty minutes, and the minute sixty seconds. Mathematics played an important role. The decimal as well as the sexagesimal system was used.

The first people in the Mesopotamian area had a democratic society. When the little villages grew out to large cities people became more aggressive. The big struggle was to obtain land that could be well irrigated. To defend their cities against attacks they choose the bravest strongest man who could lead them to victory. The big man named "lugal" in Sumerian language meant king. This kingmanship became hereditary, dynastic and despotic. He was the city king and their spiritual leader.

" Until 2400 BC, Sumerians had managed the problem of dwindling yields by cultivating new land, thereby ensuring the consistent food supply surpluses needed to support their armies and bureaucracies. But now they had reached the limits of agricultural expansion. And over the next three centuries accumulating salts drove crop yields down more than 40 percent. The crippled production, combined with an ever-growing population, led to shrinking food reserves, which in turn reduced the ranks of soldiers and civil servants. By 1800 BD, Sumerian agriculture had effectively collapsed and this once glorious civilization faded into obscurity" (Gardner, 1997)

Ironically, a Sumerian poet says: "The man has no rival more on earth".

This statement is a good moment to end this review on the history of mankind, because our civilization is based on the Sumerian civilization. We will see what our civilization has done and will do to the planet earth in the future!

4. What will happen on this planet earth until the year 2025?
"The road to the future leads us smack into the wall. We simply ricochet off the alternatives that destiny offers: a demographic explosion that triggers social chaos and spreads death, nuclear delirium and quasi-annihilation of the species. Our survival is no more than a question of 25, 50 or perhaps 100 years"(Jacques Cousteau)"

The first of January 2025 is only 9380 days, 225.120 hours, 13.507.200 minutes, or 810.432.000 seconds, from us away! In this period, the world will probably face many problems to overcome. The moment will come that we are confronted with the fact that our fossil fuels will be depleted. It will not anymore be possible to supply the world population with enough necessities for a reasonable life on earth. In order to survive on the planet earth a human being needs:

1. Shelter (heating and illumination*)
2. Production, transportation and communication means
3. Clean air, fresh water, and enough food
4. Guarantee of safety
5. Human reproduction
6. Health

(* A strange thing happened to me, when I looked in the English dictionary for the correct translation of the Dutch word "verlichting" (English: illumination). At that very moment, the electricity fell out in our town for only a couple of seconds. It erased the just written text from

my computer! Maybe a warning sign?).
At present, we are facing a number of big problems. We will try to analyze the interrelation and interaction of these earthy problem conditions.

1. The exponential growth of the world population.
2 The exponential growth of the urbanization. Density of population in urban areas gives more crime and violence
3. Depletion of fossil and renewable energy resources will lead to drastic restriction in production, transportation and communication means.
4. Clean air will be endangered through burning of fossil energy resources for transportation, industry and trade. Fresh water shortage owing to deforestation, desertification, destruction of arable land and soil erosion. Not enough food production owing to scarcity of fossil en renewable energy, insufficient arable lands, exhaustion of fish, extinction of plant and animal species.
5. Warfare is necessary to secure or to conquer energy resources, water wells, arable land, fishing grounds.
6. Death through aids and other contagious diseases like malaria, cholera, and tuberculosis.

A technological solution of these problems is not yet available; as long as human mankind is striving for more and more production and consumption. Nature will take over, hunger, war, diseases will diminish the world population to sustainable proportions.

5. The exponential growth of the world population

"Unless we can contain the twin explosion of population and consumption, all other measures of conservation and natural hazard avoidance will be no better than putting Band-Aids over mortal wounds, or talking a aspirin for cancer" (E-an Zen, President Geological Society of America)
The growth of the world population will be the cause that a great number of people on this planet do not have or barely have these six essential conditions for a descent life. In the year 2025 this also may apply to people who are at this moment secured of a high standard of living. Since the beginning of human mankind 200.000 years ago, we can clearly see an unprecedented growth: 21 April 1998: 5.909.935.879 people were on earth. (Daines, 1998).This year we will be with 6 billion people on this planet earth!

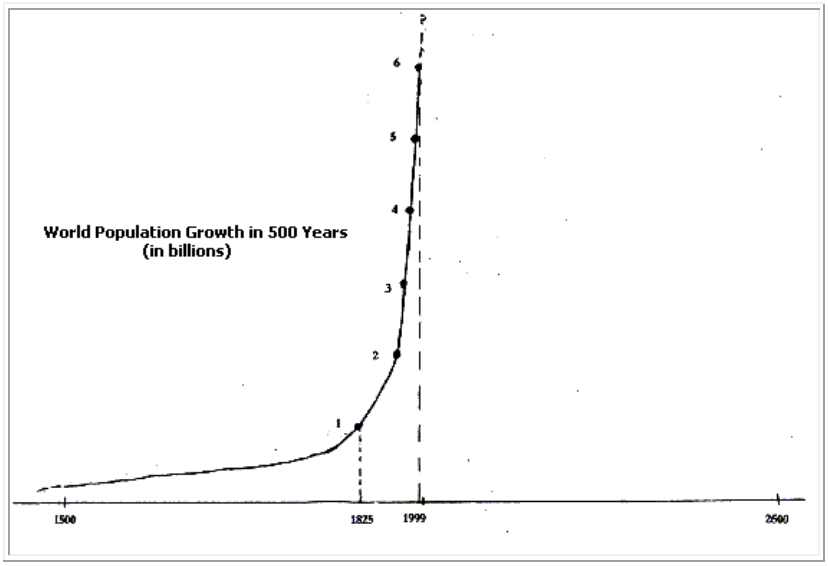

Figure 9: The exponential world population growth

Our guess is however that the 9 billion will not be reached, because at that moment we do not have enough natural resources to feed this number of people on Earth and also the fertility declines. It was exponential since 1990 which shows an inflection point with an absolute growth of 90 million a year but now the growth is down to 78 million. The growth is not anymore exponential. Everything, which goes up, must go down.
Every second 4.2 people are born and 1.7 die. A staggering increase of 2.5 people per second or over 78 million in one year. The consumption per capita of the world population grows at a quicker rate than the increase in number of people. When the population doubles the world economy quadruples. The fertility declines in the developed nations. This fact does not help much because 95% of the increase is in the underdeveloped nations. Half the world is under the age of 25. Forty-five percent of the Africans are under the age of 15. Although the growth in China is only 1.2 %, it means that next year there will be 15 million more Chinese children. Politicians are overlooking the fact that the population problem is not the only problem. It is highly interconnected with poverty and local environment.(Bartlett, 1993,1994, 1997). None of these three elements directly causes the other two; they rather influence each other, and are in turn influenced by the others. Data on the status of women from 79 so-called Third World countries display an unmistakable pattern: high fertility, high rates of illiteracy, low share of paid employment and a high percentage at home for no pay. All these factors interact together. In sub-Saharan Africa a women needs to have 6 to 8 children to stay alive, compared with the fertility rate from 1.5-1.9 in the developed countries. As resources (firewood, water) become increasingly sparse and distant, additional hands become more valuable for the daily tasks, creating a demand for families to have more children. Child labor becomes more valuable to parents spurring a vicious circle that traps families in poverty (Caldwell and Caldwell, 1990). All this contributes to social instability and civil strife. Scarcity of renewable resources is already contributing to violent conflicts in many parts of the world. These conflicts may foreshadow a surge of violence in coming decades in the poor countries with their shortages of water, forests and especially fertile land, coupled with rapidly expanding populations. (Dasgupta, 1995).
Strangely enough, science and technology are also causes of overpopulation.
Medical science diminishes death by diseases and accidents. Technology makes it possible to live in big cities. Problems of sewage disposal and water delivery are technologically solved. Transportation makes it possible to bring people from the urban areas to the city and vice versa.
By accelerating increase of people on this earth, the number of illiterate people is growing. In 1900 we had a world population of 1.6 billion, in 1995 5.75 billion. In this period, the number of illiterate people has grown from 300 million to 1 billion.
98 percent of the increase is in the developing countries, two third are women. Each year an increase of 30 to 50 million! China and India together have more than 50 % of all the illiterate people. Especially high is the percentage in ethnical minority groups. The world percentage is 27%, whereas within ethnical minority groups it is 78%.
Then there is the problem that humanity, as a whole is growing older. In 1900, there were 10 million to 17 million people aged 65 or older, less than 1 percent of the total population. In 1992, there were 342 million people in that age group, 6.2 percent. The rise in life expectancy is a nightmare for policymakers, because the social structures have not kept up with the boom of old people. In 1998, we will have 9 million people older than 65 years. In 2050, this number will grow to 21 million. 97% is on the account of the third world. (Olshansky, 1993)
Another impact of the population growth and the resource scarcity are the increasing numbers of people immigrating from the poor to the rich world. In the US, there was a legal immigration of about 570.000 a year in 1988, which accounts for roughly 25% of the annual population growth in the US. (Mann, 1988). However, there is a growing hostility in the US toward this immigration. Many in the US are calling for stringent limits on immigration. In Europe, there is a growing tendency to restrict immigration.

6. The world trend of urbanization

The exponential growth of urbanization causes an increase of homeless people. There is not enough heating and illumination by scarcity of energy. Climate changes through pollution causes flooding and other disasters creating more homeless people.

The first industrial cities appeared in England. From then on it is the dominant urban form throughout the world replacing forever the Pre-industrial City, man's first urban creation (Sjoberg, 1965).

In earlier times, only 20% of the world population were living in cities. The industrial revolution, which dramatically reversed the distribution of population between village and city, has changed this drastically. Nowadays there is a strong tendency to leave the countryside and try to find one's luck in the big cities. The movement of population from the center of the city outward to an ever expanding periphery has been going on since last century (Blumenfeld, 1965). This urbanization has probably more influence on biological, geological and chemical systems on our children and then on all earlier generations. Three different processes fuel urban population growth: natural growth, migration from rural areas to cities, incorporation of rural surround. Since 1950, the number of people living in cities has grown from 500 million to 2.6 billion in 1996. In 2006, more than half the world population will live in big cities. Between 20 to 30 million people move to cities every year.

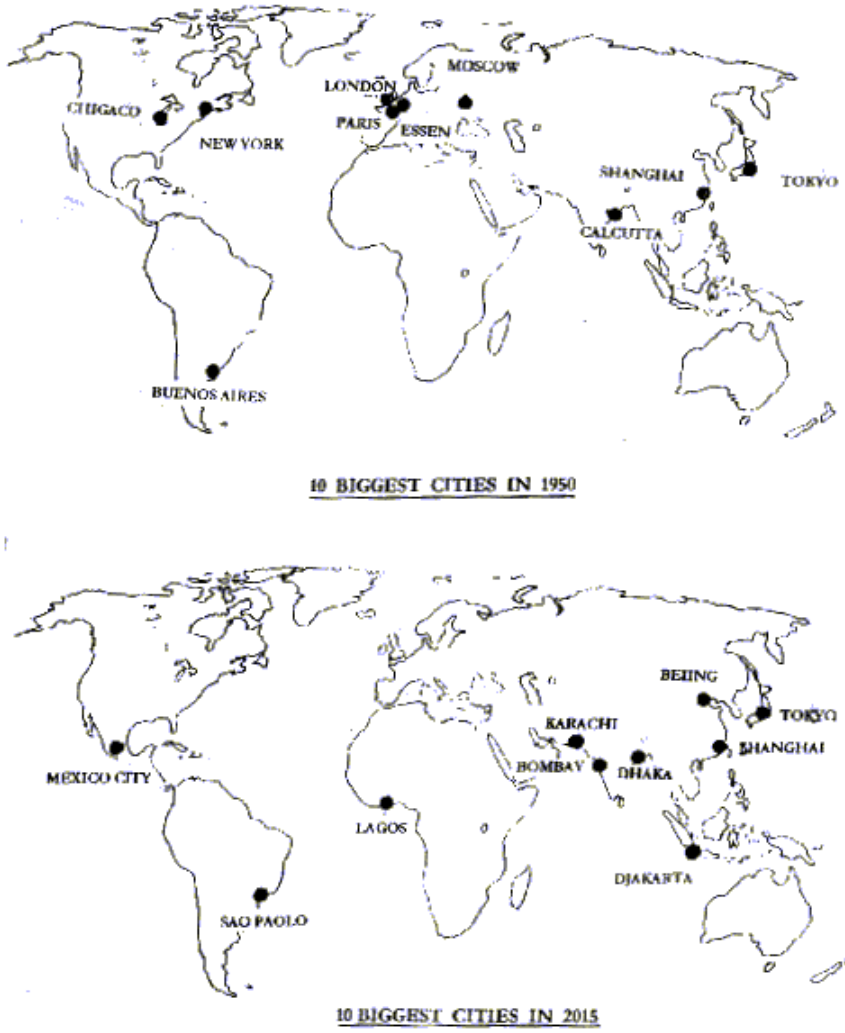

Figure 10: The shift in the top ten world biggest cities in 65 years (1950 to 2015), from the developed to the developing countries

The new trend of urbanization causes a number of serious problems: pollution, crime, unemployment, and diseases. The urban population is growing at a much faster rate than cannot meet their basic needs for shelter, water and health from their own resources.
the population as a whole. There are now an estimated 600 million people in urban areas who

This urbanization trend costs much more energy, commuting, transporting raw materials, constructing infrastructure, and powering commercial buildings. With fewer farms, they have to feed more people so the use of mechanization, transportation and fertilizer will increase, entailing the consumption of still more energy and oil.

Life in most of the urban area in the developing world is miserable. 27.7 per cent of this population lives below the official poverty-limit. Some shocking figures: 48% are living in slums, in Lagos 58%, in Bombay 57%. Inadequate housing is a major contributor to social breakdown, with domestic violence, unintended pregnancy and high rates of violent crime and illegal drugs. Not only poor housing is observed in the developing countries, but also in the rich country United States where 250.000 to over 3 million people are homeless.
Cities draw with the promise of higher living standards, but for a great number of people waits. With this urban development, the risk for the spreading of diseases is considerably greater. In the slums were people live malnourished, with faulty sanitation, unsafe water, and polluted air, they are easy targets for all sorts of bacteria and viruses.
Robert Kaplan (1994) who traveled through West Africa is predicting that Africa faces crisis caused by overpopulation and urbanization:

" Give that oil-rich Nigeria is a bellwether for the region-- its population of roughly 90 million equals the population of all the other West African states combined-- it is apparent that Africa faces cataclysms that could make Ethiopian and Somalian famines pale in comparison. This is especially so because Nigeria's population, including its largest city, Lagos*, whose crime, pollution and overcrowding make it the cliché par excellence of Third World urban dysfunction, is set to double during the next twenty-five years, while the country continues to deplete its natural resources".
(*In 2015, Lagos will be the third biggest city on earth).

7. How many people can live on this earth with a sustainable economy?
Thirty years ago Garrett Hardin wrote an article in Science (1968) under the title: "The tragedy of the commons". In this classic, Hardin illustrates why communities everywhere are heading for tragedy. We make an effort to review his most important statements. It may help us understand the problems of today and the future.
"The population problem cannot be solved in a technical way, any more than can the problem of winning the game of tick-tack-toe. (…) But, in terms of the practical problems that we must face in the next few generations with the foreseeable future technology, it is clear that we will greatly increase human misery if we do not - during the immediate future - assume that the world available to the terrestrial human population is finite. "Space" is no escape. A finite world can support only a finite population; population growth must eventually equal zero. (…)
It is the freedom in the "commons" that will bring disaster. All commons, like air, water, ground was in the beginning public property. In the beginning of our mankind, the people respected these commons".

LINK 6

The "commons" of Garrett Hardin
The tragedy of the commons develops according Hardin (1968) in this way:

" Picture a pasture open to all. Its is to be expected that each herdsman will try to keep as many cattle as possible on the commons. Such an arrangement may work reasonable satisfactorily for centuries because tribal wars, poaching, and diseases keep the numbers of both man and beast well below the carrying capacity of the land. Finally however, comes the day of reckoning, that is the day when the long-desired goal of social stability becomes reality. At this point, the inherent logic of the commons remorselessly generates tragedy. As a rational being each herdsman seeks to maximize his gain. Explicitly or implicitly, more or less consciously, he asks: "What is the utility to me of adding one more animal to my herd". This utility has one negative and one positive component.

1. The positive component is a function of the increment of one animal. Since the herdsmen receives all the proceeds from the sale of the additional animal, the positive utility is nearly +1.
2. The negative component is a function of the additional overgrazing created by one more animal. Since, however, the effects of overgrazing are shared by all the herdsmen, the negative utility for any particular decision-making herdsman is only a fraction of 1.

Adding together the component partial utilities, the rational herdsman concludes, that the only sensible course for him is to add another animal to his herd. And another… However, this conclusion is reached by each rational herdsman sharing a commons. Therein is the tragedy. Each man is locked into a system that compels him to increase his herd without limit-- in a world that is limited. Ruin is the destination toward all men rush, each pursuing his own best interest in a society that believes in the freedom of commons. Freedom in a commons brings ruin to all".
He ends his article with predictions for the future:
"Perhaps the simplest summary of this analysis of man's population is this: the commons, if justifiable at all, is justifiable only under conditions of low population density. As the human population has increased, the commons has had to be abandoned in one aspect after another. First, we abandoned the commons in food gathering, enclosing farmland and restricting pasture and hunting and fishing areas. Somewhat later, we saw that the commons as a place for waste disposal would also to be abandoned. Restrictions on disposal of domestic sewage are widely accepted in the Western world; we are still struggling to close the commons to pollution by automobiles, factories, insecticide sprayers, fertilizing operations and atomic energy installations. In a still embryonic state is our recognition of the evils of the commons in the matter of pleasure. There is almost no restriction on the propagation of sound waves in the public medium. The shopping public is assaulted with mindless music, without its consent. Our government has paid out billions of dollars to create a supersonic transport, which would disturb 50.000 people for every one person whisked from coast to coast 3 hours faster. Advertisers muddy the airways of radio and television and pollute the view of travelers. We are a long way from outlawing the commons in matters of pleasure. (…) Every new enclosure of the commons involves the infringement of somebody's personal liberty. (…)

The most important aspect of necessity that we must now recognize, is the necessity of abandoning the commons in breeding. No technical solution can rescue us from the misery of overpopulation. Freedom to breed will bring ruin to all".
No animal population can survive a continuous increase in numbers without disaster. Human beings must either curb their productive potential or face irreversible social and genetic changes. One solution might be to pay a premium to childless people. (Leyhausen 1969)
These words were written thirty years ago. How true is it today. Our commons like water and air are polluted, our forests are dwindling, natural resources like oil, are going to be depleted at an increasingly accelerating speed. Our global pasture is overgrazed and everybody wants to get his share of the commons!

The essay of Hardin has been ignored for a long time. In 1972 Hardin wrote in his preface about exploring new ethics for survival:
"For too long have we supposed we would solve the "population problem". It won't. I first became fully aware of this truth when I wrote my essay "The tragedy of the commons," Never I found anything so difficult to work into shape. I wrote my essay at least in seven significantly different versions before resting content with the one, … It was obvious that the internal resistance to what I found myself saying was terrific. As a scientist I wanted to find a scientific solution; but reason inexorably led me to conclude that the population problem could not possibly be solved without repudiating certain ethical beliefs and altering some of the political and economic arrangements of contemporary society".
In a general statement on Hardin's essay the emeritus professor in philosophy Herschel Elliott (1997) made some highly interesting remarks:
"Einstein's experiment proved that the coordinates of space, time and mass cannot be simple and unchanging throughout the universe. Hardin's experiment proved that moral principles (such as equal justice, human rights, and moral obligation) could not be universal and unconditional in all social and environmental contexts (…)
Biological necessity has a veto over moral behavior. Facts can refute moral beliefs. No ethics can be grounded in biological impossibility". According to Hall (1996) the only solution is a negative population growth:
"It is Hobson's choice, but we must accept the fact that free choice in reproductive decisions is the one freedom we cannot, in fact, afford, if we are to preserve any of the other choices".
When we are willing to solve the population problem and all narrowly related other world problems, we must revise our ethics, in order to survive on this planet. Our ethics today are grounded on a biological impossibility. Our earth is finite! We will end this chapter with some remarkable statements, which will illustrate the real crisis of mankind.
The Czech's president Vaclav Havel:
"We treat the fatal consequences of technology as though they were a technical defect that could be remedied by technology alone. We are looking for an objective way out of the crisis of objectivism… We cannot devise, within the traditional modern attitude to reality, a system that will eliminate all the disastrous consequence of the previous systems. We have to abandon the arrogant belief that the world is merely a puzzle to be solved, a machine with instructions for use waiting to be discovered."
In the Schumacher Lecture David Orr (1994) commented on this statement:
"Havel, I think is right. The planetary emergency unfolding around us is not a crisis of technology, although there are certainly technological aspects. It is rather, first and foremost, a crisis of thought, values, perceptions, ideas and judgment. In other words, it is a crisis of mind, which makes it a crisis for those institutions, which purport to improve minds. This is a crisis of education, not one in education". Reese (1997a) is also very outspoken on this subject.
"While the bulk of environmental action is being directed at putting out countless brushfires, our education system continues to churn out millions and millions of ecologically-illiterate graduates-kids who have an insatiable hunger for good jobs, big homes, fancy cars and everything that money can buy-kids who are utterly clueless about the direct effects of their consumption and environmental harm. One thinker pointed out that environmentalists are like firemen in a city where all the children are trained to be arsonist.
Our schools and universities are little more than Monster Factories. At great public expense, our children are being expertly trained to be the most destructive people who have ever walked the face of the Earth. Today is nearly impossible to find anyone with whom you can have an intelligent conversation on this subject."
From all these wise statements we can come to the conclusion that we have to change our way of thinking on order to have a chance to survive the coming crisis.
END OF LINK 6

An important principle is the **carrying capacity** of a certain region on earth. It gives the limit of a certain number of people living on a specific area on earth that can live on the long term in harmony with their environment from which they are living.
It implies a sustainable development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs. If we look at the world of today, it is fully clear that a certain number of people (in the developed countries) increase their carrying capacity by importing locally scarce resources from other parts of the world. They import the surplus carrying capacity of export regions. There is however not a net gain in carrying capacity when we are considering it on a global scale. It reduces the carrying capacity of the export regions.
lower the incentive for people to conserve their own local natural capital stocks.
By an exponential growth of the world population, there will by on global scale a net result of shrinking It is of importance to note that our economy gives us the impression that it can increase or maintain a sustainability growth through technology or trade. This is an illusion. For example, the more advanced techniques are in recovering oil from the earth the quicker the depletion. Another example is the high tech catching technology of fishing leading to a quicker depletion of the fish from the oceans. The intensive agriculture may be more productive than the low input practices in the short term, but it also increases the rate of soil and water depletion.
The gains in carrying capacity of trade are another illusion. Commodity trade may give a local population some relief, but it must be extracted from other places. Cheap imports carrying capacity. When all the 6 billion people living today on the earth were to live like the current standard of living in the rich countries (US), we need a total productive land requirement of 26 billion ha. At this moment, we have 13 billion ha of land of which only 8.8 billion ha are productive cropland, pasture or forest. **We need therefore an area of two extra planets!**

Figure 11: Carrying capacity. The Netherlands depends on the ecological productivity of an area almost 15 times larger than the entire country. (After Rees, 1996).

We have so far only taken in account the productive land without considering the accelerating depletion of fossil resources. The wealthy nations with a quarter of the world's population use 75% of the global resources. It needs not much imagination that this situation cannot last. The poorer nations will want their share. As we have seen the carrying capacity on our planet is inadequate to meet their justified demands. The result of all this will be a global crisis and a breakdown of human global society. In the past, we have seen the collapses of a great number of civilizations. However, they were not on a global scale as we are facing today. The world is one global economy. Our earth ecosystem is a developing, finite, non-growing and a materially closed system.

Bartlett (1997) summarized the meaning of sustainability:

1. Sustainability has to mean, " for a time period long compared to a human lifetime"
2. Exponential arithmetic shows that steady growth of numbers of things for long periods is impossible

The inescapable observation that follows from these two facts is that the term "sustainable growth" is self-contradicting:

"A misunderstanding of exponential arithmetic is one of our most dramatic shortcomings of mankind". (Bartlett 1997)

The increase in any doubling time is approximately equal to the sum of all the preceding growth! When we are dealing with exponential growth we do not need to have an accurate estimate of the size of resources in order to make a reliable estimate of how long the resources will last.We do not realize that a steady moderate growth (2 or 3 %) gives an astronomically large number in a modest period. Our political leaders completely lack the implication of this fact.

Grant (1992) gave some mathematical examples of the power of exponential growth:

* Even if the entire mass of the earth were petroleum, it would be exhausted in 342 years, if pre-1973 rates of increase of consumption were maintained.
* Assume that we have one million years' supply of something- anything with a fixed supply- at current rates of consumption. Then increase the rate by just 2 percent per year (very roughly the current world population growth rate). How long would the supply last? Answer: 501 years!
* At current rates, how long would it take for the world's human population to reach the absurdity of one person on each square meter of ice-free land? Answer: 600 years

Another aspect, which is detrimental to sustainability, is the increasing complexity of our society. Tainter (1996) has some interesting remarks on this issue:

"Hunter-gathering societies contain no more than a few dozen distinct personalities, while modern European census recognize 10.000-20.000 unique occupational roles and industrial societies may contain over more than 1.000.000 different kinds of social personalities. Complexity can be both beneficial and detrimental. The increasing of complexity is in the beginning favorable. Thereafter it evolves in a more costly direction. It reaches a point where continued investment in complexity yields lower returns. It has entered the phase where it starts to become vulnerable to collapse. The collapse finally is a rapid transformation to a lower degree of complexity, involving less energy consumption".

One outcome of diminishing returns shows the collapse of the Roman economy. To raise new funds they debased their silver currency to such an extent that the following inflation devastated their economy. With raising taxes marginal lands were abandoned and the population declined. Peasants could not support large families. This is a good example of how increasing complexity to resolve problems leads to higher costs, diminishing returns, alienation of a support population, economic weakness and collapse. It will be interesting to watch what happens with the world economy today. (Asian and Russian crisis).

About the crisis in Russia already in 1990, Chandler and others had foresight view:

"Italian socialist writer Antonio Gramsci wrote 60 years ago, in very different context, in *Prison Notebooks* that the crisis consists precisely in the fact that the old is dying and the new cannot be born; in the interregnum a great variety of morbid symptoms appear. Most socialist nations seem

to be headed for a new system of greater market reliance, but because no nation has ever made the transition from a planned to a market economy, much remains to be learned. With regard to energy, success will depend part on the cooperation of Western nations and corporations. But the tough issues can be solved only from within".
Wealth and poverty are at the opposite ends of the economic continuum.
The "happy" few on one side: 358 billionaires control assets that are greater than the combined annual income of countries with 45% of the world population, and at the other side 1.2 billion people below the poverty level.
In 1993, 20% of world population receives 82.7% of the world income. These richest 20 % have: 80 % of world trade, 95% of loans, 80% of domestic savings, 80.5% of world investments, 70% of world energy, 75% of all metals, 85% of timbers, 60% of food supplies.
The United States takes the biggest piece of the world cake.
The average American owned and consumed twice as much in 1990 as in 1948, but enjoyed much less free time." The meaning of being an American has changed from being a citizen in a democracy to being a consumer in a market place" (Vicki Robin, Consume Less Now). Recent findings show that American parents spend 40% less time with their children now than in 1965, and spend nine times more minutes a week shopping than playing with their children. Employed Americans are spending 163 more hours per year on the job than they did in 1969, and an average of nine hours per week behind the wheel. It is estimated that up to seven million children in America are looking after themselves every day.
Over a lifetime each person in The United States uses on average:
540 tons of construction materials, 18 tons of paper, 23 tons of wood, 16 tons of metals, 32 tons of organic materials; 10 to 15 times as much as people in the underdeveloped world. (Orr, 1994)
Between 1960 and 1990 the annual tonnage of US solid municipal waste has more than doubled (National Wildlife Foundation 1997)
The gap between the rich and the poor has doubled in the period from 1960 to 1991.Already in 1958 John F. Kennedy, as junior Senator from Massachusetts recognized this serious threat of this widening gap.
"In the midst of this age of plenty, the standard of living for much of the world is declining, their poverty and economic backwardness are increasing and their share of the world's population is growing. In the world community of nations, the rich are getting richer while the poorer are getting poorer… First of all is the rapid, overwhelming and utterly unprecedented world population growth".

In 1960 was the ratio of the richest 20% to the poorest 20 %: 30 : 1, in 1991 was the ratio 61 : 1!
Stunning wealth on one side and absolute poverty on the other side. Some statistics will give an idea of the magnitude of world poverty:

- 15-20 million people are starving
- 14 million children die every year mainly from lack of food (one child every second)
- 200 million children world wide work in factories as virtual slaves
- 1 million women die each year from preventable health problems
- 100 million people are homeless
- 500 million people have just enough food not to dye.
- 700 million people are unemployed (35 million in the industrialized countries)

Not only in the poor countries is poverty. What to think of the poverty in the rich US: 35 million people live in poverty and one fifth of all US children!
The number of homeless families (mother and children) in the US increased from 27% in 1985 to 34% in 1989. Every night between 61.500 and 100.000 homeless children sleep in emergency

shelters, welfare hotels, abandoned buildings or cars and in the streets.
Than to realize that there is enough food on earth to feed every world citizen. Hunger is a matter of poverty and accessibility to food. Overpopulation is not the cause of hunger. It is the other way round. Hunger is the real cause. A poor family needs many children to work in the field or in the city to add some income for the family.

The Food and Agriculture Organization (FAO) reports that the undernourished people in the developing countries have increased from 822 million in 1990-1992 to 828 million in 1994-1996. (State of Food and Agriculture Report, November 1998).
It is the more so tragic when we compare the prognoses for the wealth on Earth of more than thirty years ago with the present reality.
In 1967 Herman Kahn, an authority on world futures:
"The year 2000 will find a rather large island of wealth surrounded by a certain measure of relative misery (…) more than 90 per cent will live in nations that have broken out of the historical $50-$200 per capita range. But for the first time in history the great mass of people in the seven large and partially industrialized nations will have broken through the pre-industrial barrier."
The 1997" report on the World Social Situation" of United Nations:
"Poverty is on the rise in South Asia, sub-Saharian Africa, Latin America and Eastern Europe. More than 1.3 billion people live below the poverty line, surviving on a dollar a day".
The big paradox of world poverty is that foreign aid increased instead of decreased poverty. Dumping free food to the Third World depresses prices for local farmers and results in less domestic production. The less developed countries become permanently dependent of the rich countries.
Development aid destroys economic incentives. It also strengthens the political power of the ruling class of some countries. It promotes wide scale corruption. Joseph Fletcher (1991) commented on the food aid:
"Food relief in places of chronic famine is self-defeating. It subverts its own purpose naively turning human concern for human beings into a monstrous injury. When Alan Gregg was a vice President of the Rockefeller foundation back in 1955, developing medical and health services all over the world, he explained in the bluntest language that overpopulation is a cancer and said that he had never heard of a cancer being cured by feeding. (…) … we ought not to help the starving if it hurts them by increasing their misery instead of relieving it".

John Majewski (1998) has also some strong statements:
"While foreign aid is a political success, it is an economic and social failure. By increasing government, destroying economic incentives, promoting unprofitable enterprises, and subsidizing misguided policies, foreign aid increases Third World poverty".

At the end of this chapter on a sustainable society, we will tell the sad story of the Easter Island population. It is a good metaphor for the way we are treating this earth. There will be a day that we will cut down the last tree, pump the last barrel of oil. There is no place to anywhere, just like the Easter islanders had no place to go. The ocean surrounded them, whereas we are surrounded by the dark space of the universe.

The end of the civilization on Easter island.
The Dutchman Jacob Roggeveen landed on Easter-day (April 5) in 1722 on an island in the middle of the Pacific Ocean. The island is therefore called Easter Island. He saw an impoverished population and poor vegetation. The island was covered by grass without a single tree or bush over ten feet high. The native animals included nothing larger than insects, not even a bat, bird, snail or lizard. For domestic animals, they had only chickens. The islanders Roggeveen met were

totally isolated. Therefore it was completely incomprehensible for him that the ancestors of this population could have constructed huge stone statues weighing up to 82 tons and as great as 33 feet. There were also 700 statues, in all stages of completion, abandoned in quarries and on ancient roads between the quarries and the coast. The strangest thing to Roggeveen was the fact that the population had no wheels, no draft animals and no source of power except their own muscles. How did they transport the giant statues for miles, even before erecting them? It is more astonishing to know that since Roggeveen came to the island, the statues were still standing till 1770, but in 1864, all of them have been pulled down by the islanders themselves. What has happened to this civilization?

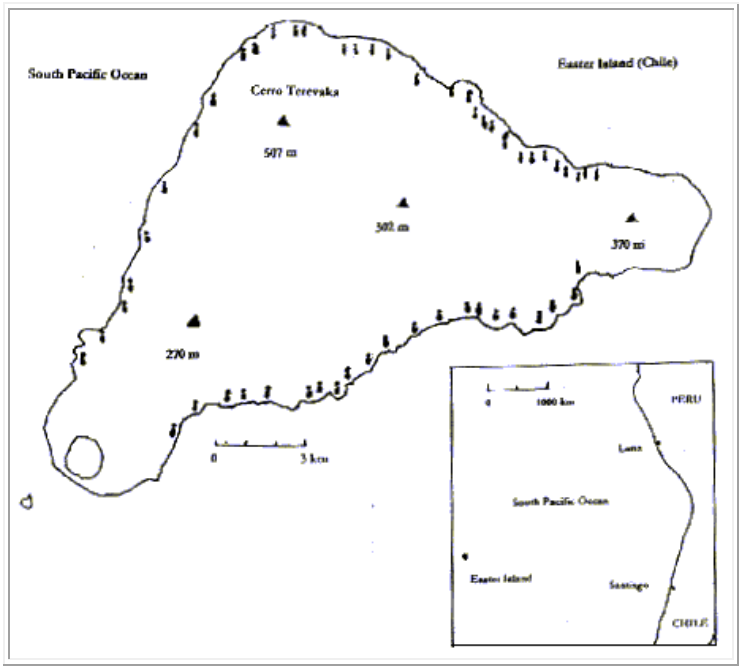

Figure 12: Easter Island in the middle of nowhere.

Radiocarbon dates suggest than Easter Island was settled sometime before the 4th century AD, probably from elsewhere in Eastern Polynesia, most probably Marquesas. The period of statue construction peaked around 1200 and 1500 AD the population counted at most 20.000. Before the people arrived, the island was covered with large palm trees and woody bushes. They used these trees to build large canoes and the wood for the transportation of the statues. The *hauhau* tree was used for making ropes, which they used to pull the stones.

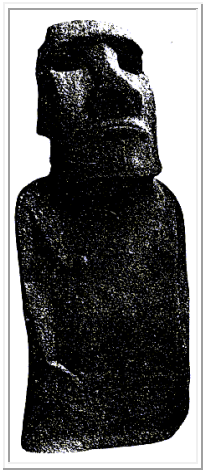

Figure 13: Stone statue (2.5 Meter high) on Easter island (Pacific Ocean) (Grote Winkler Prins)

The palm tree was also used as a food source. In garbage heaps dating 900 to 1300 AD, they found bones of fish (one-third form dolphins), land- and seabirds, and rats. Palms and other trees disappeared and were replaced by grasses. In 1400 AD, all palms were chopped down and rats chewed grains, so that the palms could not be regenerated. In addition, the *hauhau* tree became extinct so they could no longer make ropes from it. The shellfish was overexploited and people must rely on sea snails. Because timber for building seagoing canoes vanished, fish catches declined. The Islanders began to cultivate chickens and then turned to the last remaining meat source available: humans. Bones of humans were found in late Easter Island garbage heaps. There was no longer enough food to feed the chiefs, bureaucrats, and priests. The warrior class took over. Testimonies were stone points of spears and daggers. Around 1700, the population was reduced to probably one-tenth of the original population. They lived in caves for protection against enemies.

Around 1770 rival clans started to topple each other's statues, breaking of their heads. Diamond (1995) compared this collapse with our society:
"By now the meaning of Easter Island for us should be chillingly obvious. Today, again, a rising population confronting with shrinking resources. We can no more escape into space than the Easter Islanders could flee into the ocean. Personal stakes block corrective action, by well-intentional political and business leaders and by their electorates, all of whom are perfectly correct in not noticing big changes from year to year. Instead, each year there are just somewhat more people and somewhat fewer resources on Earth".
In April 1999 I will go tho Easter Island (Rapa Nui). I have chosen this Island, because it is an excellent metaphor for the future of our planet. When the inhabitants cut the last tree on this island, the only food that remained was human flesh….
There was no place to go. Will this be our future on earth? We do not have a place to go, when the last unit of non-renewable energy has been used.
By this example of a lost civilization, we recognize great similarities to our global society to day.
Catton in 1982 expressed some thoughts on this issue:
"To think about human history, we can see instead that the end of exuberance was the summery result of all our separate and innocent decisions to have a baby, to trade a horse for a tractor, to avoid illness by getting vaccinated, to move from a farm to a city, to live in a heated home, to buy a family automobile and not depend on public transport, to specialize, exchange and thereby prosper".
C.Wright Mills (1958) had similar thoughts:
"Fate is shaping history when what happens to us, intended by no one and was the summary outcome of innumerable small decisions about other matters by innumerable people".
Price (1995):
"All species expand as much as resources allow and predators, parasites, and physical conditions permit. When a species is introduced into a new habitat with abundant resources that accumulated before its arrival, the population expands rapidly until the resources are used up".

Price gives a good example of this fact with the experiment of reintroducing reindeer on the St Matthew Island in the Bering Sea. This island had a mat of lichens more than 10 centimeters deep, but no reindeer until 1944, when a herd of 29 was introduced. By 1957, the population had increased to 1350; and by 1966 it was 6.000. However, the lichens were gone and in three years the population crashed. Only 41 females and one apparently dysfunctional male were left over. Klein estimates that the primeval carrying capacity of the island was about 5 deer per square kilometer. However, during the population peak it was 18 per square kilometer. (Rees, 1996)

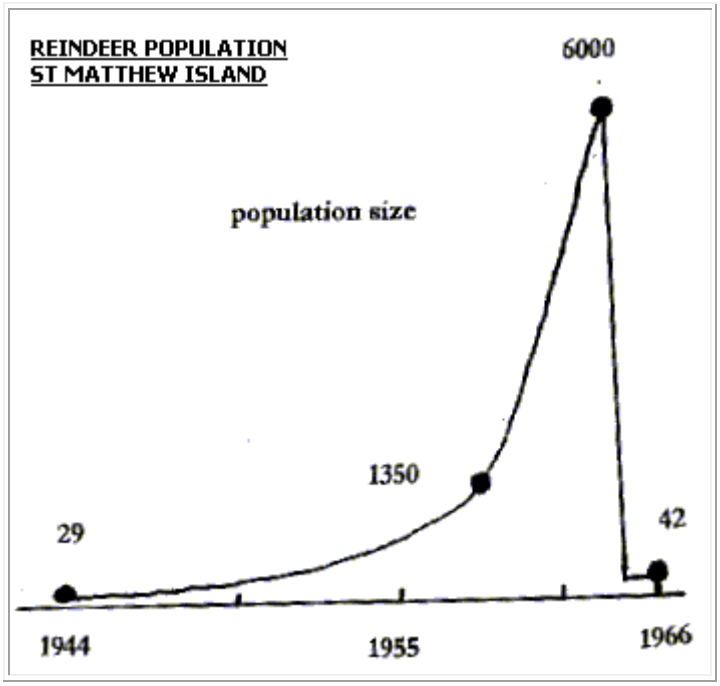

Figure 14: Rise and fall of reindeer population on St Matthew Island.

By this example of a lost civilization, we recognize great similarities to our global society to day. Catton in 1982 expressed some thoughts on this issue:
"To think about human history, we can see instead that the end of exuberance was the summery result of all our separate and innocent decisions to have a baby, to trade a horse for a tractor, to avoid illness by getting vaccinated, to move from a farm to a city, to live in a heated home, to buy a family automobile and not depend on public transport, to specialize, exchange and thereby prosper".
C.Wright Mills (1958) had similar thoughts:
"Fate is shaping history when what happens to us, intended by no one and was the summary outcome of innumerable small decisions about other matters by innumerable people".
Price (1995):
"All species expand as much as resources allow and predators, parasites, and physical conditions permit. When a species is introduced into a new habitat with abundant resources that accumulated before its arrival, the population expands rapidly until the resources are used up".
Price gives a good example of this fact with the experiment of reintroducing reindeer on the St Matthew Island in the Bering Sea. This island had a mat of lichens more than 10 centimeters deep, but no reindeer until 1944, when a herd of 29 was introduced. By 1957, the population had increased to 1350; and by 1966 it was 6.000. However, the lichens were gone and in three years the population crashed. Only 41 females and one apparently dysfunctional male were left over. Klein estimates that the primeval carrying capacity of the island was about 5 deer per square kilometer. However, during the population peak it was 18 per square kilometer. (Rees, 1996)
Klein estimates that the primeval carrying capacity of the island was about 5 deer per square kilometer. However, during the population peak it was 18 per square kilometer. (Rees, 1996

8. What is left over of our fossil fuel resources in the year 2025?
We need oil not only for our gasoline tank, but also for exploring oil. Building the machinery to mine oil, mining the oil, building and operating the power plant, building power lines to transmit the energy, decommissioning the plant and so on. Today we are using 6000 products that are wholly or in part made from oil: lubricating oils, greases, waxes, asphalt, nylon stockings, plastics, fertilizers, shoe polish, detergents, medicine like aspirin, photographic film, pesticides and too

many more of the key ingredients of modern life to mention here. (Meier et.al., 1998). It may be that in the next decades we will have an oil crisis. This crisis stands not alone on itself, but is closely related and directly interacting with the other world problems like population growth, urbanization, pollution etc. In reviewing all these publications on this issues it is remarkable how few - especially the media - make the connection between all these problems. We will begin to present some facts on the 'blood' of our society: OIL

1. In the first decades of the next century, the peak of world oil extraction is reached and the still growing world's demands can no longer be supplied.
2.We are not far from the date that the countries in the Middle East will control nearly 100% of the World's oil exports.
3. Last year we consumed more then three times as much as we discovered. The discovery ratio has fallen in the least 5 years by 30%. About 80% percent of the oil produced today flows from fields that were discovered before 1973.
4. The world extraction will start to decline in the first decades of the next century, when half of the oil has been extracted
5. Since the year 1859, we consumed nearly half of the total Earth's conventional oil: over 800 billion barrels.
6. In the next 9497 days (until the year 2025) we will consume - with the current rise of 2% annually- about 825 billion barrels of oil. The reserves of conventional oil at this moment are estimated at 850 billion barrels with 150 billion barrels undiscovered.
7. The non-OPEC countries have only 244 billion barrels. The OPEC countries must fill the gap.
8. In the year 2025 we may have not have enough energy alternatives for oil
9. Every day 363.240 world people are born, 148.715 are dying. An increase of 214.525 citizens. Within 9497 days (2025) there will be - with the current rise - 2.037.343.925 citizens more on earth.
10. The big question is: will there be in the year 2025 enough energy to feed all 8 billion world citizens?

What is the reason that the world citizen does not know these facts?It is not in the interest of politicians and businessmen to tell the bad news. They are more concerned to be elected or to make more money. It is also remarkable that even a scientific journal like Scientific American has changed its attitude toward world problems since the sixties.

LINK 7

Changing attitude in the scientific press toward world problems from 1968 to 1998
Jay Hanson (1997b): "FOSSILGATE" is the biggest cover-up in history.
Reviewing articles in the Scientific American from 1965 -1998 concerning population growth, scarcity of natural resources, pollution, gives us a good view of the changing attitude toward world's biggest problems.
1965: Worldwide trend toward urbanization
Kingley Davis: It seems plain that the only way to stop urban crowding and to solve most of the urban problems besetting both the developed and the underdeveloped nations is to reduce the overall rate of population growth. Policies designed to do this have as yet little intelligence and power behind them.
1970: Scarcity of non-renewable resources
Harrison Brown: Man's problem is to devise cycles that will conserve resources of metals and concrete and at the same time prevent their accumulation as solid waste.

1971: Expanding need for energy

Chauncey Starr: Perhaps the most fundamental question of national policy is how we should allocate our present generations of the benefit of future generations.

Roy A. Rappaport: It seems to me that the trend toward decreasing ecosystem complexity and stability,

rather than threats of pollution, overpopulation and energy famine, is the ultimate ecological problem immediately confronting man. It may be the most difficult to solve, since the solution cannot easily be reconciled with the values, goals, interests and political and economic institutions prevailing in industrialized nations.

Earl Cook: What characterized the industrial societies is their enormous consumption of energy and the fact that this consumption is primarily at the expense of "capital' rather than of "income" that is, at the expense of solar energy stored in coal, oil and natural gas rather than of solar radiation, water, wind and muscle power. Exponential curve of increasing energy consumption in kilo calories per day per person

In the beginning of mankind 2.000

Domestication of fire 4.000

Primitive agriculture with domestic animals 12.000

Low technology 1850-1870 70.000

High technology 1970 in the US 230.000

"Power corrupts". The more power we use, the more we shape our cities and mold our economic and social institutions to be dependent on the application of power and the consumption of energy.

M.King Hubbert: Unlimited resources of energy, however, do not imply an unlimited number of power plants. It is as true of power plants or automobiles as it is of biological populations that they cannot sustain any physical growth for more than a few dozens of successive doublings. Because of the impossibility, the exponential rates of industrial and population growth that have prevailed during the past century and a half must soon cease. Although the forthcoming period of stability poses no insupportable physical or biological difficulties, it can hardly fail to force a major revision of those aspects of our current social and economic thinking, that stem from the assumption that the growth rates that have characterized this temporary period can somehow be permanent.

Daniel B.Luten: Where on this rising consumption is the breaking point between gains and losses? Are we likely to find the point by encouraging growth until the consuming customer -no longer interested in more energy or unable to afford it- finally offers resistance, and growth ends?

Claude M. Summers: A major need is a kind of energy source that does not add to the earth's heat load.

(…) one must emphasize that even large improvements in efficiency can have only a modest effect in extending the life of the earth's supply of fossil and nuclear fuels. One can be reasonably confident that the present doubling rate cannot continue for another 100 years, unless invariable energy systems supply a large part of the demand, but what such systems will look like remains hidden in the future.

1973: Population growth

The human population is now about 3.6 billion. An extrapolation of present world demographic trends that lies between two extremes projections shows it leveling off at some 8.4 billions by the year 2100.

1974: Population growth

Paul Demeny: The population of the underdeveloped countries, accounting for nearly three-fourth of the human species, will continue their rapid growth for the rest of the century. Control will eventually come through development or catastrophe.

Ronald Freedman and Bernard Berelson: The article presented in this issue points out, that rapid population growth cannot last long.

Roger Revelle: The earth and technology can probably provide food for a population of 40 to 50 billion. 1976: World food problem
Sterling Wortman: The world food situation is serious, even precarious. Hundred of millions of people in
scores of countries live in abject poverty, suffering from chronic malnutrition that reinforces their poverty, and are subject to calamitous famines when their precarious food supplies are reduced by drought or floods or wars.

1980: Poverty of the underdeveloped nations

Dadzie: All concerned must listen to the voices of the poor, who have paid the highest price for the passing order and can no longer be kept in convenient silence. The issues call for an international politics of human survival based on broad public understanding and statesmanship suffused with vision and courage.
Sassin: The entire global process of development must be seen as a race against time. The transition to sustainable energy sources- breeder reactors, direct solar power and fusion power- cannot be put off to an era when the globe will have nearly exhausted. Its one-time energy endowment.

1989: Sustainable human development

William C.Clark: It is as a global species -pooling our knowledge, coordinating our action and sharing what the planet has to offer-that we have any prospects for managing the planet's information along pathways of sustainable development. Self-conscious, intelligent management of the earth is one of the great challenges facing humanity as it approaches the 21st century.
Jim MacNeill: There is a rapidly growing potential for conflict over global warming and sea level rise, the spread of deserts. The allocation of fresh water and other resources and other "environmental "issues. Yet, properly approached within the context of promoting sustainable economic development, these issues could force a new spirit of international cooperation as well as fresh thinking about multilateral approaches to other global issues.
William D. Ruckelshaus: Finally, in creating the consciousness of advanced sustainability, we shall have to redefine our concepts of political and economic feasibility. These concepts are, after all, simply human constructs; they were different in the past, and they will surely change in the future. But the earth is real, and we are obliged by the fact of our utter dependence on it to listen more closely than we have done to its messages.
Nathan Keyfitz: The exponential growth of population and its attendant assault on the environment is so recent that it is difficult for people to appreciate how much damage is being done.
J.W.Mauris la Rivière: Population growth, ignorance and poverty, along with poor agricultural practice, have endangered water resources. Unless appropriate steps are taken soon, severe shortages will occur.
S.H. Schneider: Global warming should be unmistakable within a decade or two. Prompt emission cuts could slow the buildup of heating trapping gases and limit this risky planet-wide experiment.
Richard A.Houghton and George M.Woodwell: Evidence suggests that production of carbon dioxide and methane from human activities has already begun to change the climate and that radical steps must be taken to halt further change.

1990: Global warming

Philip D.Jones and Tom M.L.Wigley: The longer the world waits to act, the greater will be the climate change that future generations will have to endure.

1990: Energy for planet Earth

Ger R. Davis: As we learn more about the relation human beings have to their planet, we may find that rather than viewing energy as a commodity to be exploited from planet Earth, we will increasingly need to think and act in terms of energy for planet Earth. Our dependence on energy will persist, but it must do so in the context of an ecologically sound planet. This means human

beings may well have to apply all their inventiveness to develop new energy technology so as to guarantee the long-term quality of their habitat.
W.Fulkerson et al: … it will be hard to wean from fossil fuels. For all their faults, they remain relatively
inexpensive, widely available and readily adaptable to applications large and small, simple and complex.
Wolf Hafele: Nuclear power must play a significant role in the sustainable future. In view of worldwide population growth and its accompanying problems, I sincerely doubt that turning backward will enable us to master the future. Instead, we have to go forward.
John P. Holdren: The era of cheap and convenient sources of energy is coming to an end. A transition to more expensive but less polluting sources must now be managed.
Amulya K.N.Reddy and Jose Goldemberg: By mixing efficient end-use technologies with modest increases in generating capacity, developing countries can affordably obtain the energy they need without ruining the environment.
Carl J.Weinberg and Robert H.Williams: The most promising technologies harness the energy of the sun. Various forms of solar energy, including wind and biomass, offer environmentally benign ways to generate electricity and make fuels. Some technologies will be cost-competitive before the year 2000.

1993: Scarcity of renewable resources and social instability

Thomas F.Homer: There are significant causal links between scarcities of renewable resources and violence. To prevent such turmoil, nations should put greater emphasis on reducing such scarcities. This means that rich and pour countries must cooperate to restrain population growth, to implement a more equitable distribution of wealth within and among their societies, and to provide sustainable development.

1995: Population and poverty

Partha S.Dasgupta: As forests and rivers recede, a child's labor can become more valuable to parents, a spurring viscous circle that traps families in poverty.
Literacy and employment for women is essential to smooth the transition to having fewer children.

1995: Key technologies for the 21st century

Transportation: Huge flying -wing aircraft, magnetically levitated trains and driverless cars may carry passengers to their destination, while tiny spacecraft explore the solar system.
Dieter Zetsche (member of the managing board of Mercedes Benz AG): Within 30 years or so, innumerable automated vehicles, each constructed and finely tuned to its drivers' needs and capabilities, could be making the road safer than they are today. Clearly automotive development has not decelerated. In fact, it is just getting in gear.
R.A.Frosch: The industrial ecology of the 21st century: A clean and efficient industrial economy would mimic the natural world's ability to recycle materials and minimize waste.
Donald L. Plucknett and Donald L.Winkelmann: For our purposes, we define sustainable agriculture as does Pierre Crosson of Resources for the Future: "it is farming that meets rising demands over indefinite future and economic, environmental and other social costs consistent with rising incomes".
Herman P.Furth: Fifty years from now engineers should be able to construct the first industrial plant for fusion energy. Although far removed from immediate political realities this schedule matches the critical time scale of 50 to 100 years in which fossil-energy resources will need to be replaced.
William Hoagland: Technology will allow radiation from the sun to provide nonpolluting and cheap fuels, as well as electricity.

1997: *Special report: Preventing the next oil crunch*

The Editors are convinced that " the means for an orderly transition away from crude oil appear to be nearly ready; all that is needed is the will, the time and the money"

The first article " The End of Cheap Oil" is by Colin J.Campbell and Jean H. Laherrère. " The world is not running out of oil- at least not yet. What our society does face, and soon, is the end of the abundant and cheap oil on which all industrial nations depend".
The second article " Oil Production in the 21st Century" is by Roger N. Anderson. He is very optimistic about future technological advances. They are ready to fill much of the gap between supply and demand in the first decade of next century. These major advances are 4D seismic monitoring, injection of liquid carbon dioxide, horizontal drilling, new ways to tap oil in wells that lie in deep underwater.
The third article "Liquid Fuels from Natural Gas" is by Safaa A.Fouda.
New ways are found to convert gas in a liquid form to be used in vehicles.
In this context, we will cite a reaction of a reader of the special report on the next oil crisis in Scientific American. In a letter to the editors Mr. Richard Reis, Silver Spring, Md. writes: "You must have been wearing blinders when you selected articles for the March special report, 'Preventing the Next Oil Crunch' there was absolutely no mention of the increasing harm inflicted on our planet by the extraction, production and consumption of fossil fuels". Scientific American, July 1998.
This reaction of Reis formulates exactly our critical view concerning a great number of these quotations of articles published in the Scientific American during the period 1965-1998. Especially in the nineties the relation between the different world problems are mostly avoided. When reading other publications of Campbell and Laherrère, we are better informed on the issue of the future oil shock.
Laherrère (1996): "New discoveries are still numerous, but they decrease so much in size that today we
consume three times more than we discover. No technological breakthrough is foreseen to help". "So far as petroleum is concerned, the World is moving in the wrong direction because of poor data and erroneous presentation".
Campbell (1997): "There would be a flurry of new exploration in the hope that old solutions again come to the rescue: they won't. But gradually the realities will filter through. The Third World will be first: their oil-based energy consumption will begin to falter. The World will become a very different place with a smaller population. This transition will be difficult and for some catastrophic…."
These words give a totally different view on the future, than in their article in the Scientific American.
Our criticism is that in general journalists avoid publishing the alarming facts and their narrow relation to each other. There exists a close connection between the problems of population growth, environmental damage, scarcity of renewable and nonrenewable energy resources, water shortage, etc.
By reviewing these articles, we see clearly a tendency through the years. In the seventies and eighties, the articles were quite optimistic about the possibilities to find alternative energy resources to replace oil. There was also the belief that solar energy or other renewable resources would be competitive with fossil fuels near the end of this century. We now know that this has not been then case. In 1990, they thought that wind power would constitute 20 % of US electricity by 1995. The actual figure is 0.1 percentage an overestimate of 20.000 percent!
In the beginning of the nineties, they still believed in sustainable growth. In the last years, we find an optimistic hope for the new technologies developing in the 21st Century. The article of Campbell and Laherrère is an exception on this trend. However, as we have seen, the editors have softened up this article. Although they mention world problems like population growth, pollution, extinction of species, water shortage etc, they avoid a connection between all these problems. We do not find signals of the coming crisis.
P.S.In this context, it is remarkable that Maher (1997) observed the same trend. " Recent surveys show that Americans are less concerned about population growth that they were 25 years ago,

and they are not connecting environmental degradation to population growth".
Maher interviewed 25 journalists in the US whose stories on local environmental problems omitted the causal role of population growth. We will cite comments of two journalists:" The press tends to be crisis-oriented and has a hard time getting a handle on issues that are big". It's not journalists who are the problem. It is the editors. They don't want us to challenge the reader with unpopular ideas." His study shows that only one news story in 10 connects the environmental problems to domestic population growth. His article ends with a remarkable quotation of Walter Lippmann in 1922:

" The function of news is to signalize an event, the function of truth is to bring to light the hidden facts, to set them into relation with each other and make a picture of reality on which men can act".

END OF LINK 7

We have assembled the two opposing viewpoints on the availability of oil. The first viewpoint is from people, mainly politicians, economists and oil executives, who are bluntly ignoring the geological facts on the future availability of oil. Politicians want to be reelected in the next 4 years and do not care about the long term. Oil executives do not want to see their stock options diminished and as long as they are in the oil business they will say that the oil industry will stay forever. There are exceptions like Franco Bernabe (Eni) and Mike Bowlin (Arco).
The second viewpoint is mainly from geologists who really are concerned and convinced there will be an energy crisis in the next century.
The list of persons is alphabetically arranged. References to the articles are found in the literature list. All the articles, except those from Scientific American, were taken from Internet.
By reading these opposing viewpoints one must wonder: are they talking about the same planet earth? It is really worth reading these viewpoints.

LINK 8
First viewpoint : enough energy resources for the coming decades

Morris A. Adelman, Professor of Economics Emeritus, MIT, Cambridge,MA (1997)
What about 2010 AD - can you prove that something awful won't happen by then? Of course not, cost and price set the limits. The industry will never run out of oil, not in 10.000 years. *Some day, it may run out of customers.* Every mineral industry is a perpetual tug-of-war, between diminishing returns and increasing knowledge. From place to place, we win a few, lose a few, but overall, humanity has won big - so far; a World without OPEC would soon see lower prices. They would be stable, not rigid. Consumption would grow faster.
BP, Oil supply crunch a receding nightmare. London, 18 June (Reuter) (1997)
The West's nightmare of global energy crunch is receding as the World 's oil seekers replace reserves at a faster rate than consumers use them, British Petroleum analysts said on Tuesday. At 1995 rate of consumption, proven oil reserves will last for 43 years, according to BP's chief economist Peter Davies: "This does not mean that oil will run out in 43 years. It is certain that more oil reserves will be proven before that time. In total, the World 's proven remaining oil reserves are more adequate for foreseeable needs".
Business week (1997)
"The take home: don't worry, Exxon has you covered"

Mr. Julian Chisholm a spokesman for the World Energy Council in London (in Masood, 1997)
" The oil industry is bullish. The general view of the industry and of energy experts is that there is plenty of oil, and no real concern about the level of reserves at least until 2050 if not beyond".
Peter Coy, (New York), Gary Williams (Houston) and John Rossant (Rome) (1997)
The progress already achieved through technology is mind-boggling. The average cost per barrel finding and producing oil has dropped about 60% in real terms over the past 10 years, while proven reserves are about 60% higher than in 1985. They cite Michael C. Lynch (MIT energy researcher): "There's no evidence that mineral prices rise over time. Technology always overwhelms depletion ". Technology is the driving force in the oil industry today. Although nature gave US only so much oil, technology will pull more from the ground than people ever dreamed possible.
Kenneth T. Derr, Chairman of the Board and Chief Executive Officer Chevron Corporation (1997)
Flat oil prices have provided tremendous counter inflationary benefits for people and business all over the World, the big concern was "running out of oil". Now it's fairly well known that we're finding more than we're using and producing more of what we've already found. Therefore, survival is not the issue. Responsible growth is the issue.
Sarah A. Emerson, Director of energy security analysis Inc. (1996)
She finds the theory of Morris Adelman of MIT very compelling (...) instead of fixed stocks of resources, there are only flows of reserve-additions. (...) The industry's objective is to maintain a volume of reserves that is equal to at least 15 years of production. According tot Adelman, replacement cost is the measure of scarcity.
Energy Information Administration (1996)
Demand is higher than projected in previous years, as developing nations grow rapidly and use more energy. Energy supplies are expected to be plentiful at stable prices. New demands for energy can be satisfied from available resources with known technologies. New exploration and production, technologies, aggressive cost-reduction programs by industry, and attractive fiscal terms to producers by governments also have contributed to the steady increase in non-OPEC production. There is reason to be optimistic that such production will continue to be vigorous as well in the next century. The US Geological Survey estimates that of the more than 450 billion barrels of undiscovered conventional crude oil would most likely be recoverable assuming current economic and technological conditions. About two third of that oil would come from non-OPEC producers. In this context, one may conclude that OPEC could potentially remain at less than a 50% share of worldwide production even in the face of strong demand for at least the first two decades of next century.
Jay Forrest (1996)
The good news is that there is no energy shortage in the near term, but growth in global fuel consumption is troubling because of the uncertain and potentially devastating climatic impact. As Kenneth Derr, CEO of Chevron points out, there is no practical, price competitive substance for gasoline and petroleum at this time.
Herman T. Franssen (1995)
Global oil reserves grew from 729 billion barrels in 1973 to 1009 billion barrels in 1993. In that period 464 billion barrels were produced in the World. Hence, over a period of twenty years some 753 billion barrels were added or about 38 billion barrels per year. Global reserves would be around 1050 billion barrels in 2010. Non-OPEC oil production has steadily increased from about 16.6 million barrels per day to 39.7 million barrels per day. Non-OPEC oil production may continue to rise for another decade or even more.
John Henley (1997)
"Today's politics and economics of oil are clearly different from those of the 1970s and 1980s. The tension between consumers and suppliers are no longer those that threaten world peace, but those that occur between business associates. The new paradigm demands that both continue to

cooperate to ensure that investment in exploration, production and refining capacities are timely. Both must also address the growing population and resource problems in the Persian Gulf and Middle East. But all in all, our energy future seems more hopeful than it has in the past 25 years".
Hisham Khatib, Chairman at World Energy council said on Monday, may 13 1996 in Dubai (in press news of Reuters Ltd.)
Politicians get very excited about alternative fuels. However, there will be no alternative for oil and gas for many years to come. For the next 30 to 50 years oil will remain the foundation of energy. For the next few decades, probably up to 2050, there will be no shortage of global reserves of crude oil and natural gas.
Mobil (1995)
"At current consumption rates, there is enough oil to support our planet's petroleum needs for about 45 years".
Molly MacCartney (1996)
In announcing the publication of Reinventing Energy, Charles J. Dibona, President of API, said that the new book is intended to help the average American, as well as the serious policy maker and thoughtful environmentalist, make wise choices about energy and the environment.
The world is not running out of oil. While US Oil production has peaked, in part due to restrictions that have prevented oil companies from exploring in many promising areas, proved world reserves are higher now than ever before: nearly a trillion barrels. That is enough to sustain current production for at least 45 years, even if not another barrel is found. Americans do not overconsume energy.
Obstacles to renewable energy hinder promise , Today's Science on file news services (1998)
The sun and earth provide people with abundant energy sources. Further research will likely make fossil fuels less harmful to the environment and will help renewable energy become more affordable.
Peter R. Odell, Emeritus Professor International Energy Studies, Erasmus University, Rotterdam, The Netherlands (1997)
Odell refutes Colin Campbell's apocalyptic view of the future of oil (Energy World, June 1996). "In contrast with Campbell's perception of near future oil supply problems related to the inadequacy of potential supplies and a year 2000 or thereabouts price leap, the reality of conventional plus non-conventional supplies prospects indicates that the industry could progress in an expansionist way for at least another 60 years to produce a mid-21st century almost three times its present size. ". Odell especially attacks the prognoses of non-conventional oil by Campbell. " Campbell's supply curve for non-conventional oil is an economic nonsense".
Prospects for alternative sources of energy, initially natural gas and, subsequently, renewables are good. Odell's prognoses: 3000 billion barrels of conventional (production peak in the year 2025) and 3000 billion barrels of non-conventional oil (production peak in the year mid 21st century).
Sean O'Dell ,Chief economist of the International Energy Agency (IEA) (in The Economist, 1995)"I don't believe we will be out of oil in 40 years".
Ohio Right of Life (1995)
The US as has at least 204 billion barrels of oil. That's enough to last us 75 years. Still, though, we are using up our available oil. Over time proven reserves have been falling as oil is used up. No, sorry, that's wrong. Recent data show that the total world proven reserves from 1981 to 1993 reserves are increasing, not decreasing. New discoveries and technological advance continue to make new oil available faster than it is burned up.
Popular science Editorial (1993)
We never came close to running out of oil. Instead, the discovery of petroleum reserves continued to outstrip increases in demand, keeping prices low.
Edward D. Porter and Sally Brain Gentile, Economists at the American Petroleum Institute (1996)
(...) between 1.4 and 2.1 trillion barrels remain to be produced World wide. This would sustain

current rate of World consumption from 63 to 95 years. The fact that World oil resources are abundant should take care of concerns that we are running out of oil. The prospects for World petroleum supply growth in the next several decades are far brighter than ever before.

Joseph. P. Riva Jr., Specialist in Earth Sciences, Science Policy Research division (1995)

The original recoverable oil endowment of the earth may have been around 2,330 billion barrels. (Data from US Geological Survey). Nearly one-third of this amount already has been produced and consumed. If unimpeded oil exploration proceeded everywhere (including the United States) with the utilization of modern exploration and development technology, the remaining two-thirds of the earth's original oil could sustain world production at about its current yearly level of 22 billion barrels for perhaps 100 years.

His conclusion: "If there are only very moderate increases in world demand and long-term political stability in the Middle East coupled with very substantial foreign financial and technical participation in upstream Persian Gulf activities, a business as usual world oil supply and demand relationship could prevail into much of the 21st century".

(Our comment on this report: Strangely enough, Riva cites the study of Laherrère, indicating that the midpoint of oil depletion will be about the year 2000. Riva thinks however that this scenario may not result in oil shortage, as rising prices would clear the market and bring on additional and alternative fuels)

Karl-Heinz Schult-Bornemann, Head of press and information of Esso AG, in "Oldorado ' 97" (Esso AG) (in Hydrogen-Gazette, 1997)

"Neither we, nor our grandchildren, nor their grandchildren will live to see the end of the oil era".

Dr. Subroto (1995)

For the industrialized West, supply security is not a problem. There are at least three reasons why non-OPEC production is expected to increase. First, there are many fields throughout the world that are due to come on stream based on ongoing capital expenditure. Secondly many governments pursue aggressive exploration for strategic reasons, even at present low prices. Thirdly, through the application of advanced technologies they have been able to reduce the costs of exploration, development and production considerably. In 1994, the OPEC nations produced 40% of the world's production. In the year 2015, it is expected that OPEC will equal non-OPEC production and will exceed it afterwards. With 77 percent of total world reserves under their control, further increases in world demand can only be supplied by OPEC countries. I think there is wisdom in paying attention to the future of oil, when no one seems particularly worried. In conclusion, the long-term outlook of the oil industry is reasonably certain.

Jerry Taylor, Director national resource studies of the Institute (1993, 1998)

At the current rate of consumption 650 years worth of oil remain for future generations.

The world is swimming in an historic glut of oil. Simply put, oil in the ground is a depreciating asset.

Paul Tempest (1995).

Global oil reserves are continuing to grew steadily worldwide and it is therefore not wise to assume a serious depletion of global reserves within the next decades. Perhaps the greatest brakes and risks in this process (red. finding new energy substitutes) will be the reluctance of the major automobile manufactures to adapt and reorganize the slowness of fuel suppliers to accept a progressive reduction in demand. Above all the slowness of leading consumer and producer governments to divert and stimulate investment in the new technology when their treasuries are highly dependent from oil and gas sales.

World Bank (in The Economist, 1997)

Who can predict the future economics of fossil-fuel extraction? Any sign that known reserves of oil, gas or coal are running out will push up their prices. But that in turn will bring on the market reserves that had previously been rejected as too expensive to exploit--oil in the deepest waters of the ocean, coal in the remotest parts of Siberia. Such "ultimate recoverable" fossil-fuel reserves, may contain over 600 years' worth of current production.

Second viewpoint : not enough energy resources for the coming decades

F.E. Banks (1998)

Expectations are that by 2060 there will still be sufficient oil in the crust of the earth to fuel the lamps of China and California, although most likely there will not be enough to keep your Cadillac in the fast lane. I argue that economists- to include myself - must take a back seat to geologists and certain corporate players, where consideration of the oil supply is concerned. Put another way this aspect of energy economics is becoming too important to be left to economists. The American Petroleum Institute seems to think that there will always be enough oil, arguing that existing deposits are constantly being augmented from underground sources, as one of their spokesman put it. The curse of modern macroeconomics is its tendency to resort to algebraic overkill instead of observation and common sense. (…) The production from a deposit will turn down with about half the deposit still below the surface. Thus, the contention above that we have, for example, 50 years of oil even if we do not find more is misleading. In fact once we look at the global distribution of oil reserves we see that it is dangerously misleading, because most of these reserves are owned by countries without the slightest interest in making the fantasies of the American Petroleum Institute come true. I am afraid that too many people are prepared- even anxious- to believe that new technologies and various financial incentives will enable US to find oil salvation West of those fascinating Shetlands, beneath the Eiffel Tower or Via Flaminia, or for that on the floor of the New York Mercantile Exchange.

Howard Banks (1998)

Banks cites the chief executive of the Italian oil company ENI SpA Franco Bernabe: " For the US as a whole, the industry is spending 15% more than five years ago in upstream capital expenditure, but without seeing an increase in reserves. My forecast is that between 2000 and 2005 the world will be reaching a peak in production from our known fields and that after that output will decline. It will shift the power in the oil market back to the Gulf region, the Middle east will become a potential power keg for war.

Peter Beaumont and John Hopper (1998)

They claim that producers of oil misled everybody. The world faces a devastating oil crisis in the early years of the new millenium, according to a new assessment of conventional oil reserves. "As oil stocks decline, prices will rise steeply making the oil crises of 1973 and 1979 look 'minor and transitory' by comparison. The warnings of environmentalists in the Seventies appear now to have been prescient. Suddenly the glass that the world had considered to be almost full has been reversed to be half empty".

Tom Bender (1996)

Our global oil use is now so immense that ten years consumption is equal to more than three times all the remaining US Petroleum reserves, plus the unite reserves of the UK, the former Soviet Union, Canada, China , Norway and Mexico.

Bones, J. (1996)

All problems of the world pale by comparison with the complex crisis of soil and oil and population growth. As oil diminished and global population expands, chemical food production becomes to an end. The remaining petroleum still available for agriculture must be used to facilitate the world transition to sustainable organic agriculture or chaos will reign. The ethic of soil, water, air responsible reproduction must become part of every school curriculum and developed locally community ideals.

Colin J.Campbell, petroleum consultant (1996)

I started reading your paper (red. Mr. Porter and Mrs. Gentile ,1996) thinking that here we would have an authoritative statement on this important subject. I began to jot down notes and comments on points of detail, but by the time I was about half- way through, the penny dropped. I realized that it was not an objective and analytical study as it appeared to be, but a "lobbying" document to deliver a predetermined message and discredit any counter arguments. The report

ends with the question "Does it matter anyway?". Now the real motive is revealed. The report seeks to depict the world as floating in oil, such that those countries that actually control supply by their large endowment will be persuaded to open their doors for fear of being left out in the cold. It further seeks to discourage consuming governments from introducing conservation measures in order to ameliorate the transition to the inevitable coming fall in production.

Colin.J.Campbell, (1997a)

For many purposes it does not perhaps matter particularly that the number of reserves are vague and unreliable. It does however become critically important in estimating future production and trends. Many people are misled by the huge increase in 1988. Nothing particular happened in 1988 in terms of technology or recovery. My best estimate is that the world median probability conventional oil reserves stood at just over 800 billion barrels at the end of 1996. I think that there are just less than 200 (180) billion yet to find. It is surely time to pay some serious attention to this issue.

Colin J. Campbell (1997b)

Post Shock: But gradually, the realities will filter through. The Third World will be hit first: their oil-based energy consumption will begin to falter. A permanent doubling or more in the price of oil, followed by growing physical shortages must lead to a major economic and political discontinuity in the way the World lives. It heralds the end of rampant and mindless consumption in the more developed countries and it will bring greatest suffering to the Third World. The World will become a very different place with a smaller population.

Colin J. Campbell and Jean H. Laherrère (1998)

The supply of conventional oil will be unable to keep up with demand. This conclusion contradicts the picture one gets from the oil industry reports, which boasted of 1020 billion barrels of oil in "proved" reserves at the start of 1998. Dividing that figure by the current rate of consumption of 23.6 billion barrels a year might suggest that crude oil remains plentiful and cheap for 43 years more -probably longer because official charts show reserves growing. Unfortunately, this appraisal makes three critical errors.

First, it relies on distorted estimated of reserves. A second mistake is to pretend that production will remain constant. Thirdly and most important, conventional wisdom erroneously assumes that the last bucket of oil can be pumped from the ground just as quickly as the barrels of oil gushing from well today. In fact the rate at which any well- or any country-can produce oil always rises to a maximum and then, when about half the oil is gone begins falling gradually back to zero. We conclude the decline will begin in 2010. The world is not running out of oil-at least yet. What our society does face and soon, is the end of abundant and cheap oil on which all industrial nations depend. There is nothing straightforward about the subject of reserves. It is a mess. Nothing can be accepted at face value because different definitions are used in recent years, governments have been providing unreliable information.

Richard Duncan (1997) Institute on Energy and Man, Seattle, WA

OPEC overtakes non-OPEC in 2006 and dominates thenceforth. World production peaks at 28.5 billion barrels in 2005, and then falls to 10.9 billion barrels in 2040- a decline of 62% in 35 years.

Brian Fleay, a former Perth engineer and now associate of Murdoch University Institute of science and technology policy (1996/1997)

Three-quarters of published reserve additions since 1980 have been due to revisions in existing oil fields,

not to discoveries. All addition to existing reserves have come from revision to existing fields and not new discoveries.

John Gever, Robert Kaufmann, David Skole, Charles Vorosmarty (1991)

An analysis by Cleveland and Kaufmann (1991) indicates that the amount of oil discovered per foot of well drilled has decline exponentially from 1925 through to 1988 without interruption. Oil prices and rates of drilling hide this decline at times but these factors cannot alter the geological

fact that the United States has discovered most of the fields from which it will produce economically significant quantities of oil. In summery the stagnation and eventual decline in the US standard of living that is described in Beyond Oil is not pessimism. It is here.

Global 2000

E.O.Wilson: "Doubling of consumption at constant time intervals can bring disaster with shocking suddenness. Even when a nonrenewable resource has been only half used, it is still only one interval away from the end". Much is known about the future availability of oil. Petroleum geologists have determined by four independent methods that the total amount of oil in the Earth, when we first started using it in 1900, was about 2000 billion barrels. In other words, it is all we ever had or will have.

G.W. Harding (1998)

Are there serious problems ahead, which are being ignored? Unfortunately, the answer to this last question is also, YES!! You are not going to want to accept this, but we are about to run out of cheap oil. (…) Given what has been presented here, wouldn't it make sense to plan and act now, as individuals and as governments, to minimize the consequences from the end of cheap oil? If we instead poke our heads into the sands of denial, the coming oil crisis will be catastrophic.

Craig Bond Hatfield, Geologist University of Toledo, Ohio (1997)

Global oil discovery rate was greatest in the early 1960s and have since diminished. The coming decline in petroleum production rate presents an ominous economic problem with potential catastrophic consequences. Serious and unflagging efforts to deal with this intractable difficulty are overdue.

J.P. Holdren, Professor of Energy Resources at the University of Berkeley (1990)

Funding for energy research in the US has declined sharply since 1980 US military spends 100% more than the total energy research budget. The growth of population aggravates every resource problem, every environmental problem and most social and political problems.

The foregoing prescriptions for taking positive control over the energy transition constitute a demanding and ambitious agenda for national and international action. Little of it will happen unless there is a widespread consensus about the nature of the problem, the size of the stakes and the possibilities for action. It is hoped that the articles in this special issue of Scientific American will contribute toward that end.

L.F. Ivanhoe, President, Novum Corp., Ojai, California, geologist, geophysicist, engineer, oceanographer 1995)

Well-intentioned but irresponsible scientists who continue to discuss resources instead of reserves may be a significant cause of our government's lack of realistic energy policies.

World petroleum 1982-1991 extracted and consumed 221 billion barrels, discovered 91 billion barrels.

L.F. Ivanhoe (1997)

No major oil provinces (those producing 7 to 25 billion barrels) have been discovered since 1980. The peak global oil finding year was 1962. Since then the global discovery rate has dropped sharply in all regions. The World is finite. The 1.311 known major and giant oilfields contain 94% of the World 's known oil. The permanent global oil shortage will begin when World 's oil demand exceeds global production- i.e. about 2010 if normal oil-fields decline occurs. World oil production will thereafter continue to decline at a dwindling rate. Thus, the question is not whether but when the foreseeable permanent oil crunch will occur. Few economists can bring themselves to accept that the global oil supply is geologically finite.

Dr Eberhard Jochem , Director of German Research institution for systems and innovation research (Fraunenhofer Institut)(in Hydrogen-Gazette, 1997)

He essentially confirmed the statements by Petroconsultants. He especially warned of naively believing the published figures on known reserves. There are strategic interests that make it seem advantageous to claim larger reserves than existing.

J.H. Laherrère, Associate consultant Petroconsultants Geneva (1996)

"Technology will solve all problems, say some, but accelerates depletion rather than adding significantly to the reserves. Many people rely on R/P ratio (remaining reserves end of 1995 versus annual production) saying: if the World has 45 years of reserves versus production. there is no worry for the next 45 years: as the present production will stay the same for 45 years and future discoveries will take care for the future demand increase".
This statement is wrong.1. Future oil production forecasts to raise by 40% in the next 15 years and will continue: there are not future discoveries to meet the additional demand. 2. The law of nature is depletion: a field cannot stay at full capacity for a long time and drop to zero overnight. When on decline a field is depleted each year at certain ratio of its reserves, usually from 5% to 15%. In 40 years, only 637 billion barrels are produced with an annual production of 9.6 million barrels per day. In 100 years, 920 billion barrels is produced with an annual production of 2 million barrels a day .In 200 years 994 billion barrels with an annual production of 0.16 million barrels per day. There is unanimous agreement from official agencies: "No problem for supply foreseen for the next twenty years despite the world's strong increase in demand, without major price increase". They do not want to forecast an oil shock, because they will be obliged to propose something to prevent. They prefer to wait for the shock and then to call it a natural unpredictable catastrophe. No one should be blamed.
The market does not anymore control oil prices in the long term. It is controlled since 1986 by the largest producer Saudi Arabia, where the CIA under Reagan succeeded in 1985 to convince King Fahd to lower the price of oil to damage the Soviet economy (Peter Schweizer). This strategy was confirmed by Hodel, former secretary of energy, in the AAPG conference in 1995 and there is no denial from anyone. There is an unwritten barter agreement between Saudi Arabia and the US: cheap oil against US protection at an annual cost of 50 billion dollars on the US defense budget. Instead of being paid by the US gasoline consumers doubling the real cost of imported barrels! Any long-term forecast of oil prices should be based on politics. My estimate at the end of 1996 for conventional oil in billions of barrels is : cumulative production 750-800-850, discovered reserves 700-800-1000, undiscovered 150-200-400, ultimate 1700-1800-2000.
We find much less than we consume since 1980. The world discovery pattern for oil and gas and condensate and their extrapolation shows very well that the world is near its ultimate despite the fact that there are many small fields yet to find. Some geologists (free to speak) know very well the geological potential of the world: some retired but having access at the only World file (Petroconsultants), some at University plus other few are fighting against the general consensus of abundance of cheap oil: L.F. Ivanhoe, C.J.Campbell, J.H.Laherrére, C.B.Hatfield, D.Hodel, J.J.MacKenzie.
Cheap oil is disappearing fast: 80% of the oil produced in 1995 was found before 1973, it is why oil is sold so cheap! We consume three times more than we discover. No technological breakthrough is foreseen to help. As far as the petroleum is concerned, the World is moving in the wrong direction because of poor data and erroneous presentation. Industrial countries produced the most expensive oil at maximum when the price is low, and the cheap is pro-rated! It should be the contrary, in order not to waste our heritage. Crisis may arrive within ten years (minimum time to prepare new solution) for oil in the energy domain by lack of funds and of available resources.
Laherrère (2004)
Both prices and technology have important roles to play, Laherrère says - but the oil-supply picture is governed by geology, not economics. Higher prices and technological innovations will both be required to extract harder-to-get oil reserves, but neither can magically bring new supplies into being.Moreover, given finite supplies, the peak of oil production is a logical certainty - the only question is the date. The country and the world will have to adjust to declining oil supplies by switching to other energy sources and pursuing efficiency. The sooner that transition occurs, the less wrenching it will be. Instead, oil consumers are driving toward a cliff with their foot on the accelerator, with Americans in the lead.

John MacLeay (1996).

Unlike both industry and governments forecasts, the data in the Swiss-headquartered Petroconsultant's report bring forward the timing of the peak in world oil production by several decades from the middle of next century to as soon as 2000. Campbell and Laherrère forecasts a sharp decline in supply of cheap crude oil thereafter. US department of energy deputy assistant Dr Joseph Romm was quoted in a news report last January as saying "It's pretty clear there's going to be another oil crisis some time. I would say in the next 10 years". While the oil industry takes issue with the interpretation of Campbell and Laherrère's reports, Petroconsultants has its clients virtually all the oil majors. Its greatest asset is a 50 year-old database of all the world's oilfields. Petroconsultants, which is an authority on petroleum reserves, production and exploration, explain that the world has been pretty much fully explored for cheap oil. Ultimately, there comes a point where diminishing returns set in and they think that most of the improvements in getting higher yields have already occurred in those fields where it's easy enough to do over the past 15 years.

Jim McKenzie, World resource institute (1995)

"Proven reserves of oil are now enough to supply the World for 43 years at current rates of production" in the Economist. Unfortunately, there are two holes in this argument. First, for political reasons the global reserves may be substantially overrated. Secondly, although reserves may equal 43 times annual production there is no basis for believing that production can be held constant for 43 years. According to Shell International " Although World reserves have risen by 65 per cent since 1970, nearly all of these giant fields were discovered before that date". If growth in World demand continues at a modest 2 percent per year, production could be declining as soon as the year 2000.In short, unless growth in World oil demand is sharply lower than generally projected, World oil production will probably begin a long term decline soon and certainly within the next two decades.

Jim Minter (1996)

The sudden agonizing death of the private automobile is a wall that global society will hit with full speed, pedal to the metal when a global petroleum crisis finally catches up with us. We will not accept any solutions that will soften the impact until the real shortage hits us at some time (early) in the next century. Neither capital nor labor can create energy. The shortage of more efficient energy sources in an economy will always make the remaining sources of less efficient energy more expensive and even less efficient. A society's transition from a more efficient source to a less efficient energy source will always and invariable decrease the wealth, flexibility and options available to that society. Once again humanity is going to demonstrate Voltaire's maxim: "History teaches us that history teaches us nothing."

Petroconsultants Geneva (1998)

The gap between World production and new discoveries continued to widen in 1997. Over the last past five years the recovery ratio dropped to just over 30%.

Richard Reese (1997b)

Political reserves - non-existent oil that is reported by government's agencies for political purposes. OPEC oil production quotas are based upon the oil reserve figures provided by each member country. After this quota system was implemented in 1985 a sudden leap in world oil reserves occurred: Kuwait reserves jumped 51%, Saudi Arabia shot up 50%, a 100% jump in Iraq, and Venezuela and a 200 % in Abu Dhabi and Dubai. He cited Dr Walter Youngquist: " My observation in some 70 countries over about 50 years of travel will tell me that we are clearly already over the cliff. The momentum of population growth and resource consumption is so great that a collision course with disaster inevitable. Large problems lie not very far ahead". (Personal correspondence, April 3 en and 16 April 1996 from Youngquist to Richard Reese).

Joseph J.Romm and Charles B.Curtis (1996)

Forecasting is always risky, especially where oil is concerned, but consider what a variety of experienced energy hands from every point on the political spectrum have said in the past year.

Donald Hodel, who was Secretary of Energy under Ronald Reagan, has said that we are "sleepwalking into a disaster". Irwin Stelzer of the American Enterprise Institute says that the next oil shock "will make those of the 1970-s seem trivial by comparison"

Jim Smith (1997)

Few people are focusing on the fact that over the next few years OPEC will again be the main source for most of world's oil. One consolation is that this may be the last Oil Crisis. Body bags coming back from the MidEast will finally convince us that we need to reduce our dependency on oil.

Ronald B. Swenson, Developer especially for renewable energy and Francis de Winter, ex-Chairman of the Board of American Solar Energy Society (1996)

Many might think that tar sands or oil shales could save the day. This is unrealistic. Tar sand of oil shale yields expensive oil, probably no cheaper than $ 60/barrel. We face the end of cheap energy. Virtually everyone seems to be oblivious to the evidence, outside of the exploration departments of the oil companies who have a vested interest in silences. The lack of awareness means that society will be poorly prepared for the consequences. When people realize that the days of plentiful and cheap petroleum are over, there may be more oil wars. We will see an increase of terrorism, revolutions and coups. Expensive fertilizer cause smaller crops, more hunger and more vegetarians and serious population pressures and immigration restrictions. Plate tectonics can tell us where most areas of the world have been in the past. The chemistry of oil creation is now well understood, so that vast areas of the world can be eliminated as possible areas in which oil might be found. Behind the closed doors of the international oil exploration communities there are few illusions about the oil supply. There are many reasons why few (of those outside of these closed doors) are worrying about the oil supply. Many politicians and businessmen are simply not concerned with the future, several elections or quarterly reports from now. Hubbert used to say that economist can find twice as much oil on paper as geologists can find in the ground. Many engineers feel that any technical problems can be solved and many geologists are not free to talk.

Ted Trainer (1997)

There is reason to believe that the oil industry is well aware of oil field depletion. No new supertankers have been built for 20 years. What, then, is the solution to our acute energy problem? There isn't one.

Randy Udall, Director of the community for resource efficiency and Steve Andrews, a Denver based-energy analyst (1997)

Now, this nation is asleep at the wheel. Time is short. If we want to retool our transportation systems, a World oil peak in 2010 even 2020 is next month. A peak in 2005 is a train wreck tomorrow. But few are talking about this predictable development. Even fewer planning for it. Petroleum is a gift of geology, a one-time windfall and we are spending it like there is no tomorrow. Every day the World uses 73 million barrels and finds 15 million. Consumption goes up and discoveries are down. Burning more than we earn- a sure recipe for bankruptcy.

The pessimists, or doomers, think there is one trillion barrels left and that production oil may peak by 2005. Boomers believe there is 1.8. Trillion barrels left and that the production will peak in 2020. If fifteen years is the only difference between pessimists and optimists, perhaps we ought to begin planning for a world in which oil is not as abundant as it is today. Why haven't I heard this before? Who would tell you? Exxon? Ford? Bill Clinton? The oil and gas journal publishes articles on oil depletion, but the coming crisis is not yet on the mainstream media's radar. It is astounding that, in a country like ours, which uses 25% of World's oil, no one is responsible for setting oil policy.Only around 500 giants & gas fields were found out of around 50.000 fields =1 % and 75% of the reserves. Publishing reserves is a political act: it depends of the image desired. For OPEC, quotas depend on reserves: large increased around 1987 for the Middle East without any new discoveries from 90 % to 10% probability!

Francis de Winter (1996) .

Humanity is now under the impression that there are no foreseeable petroleum supply problems and that petroleum consumption can grow by 50% (from 60 to 90 million barrels per day) the next two decades. Few realize that this will be impossible. In the US the car speed limits have however increased again, energy R&D programs have been reduced. World wide humanity has essentially been programmed to run at full speed into a brick wall. Humanity does not seem to be slowing down and the brick wall are not getting any softer. In conclusion, it seems that most of the world has now effectively been led to believe that we are virtually swimming in petroleum, when we may instead only be swimming in virtual petroleum.

Walter L. Youngquist, Chairmain Emeritus Department of geology, University of Oregon (1997)

Although minerals and energy minerals are fundamental to our existence, the facts of these resources and of industry producing these materials are subject to many myths and much misinformation. Some of the distortions are deliberately made by political interests who play upon fears and hopes of the electorate, and then, in the role of defender of public interest against the oil or mining companies, seek to obtain votes by this device.

Myth: "at the current rate of consumption"

Reality: This very misleading myth is that the "current rate of consumption" does not represent the future. The rate of consumption of almost all resources, particularly energy, is increasing every year. The increase in resource consumption is caused by three factors: population growth, a demand for an increase in per capita consumption of a resource to increase living standards, and a larger number of uses found for a given resource. Demand does not grow arithmetically, but increases exponentially. Ultimately the population by its exponential growth of demand will overwhelm the available resources. The reality is that a permanent World oil crisis will occur when World oil production begins to decline early in the 21st century. Most of the present World's citizens will live to see that time. Youngquist ends with a quotation of Aldous Huxley: "Facts do not cease to exist because they are ignored."

Walter L.Youngquist (1998)

We are most fortunate to be living in a brief, bright interval of human history made possible by an inheritance from half-a-billion years of oil forming Earth processes. We rarely give thought to the greatly depleted balance in the oil account we are leaving to future generations. When checks can no longer be written against that inheritance, world economies and lifestyles will undergo great changes. Life will go on, but it will be quite different from the present. Most people living today will see the beginning of those times.

Walter L Youngquist (2004)

Youngquist jokes that oil companies should fire their geologists and hire economists instead, since economists are so much better at finding oil.

END OF LINK 8

---

9. The coming world oil crisis

When comparing these two viewpoints, I will give my comments on a number of issues concerning the future availability of oil and whether there are enough alternative energy resources.

Oil is where you find it.

We, geologists, are now very well informed of the areas on earth were we can expect to find oil. More than 90% of original recoverable oil and gas reserves in the world have been generated from source rocks of six geological time intervals. Large areas on earth are devoid of oil. In the last 20 years, it has become clear that the uneven concentration of oil and gas reserves on any scale is not a result of our incomplete knowledge, but a fundamental fact of the petroleum geology.

LINK 9

Origin of oil

Due to recent advances in organic geochemistry, we can relate most oil and gas reserves to specific source rocks. It is also possible that we can trace the specific source rocks and the period when they start to generate oil and gas. We are well aware of the climatic and physical conditions under which the oil was formed. In specific periods in geological history, the seas and lakes were full of algae growth. The organic debris fell on the bottom of the sea or lake bed and were preserved from oxidation. This alone is not enough to form an oil field. The source rocks had to be buried by younger sediments so that it become heated sufficiently to be converted to oil and gas. Sometimes with this algae material there were admixtures of other organic debris, including vegetal remains that are gas prone. Oxygen and bacteria broke down the trapped and preserved residue, molecule by molecule into substances rich in hydrogen and carbon. Increased pressure and heat from the weight of the layers above then caused a partial distillation of the organic remnants transforming them ever so slowly into crude oil and in natural gas. Most source rocks were laid down in low latitude regions.

Later in geological time, some of them were moved to higher latitudes by plate tectonic movements. Most oil is confined to the Tethys Sea, a zone between the northern and southern continents. Segments of this zone have been shifted northwards, which explains the reason why the bulk of the oil is found on the Northern Hemisphere. Once the organic material has been buried by overlying sediments, at a depth of 2000-3000 meters it could transform by chemical reactions into oil and gas. From then on the oil and gas migrated mostly upward (sometimes lateral or downward) into rocks with a certain porosity and permeability. The reservoir rocks, in which we find oil and gas, have been sealed by overlying rocks such as salt deposits. Much of the oil and gas generated during geological time has been leaked away or oxidized. In other cases, large quantities have been migrated to shallow depths around the margins of the basins, where bacteria that leave behind bitumen and heavy sticky oil have attacked the deposits. Probably only one percent of oil generated has been collected in the areas were we found it.

- In six specific stratigraphic intervals, 90% of world's discovered original reserves of oil and gas were formed.
- Three intervals were in the Paleozoic time (500-200 million years ago): Silurian (9%), Upper Devonian-Tournaisian (8%), Pennsylvanian-Lower Permian (8%).
- Two intervals in the Mesozoic time (200- 65 million years ago): Upper Jurassic (25%) and middle Cretaceous (29%).
- In Tertiary time their was 1 interval in the Oligocene en Miocene (between 35-55 million years ago) with 12.5 % of the world oil and gas reserves. (Klemme and Ulmishek, 1998).

Nowadays we have found nearly all-large oil and gas provinces. To find big fields is still possible, but it is not very likely that we will find many of them. The situations under which oil can be formed is confined to specific clusters in well defined geological trends, separated by huge areas that are entirely barren of oil. By this reason, we know that the oil reserves left on earth are very limited.

The composition of crude oil varies considerably. In the Far East it is low in sulfur whereas in the Middle East it is higher in sulfur.

Fossil fuels are now being depleted 100.000 times faster than they were being formed during geological history.

Klemme and Ulmishek are strong believers in a biogenic origin of oil, but they don't mention that other scientists are advocating the theory of nonbiological origin, especially the Russian school of geologists.

The first scientist who believed in a non-biological origin was the Russian chemist Mendeleev

(famous for the periodic table of elements). Kudryatsev was in the fifties a strong advocate of the abiogenic theory. He gave many examples of substantial amounts of petroleum found in crystalline and metamorphic basements. He stressed that petroleum is present in large or small amounts but in all horizons below any petroleum accumulation, apparently totally independent of the varied conditions of formation of these horizons ("Kudryatsev's rule).
The most common is to find gas at the deepest levels, oil above and coal at the shallowest. There is diminishing hydrogen content as one goes from the deepest to the shallowest. It may be that the bacterial action which attacks the hydrocarbon rich first has been responsible for the progressive hydrogen depletion of upwelling hydrocarbons.
It is mainly the Russians who believe in the abiogenic theory. There were a few outside Russia, like Sir Robert Robinson who studied the chemical make-up of natural petroleum and concluded that it was too hydrogen rich to be a likely product of plant debris.
The following paragraphs are highly speculative, but I will present them anyhow. A great scientist (Niels Bohr) said once: "This theory cannot be true because it is not crazy enough".

1. There are a growing number of scientists who advocate the theory that fluid and gas movements in crust and mantle play a role in a number of geological mechanisms like earthquakes, volcanism.
   In a report of the US National to the IUGG :
   " New evidence from field, laboratory and quantitative studies has firmly established that in geologic-time scales lateral fluid migrations within sedimentary basins can occur over length scales of hundreds of km and vertically through crystalline rocks to depths greater than 6 km". (American Geophysical Union, 1995)
   In a lecture Kropotkin (1985) presented some interesting arguments in favor of a non-biogenic origin of petroleum especially the studies of Boiko, Eigenson and Gold.
   G.E.Boiko studied the relations of isomers in the hydrocarbon system from 322 oil samples from various fields of the world and the result of these analyses was published between 1950 and 1975. The thermodynamic calculation of the complete hydrogen composition of oil has shown that it is in equilibrium state at a temperature of 1600 to 1800 degrees Kelvin and pressures of 2 to 4x 10^3 Mpa. Oil of geosyncline and platform areas does not differ significantly in the temperatures corresponding to this equilibrium composition. Boiko concluded that the synthesis of oil takes place in the upper mantle at a depth of 40 -160 kilometers. In any case it could not be synthesized within the sedimentary blanket where temperatures and pressures do not correspond to the isomeric relations characteristic of all oils.
   Theories of a biologic origin are based on the presence of so-called molecular fossils, like phophyrin complexes. Chlorophyl in green plants is magnesium phophyrin. Eigenson wonders why in oil no even traces of iron and magnesium complexes have been found, but only vanadium and nickel ones.
   The discovery of oil, deep in crystalline rocks of the Baltic shield is an strong argument for the abiogenic origin of oil. Gold (1997)
   Gold (1992,1994,1996,1997) is a strongly believes that hydrocarbons have been formed in deeper parts of the Earth by non-biological processes. He thinks that the biological origin of some sets of molecules (hopane, pristine,phytane, steranes and certain porphyrins) found in all commercial oil are not of the biological origin of the oils themselves, but equally well or better by a contamination with microbial (bacteria) materials in all oil wells. The stability of hydrocarbon molecules against thermal dissociation is greatly increased by pressure.
   Gold does not have much support in Western scientific world with his provoking ideas. This will not prevent us to mention his ideas. It is anyhow worth thinking of the possibility.

He mentions arguments in favor of an origin of petroleum from deeply buried material incorporated in the Earth when it formed:
Petroleum and methane are found frequently in geographic patterns of long lines or arcs, which are related more to deep-seated large scale structural features of the crust, than to smaller scale patchwork of sedimentary deposits.

2. Hydrocarbon-rich areas tend to be hydrocarbon-rich at many different levels, corresponding to quite different geological epochs, and extending down to the crystalline basement that underlies the sediment. An invasion on an area by hydrocarbon fluids from below could better account for this than the chance of successive deposition.
3. Some petroleum from deeper levels lack almost completely the biological evidence
4. Methane is found in many locations where a biogenic origin is improbable or where biological deposits seem inadequate: in great ocean rifts in the absence of any substantial sediments; in fissures in igneous and metamorphic rocks even at great depth; in active volcanic regions even where there is a minimum of sediments, and there are massive amounts of methane hydrates (methane-water combinations) in permafrost and ocean deposits where it is doubtful that an adequate quantity and distribution of biological source material is present.
5. The hydrocarbon deposits of a large area often show common chemical or isotopic features quite independent of the varied composition of the geological ages of the formations in which they are found. Crude oil examples anywhere from the Middle East can be distinguished from oil in any part of South America or from the oil of West Africa.
6. The regional association of hydrocarbons with the inert gas helium and a higher level of natural helium seepage petroleum -bearing regions have no explanation in the theories of biological origin on petroleum

(Helium has two isotopes. Helium 4 is formed by radioactive decay of uranium and thorium, while helium-3 was present at the time the earth was formed. Its transport from deeper to lower parts of the crust is dependent on hydrocarbon gas. Helium 3 is present in volcanic rocks that are spewed up by the so-called upwellings from deep inside the earth that give rise to the islands chain of the midoceanic ridges such as the Hawaiian islands. Commercial helium is produced from oil and gas wells).Gold has shown horizontal and vertical patterns of hydrocarbon fields. First, he points to the fact that the 2700 km long oil-rich belt in the Middle East is composed of completely different geological and topographic features. The various oil deposits are in different types of rock, in rocks of different ages and quite different cap rocks overlie them. "It cannot have been a matter of chance that this connected region has so prolific a supply of oil and gas, but resulting from totally different circumstances in different parts of the region. Very remarkable is the fact that the chemical composition of the Middle East oil is similar over the whole region". A second example is the region in South East Asia from China to New Guinea. In this arclike structure, petroleum is abundant. One end of the arc is made up of volcanic islands and the other end (Burma and China) of continental material with folded mountains. Like in the Middle East there are great ages differences and differences in any aspect of the geology, in which these oilfields exist. But they have one thing in common, namely a belt of earthquakes and volcanoes, which stretch over this entire length and which points to causes in the deeper crust or in the mantle.As often the truth lies midway. I think personally believe that there are oil and gas deposits of biogenic origin. There are however some quite convincing arguments from the Russian school and Gold that some oil and gas deposits may be of abiogenic origin. Anyhow one should not bluntly exclude an abiogenic origin Future studies will teach us more.
END OF LINK 9

---**At**

At which moment will an oil field peak in production
Oil companies shun phrases like extraction and depletion. They prefer the word production. "Chevron produces oil" (life insurance rather than death insurance). In 1956 Dr M.King Hubbert described three basic laws according to which an oil field will produce:

1. Production starts at zero

2. Production then rises to a peak, which never can be surpassed

3. Once the peak has been passed, production declines until the resources are depleted

The peak is known as the Hubbert Peak. With these rules in hand Hubbert predicted in 1956 that the oil production of the 48 lower states of the US would peak in 1969. Since then the production declined. The point of maximum production coincides with the midpoint of depletion of the resource.

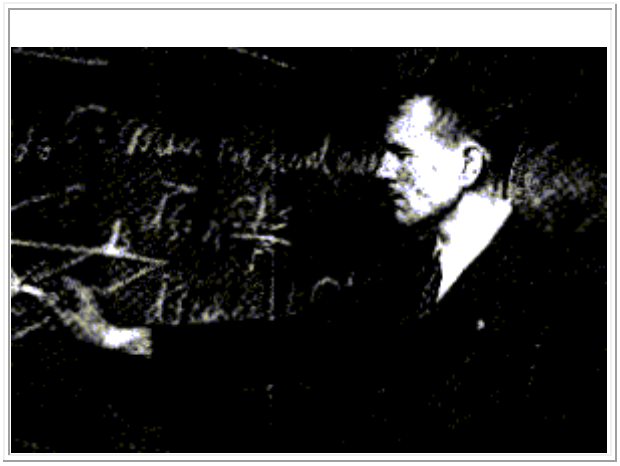

Figure 15: Geologist Marion King Hubbert born in 1903. Predicted correctly that oil from the lower 48 American states would peak around 1969 (Campbell, 1998).

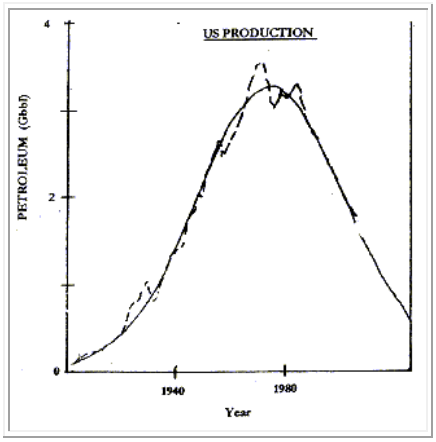

Figure 16: The Hubbert curve for the oil production in the lower 48 states of the United States (Menard, 1981)

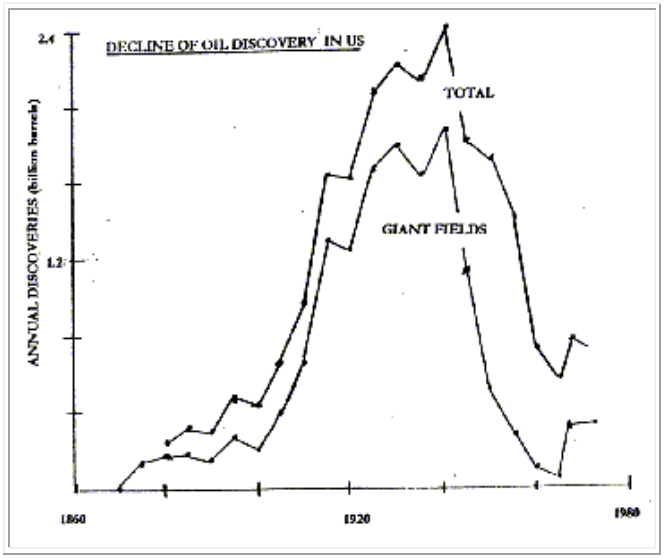

Figure 17: Annual oil discoveries in the lower 48 states in the United States. The upper curve: the total oil production, the lower curve: the production from giant fields (more than 1900 millions of barrels) (After Menard, 1981).

Dr Colin J.Campbell and others used the Hubbert curve for the world oil production. They predict that the peak will be during the first decade of the next century. It is of the greatest importance to know the depletion rate thereafter. We have to realize that oil cannot be pumped up quickly as from an underground cavern. The oil is held in minute pore spaces of the reservoir rocks. Wells start to decline, as they have to draw oil farther and farther from the wellbore.
We have to make a great distinction between the quantity of new oil that is in the ground and how much we can extract from it. Laherrère gives some interesting figures concerning the ultimate recoverable oil from a well. Only 10% of all the oil fields oil can be recovered up to 45%. In the biggest fields with more than 500 million barrels the percentage of recovery is 57%. He opposed strongly to C. Allegre who said:" Today we reach a middle mean of 20 to 30 %, but in the future it may be up to 80 to 90%". Laherrère considers this as ridiculous as saying that tomorrow all Frenchmen will measure 2 meters, because certain Frenchmen have attained that height! From the big field of Ghawar (Saudi Arabia), they believed the recovery percentage would come to 60%. Until now it is only 24% and already in the year 2000 the field will decline.
C.W. Masters: "Technology has its role and I don't mean to diminish it- but the world is changed by dreamers". W. Pratt: " Oil is first found in the minds of men"
Campbell and others have divided the world's producing countries in three categories:
1. Post-midpoint countries: production is declining exponentially in these countries (US)
2. Pre-midpoint countries: production will be declining in a couple of years (UK)
3. Swing producers: they can perform for about 15 years until they reach the midpoint. These countries are capable to increase or decrease their production. (Abu Dhabi, Iran, Iraq, Saudi Arabia, Kuwait, Venezuela, Nigeria and Libya)

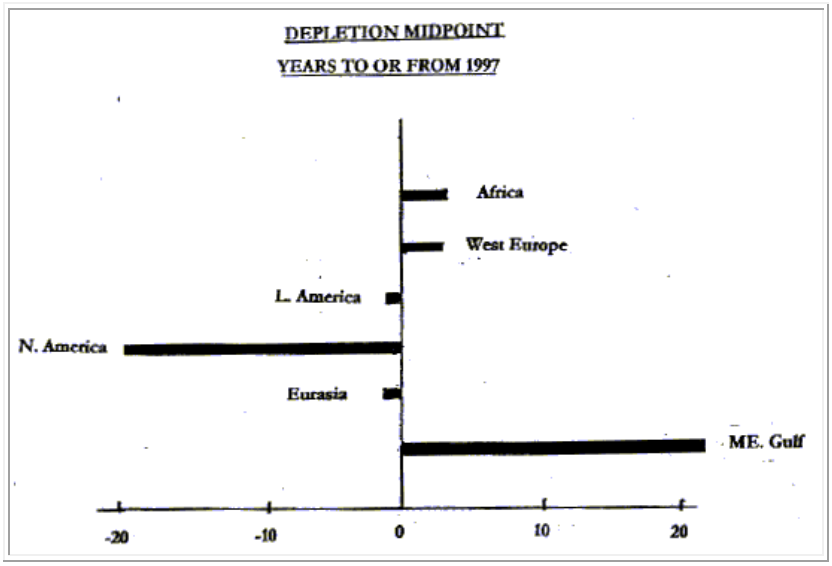

Figure 18: Depletion midpoint in years to the past and the future of oil production in areas in the world (After Campbell, 1997)

World oil production is 98.4 % in 41 countries, whereas production in the remaining countries 149 only 1.6%. In the year 1997, world production was 25 billion barrels. Estimates are that in 2005 29 billion will be produced worldwide. From then on we will see a declining production, in 2040 not more than 11 billion barrels!

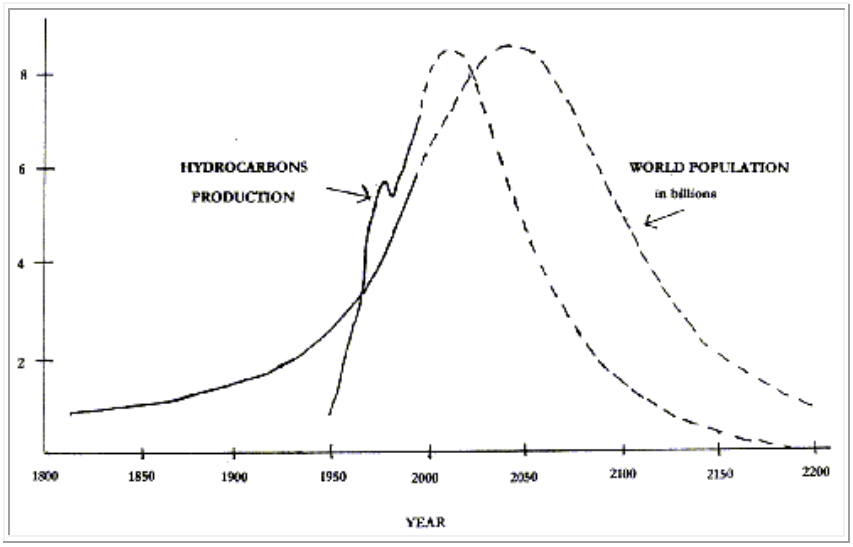

Figure 19: World hydrocarbons production till the present. Prediction for production for hydrocarbons till 2150 (conventional and non-conventional oil) in relation to the world population (After Laherrère, 1997)

Not a single major oil field has been found with 3D seismic or horizontal drilling. Technology is necessary to fight against diminishing returns of Nature. What is left to discover are the complex small, difficult to reach and uneconomic fields. Technology like new tools, improves development, save money, but accelerates depletion rather than adding significant reserves.

LINK 10

History of the oil industry since 1970

The first oil shock in the beginning of the seventies:
The Oil of Petroleum Exporting Countries (OPEC) is beginning to assert power over the oil industry. The relative influence of the oil companies diminished whereas the governments of the oil producing countries gained strength. The OPEC realized the value of oil as a strategic weapon.
1970: the OPEC established 55 percent as minimum tax rate.
1971: OPEC mandates " total embargo" against any company that rejects the 55 percent tax rate. A series of nationalizations followed: Algeria nationalizes 51 percent of French oil concessions, Libya nationalizes British Petroleum concessions.
1972: Iraq nationalizes Iraq Petroleum Company concessions (owned by British, Dutch, American and French oil companies). Libya acquires a 50 percent interest in ENI (Italian) concessions.
1973: Libya nationalizes 51 percent of Occidental petroleum and 9 other concessions from nine big oil companies like Esso.
In October started the fourth Arab Israeli war (Yom Kippur). The OPEC agreed to use the oil weapon in the Arab Israeli war and recommended an oil embargo against unfriendly states.
1974: oil prices rise drastically from $ 2.83 to $10.41!
The nationalizations of oil concessions goes on. Kuwait announces 60 percent government participation in BP gulf concession. Qatar and Nigeria will follow.
1975: Venezuela started with nationalization of oil concessions.
All these drastic changes in the oil industry brought about that western oil importing countries wanted to reduce their dependence on oil from the Middle East. More reliance on coal for power generation, energy conservation, developments of the North Sea oil fields of the UK and Norway. Also a strong increase of research and development in alternative and renewable sources of energy.
1978: was the start of students protest against government of Reza Pahlavi, the Shah of Iran. Uprising of Muslim fundamentalism. As result, the Shah puts Iran under military rule.
1979: was the end of the Shah. He left Iran for vacation to never come back again. Iran drops her oil production. Because of all these political events, the oil price rises from $13.03 in 1978 to $29.75/barrel.
Iran takes western hostages and cancels oil contracts with US oil companies.
1980: trouble starts between Iraq and Iran. September 23 Iraq invades Iran. This triggers off a turn in the oil prices, they go from $29.75 to an all high of $ 35.69.
1981: the Saudis flood the market with inexpensive oil forcing unprecedented price cuts by the OPEC members.
1982: starts with an oil glut that leads to a rapid decline in world oil prices. The OPEC loses control over oil prices.
1983: demand falls because of conservation, use of other fuels and recession. Heavy fighting and casualties in the Iran -Iraq war.
1984: beginning of tanker war. 44 ships were attacked by Iraqi and Iranian warplanes or damaged by mines.
1985: OPEC loses customers to cheaper North Sea oil. OPEC output hits 18 million barrels per day
boosting a glut and triggering a price war.
1986: is the year of the oil price crash from $27.77 per barrel in January to $10.34 in August! Whereas during the regime of the Shah Iran was the favorite of the US. The oily eyes of the US are now directed towards the Saudi's. They jointly have set the agenda for the world price regime by engineering this oil glut. The oil glut resulted in a way out of the global recession. This new

situation has some long-term consequences. It made all research and development into alternative energy sources not economically interesting. The dependence on the cheap Middle East oil has led to accelerating depletion of oil. The oil glut may have more terrible long-term consequences than the earlier oil shocks. It made that research and development into alternative energy was cut. The end of the recession has blinded all nations to the accelerated pace of the oil drain. The gulf war brought about that the west has regained control over Middle East. With the consequence that the West, and especially the US, directly controls the guiding mechanisms of the world oil price. The so called theory market mechanisms bringing down the oil prices is a pure myth

1987: the war between Iraq and Iran escalates.

1988: July, Iran accepts a cease-fire from Iraq.

In retrospect, it is cynical that this 8-year war with millions killed on both sides was a war fought with arms supplied by a great number of countries to secure their interests in the rich oil fields in these lands. France became the major source of Iraq's high tech weaponry (to protect French oil interests in Iraq). The Soviet Union was Iraq's largest weapon supply. Israel provided arms to Iran. At least 10 nations sold arms to both of the warring sides. The US objective was not profit from arms trade but much more significant to control the oil resources in the Middle East. Since World War II, the US has succeeded to gain increasing influence on the oil resources at the expense of the British and French companies.

1989: OPEC raises its production to 19.5 million barrels per day

1990: August 2 Iraq invades Kuwait. Oil prices go up from $ 15.69 to $ 20.90/barrel.

1991: January 16 US start air attacks against military targets in Iraq. Crude oil prices drop to $16,59/barrel after having risen 3-5 dollar per barrel during the first half of January. February 28 the war ends. Iraqi soldiers ignite Kuwaiti oil fields (in total 2 billion barrels have gone up in flames)

1992: OPEC production reaches highest level in more than a decade to 25.25 million barrels daily.

1993: oil prices have fallen sharply in 1993. It has microeconomic consequences: US dependence on foreign oil will increase, more oil burned more pollution. Macroeconomic the low price has good effects: lower inflation, better business, and higher cash flows and profits margins, more investment spending. Oil prices are plunging as a result of a combination of OPEC overproduction; a great output of North Sea oil and a weak demand. Only $15 per barrel is paid on the market.

Saudi Arabia helped by the US is now the pivot of the international oil market. In reward for the protection the US has given the Saudi's during the Gulf war, the US can station a large army force in Saudi Arabia.

1994: oil prices maintain their level around $15/barrel

1995: US unilateral embargo for importing oil from Iran.

1996: US impose sanctions on non-US companies, which invest over $40 million a year in energy sector of either Iran or Libya. Following US cruise missile strikes on military facilities in southern Iraq, crude oil prices rise to $22 per barrel

1997: for the first time in four years OPEC increases its production ceiling by 10%.

1998: the oil prices plunged to $12-14/barrel. Asian and Russian crisis, downfall stock markets. Forecast: more oil production from big OPEC countries in Gulf region will result in still lower oil prices for the
time being. The price is around the 10 dollars per barrel.

1999: in the town of Wassenaar oil ministers of Saudi Arabia, Iran, Venezuela and Algeria and a representative of the Mexican government reached an agreement. They will reduce the production of oil to more than 2 million barrels a day. Saudi Arabia reduces even up to 500.000 barrels a day. Three countries Non-OPEC countries wish to take part in the reduction of oil production: Mexico, Oman and Norway. Russia is still studying if it will join the group. The total

world oil production of 75 million barrels per day will be reduced by 2.5%. The result of this reduction is clear: the price per barrel oil went up from 10 to 15 dollars in a couple of weeks.

END OF LINK 10

We consume more oil than we find.

If we apply the Hubbert curve for the discovery rate, we see the Hubbert peak of the World annual oil discoveries peaked in 1962 and dropped since then. We consumed in 1997 26 billion barrels of oil, we were finding less than 6 billion barrels in that year. Therefore, it is unbelievable that oil executives do not accept this fact. Kenneth T. Derr (Chairman of Chevron): "But now it's fairly well known that we're finding more than we're using". Morris Adelman (Professor of economics):"The industry will never run out of oil, not in 10.000 years"

Angola and Algeria are some of the few places on earth were big oil fields were discovered recently. When viewed by decade however, the greatest volumes of oil were discovered in the decade of 1958 to 1967 and gas in the decade 1968 to 1977.

Even with the improvements of technology, the average size of discoveries has decreased. In total we have found 41000 oilfields, 641.000 drills were necessary to find them. 90% of the present oil production comes from fields that are more than 20 year old and 70% from fields that were found 30 years ago. (Petroconsultants, 1998)

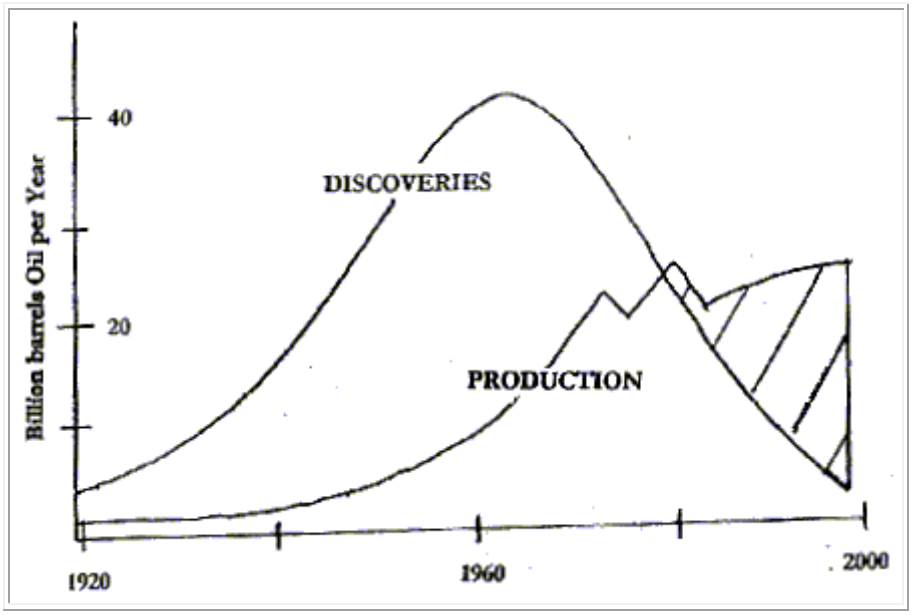

Figure 20: World oil discoveries are declining rapidly, whereas production rises.

The exponential factor of consumption.

Every year we have an exponential growth of consumption. This fact is completely ignored by the oil executives of British Petroleum and Chevron: " at the current rate of consumption we have enough oil for 45 years". According to Walter Youngquist (1998): " This is very misleading that the "current rate of consumption" does not represent the future. The rate of consumption of almost all resources, particularly energy is increasing every year".

Percentage of world oil consumption in the rich countries:

US 25%, Japan 8%, China 5%, Russia 4%, Germany 4%, S. Korea 3%, Italy 3% France 3% England 3%

The demand for oil will increase considerable in de developing nations. Since 1985 the consumption increased in Latin America with 30%, in Africa with 40 % and in Asia with 50%. The time is not far away when the demand of oil cannot be met, because the production is going to decline.
If current trends persist, in about 10 years the developing countries will consume as much energy as the industrialized countries do now.
A factor that shall not be forgotten, that we consume quite a substantial part of oil by spilling it all over the place. 6600 ships carry 525 billion gallons of oil every year. Between 1973 and 1993 there were over 200.000 oil spills in US water, dumping 230 million gallons of oil. In 1989, the Exxon Valdez tanker dumped 11 million gallons of oil in the waters and onto shores of Alaska. In 1994, a ruptured Russian pipeline spewed 85 million gallons on the Arctic tundra. The Iraqi has burned at the end of the Gulf war 2 billion barrels of oil. The estimates are that a billion gallons of oil are spilled into the world's oceans and waterways each year. Expressed in barrels of oil: 280 million barrels every year or 767.000 barrels per day or 121.953.00 liters. (The oil production of Australia is 800.000 barrels per day). We could drive with a car, which consumes 1 liter for every 10 kilometers, the enormous distance of 1.2 million kilometers, that is 30 x around the world, with the oil will spill every day! The tankers spill amount only 13 percent of the total oil loss. The biggest percentage accounts for the waste and the lost by municipal, industrial waste, urban, leaking pipelines, storage tanks, standard tanker operations. We do not have figures of the amount of gas that evaporates as we fill the tank of our car and the oil that drips form the cars. There are also natural spills. Oil is leaking from fissures in the seabed. In the Gulf of Mexico oil spills of 25.000 barrels of oil have been registered. (McDonald, 1998)

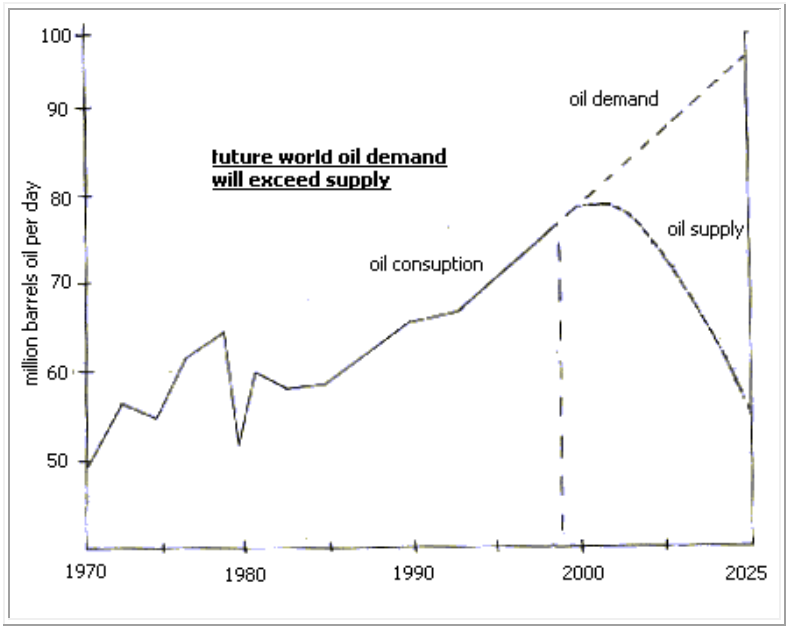

Figure 21: In the next century. there will be a moment where the demand is more than the supply of oil (After Meier et al, 1998) .

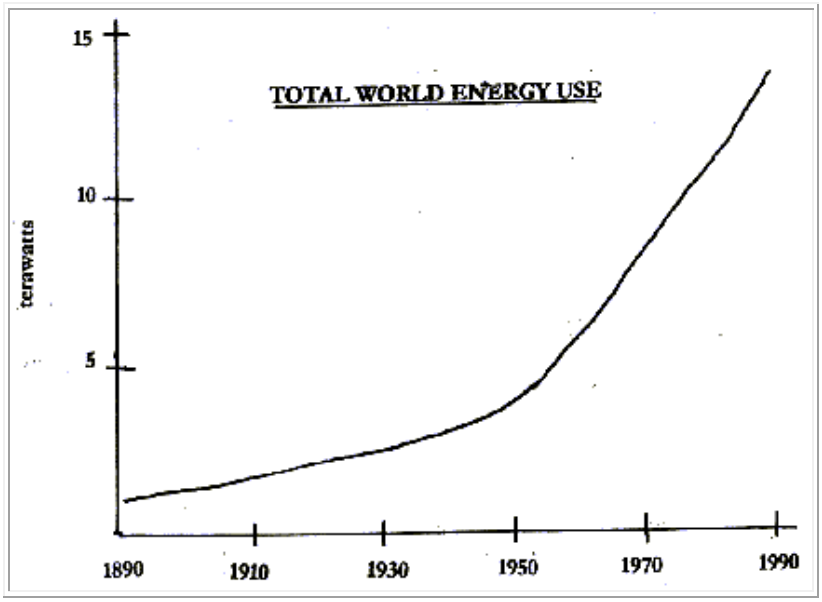

Figure 22: Exponential growth of energy use in the world from 1890 to 1990 in terawatts (1 terawatt is equal five billions barrels of oil per year) (After Holdren, 1990)

Reserves dates are highly unreliable

King Hubbert:

" Economists can find twice as much oil on paper as geologist can find in the ground! In 1969, the estimates of the world oil reserves were 3550 billion barrels. The new discoveries after 1969 were far below expectation. Also disappointing were the offshore discoveries".

In the exploration, the reserves are exaggerated to get more investments. Is the well a success the reserves are underrated. Governments in the main producing countries, especially in the OPEC countries own most of world's reserves. In some cases, the estimated reserves do not distinguish between conventional oil and non-conventional oil. The cost to produce oil from these non-conventional reserves is very high with today's standards. It may be therefore misleading to include these reserves with the conventional oil reserves

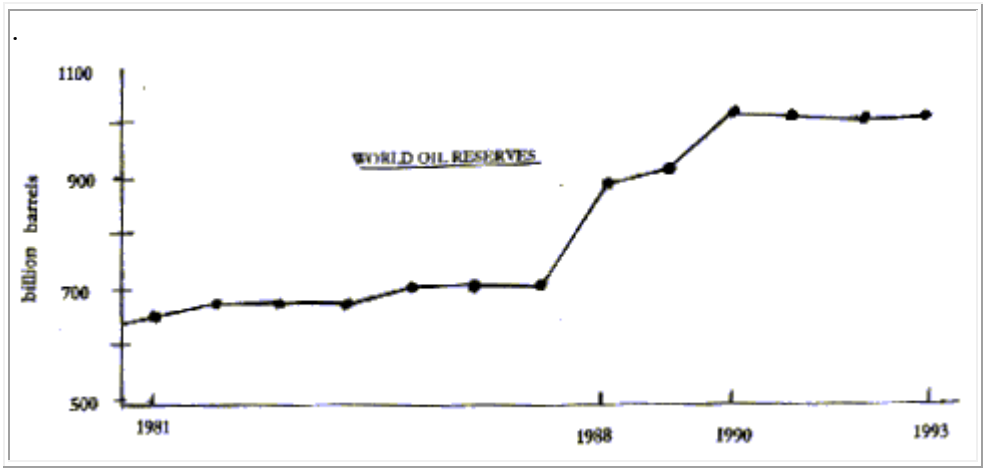

Figure 23: Sudden rise of reserves in 1988 and 1990. Political reserves?

The estimates of reserves given by oil producing countries are highly distorted. OPEC countries raised their reserves with unsubstantiated increases. They were motivated by quota considerations. The more oil you say you have, the more you are allowed to sell. Nothing particularly happened in 1988 in terms of technology or recovery.
Political reserves - non-existent oil that is reported by government's agencies for political purposes. OPEC oil production quotas are based upon the oil reserve figures provided by each member country. After this quota system was implemented in 1985 a sudden leap in world oil reserves occurred 'Kuwait reserves jumped 51%, Saudi Arabia shot up 50%, a 100% jump in Iraq, and Venezuela and a 200 % in Abu Dhabi and Dubai.
Total amount of "political" reserves: 371,81 billion barrels Mexico included in their reserves the barely producible Chicontepek field. This was done to get a 50 billion-dollar loan from the US, in order to save the collapsing economy. The peso fell in 1994 35%!
In 1988, Venezuela doubled its reserves by including 20 billion barrels of heavy oil.
The Soviet Union exaggerated its reserves, because it did not take into account economic and technical constraints. (Reserves with 5-10 probability of finding oil).
Russian oil expert Khalimov admitted in 1993 that the resources appeared to be strongly exaggerated due to inclusion of reserves and resources that are neither reliable nor technologically and economically viable.
Also very strange is the fact that forty-three countries reported reserves that did not change for one or more years. Production however diminishes the reserves. The reserves should be reduced by the cumulative production of the unchanged period.
Different opinions of oil experts in the reliability of reserves (Laherrère,1996):
DeScorcy (1993): "There are currently almost as many definitions for reserves as there are evaluators, oil and gas companies, securities commissions and government departments. Each one uses its own version of the definition for its own purposes".
Capen (1996): "An industry that prides itself on its use of science, technology and frontier risk assessment, finds itself in the 1990's with a reserves definition more reminiscent of the 1890's".
Cadwell (1996): " Why our reserves definitions don't work anymore".
Tobin (1996): " Virtual reserves - and other measures designed to confuse the investing public".

Ultimate reserves of oil
Estimates are converging because the world petroleum exploration is now mature. We know where oil is and where it is not. Demands are rising and discoveries falling. The estimates of Estimated ultimate recoverable (EUR) oil have varied little over the past half century:

1800 to 2400 billion barrels. 70% in the range of 2000. Campbell and Laherrère (Petroconsultants) estimated the EUR: 2000 and Masters (1997) (USGS): 2300 billion barrels of oil.
Strangely enough, there is not much disagreement in the ultimate reserves on oil. They all accept more or less that we still have 1 trillion barrels of oil left. The difference of opinion is in the time we need to get the oil out of the ground. An oil well can not be depleted at a constant rate. When half of the well is depleted, the extraction begins falling gradually back to zero. Therefore, the time to extract the oil from the well takes more time. This fact is completely overseen by the optimistic viewpoints.

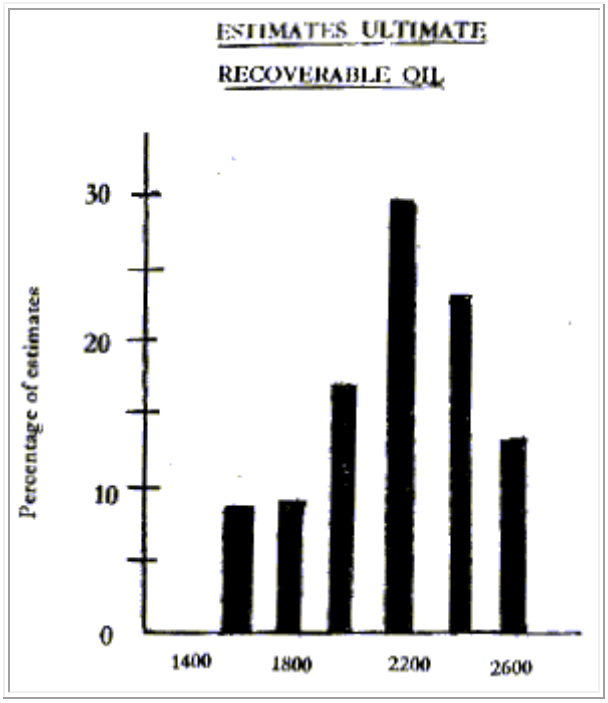

Figure 24: Percentage of Estimates of Ultimate Recoverable oil (EUR)

Campbell and Laherrère (1997) combined several techniques to conclude that there are left 1 trillion barrels of conventional oil to produce:

a. Extrapolating published production figures for older oil fields that have begun to decline.
b. The amount of oil discoveries so far in some regions plotted against the cumulative number of exploratory wells drilled there; because larger fields are found first, the curve rises rapidly and then flattens.
c. An analysis of the distribution of oil-field size in the Gulf of Mexico and other provinces. Ranked according to size, then graphed on a logarithmic scale. The fields tend to go all along a parabola that grows predictably over time.
d. The estimates were checked by matching the projections for oil in large areas such as the world outside the Persian Gulf region, to the rise and fall of oil discovery in those places decades earlier.

Even if we take the most optimistic reserves of ultimate recoverable oil as high as 2600 billion barrels, the year of peaking would move back only 11 years to 2019.
The Petroconsultants have a lower figure, because they do not include the political (spurious) reserves of some OPEC countries.

Costs of exploration for oil going up
The optimist's claim that the average cost per barrel of finding has dropped considerably. The facts indicate that the amount of oil discovered per foot well drilled has declined exponentially from 1925 to 1988 without interruption.
"Technology always overwhelms depletion": according MIT energy researcher Michael C. Lynch. The new technology, such as horizontal drilling, 3-D seismic and improved secondary recovery methods, has not helped much to stop the dropping of the discovery ratio. The costs associated with horizontal drilling are as much as 40% to 200% (Oberle Oil Corporation, 1998).
The finding of a new giant as the oil field offshore Angola with one billion barrels can not help much. The world oil consumption is today 73 million barrels per day. It means that this giant

field can move the peak of world production back just 13.6 days.
The energy costs of locating, extracting and refining fuel and other resources from the environment have increased and will continue to increase despite technical improvements in the extractive sector (Cleveland, 1984). We have declining amount inputs used per unit output in the extractive sector during this century. The extraction of lower quality requires the use of more-energy intensive capita and labor inputs. The energy return on investment for petroleum, natural gas and coal has fallen in the US.

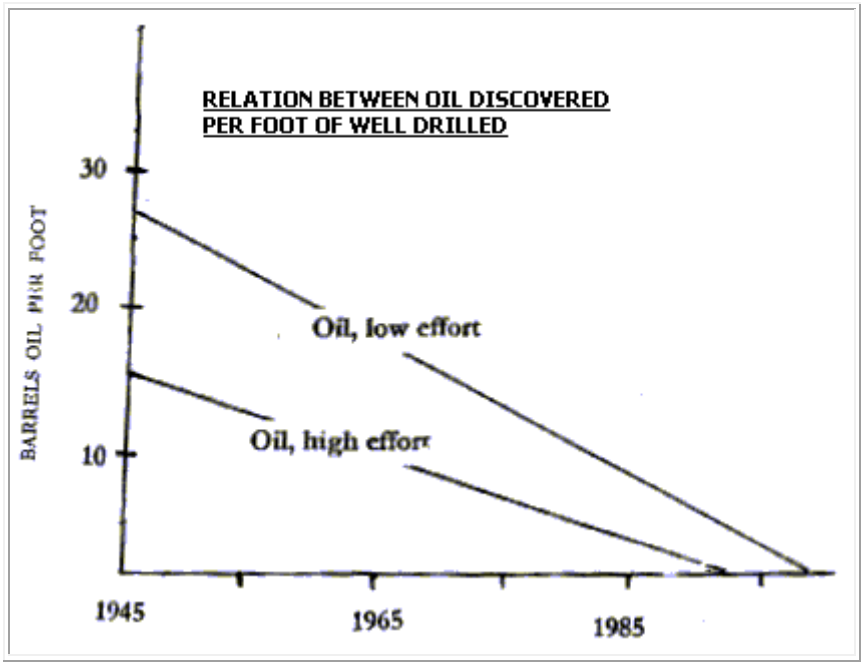

Figure 25: Relation between oil (low and high effort) per foot drilled (After Gever et al. 1991).

OPEC versus non-OPEC production of oil
OPEC countries are Algeria, Indonesia, Iran, Iraq, Kuwait, Libya, Nigeria, Qatar, Saudi Arabia, the United Arab Emirates, and Venezuela. They produce only 40% of the world production, but they have 76,5% of world reserves
Non-OPEC producing countries are concentrated in seven countries. Of these, the United States and Russia are the largest producers and Russia and Mexico have the largest reserves. While Russia, Mexico, Norway, the United Kingdom and Canada are net exporters to the world oil market, United States and China must import oil.
World production peaks at 285 billion barrels in 2005 and the falls top 10.9 billion barrels in 2040, a decline of 62% in 35 years. The inexorable dynamics of World oil production will have human consequences in the extreme.
The question is - not whether, but - when will OPEC dominate world petroleum production? This looming event is crucial because it is sure to have social, economic, political, military, and religious consequences. OPEC overtakes Non-OPEC in 2006. Thenceforth OPEC dominates World production.

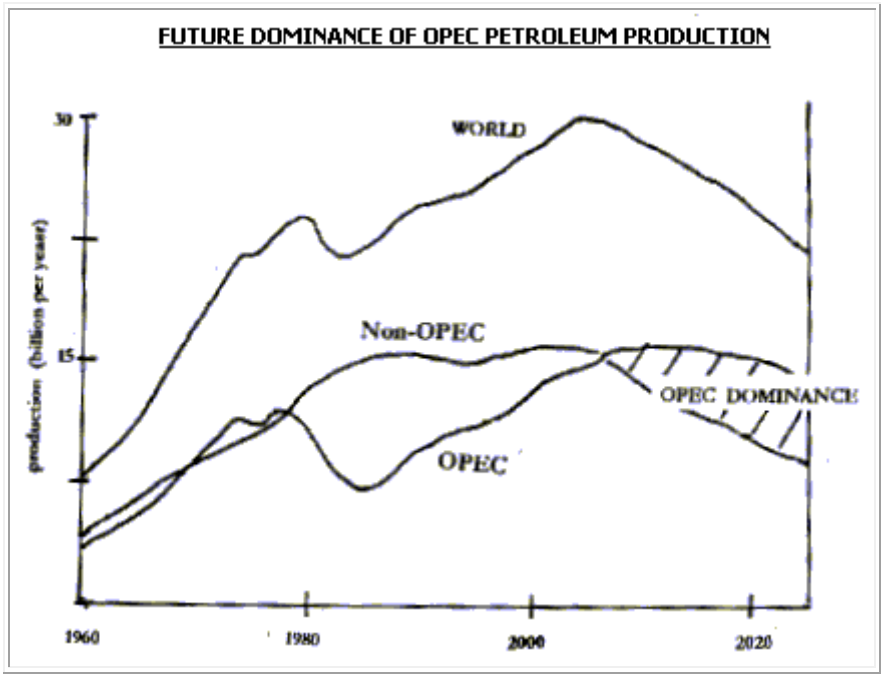

Figure 26: The OPEC (mainly Muslim) countries dominance in oil production in the beginning of next century (Duncan, 1997)

Richard C. Duncan (Director of the Institute on Energy and Man, Seattle, WA) wrote a letter to President Clinton may 13, 1997 in which he warns him for the dominance of oil producing Muslim countries:
"The percentage of World petroleum exports from Muslim countries will, willy-nilly continue to increase until (perhaps by 2010) the Muslim countries will control nearly 100% of the World petroleum exports. The World 19 Muslim countries will exceed the production of all the 181 non-Muslim countries. What if tomorrow Palestine Yasir Arafat met with representatives from each of the 19 Muslim countries and proposed an entirely new organization called the " Alliance of Muslim Petroleum Exporting Nations - "AMPEC" for short?
This proposal also could cause World stock markets to fall 50% in one day and a World holy war".

LINK 11

Oil and the Islam countries

As we will in the next century be strongly dependent on the fast reserves of oil in the hands of Islamic countries, it is of great importance to know about their culture and especially their belief. Just as the Christians are divided in Catholics and Protestants, the Muslims are divided in Sunnis and Shi`ites. 95% of Iranians, 65% of the Iraqis are Shi`ites. The Saudi's are for 85% Sunnis and a minority of 14 % Shi`ites. The origin in the split lies in the question who will be the successor (Khalif) of the prophet Mohammed. There were four successors: Abu Bakr, Umar, Utman and Ali. The majority recognized the first three. This group came to be known as Sunnis , followers of the "sunna" (custom) of the Prophet as it is practiced and interpreted by the Islamic community, the Ummah. There were however dissenters (later termed "Shi`ites"), who saw Ali, Mohammed's son in law, as the only legitimate successor of Mohammed. The term Shi`ites comes from the expression "the party of Ali" (Arabic shi`a(t)`Ali). Ali was assassinated, as well as his younger son Husayn. The Shi`ites strongly opposed the worldliness of the Sunnis, the Umayyad dynasty of the Khalifs. The Shi`ites called their leaders the Iman.
The Iman (leader of prayers) is believed to be a fully spiritual guide, inheriting some of

Mohammed's inspiration ("light") not just a contractual elected administrator like the Sunni Khalif. Shi`ism attracted other dissenting groups, especially of older non-Arab civilizations (Persians, Indians, etc) that felt they had not been treated fairly by the Arab Muslims.

The cornerstone of Islamic faith is God (Allah). Islam is opposed to the Christian doctrine of the Trinity, accusing it of falsifying the oneness and uniqueness of God. Mohammed refers to himself as the last of the prophets by no means higher in rank than Abraham, Solomon, Moses or Jesus. The Koran is the completion and the creation of the Holy Scriptures. (Van Doodewaard, 1995)
The key role in the oil policy in the Middle East is played at the moment by the Saudi's.
The royal family of Saudi Arabia of 20.000 persons is acting in the name of 5 million people. Seven of the 42 sons of Abdel Aziz bin Saud have leading functions (called Suderi seven): Fahd, king since 1982 2. Sultan, minister of defense and airspace, 3. Abdel-Rahman vice minister of defense, 4. Nayef, minister of internal affairs, 5. Turki, former vice-minister of defense, 6. Salman, governor of province of Riadh, 7. Ahmad, vice-,minster of internal affairs.
The people who live in the Saudi oil regions are mostly Shi`ites. Saudi Arabia is an absolute monarchy reigned by the 75 year old King Fadh. He is a Sunni.
Short view of the history: Saudi Arabia only came into being in the 1930s, when one of the warring tribes in the Arabian Peninsula led by Ibd Saud and supported by the British finally conquered the other tribes in the area. Ibn Saud personally executed the chiefs of 18 conquered tribes and his governors executed 40.000 people and amputated limbs from another 300.000. Ibn Saud had 150 wives. In 1953 King Ibn Saud died and was succeeded by his son Crown Prince Saud. In 1964 Saud was forced to abdicate and succeeded by his brother Faisal. He was assassinated in march 1975 by his nephew and was succeeded by his half-brother Prince Khalid. In 1982 he died and was succeeded by his eldest brother Prince Fahd. Since that time King Fahd has built stronger ties with Western nations, in particular the US.
In August 1990, after Iraq's invasion of Kuwait, King Fahd permitted US troops on his soil. The cost of the gulf war was 55 -60 billion dollars.
The King has declared that his successor needs not to be his 74-year-old half brother, rather, the best prince should be chosen. In 1981 the gross national product was $16,010 per resident up from $2,130 in 1973. The sky was the limit. Saudis received unlimited free telephone service and free medical care. Water, electricity, gasoline and domestic airfares were subsidized. Each Saudi prince (in total 6000 princes) got a minimum allowance of $ 20.000. In 1987, King Fadh gave $300 million in spending money to his 14-year old son. The king bought big military equipment: tanks, missile fighters and even AWAC planes.The weapons are bought with the dollars they received for their oil. They were made by the nations, which import their oil. This keeps thousands of workers at work being paid by the same dollars that were initially exchanged for oil and they can spend them on gasoline for their cars and fuel for heating their homes. This makes the circle round: we pay dollars for oil, but with these dollars, they buy our arms and with this money, we can buy oil. With this transaction, Saudi Arabia loses valuable oil from its ground to fill the gasoline tanks of the Western World. (Lisker, 1990).
From the nineties times turned. Oil prices dipped and the GNP is less than half of what it was in 1981. The kingdom real international debt is $25-30 billion in 1995. To pay the debt Saudi Arabia has to pump out more oil with low prices thereby creating more supply and therefore even lower prices. (Salameh, 1996). Saudi Arabia income per capita lowered from $19.000 in the eighties to $7000 at the present.According to Joseph Riva (in his report for the US Congress in 1995) Saudi Arabia must play a leading role. It has to increase a capacity, but it lacks the funds. They had once 200 billion dollars, but are now down to 30 billion dollars. The Gulf war cost the Kingdom around $60 billion.
Due to the low oil price they are looking for foreign investors. Abdullah was lately in Washington to talk with captains of the oil industry.The US faces in the future the danger that the Saudi

fundamentalist movement will overthrow the Saudi ruling family. In the past, the Saudi ruling family spent billion dollars buying off potential enemies. The declining oil revenues and the growing unemployment will contribute to a destabilization of the regime. There are three groups of people, which are a threat for King Fahd: Arabian dissidents in Lebanon; Islamic fundamentalists that cannot forgive the western influence, and the invasion of American troops onto their sacred soil during the Gulf war and the modern Moslems because they want a Western-style democracy. Jim Rogers (1995): " We, who are so dependent on imports of our oil, should be attentive to the ragged Tent of Saud, whose skirts are flapping dangerously in the first gusts of harsh desert windstorm".
In 1998, Salameh used the phrase: "The rise of Islamic fundamentalism in the Middle East and North Africa is inversely proportional to the price of oil". This sounds bizarre. When the revenues were rising in the 70s and 80s, it reduced potential risk of potential conflict, but nowadays with the low price of oil, the conflicts are increasing. It will give food to the rise of Muslim fundamentalism.It is good to realize that when the fundamentalists will be in power of the economies of the Middle East and that they are in the position to apply their economic principles, things are going to change drastically. The Islamic economic principles are totally different from our western economic principles:

1. prohibition of interest (usury)
2. prohibition of waste and idleness
3. sharing wealth (duty of almsgiving)
4. social justice
5. responsibility of the state for supervising and controlling the economy

Natural resources like oil and gas can be in private ownership but all members of the community must share the economic profit. They consider the natural resources as a gift of God and therefore belonging to both present and future generations. The revenues from their exploitation should be invested in other durable sources of income. The first two principles are of great importance to the oil depletion policy. They will keep more oil in the ground. There is a growing criticism of the oil policy of the western countries.In the period 1974-1996, the combined oil exports of the seven leading oil exporters (Algeria, Iran, Iraq, Kuwait, Libya, Saudi Arabia and the UEA) were 140 billion barrels with a value of 3.6 trillion dollars.
Military spending by OPEC countries in 1992 in US billion of petrodollars in the period 1974-1996: Algeria 26, Iran 27,4, Iraq 150, Kuwait 72, Libya 260, Saudi Arabia 490, UAE 38; Total 1100. They could have saved 42 billion barrels when they wouldn't have spent it on weapons! A saving of 5.23 million barrels per day. It remains to be seen if the Islam economic principles will be applied when the fundamentalists come to power.Iran holds 9% of world's proven oil reserves. It has 14.9% of the world's gas reserves. Ninety-five per cent of its oil production comes from on- shore fields that are more than 30 years old. Now their production is declining. It has fallen 400.000 barrels per day since the last 2 years. Iran wants eagerly to expand its oil industry to mainly offshore fields, but they lack enough technology and capital.
The great potential for Iran is their big gas reserves. It could become in the next century a major exporter to Europe. US prohibit foreign companies who invest more than $40 million to do business with Iran. The oil industry is thus prevented from bringing low-cost supplies to the western world for political reasons. The economy is stagnant and Iran suffers to pay 8 billion dollars to foreign creditors. This is half of their oil revenue. This is a heavy burden because 85-90 percent of their total income is from oil export. In 1992-93 Iran earned $16 billion in oil export revenu, in 1994 only $12 billion. They lack capital to maintain production capacity. It has a production of only 4.2 million barrels per day.The power relation between the three most important countries of the Middle East is extremely complex. Iran and Saudi Arabia want a weakened Iraq. On the other hand, it will intensify the rivalry between Iran and Saudi Arabia,

whereas a stronger Iraq would moderate this. Before 1979, Iran was US favorite ally with the Shah in power. Nowadays King Fahd of Saudi Arabia is the great "friend" and ally of the US. The low price is catastrophically for Iran. The oil price is the result of a joint venture of Saudi Arabia and the US, who are keeping this oil price low. The Saudi's are concerned that a higher price should have an effect on the economics of the west. The Saudi has large investments in the West. It realizes that a higher oil price is only achieved by a lower oil production. In 1995, Iran signed a contract with the Russian Ministry of Atomic Energy totaling nearly 1 billion dollar. Is this to expend their nuclear power or are they heading for nuclear weapons? The last option seems more likely because Iran has enough energy in the form of oil and gas to need the far more expensive nuclear energy. (Salameh, 1997, Schwarzbach, 1997) The director of natural resources studies at the Cato Institute *) in the the US has a strange view on what US should do in the Persian Gulf. He thinks that oil is no reason for the US to stay in the Persian Gulf. The US have plenty of other sources to turn to in case of any Persian Gulf boycott or temporary regional supply disruption, particularly given the increasing amount of unutilized oil production capacity in non-OPEC countries.*) The Cato Institute, a think tank founded and funded by the Kochs (the Koch family owns the largest US private oil company Koch Industries in Wichita, biggest donors to the Republican party in the last campaign)
END OF LINK 11

Duncan (1999) wrote a highly interesting paper, in which he related the primary energy resources with the growth of world population. His conclusions are well illustrated with a number of graphs:"The world oilproduction per capita peak (ca.1979), the falling oil production per capita trends (i.e 1979 to 1997), and the Muslim nations'control of world production (or the "military option") will cause widespread and economic dislocations".

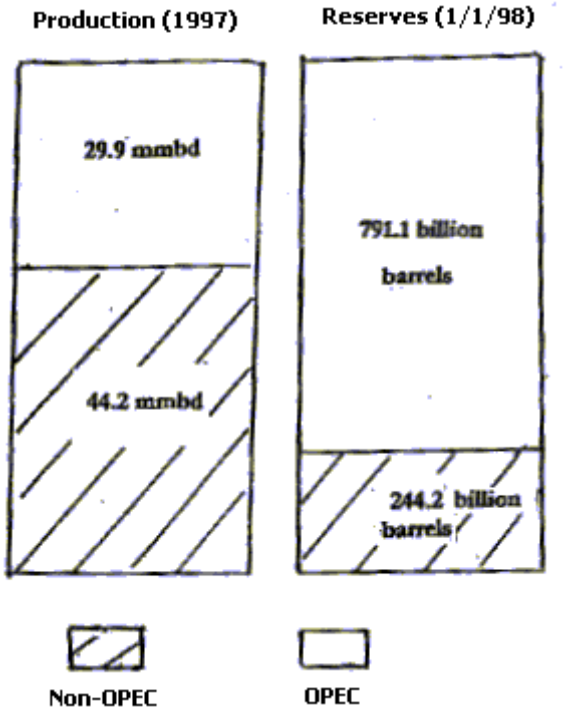

Figure 27: Non-OPEC countries are producing far more oil at the moment than the OPEC countries at a bottom price while having far lesser reserves than the OPEC countries (After Global 2000 revisited)

A number of writers are over-optimistic about the production of non-OPEC countries. "Non-OPEC oil production may continue to rise for another decade or even more" (Herman T.Franssen, 1995). The facts are otherwise. Although the Non-OPEC countries produce at the present 60% of the world production, they have less than 25% of the world reserves. If the world would depend only on the non-OPEC countries their reserves would all be gone (with the assumption that the rise of world consumption is 2% annually) in 3670 days (10 years) time! In a couple of years, we will depend fully on the OPEC countries, especially those countries of the Middle East. The great paradox is that the non-OPEC countries produce their costly oil at close capacity, whereas the cheaper oil in the Middle East has an excess production capacity. Production costs in the Middle East are averaged $2/barrel compared with about $4.50/barrel in the US and Western Europe and $5.75/barrel in Canada.
Individual OPEC countries have significantly lower costs (e.g. less than one dollar/barrel in Venezuela). The basic economics of mineral extraction and production for the world market should result in the utilization of the lower cost resources first. Today three-quarters of total world- wide oil and gas investment is being spent in OECD countries. They have only 6% of the proven reserves, but are now producing up to 25%. Their reserves will be quickly depleted and the Middle East countries with 63 % of the world reserves will be in a strong position in the time to come.

If restriction on the oil trade of some Middle Eastern countries is not lifted in the near future, the Non-OPEC will need by 2005 an additional 10 million barrels per day. The price will also go up to maybe 40$ per barrel.
In this context, it is interesting to know that some of the OPEC countries are trying to create a more effective group of oil. The July 6, 1998 issue of EIG's Petroleum Intelligence Weekly reports that, in theory, the new organization should augment not supplant OPEC. The aim of the new group is to keep the oil prices in a range of $17-$22 a barrel. It will try to intervene swiftly without warning whenever prices will move outside this range. The club has no fixed home-base or secretariat. The members can map out their strategy by telephone and meet informally as they did already in Riyadh and Amsterdam. Eventually the club will try to gather 10 oil-exporting countries (Saudi Arabia, Iran, Kuwait, Mexico, the United Arab Emirates, Venezuela, Iraq, Norway, Qatar, and Nigeria). These 10 countries have a potential output of 40% of world oil output, 70% of global reserves and a spare capacity of 3 million barrels per day! (Barton, 1998). The prospects from the Economist Intelligence are forecasting a further decline of the oil price to under $10 dollar for 1999. What will the response of this new group be, to this new challenge of still lower oil prices? Are they afraid to lose a share in world oil market?
The President-Director of Royal Shell/Group Mark Moody- Stuart (Dutch newspaper NRC Handelsblad, Tuesday 27 October 1998, p.17) answered this question recently. He predicts a drastic change in global oil production because we should reckon to deal for a long time with extreme low oil prices. He thinks that the solidarity between the big OPEC countries in The Gulf region will disappear. They can produce against extreme low costs, whereas the other OPEC countries with lower volumes and have much higher costs. He mentions Saudi-Arabia and Kuwait as candidates for a bigger share of the market. The big oil companies have taken draconian measures to face the low oil price (under 10$ per barrel).
The fusion of Shell and Texaco in refining and sales and the take-over of Amoco by British Petroleum. An alliance of the Russian Gazprom and the Nigerian energy company. The French oil company Total bought the Belgian oil company Petrofina. In December 1998 was the biggest deal in oil history: the fusion of Exxon and Mobil. What will be next, Shell with Chevron?
Riyadh, 28 October: The crown prince of Saudi Arabia, Abdullah, blamed other OPEC countries for the low oil prices. They should keep their promises to lower their oil production. In fact, Venezuela promised in the beginning of this year to cut 200.000 barrels per day, but instead produced 780.000 barrel per day more than their quota of 2.580.000 barrels per day.

The OPEC countries discussed the problem of the low oil price. They decided end November 1998 not to take steps to reduce their oil production. OPEC will however lower oil production in March next year. They suspect that Iran and Venezuela have exported 600.000 barrels per day more than their quota permits.
The OPEC members agreed 23 March 1999 to cut crude oil production by 2.104 million barrels a day and to maintain the lower levels of output for a full year beginning April 1.
The group of 11 oil-producing nations detailed the plan in a communiqué released after a meeting of OPEC members. It includes reductions by non-OPEC producers as well as those in the group in an effort to end a global oil glut and strengthen prices that had languished at a 12-year low as recently as December. If the participating nations fully comply with the agreement, the supply of oil on world markets would be reduced by about 2.6 percent. The agreement was unanimous.
Saudi Arabia, OPEC's largest producer, will slash output by 585,000 barrels of crude a day. OPEC's No. 2 producer Iran will curtail daily output by 264,000 barrels, while Venezuela will pump 125,000 fewer barrels of oil a day.
OPEC will evaluate its output levels at the group's next meeting in September and reserves the right to adjust production levels before the full 12-month period ends. (Associated Press)
As a result of this cut in production we have seen that the price of oil went up form 10 to 14 dollar per barrel. It is quite possible that the price will rise soon to 17-18 dollars or more per barrel.

Two big countries will need big oil imports in the next century: China and the Unites States.
China became a net importer in 1993. They produce 3 million barrels crude oil per day but they consume more. The off balance in 2000 will be over 2 million barrels a day. In the year 2000 China will import 45 % of its oil need. Thirsty for oil and gas, China spends billions to set up a supply network abroad (Hajari, 1997).
Where will all this oil come from? Mainly from the Middle East.
In the next century, we will see a tough fight between these two superpowers China and the US to secure their oil imports.
China has a spectacular economic growth of 7-8% in1998. It will have a growing thirst for oil. This will have a great impact on de the geopolitics in the Asia-Pacific region. It will become the third biggest oil importer after US and Japan. It will trade arms for oil with the Middle East. It could use arms to secure oil supplies from South East Asia. They have reserves of 24 billion barrels. Maybe they have 44 billion of potential reserves. Especially the Tarim basin has huge potential reserves. In the South China Sea China have large offshore potential reserves.
It has a GNP of 25-45 billion dollar. In 2005, it will overtake Japan. The oil wealth of beneath the South China Sea is fueling an explosive arms race in South East Asia. China claims the sovereignty of the Spratly islands in the middle of the South East China Sea. Taiwan, Brunei, Vietnam, Malaysia and Philippines also claim these islands. It has a great strategic value: the shipping routes lie near; it contains huge reserves of oil and gas.
The US will in the future compete with China for every barrel of oil. Maybe Persian oil exporters prefer Chinese rockets to US dollars?
Unites States growing dependence of oil and energy policy:
In the period 1985 - 1995, we see that the oil production in the US declines, whereas imports and consumption are rising.
These data are given in millions of barrels per day:

Production	10.58 to	8.11
Consumption	15.15 to	18.16
Imports	4.59 to	10.05

In the year 2000 the United States will import 66 % of its oil needs

---

LINK 12

The US energy policy 1961-1999:

In 1961, President Kennedy requested a fresh study of US natural resources. The geologist M. King Hubbert wrote the report. He cut tax benefits of the oil industry. It has not yet been proven but there are rumors that the oil industry had a hand in the assassination of the President. (Duncan, 1997)

In 1970, Scientific American published a complete number on the biosphere and energy cycles. The last sentence of a dozen of articles contains a warning to us:

" Man has it in his power technologically to maintain a high level of industrial civilization, to eliminate deprivation and hunger and to control his environment for many millenniums. His main danger is that he will not learn enough quickly enough and that he will not take adequate measures in time to forestall a situation that will be very unpleasant indeed".

In 1971 an opening article in Scientific American on energy and power:

"Man's expanding need for energy creates difficult economic, social and environmental problems. The solutions call for sensible choices of technological alternatives by the market and political process. Perhaps the most fundamental question of national policy is how we should allocate our present resources for the benefit of future generations".

In the same number of Scientific American, Dr King Hubbert ended his article:

" Unlimited resources of energy, however, do not imply an unlimited number of power plants. It is as true of power plants or automobiles as it is of biological populations that they cannot sustain any physical growth for more than a few tens of successive doublings. Because of this impossibility, the exponential rates of industrial and population growth that have prevailed during the past century and a half must soon cease. Although the forthcoming period of stability poses no insupportable physical or biological difficulties, it can hardly fail to force a major revision of those aspects of our current social and economic thinking that stem from the assumption that the growth rates that have characterized this temporary period can somehow be permanent".

Milton Katz: "It is only recently that men have begun to consider how they can reconcile human needs for energy with the finiteness of the earth. Such a reconciliation will engage all the institutions of society".

In 1973 President Nixon proposed" Project Independence 1980", which he defined as "a series of plans and goals set to insure that by the end of the decade Americans will not have to rely on any source of energy beyond our own". Estimates show that to achieve hemispheric (not domestic) self-sufficiency by 1980, means closing an energy gap of nine million barrels per day. David Rose commented in 1974 on this energy policy." Some measures and actions now proposed are part of a continuing series that, if sensible, will bring gradual progress and improvement, but never total 'solutions'. Thirty years from now energy will still be a serious topic; only the details will change"

In October 1973, Washington strategist blamed Nixon for having lost control in the Middle East. In august 1974, he resigned.

In July 1979 President Carter pledged that the US would never import more than it did in 1977:8.5 million barrels per day. In 1995 it was 10.5 million barrels per day and in the year 2000 it will be nearly 13 million barrels per day! Fritz R. Kalhammer presented in Scientific American of December 1979 some suggestions to reduce the dependence on foreign oil supplies. He had his hope on the improvement of energy storage systems based on batteries sufficiently to make electric propulsion an attractive alternative for 10 million vehicles. Also other alternatives like nuclear and solar energy, energy storage systems, could save perhaps ten million barrels per day by the end of the century. The outcome will depend, according to Kalhammer, on how vigorously the US pursues the development of energy storage. As we know now nothing of the

recommendations were taken serious.
In 1981, there were two viewpoints on energy policy. Some people assumed that the nation's oil pools were running dry and that incentives should be offered to speed development for reasons of economic health and defense. Others believed that oil is abundant and that development of alternatives offers good opportunities to replace oil and gas. There has been a decline of imports from 6.8 in 1979 to 6.2 bbd.
H.W.Menard complained about the energy policymakers:
"One of the reasons for the uncertainty in national energy policy is that markets lack the information needed to choose rational objectives. It should be recognized that without a rapid inventory of its oil and gas resources the nation risks repeating the mistake of basing policy on illusion rather than on information policy".
In 1989 C.L.Gray Jr. and J.A.Alson:
"A move to pure methanol would reduce vehicular emissions of hydrocarbons and green house gases and could lessen US dependence on foreign energy sources".
"It is time for the US to begin designing a methanol-based transportation system for the next century. By doing so the country would take a major step forward in solving its environmental problems and securing its energy destiny, and it would stake out a leading role in planning the future of global transportation".
In 1998 President Clinton is accused by the Washington strategists of having lost control over the price of oil. He has to change his bad MidEast Policy.
According to Frans Schurmann (1998):
"The kiss of death for President Clinton may not be Monica-gate but a widening perception that he has lost control over the crucial lever of global well-being-- the price of oil. In any event, Washington's strategists have always seen the Israeli-Palestinian conflict as secondary to the "great game" of big power oil rivalries. In the fall of 1990 Bush scored big in that great game by putting together a big coalition Saudi Arabia, Syria, Egypt, France, Soviet Union, Britain and at last China. Now the coalition is crumbling and many strategists blame that on Clinton's ineptness".
END OF LINK 12

What are the prospects for the future oil industry in the next century?
It depends on the political situation in the Middle East. In addition, another factor will be of great importance, that is the foreign policy of the US. If the US embargo has imposed on Iraq, Iran and Libya remains, the oil price will go up. This implies an extra cost of trillions of dollars, because the Non-OPEC oil is far more expensive to produce.
The interests of the oil exporters and importers are diametrically opposed as far as the price of oil is concerned. The low price is good for the western world, but bad for the exporting countries. They do not have enough capital for maintaining and expanding their oil production. As contrasted with former times, when the Gulf Countries had high profits, nowadays they have external debts. Their debts increased from 6.2 billion dollars in 1980 to 168 billion dollars in 1994! They need an extra 180 billion dollars in the next ten years for capacity expansion. In the whole world, there will be a need between 800 and 1400 billion dollars for investment in the oil industry. (Bakshi, 1996)

The price is so low because we found all this oil already 25 year before the first oil shock. When the price of oil will go up, we will see that we must burn more energy to make more goods and services to buy more energy. This feedback loop will end in disaster.
Weinberger: "One of the reasons we were selling all those arms to the Saudi's was for a lower oil price."

The current GATT agreements promote poorer countries to sell their resources at very low prices. This leads to an accelerating destruction of their resources. Decisions concerning the global energy economy would be very different if they were based on the costs and the benefits to the seventh generation on a different system of national accounts. The future costs of present resource consumption, waste, production and pollution would then not be ignored. (Global 2000 revisited)
G7 countries have 70% more income from oil by taxes than the 11 OPEC countries. Tax revenues are spent on other things than investment in the oil industry. OPEC needs in 20 years 100 billion dollars for investment.
The alarming decline of stable oil prices is a major assurance of the global market health. However, when those prices soar or plunge big trouble soon follows. Greenspan warned for a deflation, which can lead to severe recession or even depression.
At the end of this chapter, we will point to the fact that the future oil shock is of a complete different nature than all the shocks we have seen. They all had an economical and/or political character. There has never been a moment when the supply of oil could on the long term not fulfil the demand. Although there were, shortages like in 1973, but not in a geological sense. The oil supply shocks of 1973-74 and 1979-80 were followed by considerable turmoil in various markets. Worldwide recessions and the earlier shock followed both shocks by a several-year period of inflation as well. The shock of 1986 was different in nature.
Disagreements between OPEC members hastened a collapse of the oil prices. The shock of the Gulf war in 1991 caused certain unrest on the oil markets. However Saudi Arabia and other OPEC producers increased their production and destabilized the oil market within six months. This price shock was also, as in the shocks in the seventies, followed by a recession. (Jones and Leiby, 1996) (Taylor, 1993)
There will be a moment in the next century when the demand of oil could not be fulfilled. The curve of production and demand will cross over and forever. Natural gas and coal may for the time being fill the gap, but they also are finite resources! As we will see in a later chapter it looks as if we don't have enough alternative energy resources to fill all the tanks of the billion cars on earth or to produce enough food for the still growing world population.

Oil is a reality and money is an abstraction

When the last tree is cut
When the last river is poisoned
When the last fish is caught
Then you will see that you can't eat money
(Wisdom of the Cree Indians)

In our economic models, we lack the representation of the natural resources. Already as 1971 Earl Cook realized that enormous consumption of energy is primarily at the expense of "capital" rather than of "income"; that is at the expense of solar energy stored in coal, oil and natural gas rather than of solar radiation, water, wind and muscle power. The subtitle of his article was "The US with 6 percent of world's population, uses 35 %percent world's energy". In the end, the limiting factor of high levels of energy consumption will be the disposal of waste heat. A better definition of the second law of thermodynamics could not be given!
In our economy these natural resources remain unpriced and therefore not subject to market signals. Our economic models of production do not include the natural resources, they only consider production as a function of labor and capital.
Neither capital nor labor can create energy. **We cannot print oil**

Economists are thinking in money. It is their ultimate resource. They forget to take in account the value of the natural resources. They count as costs only labor and investment to extract them. There is no thought given to the cost of replacement or maintenance of the resources they use.

Peet (1992) gave a good example of the myth of environment as commodity:
" The first is that the "prices" of widespread child abuse, or of losing Amazon forests, for example, are not available; there are no markets in which they may be "valued". Economists then have to invent a" shadow price" to consider them. But these showed prices are only estimates of transactions associated with the events- for example, hospital and/ or psychiatric counseling costs (in dollars) of treatment of a physically of psychologically abused child. They in no sense evaluate the misery and hurt experienced by the child. Nor do the shadow prices evaluate the long-term loss of social income or ecosystem services from the absent forest, let alone the cost of restoring something whose loss may be intolerable and /or irreversible".

The models the economists built on assets with no economic value to natural resources. Failing to recognize the asset value of natural resources will lead to wrong choices in the policy of a country. An article of Robert Repetto (1992) is in this context very illustrative:
"A country can cut down its forests, erode its soils, pollute its aquifers and hunt its wildlife and fisheries to extinction, but its measured income is not affected as these assets disappear. Impoverishment is taken for progress".

Economists not only forget to take into account the value of natural resources, they also ignore the hidden costs to the environment. The cost of energy is frequently subsidized, by government through investment tax credits, federally subsidized research and military expenditures that ensure access to petroleum. The environmental costs of fossil - fuel burning also do not factor into the price of gasoline. Therefore, the real costs are ignored. They should internalize the real costs in the prize of their product. The economists call it free trade. Daly (1993): "Free trade could be accused of reverse environmental imperialism". He gives an example of the so-called free trade:
"It is likely that the North American Free Trade Agreement (NAFTA) will ruin Mexican peasants when "inexpensive" US corn (subsidized by depleting topsoil, aquifers, oil wells and the federal treasure) can be freely imported. Displaced peasants will bid down wages. Their land will be bought cheaply by agribusiness to produce fancy vegetables and cut flowers for the US market. Ironically, Mexico helps to keep US corn "inexpensive" by exporting its own vanishing reserves of oil and genetic crop variants, which the US needs to sustain its corn monoculture".

When there is no trade between countries, each country is limited to produce goods by its own capital and resources.
The assumption of Ricardo (1817) was that free trade worked well, when products can cross the borders, but not the capital.
"It would be much wiser to acknowledge the errors which a mistaken policy has induced us to adopt, and immediately to commence a gradual recurrence to the sound principles of an universally free trade".

The capital of a Country can now be invested in making one product. The absolute cost differences between the countries do not matter (comparative advantage).
When the capital can cross the borders, one country may end up producing all the goods if it has lower absolute costs (absolute advantage).

Daly (1993) has further some quite interesting remarks on the free trade theory developed by the early 19th-century British economist David Ricardo. He observes those countries with different

technologies, customs and resources will incur different costs when they make the same products. They have a comparative advantage to trade freely to obtain others products. Ricardo's assumption was however, that factors of production (especially capital) were immobile. This is completely different with the situation of today. Capital is transferred from one country to another with the speed of light. This fact invalidates the assumption that free trade will benefit all its partners. If capital is mobile, capital can follow absolute advantage rather than comparative advantage. One country may end up producing everything if it has lower absolute costs.

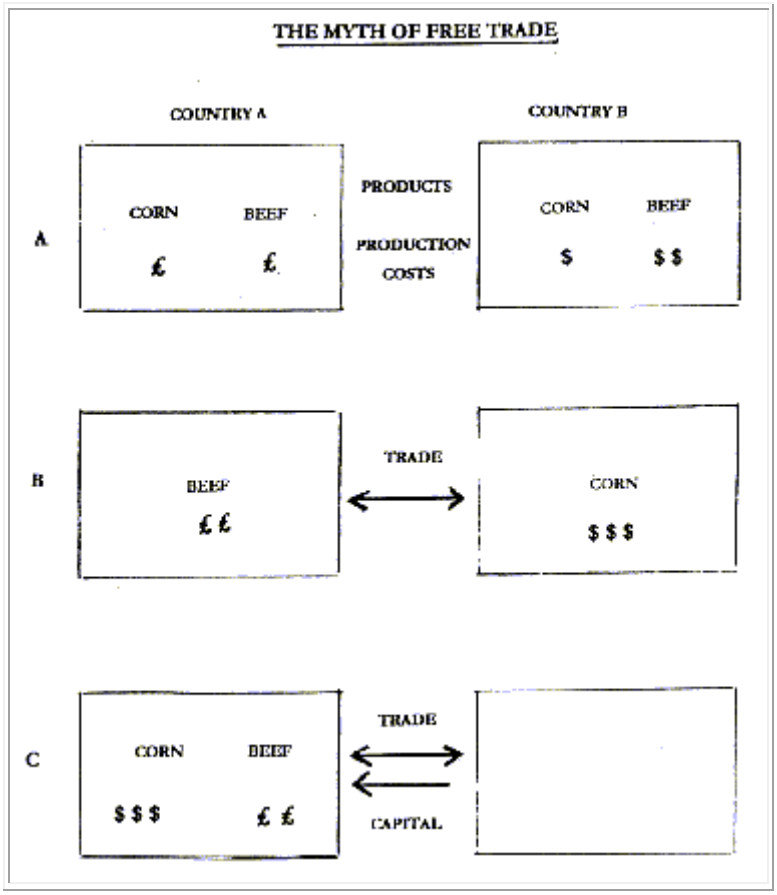

Figure 28: Free mobility of capital ends fair competition (After Daly, 1993)

Dr M. King Hubbert in 1970 noted the fundamental difference between the properties of money and those of matter and energy. Money is an abstraction and follows other rules than those in which material and energy systems must operate. Money, whatever its quantity, has no intrinsic worth. A sum of money is nothing more than the expression of an abstract relation between supply and demand. Money grows exponentially by the rule of compound interest. The amount the matter-energy system can grow is limited. The crisis of 1929-1930 was completely different from the future crisis. The crisis was due to monetary reasons. At that moment, we had enough manpower and abundant raw materials. Hubbert had 40 years ago a remarkable sharp view on the future.

He was not a pessimist, as you would gather from these words. He believed in a non-catastrophic solution. We should abandon two axioms of our culture:
" ….the work ethic and the idea that growth is the normal state of affairs. Solar energy is the solution for the future energy. I'm convinced we have the technology to handle right now. We could make the transition in a matter of decades if we begin now".
Unfortunately, not much has been done in these decades. Solar power is not capable to substitute oil in the coming decades. L. Hickerson commented in 1995 on Hubbert's proposal to abolish

the money system. An interest rate of zero (as Hubbert explains) means the end of the money system. We are being forced to completely rethink our cultural ideas about how to organize our economy and distribute purchasing power. Those who think we can continue to have business as usual will use increasingly desperate means. The proposals of Negative Population Growth should be implemented immediately.
We are afraid that none of these proposals will be effectuated in the near present. Jay Hanson (1998b) has some good comparisons on the non-linear relationship between the prices and natural resources.
" The market is like the float in a carburetor: as the engine demands more gas, the float falls and allows more gas to flow in from the tank. The float has no information concerning the amount of gas left in the tank until the fuel line is unable to keep up with demand. So it is with the market. As the demand for oil increases the increase in price signals oil companies to pump more oil out of the ground, which lower prices again. The oil market has no information about the amount of oil in the ground until production is unable to keep up with demand. The worldwide fall of the stock markets to-day can be explained by the fact that the quality of the natural resources is declining. We need more and more investments for mining our natural resources. The minerals of good quality are gone".

Alternative energy resources to replace oil
There are a number of people telling you that we have many alternative energy resources if the oil reserves are depleted. This may be true, if we start **now** to develop these resources. There are however no real signs that the industry or the governments are taking drastic actions to develop alternative energy resources at a big scale. Too expensive they say, especially with a low oil price. Christopher Flavin (Vice-President for research of the Worldwatch Institute) however is very optimistic about our energy future:
"Using technologies such as fuel cells and mass-produce solar generators, it should be possible in the long run to replace virtually all fossil fuels with hydrogen-based energy system, something that {French} author Jules Verne dreamed of more than a century ago. The hydrogen would be produced using sunlight harnessed on rooftops as well as in remote dessert collectors, and would be conveyed to homes and industries via pipeline. Although this vision may sound futuristic most of the inventions needed to make it real have already been made".

LINK 13

Alternative energy resources to replace oil
Natural gas has large reserves. (International Energy Outlook 1998)
Natural gas comes from plant life grown on land and not like oil from marine life. Natural gas can also be made when oil is cracked to gas by deep burial. The main component of natural gas is methane. The gas reserves are much more difficult to access than oil.
Natural gas is a good alternative for oil. There are still large reserves available. They are more geographically widespread over the world than the oil reserves. With the data of the gas reserves, we should make a distinction between "wet" and "dry"gas. The first is found as a cap over an oil well and the second is not related to oil.
It is cleaner and more available than oil. The big problem is that the deposits are far from the people who need the natural gas. The transportation of natural gas is four times more expensive that of oil. However, there are big projects for large pipelines: from Turkmenistan down to Afghanistan, Pakistan and India, also a connection to India for the natural gas in South East Asia. In Europe, consumers are now receiving natural gas from Algeria and from Russia. In Latin America, new pipelines will tie together Argentina, Chile, Bolivia, Uruguay and Brazil. The gas

can be cooled and compressed into liquid for shipping by tanker. The conversion requires large and complex facilities. Liquid natural gas is hard to handle, therefore the demand of it is rather limited. Technology must be developed to convert natural gas to a form that remains liquid at room temperature and pressure. Maybe new technology makes it possible to convert it with lesser cost so that it can be used in vehicles?World gas discoveries kept close pace with production, but the biggest discoveries were made between 1968 and 1977. The world consumption is now 2200 billion cubic meters (78 trillion cubic feet). Estimates are that in the year 2025 it will rise to 6400 billion cubic meters. The biggest demand will come from Asia. The big struggle between Asia and America will be to import natural gas as much as possible from the former Soviet Union and the Middle East, especially from Iran with the second largest reserves of the world.

	RESERVES	**PRODUCTION**	**CONSUMPTION**
AMERICA	14650 (10.2%)	822.9 (40.2%)	826.6 (37.6%)
US	4710 (3.3%)	545.3 (24.5%)	632.5 (28.8%)
EUROPE	5570 (3.8%)	275.5 (12.4%)	417.2 (28.8%)
FOR. SOV. UNI.	56710 (39.2%)	623.4 (28.1%)	492.7 (22.4%)
MIDDLE EAST	48880 (33.7%)	166.7 (7.5%)	158.7 (15.5%)
AFRICA	9870 (6.8%)	94.1 (4.2%)	51.0 (2.3%)
ASIA PACIFIC	9080 (6.3%)	240.4 (10.8%)	250.5 (11.4%)

(Data from statistics at the end of 1997, natural gas quantities in billion cubic meters. IEO, 1998)

From these data, we can deduce some facts:

1. The biggest reserves are in the former Soviet Union and the Middle East: 72.9 %
2. Production of Europe and US is 39.9% and consumption is 56.6 %, with only reserves of 7.1%
3. US are consuming more than it produces, being the second producer - after the former Soviet Union- of the world.
4. The developed countries will be in the future at the mercy for their natural gas from the Middle East and the Former Soviet Union.

The natural gas industry will become increasingly important in the near future as the oil reserves are dwindling. Global consumption has more than doubled in the past 20 years and will even rise more in the next decades. The annual growth: is 3.3 percent for natural gas as compared with 2 % percent for oil.
According to Daniel Yergin (1997), the traditional "oil business" must be redefined as the "oil and gas business". We agree fully with this statement.

Tar sands and oil shales. The exploitation of tar sands and oil shales oil are very costly and harming the environment. To give an example: experimental projects to mine oil shales in Colorado have been abandoned, leading to the expression: "Shale oil - fuel of the future - and always be". The oil sands in Canada may help a little, for a time. The problem with shale oil is that it has to be mined, crushed, heated and refined.
Hauling and dumping the spent shale burns more energy. In addition, the refining of that oil into useable product takes energy. In the seventies they discovered that it cost a barrel of oil to

produce a barrel of shale oil. New technology has created better perspectives but environmental problems are still great.

Coal has a big potential to fill the gap of the oil and natural gas depletion. The world has enormous reserves of coal. The burying of plant material in swamps and peat bogs forms coal deposits. After the evolution of land plants in the Devonian, some 400 million years ago, large accumulations of coal deposits have been formed in Carboniferous-Permian times and more recently in the late Cretaceous to early Tertiary times (100-15 million years). With the burial of the plant material, we can distinguish a number of phases of transition in coal. Initially the peat, the precursor of coal, was converted in lignite (brown coal). Progressively more mature are the sub-bituminous coals to bituminous coals. At the ultimate end of the spectrum the formation of anthracite. This transition has important consequences on the physical and chemical properties. Lignite and Low rank coals are characterized by more moisture and lower carbon content and hence lower energy content. Anthracite is at the top and has a higher carbon content and lower moisture. The estimate world coal reserves are 1.142 billion tons.
57% of the coal reserves are situated in three countries:
US 23 %, FSU 23%, China 11%. Austria, India, Germany and South Africa account for an additional 23
Total world production in 1996 was 3.700 million tons of hard coal. The main producers are China, US, India, South Africa, Australia, Russia, Poland, Kazakhstan, Ukraine, Germany, the UK and Indonesia.. The biggest producers China and US are not the biggest exporters, they even import coal for reasons of quality and logistics. Australia and South Africa are the biggest exporters. Importers of coal usually draw supplies from a wide range of sources. The Netherlands imports coal from over 14 countries.
Just less than 40% of world's electricity and about 70% of world's steel is based on coal.
Many countries are heavily dependent on coal for electricity: Poland 95% South Africa 93%, Austria 83%, Denmark 77%, China 75% Greece 76% Germany 53% and US 53,5%.
Coal is not only important for electricity but also for the steel and cement industry.
World consumption is projected to increase from 5.1 billion tons to 8.6 in 2020.
For 60% coal is strip mined, which is open surface mining. It leaves land unusable, because the top soil is remove and the pits left open. Acid mine drainage, in which water percolates through mine tailings and becomes acidic. Underground mining (40%) also produces acid mine drainage and in addition can result in land subsidence and underground coal fires which pollute groundwater. The major challenges for the coal industry are the environmental regulations. The most important pollutants: sulfur dioxide, which has been linked to acid rain. US coal-fired power plants contribute 70 % of sulfur dioxide, 30% nitric oxide and 35% carbon dioxide. These facts are the reason why the US is not willing to give up the coal, because coal accounts for more than 85 percent of US fossil fuel reserves. Natural gas gives 50% less damaging carbon dioxide emissions than the burning of coal. Linda G. Stuntz, deputy undersecretary for policy at the Department of energy in 1991: "we didn't promote natural gas at the expense of coal". It is the cornerstone of energy policy.When the burning of coal can be cleaned up from the polluting emission gases, there will be a great future for closing the gap.
(We missed in the cited publications on the future oil shortage the fact that the great amount of coal reserves in the world could be a good alternative for oil and gas in the future. On the premises however, that it can be burned more cleanly than now. But still it is a fossil fuel and thus finite, it can only postpone the real crisis for some decades!)

Natural gas hydrates. Methane trapped in marine sediments as a hydrate represents an immense carbon reservoir. Gas hydrate is a crystalline solid consisting of gas molecules, usually methane, each surrounded by a cage of water molecules.Sediments deposited on the ocean floor produce methane when they decay. The high pressure and low temperature would trap the methane as an

icy hydrate. The amount of carbon bound in gas hydrates is twice as much as found in all known fossil fuels on Earth. Methane bound in hydrates amount to 3000 times the volume of methane in the atmosphere. Gas hydrate cemented strata also act as seals for trapped free gas. These traps provide potential resources. (Dillon and Knenvolden, 1992)There are however major setbacks for the exploitation of this form of energy. There is the danger for global warming because methane, a greenhouse gas, is 20 times more effective than carbon dioxide. One methane molecule will absorb 20 times more infrared radiation than carbon dioxide.
Most known deposits of methane hydrate lie below the seafloor in regions that slope from the continents to the deep oceans of thousands of meters under water.
The problem with the gas hydrate that it disintegrates when it comes to the surface. The drastic reduction of pressure causes it to melt and the methane fizzes away. We have no experience operating in conditions were gas hydrates are stable.The melting of gas hydrate by geological events are registered. The melting of a hydrate layer may cause submarine landslides. A vast submarine landslide in the western Mediterranean may have triggered a climate change at the end of the last ice age. As the sea level dropped during the ice age the pressure of the ocean floor fall, making the hydrates instable. What triggered the landslide is not known. The releasing gas lubricated the slide. The result was a giant slump that spread across the sea floor. The release of a great amount of methane could have had an enormous impact on the climate. (Hecht, 1998).
Such inherent instability of these methane deposits could raise problems by exploiting it. They could cause destructive waves (tsunamis) that race across the oceans. Geologists have shown that in past geological time methane hydrates have instigated climate change due to their greenhouse effect. Kvenvolden suggest that gas hydrates were released at the end of the ice age when the global sea levels swelled more than 800 meters submerging Arctic regions where hydrate layers exit. The relatively warm water would have melted the hydrates and released tremendous amounts of methane in the atmosphere. When the rising seawater will engulf the permafrost zone of the Arctic regions, it could enhance a global warming effect at accelerating speed and unprecedented scale. The origin of these gas hydrates are not known. There are different theories from biogenic to abiogenic origins. Paull and others think that bacteria within sediments consume rich organic material and generate methane gas. At a certain depth the low temperature and high pressure make the gas solid in frozen hydrate structure. Methane below the hydrate layer remains gaseous because the temperature is too high to support freezing.
Gold (1993) however is more in favor of the abiogenic origin of these hydrates. He thinks that it is possible that the hydrocarbons as gas and oil are derived from the mantle depth and from materials that were incorporated in the Earth at its formation. If this is true this will change the exploration for hydrocarbons spectacularly. Drilling must then go to deeper parts in the earth. This is expensive but due to the high pressures the density of the gas is hundreds times higher than it is in a shallower well. The high pressure will produce a higher flow rate. The ultimate production will be far greater than from shallower wells. Sometimes the frozen methane gas can melt and the methane gas is explosively vented. So-called seabed pockmarks can see the traces of such explosions. In diameter these roughly conical depressions may span 350 meters or more and be up to 35 meters deep. There are suggestions that this explosive decomposition of methane hydrate creates giant bubble-plumes that might engulf ships (in the Bermuda triangle) and cause them to sink in the low density foam. Dillon (1998) rejects this theory and says that the mystery of the Bermuda Triangle is a fairy tale. Mining ocean methane could be possible. The key problem regarding production of methane from hydrate layers is the mobilization of methane from solid hydrates.
There is one place on earth were gas hydrates are exploited, the Siberian Messoyaka gas hydrate field. The production is however very expensive.
Two scientists claim that it could be possible to manufacture gas hydrates on the sea floor from the natural gas bubbling up. They further suggest that if large volumes of gas were discovered on the abyssal plain, they could be converted in gas hydrate. By filling inflatable blimp-like bladders

with gas hydrate, the substance could be towed to shallower depths where it could be decomposed into fuel and water. (Freeman 1998)
(When reviewing the articles on alternative energy resources, we were struck by the fact that the scientific press is not mentioning these enormous resources of methane at the bottom of the oceans)

Ethanol another alternative is a net energy loss - it takes 70 % more energy to produce than is obtained from the product itself

Biomass is an illusion. If all the world's wood, grains, agricultural waste were burned as fuels it could only provide 15% of the world's energy.

Nuclear fission to produce electricity contributes 5.2% of world's total energy needs.
Relying on nuclear energy to provide in the next century for 11 billion people, with our living standard, would require 250.000 giant breeder reactors using 1 million ton of plutonium.

Thermonuclear fusion would be the solution, but it is still in an experimental stage and maybe not in time to replace oil. It will give us a far worse greenhousing effect, than we already have. It will produce also radioactive waste material.

Photosynthesis. Every year the Earth's surface receives about 10 times as much energy from sunlight as is contained in all the known reserves of coal, oil, natural gas and uranium. 15000 times the energy of our annual consumption. Photosynthesis captures less than 1 % of the available sunlight.
Mankind consumes already 40 % of all the energy produced by photosynthesis.

Thermophotovoltaics is a technology that transforms sunlight into electricity and may prove suitable for lighting remote villages or powering automobiles. This technology has that had its roots in the 1950s, but has not yet developed commercially (Coutts and Fitzgerald, 1998).

Chemical fuels. "The production of chemical fuels from sunlight offers a form of energy that can be transported and stored, overcoming the limitations of converting solar energy directly to electricity. Much is at stake here. The successful development of these processes would create an ample supply of clean energy for as long as the sun shines". These words were written by Dostrovsky in 1991, but not enough has been done to develop this form of energy.

Hydroelectric energy. Hydroelectric dams create substantial damage to local soil and vegetation systems both before and after construction. Depending on the characteristic of the river that supplies them, they can be expected to silt up perhaps as soon as a decade after construction. The electricity produced from them may be renewable for a while, but the river itself is irreversible changed. A good example is the river Volga in Russia. Before the construction of the huge artificial lakes made for the production of electricity, the Volga flowed to the Caspian Sea in 30 days, now it takes one and a half year. The cleaning effect of swift running water has diminished. The contaminated silt is laid down on the bottom of these big artificial lakes.
The dams prevent nutrients from flowing downstream, disrupt natural flooding patterns and change temperatures and currents.

Wind, waves, tides, ocean thermal energy conversion and geothermal sources are totally inadequate to fulfill the world 's needs for energy when all the oil has gone.
The big mistake about the availability of renewable energy is that the production of these sorts of energy harms the environment far more than people realize.

Fuel production from trees. When a tree dies, it decomposes and in doing so provides food for myriad of bacteria and fungi and other bacterial organisms and smaller animals, which in turn provide food for higher animals. The end result is that the minerals trace elements and a great deal of organic matter are recycled back into what is a complex ecosystem for use by the next generation of plants, organisms and animals. When timber is removed for use in the economy the recycling stops. This means that the extractive wood production is not normally renewable in the long term.The predictions that renewables would become cost-competitive with fossil fuels have been incorrect. Fossil fuels are still almost always cheaper. Biomass, geothermal and municipal solid waste emission sometimes exceeds emission from fossil fuels. Wind towers kill birds and damage soil. Some forms of solar energy winning erode fragile desert lands and cause microclimatic changes in sensitive ecosystems. Geothermal energy uses large quantities of water. Hydropower is perceived as damaging to habitat and to some fish populations. Power productions from tide are highly costly.Roland Hwang (1995) explains the reason why in the US government energy policy is not promoting alternative fuels. He states that the full cost of oil for transportation in the US is "subsidized". These hidden systems of oil subsidies are endangering the dependence on foreign oil supplies. It discourages private investments in new, cleaner technologies. Hidden subsidies waste taxpayer dollars by undermining government programs to promote fuel efficiency, alternative fuels and environmental protection.

END OF LINK 13

The car bomb

Since 1950 the world population has doubled 1950 doubled from 3 to 6 billion, the number of cars has
increased ten times from 50 to 500 million! More than half of world's oil is consumed by these road vehicles. With the annual growth rate we will have in 2025 nearly 1 billion road vehicles! World traffic volume measured in passenger-kilometers will continue to rise. The effect on the environment will be disastrous. A tank of gasoline produces up to 400 pounds of carbon dioxide. Bleviss and Walzer wrote in 1990 that the OECD countries must rethink transportation systems and should concentrate on light vehicles.

Motor vehicles make up 53 % of US oil consumption, Jet aviation 8% and the Industry 26%. An oil industry executive (Pitts) says:

"You can't tell a person in India who has just saved enough money to buy a car, to go back to riding bicycle".

James Howard Kunstler has a chapter on the car craziness of the Americans in his book Home from Nowhere.

"We have the knowledge to do the right timing; we lack only the will to do the right thing".

Jim Minter (1996) commented on this book:

" We Americans are not going to abandon our cars. We won't abandon them even when they cause global warming and melt the polar caps putting New York and Florida under water. A personal automobile is the right of every American. It says so in the Constitution.

Ah, would Kunstler's prophecy of a gradual taming of the automobile be possible. Nothing so gentle as that seems likely to me. The Auto Age is going to hit a rapid deceleration. However, it will not be graceful, gradual or planned".

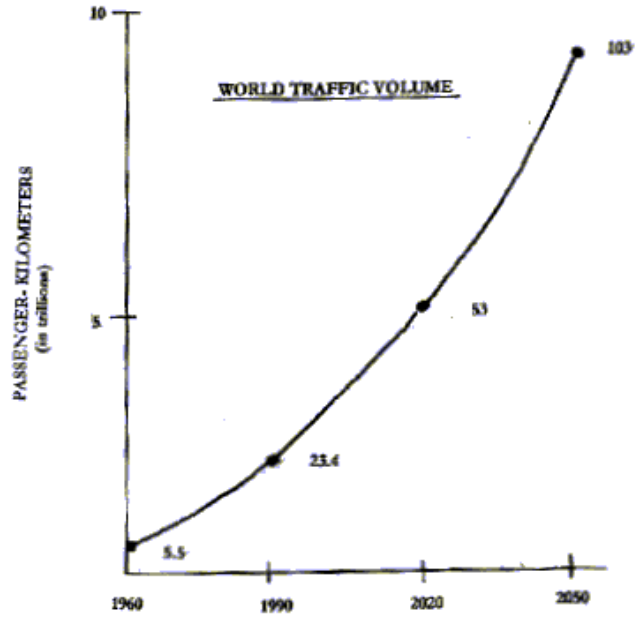

Figure 29: World traffic volume will grow exponentially. Measures in passenger-kilometres. (After Schafer and Victor, 1997).

Large amounts of carbon dioxide presently are blown into the atmosphere by burning fossil fuels and deforestation.

Bolin 1971, p.123:

"The earth atmosphere is so thoroughly mixed and so rapidly recycled through the biosphere that the next breath you inhale will contain atoms exhaled by Jesus at Gethsemane and Hitler at Munich. It will contain strontium 90 and iodine 130 from atomic explosions and gases from chimneys and exhaust pipes of the world

The greatest disturbances of which we are aware are those now being introduced by man himself. Since his tampering with the biological and geochemical balances may ultimately prove injurious - even fatal- to himself, he must understand them much better than he does today. The story of the circulation of carbon in nature teaches us that we cannot control global balances. Therefore, we had better leave them close to be to the natural state that existed until the Industrial Revolution. Out of a simple realization may come a new industrial revolution".

Carbon dioxide is transported to the deep ocean by downward currents for centuries. When the ocean is not anymore capable to absorb great quantities of carbon dioxide the downward currents will stop. It will be the sink for the 6 billion tons of carbon that is thrown in earth atmosphere.

Increased temperatures have slowed growth of tropical trees over the past decade.

Trees take up carbon dioxide, but also release carbon dioxide by respiration. When growing fast the balance is positive, but when it slows down the balance will be negative. Higher night temperatures force trees of the tropical forests to transpire more. (Beardsley, 1998).

Computer models predict a rising of 1.5 - 2.5 degrees Celsius in 2025 (After Jones, 1990).

Methane is the most rapidly increasing greenhouse gas. Estimates of atmospheric methane from a thousand years ago suggest values around 700 part per billion (ppb), which were constant until about the late 1700s. Since that time, concentrations have more than doubled. Cores of Antarctic ice going back 160.000 years shows that methane have fluctuated between 300 ppb and 700 ppb until the industrial revolution when it began to climb near 1700 ppb (Takle, 1996)

An average American drives his car 12.000 miles a year. He consumes his weight in oil every seven days.

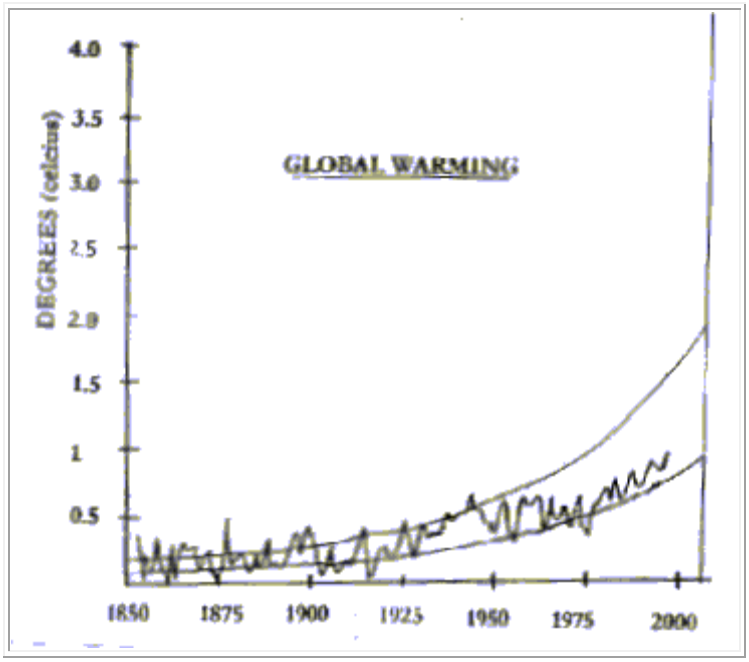

Figure 30: Global temperature of the atmosphere since 1850 has risen half a degree Celsius, mainly due to the burning of fossil fuels.

Cars account for half the oil consumed in the US, about half the urban pollution and one fourth of the greenhouse gases. New technology has made it possible to put electrical cars within reach but politics may slow the transition from internal combustion engines. (Sperling, 1996)
Even when a "miracle " car will be on the road tomorrow, it takes 10-20 years to replace the global fleet of 500 million vehicles. (Swenson, 1997)
The uneven distribution of the world's fossil fuels necessitates a flourishing worldwide trade in energy.
Some people believe that the upgrading of our two-lane highways to giant multi-lane freeways can reduce air pollution. The presence of these giant freeways generates enormous new volumes of traffic. These freeways will also be congested. Also, there is the thought that it would be good to build bigger and heavier trucks, it will be more efficient and reduce costs. However, this will damage the freeways. The repairs will be paid by the taxpayer and not by the truckowners!
In 1981, there were hopes that in 1995 the US will have light vehicles that will drive 6o miles per gallon! Gray and von Hippel (1981):
"it would be possible with currently available technology to raise the average fuel economy of the entire US automobile fleet to more than 60 miles per gallon".

In 1989, there was hope for the use of methanol (wood alcohol) or ethanol (grain alcohol) as fuel to reduce pollution. Unfortunately, most car buyers do not base their purchase on the need for reducing fossil-fuel consumption and the need to reduce air pollution. They look mainly for cost, safety and performance.
The US has in 1995 exhausted 194.4 billion barrels, that is 75% of her initial reserves. A nation with only 268 million people has produced 10% of the world oil reserves.
The US gasoline is very cheap in comparison with Europe. The US should raise the tax on gasoline consumption but there are two groups of voters that would resist strongly; those who buy and those who sell it.
Transport costs are energy intensive. Governments subsidize cost of energy through tax investment credits. Federal subsidies for research and military expenditure ensure access to petroleum. The environmental costs of fossil fuel burning are also not a factor into the price of

gasoline. The average American owned and consumed twice as much in 1990 than in 1948.
In Science Journal of October 1967 Bouladon predicted from a literature survey that by the end of the century:
" Belt transporters for short distance, 800 km/h tubes for medium distances and Mach 10 aircraft for long distances. Also that there should be a government legislation forcing transport systems into harmony with their environment".
We have seen none of these transport systems yet.

10. How much food, fresh water do we have in the year 2025?

Cropland for food

Plants are mostly made up of carbon dioxide and water. Sunlight extracts carbon from carbon dioxide and combines it with oxygen and hydrogen from water to sugars. If you burn, the plant's sunlight energy is released in the form of light and heat. The small pile of ash is all the minerals the big tree has taken from the soil. Everything else was gas from the air: carbon, hydrogen and oxygen. Sunlight falling on 100 acres of wildlands is producing enough food for 10 people.
40 000 years ago we started to domesticate animals. They gave us food and work animals. Cultivating crops will give us with the same 100 acres food for 100 people.
10 000 years ago, we started with agriculture. From that moment mankind will dominate nature. We discovered a new source of sunlight. We found coal that was replacing forests as a source of heat and thus freeing land for agriculture. It could be used to increase our production of food. Then came the ultimate energy source: OIL. Not only could we use it as fuel, but it can also be converted into synthetic fabrics. We needed less sheep grazing and cotton land, thus allowing us to convert even more non-food croplands to food production. Oil was used for agriculture: running tractors, fertilizers, and pesticides. All this caused a food explosion. All conditions were optimal for an explosion in human flesh.
We consumed ancient sunlight to create more flesh that is human. Without this ancient sunlight, the Earth can sustain a quarter of a billion or one billion people. (Hartmann, 1997)
Agriculture has been changed dramatically by technological development. On the positive side: more stable and abundant availability. On the negative side: degradation of arable land, more dependency on fossil energy and a lower efficiency.
Humans change energy from this environment in order to live. There are two kinds of energy changes. Muscle power (endosomatic) and from the outside (exosomatic). We have two forms of energy at our disposal: energy from the sun and from the ancient sunlight (oil) (Giampietro and Pimentel, 1994).
Energy of the sun (photosynthesis) took care of 100 % of pre- industrial societies. This has changed drastically. We use at this moment more than 90% of exosomatic energy.
1 gallon (4.5 liter) of gasoline gives the same amount of energy as 3 weeks of human physical power. We need 10 kilocalories of exosomatic energy to produce one kilocalorie of food.
The ratio between exosomatic and endosomatic is in the developing countries 4 to 1 whereas in the developed countries 40 to 1 and in the US 90 to 1! The total exosomatic energy we use is worth the labor of 280 million humans.
Currently there is a serious worldwide degradation of land, water, and biological resources by the increasing use of fossil energy by the world's population. The intensive use of fossil-based fertilizers is just to help meet food need in the developing countries. (What will happen to the food production when the fossil fuels are gone?). More than 75% of the world land surface is not arable. Of the remaining 25% only 5% highly productive, 6% moderately and 13 % has a low capacity. Owing to deforestation, desertification and soil erosion, the land available for food production is decreasing at an alarming rate. We are losing topsoil 18 times faster than replacement (Pimentel and Pimentel, 1991).
The amount of land under cultivation started to decline during the 1980s. This drop is largely

because spreading urban centers have engulfed land, or, once the land is depleted, farmers have abandoned it. Some farmers have also fled from irrigated land that has become unproductive because of salt accumulations (Bongaarts, 1994).
Some figures of yearly declines (Edwards 1991, Hinrichson 1994, Rees 1996):

- 6 million ha of dry lands are added to the 1.3 billion dry land (moderately or severely desertified)
- 12 million ha of farmland is lost
- 25 billion tons of soil are lost (every second 8.23 ha!)
- 12- 21 million ha of tropical forest are lost (12% of the tropical forest will be lost in 2000)
- 17.500 living species are lost every year.

Figure 31: Areas of tropical forests lost by deforestation (black). Forest still present indicated with dots

In the year 2025, may be a quarter of all the species in the world will be lost. 25 % mammal species are threatened.
The cause of the dwindling amphibian populations is global depletion of the ozone layer. Eggs are laid in the open and effected by UV light. By burning forests, they can not hide their eggs anymore. Also man eats a great amount of frogs: in France 3000 -4000 metric ton. For each ton, you lose 20.000 frogs! Amphibians are good indicators for the health of the ecosystems. (Blaustein and Wake, 1995)
There are 4327 mammal species of which 1.096 are at risk to become extinct. Richard Rice (1997) and others were very skeptical about the future of the tropical forests. The management for sustainable timber production is unlikely to become a widespread phenomenon, at least in the near future. On the contrary; economic interest's incentives, limited government controls and a lack of local political support will consistently thwart the best efforts in that direction, particularly in developing countries.

The enormous growth of world population would not have been possible without a widespread activity of the synthesis of ammonia. The availability of nitrogen-rich fertilizer has giving an enormous impetus to food production.
Nitrogen is not easily available. We can not synthesize it from the air. 78 percent of the atmosphere has paired nitrogen atoms that are too stable to transform in into a reactive form that plants can take up. Only through the action of bacteria, plants are able to fix nitrogen. No higher organisms have developed this capability. By the withdrawal caused by the growth, nitrogen is taken out from the ground and therefore there is a constant shortage of supply. Then came the breakthrough by the production of ammonia. Now 175 million tons of nitrogen flow into world's croplands every year and becomes incorporated into cultivated plants. Synthetic fertilizer takes

up as much as 40 %. The use of nitrogen fertilizer helped substantially to increase the population density from 5 to 15 people per hectare. There are also deleterious consequences of the massive introduction of nitrogen into soil and waters. Because of the nitrogen the algae can grew unrestrictedly and is robbed oxygen from the environment. Therefore fish and crustacean species will die. It also threatens the Great Barrier Reef with algal overgrowth. It does not only disturb soil and water but also the air. Reactions of nitrous oxide with excited oxygen contributed to the destruction of ozone in the stratosphere. Also in the lower troposphere it promotes global greenhouse warming. The atmospheric lifetime is longer than a century. (Smil, 1997)
The amount of nitrogen available per square kilometer of land from fertilizer application, livestock and human waste is 199 times greater in Europe than in much of Africa.

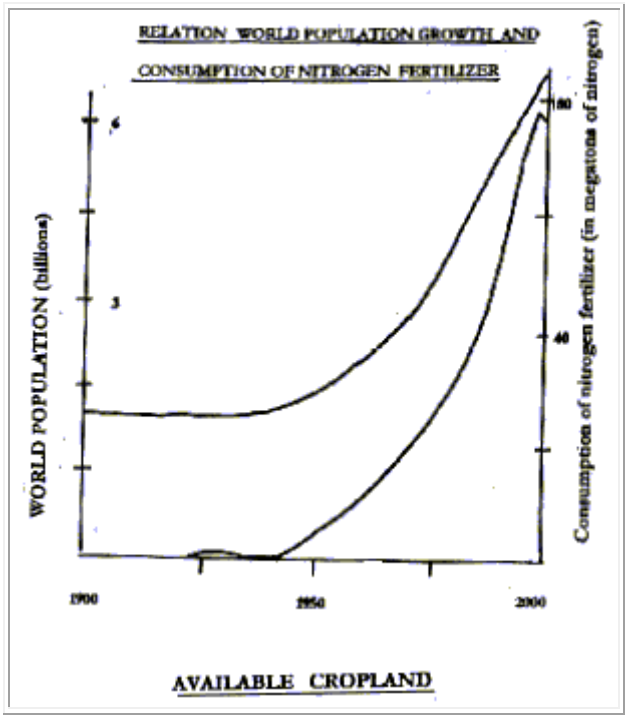

Figure 32: Relation population growth and the use of nitrogen fertilizer. (After Smil, 1977)

The predictions are that the release of nutritive nitrogen from fertilizer and fossil-fuel combustion will double in the next 25 years, most of the increase, due to the larger growth of the population, occurring in the developing world.

Global food production has continued to increase at an average annual rate of about 2.5%. There are indications that these growth rates worldwide are going to decline. More of the poorer and more fragile soils situated in unfavorable climates will be used, despite their limited potential. More than 75% of the world land surface is not arable. Less than 25% is suitable for crop production. Of this land area: 13% has a low productive capacity, 6% is moderately productive and only 3% is highly productive.
In primitive societies it needs 5 hours of work to get enough food to eat, this is 16 times more than in western rich countries. In earlier times, 75 % of the working class cultivated the land, at the present only 10%. In total, we cultivate 1.4 million ha. This amount of increase is slowing due to high costs. In 1960, the increase percentage was 4.4, in 1989 only 2%. Urbanization, soil erosion, and desertification cause the loss of arable land.

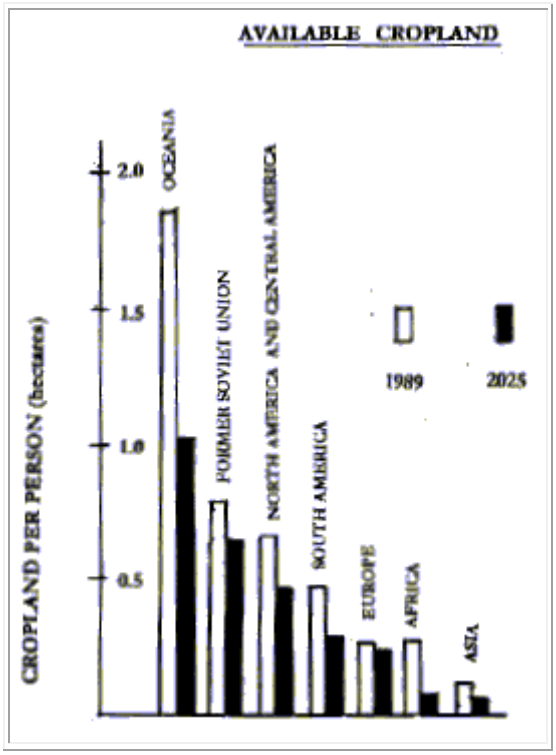

Figure 33: Available cropland will decline in many parts of the world as a result of population growth and the degradation of fertile land (Homer-Dixon et al, 1993)

200 million hectares (494.2 million acres) of cropland are necessary to feed the burgeoning population of the tropics and subtropics. Only 93 million hectares are available.
There are however possibilities to grow crop with seawater. 130 million hectares of cropland maybe possible. There are two difficulties to be met, that salt does not damage the environment and pumping seawater costs oil and is expensive. The plans were already made in the seventies. At that time they expected that within 10 years, agriculture with seawater should be possible on a large scale. Twenty years later, it is still in the protostage of commercial development. (Glenn, 1998)
It is good to realize that whereas food production increase with 34% in the period 1951-1966, the use of tractors increased with 63%, the use of fertilizers with 146% and the use of pesticides with 300%.
The threat to food and environmental security created by population growth is clear today. Most of 183 countries in the world are now dependent in some degree on food imports.

Fish
70 % of the global fishing stocks are depleted or almost depleted.
60 million tons is sustainable but we are catching 80-84 million with a capacity of 100 million tons. 20 countries have not ratified a treaty protecting fish. What is the reason of this overfishing in the last decades? It is due to new technologies such as: radar which allows vessels to fish in dense fog, longdrift nets entangling countless creatures besides their intended catch, satellite positioning enabling ships to maneuver precisely to spots where fish are known to congregate and breed. Pair trawls collects fish very effectively. Sonar can detect schools of fish. As a result of these new methods we see that in most areas around the globe takes of fish have fallen considerably; Pacific ocean between 2 an 31%, Atlantic ocean from 11 to 53%. In the Indian ocean on the contrary catches are rising 5-6%. Modern methods are just starting to be used.
The fish industry is heavily subsidized. To catch $70 billion worth of fish, it costs the fishing industry $124 billion annually. Subsidies fill much of the $54 billion in deficits (Fuel-tax exemptions, price controls, low interest loans, outright grants for gear and infrastructure). The

fishing fleet has doubled in the period between 1970 and 1990. At the rate of the fish consumption with the high rate of population growth, we need an additional 19 million metric tons of seafood every year. The next century will witness an unthinkable exhaustion of the oceans of seafood. (Safina, 1998)
As regarding the booming shrimp aquaculture, this shrimp farming has created a set of environmental problems. For every young shrimp caught in the wild, 100 other marine animals will be killed. In some countries, shrimp aquaculture is carried out in ponds and tanks on land. This has caused as much as 20 % of damage to mangroves. Shrimp aquaculturists are blind to the cost of replacement or maintenance for the resources they used. They depend on access to public resources that traditionally have been use by many different groups. Shrimp farmers must decide if they indeed want to address the environmental problems their industry has created. Shrimp aquaculture as it is conducted today in most parts of the world is not sustainable for many decades into the future. (Boyd and Clay, 1998)
Then there is the great problem of the so-called "Red Tides". Blooms of toxic algae posing a great threat to humans and marine life occur when clams mussels, oysters, scallops ingest the toxic algae as food. These algae have normally an asexual way of reproduction. With scarcity of food they switch to sexual reproduction, settle on the sea floor, and wait for better times. A single clam can accumulate enough poison to kill a human. When fishes swim through these blooms the algae releases a neurotoxin onto the gills of the fish. Whales have died by eating mackerel with high doses of neurotoxin. Outbreaks of paralytic shellfish poisoning have increased enormously since 1970. Maybe due to coastal water pollution and by hitchhiking of these algae on ships.

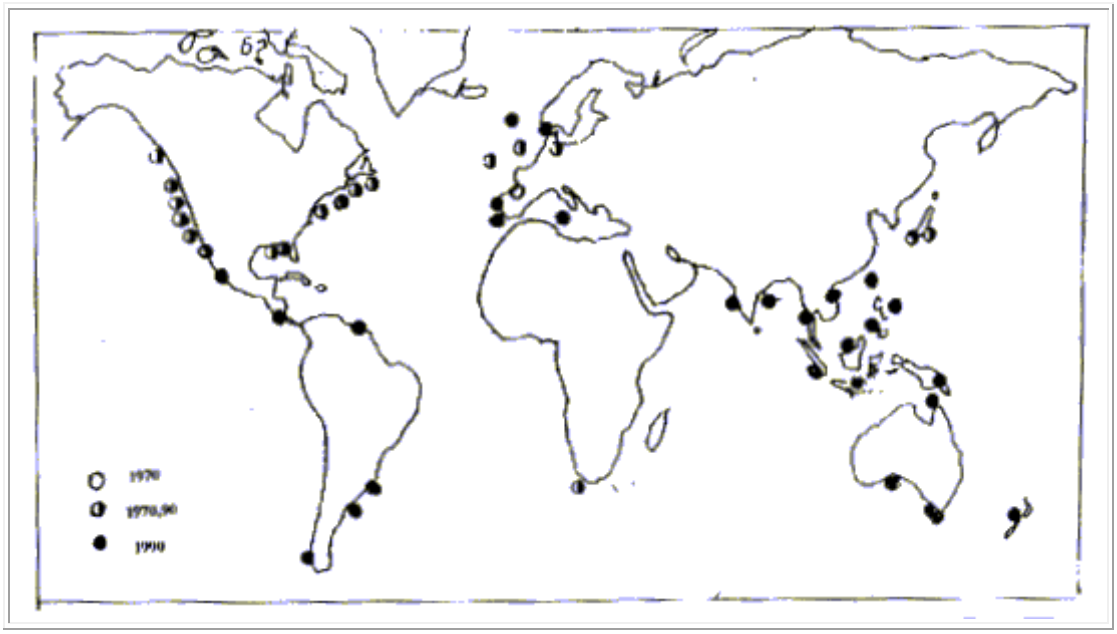

Figure 34: Outbreak of poisoning algae in coastal waters. Since 1970 more than doubled in 1990. (After Anderson, 1994)

Water
Only 2.5 percent of the water on Earth is fresh water. Of this, less than one percent is suitable for human use. 70 % is used for agriculture. Shortage is defined, when there is less than 1700 cubic meters fresh water available per person. A report of January 1997 from Stockholm indicated that by the year 2025 two thirds of the world's people will suffer from water shortage. The rate of growth of the use of fresh water is twice the rate of growth of world population. Urbanization effects the quality and quantity of fresh water. Urban infrastructure as highways and

parking lots replace permeable soil and vegetation. The rainwater is channeled into sewers and drain systems instead of filtering into the ground to raise the watertable. Industry consumes 42 percent of the world fresh water. In China, the problems of water shortage pose a rising threat to world food security. China depends on irrigated land to produce 70% of the grain for its huge population of 1.2 billion people. There are 50.000 kilometers of major rivers in China. 80 % of them are so polluted that so much polluted that they no longer support fish and are less suitable for irrigating farmlands. In the Shanxi province, rice has been found to contain excessive levels of chromium and lead and the cabbage are permeated with cadmium. Along the lengths of the Yellow River abnormally high rates of mental retardation, stunting and development diseases are linked to elevated concentrations of arsenic and lead in the water and food (Brown and Halweil, 1998).

Mercury poisoning is a global problem: mercury warnings to fishermen have been issued for fresh waters in over 40 of the United States, thousands lakes of in Canada, all of Scandinavia and much of Europe and Asia. An elemental poison cannot be gotten rid of by simply running it around the food chain. If fish die without being eaten, bacterial decomposition puts the mercury back into the cycle again. (Hanson, 1998a)

In Brazil, 130 tons of mercury are washed up to the banks of the Tapajos River every year from the gold mining industry. In 1994, many people living along the river Tapajos suffered reduced manual dexterity and impaired vision due to mercury poisoning. (National Wildlife Federation, 1997).Old Inca proverb: "The frog does not drink up the pond in which it lives".

Another environmental problem is an excess of nutrients flowing from the land into the sea. These nutrients, mainly nitrogen, are coming from fertilizers, automobiles, power plants and sewer systems.Because of the population growth, more fertilizers, more livestock, more waste will be produced to feed the mouths of the billions of people in the next century. The ocean waters around the world will become greener, browner and redder and there will be more frequent periods when the bottom of the seas in vulnerable locations become lifeless. (Nixon, 1998)

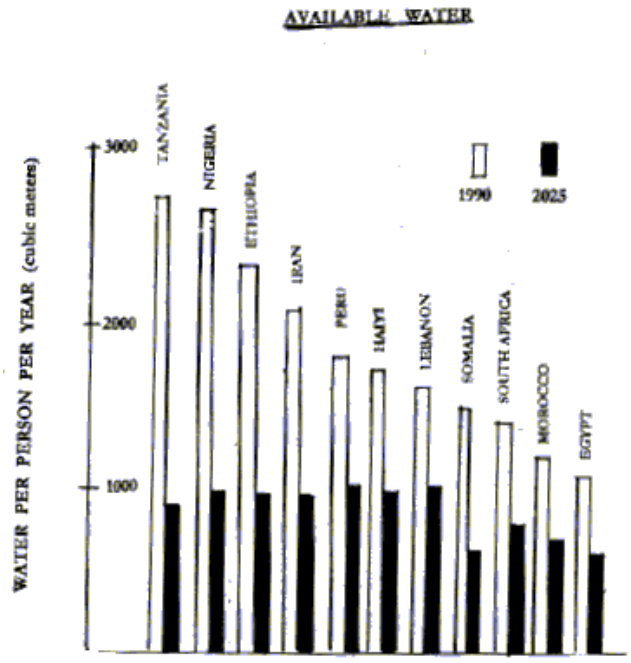

Figure 35: Available water per person per year will shrink in the next 26 year dramatically for some countries (After Homer-Dixon et al., 1993).

How many wars will be fought until the year 2025?

Many times in world's history countries have been going to war to secure supplies of natural resources. To cite only a few examples: The Trojan wars of 1194 BC were started because the Greeks were denied access to the minerals of the Black Sea. Japan's invasion of Manchuria, and attack on Pearl Harbor was mainly caused by the US embargo on oil. During World War II, Germany invaded Russia to acquire the oil fields of the Caucasus. The Gulf war in 1991: Kuwait has one of the largest proved reserves of oil and is one of the world's largest producers.

The article by Robert D. Kaplan (1994) gives us a picture of what will happen to our world society until the year 2025:

" Future wars will be those of communal survival, aggravated or, in many cases, caused by environmental scarcity. These wars will be subnational, meaning that it will be hard for states and local governments to protect their own citizens physically. This is how many states will ultimately die. To the average person, political values will mean less, personal security more.

War and peace are functions of geology .The reason to go to war to provide national and economic security through the access to mineral resources is camouflaged by misleading reasons such as holy wars, wars of liberation and patriotic wars to stop evil. The soldier is willing to go for these reasons to offer his life".

"It is very hard to get people die for geology", said Anthony Reso, former professor in geology.

There are 192 nations of various sizes in the world and no nation possesses all the natural resources it needs to maintain national security. In the modern world any disruption of vital reserves is dangerous to the economy of a nation.

In 1993, Thomas F.Homer-Dixon and co-authors wrote a leading article in the Scientific American under the scaring title: Environmental change and violent conflict.

"Growing of renewable scarcities can contribute to social instability and civil strife. The total area of highly productive land will drop as will the extent of forests and the number of species they sustain. Future generations will also experience the ongoing depletion and degradation of aquifers, rivers and other bodies of water, the decline of fisheries, further stratospheric ozone loss and, perhaps significant change of climate. As such environmental problems become more severe, they may precipitate civil of international strife".

Future water wars maybe between countries along the Nile: Egypt, Sudan and Ethiopia. Future possibility of warfare in the Middle East: Islamic fundamentalism, anti-colonialism, the Shia-Sunni cleavage between the Arabi- Iranian civilizations, the instability of the future Saud house for other sheikdoms, tension between Afghanistan and Iran etc.

Since 1945 15 million people were killed in ethnic conflicts. In addition, many religious conflicts are fought in the world (India, Yugoslavia). Since the mid 80's the number of children died in armed conflicts is 2 million, 5 million wounded or crippled. The number of people that have fled to escape conflicts are now 47 million. In 1985 there were 22 million displaced people, in 1995 the number jumped to 133 million. 250.000 children under the age of 18 have fought in 33 armed conflicts.

(The weapon industry is now producing smaller and lighter rifles, kalashnikovs etc. because more children are participating in armed conflicts).

In his article written in 1994, Kaplan has had a far-sighted view on the actual situation (1989) in Kosovo:"When the Berlin Wall was falling, in November 1989, I happened to be in Kosovo, covering a riot between Serbs and Albanians. The future was in Kosovo, I told myself that night, not in Berlin."

How true were these words. In this context we will quote some from an article The new Mafia order written on 8 January of this year, before the outbreak of war on Kosovo :

"Pristina, the capital of Serbia's Kosovo Province, as a film noir set made real. Its most conspicuous landmark is a sinister hotel, the Pristina Grand run by one of the freelance Serb warlords who descend into neighboring Bosnia whenever the mood strikes, burning Muslim villages to the ground and carrying off everything of value that is portable. The Grand is the

Waldorf Astoria of the clandestine arms trade, The men in the lounge sell assault rifles, grenades, napalm, mines and surface-to-air missiles, which are shipped from Italian and Spanish ports directly to the harbors of Kotor, Montenegro, and Split, Croatia, for trans-shipment into Bosnia and Serbia.
Everyone in Kosovo knows that there are two commodities to discuss in the endless negotiations here: weapons and human beings. And the two currencies to pay for them: dollars and drugs. With good reason the Kosovo Albanians see themselves as the next candidates for ethnic cleansing.. Vienna Police Commissioner M.Gunter Gogl says that "part" of the war is an understatement; he is convinced that international crime syndicates are playing" the dominant role: in the Balkan catastrophe: "Their profits are filling a war chest that is managed in ex-Yugoslavia by members of the Italian and Russian maffias", he recently told journalists. Pascal Auchlin, a criminologist at Switzerland's National Center for Scientific Research, says: "Here and in half-a-dozen other Western countries, there is now an ant's trail of individual drug traffickers, a trail that leads right to Kosovo".
The following statement of is very disturbing:
"The Kosovo Albanians have no monopoly on the lower, expandable ranks of the Empire. They are part of an immense tidal wave of desperation that will full organized crime recruiting long into the next century. Put simply, the world's stateless nations-Kosovan Albanians, Kurd from Turkey and Iraq, Tamils from Sri Lanka, Chechens of Russia, Ibos and Ogoni from Nigeria and hundreds of other tribes and ethnic groups whose names are not yet in the headlines--are the army -in waiting of the new crimina superstate. Or the army already in the field, altering its composition at a rate that befuddles law enforcement authorities.
There are score of stateless nations on the globe today, at least 5,000 politically suppressed tribes, according to the Hague-based Unrepresented Nations and Peoples Organization, a sort of United Nations of the dispossessed. Their populations is in excess of 100 million. At least 20 of the 37 largest UNPO members are already at war against their nominal governments. Most of the rest are poised on the brink".
The recent bombing of Servia by the Nato has aggravated the situation in the Balkan. The political position of Milosovich has strengthened. What will be the next step? Are we at the brink of a situation comparable of 1914, or are the interests of the leading world nations so interwoven, that they can not afford to make war.
A new type of war is developing. War in the suburbs of the big cities.
In the October 1998, issue of Scientific American, p.24-25: "Inner City violence. The US military tries to prepare for urban warfare" (Dupont). A new type of warfare is in the making. Not a Third World war, but the Pentagon called the new conflicts in urban terrain: MOUT. As we have already seen in 2025 more than two thirds of the world population will live in big cities. The city will become a *concrete* jungle.

12. Is there still a way to avoid a world crisis?

If we want to survive the 21st century, we should have:

- a negative growth of the world population
- to reverse the trend from rural to urban dwellers
- to develop skills to make a rapid transition to a post-fossil fuel world
- to change radically our education system
- a sustainable economy

- to reduce our consumption of energy
- to change our agriculture methods
- to live in harmony with mother Earth

It will be clear that we do not have much hope that this will and can happen. We are too much hooked on a system of growth, consumption etc. Above all addicted to the most powerful drug: black gold (oil). Every part of our life is depending on this drug. Just to give a commonplace example. When we go to our greengrocer (Mr. Brölman) around the corner in our hometown Baarn, we are not realizing that the fruits and vegetables come from all over the world. Practically from all countries of Europe, but also large quantities and varieties from outside Europe. Kiwis and apples from New Zealand; citrus fruits from South Africa, California, Florida, Guatemala, Brazil, Argentine, Uruguay, Morocco; grapes from Chili; strawberries from Israel; peas from Kenya, Ethiopia, Egypt; mango's from Ivory Coast and Mali; bananas and pineapples from Costa Rica and Dominion Republic; tomatoes from the Canary Islands; tropical fruits and coconuts from Thailand. They all are transported by airplane.
One unit of food has to travel an average of 2000 kilometers before it reaches our mouth. One unit of food uses three units of energy. When there is a black-out, we are realizing how much we depend on energy. The doors of the greengrocer can not be opened; the cash desk is stuck. It is pitch dark in the shop. We think that our future is pitch dark, unless some miracle will happen.
Duncan(1993,1997) presented his Olduvai theory, in which he stated that the life-expectancy of Industrial Civilization is horridly short. He predicts a return to the Stone age round 2100. He divided human history into three phases: "Pre-industrial phase (c. 3 000.000 BC to 1765), the Industrial phase (1930-2025) and the post-Industrial phase (c.2100 and beyond).
Can we still find a way out? We have to leave the cities and plant carrots in the countryside. (Just like the Russians are doing now). One of the most impressive facts we came across during our review is the fact that one child born in the US has 60 times more impact on the environment, pollution and use of non-renewable energy resources than a child born in Bangla Desh!
Recently a captain of industry claims that he had found the solution for a sustainable society.
It is Ray Anderson, founder and Chairman of the Board of the billion-dollar Interface Incorporated in the US, a global consortium of companies whose principle business is manufacturing carpeting. He started his speech at a session of Miami's 21 century Outlook Conference (one of the sponsors is the US Department of Energy) as follows (editor Minter, 1998):
" The scientific debate about global warming is over. The debate is now a political debate. Global warming is real. Two thousand five hundred atmospheric scientists agree; seven disagree."
"My message to you today is that the industrial revolution is flawed and is not working. We must move on to another and better industrial revolution."
"Our company's technology, and that of every other company that I know of anywhere in its present form, is plundering the Earth. Nobody is accusing me, however, that I know of. I don't think they are. No one, I stand convicted by me, myself, alone, as a plunderer of the Earth. But not by our civilization's definition. By civilization definition, I'm a captain of industry, a kind of modern-day hero, the entrepreneur who founded the company that provides 6,700 people with jobs that support their spouses and upward of 12.000 children. Altogether, more than 25,000 people comprise the Interface family".
"And I'm part of an endemic process that is going on at a frightening, still-accelerating rate, world wide, to rob our children, their children, theirs, and theirs, and theirs of their futures. There is not an industrial company on Earth, and I feel pretty safe in saying not a company or institution or firm of any kind, not even an architectural firm or an interior design practice, that is sustainable in the sense of meeting its needs without in some measure depriving future generations of the

means of meeting their needs. When the Earth runs out of exhaustible resources, when ecosystems collapse, our descendents will be left holding an empty bag. And some day people like me may be put in jail."
"It is a crisis. It is a funeral march to the grave, unless someone, or 'someone's', do something to reverse the deadly decline. And once you understand this, you cannot stand idly by without trying to do something, however you can. Conscience demands it."
In his speech, he gives a solution for all the world problems. He discovered a new technology for the next industrial revolution. Moreover, what are the characteristics of these technologies? Anderson says:
"They will no longer be extractive (take, make, waste) processes; they will be renewable. They will no longer be linear processes; they will be cyclical. They will no longer be driven by fossil fuels. They will be solar and hydrogen driven. It will waste nothing. It will do no harm to the biosphere. "
He does not say for how many people on earth this new technology will apply. For the 80 million people who will join us every year on this globe? I personally think that we need more radical solutions than Mr. Anderson proposes.
Then there is also the Club of Rome. In the seventies they were warning the world for a crisis with their famous publication : The Limits of Growth.

LINK 14

The history of the club of Rome

In 1967, Aurelio Peccei, an Italian industrialist and Alexander King, a Scottish scientist were worried over the fact that governments were unable to solve their most serious problems. Their aim was to tackle problems and future trends at both local and global levels.
In 1968, thirty individuals from ten countries gathered at the Academia dei Lincei in Rome. This was an initiative of Dr Aurelio Peccei, to discuss world problems. (From then on called: the Club of Rome). They wanted to make a quantitative model for political and economic decision makers to take into account.
In 1970, at the invitation of the Swiss government, the Club of Rome defined a methodology and asked Jay Forrester and Dennis Meadows to create a mathematical model that could be applied to complex situations, such as the world economy, the environment and urban growth. It displayed an interaction over time of population, agricultural and industrial production and natural resources and environmental degradation. In the end of 1970 the project was discussed by a group of seventeen specialists under the direction of Dennis Meadows. In 1972, the result of their work was published in a report: The Limits to Growth. The main conclusion was:
"If the present growth trends in world population, industrialization, pollution, food production and resource depletion continue, the limits of growth on this planet will be reached sometime within the next 100 years. The most probable result will be a sudden and uncontrollable decline in both population and industrial capacity ".
The Dutchman Sicco Mansholt (then president of the European Commission) claimed that the report did not go far enough. The industrialized nations should strive for a zero growth economy. In 1973, a year after the publication, a sudden increase of prices and other resources took place and led to an economic recession, shattering the assumption that "The Limits of Growth" had already seriously discussed.
In the seventies and eighties the Club of Rome published a great number of reports. In 1976, it suggested that the international order should be based on a better balance between rich and poor countries. In 1978, under the supervision of Dennis Gabor a report was published under the title: " Beyond the age of waste" In 1985, the Club of Rome produced a report of Bertrand Schneider: "the Barefoot Revolution" which reconsidered the way assistance is given by the North to the

South. In 1986, a report from a member of the Club of Rome, Elisabeth Mann-Borgese was published: "The Future of the Oceans". In October the Club of Rome sent a message to the presidents of the US and Russia suggesting they should work together to reduce arms sales to poorer countries. In 1988, two reports were published: "Beyond the Limits of Growth" by Eduard Pestel and "Africa Facing its Priorities" by Bertrand Schneider. In 1990, the Club of Rome spent a year re-examining the world situation. In 1991 the report "The First Global Revolution" was published.
In 1992, a research program was launched "Evolving concepts of International Cooperation for Development" in an update of the Limits of Growth:
"As far we can tell from the global data, from the World3 model and from all we have learned in the past twenty years, the three conclusions are still valid. Human use of many essential resources and generations of many kinds of pollutants have already surpassed rates that are physically sustainable. Without significant reductions in material and energy flows, there will be in the coming decades an uncontrolled decline in per capita food output, energy use, and industrial production. The decline however is not inevitable. To avoid it two changes are necessary. The first is a comprehensive revision of policies and practices that perpetuate growth in material consumption and in population. The second is a rapid drastic increase in the efficiency with which material and energy are used. A sustainable society is technically and economically possible".
In 1993, a report asked to look further ahead than the day-to-day concerns. In 1994, the report of Bertrand Schneider "The Scandal and the Shame" was discussed, which criticizes the waste and failures of development policies in the Third World over the last forty years.

END OF LINK 14

It is interesting to read their point of view on the problems of the world 30 years later.
1998, April 9 was a meeting of the Club of Rome to celebrate their thirty year's existence. The President Ricardo Diez-Hochleitner held a speech with some very remarkable statements:
"On the brink of the Twenty First century, the world - humanity at large- should have no cause for concern but rather should take pride in its many achievements and the good prospects for the decades to come".

- No world -war seems to be in sight after almost six decades since World War II.
- Considerable economic growth has taken place in many more rich countries.
- Basic needs have been covered for a considerable number of millions of poor people, thanks to bilateral aid and the world of the Non-Governmental Organizations (NGO's).
- Natural resources and renewable resources of energy are more and more at hand in response to consumer demands, at least while they last.
- Explosive demographic growth has been considerably reduced and tends to be tamed further in the stronghold of less developed countries.
- Global trade, finances and economic growth are expanding more and more.

It is amazing to read this speech as the bare facts demonstrate a complete other picture of our present world. No words on the scarcity of our non-renewable resources, the urbanization problems and the exponential population growth, all the wars and ethnic conflicts, the immigration stream, the growing gap between the rich and poor, the increase of poverty and, illiteracy, the alarming global warming, the extinction of many species, the loss of arable land by deforestation and desertification, lower food production etc.
It is amazing to read this speech as the bare facts demonstrate a complete other picture of our

present world. No words on the scarcity of our non-renewable resources, the urbanization problems and the exponential population growth, all the wars and ethnic conflicts, the immigration stream, the growing gap between the rich and poor, the increase of poverty and, illiteracy, the alarming global warming, the extinction of many species, the loss of arable land by deforestation and desertification, lower food production etc.
In a special report in the Scientific American of December 1997 (Pelli) "Building the Biggest" a photo of world's tallest building in Kuala Lumpur (Malaysia) was given. The pinnacles of the 88-story structures reach 451.9 meters. In 2003 they will erect a skyscraper of 106-story 508 meters high In Taipei, Taiwan!
"The urge to build as high as possible appears to be a common trait of human cultures. From the Great Pyramid of Cheops to the Tower of Babel; towers that reached towards heaven".
The comparison with the Tower of Babel is very illustrative. In Genesis 11:4,8
"And they said, Go to, let us make a city and tower, whose top may reach unto heaven (…) So the Lord scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city".
The arrogance of human mankind to govern this planet Earth, without having any respect for Nature, to pollute, to deplete in order to build "towers" that must reach the sky. In order to survive we have to leave these "towers" and scatter over the earth!

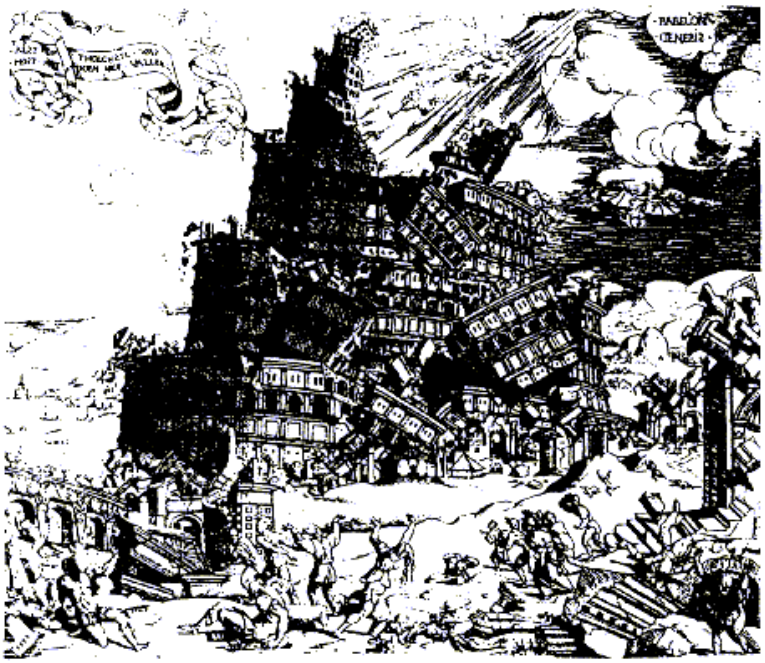

Figure 36: The end the tower of Babel: the arrogance of power and overrating of human mankind (C.A.Teunissen, 1499-1553)

I am well aware of the hypothetical character of my statements. The only thing I am sure of is that we are caught all together in an exponential trend. The only way such a trend can continue is to change one way or another. Will this change come next century, or even maybe in thousand years, the fact is that our exponential growth has to stop growing.
Even if it proves true that the optimists like Professor Adelman (oil for more than 10.000 years) were right, we still are living in a world where there will be no happy ending for a great number

of people.
My geology professor in Amsterdam, Professor H.A. Brouwer, showed us during his lecture a little fossil shell of a marine animal named: Lingula. He told us that this little animal (a brachiopod) lived in the world seas 500 million years ago (Ordovician). The animal has chosen not to specialize. Therefore, we can find this animal practically unchanged in our present world seas. Professor Brouwer's conclusion:
"every living species that specializes at an ever increasing speed is doomed to become extinct. He is at a certain moment not anymore able to cope with the ever-changing environment".

13. Are there people on this earth that have a better chance to survive the coming crisis?
The only people who I can think of who are not yet hooked to our addiction :oil, are the few gatherers and hunters left: Aboriginal in Australia, Andaman Islanders west of Thailand, Tasaday in the Philippine Island Mindanao, Penan in Borneo, Mbuti Pygmies of central Africa, Bushmen in Southern Africa, !Kung in Botswana, San in the Kalahari desert, Maku in Northwest Amazon , Yanomamo in northern Bresil, Montagnais-Naskapi Indians in Quebec. etc
They never domesticated animals or planted crops. They have no leaders, bosses, politics, organized crime, taxes, and laws. They have no private property, everything is shared. There are no rich and no poor people. They consider the natural resources as a gift of nature and that should be respected in every way. (Zerzan, 1998)**Aboriginal of Australia.**
"To wound the earth is to wound yourself, and if others wound the earth, they are wounding you"(Chatwin,1987)
The culture of the aboriginal is one of the oldest in the world. (Estimates range from 40.000 to 160.000 years). When on the 18th of January 1788 the British came to the Botany Bay south of Sydney there were maybe 1 to 3 million people. Now there are only 230.000 aboriginal people left !

The British lost their North American colonies and were looking for a place to make camps for criminals. They gave the original people the name Aborigine (from the beginning).
The colonists found these people primitive, wild, barbaric and inferior. They lived in clans and tribes and had no visible institutions of government. Thousands of Aboriginal people were killed or contaminated with all sort of illnesses to which they were defenseless.
For the Europeans, land property is a necessity for the economy, but for the aboriginal land is not a property but a living organism.
Their belief in the creation gives a good view on their relation to nature. The Earth is the teacher. They call the period of creation: The Dreaming. The Earth was in the beginning formless. Spirit beings existed within this substance. They emerged from water or land and have taken various forms and identities. Some of these spirits took the form of human or human and animal or human and bird. Terms as kangaroo man, snake man illustrate this close relation between human and organic life. They consider all these forms as equals. Life law, land and the universe are interconnected. When these beings traveled over the earth engaging various activities, they formed earth, rocks, plants, and animals. The world was created and shaped by the actions of the spirits.
For example, a high mountain peak may represent an ancestor who stood up to look around the surrounding country. A rocky ridge may be the track left by an ancestor. An isolated hill is the body of the kangaroo man. For rocks, plants etc they also have explanations for their origins, being activities of the ancestral beings. They consider the land as "My mother". The conception is the result of spirits entering the mother. The dreaming is not confined to the remote past, but remains a present reality.
The Aboriginal people have no written languages. Telling long stories therefore transmits all the traditions and myths round the campfire.
They have a great number of rituals. On reaching puberty the young girl is taken out with elder

female relations, who will tell her everything about menstruation and other female affairs.
Then there is the so-called "walkabout". That is the period when they go on a journey without a certain destination and without defined time. They want to honor nature and to refresh their minds. During their voyage, they meet their total past, which is incorporated in the present. In order to read a spiritual message they have to cross in regular times their territory. They are not striving for a good place in heaven. He is content with his life of the present. His destiny is laid down in the immense reservoir of The Dreaming. His only concern is to worship nature as a lively expression of The Dreaming. Very important is their belief in Totems. They are animal or plant species (and sometimes other objects or beings) which are thought to share common descent with a group of people. A clan group focuses on a totem as a symbol of its own identity. It symbolizes society itself. The totem is the incorporation of each human being in his archetype, of his existence before he was born. It is his direct contact with The Dreaming. It is his only direct contact with his archetype, it is his alter ego. Totem is a sign of unity between objects and persons united by something transcendental in a metaphysic dimension. The totem is the key to unlock the door to the universe of The Dreaming. The totem is the liaison with eternity.
Everybody has two names, one is his family name and the other a spiritual name.
Birth is for the Aboriginal a supernatural event. He is freed from the chains of mortality. When his body dies his spirit becomes part of the totem environment. The gift or the possession of a totem is a sort of baptizing. This relation with his Dreaming ancestor is more important than his biological parental relationship.
The aboriginal must live a lifestyle that was established by the ancestral beings. Different roles assigned to men, women, and the division of labor. The same holds true for the laws. Languages, art, rituals all were attributed to the time of The Dreaming. They did not distinguish between a cultural and a natural world. Human activities were part of a larger sphere in which animals, plants and natural objects participated. They see themselves as part of nature.
The sense of individuality is completely different from our western culture. The law of community has priority over each personal action of will. The Aboriginal considers himself in the first place a member of a tribe before he experiences himself as an individual. Loneliness does not exist like we are feeling it. His mortal life is always united with his spiritual life.
Their organization of production is directed versus a sustainable economy. They just kill or collect what they need to stay alive. Seasonal conditions strongly influence their organization of production. They distinguish in the North of Australia six seasons.
The notion of sharing according to special rules of obligation is fundamental. The men provide meat food through hunting and fishing. Their weapons are the boomerang and the spear. Women are responsible for vegetable foods by gathering seeds, fruits etc. They use for gathering digging sticks.
The meat foods, which the men bring back to the camp, are shared amongst a wide circle of relations, while the vegetable food brought by the women's are divided under a smaller group of immediate family relations.
The most important skill they developed is tracking. From childhood, all members of society are taught to read the signs on the ground.
There is a far greater emphasis on the social identity than in our western culture and the obligations placed on individuals to conform to the expectations of others.
When they are in relationship there are no bosses; there are no rules. Everybody gives and receives in a structural relationship. The power and the authority come from the land, not from the elected people and not from any decision making structures within the community. This is completely different from the system where power comes from the crown and is filtered down. There is no need for a legislature, courts, police or jails as in our culture. There are though intricate social systems and dispute resolution methods. Aboriginal crime traditionally centers on the breaking of marriage taboos, telling secrets and making magic. Punishment is by public shaming, spearing, clubbing, and scarring certain parts of the body, banishment and psychic

sanctions.
Their art is a dialogue between men and nature. In cave paintings, they use four holy colors: red, yellow, white and black. Clothing in warm parts of the world has the function of hiding nakedness as a sort of privacy. It is a way to protect his internal life. For the Aboriginal clothing is only necessary to protect him from the cold nights in the desert. However, for the Aboriginal destroys the covering of his body the internal relation with his land and surroundings.
When we overlook their life one thing becomes clear. They are interconnected with nature, whereas we western countries consider the earth as a commodity to be exploited. This separation between humans and nature is already seen by the false interpretation of the Bible. In the Judeaeo-Christian philosophy God is removed from the natural world. In Genesis 1: 28: "Be fruitful, and multiply, and *replenish* the Earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth". Our culture obeyed to the command of to be fruitful and to subdue, but we forgot to *replenish* the earth and have on the contrary extracted all the valuable non-renewable resources!
Separation of humans from nature has also it's roots in the Classical Greek philosophy which considers humanity being seen as distant from and superior to nature because of its reason or mind.
The Cartesian philosophy also denies the interconnection between human and nature. We introduced this dualism between subject-object, a totally artificial dichotomy.
Aboriginal people believe that if the earth itself could talk it would say "Don't hurt me, leave the nature as it is". The roots in the ground would say "Please don't cut us, don't destroy everything. Just take enough in a balanced way".
Look at our so-called civilization. When we came to their country, we wanted the Aboriginal to live like us and to integrate. Our way of dominating, exploiting the earth's natural resources. We killed these people and had no respect for their religion and culture. Genocide in all aspects. (Edwards,1996)
In the land of the aboriginal in Northern Australia, geologists have found in the early seventies very rich uranium deposits. The Jabiluka deposit is one of the world's largest high-grade uranium deposits. The mining of these deposits have impacts, which are incompatible with the protection of high conservation values. New mining operations at Jabiluka would result in an additional 20 million tons of radioactive tailings or waste. Such tailings would be exposed to erosion and leaching and contaminate Kakadu and the natural resources of the Mirrar people. A number of sacred sites of the Aboriginal would be disturbed by any exploration and mining in the Jabiluka area.
For two decades, Aboriginal and environmental activists have worked to stop the expansion of the uranium industry. Thousands of Australians environmentalists have joined the traditional owners in an unprecedented alliance, the Jabiluka action group. In 1998, they formed a blockade of the site which has resulted in the arrest of several hundred protestors often under vicious conditions. (Institute for global Communications, 1998).

Penan of Sarawak
The Penan are a nomadic people who view the entire rainforest as their home. They have a history of thousands years old. There are still living 7600 Penan people. Maybe a thousand remain deep in the forest living their ancient way of life. They never practiced agriculture and depend on wild populations of sago palms. The Penan people have no bosses, everybody is equal. The plants from which they live are sacred, possessed by souls and born on the same earth that gives birth to the people. Their knowledge of nature is astonishing. They recognize over 100 fruit-trees, some 50 medical plants, 8 dart poison and 10 plant toxins used to kill fish. The biggest sin is a failure to share ("see hun" in their language). The importance of sharing is taught to the children from the earliest age. The concept of private ownership does not exist. The Penan believe that the Creator gave the rainforest to them: Balei Nge Butum. The notion of

conservation is deeply embedded in their culture. There is no Penan word for thief.
Unfortunately, the 'civilized people' want from the Penan that they will give up their way of life. We need the tropical hardwood. Prime Minister of Malaysia Datuk Mahatir Mohamed: "We are asking them to give up their unhealthy living conditions and backwardness for better amenities and longer and healthier lifestyle". The Minister of Environment and Tourism James Wong: "We don't want them running around like animals. They have to settle down, otherwise they have no right". The Penan way of life may soon disappear. Their forest is cut down by Malaysian logging companies who have more than 50 % share of tropical log exports on the world market cut down their forest.
The deforestation is a biological disaster. Let me explain why. In a tropical forest the floor on which the trees grow is practically devoid of organic soil. The reason for this is that fallen leaves rot almost before they hit the ground and the nutrients they contain are quickly drawn back up into the canopy. With the abundant rainfall deep roots are not a necessity. It seems strange but the immense trees are built on sand. When the forest is removed, torrential rains wash away the remaining nutrients. The newly formed ground strongly compressed by the heavy machinery becomes a hard pavement of red clay. The floor of a tropical forest is relatively open and easy to transverse. Once cleared some bushes will grow but this secondary forest is nearly impenetrable. Then there is the siltation of the rivers. They are full of mud and logging debris, causing the death of fish. 72% of the forest of the homeland of the Penan tribe is officially designated for commercial exploitation. In 1985 three acres of forest were being cut every minute of every day!

The sad thing for the economy of Sarawak is that ninety percent of the exported woods are unprocessed logs. This means a loss of revenue and employment for the State. The money earned in the timber industry (in 1991 1.3 billion dollars) goes in the pockets of the ruling elite. Between 1963 and 1985 2.8 million hectares or 30% of Sarawak's total forest area were logged. In 1984 another 60% (5.8. million hectares) were licensed out for logging. (Davis, 1991, 1996)
The timber goes to Korea (16.4%), Taiwan (22%) and Japan (46%) in 1989. Japan depends for 85% of its tropical wood on the timber of Malaysia. The imported wood is used in Japan for packaging material, storage crates and furniture. Half of it is used for construction as plywood cement forms, which are used once or twice and then, discarded. But the Penan tribe has not accepted this robbery of their homeland. In February 1987 the Penan issued a declaration asking to stop destroying the forest "or we will be forced to fight. We are peace loving people, but when our very lives are in danger, we will fight. Then in March 1987 armed with blowpipes a group of Penan erected a blockade across a logging road. By October Penan from twenty settlements had joined the protest. It is quite remarkable for the Penan to use violence because in their culture there is a lack of apparent conflict within the traditional Penan society. This is illustrated by the fact that the biggest offence is a failure to share (SIHUN). The Penan people have resisted fiercely to this deforestation. However the government punished them. A Penan statement issued at Baa'Sebutu, October 1993:
" All our huts were torn down with chainsaws and burned. When we were disabled by the tear gas, the police and soldiers went on to destroy our barricade, which we had been guarding for nine months. The police had shields and helmets and they were hitting us without any pity. Some of us bled and fell unconscious. All of our pet monkeys, hens, and dogs were killed. One very sick child died".
(Davis et al 1995).

14. Why are we destroying civilizations of people that are different from our western so-called civilized world?

When we as so-called civilized people encounter these primitive people, we destroy a delicate social balance that existed between them. We introduce diseases, we transform their ecosystems

with alien animals and plants and we bring them new goods and technologies. This destabilization often leads to tribal warfare. Ferguson (1992) has written an article on the tragic consequences of the first contacts between Europeans and native Americans:

"Contact has invariably transformed war patterns, very frequently intensified war and not uncommonly generated war among groups who previously had lived in peace. Many, perhaps most, recorded wars involving tribal peoples can be directly attributed to the circumstances of Western contact".

Looking at the way gatherers and hunters live I am left with a big question. What is the reason that we have always tried to convince them that they have to adjust to our way of life? Why don't we let them live as they have done for so many years in harmony with nature? Is it our arrogance, is it our will to dominate people? I think that the main reason, is that we want them to give up their way of life and force them brutally to adapt our way of life in order that we can get power over them and are able to abuse, exploit and control them.

In order to watch this process with my own eyes I am going to visit in May and June of this year the Aboriginal in Northern Australia and the Penan tribe in Sarawak. Why I am so interested in the way that these original nomadic people are living? I have been intrigued the last thirty years in a group of people in the Netherlands who have lived since 1870 to 1968 a nomadic way of life. In the Dutch language, they named themselves as "Reizigers". It is difficult to translate this into English. The last thirty years I have been intrigued by a group of people in the Netherlands who have lived up till 1968 a nomadic life. There are a number of resemblance's between these Dutch "Reizigers" and the nomadic people I am going to visit. The main resemblance is that they have been forced to give up their nomadic way of life and their culture. They have been deported by brute police force or by bribery to live in for them designed settlements. Although there are quite a number of resemblances there are also some big differences. The "Reizigers" in the Netherlands were before 1870 sedentary people. In the last part of the 19th century especially in the south of the Netherlands, people working on the land could not anymore earn enough for a living and were forced by making all sort products like brushes for milk factories, umbrellas products to sell them all over the country. They also offering their services with the harvest or to clean roads from snow, to mend chairs, to grind knifes etc. So they have to travel with wagons first pulled by dogs and later by horses. The local authorities did not accept there way of life. The "Reizigers" were stigmatised and considered as vagabonds who are living of stealing. This negative image has lead to the discrimination and persecution of these "Reizigers" until from the present day at the end of this century! "Everything that moves is scaring people". A good example of how the authorities made rules in order to make life impossible for them: in 1887 the municipality of Beek and Donk proclaimed in article 12: "It is prohibited to owners of wagons to take the horse out on public routes and to sleep during the night in the wagons. When they are not obeying this law they will be removed by the police". In 1918 a law was proclaimed to put a halt to the increasing population of "Reizigers" the protection of the society against the risks of the presence of the travelling group of people who are living in very bad economic and hygienic circumstances, they are a direct threat to public order or health. In 1936 the Minister of the Interior sent a circular to all provinces and municipalities:" the camps of "Reizigers" have to be fenced in such a way that they can not be seen from the public route". In 1938 there were already plans to assemble the "Reizigers" in big camps. In 1940 Mr L.A. van Doorn published a paper with the title "Wagons of the "Reizigers" have to disappear". Then came the fatal year of 1968. All "Reizigers" were assembled in 50 big camps with 50 to 80 standing places for their wagons, sometimes with brutal police force. The camps were enclosed by a fence and at the entrance a barrier with a police post! This has been a traumatic experience. In 1970 there were 3584 wagons and in the nineties more than 9000 wagons. The reason is simple. The "Reizigers" are now marrying with citizens. More then 90 % of the citizens preferred the wagon to a house. In the nineties the authorities were not happy with this sharp increase of the "Reizigers-"citizens

population. In 1995 they started to break up these big camps in smaller units. The "Reizigers" were well adjusted in these thirty years in these big camps, they made a strong protest against this new deportation policy. In my hometown Baarn, I had already a good contact with the "Reizigers" since 1974, so they asked me to help them fight against the deportation of their wagons. I succeeded to convince the authorities that forceful deportation is not a good solution. Only on the basis of voluntariness they can choose the place they like. After this success I was asked by three other camps: Hilversum, Leiden and The Hague. After some hard fights, legal and illegal, we got the promise from Hilversum and Leiden that the "Reizigers" would never be displaced by brutal force against their will. In The Hague the struggle with the authorities is still going on, but there are signs that we will reach the same result as in the other camps. Unfortunately in the last years the authorities succeeded in some areas to put so many pressure on the "Reizigers" that they finally gave in and were displaced to smaller units. The authorities literally promised them golden mountains and advised them to move, otherwise the police would take 'care'. In many cases the grounds on which the big camps are situated, are far more valuable for buildings or luxury houses. This argument is however never expressed. In the case of the camp in Hilversum we found indeed substantial evidence that there were projects for the building of luxury houses on the ground of the camp. In the so-called democratic country Holland there is still a minority group which is discriminated and persecuted by not only the authorities, but also by the media and public opinion. My experiences in the last years with the "Reizigers" are very positive. They have still a strong solidarity feeling. They take care of the sick and the older people. They are not put away in special clinics but stay at the camp till they die. Unfortunately the original culture of the "Reizigers" is gradually disappearing. The younger generations has not lived a nomadic live, so they lose the capabilities to survive under difficult circumstances. In 25 years from now, we may only will have the legends of the "Reizigers". But at the present we have still lot of work to do in order to get the public more informed on their history and culture.

15. Conclusion

The species Homo Sapiens has still many years to go. Maybe only those will survive in the future, who can live in a sustainable world, like the 'primitive' hunters and gatherers. However, those who have robbed the earth of all its non-renewable resources are doomed to become extinct. Is there still time to stop this ravaging behavior? We must leave our homes, our cars, our factories, and all our luxury we have worked so hard for. My only hope is that there will be a collective wave of insight all over the world that we cannot go further on this path with a dead end. Who knows that this wave will spread with a lightning speed over the world? Until now we are thinking:
"Après nous le déluge" (translation: After us the deluge).
However, you never know how quick something can change. I frequently talk with people on this subject. Only a few are interested. The majority however does not want to be disturbed. "Don't confuse me with facts, I have made up my mind". They like to continue their way of living. The reason I have written this article is the hope I still have that people will contact me, in order to exchange thoughts and ideas on how we should react to the knowledge that our civilization is doomed to become extinct.

List of literature cited

- Adelman, M.A. (1997) No OPEC . International Association for Energy (IAE), Newsletter, Winter
- Allegre, C.J. and S.H.Schneider (1994) The evolution of the earth. Scientific American, October, p.44-41
- Alavarez, W and F. Asaro (1990) An extraterrestrial impact. Scientific American, October, p.44-52

- American Geophysical Union (1995) Conceptual models of crustal-scale fluid flow. U.S. National Report to UUGG, 1991-1994, Rev.Geophys., Vol.33, Suppl.
- Anderson, D.M. (1994) Red tides. Scientific American, August, p. 5258
- Anderson, R.N. (1998) Oil production in the 21st century. Scientific American, March, p.68-73
- Bakshi, G.D. (1996) The energy security scenario: focus on the Middle East
- Banks, F.E. (1998) An outlook on the supply of oil. IAE, Newsletter, Winter
- Banks, H. (1998) Cheap oil: enjoy it while it lasts. Forbes Magazine, June 15
- Bartlett, A.A. (1994) Laws, hypotheses, observations and predictions relating to sustainability. Department of Physics, University of Colorado
- Bartlett, A.A.(1997) Environmental sustainability. Paper Annual meeting of the American Association of physics teachers meeting in Denver, Colorado, August 16
- Bartlett, A.A. (1997) Reflections of sustainability, population growth and the environment. Population and Environment, Vol. 16, No. 1, September 1994, p.5-35. Revised September 17, 1997
- Barton, R. (1998) Will the new oil exporting club override OPEC? Energy intelligence group, July.
- Beardsley, T. (1998) In the heat of the night. Scientific American, October, p.12
- Beaumont, P. and J. Hooper (1998) Energy apocalypse looms as the world runs out of oil. The Observer. Guardian Media Group
- Bender T. (1996) It's oil right, Folks! Solar Energy Association of Oregon
- Blanchard, D.L. (1997) Changing paleoclimates and mass extinction. Donald L. Blanchard's Home page, June 1.
- Blaustein, A.R. and D.B.Wake (1995) The puzzle of declining amphibian population. Scientific American, April, p.56-62
- Bleviss, D.L and P. Walzer (1990) Energy for motor vehicles. Scientific American, September, p. 55-61
- Bloxham, J and D. Gubbins (1989) The evolution the earth's magnetic field. Scientific American, December, p. 30-37
- Blumenfeld, H. (1965) The modern metropolis. Scientific American, p.64-74
- Blumenschine, R.J. and J.A.Cavallo (1992) Scavenging and human evolution. Scientific American, October, p. 70-76
- Bolin, B. (1971) The carbon cycle. Scientific American, p. 124-132
- Bongaarts, J. (1994) Can the growing human population feed itself? Scientific American, March, p.18-25
- Bones, J. (1996) A world crisis of oil and soil. Light Writings. www.seedballs.com
- Bonatti, E. (1994) The earth's mantle below the oceans. Scientific American, March, p. 26-33
- Booy, T. de (1966) Ein jugendliches Alter des simatische Untergrundes der heutigen Oceane. Proc. Kon. Ned. Akad. van Wetensch. Amsterdam, April, p. 283-295
- Booy, T. de (1968) Mobility of the earth's crust: a comparison between the present and the past. Tectonophysics, 6(3), p. 1977-206
- Booy, T. de (1969) Repeated disappearance of continental crust during the geological development of the western Mediterranean area. Verh. Kon. Ned. Geol. Mijnbouwk. Gen, Vol.XXVI, p.79-103
- Bouladon, G. (1967) Transport. Science Journal, October, p. 93-99
- Boyd, C.E. and J.W. Clay (1994) Shrimp aquaculture and the environment. Scientific American, June, p.42-49
- BP (1996) Oil supply crunch a receding nightmare. London, 18 June (Reuter)
- Broker, S.P. (1996) Asteroids, comets, and meteorites: their intimate relation with life on earth. Yale-New Haven Teacher Institute

- Brown, H. (1970) Human materials production as a process in the biosphere. Scientific American, September, p.194-208
- Brown, M. (1997) Cosmic impacts may have wiped out life on earth, scientists say. Associated Press Nation/World, October 21
- Brown, L.R. and B. Halweil (1998) China's water shortage could shake the world food security. World Watch, Part I, July/August.
- Caldwell J.C. and P. Caldwell (1990) High fertility in Sub-Saharan Africa. Scientific American, May, p. 82-89
- Campbell, C.J. (1996) An open letter to Mr. Porter, Author of "Are we running out of oil?" Discussion paper #081 by the American Petroleum Institute. 8 April 1996
- Campbell, C.J. (1997a) A European view of oil reserves. Hubbert center newsletter 97/2
- Campbell, C.J. (1997b) The coming oil crisis. Multi-Science Publishing Company & Petroconsultants
- Campbell, C.J. (1998) A guide to determining the World's endowment and depletion of oil
- Campbell, C.J. and J.H. Laherrère (1998) The end of cheap oil. Scientific American, March, p.59-65
- Catton, W. (1982) Industrialization: prelude to collapse. Overshoot: The ecological basis of revolutionary change.
- Chandler, W.U. et al (1990) Energy for the Soviet Union, Eastern Europe and China. Scientific American, September, p.75-81
- Chatwin, B. (1987) The Songlines, Penguin books
- Clark, W.C. (1998) Managing planet Earth. Scientific American, September, p.19-26
- Cleveland, C.J. et. al. (1984) Summary of energy an US economy. Science, vol. 225, p.890-897
- Club of Rome (1996) A brief history of the club of Rome
- Coffin, M.F. and O. Eldholm (1993) Large igneous provinces. Scientific American, October, p. 26-41
- Cook, E. (1997) The flow of energy in an industrial society. Scientific American, September, p.135-145
- Corliss, W.R. (1994) Two really deep oceans. Science frontiers, Nov-Dec.
- ------- (1997) Giant sea-bed pockmarks. Science frontiers, Jul-Aug.
- Courtillot, V.E. (1990) A volcanic eruption. Scientific American, October, p. 53-60
- Courvoisier, T.J.L. and E.I. Robson (1991) The Quasar 3C 273. Scientific American, June, p. 24-31
- Coutts, T.J. and M.C. Fitzgerald (1998) Thermophotovoltaics. Scientific American, September, p.68-73
- Coy, P., G. Williams and J. Rossant (1997) The new economics of oil. McGraw-Hill Companies Inc.
- Dadzie, K.K.S. (1980) Economic development. Scientific American, September, p.55-61
- Daines, M.J. (1998) Resource facts and figures. Geo 3005: Earth Resources
- Daly, H.E. (1993) The perils of free trade. Scientific American, November, p. 24-29
- Dalziel, I.W.D. (1995) Earth before Pangea. Scientific American, January, p. 3843
- Dasgupta, P.S. (1995) Population, poverty and the local environment. Scientific American, February, p.26-31
- Davis, G.R. (1990) Energy of for planet earth. Scientific American, September, p.21-27.
- Davis, K (1965) The urbanization of the human population. Scientific American, September, p.43-53
- Davis W. et al (1995) Nomads of the dawn: the Penan of the Borneo Rain Forest. Pomegranate Art Books, San Francisco

- Davis, W. (1996) The Penan: community in the rainforest. Context Institute, webmaster@context.org.
- Demeny, P. (1974) The populations of the underdeveloped countries. Scientific American, September, p.149-159
- Derr, K.T. (1997) On the threshold of growth: competitive imperatives and critical challenges for the global oil industry. World Petroleum Congress Beijing, China. October 16
- Diamond, J. (1995) Easter's End. Discover Magazine
- Diez-Hochleitner, R. (1998) New scenarios for a changing world. Speech in Rome 9 April for the Club of Rome
- Dillon, W. and K.Kvenholden (1992) Gas(methane)hydrates -- a new frontier. USGS Fact sheet, September
- Doodewaard, W. van (1995) Islam United? A comparison of Shi`ite and Sunni belied and practice, unpublished article, The University of Western Ontario, Canada
- Dostrovsky, I. (1991) Chemical fuels from the sun. Scientific American, December, p.50-66
- Dressler, A. (1987) The large-scale streaming of galaxies. Scientific American, September
- Duncan,R.C (1993) The life-expectancy of industrial civilization: the decline to global equilibrium. Population and environment: a journal of Interdisciplinary Studies, volume 14, number 4, March
- Duncan, R.C. (1997) The World petroleum life-cycle: encircling the production peak, Institute on Energy and Man, Seattle, WA
- Duncan ,R.C. (1997) The Olduvai Theory: Sliding toward a post-Industrial Stone Age.
- (In Campbell, C.J. The coming oil crisis, 106-107. Multi-Science Publishing Company & Petroconsultants ,S,A., Essex, England, 210 p)
- Duncan,R. (1999) World energy production: kinds? amount? per capita? who?. Institute of Energy and man, Seatlle, WA, March 12.
- Dupont, D.G. (1998) Inner-city violence. Scientific American, October, p.24-25
- Economist, The (1997) "The future of Energy". The battle for world power. October 7
- Dyson, F.J. (1971) Energy in the universe. Scientific American, September, p. 50-59 Edwards, C.A., et al (1991) The global need for sustainability in agriculture and natural resources. The Ohio State Cnieersirv, Columbus
- Edwards, W.H. (1996) An introduction to Aboriginal societies. Social Science Press, Australia
- Elliott, G. (1997) A general statement of the tragedy of the commons. Gainesville, Florida
- Emerson, S.A. (1996) Resource Plenty. Why fears of an oil crisis are misinformed? Feature symposium, International Energy security.
- Energy Intelligence Group (1998) Will the new oil exporting club override OPEC? July 6.
- Erwin, D.H. (1996) The mother of mass extinctions. Scientific American, July, p.56-620
- Flavin, C. (1996) Power shock: the next energy revolution.
- Fleay, B. (1996/97) The end of cheap oil. Dec/Jan issue (Author of Decline of the Age of oil, Pluto Press).
- Fletcher, J. (1991) Chronic famine and the immorality of food aid: a bow to Garret Hardin.
- Ferguson, R.B. (1992) Tribal warfare. Scientific American, January, p.90-95
- Population and Environment, Volume 12, Number 3, spring
- Fulkerson, W. et al (1990) Energy from fossil fuels. Scientific American, September, p.83-89
- Forrest, Jay (1996) Corporations and sustainable development. Disclaimer, MagNet, Inc.
- Fouda, S.A. (1998) Liquid fuels from natural gas. Scientific American, March, p.74-77

- Franssen, H.T. (1995) Scenarios for Non-OPEC production through the year 2025. IAE Newsletter, summer
- Freedman, R. and B. Berelson (1974) The human population. Scientific American, September, p.31-51
- Freeman, D. Researchers seek to tap deep seas hydrates. Explorer
- Frejka, T. (1973) The prospects for a stationary world population. Scientific American, March, p. 125-123
- Frohlich, C. (1989) Deep Earthquakes. Scientific American, January, p. 32-39
- Frosch, R.A. (1995) The industrial ecology of the 21st century. Scientific American, September, p.144-147
- Ferguson,R.B. (1992) Tribal warfare. Scientific America, January, p.90-95
- Flavin, C. (1996) Power shock: the next energy revolution. Worldwatch Institution
- Furth, H.P. (1995) Fusion. Scientific American, September, p.140-142
- Gardner, G. (1996) Shrinking fields: Cropland loss in a world of eight billion. World watch Institute, paper #131, July
- Gehrels, T. (1996) Collisions with comets and asteroids. Scientific American, March, p.34-39
- Gever, J., R. Kaufmann, D. Skole, C. Vorosmarty (1991) Beyond oil: the threat to food and fuel in the coming decades, Third edition.
- Giampietro, M and D. Pimentel (1994) The tightening conflict: population, energy use and the ecology of agriculture. Edit. L. Crane. Negative Population Forum. Teaneck, NJ: Negative Population Growth, Inc.
- Glenn, E.P. et al (1998) Irrigating crops with seawater. Scientific American, August, p. 56-61.
- Global 2000 Revisted: the critical issues.
- Gold, Th. (1997) Eye-witness accounts of several earthquakes
- Gold, Th. (1993) The origin of methane (and Oil) in the crust of the Earth. U.S.G.S. Professional
- Gold, Th. (1992) The deep, hot biosphere. Proc. Natl. Acad. Sci. USA, Vol. 89, p. 6045-6049,
- paper 1570, the future of energy gases
- Gold, Th. (1994) Metal ores and hydrocarbons. June
- Gold, Th. (1996) Can there be two independent sources of commercial hydrocarbon deposits, one derived from biological material, the other from primordial carbon and hydrogen into the Earth at its formation?. November
- Gold. Th. (1997) Life on other planets. May
- Grant, L. (1992) The cornucopian fallacies. Focus . vol. 3, no. 2
- Green II, H.W. (1994) Solving the paradox of deep earthquakes. September, p.50-574
- Gray Jr, C.L. and F. von Hippel (1981) The fuel economy of light vehicles. May, p.36-47
- Gray Jr, C.L. and J.A. Alson (1989) The case for methanol. Scientific American, November, p. 86-92
- Häfele, W. (1990) Energy from nuclear power. Scientific American, September, p.91-97
- Hajari, N. (1997) Black gold rush. Time Logo Asia, November 3, vol. 150, no.18.
- Hall, B. (1996) Negative population growth: Why we must, and how we could, achieve it. Population and Environment, vol. 18, number 1, September.
- Hanson, J. (1997a) The fatal freedom
- Hanson, J. (1997b). The biggest cover-up in history. http://dieoff.com
- Hanson, J. (1997c) Thermodynamics and the sustainability of food production. http://dieoff.com
- Hanson, J. (1998a) Requiem. Brain Food Mailer
- Hanson, J. (1998b) It's the money, stupid. Brain Food Mailer

- Hardin, G. (1968) The tragedy of the commons. Science, 162, p. 1243-1248
- Hardin, G. (1972) Exploring new ethics for survival: the voyage of the spaceship Beagle. The Viking Press, New York
- Hardin, G. (1993) Living with limits. Oxford University Press
- Harding, G.W. (1998) The way things are going to be. Hubbert peak & the department of energy
- Hartmann, T. (1997) The last hours of ancient sunlight. Mythical Intelligence Inc. Publ. Mystical Books
- Hatfield, C.B. (1997) Oil back on the global agenda. Nature, Vol. 387, p.121
- Hecht, J. (1998) Sudden heat. New Scientist, 28 March
- Henley, J. (1997) Rethinking Oil, 5. Aug.
- Henry, J.P., U.G. Briel and H. Bõringer (1998) The evolution of galaxy clusters. Scientific American, December, p. 24-29
- Herman, R.F. (1992) Solitary waves. American Scientist, Jul-Aug
- Hickerson, R.L (1995) Hubbert's prescription for survival, a steady state economy. Yreka, CA.
- Hildebrand et al (1991) Chicxulub crater: a possible Cretaceous/Tertiary boundary impact crater in the Yucatan Peninsula, Mexico, Geology, 19, p. 867-871
- Hinrichson, D. (1994) Putting the bite on planet Earth. International Wildlife magazine, September /October
- Hoagland, W. (1995) Solar energy. Scientific American, September, p.136-139
- Holdren, J.O. (1990) Energy in transition. Scientific American, September, p.109-115
- Holpern, P. (1996) The greenhouse effect. CSIRO, Australia
- Homer-Dixon Th.F., J.H. Boutwell and G.W. Rathjens(1993) Environmental change and violent conflict. Scientific American, February, p.16-23
- Houghton, R.A. and G.M.Woodwell (1989) Global climatic change. Scientific American, April, p.18-26
- Hubbert, M.K. (1936) Man hours-a declining quantity. Technocracy Series A, no. 8, August
- Hubbert, M.K. (1971) The energy resources of the earth. Scientific American, September, p.60-70
- Hubbert, M.K. (1974) Testimony before subcommittee on the Environment of the Committee on interior and insular affaires, House of Representative, ninety-third Congress, Serial no. 93-55. US Government Printing Office, Washington.
- Hwang,R. (1995) Money down the pipeline: the hidden subsidies to the oil industry. Union of concerned scientists, Cambridge
- Hydrogen- Gazette (1997) World oil production to peak in three years
- Institute for global Communications (1998) The fight to prevent Uranium mining in Jabiluka, Australia
- International Energy Outlook (1998) Natural gas. EIA Webmaster
- Ivanhoe ,L.F. (1995) Future World oil supplies: there is a finite limit. World Oil, October.
- Ivanhoe, L.F. (1997) Get ready for another oil shock. The futurist, January/February. Ojai, Californian
- Jackson, I. (1997) Deep waters. New Scientist, 30 August
- Jeanloz, R. and T. Lay (1993) The core-mantle boundary. Scientific American, May, p. 26-33
- Jones, D.W. and P.N. Leiby (1996) The macroeconomic impacts of oil price shocks: a review of literature and issues. Energy Division Oak Ridge National Laboratory, January 5
- Jones, P.D. and T.M.L. Wigley (1990) Global warming trends. Scientific American, August, p.66-73

- Kahn, H. (1967) World futures. Science Journal, October, p. 121-125.
- Kalhammer, F.R. (1979) Energy-storage systems. Scientific American, December, p. 56-65
- Kaplan, R. (1994) The coming anarchy. How scarcity, crime, overpopulation, tribalism and disease are rapidly destroying the social fabric of our planet. The Atlantic Monthly, February
- Kasting, J.E. (1998) The origin of water on earth. Quarterly Scientific American, , p.16-27
- Katz, M. (1971) Decision making in the production of power. Scientific American, September, p. 191-200
- Kemp, W.B. (1971) The flow of energy in a hunting society. Scientific American, September, p.105-115.
- Keyfitz, N. (1989) The growing human population. Scientific American, September, p.71-77a.
- Klemme, H.D. and G.F. Ulmishek (1998) Effective Petroleum Source Rocks of the world: stratigraphic distribution and controlling depositional factors. USGS Eastern Energy Resources Team
- Knoll, A.H. (1991) End of the proterozoic eon. Scientific American, October, p.42-49
- Kortenkamp, S.J. and S.F. Dermott (1998) A 100.000-year periodicity in the accretion rate of interplanetary dust. Science, Vol. 280, 8 May, p.874-876
- Kraan-Korteweg, R.C. and O. Lahav (1998) Galaxies behind the Milky Way. Scientific American, October, p.28-35
- Kropotkin, P.N. (1995) On the history of science: Professor N.A. Kudryatsev (1893-1971) and the development of the theory of origin of oil and gas" Conference in Moscow
- Kyte, F.T. (1998) A meteorite from the Cretaceous/ Tertiary boundary. Nature, vol. 396, p.237-239
- Laherrère, J.H. (1996) Upstream potential of Middle East in the world context presented at Oil and Gas project finance in the Middle East. IBC Dubai May 12-13
- Laherrère, J.H. (1997) Future sources of crude oil supply and quality considerations. DRI/McGraw-Hill. French Petroleum Institute conference "Oil markets over the next decades: surplus or shortage?" Rueil-Malmaison, France, 12-13 June
- Laherrère, J.H. and A. Perrodon (1997) Technologie et réserves. Petrole et Techniques (bulletin Association Francaise des Techniciens et Professionels du petrole) Jan-Fev., p. 10-28
- Larson, R.L. (1995) The mid-cretaceous superplume episode. Scientific American, February, p.66-70
- Leyhausen, P. (1969) The dilemma of social man. Science Journal , p.60-64
- Linde, A.T. and I.S .Sacks (1998) Triggering of volcanic eruptions, Nature, vol. 395, 29 October, p. 888-890
- Lisker, R. The Cripple factor. Steamshovel
- Luten, D.B. (1971) The economic geography of energy. Scientific American, September 165-175.
- MacCartney, M., (1996) Reinventing Energy. A press release from the American Petroleum Institute, Nov., 13.
- MacCleay, J. (1996) Running on empty. The Australian, 24 October
- MacDonald, I.R. (1998) Oil Spills. Scientific American, November, p.30-35
- MacIntyre, D. (1998) NON-OPEC fact sheets. Energy Information Administration.
- MacKenzie, J. (1995) Oil as a finite resource. World Resource Institute. Washington
- MacNeill, J. (1989) Strategies for sustainable economic development. Scientific American, September, p.105-113
- Maher, T.M. (1997) How and why journalists avoid the population-environment connection. Population and Environment, vol. 18, nr. 4, March

- Majewski, J. (1998) Third world development: foreign aid or free trade? The Freeman.
- Mann, D. (1988) Immigration and the U.S. energy shortage. Negative Population growth, Inc, May
- Masood, E. (1997) Energy: World oil will dry up in mid-century. Nature Science Update
- Masters, C.D. et al (1991) World resources of crude oil and natural gas, In: World Petroleum Congress, Proceedings of the Thirteenth World Pet. Congr. Buenos Aires, John Wiley &Sons, p.51-64
- Meadows, D. et al. (1972) The limits of growth. A report of the club of Rome.
- Meadows, D. et al. (1992) Beyond the Limits to Growth, Context #32, Summer.
Meier, R., J. Roundtree and M. Schaefer (1998) Oil Shock. Obele Oil Corporation. www.obeleoil.com/oilshock2.htm
- Menard H.W. (1981) Toward a rational strategy for oil exploration. Scientific American, January, p. 47-57
- Miller, R. (1989) Mass extinction. The Northwest Technocrat, 4th quarter, nr. 317
- Mills, C.W. (1958), The causes of world war Three. New York: Simon and Schuster
- Minter, J. (1996) Joy ride to global collapse.
- Minter, J. (1998) No industrial company on earth is presently sustainable. Keynote addresses by CEO Anderson and Author Paul Hawken. February, 8
- Energy Administration/ Natural Gas Monthly, July
- Morton, G.R. (1998) Carbon dioxide and the flood. www.isource.net/~grmorton/co2.htm
- Murphy, J.B. and R.D. Nance (1992) Mountain belt and the supercontinent cycle. Scientific American, April, p. 34-41
- Musser,G. (1998) Inconstant constants. Scientific American, November, p.13-14
- National Wildlife Foundation (1997) Population and consumption: redefining happiness.
- National Wildlife Foundation (1997) Population and water. September
- Newman, M. and B. Roberts (1994) A mathematical model for mass extinction. newmme@lassp.cornell.edu
- Nixon, S.W. (1998) Enriching the sea to death. Quarterly, Scientific American, p. 48-53
- NRC Handelsblad (1998) "Shell: Opec verlaat volumebeperking". 27 October, p. 17
- Odell, P.R. (1997) A critical comment on an article of Colin. J. Campbell. In an article of A.Bustani.
- Ohio Right of Life Home (1995) Overpopulation: the energy crisis
- Olshansky, S.J. et al (1993) The aging of the human species. Scientific American, April, p. 18-24
- Orr, D.W. (1994) The greening of education. Schumacher lecture, Bristol, England
- Paull, C.K. et al (1995) Methane-rich plume on the Carolina Continental Rise: Association with gas hydrates, Geology, vol.22, p. 89 P
- Peet, J. (1992) Myths of political-economic world view. Energy and the ecological economics of sustainability. Island press
- Pelli, C. et. al. (1997) The world's tallest buildings. Scientific American, December, p. 65-71
- Petroconsultants (1998) Oil production-discovery gap widens. Geneva
- Pimentel, D. and M. Pimentel (1991) Land, Energy and water. Spring issue CCN 's focus
- Pimentel, D. et.al. (1994) Renewable energy: economic and environmental issues. Bioscience, vol, 44, no. 8, September
- Pitts, J.P. Geology Prof., lecturer: Access to oil resources often leads to war. Untitled document
- Plucknett, D.L. and D.L.Winkelmann (1995) Technology for sustainable agriculture. Scientific American, September, p. 148-152

- Porter, E.D. and S.B. Brain Gentile, (1996). Are we running out of oil? Earth Day '96 Banner.
- Price, D. (1995) Energy and human evolution. Population and Environment: a journal of interdisciplinary studies, vol. 16, number 4, March, p. 301-19. Project Hartline Institute
- Rabinowitch, E.I. (1948) Photosynthesis, Scientific American
- Rappaport, R.A.(1971) The flow of energy in an agricultural society. Scientific American, September, p.117-132
- Rebbi, C. (1979) Solitons. Scientific American, February, p.76-91
- Reddy, A.K.N. and J.Goldemberg (1990) Energy for the developing world. Scientific American, September, p.63-72
- Rees, W.E. (1996) Revisiting carrying capacity: area-based indicators of sustainability. A journal of interdisciplinary studies, volume 17, number 3, January. Human Sciences Press, Inc.
- Reese, R. (1997a) Where do we go from here? South Downs Earth First, Brighton UK
- Reese, R. (1997b) Oil and the future
- Renne, P.R. and A.R. Basu (1991) Rapid eruption of the Siberian Traps flood basalts at the Permo-Triassic boundary, Science, vol. 253, p.176-179
- Repetto, R. (1990) Deforestation in the tropics. Scientific American, April, p.18-24
- Repetto, R. (1992) Accounting for environmental assets. Scientific American, June, p. 64-70.
- Reuters, Ltd. (1996) Experts see world oil dependence continuing. Dubai
- Revelle, R. (1974) Food and population. Scientific American. September, p. 160
- Ricardo, D. (1817) On the principles of political economy and taxation. Penguin books 1971
- Rice, R.E et al (1997) Can sustainable management save tropical forests? Scientific American, April, p.34-39
- Riva Jr, J.P. (1995) World oil production after year 2000: Business as usual or crisis? Congressional Research Service Report for Congress, August 18, 1995.
- Rivière, J.W.M. la (1989) Threats to world's water. September, p.48-56
- Rogers, J. (1995) The tent of Saud. Worth magazine, November
- Romm, J.J. and Charles B.Curtis (1996) Mideast Oil forever? The Atlantic Monthly Company, April 1996, vol. 277, no 4, p 57-74.
- Rose, D.J. (1974) Energy policy in the US. Scientific American, January, p. 20-28
- Ruckelshaus, W.D. (1998) Toward a sustainable world. September, p.114-120b
- Safina, Carl (1998) The world's imperiled fish. Quarterly, Scientific American, p.58-63
- Salameh, M.G. (1996) The price of oil and the future of Saudi monarchy. IAE Newsletter, spring.
- Salameh, M.G. (1997) Saudi oil power keeping Iran's economy in check. IAE Newsletter, winter
- Salameh, M.G. (1998) Oil depletion in Islamic fundamentalist economic thinking. IAE, Newsletter, winter.
- Sarnat, H.B. and M.G.Netsky (1981) Evolution of the nervous system. Sec edit. Oxford University Press, New York, Oxford
- Sassin, W. (1980) Energy. Scientific American, September, p. 106-117
- Schafer, A. and D. Victor (1997) The past and future of global motility. Scientific American, October, p. 34-39
- Schneider, E. and J.J. Kay (1994) Life as a manifestation of the second law of thermodynamics. Mathematical and computer modeling, Vol.19, No.6-8, pp.25-48
- Schneider, S.H. (1998) The changing climate, Scientific American. September, p.38-47
- Schurmann, F. (1998) Clinton's biggest crisis-- the rapidly falling price of oil. Pacific News service

- Schwarzbach, D.A. (1997) Iran's nuclear puzzle. Scientific American, June, p. 50-53
- Scientific American (1999) Special report: Revolution in cosmology, January, p.27-49
- See the facts for yourself (1997) www. intranet.ca/~gpco/neto4ah.htm
- Sepkoski and D.M. Raup (1983) Marine fossils record shows extinctions happened at regular times. Conference at Northern Arizona University
- Shykolyukov,A. and G.W.Lugmair (1998) Isotopic evidence for the Cretaceous-Tertiary impactor and its type. Science, Vol. 282, 30 October, p. 927-929
- Sjoberg, G. (1965) The origin and evolution of cities. Scientific American, September, p.55-62
- Smil, V. (1997) Global population and the nitrogen cycle. Scientific American, June, p. 58-63
- Smit, J. (1990) Meteorite impact, extinctions and the Cretaceous-Tertiary boundary. Geologie en Mijnbouw,69: p.187-294
- Smit, J. (1992) et al Tektite-bearing, deep-water clastic unit at the Cretaceous-Tertiary boundary in northeastern Mexico, Geology, 20, p.99-103
- Smit, J. (1994a) Extinctions at the Cretaceous Tertiary boundary. The link to the Chicxulub impact. In Gehrels T. ed., Hazards due to comets and asteroids: Space Sciences Series: Tucson, University of Arizona press, p.858-878
- Smit, J. (1994b) Blind tests and muddy waters. Nature, vol. 368, p.809-810
- Smith, J. (1997) Oil looks strong into the next century. The world capital market review, issue #3, March
- Sperling, D. (1996) The case for electric vehicles. Scientific American, November, p.36-41
- Spray, J.G. (1998) Impacts on earth in the Late Triassic. Nature, vol. 395, 10 september, p. 126
- Starr, C. (1971) Energy and power. Scientific American, September, p. 37-49
- Stryer, L. (1988) Biochemistry. Third edit. W.H.Freeman and company. New York
- Subroto, Dr. (1995) The oil Industry in the 21st century, challenges and opportunities. IAE Newsletter, summer
- Summers, C. (1971) The conversion of energy. Scientific American, September, p. 149-160
- Swenson, R.B. (1997) The decline of the oil age. Auto Analyst, summer
- Swenson, R.B. and F. de Winter (1996) Preparing for the impending end of the age of cheap petroleum. EcoSystems, Inc., February 12
- Tainter, J. A. (1996), Complexity, problem solving and sustainable societies. Getting down on earth, Island Press
- Takle, E.S. (1996) Lecture on Carbon cycle, methane.
- Taylor, Jerry (1993) Energy conservation and efficiency. The case against coercion. Policy Analysis, no. 189, March 9
- Tayler, Jerry (1998) Oil is no reason to stay in the Persian Gulf. ToDays' Commentary, August 27
- Taylor, John (1994) The economic effects of lower oil prices. Article Archive, Houghton Mifflin Company
- Taylor, S.R. and S.N. McLennan (1996) The evolution of continental crust. Scientific American, January, p. 60-65
- Teacher's Corner (1998) Facing the future: Economic and social impacts on population growth. www.facingthefuture.org/teacherscorner/teacher_index.htm
- Tempest, P. (1995) Oil data trends and prospects. IAE Newsletter, fall
- Trainer, T. (1997) The death of the oil economy. Earth Island Journal, spring 1996.
- Udall, R. and S. Andrews (1997) When will the joy ride end?
- Velarde, M.G. and C. Normand (1980) Convection. Scientific American, July, p. 78-93
- Viviano, F. (1995) The new Mafia order. Mojawire magazine, updated 8 January 1999

- Weinberg, C.J. and R.H. Williams (1990) Energy from the sun. Scientific American, September, p.99-106
- Weissman, P.R. (1998) The Oort cloud. Scientific American, September, p.62-67.
- White, R. (1989) Visual thinking in the ice age. Scientific American, July, p.74-81
- White, R.S. and D.P.McKenzie (1989) Volcanism at rifts. Scientific American, July, p.44-55
- Winkler Prins, Grote (1974) Paaseiland.
- Winter F. de (1996) Misinformation campaigns past and present. EcoSystems, Inc.Winston Foundation for World Peace Washington, The (1998) The crisis in Iraq: Two essays. What lessons should be drawn? March.
- Wolbach,W.S. et al (1988) Global fire at the Cretaceous-Tertiary Boundary. Nature, vol. 334, p.665
- Wortman, S. (1976) Food and agriculture. Scientific American, September, p.31-39.
- Wysession, M, (1995) The inner workings of the earth. American Scientist, March-April.
- Yergin (1997) A global fuel in its own right. The WorldPaper (US)
- Youngquist, W. (1997) Myth and realities of mineral resources. Chapter 27 from GeoDestinies. National Book Company
- Youngquist, W. (1998) Spending our great inheritance -- then what? Geotimes, July 1998,p. 24-26.
- Zerzan. J. (1994) Future primitive. Anarchy magazine, Columbia, MO
- Zetsche, D. (1995) The automobile: clean and customized. Scientific American, September, p. 76-80.

August 1999 Dr Tom de Booij Koningsweg 45 3743 ET Baarn The Netherlands
Dear Reader, Herewith I sent you a print of my homepage: www.egoproject.nl. Until now I got over 500 visitors on my homepage since 8 April 1999, but practically no comments or critical remarks. I selected 50 addresses of persons and institutions that might be interested in my homepage. It reads easier when the text is printed out. Maybe by this way I will get some reactions.Some facts in my article are already outdated. On page 17 of the main article we can read: "In 1960 was the ratio of the richest 20% to the poorest (of the world population) 30:1, 1991 was the ration 61:1!"In 1997 this ratio was 74: l. Our prediction in April 1999 that the oil price of 10 dollar per barrel will go up was however correct. On page 35 we wrote:" It is quite possible that the price will rise soon to 16-18 dollars per barrel". (Actually the price is at the moment around 19 dollar per barrel).
As you will see I made a trip around the world to see and feel what was going on in three places: Easter Island (Chile), Northern Territory in Australia and Sarawak (Malaysia). I have chosen Easter Island as a metaphor for the future of our planet. The two other locations I have chosen to see if the gatherers and hunters (the Aboriginal and the Penan tribes) could give us some hints to survive a future disaster.
To my great disappointment I experienced a complete other picture then I had imagined. See for details my third and fourth travel report (page 3-8 of the travel reports). The so-called civilized world has nearly wiped out the culture of these gatherers and hunters. The Aboriginal with alcohol and the Penan tribe by destroying their home: the rain forest.
But there was also a sunny side during my trip: the visit to Easter Island in the middle of the Pacific Ocean. I expected to see a barren island with some remnants of the vanished culture: the stone statues. To my surprise I found in and around the town Hanga Roa a happy population of nearly 3000 people surviving the hardships of a destroyed civilization 300 years ago. After every winter, spring will come. Over the remnants of a wrecked civilization new offspring's will come

up. I have described my experience in my first and second travel report. (page 1-3 of the travel reports). With my friend Peter Delahay, coordinator of the Foundation Vulcanus, I will return next year to the Easter Island during their yearly festival Zapati. We will also meet our Swiss friend Jozef Schmid, who lives since 8 years on the island. Jozef is making a study of the history and their people who survived the downfall of the civilization, since the Dutchmen Jacob Roggeveen landed on the Island on Easter day 5 April 1722. Maybe this will give us some ideas how to survive next century.
Barely returned from my world trip, I had a shocking experience in my home country the Netherlands. In chapter 14 of my main article (see page G1-G2) you will find my experiences and activities with the "Reizigers" (Travellers, Dwellers). The Dutch authorities have just passed a law that these originally nomadic people are not anymore considered as a minority group with special rules. In Leiden, I have together with the "Reizigers" fought against the project of the authorities to disperse this settlement into smaller camps. We succeeded that there will be only displacement possible when it is not against the will of the "Reizigers". But what happened on Tuesday 22 June 1999. (We call it Black Tiuesday from now on). With a police force of 150 men, bulldozers (a police helicopter tW "-urw.g:10 hours over the camp) they demolished a caravan of a woman living with her two daughters. The reason of this brutal act: they had no license to build this caravan. I went to the camp and watched this terrible scene. I even got some blows with a rubber stick from policemen. It was a terrible experience. It proved to me that we are living in a strange world.
My feeling is that we are - in our so-called western civilized world - all sitting in a train who is driving with an exponentially accelerating speed towards a brick wall. Unfortunately there is no driver on the train who can stop the train before smacking into the wall (see on page 10 of the main article a quotation from Jacques Cousteau). Jumping out this train means suicide. I do not see a way to lead the train to another track and avoiding disaster. All this is very frustrating. T,he only thing left over is to describe the process of the geological sixth extinction on this planet earth (see link 5 to the main article, pagel5-20 on the geological five massive extinction's of living species on earth). This I have done in my article: "Where is our planet earth heading to in the next century".
Maybe I am deadly wrong with my statements, therefore I am looking forward to get reactions especially from people who are totally disagreeing with my ideas and are finding some loopholes. As a geologist I should accept the bare fact that when a living thing grows, it will finally die like a tree, it could not grow forever towards the sky. The second law of thermodynamics never takes a holiday! (see page 2 of the main article and link 2 to the article page 3-7).
Anyhow I hope you will read my paper and hear something from you.With my kindest regards
Tom de Booij

Comments on the EGOproject:
Albert **Bartlett** (professor in physics, University of Colorado)
Thanks so much for your writing on sustainability. It would seem that the people on Easter Island have established a sustainable society out of the necessity of their circumstances. We can probably learn from them. Your book looks to be comprehensive and very thoughtful.
Roger **Blanchard** (associate professor in chemistry, Northern Kentucky University)
It is nice to hear from you. I have something that you might be interested in posting on your website. I've just completed a paper entitled "Depletion Rates of Major North Sea Oil Fields."
Richard **Duncan** (Institute on Energy and Man, Seattle)
Thanks for your itinerary information. An ambitious, and worthwhile, journey indeed. A bit like Darwin's, 1832-1837. From 1981 to 1992 I journeyed to some 5o countries. (…) My goal was to see for my self , first hand, what prospects are for global industrialization, a la 'USA' style. Bottom Line Finding: Near zero (0)! This conclusion is defined by the Olduvai theory.
Tommy **Dye** jr.

Very interesting web page I hope you continue your work.
Jay **Hanson** (journalist, Hawaii)
I just took a quick look. My first impression is that you have put together a lot of excellent information --
suite a few things I didn't know. I am trying to finish a project against a deadline right now, but expect to be able to return in a couple of weeks and read the entire site. Thanks for all your hard work,
Craig Bond **Hatfield** (emeritus professor in geology University of Toledo)
I enjoyed reading it, and I am impressed with its breadth and depth. I think that this work should be published in a widely-read outlet. It will have to be carefully edited for this, because of somewhat awkward writing, which, I assume, merely reflects that English is not your first tongue. Your work is nevertheless clear, strong and very important.
I continue to hope that the work by the few of us who are concerned with future energy supply can inspire industry and governments to plan for the coming oil crisis via accelerated research on and development of alternative energy sources as well as via more efficient use of conventional oil fuels. But time is getting short , and society is not very receptive to the concept of finite natural resources and all that it implies.
Andy **Homer**
There is far too much analysis out there of what is wrong with the world. Much of it is very well researched, often containing information I was unaware of. It is all very interesting but where it nearly always falls down is in the analysis of what needs to happen for the situation to improve. These analyses range from the very complex descriptions of remedial measures, via extremely deep explanations of some leading-edge science and technology (so much so that I often forget the purpose of the discourse--as it seems the author has too), through various levels of alternative ways of extending the life of civilization, down to the downright stupid (e.g. zero-point energy). Only very rarely does someone capable a decent analysis of the situation seem to be able read through their own work or understand what they themselves have written before suggesting solutions. I can't describe how pleased I was to see your conclusions. In fact there was only one short sentence that could be called a proposal for a solution: 'We must leave our homes, our cars, our factories and all our luxury we have worked so hard for."
Perfect. Why make it more complex than it already is? I would love to be able to keep all the toys of technology, and the lazy lifestyle it engenders, but I realize that it is no possible.
Jean **Laherrere** (oil geologist. Advisor Petroconsultants, Geneva)
I have finished reading your paper and I wrote a lot of notes on the sides. It is fascinating and complete. I will send my comments soon to you. It should be constantly improved and kept up to date. I believe that it should be read by all geologists and I asked my friend Alain Perrodon (who wrote many books and papers) to write a review of your paper in Geochronique magazine of the Societe Geologique de France where he is a active writer. At my request he did the review of Walter Youngquist's book "Geodestinies" few months ago.
Matthias **Nolting** (Berlin)
Indeed an interesting survey about our evident upcoming crisis. Why is it named egoproject? Because it is anthropocentric? Since mankind is dominating earth's nature in such an effective way, the center of the problem is "we". The problems are clear, technically we will not basically solve it, just find small solutions, but it will be hard to bring down overpopulation and profit maximized exploitation. With a profit driven effectively the propulsion of worlds exploitation will continue until it reaches our gardens, our homes, ourselves. Imagine a huge vehicle. Its heavy rollers squeeze everything on its way. Economy efficiency is the motor and poverty is the slope that becomes exponentially steeper. Some are enjoying the speed, some jump off, some have fallen down, some try to break with their fingernails... But everyone has the idea of a sudden stop.
David **Pimentel** (professor in agriculture, Cornell University).Thank you very much for your letter and copy of your work on WHERE IS OUR PLANET EARTH HEADING TO IN THE

NEXT CENTURY? I feel that you have produced an outstanding book and I hope that it is widely read throughout the world. I feel that your section on world oil is extremely well done. When we run out of oil, the impact on the world agriculture and all other aspects of society will be catastrophic. If you have not seen it, the book by Walter Youngquist on GEODESTINIES is excellent. Your section on world food is very good. One number that I did not see was the recent World Health Organization report (1996) indicating that more than 3 billion people are alnourished worldwide. This is the largest number and proportion ever. Again, thank you very much for sharing your work with me
Richard **Reese**
It's so funny -- you care deeply about the Earth and future generations, you devote years to study, you make astonishing discoveries -- and nobody wants to hear about them, and everybody resents you for talking about them. Hee! Hee! You develop a deep appreciation for the stunning stupidity of the citizens of industrial civilization. I think that we should respond with celebration! Imagine if there had been ten times more oil, gas, and coal -- the population explosion would continue, the destruction of ecosystems and species would continue, and the result at the end of the game would be a complete horror. It is so wonderful that civilization will end before the birds are all gone, before the trees are extinct, before all of the fish have been eaten. Rejoice! We have lived like complete monsters, and soon we will pay the price. That is fair and right. In all of your studies, have you ever read of a culture more miserable and insane than our own? I haven't. What could possibly be worse than the status quo? Its passing will be a great healing -- if we can break free from the 10,000 year cycle of repeated mistakes.
Ed **Renshaw** (Department of Economics, University at Albany)
It was nice of you to send me a copy of EGOproject, which contains a lot of valuable material and interesting quotations and reference. If there is a concerned response from other recipients of EGOproject I believe that you ought to encourage some of the younger responders to establish a collective website to monitor some of the economic and financial implications of a possible peeking out of oil production the next decade. Some brief summaries of ongoing research and participating home pages might be helpful to concerned citizens as well as economic and geology professors and students.
Ron **Swenson** (developer renewable energy)
You talk appropriately about the coming brick wall, but you can quantify that far better with a few facts. If anything, you are not clear enough about how serious the coming oil crisis will be in that regard. The facts are before you on our website. As Dr. Campbell says, "Of course, our numbers are wrong. *But* please tell me, BY HOW MUCH?"
Mathis **Wackernagel** (Ecological footprint)Thank you for your email with a lot of interesting facts. Best wishes and keep up your excellent work!
John **Zerzan** (journalist and activist, Eugene, Orogon)Thank you so much for EGOproject, a book that covers such a lot and a passionate and in depth way.
PS Ed Renshaw suggested me to establish a **collective website** of people concerned about the future of
our world. Well this maybe the first step?

2000.
Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Donderdag 6 januari Brief van oud-minister president A.A.M. van Agt
Geachte heer De Booij, Bijzonder(aangenaam) verrast was ik toen ik onlangs uw kloeke document over het EGO-project ontving. Ik herinner mij inderdaad nog dat u op de eerste kerstdag van 1971 als voortijdige Drie Koningen mij in Nijmegen kwam bezoeken. U zult begrijpen dat het mij nog niet mogelijk is geweest het document echt te bestuderen. Ik heb er

alleen in kunnen grasduinen en dat heeft mijn interesse al naar een hoge temperatuur opgedreven. Het onderwerp van de studie is boeiend en inderdaad hoogst relevant voor de blijvende bewoonbaarheid van onze planeet. Ik hoop mijn studie binnenkort te kunnen aanvatten. Hartelijke groeten Van Agt.

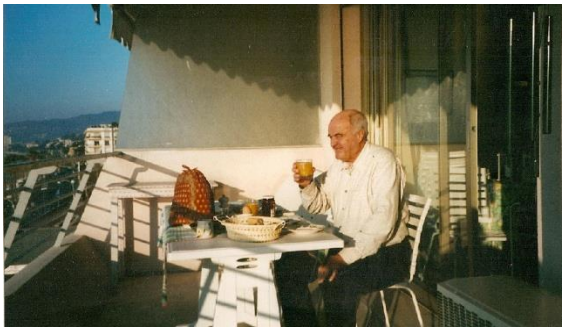
Een weekje Cannes

Zondag 9 januari 2000 Brief van mijn tante Engelien
Beste Tom, Wat heb je me blij gemaakt met de toezending van je beschouwingen over de toekomst van onze planeet. Niet omdat die zo rooskleurig zijn, maar meer omdat het belangrijk is dat er wat meer zinnige maatregelen genomen worden. Nooit heb ik beseft dat er van olie zoveel afhing. Uit een ver verleden herfst herinner ik mij dat ik mij als kind ongerust maakte over een krantenartikel waarin stond dat de steenkolenvoorraad ooi! eens op zou zijn. In 1970 of zo en ik bedacht dat ik dan nog best in leven kon zijn en keek naar de snorrende kolenkachel. Maar men stelde mij gerust: er zouden tegen die tijd wel nieuwe mogelijkheden zijn ontdekt, en ik dacht er niet verder over na. Omstreeks 1950 kreeg ik weer last van toekomst-zorgen, nu in verband met de toename van het autoverkeer. In dat jaar kon je per auto naar de Bijenkorf gaan en voor de ingang parkeren; vijf jaar later werd het steeds moeilijker om een plekje te vinden op het parkeerterrein op het Rokin. Wat later maakte ik mij boos over Den Uyl die het zou toejuichen als elke Nederlander zijn eigen auto had, en in 1968 was het Gijs van Hall (weer iemand van de PVDA) die aan Mies Bouman zei dat het niet goed zou zijn de binnenstad van Amsterdam autovrij te maken, "want dan zouden de artsen hun patiënten niet meer per auto kunnen bereiken". Daar ik wist dat veel binnensteedse artsen allang per fiets gingen bij gebrek aan een parkeermogelijkheid voor hun auto vond ik dat een nogal belachelijke opmerking en het viel me van Mies tegen dat ze dat niet scheen te weten. Ik geloof dat ik sindsdien niet meer op de PVDA heb gestemd, maar overigens stelde ik mij niet erg actief op, al bleef ik erg bezorgd over de toekomst van onze leefruimte. Ik werd wel lid van Milieudefensie etc. en steunde diverse projecten, maar ik: had (en heb nog altijd) het gevoel dat alles eerst vee! erger moet worden, willen er adequate maatregelen genomen worden. Ik geloof dat dat een beetje een marxistische gedachte is, er staat mij iets bij over "Verelendung", maar daar ga ik nu maar niet op in. Ik hield er we! het gevoel aan over dat je niet bij politici moet zijn voor een vooruitziende blik. Moeilijkheid is wel, dat de rijke landen die het voor het zeggen hebben voorlopig nog wel voort kunnen, terwijl er heel veel gebieden zijn waar de ellende al toegeslagen heeft. Maar dat weet jij beter dan ik. In ieder geval zou jouw actie, waarop je dus nogal wat respons hebt gekregen, ertoe kunnen bijdragen dat er nog bijtijds wat gedaan kan worden. Ik vond je uiteenzetting heel interessant. Het meeste zeg je over de olie, maar het overzicht over andere mogelijke bronnen is een waardevolle aanvulling. Eén opmerking nog: je bent heel kort over de atoomenergie. Hoe zit het eigenlijk met de vooruitzichten voor kernfusie. Ik sprak iemand over jouw verhaal en die zei onmiddellijk dat hij zich nergens zorgen over maken want dan zou de kernfusie alles wel overnemen. Ik geloof niet dat hij nou zo'n erge expert was, als ik het goed heb had hij er in 1986 iets over gelezen, maar ik weet er te weinig van om enige repliek te geven! Maar zolang die atoomenergie volledig afhankelijk is van plutonium, komen we dat dat betreft ook in een

schaarste terecht. Bovendien: ook al zou het met de energievoorziening meevallen, dan blijven nog de gevolgen van ontbossing en het gebrek aan water enz. enz. Ik. zend hierbij wat recente bladzijden uit mijn krant, misschien heb je er wat aan, misschien vind je het allemaal te oppervlakkig, stop het dus in je archief of in de prullenbak. Met de beste wensen voor jou en Adrienne, Engelien.

Maandag 24 januari - maandag 14 februari .Reis naar Paaseiland met Peter Delahay

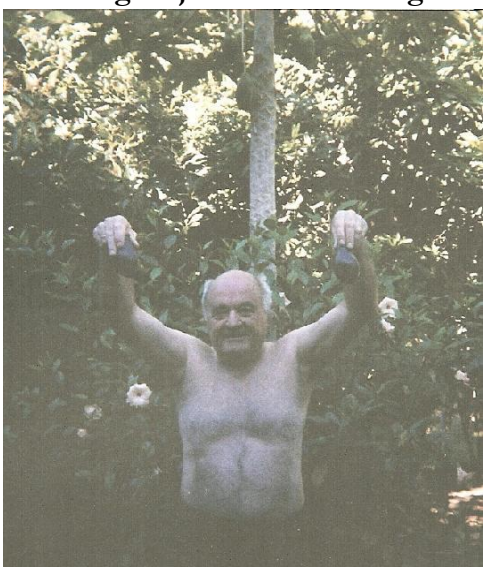
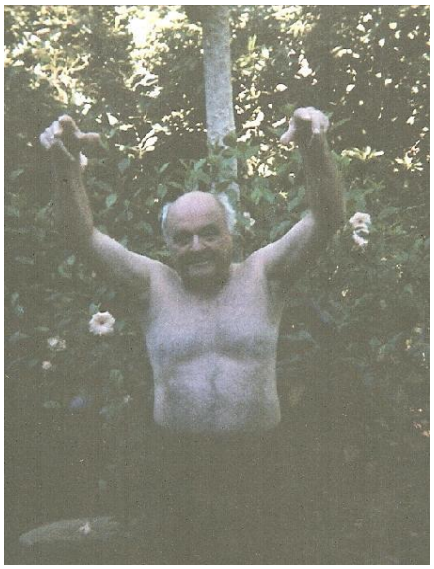

Eindelijk kan ik de vruchten los laten hier op het paaseiland, na langdurige intensive discussies met Peter Delahay

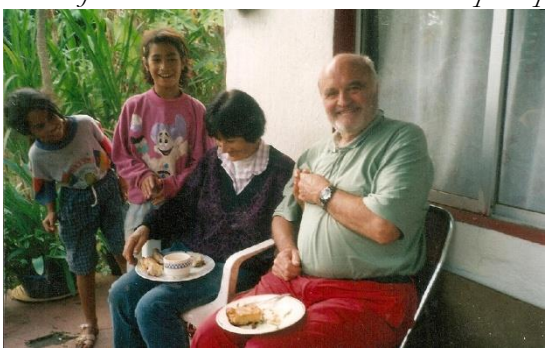
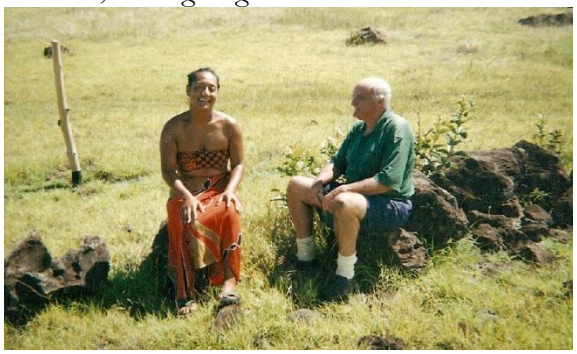

Links: Hier zit ik naast Celestine, een vrouw van het Paaseiland, die met me wilde trouwen. Rechts: Ik leer hier het dialect van het Paaseiland.

Links: Francis,een fransman heeft een schone eiland bewoonster Piru getrouwd. Rechts. Een krijger wordt weggedragen ,die gewond is geraakt bij het afdalen op een boomstam van een steile helling

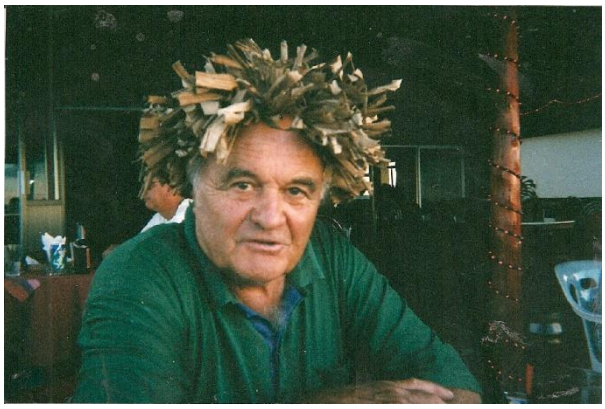

Links: deze auto rijdt nog op het eiland; Rechts: de traditionele hoofdtooi van het Paaseiland

Stichting Vulcanus, waarvan Peter Delahay voorzitter is, heeft deze reis geheel voor haar rekening genomen.

Maandag 7 februari Brief aan Adrienne

Liefste van mij. Ik kan niet op van blijdschap .Vannacht met Peter op de Teravaka met auto 507 meter. De zon onder en op zien gaan. Prachtig uitzicht 36o graden .Wij zijn echte vrienden geworden voor het leven Er hebben elkaars diepste punten gevonden. Je krijgt een totaal ander mannetje terug. Toen ik over je sprak begon ik te huilen en zei tegen Peter: Ik hou zoveel van mijn schat. Ton chou.

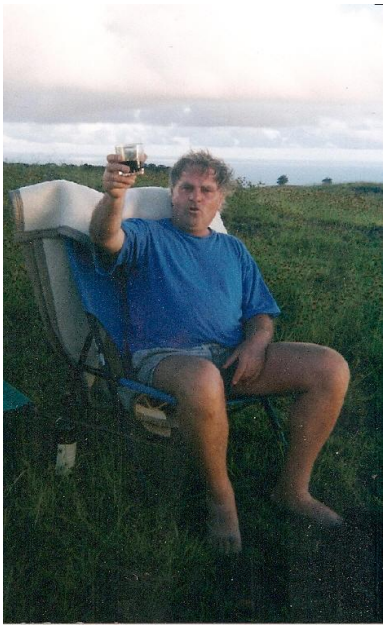

Peter (links) en ik hebben de nacht doorgebracht op de hoogste berg van het Paaseiland Teravaka 507 meter

Uitleg van mijn tatoeage op linker bovenarm

Op het Paaseiland (Rapa Nui) was tussen de jaren 400- 1500 AD een cultuur die Grote Stenen Beelden hebben opgericht (Moai). Toen echter ze de laatste boom hadden gekapt en geen voedsel meer konden bemachtigen zijn ze elkaar gaan opeten. Twee clans bestreden elkaar (de grote en kleine oren). Aan het eind van de 17e eeuw waren ze moe van de strijd en bedachten een manier om een gezamenlijke stamhoofd te benoemen. Op twee eilandjes aan de Zuidwest kust samen elk jaar vogels hun eieren uitbroeden. De inwoners van het dorpje Orongo hielden elk jaar een competitie. Wie het eerst een ei aan wal bracht werd hij of een van zijn clan het opperhoofd voor de duur van een jaar. (het was zeer gevaarlijk sterke stroom en een zee vol met haaien). Ze aanbaden de scheppingsgod MakeMake. Ze maakten petroglyphen met de vogelman : tangata

manu.(zie onderstaande figuur). Het was een decadente cultuur die na 100 jaar ineenstortte.

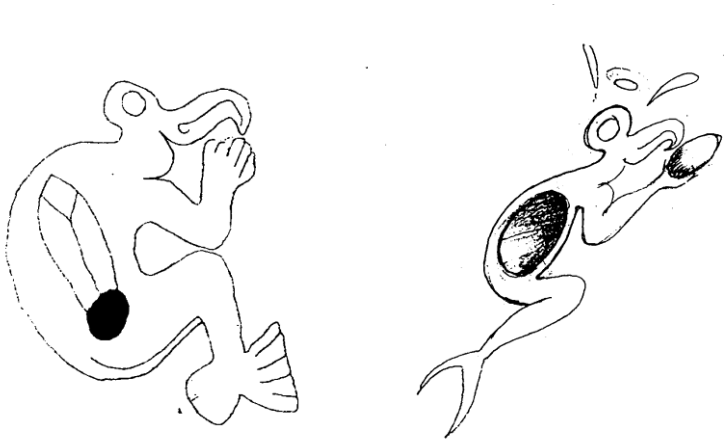

Links: de vogelman (tangata manu); Rechts: de tekening, die als voorbeeld diende voor mijn tatoeage.

Geïnspireerd door deze vogelman (links) heb ik gevraagd aan André Pakarati een tatoeëring op mijn linker boven arm aan te brengen. We hebben eerst samen een tekening gemaakt (rechts) De reden van linkerarm is gelegen in het feit dat deze arm ontvangt en de rechterarm moet geven. Op mijn linker bovenarm bevindt zich een steeds iets groter wordende moedervlek (misschien een potentiële haard van huidkanker). Aangezien ik voel dat ik deel uit maak van een westerse cultuur die duidelijk sporen van kanker vertoont, leek mij dit een goed beginpunt van de tatoeage en wel in het lege gat midden in het lichaam van de vogelman. De voeten van de vogelman heb ik zo laten tekenen dat het weergeeft de verminkingen die bij sommige mensen zijn aangebracht door het slikken van hun moeder van het slaapmiddel Softenon. De snavel van de vogelman is zo vergroeid dat deze niet meer in staat is om de eieren open te breken. Het ei dat hij vasthoudt kan hij alleen maar weggeven. We leven momenteel in de herfst van onze cultuur en het enige wat we kunnen doen is het maken van eieren die in het voorjaar moeten uitkomen als onze cultuur wordt vervangen door een andere cultuur. Het aureool boven het hoofd van de vogelman geeft aan dat onze cultuur denkt dat ze God op aarde vertegenwoordigen en in naam van hem miljoenen mensen afslachten die ons geloof niet willen aannemen. De twee grote zweetdruppels zijn het symbool voor het angstzweet dat hem uitbreekt omdat hij onbewust voelt dat zijn macht hem uit de vingers glipt. De eieren die ik ga aanmaken zouden de drie lege ruimten van het getal 2000 moeten opvullen.12.12 uur van de 12 -2- 2000 was Andre klaar met de tatoeage. Hij was er ongeveer ruim een half uur mee bezig geweest. Tijdens de tatoeage hield zijn vriendin Clementine mijn hand vast en zei tegen mij: "relaxe". Mijn vriend Peter heeft een horoscoop getrokken van het moment van tatoeage. Hij kwam tot de volgende analyse: Waterman als ascendant, Uranus in ascendant. In het 4de huis: Saturnus conjunct maan. Bevrijdend waar oude structuren uit het ouderlijk huis (4de huis) worden losmaakt, door maanenergie. Diepe emoties die nu vrij komen omdat daar tot heden geen mogelijkheid was toe was. T om de Booij, zondag 20 februari 2000.Na paaseiland nu in mijn 15e dag na mijn 2e geboorte op 12.12 2 februari. 2000 Alles nieuw! Teruggekeerd 16 februari. Nu is het moment dat mijn kamer is opgeruimd en ik afstand heb gedaan van de Stichting Vulcanus. Gisteren met Peter een sessie gehad waarin we tot de slotsom zijn gekomen dat de doelstelling door de geldschieter Arend ter Horst niet worden nageleefd dus het einde verhaal is.

Woensdag 16 februari Brief van Directeur Evangelische omroep drs A.H. Knevel

Geachte heer De Booij, Hartelijk dank voor uw bemoedigende opmerkingen en het artikel. U zult het mij niet kwalijk nemen als ik u zeg dat ik het nog niet helemaal heb gelezen. Het is een materie die mij buitengewoon interesseert. Ik houd uw stuk gaarne in mijn bezit om het te

gebruiken, mocht er een onderwerp in Het Elfde Uur besproken worden dat een link heeft met datgene wat u schrijft. Met vriendelijke groet .

Vrijdag 17 t/m maandag 20 maart Heren 2 naar Portugal Een pamflet voor mijn golfmakkers Subject: THE BOOMERANG GOLF STICK

Dear fellow citizens of this planet Earth, players of the wonder team Anderstein, I am delighted to introduce the boomerang golf stick to night to you. As a guru I am living in a spiritual world. l am especially interested to get some insight in the inner strengths of you as a passionate golf player. During a game of golf, it is quite possible to observe the behavior of your fellow players. It is not entirely possible to dig in the subconscious world. I will present you tonight a view on the inner world.

Links: Het Heren team 2 van golfclub Anderstein, voor het clubhuis van Villamoura, Portugal. Rechts: heerlijk visrestaurant

Links: Hier ben ik als goeroe verkleed voor mijn golfvrienden. Rechts: Mario Dommering wordt hier door mijn ingezegend

Every act, every golf shot, every thought, is thrown back on yourself. The boomerang stick will help you to counterpart this returning act, golf shot or thought. It will clean your mind in order

to achieve an effortless act, golf shot or thought. The first thing is to know yourself or your fellow player or your companion of life which you play the most famous indoor sport. It is all written in the stars. I have as a guru a special contact with the stars. They gave me your birthdays, birth time. I am deeply privileged to offer you your horoscope. This is still quite superficial, but fortunately I have more data on your inner strength's, but these are so personal that I prefer to teil you these data under four eyes and I hope you keep them as very confidential. Well, I wish you three more wonderful golf days and I hope that all I told you today will help you to enjöy the game. The stars told me that you would also enjoy the game during the coming competition in the Netherlands. As you already know rny trademark is:" *Ask* me a *question/guarantee an answer"*. I also will guarantee it will be honest even if it is unpleasant. Enjoy your game of golf, play the bali as it lies and do not cheat. . Tom de Booy Golf Guru of the wonder team Anderstein 2

Zaterdag 15 april Reiki 1e graad gehaald bij Alida Bos. Begin nieuwe periode ! Astronomie en remote viewing, alle 'occulte krachten' in harmonie brengen met de originele wetenschap. Ik zie dat mijn handschrift veranderd is ronder minder spichtig. Nieuwe krachten worden wakker in mij.

Vrijdag 25 april 19.30 Brief aan mijn kleindochter Sascha

Lieve schat van mij, Een Chinese keizer loofde een prijs uit voor degene die het mooiste schilderij kon maken. Een groep vroeg alle spullen om een mooi schilderij te maken zoals verfkwasten, verf. De andere groep vroeg alleen maar schoonmaak middelen, zoals schrobbers, schuurpapier en afbijtmiddelen Ze kregen 3 weken de tijd om hun werkstuk te maken. Ze werkten in een grote hal gescheiden door een groot gordijn. Na 3 weken ging de keizer kijken wie het mooiste schilderij had gemaakt. Hij ging natuurlijk naar de groep, die om verf artikelen had gevraagd. Het was een verblindend mooi schilderij en had natuurlijk geen verwachting over het schilderij van de andere groep. Toen hij het gordijn opzij schoof tussen de twee concurrerende groepen en zag tot zijn verbazing het prachtige oog verblindende schilderij van de eerste groep. Dit werd weerkaatst in de glad geschuurde muur van de schoonmaakploeg. Door de weerkaatsing werd het originele schilderij veel mooier. De felle kleuren werden zachter en mooier. De weerkaatsing had iets toegevoegd! Waarom wist de keizer niet, maar de laatste groep krijg de prijs, een groot stuk land om hun rijst op te verbouwen. Begrijp je wat hiermee bedoeld wordt, Sascha. Ik leg het wel uit als je het niet begrijpt want het is een heel mooi verhaal voor ons leven. Vandaag ben ik een heel klein vlindertje want ik weerkaats je mooie kleuren en grootte van jouw vlinder. Dag lieve schat Opa .

Vrijdag 25 april 22.55 Brief aan Sascha

Lieve Sascha, Dit is ons leven, je wilde weten wat ik hier mee bedoelde. Ik zal proberen het je uit te leggen. Iemand zegt iets, dat is hetzelfde als de groep dit het eerste schilderij maakt, dat is mooi maar wie het mooie schilderij ontvangt moet er ook iets mee doen. Je kan het mooi vinden, maar dat is niet genoeg je moet iets teruggeven van al het moois dat je hebt gekregen van de andere groep. Dus als je dankbaar bent voor de liefde die de ander je hebt gegeven straal je iets terug. Deze liefde heeft de keizer gezien en daarom is het belangrijk voor ons leven. Mijn uitleg is denk ik nog te moeilijk, maar als ik het nu al kon uitleggen hebben we niets meer te e-mailen. Ik ben daarom begonnen met iets wat we samen niet goed kunnen begrijpen. Je vraag van wat is dat voor ons leven was weer precies Sascha. Je weet waar we het niet weten en daarom kunnen we zo goed met elkaar praten, we zijn samen bezig om te zien waar we het niet begrijpen. Je ziet, we gaan beginnen met lange e-mail gesprekken.. Heerlijk als je niet begrijpt want dan hebben we weer heel veel stof om te e-mailen, want dat is gezellig en laat zien dat het heerlijk is om met elkaar te babbelen. Liefs van je Opa. Wat een mooi kantlijntje het lijken wel vlinders. Mijn vlinder gaat nu slapen en weet niet wat hij morgen is maar wel een die kan vliegen, hoop ik .

Donderdag 4 mei Saturnus loopt de door de huizen, nagegaan. Onthullend vooral wat er allemaal gebeurd is in 12 e huis. Relatie met Peter weer vernieuwd. Was hoog nodig. Nu in de gaten waarom de mensen allemaal op mij afknappen! Hun inspiratie wil ik in mijn vorm onderbrengen, waardoor ze afhaken. Dit mechanisme is dodend voor de opbouw van een relatie.

Het nieuwe project is om mijn levensloop en dat van mijn grootouders en afstammelingen te leggen naast de egologische gegevens.
Vrijdag 5 mei. Cluster van zeven planeten. Hele bijzondere dag. Computer virus slaat toe ook bij mijn computer, kan geen email meer sturen omdat ik de naam van het virus had gebruikt als onderwerp. Peter was zeer op zijn praatstoel heeft met Adrienne en mij de horoscopen van de hele familie getrokken Jacob nog 2 weken en dan kiest hij een nieuwe weg dood/leven, allebei mogelijk.. Indrukwekkend wat de horoscoop allemaal kan. De verhouding met Peter weer optimaal.
Zaterdag 6 mei Computer werkt weer, prachtig weer, stug door met horoscoop.
Vrijdag 12 mei Belangrijke dag aardstralen door een deskundige aangetoond op de plek waar ik dacht dat ze waren. Bed verplaatsen. Op mijn werkplek een goede plek gevonden. Naar begraafplaats uitzoeken plekje voor ons. De egologie gaat heel goed. Goed contact met Els Kikke, vriendin van Peter. Ook met Peter weer alles in orde. Eigen kracht vinden de brug is geslagen ego naar neuro naar astrologie.
Zondag 14 mei 6 jaar geleden bombardement Rotterdam 1940. 13 mei 1515 ramp van ontploffing vuurwerkfabriek Enschede. Ontwenningskuur optekenen wat gedronken: lunch 1 1/2 klein glaasje sherry s middags 2 kleine pils, glas wijn en pils Concertgebouw, 1/2 glaasje wijn bij thuiskomst. weinig geslapen, het werd hoog tijd.
Zondag 14 mei Brief aan Sascha
Lieve vlinder, wat was het een mooi gezicht twee dartelende vlinders die bezig waren om weer heel veel nieuwe vlinders te maken. Je hebt de verschrikkelijke beelden wel gezien op TV. Het is weer goed om dankbaar te zijn dat je huis en je familie er nog is. We vinden het allemaal zo vanzelfsprekend, dat dachten de mensen gistermiddag toen ze lekker in hun tuintje zaten met een kopje thee en zagen misschien ook vlinders. Maar over 60 jaar staan daar op die plek weer huizen en zitten daar weer mensen in hun tuintje te genieten van het mooie weer. gek idee. Kijk maar eens in je geschiedenis boekje en zie wat in het hartje van Rotterdam op 14 mei 1940 is gebeurd. Vandaag precies 60 jaar geleden! Nu lopen daar weer mensen langs de boulevards op de terrasjes een pilsje te drinken. Dag lieve vlinder wat voor kleur is jouw vlinder die van mij is helemaal rood met zwarte stippen, je begrijpt misschien waarom Opa

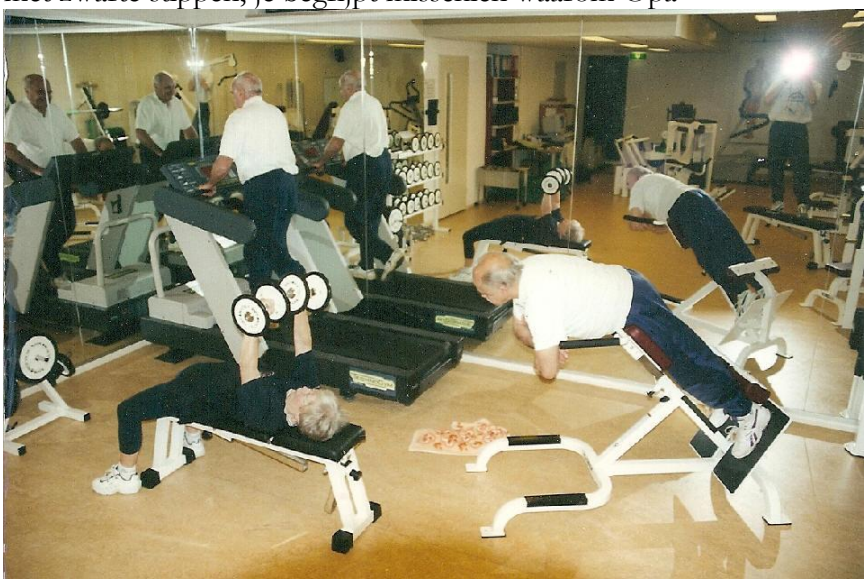

Fitness centrum in Baarn, waar ik 1 x per week ga trainen.

Maandag 15 mei Peter op bezoek, goed gesprek. Ik probeer hem steeds bij de les te houden, dat lukt wel.3 vermout,1 whisky, 2 glazen wijn, nog geen jenever. Toch wel moeilijk even doorzetten
Dinsdag 16 mei. Met eigen horoscoop begonnen, zien waar het niet klopt. Graf besteld nr IV - 14 - 8! Goede pianoles.
Zaterdag 20 Mei. Kop in het Telegraaf: Minister Netelenbos optimistisch over

maatregelen:

'Files in 10 jaar vrijwel opgelost'

Zondag 21 mei Opeens gevoel dat ik dit moest schrijven, leer van de transits van de buitenplaneten en de invloed op de generatie, telelogische egologie. Dit is de eindfase van mijn leven het sluitstuk. Voor kampbewoners brief geschreven aan raad gemeente Baarn.
Maandag 22 mei Uranus-Saturnus. Het begint te dagen het collectieve onderbewuste. Alles is met alles verbonden.
Dinsdag 23 mei Teleurstellend bezoek. Peter na 2 uur werd ik op straat gegooid, had afspraak met zijn vriendin Carole. Toen een hard email gestuurd..
Woensdag 24 mei Gisteren heeft hij er een teruggestuurd, die nog harder was. Hij gaat zijn weg.
Donderdag 25 mei Er slecht op geslapen. Belangrijke dag. Breuk met Peter. Ieder zijn weg.
Vrijdag 26 en zaterdag 27 mei. Triest over het feit van de breuk met Peter.
Zondag 28 mei Zwaar gedroomd over Peter dat hij zijn afspraak niet na kwam. Het grijpt dus wel diep in. Volle kracht vooruit met mijn egoproject. Eerst Pluto en maansknopen van de familie. Hele interessante dingen komen dan aan het licht, stug doorzetten,.
Woensdag 31 mei Geen antwoord van gemeente Baarn. Leny Terpstra verjaardag Goede email van Peter. Ieder zijn eigen weg. Hij is eindelijk eerlijk geweest in zijn antwoord. Nu zelf weer eigen weg. Te beginnen met Cheiron.
Donderdag 1 juni Dag van inkeer, opgeruimd. Waar te beginnen. Tijdperk met Peter gisteren afgesloten. Nieuwe fase: Cheiron de wonden uit het verleden nagaan.
Vrijdag 2 juni Heel veel verdriet voor het einde met Peter. Nieuwe maan Van Els goed beeld van Peters horoscoop. Dat laat zien dat het goed is om er mee gestopt te zijn. Beter ten halve. Vannacht slecht geslapen. Boek gelezen over nieuwe maan, staat in 12 graden Tweelinegn dus bijna op mijn geboorte nieuwe maan.
Zaterdag 10 juni Heerlijke dagen met kleinkinderen. Rechter elleboog pijnlijk. Peter alles goed. Nu volop met de heren van de huizen.

Met de kleinkinderen op de golfclub Sybroek (Twente)

Woensdag 14 juni. Jaar geleden thuis gekomen van wereldreis. Veel veranderd. Nu thuis blijven er gebeuren gekke dingen met mij. Nu weer de Maya kalender 13 manen in een jaar.

Maandag 26 juni. Verslag golfwedstrijd van zuster Hedwig Brouwer van Molenweide Boxtel

Deze datum was ons Golfsters al een paar maanden bekend. Wedstrijd spelen in St. Oedenrode, met de bewoonsters en bewoners van woon-zorgcentrum Emmaus, Simeonshof en Molenweide. Vorig jaar ging de wisselbeker naar Simeonshof en nu hoopte wij ze terug te verdienen. Het was een mooie middag, zoals bij eerdere bijeenkomsten was het een gezellig weerzien met degene waar je al eens mee gespeeld had. Tegen drie uur werd er aanstalten gemaakt om met 3 personen acht holes af te gaan. Het werden er echter maar vier. Deze keer werd er voor ieder persoonlijk geteld. Die de minste slagen gemaakt had werd de winnaar. Zr. Riet Kuijpers had de minste slagen (14) gemaakt en kreeg de beker uit handen van Marie-Nel Lindemans. en zo kwam de beker in Molenweide terug. Na eerst samen nog een drankje gedronken te hebben, en afscheid genomen, gingen alle terug naar huis. Hans had even naar Molenweide gebeld. Thuis aangekomen werden we heel enthousiast ontvangen en met vlag en wimpel ingehaald. Er waren veel bewoonsters bij de ingang en dat deed ons goed. In de late namiddag stonden wij al op de kabelkrant en kon iedereen ons in St. Oedenrode zien spelen. Jammer dat onze oprichter van de club Juventus de Heer T. de Booij er niet bij kon zijn. Hij regelde alles in een hand omzwaai. Voor de aktiviteiten leiding was het een hele klus wat ze met veel plezier gedaan hebben. Deze oprechte en hartelijke dank voor het vele werk zo keurig verricht en ook voor de Oorkonde die wij kregen. Tot een volgende keer.

Een van de vele golfwedstrijden met de oude van dagen.

Dinsdag 29 juni Heerlijke dagen aan strand met Ma, genoot met volle teugen. We logeerden in Oranje hotel Noordwijk. Vandaag vruchtbaar gesprek gehad met Els Kikke. Nieuw metafoor :splitsing en verbinden leer der tegenstellingen Waarom de een meer splitsing en de ander meer verbinden. Dit ter compensatie overlevingsstrategie. Vergelijking met kernenergie. lager atoomgetal ijzer fusie, hoger atoomgetal splitsing

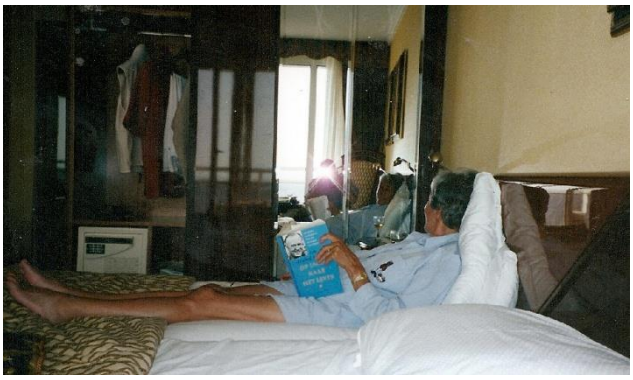

Noordwijk aan zee . Een nachtje met Adrienne in het Oranje hotel. Niet te betalen zo duur, maar wel genoten van de luxe

Zaterdag 1 juli Gisteren bijzondere ontmoeting Bertien en Jos Olgers. Zon conjunct maan Radixx, Mars conjunct. maan Merc conjunct. Venus Nieuw tijd breekt aan loslaten Gelijk recht voor recht voor ongelijke mensen grootste onrecht. Niet gelijkvormigheid maar eenheid in verscheidenheid.

Zaterdag 8 juli 2000 Brief aan Jos Olgers en Bertien van Woelderen

Lieve mensen, Het was een bijzondere avond. Sterk gedroomd dat Jos tegen me zei : zullen we samen piano spelen. Ik stelde voor om Bach te spelen, kortom het werd een mooie muzikale avond. Bertien luisterde aandachtig mee. Het is schijnbaar dieper aangekomen dan ik dacht toen ik naar huis liep. Ik hoop dat Jos de tijd kan vrijmaken om mij onder hypnose te brengen zodat ik vele blinde vlekken kan opvullen en Bertien mijn aura kan lezen. Ik zal van mijn kant proberen om al mijn shit dat ik gisteren weer heb meegenomen in begrijpelijk Nederlands neer te leggen. Neuro-Hypno-Aura project! Natuurlijk meteen gekeken naar het aantal neutronen en protonen in ijzer. Heel dom van mee is om te denken dat er 13 en 13 in zouden zitten. Ik zou voor elke begin examen scheikunde meteen zakken, maar de vraag overviel me omdat ik het stom van me zelf vond daarna bij stil te hebben gestaan. IJzer heeft het atoomgetal van 26 dat betekent dat er evenveel negatieve (elektronen) als positieve (protonen) elementen aanwezig zijn. Het stabiel ijzer atoom heeft dus 26 protonen en 26 elektronen en daarbij nog een het woord zegt 30 (neutrale) neutronen, samen dus 56. Ook zijn er ijzeratomen met meer en zelfs minder neutronen te beginnen bij 52 (26 protonen + 26 neutronen oplopend tot 61 (26 protonen + 35 neutronen) Dat noemt men dan isotopen. Maar ik ga me in dit onderwerp me nog verdiepen omdat ijzer niet alleen belangrijk is voor onze zuurstof opname en wat dacht je van het magnetisme! 5000 jaar geleden ontdekten de Chinezen het magnetisme. In Griekenland boden magnetische wonderstenen te koop aan. Later bleek dat dit mineraal magnetiet is en wel ijzer oxide (Fe 3 0 4). Er is echter nog meer aan de hand maar daarover later. Nog maal dank voor de mooie avond
Veel liefs en groetjes Tom

Maandag 17 juli 2000 Brief aan Han van Straten Onderwerp astro-econoom; astro-geoloog

Beste Han (dat mag ik zeker wel zeggen na ons plezierige telefoongesprek), ik was zeer verrast en verheugt over je interview in de Telegraaf. Gelukkig weer iemand die zo denkt. Het tijdperk waarin we nu komen maakt zulke contacten steeds waarschijnlijker en talrijker. Zoals ik je al zeide, zie ik geen heil meer in onze cultuur en is het enige wat ik nog kunnen doen is registreren en opschrijven hoe ver het zo heeft kunnen komen tot deze cultuur van zelfvernietiging waar we het contact met de wortels van onze voedingsbodem hebben doorgesneden. Maar als geoloog zie ik het als een natuurlijk proces, namelijk als een cultuur niet meer in evenwicht is met de bestaande verhoudingen (druk en temperatuur) zal de cultuur afsterven en weer ingenomen worden door een andere cultuur die de verbinding met onze moeder aarde weer heeft verkregen. Als het denken verandert dan .... Door de geologie en de astrologie krijgen we een verbazend inzicht in de ontwikkeling van Homo Sapiens sapiens. Onze energie zal vooral gericht moeten

worden op het slaan van een brug tussen de alpha en beta wetenschappen die ons op de universiteit wordt aangeleerd en de zgn pseudo wetenschappen zoals o.a. de astrologie. We moeten kunnen laten zien dat het ook een empirische wetenschap is en gebaseerd is op waargenomen feiten gedurende de laatste 8000 jaar. Het zijn twee manieren om het zelfde waar te nemen. *In* mijn home page zie mijn cv alsmede mijn kijk op deze eeuw.(mijn geboortetijd is niet juist geboren in Vlissingen 25 augustus 1924 20.24) Als het je interesseert dan stuur ik je een op papier afgedrukte versie. Binnenkort zal ik deze website 'opdaten' met de nieuwe oliegegevens. Uit de comments zie je dat het buitenland positief heeft gereageerd. In Nederland heb ik 150 op papier afgedrukte exemplaren verstuurt ook naar de pers, maar geen inhoudelijke reacties en geen belangstelling van de pers. De laatste 15 jaar heb ik de hersenen neurologisch bestudeerd via de vakliteratuur, vooral betreffende het gezichtsvermogen. Dit komt binnenkort op mijn website onder de titel "Our brains, our last resource?" Het eind resultaat is wel dat de wereld zoals ik haar waarneem niet bestaat zoals ik haar zie, maar in mijn brein wordt geconstrueerd. Ik ontvang met mijn 210 miljoen receptoren slechts tussen 400-700 nm van het elektromagnetische spectrum. Deze impulsen zet ik via elektrische en chemische processen om tot een beeld dat in mijn grijze massa tot een beeld wordt gevormd. Ik ben dus zeer beperkt in het verkrijgen van antwoorden op vele vragen. De astrologie geeft mij een additionele manier van waarnemen van de wereld om en in mij zelf. Het is een andere manier om naar het zelfde universum te kijken. Reden waarom ik eerst begonnen met de horoscoop van me zelf te trekken om vervolgens die van mijn vrouw dan de respectievelijke broers en zusters, ouders, grootouders etc. Hiermee hoop ik een brug te slaan door de vastgelegen feiten (geboorte, huwelijk, sterfdata etc), in dagboeken publicaties te vergelijken met de astrologische gegevens. Zoals ik al door de telefoon zei hoop ik daarmee ten eerste de onvolkomenheden van beide kanten van de brug te demonstreren en ten tweede de categorie mensen die de astrologie maar flauwe kul vinden te laten zien dat het twee verschillende manieren zijn om het zelfde waar te nemen. Iedere manier heeft zijn eigen taal, symboliek etc. Zo zijn er de genetische eigenschappen aan de ene kant en de astrologische kenmerken (niet het woord genen gebruiken) aan de andere kant. Het zal een hele klus worden om de Babylonische spraakverwarring te bestrijden. Ook woorden als energie-massa (e =mc2) moeten vertaald worden. Willen we geloofwaardig overkomen moeten we eerst een woordenboek maken waarin de astrologische termen vertaald moeten worden in de taal van de universitaire wetenschap. Zo is er bijvoorbeeld in de quantum fysica de uitspraak dat je door de meting een polariteit verkrijgt: het is of een golf of een deeltje maar nooit te nimmer beide tegelijkertijd. Het is maar hoe je je opstelt dat je of het ene of het andere krijgt. Het zijn beide vormen manifestaties van als je het een woord geeft of benoemt of berekent dan ontstaat weer een polariteit. Zo ook in de astrologie als je een huis of een aspect benoemt is een polariteit geschapen zoals bv : Ram Tweelingen of Leeuw-Waterman of de vier elementen de twaalf huizen. Of je gebruikt Koch of Placidus het zijn allemaal meetopstellingen. Nu nog even een vraag welk planeten eventueel lichten gebruik jij voor je analyses? Ik zelf hou me tot op heden bezig met Zon t/m Pluto en daarbij nog Pars Fortunae, Cheiron en zwarte Maan. Van de mineure aspecten alleen de inconjunct. Ik heb als software zowel Astrolab (Ole Eshuis) als Astroscoop (Schors). Omdat ik nog maar een beginnend astroloog ben, haal ik mijn kennis uit de boeken van Rudhyar, Koppejan, Ram, Jeff Green, Liz Greene,Sasportas,Teal, Brady,Bell, Robert Hand, Uylert, Hamaker, Bode,Gauguelin, Schulman, Teissier, vd Velde, Brouwer en Reinhart(Cheiron), publicaties via internet en mondeling veel informatie van Peter Delahay en kort geleden van Elly Post (astrologe uit Leeuwarden). Zoals je ziet een ratjetoe van allemaal verschillende scholen. Maar net zoals in mijn oude 'wetenschap is het niet 'entweder oder' maar EN EN. Ik onderzoek alles en pik er uit wat mij volkomen op het gevoel het beste lijkt' voor mijn kijk op het krachten spel van het universum en mijn doel: het nagaan van astrologische kenmerken in familie groepen.(In de zeventiger jaren heb ik de macht elite families van Nederland nagegaan tot 800 Na Chr. De namen komen mij nu van pas want mijn familie zit hier ook aan vast het zgn rode en blauwe boekje). De astrologische wereld is een totaal nieuwe wereld voor mij en ik ben nog niet bekend met het astrologen

wereldje in Nederland laat staan daarbuiten. Nu Han tot zo ver enkele gegevens betreffende mijn leven. Ik ben ook erg geïnteresseerd in jouw oversteek van de economie naar de astrologie. Heb je een website of publicaties? Ik ben overal in voor. Hopelijk heb je nog wat vrije tijd om mij te ontvangen zodat we persoonlijk kennis kunnen maken. Met de hartelijke groeten Tom de Booij
Dinsdag 18 juli Vannacht om kwart over vier wakker geworden. Toch weer enigszins depressief, moet alles toch weer op een rijtje zetten.
20 juli zon transit Saturnus. Ik voel het nu al. Wel veel goede contacten gehad. Ook weer met Peter. Gelukkig goed met Jacqueline Govers mij goed helpt met Egoproject 2 Dromen in het vervolg weer opschrijven. Ook vandaag weer beginnen met Russisch en piano.
EGOPROJECT 2 Onderzoek baar astrologische kenmerken van acht families
Het betreft de voorouders en afstammelingen van het echtpaar Tom de Booij en Adrienne Strumphler:
(inclusief met geboortedatum en uur)
Astrologische gegevens worden verzameld van de stamouders in mannelijke lijn tot de overgrootouders van het echtpaar. Daarna zullen ook de vrouwelijke voorouders bij het onderzoek betrokken worden evenals alle broers, zusters van hun grootouders en ouders, hun . kinderen en kleinkinderen. De verkregen astrologische gegevens zullen vergeleken worden met gegevens zoals trouwdata, sterfdata en andere belangrijke levensgebeurtenissen. Doel van het onderzoek is om na te gaan of bepaalde typerende patronen en kenmerken in deze families zijn aan te tonen aan de hand van astrologische gegevens. Tegelijkertijd zal worden nagegaan of bepaalde levensgebeurtenissen zijn terug te vinden in deze astrologische gegevens.
Mocht blijken dat deze gegevens niet *met* elkaar overeenstemmen, zijn daarbij een drietal mogelijke oorzaken aan te wijzen: .

1. Astrologische gegevens zijn voor het onderzoek naar familiekenmerken niet bruikbaar.
2. De astrologische gebruikte methode is niet goed geweest
3. De gebeurtenissen zijn om bepaalde redenen niet vastgelegd in documenten

Mocht blijken dat deze gegevens in grote lijnen wel met elkaar overeenstemmen zou dat kunnen inhouden dat door dit project een steentje kan worden bijgedragen om de brug te bouwen die de exacte wetenschappen (geologie etc) zou kunnen verbinden met de esoterische wetenschappen (astrologie etc). Het onderzoeksteam bestaat voorlopig uit twee personen Jacqueline Govers en Tom de Booij. Het onderzoek wordt mogelijk gemaakt door de financiële bijdragen van de Stichting Vulcanus (Amsterdam) en de Stichting Democratisering Golfsport en Wetenschap (Baarn).
Dinsdag 1 augustus. Druk geweest met raamwerk Egoproject 2 Astrologie-astronomie brug . Na wat rond te hebben gestoeid, beginnen met maken horoscopen. Geen contact meer met Peter.
Zondag 20 augustus Waarom weet ik niet maar weer bijna 3 weken niet opgeschreven. Moeilijke tijd, loslaten ego, werken aan ziel, dit alles bij het wroeten in familie. Nu met Jacqueline intens contact soms 3 uur telefoon. Adrienne vindt het niet leuk dat wroeten. Ze wil maar met veel tegenzin onze horoscopen lezen. Ik moet haar de vrijheid geven. Toch komt er wel iets boven drijven waarmee we verder kunnen. Meer rust zoeken dat zeggen de dromen die ik nu aam het opschrijven ben. Vandaag opruimdag.
Woensdag 23 augustus. Nu systematisch beginnen met horoscopen te trekken.
Vrijdag 25 augustus Gister goed gesprek gehad met Adrienne over verhouding *(platonisch)* met Jacqueline Govers. Voorkomen is beter dan genezen. Stug doorgaan met astrologisch analyse verbazingwekkend.
Maandag 9 oktober. Terug van 5 weken Zuid Frankrijk in droomhuisje van Mauk en Carole. . Gisteren na het lezen van email stopt de computer .Schijnbaar een vingerwijzing omdat ik nog zat te dubben waarmee te beginnen. Nu moet ik wel beginnen met financiën opruimen, voordat voor

ik me weer als een bezetene te storten op de astrologie. Mauk en Carole hebben gisteren voor ons gekookt mosselen heel lief van hun Ze waren ook zichtbaar blij dat we zo hadden genoten van hun droomhuisje.

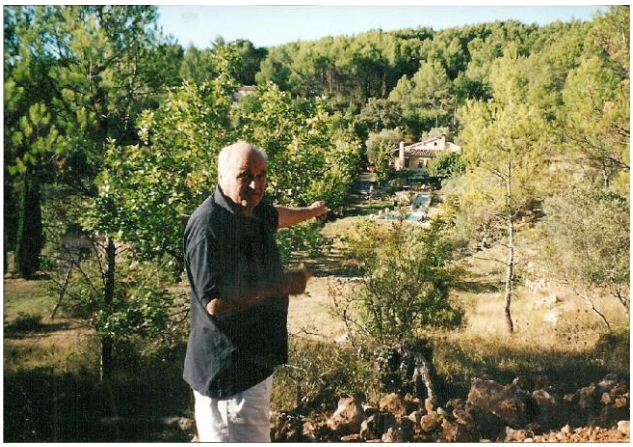

Links : Het droomhuisje van Mauk en Carole in Lorgues (Zuid Frankrijk). Rechts ook nog met een zwembad.

Links : de 17e hole op golfbaan St Maxime; Rechts: Adrienne op naar de eerste tee

Dinsdag 10 oktober Gisteren gehoord dat computer gekraakt is. Merkwaardig teken aan de wand. Mariette weer een kankerbubbeltje op haar neus. Vandaag weer contact maken met omgeving. Jack, Peter etc. Opruimdag ook minder eten en drinken van 85 naar 80. Ook meer lichaamsbeweging. Kortom grote schoonmaak. Russisch en piano.
Woensdag 11 oktober Opruimwoede gaat goed. Goed gesprek met Jacqueline, ook afspraak met Peter. Piano voelt goed kortom alles weer op de rails.
Donderdag 12 oktober Naar Peter goed gesprek 1e klas restaurant Amsterdam station. Friedje Jaarsveld ontmoet
Vrijdag 13 oktober Begin opruimen zolder.
Zaterdag 14 oktober Opruiming voltooid, het was een hele klus, maar dankzij de vingerwijzing van de computer is in een week gelukt, wel heb ik weer behoefte om de wetenschap te bedrijven. Het is nu een heerlijk gevoel dat ik nu los ben van het verleden..Begin morgen aan nieuw leven de ongeaspecteerde zon te laten aspecteren.
Zondag 15 oktober. Nieuwe bladzijde. Waar te beginnen?. Mijn eigen zon te aspecteren .Halfvierkant en verkant aspecten meenemen. Nieuw eigen model kiezen, zeer belangrijk door Dane Rudhyar goed te bestuderen.
Maandag 16 oktober Gasteren naar kleinkinderen. Dol gezellig. Goed gesprek met Paul. Hij gelooft niet in mijn ommekeer. Het blijft chaos. Het is inderdaad een gevaar dat ik weer naar iets nieuws zal grijpen, maar juist doordat ik het gevaar erken en de astrologie hanteer zal het misschien toch wel gaan Het is een proces en denk maar wat Rudhyar schrijft over de regressie.

Computer nog niet heel. Prima.
Dinsdag 17 oktober. Gebeld door Peter. Goed teken heb hem dus tijdens laatste ontmoeting ruimte gegeven. Teken aan de wand ook goed gesprek met Jacqueline. Computer komt pas volgende week. Prima tijd om me te bezinnen Doorgaan met lezen van Rudhuyr
Woensdag 18 oktober. Het gaat de goede kant op. De weg vooruit is kristal helder ontwikkelen van bewustzijn vanuit het turningpoint involutie- devolutie - evolutie weg nemen.
Donderdag19 oktober. Gisteren goed gegolfd. Klaarblijkelijk op de goede weg. Ontwikkeling van bewustzijn
Vrijdag 20 oktober Even weer een dip. Niet goed weten waar te beginnen met mijn computer . Het beste is om een strak programma te maken en te beginnen met Christiaan de Booij en zijn vrouw Jean Marie Faure.
Zaterdag 21 oktober Computer geïnstalleerd
Zondag 22 oktober. Dat had ik moeten weten retrograde Saturnus stond gisteren vierkant mijn retrograde Mars. Heel slecht aspect. G Ik kreeg ook geen verbinding ,met worldonline. Allemaal slechte tekenen. Wat te doen? Gun het de tijd. Misschien weet Jacqueline het morgen wel als ik haar bel. Ik weet in ieder geval dat nu dit op mijn bord is gekomen. Ik zal door gaan het op dit op te eten ook al kost het veel energie. Misschien eerst helemaal in quarantaine? Ps het wel is dus heel belangrijk om nauwkeurig dagboeken bij te houden. Later is het dan mogelijk om de correlatie te maken met de transities ook weer doorgaan met opschrijven van dromen deze twee kunnen vertellen wat er allemaal tussen de veer benen gebeurt!
Dinsdag 2 oktober. Gaat gelukkig weer beter. Deze week komt de computer terug. Goede pianoles. Leren studeren uit hoofd leren van compositie is een openbaring.
Woensdag 25 oktober Goede composite horoscoop van familie gemaakt. Klopt precies.
Donderdag 26 oktober Heel veel gedroomd. Zeer helder. Met de studie wil het nog niet vlotten.
Zaterdag 28 oktober Elke dag een bepaald onderwerp nemen Het eerste huis. Dit ging niet doro verzeild in prachtig boek van Kathleen
Zondag 29 oktober Begonnen met Pluto 1-1-1750
Maandag 30 oktober. Prachtig concert Hohe Messe. Jan M en Adrienne heel gezellig, hem aan het woord gelaten nu eens geluisterd.
Dinsdag 31 oktober. Merkwaardige dag, veel tekst verloren.
Woensdag 1 november. Goede dag! weet nu waar ik moet beginnen met de familie de Booij, de vijfsterren familie De vijfster ook aangebracht in wapen in boek, maar was fout, moet zesster zijn, wel een toeval,
Donderdag 2 november Belangrijke dag. Goed gesprek met Peter. Gaf goede suggestie. Ik moet zien hoe ziel van Pluto is om de de Boojj's zich heeft te weten heeft weten te uiten in 248 jaar. Maria huis gekocht in Soest voor 2.34 miljoen gulden
Vrijdag 3 november. Dadelijk moeilijk gesprek met Jack . Rustig houden. Ik weet mijn weg laat je niet bewerken zei Peter
Zaterdag 4 november. Geluid weer gerepareerd. Goed gesprek gehad met Jacqueline. Alles duidelijk vastgelegd.
Zondag 5 november Carole: over Mauk dat hij me adoreert, dan moet je maar eens van Ma horen wat er allemaal voor negatiefs te vertellen is. Mauk had slimme vragen over astrologie. Hard gewerkt aan dagboek
Maandag 6 november. Weer hard gewerkt om dagboeken af te krijgen,
Zaterdag 21 november. Wat gaat het leven toch snel, deze week goed opgeschoten met memories voorouders goed gesprek met Jack. Dadelijk met ma mee naar Amsterdam Kunst der Fuge.
Zondag 12 november Naar golfbaan Eemnes om lid te worden, eerst leek het wel daarna viel het tegen erg snob en faciliteiten niet geweldig, baan is wel mooi.Het familieonderzoek wordt steeds leuker en spannender.

Maandag 13 november 2000. Brief aan Alida Bos. Onderwerp: Anam Cara
Lieve Alida, ik heb even gewacht met het antwoord op je lieve (a)stralende brief tot ik het boek waarop je doelde, kreeg. Inderdaad heel mooi. Het zichtbare en onzichtbare is een, daar hebben we het indertijd ook over gehad. Alles is met alles verbonden. Geen dualisme, dat is alleen als we als aards mens met elkaar communiceren met ja en nee, maar ook deze twee begrippen zijn alhoewel zogenaamd tegenstrijdig met elkaar verbonden tot een eenheid .. Heel mooi is daardoor dat je het naamloze niet kan benoemen, doe je dat dan is dat weer dualistisch,p.21: de oude naamloosheid in de kern van het menselijk ik. Hier woont het onzegbare, het onnoembare. Ook mooi is op p.67.Het lichaam is uw enige thuis in het heelal, (p 114). Het lichaam bevindt zich in de ziel. Uw ziel reikt verder dan uw lichaam en tegelijkertijd doordingt zij uw lichaam en uw geest .Elk deel van het lichaam blijft zich eigen ervaringen herinneren. We moeten het valse dualisme vermijden dat de ziel van het lichaam scheidt. Het spreekt me misschien zo aan aangezien mijn overgrootmoeder een Ierse is. Ook mijn studie over het gezichtsvermogen: dat mijn werkelijkheid in mij gecreëerd wordt en niet buiten mij bestaat,.p.78.Als u echt naar iets kijkt (beter is het woord waarnemen) brengt u het binnen u. Hun geloof in de cirkel zie ik persoonlijk iets anders, het leven is geen cirkel, geen slang die in zijn eigen staart bijt maar een cyclus, het komt net niet terug op het zelfde punt. De broer van Kees Stoteles zei dat je nooit in de zelfde rivier stapt! Hoe gaat het verder met je? Ik hoorde van Vincent dat je Januari weer in de buurt komt. Ik hoop je dan even te zien en te spreken. Je bent van harte uitgenodigd om voor je cursus bij mij te eten. Je zal het wel weer heel druk hebben. Zelf ben ik sinds 14 april jl toch een nieuwe weg ingegaan. Misschien niet zoals jij gehoopt had, maar ik ben bezig met een onderzoek naar mijn familie. Ik heb de geboortetijden gevonden van voorouders tot 1750 Het is de tijd dat Pluto in Boogschutter kwam net zoals nu 250 jaar verder. Pluto vertegenwoordigt de kosmische ziel. Ik heb nu behalve de horoscoop gegevens ook veel gegevens uit boeken, dagboeken, hun karaktereigenschappen. Als synoniem voor de familie gebruik de vijfster. Het pentagram teken. Dat hele oude teken is door de Babyloniers ontdekt, de 5 conjuncties van Zon Venus afgezet tegen de dierenriem geeft de vijfhoek . Het teken dat de vierhoek heel maakt. De vijfde dimensie. Ik leef dus nu omdat ik ze zo goed leer kennen met mijn voorouders, ik droom er ook van. Het astrale zien begint heeft het egocentrische bezitsyndroom geleidelijk te vervangen. Het is een heel moeilijk proces, ik ben immers zo sterk geconditioneerd dat het moeilijk is het materialistische dualistische lichaam te vervangen door een ziel die mijn lichaam en geest gaat doordringen. Maar door de studie van mijn voorouders wordt het er wel makkelijker doorgemaakt. Alle wonden die onze familie (lichamen) hebben opgelopen worden bij meer weer manifest gemaakt. Ik hoop dat ik een beetje duidelijk ben geweest. In ieder geval veel liefs en nogmaals bedankt voor je prachtige lichtgevende brief. je zielsvriend (Anam Cara) Tom de Booij
Vrijdag 17 november. Heel positieve dag Goed gesprek gehad met astrologe Netty Tichelaar. Goed beeld van ongeaspecteerde zon, ik zat in de zonnekamer en kon er niet uit en begon te overschreeuwen, Adrienne met haar ongeaspecteerde Neptunus kon er wel in maar moest zich opofferen. Met mijn nicht Hilda goed gesprek ze deed al aan astrologie sinds 1978
Dinsdag 28 november. 11 dagen niet bijgeschreven onbegrijpelijk dat het zo snel kan gaan Moeilijke tijd, een beetje verward. Peter 20 nov. lunch voor verjaardag in American. Zo 21 nov, Essen Lohengrin. Computer ging kapot gelukkig gerepareerd. Zoon van Leo Lebon op bezoek nogal chaotisch benaderd. Rustiger worden dan gaat alles beter.
Woensdag 29 november. Gisteren was slechte dag, geen succes bij geboorte data grootmoeder Peereboom Voller, alle jaargangen behalve 1849 en 1871. Daarna geflitst, veel te hard gereden wel 250 gulden. Vanochtend al 6 uur wakker kon niet inslapen het is nu half acht. Moet toch iets verzinnen dat ik minder bezeten ben, ook de Ch2OOH is een probleem.
Donderdag 30 november. Ook Jackie had moeilijke dagen gehad. Goed piano gespeeld daardoor kon ik me goed concentreren met golf. Wel gelachen met mijn Heren 2 golfgroep. Ze gedroegen zich tov de vrouwen pummelachtig, ze bleven bridgen toen de vrouwen binnen kwamen. Met onderzoek gaat het weer beter.

Zaterdag 9 december Bezoek bij mijn tante Engelien heel veel materiaal . Een spiegel van mijzelf. Ze luistert alleen naar zich zelf. Het vordert goed met dagboeken van mijn grootvader doorploegen.
Zondag 10 december 2000 Brief van Albert Peereboom Voller
Geachte Heer de Booij Ook ik herinner mij zeer wel dat ik met u in het bijzijn van mijn fractiegenoot James de Booij heb gesproken in de raadzaal van Den Haag. In uw brief van 20 november jl. verklaart u bezig te zijn om alles te weten te komen over uw familie. En in dat verband bent u nu kennelijk doorgedrongen tot de familie Peereboom Voller. Met alle plezier ben ik bereid u behulpzaam te zijn bij uw zoektocht in de familie der Voller's. Mijn (parate) kennis over de door u in schema gebrachte voorouders gaat echter niet veel verder dan het ook u bekende boekje uit de reeks Nederlands Patriciaat. Wel weet ik dat er in dat boekje enkele fouten zitten, voor wat betreft data, voorletters, enz., die door mijn vader indertijd ten dele met de pen zijn verbeterd. Ook blijken de zes punten van de ster in het familiewapen niet goud te moeten zijn, maar om en om goud en zilver. In mijn huis bevinden zich veel zaken die verbonden zijn met mijn voorouders. Zo beschik ik over een familieportret uit 1863 van Dirk Peereboom Voller, arts te Batavia. De dagboeken van deze Dirk zijn in het bezit van mijn neef die ook arts is. Van de zelfde Dirk en zijn echtgenote, alsmede van zijn schoonvader, heb ik enkele lithografische portretten. Eén indisch zilveren theeservies, met uitvoerige inscriptie, uit 1844 herinnert aan de zilveren bruiloft van de schoonouders van Dirk. Verder ben ik in het bezit van vele oude foto's en getekende portretten van mijn overgrootouders Francois Theodoor en zijn echtgenote. Sinds het overlijden van mijn beide ouders in april van dit jaar, staat er in mijn kelder een doos met 'familiearchief erop. Ik ben er nog niet aan toegekomen om de inhoud van die doos door te bladeren, maar mij staat bij dat er zich daarin ook gegevens bevinden van mijn overgrootvader en diens vader. Mijn vader wist vrij veel van de familiegeschiedenis en zijn zuster, mijn tante Pam (gehuwd geweest met Willem van der Wind) heeft zich door middel van archieven e.d. in die geschiedenis verdiept. Ook tante Pam is helaas in het begin van dit jaar overleden. Veel verhalen en wetenswaardigheden over de voorouders zijn daardoor ten grave gedragen. De nasleep van het overlijden van mijn ouders heeft mijn broer en mij, zoals u zult begrijpen dit jaar veel tijd en aandacht gekost. Zodra ik mij echter ga verdiepen in het familiearchief, zal ik aan u denken én zo mogelijk wetenswaardigheden aan u melden. Albert Peereboom Voller
Maandag 11 december. Mooi concert Messiah in Baarn. Vannacht slecht geslapen volle maan. Veel gedroomd. Bandje Engelien verwerkt.
Dinsdag 12 december. Goed gesprek met Peter in Amsterdam 1e klas café. Hij wil doorgaan met subsidie.
Donderdag 14 december Brief aan mijn nicht Hilda van Reede
Lieve Hilda, Het was hartverwarmend om weer terug te zijn in het de Booij's nest. Hoeveel eigenschappen zag ik niet (in die 3.27-7.08 uur) de revue passeren: van Grootvader (met zijn gevoel voor humor), de kritische geest van Engelien, de hartstocht van Grootmoeder, de wetenschappelijke scherpte van je vader etc. Zoals ik je al zei: we zijn een broddellapje van al die Cheirons, Plutos, Zwarte manen, T vierkanten ,driehoeken, vergeet vooral niet de quintielen etc etc. Het is voor mij een hele happening dat we nu samen onze familie kunnen fileren, het is niet goed of slecht het is . We kunnen alleen met behulp van de astrologie een ander beeld vormen van de werkelijkheid, dat wil zeggen van onze werkelijkheid, (de echte werkelijkheid is een illusie). Het was heerlijk om te zien hoe je eerst revolteerde tegen mijn beeld van dat de tafel er niet was en je naar de tafel liep en zie: "die is er toch altijd zo lange tijd" maar even later zelf heel scherp inzag dat de tafel wel bestond maar dat het beeld dat je van de tafel vormde jouw unieke beeld van die tafel is, zoals je nog nooit hem op dat bepaalde ogenblik had gezien. (zie verhaal van Wim Kan) Jouw inzicht was dan ook heel scherp om in te zien dat het het precies het zelfde is als we naar een chart kijken, het is de interactie met iets dat we niet kunnen benoemen, maar dat het beeld dat we er dan van vormen wel heel treffend is voor ons zelf. Ik zal je alle data opsturen met de pseudoniemen. Je kan er dan vrij uit mee aan de gang gaan Zoals je zelf al goed zei, je moet

voorzichtig omspringen met deze astrologische gegevens, onze aflopende maatschappij zal hier niet meer aan toekomen (zie mijn tatoeage). De huisartsen zouden niet meer behoeven demonstreren als ze een chart maken van de binnenkomende patiënt. Onze maatschappij heeft alles verdrongen, kijk maar naar ons zelf: je moeders ongeluk de brutale moord van de broer van Oom Jan van Hall, de oplichting van de schoonvader van Theo, de verzwijging van het doodgeboren kind van mijn zoon, ga zo maar door. De astrologie geeft ons gelukkig de mogelijkheid om inzage te krijgen in al deze verzwegen en verdrongen complexen. Hoe het komt dat jij niet wil auto rijden of dat mijn vader wil feesten en mijn grootvader niet of dat jij niet hoeft te studeren ... ga maar door. Het slaat altijd een generatie over, maar het is nu interessant om te zien waar het begon en ook ophield in onze familie. Ik geloof niet in toeval en niet in de vrije wil maar ik denk dat het onderzoek waarin jij voor zover ik het begreep wil medewerken op jouw eigen wijze alles is voorbeschikt en dat grootvader Han zich (dat wil zeggen het beeld dat ik van hem heb) stil glimlacht zoals ik denk dat hij dat kon doen. Nu even ter zake de tijd van mijn geboorte(Vlissingen 20.24) is volgens alle programma's het zelfde: : Amsterdamsche tijd + 19.32 Verschil GMT 19.04.28 Sterrentijd 17:33.51. dat komt neer op ascendant 14.33.35 vissen. Dan zie je een heel ander mannetje met Uranus in 1 etc, Nu lieve Hilda, ik ben niet boos dat je die naam hebt gekregen want nu kunnen we gezamenlijk het doopzeel van onze familie lichten via de astrologie. Ik was blij dat jij je ook niet laat verlichten door de zwarte lichten van Bode cs, Veel liefs je neef Tom

Donderdag 14 december. Zeer verhelderend Adrienne wil meedoen aan onderzoek. Naar Boedapest met kerstmis heel gezellig. Nu opgeruimd en begin ik aan de astrologie heel intensief, zeer boeiend en ongelooflijk.

Zaterdag 30 december Precies 2 jaar geleden samen met Peter bij Marijke en Pieter Ter Haar. Veel veranderd sindsdien, het wordt stil rondom mij, nu ik kan ik mijn eigen zon zitten en geen prikkels meer van buiten komen en ik deze ook minder nodig zal hebben.

Zondag 31 december. Alles opgeruimd. Het wordt steeds stiller rond mij, self supporting. Voorbereiding op de oogst die na mijn dood zal worden geplukt

Tijdens bezoek aan Budapest de werkkamer van Béla Bartók. (Hongaarse componist 1881-1945). Op achtergrond een schilderij met Yehudi Menuhin

Links: Rondleiding in het huis van Béla Bartók. Rechts: Adrienne in de kou van Budapest

Kerstmis met familie in Baarn (De vijfster op het bloemstuk dat ik van Sani Kames heb gekregen).

Behoud 3 standplaatsen woonwagencentrum Bisschopswaai in Baarn (deel 1)

Woensdag 24 mei Artikel Baarnse Courant Verzoek belangenbehartiger dr Tom de Booij Uitbreiding woonwagenkamp Bisschopswaai met drie plaatsen.
Burgemeester & Wethouders hebben schriftelijk het verzoek gekregen woonwagenkamp Bisschopswaai met drie standplaatsen uit te breiden. Het verzoek is afkomstig van Baarnaar dr. Tom de Booij, die adviseur en belangen behartiger is van zowel de bewoners van het pas ingerichte kamp Zuiderlicht als van Bisschopswaai aan de Eemdijk. In zijn ogen hebben de jongeren l. Keijzer, J. Maasman en R. Schild 'morele rechten op een plaats waar hun grootouders al hebben gewoond. Bisschopswaai telde officieel zeventien standplaatsen. In de loop van de jaren nam het aantal woonwagens door (illegale) wildgroei toe. Strevend naar het meer in de bebouwde kom betrekken van de standplaatsen besloot de gemeenteraad aanvankelijk twee nieuwe kampen in tuindorp Eemdal te realiseren. Omdat een aantal bewoners de wens te kennen gaf liever op het kamp Bisschopswaai te blijven, koos de politiek voor het handhaven van zeven standplaatsen aan de Eemdijk en vijftien nieuwe plekken bij Het Zuiderlicht, die inmiddels zijn aangelegd. Na een sanering en herinrichting resteert een kamp Bisschopswaai met zeven standplaatsen, zodat van een totaal van 22 wordt uitgegaan.
Op het kamp Bisschopswaai hebben de jongeren Louis Keijzer, Johan Maasman en Roelof Schild een eigen caravan op een reguliere standplaats van naaste familie neergezet. De gemeente heeft met de hoofdbewoners de afspraak gemaakt dat zij een verhuispremie van 2.500 gulden krijgen mits de standplaats op Bisschopswaai leeg wordt 'opgeleverd.' Omdat de jongeren de

standplaatsen bezetten, worden de premies niet uitbetaald, hetgeen onderling tot scheve gezichten heeft geleid. De gemeente is van mening dat de jongeren illegaal die zelfstandige woonplek hebben ingenomen. Burgemeester & Wethouders houden vast aan het uitgangspunt en dat is maximaal 22 standplaatsen. Een aantal wel leeg achtergelaten standplaatsen op Bisschopswaai is met betonblokken 'onklaar' gemaakt.
Op 16 mei jongstleden heeft verantwoordelijke-wethouder H. van de Kerk met de heren dr. Tom de Booij en Eric van der Maal een gesprek in het gemeentehuis gehad. Van de Kerk heeft de twee meegedeeld dat de drie bewoners van de illegale standplaatsen zeer binnenkort een brief van Baarn ontvangen met de mededeling dat deze plaatsen ontruimd moeten worden. Volhardt het trio na de gestelde termijn door te blijven staan, dan zal de gemeente de woonwagens door de politie laten verwijderen en in beslag nemen.
Vooruitlopend op de actie heeft de heer De Booij besloten het College schriftelijk te verzoeken het aantal standplaatsen met drie uit te breiden. In de ogen van de adviseur, die zondag een gesprek met de drie heeft gevoerd, is het verzoek zeer redelijk. De jongeren Keijzer, Maasman en Schild worden door hem 'volbloed reizigers'. genoemd. Hun grootouders hebben al op het kamp Bisschopswaai gewoond. De drie personen zijn als het ware de laatste der Mohikanen. Zij vormen het sluitstuk van de vier families Maasman, Keljzer, Schild en Wallenburg. Deze vier families wonen al meer dan drie generaties op de Bisschopswaai. Het is hun geboortegrond,' stelt de heer De Booij in het schrijven. Volgens hem heeft Louis Keijzer sinds februari 1997 toestemming op vak 10 te staan, staat ook Johan Maasman al op een wachtlijst voor een standplaats evenals Roelof Schild, die met zijn partner Bianca Schimmel op nummer 8 woont. Naar de mening van de heer De Booij heeft de overheid de laatste jaren verzuimd voldoende standplaatsen voor de aanwas in te richten. Nu de woonwagenwet is afgeschaft, is de verantwoordelijkheid voor de inrichting van de standplaatsen aan de gemeenten overgedragen. De gemeenten zitten nu met de gebakken peren.' De Booij vindt dat de drie recht op de plaatsen hebben. Hij dringt aan bij het College op de uitbreiding. Het College moet zich over het deze' week binnengekomen verzoek buigen.

Dinsdag 30 mei 2000 Brief van Tom de Booij aan de Raad van de Gemeente Baarn
Onderwerp: gedwongen verplaatsing van drie woonwagens

Geacht College, In de Baarnsche Courant van maandag 29 mei 2000 zag ik dat mijn schrijven aan Uw college (de Raad van de Gemeente Baarn) van 21 mei jl. niet voorkwam op de lijst van ingekomen stukken voor de behandeling van de Raadsvergadering van woensdag a.s .. Zoudt U mij kunnen mededelen wat hiervan de reden is? Tot op heden heb ik nog geen reactie mogen ontvangen van Uw college op mijn verzoek om de 3 illegale standplaatsen van de Bisschopswaai om te zetten in legale standplaatsen. Wel vernam ik van de heer Willem Wallenburg dat afgelopen vrijdagavond om half elf de politie tevergeefs heeft geprobeerd de aanmaningsbrief voor de 3 illegale bewoners af te geven. Ik moge hieruit opmaken dat U toch ondanks mijn verzoek overgaat tot gedwongen verplaatsing. Gaarne zou van U willen vernemen hoe de zaken er nu voorstaan. Wordt mijn verzoek door U alsnog behandeld of wordt deze voor kennisgeving aangenomen? Hoogachtend, Torn de Booij

Dinsdag 30 mei Brief van Tom de Booij aan de Raad van de gemeente Baarn

Geacht College, Helaas heb ik vandaag tevergeefs gewacht op een antwoord op mijn schrijven van 29 mei. Maar U zult vandaag waarschijnlijk belangrijkere zaken hebben gehad om te behandelen. Ik kan U echter wel mededelen, dat indien U morgen tijdens Uw vergadering de zaak niet aan de orde zult stellen, wat uiteraard Uw goed recht is, dit voor mij persoonlijk betekent dat ik mij weer terug waan in de jaren zeventig toen hetzelfde mij overkwam in de zaak betreffende de heer van der Maal. Ik ben wat dat betreft weer terug naar af. De overheid heeft volgens mijn inzicht nog steeds niet in de gaten dat het gaat om bepaalde morele normen die uitgaan boven formele normen. Ik heb U dit reeds in mijn schrijven van 21 mei jl uitvoerig uit de doeken gedaan in zake het onheil dat wij in de laatste 150 jaar hebben uitgestort over de reizigers. U zult hieruit mogen begrijpen dat ik morgenavond Uw vergadering met meer dan gewone belangstelling zal

bijwonen. Tom de Booij

Vrijdag 31 mei Artikel in de Baarnsche Courant. Zeven standplaatsen maximum woonwagenkamp Bisschopswaai. Drie illegale plekken moeten worden ontruimd

De gemeente is ongevoelig voor het verzoek van drie jonge bewoners van het woonwagenkamp Bisschopswaai om de standplaatsen, die zij nu illegaal innemen, te legaliseren. Na overleg met de fractievoorzitters hebben Burgemeester & Wethouders besloten aan het door de raad vastgesteld maximum van zeven standplaatsen plus vijftien op het nieuwe kamp in tuindorp Eemdal vast te houden. Via hun belangenbehartiger dr. Tom de Booy is het trio volgens verantwoordelijke wethouder H. van de Kerk over het besluit geïnformeerd.

De eerste waarschuwingsbrief van de gemeente is afgelopen vrijdagavond tevergeefs door de politie aan de bewoners aangeboden, blijkt uit een brief van de heer De Booy aan het College. In dat schrijven geeft hij uiting aan zijn bevreemding over het feit het door hem ingediende schriftelijke verzoek niet op de agenda van de vanavond te houden gemeenteraadsvergadering aangetroffen te hebben. De Baarnaar wil weten of men tot de gedwongen verplaatsing overgaat en of zijn verzoek louter voor kennisgeving is aangenomen dan wel alsnog wordt behandeld.

Op het kamp Bisschopswaai hebben de drie twintigers een eigen caravan op een reguliere standplaats van naaste familie geparkeerd. Met de hoofdbewoners heeft de gemeente afgesproken dat zij een premie van 2.500 gulden ontvangen indien de verhuizing naar het tuindorp heeft plaatsgehad en de achtergelaten standplaats op Bisschopswaai leeg wordt opgeleverd. Omdat de jongeren de drie plaatsen bezetten betaalt Baarn de toegezegde premie niet uit, wat tot onderlinge wrevel heeft geleid. Naar de mening van De Booy moet de gemeente het trio op Bisschopswaai de standplaatsen gunnen en legaliseren. In zijn ogen zijn het de drie laatste der Mohikanen, het sluitstuk van hun families, waarvan generaties langs de Eemdijk hebben gewoond. De Booy heeft in zijn verzoek aangedrongen op een uitbreiding met drie plaatsen, waarmee het totaal voor Bisschopswaai op tien zou komen. Vorige week maandagavond hebben de fractievoorzitters van de politieke partijen in de raad na afloop van de commissie-vergadering in de brandweerkazerne in beslotenheid het verzoek besproken. De politici hebben het College opgedragen niet van het maximum van 22 standplaatsen voor Bisschopswaai en tuindorp Eemdal af te wijken. Formeel moet de gemeente handhavend optreden. Omdat ook in het voortraject wethouder Van de Kerk contact met de heren De Booy en Van der Maal had, besloot hij beide heren voor een gesprek uit te nodigen. In het onderhoud is het College-standpunt, gebaseerd op de norm van 22 standplaatsen zoals door de raad vastgesteld. Een uitbreiding met drie tot vijf plaatsen (ook een 'noodgeval' uit Bunschoten zou in Baarn onderdak moeten krijgen) wordt uitgesloten. Wethouder Van de Kerk duidt op een rechtvaardigheidsprincipe ten opzichte van Baarnse jongeren, die thuis wonen of dat nu op de Bisschopswaai is, de Gladioolstraat of de Zonnehof, iedereen wordt gelijk behandeld. Andere Baarnse jongeren van 20/21 jaar kunnen zich ook niet zo maar de woonruimte verschaffen,' aldus de CDA-gemeentebestuurder. Het verzoek van de heer De Booy is aan de fractievoorzitters voorgelegd en van hen heeft het College te horen gekregen aan de 22 plaatsen vast te moeten houden. Dus·dienen de drie illegaal neergezette caravans te verdwijnen.

In een eerste brief heeft Baarn de jongeren gewaarschuwd. De politie heeft de brief weer meegenomen omdat geen van de betrokkenen aanwezig was. Blijft dat zo, zegt de wethouder als gemeente tot ontruiming te kunnen overgaan. Wordt de brief wel ontvangen, dan kan een officiële aanschrijven tot bestuursdwang volgen, waarna binnen een vastgestelde tijd (circa veertien dagen) de wagens weggehaald moeten zijn. Gebeurt het niet, zorgt Baarn voor het verwijderen, schetst de heer Van de Kerk de formele procedure.

Tom de Booy vindt het vreemd sinds de brief van 21 mei niets van de gemeente gehoord te hebben. 'De wethouder heeft één keer gebeld maar toen was ik niet thuis. Hij had terug kunnen bellen. Ik heb de brief aan de gemeenteraad gericht. De leden hebben die brief persoonlijke in de bus gehad. Het College kan de raadscommissie wel om een antwoord gevraagd hebben, ik wil een antwoord van de negentien raadsleden en heb het recht dat te vragen. Zij kunnen het besluit terugdraaien. Ik pik dit niet, ze zullen wat van me merken,' aldus de belangenbehartiger, die stelt

zich weer in de jaren zeventig te wanen, waarbij hij refereert naar de zaak met plaatsgenoot van der Maal, die in Baarn voor een hoop consternatie zorgde. De Booy zal vanavond in de raadsvergadering aanwezig zijn en de dorpsraad vragen waarom zijn brief niet geagendeerd is en überhaupt geen antwoord is gegeven.

Maandag 19 juni Artikel Baarnsche Courant 22 woonwagenplaatsen en niet meer

De drie jonge woonwagenbewoners, die een vrijgekomen standplaats op het kamp Bisschopswaai illegaal hebben ingenomen, moeten weg. Vijf van de zes raadsfracties zijn niet bereid met de door hun belangenbehartiger dr. T. de Booy bepleite legalisering in te stemmen. Alleen het D66 plaatsvervangend-raadslid de heer H. Ohr heeft het verzoek, dat in de raadscommissie volkshuisvesting is besproken, voor nader beraad naar zijn fractie mee teruggenomen. Het aan de Eemdijk gelegen woonwagenkamp Bisschopswaai telde officieel zeven standplaatsen. Door illegale wildgroei was dat aantal in de praktijk meer geworden. De komst van het nieuwe kamp aan het Zuiderlicht in tuindorp Eemdal deed de gemeenteraad in 1998 besluiten het aantal standplaatsen voor beide kampen op 22 te maximeren, te weten zeven op Bisschopswaai en vijftien op Het Zuiderlicht. De zeven plaatsen op Bisschopswaai zouden op het niet vervuilde gedeelte worden gecreëerd. De Bisschopswaai-bewoners, die inmiddels naar Het Zuiderlicht verhuisden, kregen een verhuispremie van 2.500 gulden in het vooruitzicht gesteld. Dan moest de standplaats leeg worden achtergelaten. In een aantal gevallen werd de premie (nog) niet uitbetaald, omdat drie standplaatsen door de jongeren Louis Keijzer, Roelof Schild en Johan Maasman werden ingenomen. Baarn is van mening dat het trio illegaal de zelfstandige woonplek heeft ingenomen. Burgemeester & wethouders houden vast aan het maximum van 22 standplaatsen voor beide kampen. Via de adviseur/pleitbezorger van de drie, dr. T. de Booy heeft de gemeente schriftelijk het verzoek om een uitbreiding van drie plaatsen ontvangen. In de vergadering van de raadscommissie volkshuisvesting zette de heer De Booy zijn verzoek met een emotioneel betoog kracht bij. In zijn perceptie ging het om het behoud van de 'cultuur van de reizigers', zoals hij de woonwagenbewoners noemt. Een bevolkingsgroep, die volgens hem door de overheid al 130 jaar van het kastje naar de muur wordt gestuurd. Met het afschaffen van de Woonwagen wet in maart 1999, waardoor het mogelijk is geworden voor iedereen op een kamp te staan, had die overheid deze 'reizigers hun bescherming afgenomén.' Door de drie standplaatsen te weigeren, terwijl er wel plek is, dreigde de gemeente de cultuur van deze bewoners af te nemen. Wint een 'gewone' jongen een miljoen in de loterij, kan hij een huis aan de Wilhelminalaan kopen. Overkomt een jonge woonwagenbewoner hetzelfde, dan kan hij met dat miljoen geen vak kopen, stelde de heer De Booy.

Verbondenheid

De heer B. Wallenburg stipte de verbondenheid van de drie jonge mannen met Bisschopswaai aan. Zij waren al de derde generatie die daar woonde en kwamen niet voor een standplaats elders in aanmerking. Huur- en koopwoningen kwamen beschikbaar al kon het een tijdje duren, maar in de afgelopen 47 jaar was nooit één standplaats vrijgekomen, accentueerde Wallenburg de woningnood. Hij drong aan op de uitbreiding met drie plaatsen. 'Die jongens hebben het menselijk recht om daar te wonen,' waren zijn slotwoorden. Wethouder H. van de Kerk verdedigde het College-standpunt. In zijn toelichting gaf de CDA-wethouder aan nog meer verzoeken om standplaatsen en ruilingen met Bunschoten in portefeuille te hebben. De voorzitter betreurde de huidige gang van zaken, te meer daar het overleg inzake de verplaatsingen naar Het Zuiderlicht en het aanpassen van Bisschopswaai wel voor de volle honderd procent naar tevredenheid was verlopen:

Vasthouden

De betogen van de heren De Booy en Wallenburg brachten de commissieleden niet op andere gedachten. De afgevaardigden van de VVD en het CDA zeiden eenvoudigweg aan de 22 standplaatsen vast te houden. Wel was in de korte toelichting van mevrouw drs. K. van der Hage-Rens enige aarzeling te bespeuren. PvdA plaatsvervangendraadslid R. Lo Bianco zei 'de zaken zijn zoals ze zijn. Mijn fractie is tot een zorgvuldige afweging gekomen en houdt vast aan het gestelde

maximum van 22 plaatsen. RPF/SGP/GPV-zegsman J.B. van Olst trok de vergelijking met andere jongeren, die moeilijk woonruimte kunnen vinden en naar Amersfoort of een andere groeikern .moeten verhuizen. Het begrip reizigers is niet meer aan de orde als bewoners al dertig jaar op een kamp wonen, vond democraat H. Ohr. 'veel jonge mensen hier wil1en ook het liefst vlak bij hl ouders wonen en ook dat lukt niet, voor woonwagenbewoners willen we niet van de normen afwijken, maar gelet op de inspraakreacties wil ik tot ruggespraak met mijn fractie houden', besloot de D66'er. De heer De Booy hield vast aan zijn wens de discussie de gemeenteraad te krijgen. Zou dan nog aan 22 standplaatsen worden vast gehouden dan voorzag hij geen andere oplossing dan in een caravan op Bisschopswaai de komst van de ME af wachten.

Zaterdag 24 mei Artikel Baarnse Courant. Verzoek belangenbehartiger dr Tom de Booij Uitbreiding woonwagenkamp Bisschopswaai met drie plaatsen.

Burgemeester & Wethouders hebben schriftelijk het verzoek gekregen woonwagenkamp Bisschopswaai met drie standplaatsen uit te breiden. Het verzoek is afkomstig van Baarnaar dr. Tom de Booij, die adviseur en belangen behartiger is van zowel de bewoners van het pas ingerichte kamp Zuiderlicht als van Bisschopswaai aan de Eemdijk. In zijn ogen hebben de jongeren l. Keijzer, J. Maasman en R. Schild 'morele rechten op een plaats waar hun grootouders al hebben gewoond.'

Bisschopswaai telde officieel zeventien standplaatsen. In de loop van de jaren nam het aantal woonwagens door (illegale) wildgroei toe. Strevend naar het meer in de bebouwde kom betrekken van de standplaatsen besloot de gemeenteraad aanvankelijk twee nieuwe kampen in tuindorp Eemdal te realiseren. Omdat een aantal bewoners de wens te kennen gaf liever op het kamp Bisschopswaai te blijven, koos de politiek voor het handhaven van zeven standplaatsen aan de Eemdijk en vijftien nieuwe plekken bij Het Zuiderlicht, die inmiddels zijn aangelegd. Na een sanering en herinrichting resteert een kamp Bisschopswaai met zeven standplaatsen, zodat van een totaal van 22 wordt uitgegaan.

Op het kamp Bisschopswaai hebben de jongeren Louis Keijzer, Johan Maasman en Roelof Schild een eigen caravan op een reguliere standplaats van naaste familie neergezet. De gemeente heeft met de hoofdbewoners de afspraak gemaakt dat zij een verhuispremie van 2.500 gulden krijgen mits de standplaats op Bisschopswaai leeg wordt 'opgeleverd.' Omdat de jongeren de standplaatsen bezetten, worden de premies niet uitbetaald, hetgeen onderling tot scheve gezichten heeft geleid. De gemeente is van mening dat de jongeren illegaal die zelfstandige woonplek hebben ingenomen. Burgemeester & Wethouders houden vast aan het uitgangspunt en dat is maximaal 22 standplaatsen. Een aantal wel leeg achtergelaten standplaatsen op Bisschopswaai is met betonblokken 'onklaar' gemaakt. Op 16 mei jongstleden heeft verantwoordelijke-wethouder H. van de Kerk met de heren dr. Tom de Booij en Eric van der Maal een gesprek in het gemeentehuis gehad. Van de Kerk heeft de twee meegedeeld dat de drie bewoners van de illegale standplaatsen zeer binnenkort een brief van Baarn ontvangen met de mededeling dat deze plaatsen ontruimd moeten worden. Volhardt het trio na de gestelde termijn door te blijven staan, dan zal de gemeente de woonwagens door de politie laten verwijderen en in beslag nemen. Vooruitlopend op de actie heeft de heer De Booij besloten het College schriftelijk te verzoeken het aantal standplaatsen met drie uit te breiden. In de ogen van de adviseur, die zondag een gesprek met de drie heeft gevoerd, is het verzoek zeer redelijk. De jongeren Keijzer, Maasman en Schild worden door hem 'volbloed reizigers'. genoemd. Hun grootouders hebben al op het kamp Bisschopswaai gewoond. De drie personen zijn als het ware de laatste der Mohikanen. Zij vormen het sluitstuk van de vier families Maasman, Keijzer, Schild en Wallenburg. Deze vier families wonen al meer dan drie generaties op de Bisschopswaai. Het is hun geboortegrond,' stelt de heer De Booij in het schrijven. Volgens hem heeft Louis Keijzer sinds februari 1997 toestemming op vak 10 te staan, staat ook Johan Maasman al op een wachtlijst voor een standplaats evenals Roelof Schild, die met zijn partner Bianca Schimmel op nummer 8 woont. Naar de mening van de heer De Booij heeft de overheid de laatste jaren verzuimd voldoende standplaatsen voor de aanwas in te richten. Nu de woonwagenwet is

afgeschaft, is de verantwoordelijkheid voor de inrichting van de standplaatsen aan de gemeenten overgedragen. De gemeenten zitten nu met de gebakken peren.' De Booij vindt dat de drie recht op de plaatsen hebben. Hij dringt aan bij het College op de uitbreiding. Het College moet zich over het deze week binnengekomen verzoek buigen.

Donderdag 22 juni 2000 Brief Tom de Booij aan de Raad van de Gemeente Baarn Stadhuis Onderwerp: gedwongen verplaatsing van drie woonwagens

Geacht College, Hierbij heb ik de eer het volgende onder Uwe gewaardeerde aandacht te brengen. Ik richt mij nogmaals als adviseur en belangbehartiger van de woonwagenbewoners van zowel Zuiderlicht als Bisschopswaai, tot Uw college met het klemmend verzoek om mijn verzoek van 21 mei jl om drie standplaatsen toe te voegen aan het indertijd afgesproken totaal van 22 standplaatsen in de komende raadsvergadering van 28 juni a.s. ter discussie te stellen en niet afte doen als een hamerstuk. In de vergadering van de raadscommissie Volkshuisvesting van 15 juni jl hebben de Heer B. Wallenburg en ik inspraak mogen hebben. Maar het hielp niet bepaald, want de aanwezige raadsleden (waarvan drie plaatsvervangende raadsleden) konden niets anders doen dan het standpunt van hun fracties over te brengen. Alhoewel de enige die toch wel degelijk onze argumenten nader wilde beschouwen was de heer H. Ohr van D66. In de Baarnsche Courant van woensdag 31 mei jl lees ik: "Vorige'week maandagavond hebben de fractievoorzitters van de politieke partijen in de raad na afloop van de commissievergadering in de brandweerkazerne in beslotenheid het verzoek besproken." Bij navraag of dit zo is gebeurd, heeft Uw gemeenteambtenaar Mevrouw Muiswinkel mij dat bevestigd. Van een echt openbare discussie kan dus niet gesproken worden. Het engelse gezegde: "Do not confuse me with facts, my mind is made up" zou goed van toepassing zijn geweest voor de houding van de vijf commissie leden in de vergadering, uiteraard geldt dit niet voor de heer Ohr. Hoogstens liet mevrouw van der Hage zich toch verleiden tot enkele uitspraken die ons moed gaven. Ook telefonisch heeft mevrouw van der Hage die zelfde avond van 15 juni nog gezegd dat zij en de anderen zich niet gemakkelijk hadden gevoeld tijdens onze betogen. Voor de vergadering wenste Uw wethouder de Heer Mohlmann ons nog succes. Ook het betoog van de heer van de Kerk gaf mij een aanknopingspunt om de zaak toch weer aan de orde te stellen. De heer van de Kerk zei namelijk dat het **technisch** mogelijk was om drieplaatsen in te richten. Het argument dat bij inwilliging van mijn verzoek er meer mensen van andere gemeenten ook om verzoeken zouden komen, ontzenuwde de Heer van der Kerk dat de drie personen waarom het hier gaat altijd op het woonwagenkamp Bisschopswaai hebben gewoond en geen indringers zijn. Deze kleine lichtpuntjes hebben mij verstout om nogmaals mijn verzoek te herhalen. Ik zou nog een tweetal punten aan mijn betoog tijdens de commissie vergadering willen toevoegen. Het begrip reizigers is niet meer aan de orde vond de heer Ohr. Inderdaad heeft de overheid sinds 1968 er alles aangedaan om de reizigers cultuur te laten verdwijnen. Ze hebben de uitoefening van hun beroep sinds 1968 onmogelijk gemaakt. Maar waar "het reizigersbloed kruipt waar het niet kan gaan", Zo gaan nog steeds grote getale reizigers in de zomer naar het buitenland om daar te venten tot op de dag van vandaag. Dan is er de vergelijking die de zegsman van RPF/SGP/GPV maakte "met andere jongere die moeilijk ruimte kunnen vinden en naar andere gemeenten vertrekken". Deze vergelijking gaat volledig mank, want het is juist een kenmerk van de reizigerscultuur dat ze naast hun ouders willen wonen. Daarbij komt ook nog een heel ander belangrijk punt dat als de ouderen hulp behoevend worden het de kinderen zijn die de ouderenzorg voor hun rekening nemen. In onze burger cultuur worden de ouderen weggestopt in bejaardencentra. Het saamhorigheidsgevoel is bij de reizigers zeer sterk ontwikkeld. Berend Wallenburg riep tijdens de vergadering de commissie leden toe: "JULLIE NEMEN DE CULTUUR VAN DEZE JONGENS AF".' Het kan toch niet waar zijn dat als het technisch mogelijk is om deze drie jongens een standplaats te geven, dit niet kan omdat men al eerder een standpunt heeft ingenomen. Dat was in de tijd dat de staatssecretaris Tommel met zijn deconcentratie beleid kwam. Sinds maart vorige jaar zijn het weer de gemeenten zelf die het woonwagenbeleid mogen bepalen. De gemeente zelf heeft nu de gelegenheid om eens na te gaan wat de behoeften en

noden zijn van deze minderheidsgroep, die altijd in het verdomhoekje heeft gezeten. Wat heeft de gemeente in de laatste 45 jaar aan het kamp gedaan. Inderdaad mede dank zij mijn actie voor sanitaire voorzieningen in 1974 (actie Poep aan de Eem) is het kamp gerenoveerd en voorzien van het hoognodige sanitair. Daarvoor moesten de bewoners hun dagelijkse behoefte in het weiland deponeren. Het gaat bij dit probleem van huisvesting voor reizigers vooral om de natuurlijke aanwas op te vangen. Toen Heerma staatssecretaris was hield hij in het begin strak aan de afgesproken standplaatsen maar zag, even als zijn opvolger Tommel, dat dit starre standpunt niet houdbaar was en gaf meer ruimte voor natuurlijke aanwas. In de laatste tijd zijn mij voorbeelden bekend waar ook rekening is gehouden met natuurlijke aanwas en extra standplaatsen zijn ingericht zoals in de gemeente Oss, Bussum, Hilversum enz . Beste Raadsleden, hierbij besluit ik mijn noodkreet met de wens dat aanstaande Woensdag alsnog mijn verzoek in de raad wordt gebracht niet als een hamerstuk maar dat de mogelijkheid wordt geschapen dat alle raadsleden zich vrijelijk kwamen uitspreken en zich niet behoeven te houden; zoals tijdens de commissievergadering aan de strakke partijdiscipline. Het probleem reizigers moet uitgetild kunnen worden boven de politiek, het is immers een diep menselijk probleem. Het grove onrecht wat wij sinds 1870 deze bevolkingsgroep hebben aangedaan. Grijp nu de kans om nog verder leed te voorkomen. Zoals ik al gezegd heb in de commissie vergadering zal ik mij genoodzaakt vinden om de komst van de politie in een caravan op vale 10 van de Bisschopswaai af te wachten. Ik hoop daarmee te bewerkstelligen dat ik dan in de gerechtszaal de mogelijkheid zal krijgen om de reden van mijn actie nader uit te leggen. Ik ben mij wel bewust van het feit dat het geen verandering zal geven in Uw eventueel genomen besluit van 22 en niet meer. Ik kan dan in ieder geval laten zien dat in de gemeente Baarn het technisch mogelijk is om woonruimte voor reizigers aan te leggen, maar dat om formele redenen dit toch niet mogelijk blijkt te zijn. Het bewijst voor mij in ieder geval dat mijn grondstelling die ik sinds de begin zeventiger jaren niet onder stoelen of banken steek weer van toepassing is: *"Gelijk recht voor ongelijke mensen* is *het grootste onrecht"* Hoogachtend, Tom de Booij Adviseur en belangenbehartiger van de woonwagenbewoners van de gemeente Baarn

Dinsdag 27 juni Brief van Tom de Booij aan alle reizigers van de woonwagenkampen Bisschopswaai en Zuiderlicht in Baarn, "Het is een minuut voor twaalf"

Woensdagavond 28 Juni 2000 om acht uur worden in raadsvergadering van de Gemeente Baarn mijn brieven van 21 mei en 30 mei 2000 besproken. In deze brieven heb ik de Raad verzocht om het woonwagenkamp Bisschopswaai met drie standplaatsen uit te breiden en wel voor Louis Keijzer, Johan Maasman en Roelof Schild. Maar als er van jullie kant geen actie wordt ondernemen staat het nu al vast dat mijn verzoek aanstaande Woensdag wordt afgewezen en dat de politie binnenkort de drie woonwagens zal gaan slepen. In de vergadering van de raadscommissie volkshuisvesting van donderdag 15 juni jl is mijn verzoek behandeld en is besloten dat mijn brief ter afdoening in handen van burgemeester en wethouders wordt gesteld. Wat zoveel wil zeggen dat er geen officiële standplaatsen bijkomen. In de komende raadsvergadering wordt waarschijnlijk geen discussie meer gevoerd over mijn verzoek en wordt het voorstel van de raadscommissie als een hamerstuk afgedaan Formeel zal dat misschien wel in orde zijn, maar er is geen echte openbare discussie geweest. Alles is binnenkamers afgesproken. De raadsleden tijdens de laatste commissievergadering hadden allemaal de opdracht van hun fracties om mijn verzoek af te wijzen. Dat vereist de partijdiscipline. Maar hoe denken de andere 14 raadsleden er echt over? Dit kunnen jullie nu gaan uitvinden door ze op te bellen en hun de volgende vraag voor te leggen: Meneer of Mevrouw: Mag ik U iets vragen? Hoe denkt U persoonlijk over het feit dat door Uw besluit de politie drie woonwagens gaan wegslepen zodat drie jonge mensen van onze gemeenschap in de kou komen te staan? - Dat zo'n actie succes kan hebben is gebleven tijdens de acties om de woonwagenkampen in Hilversum (Egelshoek) en Leiden (Trekvaartplein) te behouden. In de brief die ik vandaag aan de Raad van de Gemeente Baarn stuur, kan je lezen dat ik toch nog vraag voor een discussie over mijn verzoek van de drie

standplaatsen in de komende Raadsvergadering. Het *is* daarom heel belangrijk dat jullie allemaal komen op de komende raadsvergadering van woensdagavond 28 juni 2000 om acht uur. Ingang van het gemeentehuis in de Laanstraat. Laten we buiten voor de deur van het gemeentehuis in de Laanstraat om kwart voor acht uiterlijk, verzamelen zodat we gezamenlijk naar binnen gaan. Weet wel wat op het spel staat: de uitroeiing van jullie reizigers cultuur. Nu de woonwagenwet verleden jaar is afgeschaft zijn jullie in de ogen van de overheid gewone burgers geworden en wordt met jullie cultuur geen rekening meer gehouden en is het hele gemeente beleid er op gericht om jullie kinderen allemaal in een huisje te stoppen. Tom de Booij

Donderdag 29 juni Artikel Gooi en Eemlander. Baarn: geen extra plek op kamp Bisschopswaai

Unaniem besloot de Baarnse gemeenteraad gisteravond om et aantal standplaatsen voor woonwagens niet uit te breiden. Dat betekent dat drie bewoners van de Bisschopswaai een aanschrijving krijgen dat het kamp moeten verlaten. Volgens belangenbehartiger Tom de Booij zullen ze ook vertrekken, maar zal hij er gaan zitten om zich te laten wegslepen. De drie bewoners waar het om gaat zijn geboren en getogen op de Bisschop. Toen andere kampers verhuisden naar het Zuiderlicht hebben ze zelf standplaatsen genomen. Ze willen op het zelfde kamp wonen als hun ouders. Illegaal zeiden burgemeester en wethouders en dat vindt nu ook de gemeenteraad. Er zijn 22 plaatsen en dit aantal wordt niet uitgebreid. Het trio moet maar elders gaan wonen. In aanwezigheid van een grote groep woonwagenbewoners zei PvdA-fractievoorzitter Joost de Wilde gisteravond dat het aantal plaatsen al is uitgebreid van 15 naar 22. "We houden dus rekening met de natuurlijke aanwas van de reizigers. En we praten hier al vier jaar over, ze doen alsof het nu uit de lucht komt vallen. De bewoners hadden in die tijd elders een plaats kunnen verwerven." Dat kinderen bij hun ouders willen wonen snapte hij wel, maar volgens hem hebben andere Baarnaars het ook niet voor het kiezen. "Gelijke monniken, gelijke kappen." Tom de Booij is het daar niet mee eens. "Gelijk recht voor ongelijke mensen is een groot onrecht", is zijn spreuk. "Een burger die drie miljoen wint kan alles kopen een jongen op het kamp kamp met drie miljoen geen vak kopen." Van burgemeester en wet houders krijgen de bewoners een aanschrijving dat ze wegmoeten., De 'Booij verwacht dat ze vertrekken. "Ze zijn een beetje murw." Zelf gaat hij juist· naar de Bisschops waài. "Ik ga in vak tien staan en laat me wegslepen. Dan krijg ik een proces-verbaal en hoop dat de officier de zaak niet seponeert.' Dat gebeurt mij mij namelijk nogal eens. Ik wil mijn mening kunnen geven in de rechtszaal." (Gelukkig worden in 2001 de standplaatsen toch nog toegezegd, zie daarvoor dagboek 2001)

2001

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Maandag 1 januari. Goed begonnen. Lief van Adrienne gedroomd. Ze mocht aan het ontbijt een wens doen, maar niet hard op zeggen. Ik denk dat ze gewenst dat ik mee in huis ga doen. Dat is inderdaad mijn voornemen. Als andere voornemens heb ik dat in mijn zon moet gaan zitten en mindert verlangen naar uiterlijke impulsen, dan komt de rest vanzelf dan avonds minder drinken. Met Russisch weer beginnen gedisiplineerder werken. Telescoop en astronomie ter hand nemen. Dit combineren met astrologie .

Zaterdag 6 januari De kleinkinderen hier, dol gezellig, wat worden ze wijs en groot. Gister naar Kerstcircus Carré. Ze genoten, maar het was ook heel goed.

Zondag 7 januari Gisteren gebowld met de kleinkinderen. Vandaag gaan ze weer weg. Sascha zeer geïnteresseerd in de astrologie.

Maandag 8 januari Goed plan in Witte Bergen restaurant met kleinkinderen om de logeerkamer door hun te laten verbouwen .Ik moet trachten geheel op eigen benen te staan

Dinsdag 9 januari Mooi concert 4e van Mahler. Heerlijk gegeten bij de Keizer, lekker duur! Ma

was heel erg lief. Kleinkinderen hebben bedankt voor logeerpartij ze verlangen weer naar ons. Komedie?
Zaterdag 13 januari Goede les van astrologe Netty. Goed gesprek met Ingrid Planten over paaseiland. Dagboek van Grootbader op diskette omgezet Rust vinden in hoofdzaak en niet terugvallen, werken aan de 3 eitjes van de tatoeage.
Zondag 14 januari Gisteren begonnen met in te kleuren van astrochart. Zeer positieve ervaring omdat je voelt wat je doet. Ik kan gelukkig steeds beter tegen de eenzaamheid in buitencontacten.
Vrijdag 26 januari 10 uur ik ga nu Jacqueline bellen, ben benieuwd of ze boos is. Na telefoongesprek goed aangevoeld ze voelde zich door mij gemanipuleerd. Met Peter inspirerend gesprek gehad. Eenzaamheid verminderd als het alleen zijn zich vergroot. Hij wil ook weer doorgaan met subsidie. Nu goed indenken over internet en Stichting.
Januari Artikel in Hoogtelijn Les conquérants de l'inutile *(Pieter Dirksz en Frank Husslage)*
Tom de Booy behoort tot de meest aansprekende alpinisten in Nederland. Dat komt onder meer door zijn eerst-beklimming van de Peruaanse Nevado Huantsán (6395 m) in 1952, een beklimming die ook internationaal tot de verbeelding sprak. Ook was er de hechte vriendschap met de Franse berggids Lionel Terray, die van betekenis was voor het Nederlandse alpinisme in jaren vijftig en begin jaren zestig van de vorige eeuw. Een gesprek over klimmen, kameraadschap in de bergen en onze decadente westerse samenleving.

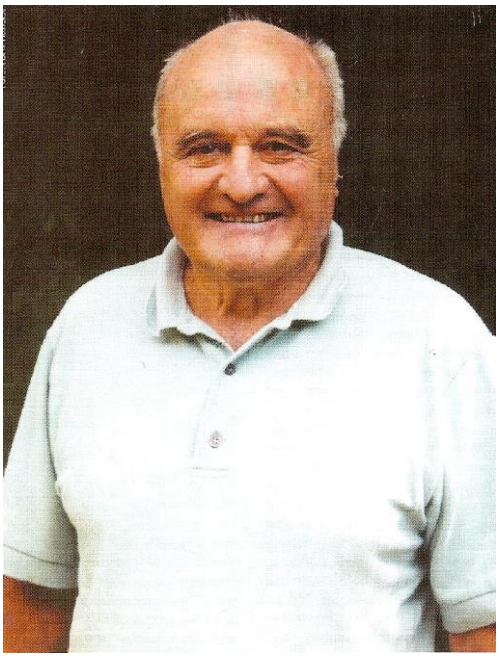

Hoe kwam je eigenlijk in de bergen terecht? "In 1937 - ik was toen dertien jaar had mijn grootvader me uitgenodigd om met een oom en een tante naar het Berner Oberland te komen. We maakten daar tochten onder meer naar de Konkordiahütte, Fiesch, de Lätschenpas en de Hollandiahütte. De andere grootvader (van moeders zijde) nodigde de familie in 1938 uit om naar Wengen te komen, na zijn terugkeer uit Indië als vlootvoogd. Er werden brave wandelingen naar Scheidegg en zo gemaakt. Voor mijn vader te braaf; hij heeft toen samen met mij en een nichtje onder leiding van de Wenger gids Hans Gertsch de Jungfrau via het Jungfraujoch beklommen. Daarvóór hebben we nog de noordkant van de Tschuggen beklommen. Daar vandaan zagen we de Eigernoordwand; ik heb toen een foto genomen. Toen we terugkwamen in het hotel bleek dat Heckmair, Vörg, Kasparek en Harrer in de wand zaten en de eerste beklimming realiseerden. Die foto heb ik in 1998 laten vergroten en opgestuurd naar Heckmair en Harrer ter gelegenheid van de zestigste verjaardag van hun eerste beklimming. Heckmair en Harrer hebben mij bedankt voor de foto. Het is een unieke foto omdat de sneeuwcondities in de wand ten tijde van de

beklimming zijn te zien. Dit was voor mij een sleutel punt, die Eigernoordwand beklimming. De tweede bestijging heeft Lionel Terray gedaan met Louis Lachenal. Ze hebben door het slechte weer, onder meer regen, de hele wand niet gezien. Ik heb altijd tegen Lionel gezegd: 'Lionel, mag ik met jou de Eigernoordwand doen?' 'In godsnaam, ik ga daar nooit meer heen', heeft Lionel me toen steeds gezegd."
Na de oorlog kwam je in Chamonix terecht? "Daarvan ligt de oorsprong bij de zomervakantie met mijn familie in augustus 1939. We logeerden in een huisje in Les Praz. Het meest aangrijpende van die vakantie ervoer ik, toen we in Les Contamines waren en we tijdens een wandeltocht door de Alpenjagers werden gewaarschuwd: 'La guerre commencera bient6t.' En net zoals in 1914 moest mijn vader, toen met zijn familie, overhaast terugreizen via Marseille met de boot naar Nederland om de oorlog voor te blijven. Na de oorlog kwam toen het vervolg. Kees Egeler en ik waren uitgenodigd door professor Klompé voor de deelname in 1950 aan een geologisch-alpinistische expeditie naar de Himalaya. Het was de bedoeling om de Nanda Devi te beklimmen. Egeler had ik ontmoet op het Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam. Hij was daar conservator en ik studeerde geologie. Omdat we geologen waren en alpinistisch gezien niets in huis hadden, trokken we naar Chamonix. Wel na enig touwtrekken tussen Egeler en mij. Want Egeler kwam voort uit een NAV-traditie. Hij was gewend met de familie te resideren in Zermatt en met een - naar huidige maatstaven - overmaat aan gidsen bergtochten te maken. Met in de binnenzak een verlanglijstje met vooral moeilijke ijstochten stapten we in de zomer van 1950 het gidsenbureau van Chamonix binnen. De dienstdoende gids Armand Charlet stond ons vriendelijk te woord en riep uiteindelijk: 'He, Lionel, ce sont des clients pour toi.' Lionel kwam net terug van de Franse expeditie die de eerste achtduizender (Annapurna) had bestegen. En zo gingen wij op pad met Lionel Terray. Het geheel financierde ik met een studiebeurs die ik van de Shell had gekregen en die niet mocht worden besteed aan m'n studie! We hebben toen de Chardonnet noordwand en de traverse van de Aiguille Verte via de Arête Sans Nom en de afdaling door het Couturiercouloir gedaan. Het was de start van een bijzondere klimrelatie tussen Lionel en mij. Nadien volgden onder meer de noordwanden van de Triolet, de Droites*) en de Grosshorn in het Berner Oberland." (Red het bleef bij een poging)
En hoe past de Andes in het verhaal? "Die expeditie van Klompé ging uiteindelijk vanwege geldgebrek niet door. Ik zei toen tegen Egeler dat wij zelf wat moesten organiseren. De Himalya was te duur, dus moesten we het eenvoudiger doen. Op een dag heb ik dit boek gevonden." De Booy haalt uit de boekenkast in zijn werkkamer Mein Berge van Luis Trenker tevoorschijn. "Het was mijn eerste inspiratieboek met van die fantastische zwart wit foto's. Het boek Cordillera Blanca van Kinzl en Schneider was de reden dat we de Cordillera Blanca als doelwit kozen. Ik zag dat de Nevado Huantsán (6395 m) de tot dan toe hoogste onbestegen top van Zuid-Amerika was. Zo gezegd, zo gedaan. Samen met Lionel Terray trokken we naar de Andes. We beklommen drie bergen als eersten tijdens deze expeditie. Dat waren dus de Nevado Queshque (5463 m), de Nevado Pongos (5711 m) en de Nevado Huantsán. Niet zo zeer het feit dat wij als eersten de Nevado Huantsán beklommen, is het belangrijkste in mijn leven, maar die ervaring daar op de berg met zijn drieën, Egeler, Terray en ik. De storm, de door mij overleefde val van negentig meter en vooral dat we daar met z'n drieën zaten in een kamp tussen de noord- en de zuidtop, helemaal afgesneden van de wereld, met het gevoel op eigen kracht iets bijzonders te doen. In 1956 keerden we terug naar de Andes. Om trouwens net zoals in 1952 klimmen en geologie te combineren. Die expeditie financierden we met een expeditiefonds dat onder andere gevuld werd met de opbrengst van de lezingen van de expeditie van 1952. Tot elf lezingen per week heb ik gegeven. Soms heb ik daar nog nachtmerries van. Tijdens de expeditie van 1956 beklommen we Cerro Veronica (5670 m), de Pico Soray (5700 m) en voerden we de tweede beklimming van de Nevado Salkantay (6270 m) uit."
*Vertel eens over de redding in 1*957 *van Corti in de noordwand van de Eiger?*
Kees Egeler en ik hadden met Lionel afgesproken om de Wetterhorn en de Mönch via de Nollenroute te beklimmen. We zaten in een tentje in Grindelwald. Zo konden we gadeslaan hoe

vier figuurtjes onder de Eigernoordwand,. rondliepen. Het schouwspel ontlokte bij Lionel de opmerking dat de dood zijn zaad had gezaaid. Samen met Lionel beklom ik de noordwand van de Grosshorn. Het was een van mijn zwaarste tochten vanwege de slechte condities in de wand. Toen we twee of drie dagen later terugkwamen in Grindelwald, zaten die vier nog in de noordwand van de Eiger. We gingen bij de Eigergletsjer poolshoogte nemen en zagen een trein vol met alpinisten omhoog gaan. Ze wilden die lui uit de wand proberen te halen. Wij er achteraan. Niet door de tunnel - want dat werd ons verboden - maar via de normaal route. Op de top aangekomen, hoorden we één van de vier enorm gillen. Dat was waarschijnlijk Longhi. Drie dagen zijn we in de weer geweest om die lui te redden. Omdat ik veel talen sprak en de grote reddingsgroep veeltalig was, speelde ik voor tolk. Uiteindelijk hebben we alleen Claudio Corti kunnen redden. De drie andere - Stefano Longhi (touwgenoot van Corti) en de Duitsers Günther Nothdurft en Franz Mayer vonden de dood in de wand. Veertig jaar later ben ik op zoek gegaan naar Corti. Er is een televisiedocumentaire van gemaakt. Omdat in deze tragedie de beschuldigende vinger is gewezen naar Corti, wilde hij me in eerste instantie niet spreken. Uiteindelijk is het wel gelukt. Wat me zo is bijgebleven van die reddingsactie is de geweldige kameraadschappelijke sfeer. Je werd belangeloos één familie. Mensen van verschillende naties, maar met één doel: die mede-alpinisten zien te redden. Ook veertig jaar na dato bleek weer bij de diverse ontmoetingen met de redders van toen dat enorme kameraadschappelijke gevoel

In 1965 kwam er een abrupt einde aan je klimcarrière?

De essentie van het klimmen was voor ons het overwinnen van je eigen zwakte, het camoufleren van onzekerheid, het kennen van de gevaren en grenzen verleggen en dit bovenal kunnen delen met een ander. Met Lionel kon ik dat delen, hij was mijn beste vriend. In 1965 verongelukte hij samen met Martinetti op de Oostwand van de Gerbier in de Franse Vercors." Voor Lionel Terray leest Tom de Booy een passage voor uit de autobiografie van Lionel Terray: 'Ik moet nu, omdat ik veertig ben, afdalen langs de trap naar beneden, de krachten en de moed, die zijn verminderd. Spoedig worden de Alpen weer de verschrikkelijke, moeilijke toppen van mijn jeugd. Als er geen steen, serac of gletsjerspleet op de wereld mij opwacht om mijn tocht te beëindigen, dan zal ik oud en gelaten de vrede vinden, om tussen de bloemen en de dieren van de alpenwei te leven en zal de cirkel worden gesloten en word ik weer het kind dat ik hoopte te worden." De Booij slaat het boek dicht en kijkt op: "Een vriendschap en een klimleven werden afgesloten in 1965. Het jaar 1965 was een sleuteljaar voor mij. Omdat ik me niet meer kon verenigen met het te geven onderwijs, kwam er een breuk tussen Kees Egeler en mij. Ik ben onderwijs gaan geven in de relatie tussen geologie en politiek en de sociaal-economische consequenties van het geheel. Ik maakte me onmogelijk in de universitaire wereld, omdat ik het oneens was met het bestel. De Shell, waarvoor wij studenten moesten opleiden, kon ik niet meer loyaal zijn vanwege de rol van dit bedrijf in Biafra en andere oliegebieden. Ik ben uiteindelijk op een zijspoor gezet en toen ben ik verder mijn eigen gang gegaan. Ik ben onder meer actief geweest in de golfsport, de neurofysiologie en tegenwoordig houd ik me bezig met astrologie."

Wat zijn voor jou belangrijke zaken binnen een bergsportvereniging?

"Naar mijn idee heb ik gepoogd bij te dragen aan het democratiseren en het bereikbaar maken van de alpine sport voor andere mensen dan alleen de elite. In 1953 organiseerden we al een zogenaamde invitatiecursus. We nodigden toen een aantal Nederlandse klimmers uit om zich te prepareren voor grote tochten zoals bijvoorbeeld in de Himalaya. Het was toen nog de tijd van de discussies over gidsloos klimmen of gegidst klimmen. Dat gidsloos klimmen moest kunnen, vond ik, omdat een gids voor de gewone man en studenten niet betaalbaar was. Het gaf wel een enorme ruzie binnen de Alpenvereniging. Gelukkig werden we gesteund door Kruseman, een van de beste vooroorlogse klimmers. Je ziet nu in de alpine wereld een weerspiegeling van onze steeds meer gecommercialiseerde westerse samenleving. Ik vertelde daarnet van die redding van Corti uit de Eigernoordwand in 1957 en die geweldige belangeloze inzet van een grote groep mensen. Dat bestaat niet meer, naar mijn idee. Het geld is ertussen gekomen met alle consequenties van dien. Alleen de prestatie lijkt te tellen." En met verwijzing naar de affaire Vos:

"Er worden bewijzen verlangd van die prestaties. Enorme expedities die vervuiling overal mee naartoe nemen. Het zijn mooie replica's van onze westerse samenleving. Klimmen is een luxe in een wereld waar veel mensen noodzakelijke levensbehoefte ontberen. Op mijn website (http://www.egoproject.nl) heb ik een somber beeld gegeven van de toekomst van onze westerse samenleving, vooral op het gebied van de energievoorziening. De enige hoop heb ik nog gevestigd op een andere manier van denken: van steeds meer naar minder! Misschien kan de elektronische snelweg ons uitkomst bieden om de steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk een halt toe te roepen".
Woensdag 31 januari - Een weekje lekker naar Cannes met Adrienne

Viering in Lorgues 40ste verjaardag van Mauk

Vrijdag 10 februari. Na heerlijke vakantie weer terug en goede e-mail van Peter. Zeer onder de indruk van Sabian symbols Hoe verhouden deze zich met Jandoz symbols. Aha erlebnis. In vliegtuig hoog boven europa Bergen als molshopen alles voortgekomen uit de oerknal Alles is dus mogelijk , verschillende soorten van bewustzijn verschillende schikken met andere krachten. Deze verruiming van denken is ongemeen boeiend. Alleen een vak leren de duiding van de charts.
Zaterdag 24 februari Verjaardag Mariette Gisteren goede les gehad van Netty. Verder ramp met computer , goed afgelopen, schijfcontrole ,geluk bij ongeluk. Nu opnieuw beginnen met astrologie eerst de vier elementen!
Donderdag 7 maart. Goed gesprek gehad met Peter. Mijn vraag waarom drogen alle bronnen op als ik met mensen contact heb op een diep niveau . Je probeert de healing van je wond met hun gezamenlijk te bewerkstelligen. Je moet het helemaal alleen doen. Je kan het van niemand verwachten! Het wordt een lange zware weg. Stichting opgericht Democratisering wetenschap en astrologie.
Zaterdag 9 maart. Heerlijke avond 70 jaar Adrienne gevierd in Kievitsdal. Groot succes. Na afloop nog diminshing bridge gespeeld. Gezellig stel. Ma straalde. Daarvoor kleinkinderen gelogeerd. Blauwe kamer ingericht zeer geslaagd. Met Sascha, diepe gesprekken gehad Ze voelt zich veilig bij mij.
Maandag 12 maart. Vreemd gedroomd. Piano les in concertgebouw kon geen noot spelen, zeer frustrerend.
Dinsdag 13 maart Verjaardag Adrienne en 47ste trouwdag, 12.05 deurwaarder aan de deur met

vonnis rechtbank. G. had gelijk gekregen en moesten Erik en ik maar liefst 10.000 gulden betalen. Ongelooflijk maar waar. Dat een klap op het goede hoofd.

Viering van de 70ste verjaardag van Adrienne met haar familie in Kievitsdal

Vrijdag 16 maart 2001. Notulen Bestuursvergadering Stichting Democratisering Golfsport en Wetenschap

Zogenaamd ten huize van de Voorzitter E.J. van der Maal 10:40 uur Aanwezig ;Erik Jacob van der Maal (voorzitter), Tom de Booij (coördinator)Bericht van verhindering G. Smit (bestuurslid) en Peter Delahay, G. Smit is afgetreden als bestuurslid.
Agenda:Voorstel benoeming bestuurslid Peter P. Delahay. Peter kon helaas niet zelf op de vergadering aanwezig zijn, maar heeft medegedeeld dat hij wel bestuurslid wil worden. Voorstel aangenomen. Ook de Booij stelt zich kandidaat en wordt ter vergadering benoemd tot bestuurslid. Het Bestuur bestaat dus van af vandaag uit Erik van der Maal, (voorzitter), Tom de Booij (penningmeester en secretaris), en Peter Delahay.
Statutenwijziging. Ter vergadering van 16.03.01 besluit het bestuur van de Stichting Democratisering Golfsport en Wetenschap dat de Stattune als volgt moeten worden gewijzigd:
Artikel 1.De stichting draagt de naam: Stichting Democratisering Wetenschap en Astrologie, afgekort DWA Zij heeft haar zetel in de gemeente Baarn
Artikel 2.De stichting heeft ten doel het democratiseringsproces van de wetenschap en astrologie te bevorderen , in de ruimste zin van het woord
Zij tracht dit doel te bereiken onder meer door: het bevorderen van interacties tussen verschillende takken van wetenschap met name het dichter bij elkaar brengen van de alfa en bètawetenschappen door middel van publicaties en lezingen de laatste ontwikkelingen van de wetenschap en astrologie toegankelijk te maken voor een ieder die daarvoor belangstelling heeft het ontwerpen van projecten die de democratisering van de wetenschap en astrologie kunnen bevorderen dat deze projecten een steentje kunnen bijdragen voor het bouwen van een brug die de exacte wetenschappen (geologie etc) zouden kunnen gaan verbinden met de esoterische wetenschappen (astrologie, etc) Peter en Eric machtigen Tom om bij de notaris een statutenwijziging aan te brengen op grond van bovengenoemd besluit. Vergadering wordt gesloten om 10.55.
Donderdag 12 April Stichting DWA bij de notaris officieel opgericht. Veel huiswerk voor Netty, echt goed bezig met het leren van een vak. 1e manifestatie Sascha geholpen spreekbeurt astrologie. Alles wordt nu rustiger geen toekomst plannen, wel om de wetenschap en astrologie naar elkaar toe te brengen. Eerst nog beter leren betreffende duiding. Zaterdag cursus astrologie. Niet te veel van voorstellen ze hebben hun heilige huisjes dus kritisch bekijken. Rudhyar ziet astrologie als een proces niet statisch.

Pasen 2001. Afstammelingen met aanhang van Sam en Fietje Strumphler (mijn schoonouders)

Dinsdag 1 mei nieuwe fase letterlijk en figuurlijk. Proberen nieuwe wijze van kijken naar de chart a la Rudhyar. De hokjes geest verlaten. Alles proberen zo gestructureerd te doen alles de tijd geven.
Woensdag 2 mei. Gisteren aha erlebnis. De gulden snede is de basis, irrationele getallen zijn de Natuur eigen en onze rede is te ver doorgeslagen De weg terug te vinden dat is het motto.
Donderdag 3 mei Gisteren weer een lang verhaal aan Peter geschreven, nog geen reactie. Toch verwacht ik te veel. Op eigen kompas varen en niet afhankelijk zijn van externe impulsen
Zondag 6 mei. Zeer onder de indruk van de retrograde planeten boek van Sullivan. Alles vanuit de aarde gezien geo = ego. Moeilijke tijd gehad vooral het wel of niet waar zijn van de astrologie. Vele boeken gelezen veel nagedacht, maar eindelijk rust gevonden met de astrologie, het is een andere wereld waar ik nu in terecht ben gekomen.
Zaterdag 9 juni 1 uur wakker gelegen nagedacht dat ik nog zo veel onaf dingen heb laten liggen. Laat ik nu eens proberen iets wel af te maken. Begin met je zelf een horoscoop te trekken en vandaar verder. Nettie zal me daarbij helpen. Verder als uitgangspunt de gulden snede. De toverformule waar alles op terug te vinden is.
Maandag 2 juli Brief van mijn piano leraar Peter Besseling
Hallo Tom, Ik wil je nog eens complimenteren met je uitvoering van de Partita van Bach. Het klinkt echt heel goed. Dat je nog hapert is vervelend, maar je hebt me laten horen dat je echt iedere noot op zijn plaats hebt. Aan het studeren ligt het niet. Houd vol! en speel dit stuk iedereen voor die het maar horen wil. Na verloop van tijd zul je het helemaal gaaf kunnen spelen, ook als er anderen luisteren. Leni vond het mooi. Speel eens een tijd niet de eerste bladzij. Begin eens op een andere plaats waar dat logisch is. Totdat dit net zo lekker loopt als het begin. Ook een hele goede, maar wel voor de diehards: in c-mineur spelen. Ik zou niet het begin doen, want dat kun je wel, maar beginnen vanaf het punt waar het thema in de linkerhand in e-mineur verschijnt. Dit fragment doen tot waar het weer in a-mineur komt. Dan dit gedeelte ook weer in c-mineur doen. Sterkte! Je enthousiasme voor die andere zaken is aanstekelijk Jammer dat ik op dit moment wat anders aan mijn hoofd heb, anders zou ik me er ook wel in willen storten. Groeten, Peter.
Donderdag 5 juli Brief aan Peter Besseling
Peter, Dank voor je compliment. Inderdaad ik begin nu ergens middenin en kijk nu naar de harmonie bv in welke toonaard en trap het staat. Nu opeens ben ik er niet meer bang voor want

ik begrijp het nu en speel het niet automatisch want dan raak je als je ergens een fout maakt helemaal van de slag. Volgende keer speel ik het met een grotere diepte en kennis. Ik blijf doorbijten tot het uiteindelijk lukt. Dank voor je geduld dat ik op de proef stel. Groeten Tom
Zaterdag 7 juli Vandaag 49 jaar geleden de beklimming Huantsán. Sinds 9 juni geen dagboek, reden twijfel over de astrologie. Veel gelezen. Conclusie gewoon doorgaan met astrologie. Het is iets heel anders dan de wetenschap. Heel andere manier om naar iets te kijken. Morgen met kleinkinderen naar Kruisselt. Boeken van Wolf geven meer lucht dank zij verbinding esoterie met kwantumfysica.

Met kleinkinderen op de golfbaan Sybroek

Vrijdag 13 juli. Gisteren belangrijke dag. Horoscoop getrokken samen met Nettie. Zeer ontluisterend. Ik weet nu waarom iedereen op mij op den duur afknapt. Adrienne vindt dat ik te veel in me zelf ben gekeerd en met me zelf bezig ben, maar het is niet niks om te zien hoe ik eigenlijk in elkaar zit. Er is nog veel te doen. Begin met het opschrijven van mijn dromen. Verder moet ik stap voor stap gaan zetten. Mijn Jupiter en duet Mars Saturnus meer laten ontwikkelen. Gisteren Elsa van Eijden bereid gevonden om mijn horoscoop te laten trekken, begin september. Elke dag proberen een bepaald onderwerp op te schrijven of uit te diepen.
Zaterdag 14 juli E-mail van Jacqueline Govers die zegt er mee op te houden, Heel begrijpelijk het kwam toch hard aan het geeft in ieder geval wel een bevestiging van het feit dat iedereen op mij afhaakt. Te hoge verwachting geweest en door het wisselen van mijn gedrag is niet te volgen voor haar.
Zondag 15 juli 2 uur wakker gelegen, hierbij nog alles nog eens de revue laten passeren. Ga nu van mijn leven een dagboek schrijven, mijn horoscoop uitdiepen en ook de synastrie met de mensen die ik gekend heb zodat dan langzamerhand een beeld komt wie ik eigenlijk ben en tevens dat de astrologie een heel krachtig middel is om in mijn persoonlijke en collectieve ziel kan duiken
Maandag 16 juli E-mail Peter + waardering voor mijn werk f 4000,- Zeer stimulerend. Gisteren 13.10 Saturnus over mijn Jupiter. Dit bewijst dat ik bezig was om te zien hoe die twee met elkaar in verband stonden. Fascinerend. Nettie gebeld over de transit. Vond het fantastisch
Dinsdag 17 juli Gisteren 37 stableford punten, laatste hole verknalt. Goed opgeschoten met Saturnus,
Zaterdag 21 juli. Even een dip. Weet niet precies waar ik moet beginnen, ook een virus gehaald in mijn e-mail. Toch maar bij Jupiter en Saturnus houden .
Dinsdag 31 juli Horoscoop duiding door Elisabeth Boersma-Wenzel
Ophaalbrug van kasteel (Vissen), 12 kamers hebben verbindingen .Twee planeten die niet

verbonden zijn. Wanneer ze een plan maken een verhaal houden.. Ze gaan met deze plannen vanuit het kasteel naar buiten want binnen in hun leefruimte hebben ze geen verbinding met de andere ruimten in het huis waar ze wonen en vertellen wat ze bedacht hebben. De buitenwereld is dan degene die hun gaat corrigeren want hun eigen huis bewoners kunnen dat niet. dat betekent dat ze heel sterk naar voren kunnen komen maar je bent daar innerlijk niet op gecorrigeerd Je zult daarbij ook vaak je neus stoten. De buitenwereld is je referentie kader je spiegel. Zon en Mercurius zijn ongeaspecteerd. Ook zijn er 2 planeten die alleen staan te dansen Saturnus en Mars. Aantal gegevens die sterk op zich zelf zijn geconcentreerd waardoor je heel lang met het een bezig bent en vervolgens los laat om vervolgens aan het andere te beginnen. Je kunt je op een bepaald ogenblik iets sterk kunt concentreren en alleen maar focus hebt voor dat bepaalde onderwerp pur sec alleen maar dat de rest bestaat even niet. Je focust steeds weer op een ander terrein dat heeft als voordeel dat je niet gestoord wordt door allerlei innerlijke roepingen van binnen uit als nadeel dat de buitenwereld jouw alleen maar in kan corrigeren. Naarmate je ouder wordt leer je daar beter mee omgaan, maar de aanleg blijft daarbij. Kruizen en elementen verdeling dat is de manier waarop je kijkt, de dingen waarneemt om je heen. Zon in Maagd behoefte aan het concrete het waarneembare je dingen kunnen horen, ruiken, voelen en proeven. Je wilt de dingen ook kunnen zien, je hebt tijd nodig om wat er op je afkomst te verwerken en de buitenwereld kan dan denken dat moet hij toch langzamerhand verwerkt hebben en jij kan daar misschien wel maanden of misschien wel een jaar voor nodig hebben.. De buitenwereld ziet het het eerst. Je bent heel sterk bezig met het concreet waarneembare zit er in het onbetwiste en deel dat inferieur element is vuur. Je krijgt een enorme behoefte om er uit te breken om alles wat je heel concreet hebt gedaan los te laten en dat betekent dat je nodig op reis moet of een nieuwe cursus moet volgen. Alles wat vast staat even los te laten en het ook heel goed is om daaraan toe te geven want dan komt je psyche weer in evenwicht anders rent je maar door op een weg, maar de mens bestaat uit meerdere wegen. Water element is ook heel belangrijk het heeft te maken met het gevoelsleven is de manier waarop je veiligheid en zekerheid ervaart in relatie speelt dat ook mee en ook speelt mee in het gevoelsmatig de dingen op een andere manier doen het doorbreken het vernieuwen het onafhankelijkheidgevoel. Kijken we naar de ontwikkeling die je hebt meegemaakt dan zie je dus dat de zon in aarde blijft staan behoefte aan concreter blijft dus bestaan dus aanwezig en aan de andere kant heb je daarmee de mogelijkheid om te ontdekken hoe dat zonneteken verloopt in je leven. De zon staat wel in maagd maar daarom ben je nog geen maagd. De behoefte om die te worden die je in aanleg bent. De weg in het leven om te gaan hoe dat is om een zon in maagd te hebben . Door de ongeaspecteerdheid is er de moeilijkheid om te ontdekken wie je eigenlijk bent blijf je daar je hele leven mee bezig krijg je kans te ontdekken en te ontwikkelen op de hele concrete aardse manier. We zien dat het element water gaat verdwijnen. De planeten in water gaan naar het vuurteken en dat betekent dat de behoefte sterker om de blik te verwijden om nieuwe dingen te gaan ontdekken ook leert om op je intuïtie te vertrouwen en dat maakt ook naarmate je ouder wordt ook veel behoefte om er op uit te gaan meer dan vroeger ook had je daarbij gevoelsmatig je daarbij prettig voelt. Het gevoelselement wordt niet minder maar er komt een dimensie bij. Mars in 12 is een waterhuis dus gaat zoeken hoe moet ik de anderen vertellen hoe ik in mekaar steek zit en wat ik wil en hoe bewijs ik me zelf op een manier meditatief achter de schermen en ook omdat het in het waterman teken staat. Je inzet voor alles wat ongrijpbaar is humanitaire ontwikkeling maar op de achtergrond niet pats boem hier ben ik. Het lucht element is de manier waarop je communiceert. Saturnus blijft daarin staan en blijft een punt van aandacht. Deze manier van waarnemen speelt een belangrijke rol dat is de manier van gedragingen.
De kruizen verdeling is de manier waarop je dingen verwerkt. Bewegelijk kruis is belangrijk (zonneteken) makkelijk kunt mee geven met de stroom van het leven waarin je zit met name toe je klein was vooral als je kijk naar het hoofdkruis waarin maan Venus en pluto en Saturnus in Kreeft en libra dat je heel erg hebt gekeken hoe zit de omgeving in elkaar hoe moet ik me gedragen en waar voel ik me prettig bij en ik heb het gevoel dat ik geaccepteerd wordt en wat

wilden andere er van, misschien moet ik dat ook maar zo doen, pas op veel latere leeftijd ga je ontdekken waar je je zelf lekker bij voelt en wat je innerlijke stem gevoelsmatig aan je vertelt en van begin af betekent dat je daardoor je heel lang hebt bewogen met de stroom van het leven waarin je verkeert dat er tijden kunnen zijn geweest waarin je tegen iets aanloopt daarbij de druppel komt die de emmer doet overlopen dan een soort crash krijgt en je pas realiseert wat je allemaal hebt meegemaakt , verwerking achter af. Belangrijk om regelmatig terug te kijken wat je beleeft hebt. Dan zie je doordat de zon in beweeglijk staat daar staat ook Mars en Jupiter en Neptunus . Wat gebeurt er eigenlijk dat je er niet aan voorbij loopt of te hard overloopt. De crash komt om dat ze steeds achter dingen aanlopen en tot diepe verwerking komt het niet. Het vaste kruis in aanleg alleen Neptunus en Mars staat heel weinig van uit het innerlijk wat jouw kracht geeft om te luisteren en leren luisteren wat jij zelf voelt dat het goed is. Heel lang geleefd met de de gedachte dat wat de buitenwereld vond wat goed was en in ontwikkeling zie je dat bij het vaste kruis de maan Venus en pluto de persoonlijke inhouden zo heb je door allerlei omstandigheden geleerd naar je zelf te luisteren wat voor jou goed is. De zon geeft wel kracht voor het steeds naar iets anders te gaan maar er te leren luisteren naar je zelf maar het blijft er alert op te zijn. Ik weet nu wat iedereen graag wil en waar ik iedereen een plezier mee kan doen maart wat wil ik ook zelf,. Dat gaat met angsten gepaard want pluto zit ook in dat vaste kruis en die kan dood eng gevonden worden om zijn eigen gevoel aan en ander te vertellen. Saturnus in het hoofdkruis zit, ik wil zekerheid, ik ben snel gekwetst. Op een gegeven moment zullen de mensen er aan moeten wennen dat jij je eigen identiteit hebt en je gevoel vertelt. Mercurius is gewisseld van bewegelijk naar hoofd gunstig inde zin communicatief geleerd hebt . Ik weet ongeveer wat ik kan en moet zeggen. Ongeaspecteerd Mercurius heeft in aanvang grote onzekerheid als hij onder druk komt te staan kan hij dicht klappen en kan dan niet vertellen wat hij zou willen vertellen maar je hebt door de ervaring geleerd daar beter mee om te gaan en Mercurius in hoofd wil zeggen dat je daar in het contact met de anderen ook geleerd hebt te relateren in het contact om dan te kijken wat wel en niet kan zeggen je voelt je prettig zekerder op het communicatieve terrein. Mars en Jupiter gaan van vast naar bewegelijk, Mars is vast en met Neptunus je heel niet geweten hebt hoe voor je zelf op te komen en wat wel een impuls van binnen uit maar hoe moet ik dat doen dus niet rechtstreeks die confrontatie aan te gaan en de vuist op tafel te slaan en dat gebeurt dus niet en dat was dood eng want daarmee verpeel je credit van je omgeving althans dat dacht je. Later leer je dan omdat het bewegelijk komt, ik heb nu ervaren dat ik wel een stap naar buiten kan maken daar ben ik het niet mee eens, ik wil het anders doen. Toch heb je zelf willen bewijzen door op een directe manier en beweeglijk wil zeggen met de stappen te maken wat je van binnen voelt en naar buiten vertellen en omgekeerd en wat je van de anderen hoort tot je nemen en daarmee je zelf neerzetten wat je zelf wilt. De basis is dit van de horoscoop waar je op resoneert. Ongeaspecteerde planeten nemen een zeer belangrijke plaats in. Als kind het gevoel gehad een buitenbeentje te zijn niet thuis hoorde in het gezin waarin je leefde Een familiethema: : heel lang gespeeld en dan wordt er een kind geboren, ontwikkelen met eigen identiteit laten zien wie je zelf bent, het thema communicatie durf ik te zeggen wat ik er van denk. Er zijn mensen in de familie die ongelofelijk goed konden praten maar niet goed konden praten over hun gevoel. Ook het thema hoe kom ik voor mezelf op en hoeveel structuren en hoeveel zekerheden en ook hoeveel verantwoordelijkheid draag ik. Dit zijn thema's die generaties lang gespeeld kunnen hebben Jij hebt al die thema's als eilandjes in je horoscoop staan dat betekent ook dat jij dat ongenuanceerd naar buiten brengt zonder dat jij zonder dat je het bewust bent. De omgeving ziet dat echter in al zijn ongenuanceerdheid, maar kijken in de spiegel daardoor kunnen ze in zich zelf herkennen wat wij hebben weggestopt of niet hebben geweten hoe ze daarmee om moesten gaan. Dat kan gekomen zijn door de maatschappelijke omstandigheden misschien dat de tijd niet rijp was om te kunnen zeggen wat ze dachten. Codes binnen familieverband die bepaalde energieën niet zijn uitgeleefd. Jij liet dat dus zien als men het mee moeilijk had dan konden ze jouw de schuld geven van die dingen die ik deed en begon dan te denken ben ik nu gek . Het kan ook zij dat men het geweldig vond dat men je heeft opgehemeld Dat ik dus heel ver kon komen op een bepaald

gebied maar op je 30ste zei dat heb allemaal bereikt maar is dat nu iets wat ik zelf wil. Wat vind ik er nu van. In beide gevallen of naar beneden gedrukt of naar boven van wie ben ik nu eigenlijk het geeft een minderwaardigheidsgevoel. Je zult naar mate je verder groeit je zelf leren kennen wie je bent maar je manoeuvreert je zelf steeds weer in een situatie brengt waarin je afvraagt hoe is dit nu mogelijk. Je hebt zo'n energie die een ander niet heeft, want die heeft die kracht die bundeling niet. Je bent dus diegene die in gang zet waar een ander nooit aan begint. Jij bent diegene die die dingen afmaakt als iedereen al lang heeft afgehaakteeft dat geeft je uiteindelijk gaven talenten die de anderen dus ook niet heeft je staat op een keerpuntfunctie en in staat om het roer om te gooien, juist omdat je zo gefocust bent op de omwenteling. Ook een duet is in feite ongeaspecteerd. Mars en Saturnus zijn niet de makkelijkste. Mars wil er uit. Moet je dat nu wel doen zegt Saturnus en denkt Mars misschien als ik het niet doe val ik misschien wel een buil. Oké dan doe het even niet maar later zegt Mars ik mag het toch doen. Die twee moeten leren samenwerken. Het betekent dat we heel lang kunnen nadenken en malen (in lucht tekens!) Dit komt ook door de ongeaspecteerde Mercurius die als maar doordraait en Mars staat in 12. Van nature voelt hij zich daar niet lekker. Er gebeurt heel veel van binnen (retrograde Mars) en van binnen veel kan ontwikkelen maar er niet uitkomt maar hoe breng ik dat naar buiten. Hoe doe ik dat daarbij is nodig om een sterk ego te ontwikkelen maar als ik dit wil laten zien wat ik heb, bots ik met de buitenwereld dat dus ga ik maar weer terug. Langzaam aan heb je geleerd om te ontdekken dat vind ik leuk dat vind ik niet leuk Een niet gemakkelijke zoektocht die je nu nog ervaart. Een zoektocht waarin je heel veel bent tegengekomen en daarbij dingen hebt ontdekt die anderen nooit hebben ontdekt, wat je aan anderen kunt uitdragen en elke keer ontdek je weer iets nieuws in situatie terecht komt waar in waarin je zegt dat heb ik nooit gedacht. Mensen in een bepaalde conflict situatie terecht komt altijd in andere mensen iets oproept want jij kunt in je volle glorie laten zien wat je hebt en de ander dan helemaal idolaat van zijn of kunnen volkomen dichtklappen, é wat weet die man dat allemaal goed nu weet ik helemaal niets maar jij zult zeggen zo bedoel ik het helemaal niet. Zowel in aanleg als in omstandigheid blijven de planeten ongeaspecteerd. De ervaringen doe je wel wordt bijgeschaafd maar de impuls blijft tot je dood gaat. Je voelt die impuls steeds en het ook boeiend blijft en dat je doorzet wat je afmaakt waaraan je begint. De zon heeft te maken met het opbouwen van je eigen identiteit. Ook met heer 6de de dagelijkse omstandigheden dienstbaar zijn slecht kritiek ontvangen. Zelf kritiek en kritiek geven kan doorslaan. Alles of niets die ene keer denk je het is perfect en de volgende keer denk je er deugt niets van. Mercurius heeft met de communicatie te maken. Toen je jong was als je examen moest doen of waar grote druk op staat niet kan presteren wat je normaal wel kan, in ontspannen omstandigheden wel kunt. Gestresste situatie is het voor je heel belangrijk om van je zelf naar binnen te gaan rustig te maken van de uit de rust van de aarde, als men van jouw vraagt nu moet je dit of dat doen gaat bij jouw alles steigeren. Dwingt het kind niet. Veel handvaten gekregen maar er zijn situaties dat het niet luikt, eis van je zelf ook niet dat het lukt want dan zul je zelf nog meer onder druk zetten. Vergaren van kennis van cijfermateriaal maar dat het losstaande feiten zijn waardoor je het overzicht verliest uiteindelijk vorm je daar wel je mening uit want daar ben je op gericht maar het gevaar is dat het een onsamenhangend geheel is of te veel verschillend Ongeaspecteerde Mercurius !! Vierde huis zegt waar voel ik me het meeste thuis innerlijke veiligheid mijn eigen bron. Hoe ga ik met de ander om, omdat je lange tijd zoekende bent geweest valt het niet mee je zelf in relatie neer te zetten. Bijheer 1 in heer 11 het doet de manier waarop je naar buiten treedt. Dezelfde golflengte in groepsverband. Je hebt door de combinatie bijheer 1 beheer 11 en heer 7 om je in de omgeving sterk te manifesteren. Als jij ergens binnenkomt dan is er de sterke behoefte om je te laten zien wie je bent. Dat heb je zelf helemaal niet in de gaten. Je voelt je juist helemaal onzeker. Opbouw hoe je naar buiten komt aan den ene kant je sterk manifesteren aan de je ben er en aan de andere kant ben je enorm gevoelig met een vissen ascendant en Uranus in 1e huis. Je voelt alles aan wat er in de omgeving gebeurt dat heeft gemaakt in je jeugd als er ruzie is of je kwam bij vriendjes waar iets niet goed was, iemand die binnen kwam je direct aanvoelt wat er was. Eerst ga je het op je zelf betrekken is er bij mij iets

niet goed, laat ik me maar wat terughoudend opstellen. Omdat je alles op jezelf betrekt denk je dus ik moet het anders doen want ik moet maar doen wat ze van me vragen automatisch daarmee richt je dus naar wat je denkt dat de omgeving van je vraagt waarmee je zelf minderwaardigheidsgevoel, en ook afhankelijk van anderen dit is een aangepast gedrag. Maar Uranus heeft de behoefte om onafhankelijk te zijn om vrijheid te hebben om je zelf te zijn en allerlei patronen te doorbreken. Vaste gedragspatronen had ik ook anders gedacht. Door een bepaald gedrag je anders was dan ze dachten dat je anders was en anders kon doen. Op de boot van Indie naar Nederland was ik bij de 3e klas djongos - Protest. De opgelegde norm te doorbreken. Vlinder uit cocon komen is maan conjunct progressief pluto. Je niet kunnen identificeer met je ander heeft te maken met de ongeaspecteerde zon. Jouw vader was jaloers op mij omdat je moeder je zoveel aandacht had gegeven aan jou die hij ook graag gehad zou willen hebben. Drieluik is voor het kind funest het kind heeft recht op aandacht. Maar de moeilijkheid lag bij de ouders omdat ze niet goed emotioneel waren uitgekristalliseerd. Als wist hoe de omgeving in elkaar zat dan kwam je er wel uit, Mars bijheer 1, maar dan kwam daar had je wel een hele boel veiligheids kleppen ingebouwd om eruit et kunnen Eerste uiting van vissen, daarna als je weet hoe het zit maar kom je er wel uit en dan de ram er uit maar ram staat in 1 driehoek Saturnus ingehouden reactie. Als Mars in 9 of 5 dan was hij er meer uitgekomen. Meer achter de schermen gewerkt hebben. Op die manier en als je ouder wordt en gaat kijken kijk je heel kritisch naar mensen kijk je ook naar details dienstbaar wat je er mee kunt bereiken kritisch om een stuk veilig te. stellen hoe kan ik nu me het beste opstellen in de maatschappij en elke keer komt er weer even dat stukje rebels zijn tussen door waar dan ook. Ik moet alleen zien wie ik eigenlijk ben een gedrevenheid die er uit moet ook onafhankelijk hoe mag ook een beetje gek zijn eruit willen en toch geremdheid door een stuk onzekerheid. De onzekerheid zie je bij de vissen ascendant. verbinding maan en pluto. Mars driehoek Saturnus. Allemaal onzekerheid die je eerst moet overwinnen om je veilig te kunnen voelen, gevoelsmatig en verbinding met de omgeving nodig. Zeker in heel veel situaties waarin jij geweest bent kun je niet altijd een gevoelsmatige verbinding opbouwen dan werd dat ook niet getolereerd omdat ze zelf niet wisten hoe ze met het gevoel om moesten gaan en als het er dan niet is het wel een heleboel zoeken, maar dan wel uitersten, het lijkt of je gezellig bent en dwars er doorheen Jupiter vierkant ascendant inconjunct maan pluto hoge normen en waarden, groot rechtvaardigheidsgevoel maar aan de andere kant heb je dus niet geleerd om daar op te vertrouwen. Zelfvertrouwen heeft ook te maken met de maan pluto verbinding enorme behoefte en zuigkracht achter ik wil me veilig voelen in een situatie waarin ik gedragen wordt. Teruggaan naar je jeugd. Jouw moeder is een stuwende kracht geweest en niet in negatieve zin ook in positieve zin ze kan heel stimulerend zijn geweest, maar het kan ook zijn Tom dit is goed geweest je moet het zo doen. Tom dat zal ik wel voor je doen. Tom dat die ik wel voor je. Op een zorgzame en vriendelijke manier gebeurd zijn en als daar uitgaat Tom heb je wel een sjaal om. Tom heb je wel een hoed op je hoofd. Als kind zo door de moeder in een gestrengheid ineen gestrengheid zijn je voelt dat als veiligheid maar in Kreeft geeft ook de behoefte aan veiligheid om zorg geven aan anderen. Verzorgd, verdiepen in familieverband ondervinden ook een onderdeel van jouw wezen om zoveel veilig te ervaren, je zult daarmee ook erg manipulatief zijn als jij je niet prettig voelt en niet veilig voelt kun je door bepaalde vragen te stellen door bepaalde dingen te doen ook heel zuigend, erg emotioneel zuigend te zijn. In je opmerkingen de anderen het gevoel dat hij iets voor je moet doen of dat jij onmisbaar bent of dat je niet zonder de ander kunt en de anderen geen ander leven kan lijden want je hebt de ander zo nodig alleen maar je eigen gevoelsleven te bevestigen, je mag er zijn. Dat thema geeft ook een enorme aantrekkingskracht op vrouwen en je hebt Venus er ook nog bij staan. Je kunt voor vrouwen een heel aangenaam gezelschap zijn want je hebt veel mechanismen mee gekregen en ook gezien hoe dat gaat hoe jij grof weg gezegd vrouwen kunt inpakken. door bepaalde opmerkingen te plaatsen door bepaalde handelingen te doen en hele trukendoos en dat heb je ontwikkeld als klein kind om de aandacht van je moeder te krijgen, je moeder die uiteindelijk je dat ook gegeven heeft. Alles onbewust Belangrijk is dat naarmate je ouder wordt dat je je

realiseer dat dat hele patroon wat je ervaren hebt aan je niet meer aanwezige zusje en aan dat het ander zusje dat er ook was en dat jij dat beeld wat jij hebt meegenomen. Kijk op vrouwen ook in kijk op jouw relatie, op grond waarvan een relatie en een vrouw aan een bepaalde verwachtingspatroon moet voldoen. Dat kan inname in partner relatie problemen gegeven hebben want je verlangt van een vrouw ook die dingen die jouw moeder ook gegeven heeft dus je verlangt van een partner dat eigenlijk je moeder is dat zul je nooit geweten hebben dat kun je ook niet weten dat is een automatisch ingegoten dat neem je gewoon mee, je moeder smeerde altijd je boterhammen dat doe jij toch ook, die vrouw kan dan op een bepaald ogenblik zeggen oke dat deed je moeder dat doe ik niet maar in het begin van de relatie kan de partner dat ook automatisch ook gedaan hebben, omdat jij met heel veel mooie woorden en met warmte en met liefde aan je partner vraagt en je partner dus voelde dat moet ik dus terug doen, je kan dus op een bepaald ogenblik escaleren, de partner is gaan rebelleren, ho es even wat je van me vraagt is emotioneel zelfstandig te worden ook voor je zelf te zorgen want ik ben je moeder niet em jij bent je vader niet, de twee patronen speelt in vele relaties mede het oude patroon wat je op elkaar projecteert en dat wat wakker worden kan pijnlijk zijn maar dat kan nieuw perspectieven openen ook weer dat dit naar alle eerdere vrouwen meespeelt en en je alles gedaan kan krijgen, dat je kunt afvragen waarom doen vrouwen dit voor mij doen ze dat omdat we op een gelijkwaardig niveau staan of doordat ik mijn trukendoos gebruik. Je zult met dit thema op dit moment weer geconfronteerd worden. Hoe werkt dit ? Hoe stel ik me tegenover vrouwen, het vrouwelijke op zich een thema waar je heel veel uit kunt halen, waarin je met machtssituaties geconfronteerd wordt en je zult dus ook vrouwen die sterk zijn op een gegeven moment een machtsstrijd zijn aangegaan en dat jij niet over mij iets te zeggen hebt mooi niet. Wie is het sterkste en toentertijd heb je altijd gewonnen van je moeder als je iets gedaan wilde hebben onbewust want je hebt een hele beminnelijke manier daar mee om te gaan je kunt ook heel dwingend zijn en naar je ogen te kijken dan dwing je al het ware de andere met een enorme kracht die daar achter zit te doen, je hebt moeten leren dat als je als gelijkwaardige partners tov elkaar staan dat dat geen zwakte bod is van je zelf maar dat dat juist kracht met zich mee brengt waarop je veel eerlijker en gelijkwaardiger met elkaar kan communiceren. Maar heeft te maken met zorg, je kunt ook heel goede zorg verlenen, daarbij ben je ook goed in als je daarbij de gelegenheid hebt gekregen. In relatie met kinderen een rol heeft gespeeld. De kinderen zijn ongelooflijk belangrijk geweest en nog, maar in hoeverre een sturende en dominante een structuur gegeven vader is geweest in hoeverre heb ik als de kinderen op mij zwakke plek wezen in de eerste begin fase allemaal de kop afgemaaid als ze zich boven het maaiveld bewogen want wat zij zeiden kon ongelooflijk diep bij jouw naar binnen komen en kwetsen en als je zelf niet weet wie je zelf bent dan komt het heel hard aan. Mond dicht. Leren naar kinderen te luisteren. Je vindt gezin belangrijk, veel gevoel en warmte en wanneer mannen en vrouwen geen reactie geven op jouw emotioneel gevoelsuitingen dan voel je uiterst ongelukkig en dan weet je niet waar je staat in je referentiekader en je emotionele reactie die accepteert of de afwijzing maar heb je in ieder geval een reactie gekregen. maan in Kreeft. In de ontwikkeling heb je geleerd dat je de reactie niet krijgt op grond waarom je die gevoelens hebt afgesloten je kreeg niet wat je wilde. Water is in eerste instantie wel je hulpfunctie geweest later overgenomen door vuur, water in hulpfunctie heeft in eerste instantie geresulteerd als aangepast gedrag, voel wat wordt er verlangd van mij en daar ben je gewoon steengoed in en daar maak je je ook kwetsbaar als dat ook niet gehonoreerd wordt waarmee je dus kunt redden is een stukje Mercurius het praten gaf je dus structuur. Heel concreet. kijk er staan 2 bekers en geen drie ik hou me aan die 2 bekers vast want dan ziet iedereen dat er 2 bekers zijn al voel ik dat er wel misschien 3 of 4 kunnen staan die zijn niet zichtbaar het concrete wat het niets zichtbare was, als kind misschien je mond dicht gehouden en pas later het uit te spreken, want als praten onzekerheid oproept en de mensen je niet begrijpen dan klap je dicht of zo kan het zijn dat je een tijd ongelooflijk veel gepraat hebt om maar te vertellen wat je weet het gevoel werd niet gehonoreerd, want als men je gevoel niet laten zien en het kan ook zijn dat je met je vader gewedijverd hebt voor de aandacht voor je moeder wat want wie was nu eigenlijk de

partner van je moeder dat wat er van de jeugd gespeeld heeft niet kunnen vertellen wat er binnen is gebeurd dit in een later stadium. Als je problemen hebt deze niet op je kinderen te projecteren zonder bewust te zijn die in jouw verborgen zijn aan je kinderen liet zien en aan aan je kinderen alle pijnlijke plekke die bewaard door hun opmerking door naar hun te luisteren heel veel hebt kunnen leren wat er in jou verborgen zat en aan de andere kant kun je een stukje frustratie heel goed kwijt in een hobby 5e huis zijn erg belangrijk die te maken hebben met gevoelsmatige impulsen die van binnen uitkomen die me gevoelsmatig raken. Familieonderzoek de diepte in te gaan en met Pluto ga je diep door te kijken wie de familieleden zijn geweest, .zicht te krijgen op wie je zelf bent. Wees er van overtuigd dat jij niet in je eentje het hele familiethema kunt klaren jouw kinderen kleinkinderen hebben ook de verborgen zaak en er zijn meerdere generaties voor nodig om het thema op te lossen, om te draaien, inhoud te geven, andere vormen te geven als je het probleem niet onder woorden kan brengen kun je ook niet bij anderen zien, om je zelf te leren kennen, verdiepen in je voorgeslacht. Maan in 5 pluto in 5 en Kreeft traditie. Pluto maakt dat je je daarin vastbijt omdat je daardoor emotioneel gegrepen, brengt als het ware een workaholic in wordt. Maar daar moet je ook een bepaald moment je grens trekken. Saturnus kan hierbij helpen, staat in Weegschaal heeft met langdurige relatie te maken op zoek naar het leven van familie. Saturnus verbinding met Cheiron met de plek die geheeld moet worden Cheiron is een kwetsbare plek hebt opgelopen in je manier van uiten. In jouw ongerepte en enthousiasme er mogen zijn. De manier dat je dat kunt is om er naar te kijken. Neptunus en drakenkop MC cheiron grote vuur driehoek. Neptunus draken biedt ongelooflijk belangrijk gereedschap om er mee om te gaan Neptunus in 6 en drakenkop in leeuw vereist bijna een religieuze overtuigende kosmisch boodschap die de pijnplek kan helen en in leeuw is de koning. Als jij dan de koning bent en terug kijkt naar zijn familie. Jij bent de enige die dat overzicht hebt, de leider de opdracht krijgt om het aan te pakken. Je kan daar een nieuwe kijk door het op een praktische manier neer te zetten, realiseer dat je een opdracht moet vervullen een brug moet bouwen tussen jong en oud je moet laten zien wat onvoorwaardelijke liefde is. Neptunus drakenkop er is een hogere vorm van liefde ongeacht wat je ervaren hebt en de pijn die je geleden hebt toch laten zien dat er een hogere vorm van liefde een kosmische goddelijke liefde en door dat stukje te ervaren kan ik mijn pijn helen, daarin kan je ook een verbindende schakel zijn tussen de astrologie het leven tussen het zichtbare en onzichtbare. Het is met je huid te leren vertrouwen van je aanvoelt en ook intuïtie aanvoelt je krijgt hulp van de andere wereld. Het antwoord is je heb drakenkop. de oplossing ligt daar, ga maar voelen. Hoe bied ik mijn materiaal aan: op schrift. Als je het opschrijft, alleen heb je geen publiek, als je publiek hebt kijk naar het publiek neem een persoon kleinkind waar je een brief aan schrijft. Ze is dan een voorbeeld voor je. Wat is de boodschap die ik moet brengen. Je hebt je relatie nodig met een gevoelsmatig band Je zelf in een kader te plaatsen, kleinkinderen zitten in 9e huis en deze heeft een inconjunctie met het 5e huis een inconjunctie is iets waar je lang aan het zoeken bent en daarom is kleinkind in 5e huis met een Jupiter gegeven. Om je Jupiter vorm te geven daar gebruik je je kleinkind voor. Hoe kan ik mijn boodschap brengen. Je hebt al heel lang er naar gezocht een structuur om de boodschap over te brengen. Jupiter maakt verbinding met de ascendant (vierkant ook met heer 5 je hobby) Je maakt dus verbinding tussen je hobby en het uitdragen van een boodschap. Zwarte maan in tweelingen in 3e huis gevoelig voorfamilie Als je niet weet et hoe het gevoelsleven is ontstaan dan weet je er ook niet mee om te gaan. Nagaan wat je eigenbron is, er zijn in je leven zoveel laagjes overheen gelegd, terug te gaan naar 10,000 jaren. Eerst welke hoofdstukken je er in wilt hebben. Je eerst bepaald de lijn bepaald voor je zelf. Ik wil dat en dat vertellen ook al komt de helft van je kennis niet aan dat geeft niet. Als je maar de grote lijn ziet. Door waarnemen het schrijven wordt een klein stukje manifest doordat klein stukje wat er achter hangt bij sommigen mensen zal resoneren. Je moet alles opschrijven wat bij jouw resoneert dan komt het er goed uit. Het kleinkind kan bij jou emotie oproepen en dan kunnen de emoties op papier komen. Aan de ene kat het bijna dood drukken en aan de andere kant de vrijheid willen met Uranus, afwegen als in de relatie haar de vrijheid geeft dan kan ik haar niet meer vasthouden waar ligt daar een grens.

Moet zij mij altijd emotioneel bevestigen, kan ik de bevestiging ook ergens anders vinden als je zo emotioneel behoefte hebt aan de veiligheid van de partner dan kan je de partner leeg zuigen, grenzen trekken voor jou is niet zo makkelijk want hoe vind ik dan de emotionele bevestiging, heb ik voldoende met 3 stappen als vroeger 10 stappen het deden. Je kunt voldoende hebben aan die 3 stappen als je hebt geleerd de emotionele bevestigen in wezen alleen maar in jezelf te vinden is. Dan hoeft de ander niet constant als bevestiging te dienen want dat kan de ander niet. Jij kunt daar ook heel overweldig zijn in je aanwezigheid. Het is een wonder dat jullie beide in zien. De doodsdrift de diepte die je in gaat. In het 12 e huis is gevangeis en woonwagenbewoners. Uranus op ascendant wil bewegen, je moet bewegen. Het vrouwelijke element ontwikkelen. . Ze helpt me de vorm te vinden stuk veiligheid huiselijk en dat kan te maken hebben met machtsconflict als het vlak is in de relatie verzin je wel iets in de hoogte of in de diepte in te gaan. Er moet leven zijn in al zijn facetten. Kameraadschap speelt ook mee vriendschap een op een. Vertrouwen op je zelf dan kan het er uit en het wordt dan verstaan. Je vaardigheden: behoefte door brengen van normen en waarden. Ongeaspecteerd heer 6 laat zien dat de accu leeg is
Het ontdekken van je moeder in je zelf. Vader was een buitenbeentje. Je afwezigheid van je vader is ook heel bepalend voor je leven In het werkhuis zelf de touwtjes in handen te houden. MC in 10e huis verbonden met Uranus eigen onafhankelijkheid, je kan heel anders overkomen dat je werkelijk bent pas na vele gesprekken komen ze er pas achter. Jupiter zegt hier ben ik ik heb een boodschap voor jullie en daar moet je vooral naar luisteren want dat is verschrikkelijk belangrijk, maar ik doe het wel op mijn manier en een een heel eigenzinnige manier maar ik voel wel aan wat er in de omgeving speelt daar richt ik mij naar daar weet ik jullie wel te pakken waardoor je het kwijt kunt maar daar zit tussen jouw en de omgeving zit een soort sluier ze zien niet echt wie je bent en ze kunnen dus ook een plaatje op je plakken, ze denken dat Tom zus of zo is Het venijn zit in de staart want dan zien ze wie je echt bent. Als mensen goed naar je kijken bij de eerste ontmoeting zien ze het aan de ogen want je ogen hebben en ongelooflijk krachtige uitdrukking dat is de heer 10 die verbinding maakt met Pluto en die werkt en heleboel mensen zien dat niet die voelen het wel voelen dus ook dat je de touwtjes in handen wil houden en dat je ziet hoe de situatie in elkaar zit, want dan weet je hoe je moet reageren en wat de zwakke plek is van de andere, want dan weet n weet je hoe je daar op in kan spelen hoe je dit kunt omzeilen zelf de leiding op je nemen. Saturnus Mars kan het allemaal zelf doen want hij kan het heel goed doen. Delegeren is voor jou heel moeilijk je weet niet of de ander het goed doet en zoals ik het wil, dat kan je onbereikbaar. Jullie denken dat ik God ben maar ik weet niet alles ik kan wel stinkend eigenwijs zijn maar je komt omdat ik zo verschrikkelijk veel informatie heb verzameld. Ik weet ook zo veel en dat niet door de eerste de beste snotneus weer omverhalen en dat is mijn eigen wijze. Zodra je zegt dat je de stappen naar beneden wilt doen dat je op een gelijkwaardige manier te communiceren. Ik maak fouten. Ik voel me niet lekker of ik voel me heel blij en dat doet ook pijn. Nog steeds vraag je Pa ik wil horen van jou dat ik goed gedaan heb Hij zit daar nog steeds. Je hebt hem naar binnengezogen het continu willen bewijzen dat je het wel kunt om van hem te horen dat je het goed hebt gedaan. Tom als klein kind heb je recht op aandacht van je vader en het is niet zo dat jij het niet op een goede manier hebt gedaan je bent kind in al je puurheid en lag in eerste instantie een blokkade bij hem, daardoor kon hij daarmee niet omgaan hij heeft een muur opgetrokken en jij als klein kind staat tegen deur te beuken. Pa wie ben je, waar ben je. Veel conflicten waarschijnlijk ook niet makkelijk geweest om te gaan met mannen want wat doet een man je had het voorbeeld van van je vader. Je hebt alleen de vechtmanier geleerd als maar goed te willen doen en die grens daarin te willen trekken, waar is die grens? De eerste is confrontatie hij heeft veel dingen laten zien die ik niet gezien heb, heb van jou zelf ook. Moeder is zichtbaar .Vader figuur ontdekken in je zelf. Wat isi jouw mannelijke kracht tot hier en nu niet veder. Als je in jouw man komt te staan je ego je identiteit op te bouwen. Zon is het mannelijke kant staan je zelf. Mijn vrouwelijkheid is wel aanwezig, maar je eigen identiteit ontwikkelen. 3 delen inwerking brengen 1 boodschap 2 wie ben ik 3 gevoelsdeel. Het mooie individuatie proces kan wel plaats vinden via 5 huis die maan mooi gegeven, bindingsangst als ik

me nu bind word ik dan niet zelf verzwolgen. Je eigen procédé vinden je zelf te vinden. Belangrijk dat je ook leert niet zelf alles in de hand te kunnen houden, door het los te laten vind je het. Visionair ben je. Van wie moet jej het om netjes te kunnen schijven, was het antwoord op mijn vraag waarom ik slecht schrijf en niets afmaak en te haastig ben in het opschrijven. Maar met een ongesaspecteerde Mercurius in maagd ga je alle kanten op. Je hebt zwarte maan in tweelingen en je 3e huis in heer3 is ook Mercurius ongeaspecteerd dus je moet je eigen manier vinden en accepteer je eigen manier, stel geen eisen aan je zelf waaraan je niet kunt voldoen. Ik kan het niet, laat het dan ook en dwing me niet maar daardoor ben je je leven al toe gedwongen, laat maar los. Je maakt verbinding van het opschrijven je verbinding met je gevoel en je klein dochter je wordt geholpen van uit de andere wereld, zet die antenne uit, krijg je de mogelijkheid om het in structuur te zetten, maar in je eigen structuur..

Met speedboot van Mauk langs het vroegere Geologisch Instituut aan de Nieuwe Prinsengracht. Op voorgevel het beeld van Hildo Krop. De directeur van het Instituut Professor Brouwer bedoelde hiermee de opbouwende en vernietigende krachten van moeder aarde

5 augustus Brief aan Elisabeth Boersma-Wenzel

Lieve Elisabeth, ik ben nog steeds onder de indruk van je duiding, vooral nu ik het integraal heb uitgetikt, zie ik dat er toch een aantal dingen waren die helemaal nieuw voor me waren, vooral de relatie met de vader. Het net begint zich nu te sluiten en weet ik daar waar ik aan moet beginnen. Het was wel iets langer dan twee uur, maar ja ik vind wel dat ik te veel heb gepraat er tussen door. Maar ja je raakte wel heel goed de Cheiron wonde. Duidelijk is dat ik het helemaal zelf moet doen en niemand moet vragen om de zoektocht naar het. .. te begeleiden. . Toen ik bij je wegreed zag ik met grote letters op een gebouw de letters NEPTUNUS en even later het bordje WATERCIRKEL om enkele meters verder op een grote vrachtwagen van de Firma SPEKSNIJDER (Saturnus) een grote rode VIJFSTER te zien (Ook het vijfde huis). Zoals we al weten er bestaat er geen toeval. Dan is er nog iets: ik begon gistermiddag aan Sascha te schrijven in een mooi boek dat ik gekocht had (een notulen boek met een bepaald soort papier dat niet vergaat) en wie belde er twee minuten later uit Sri Lanka (waar ze op vacantie zijn) : Sascha! Ik ben misschien wel een beetje onbescheiden maar er is iets wat ik nog niet goed begrijp. Je zei letterlijk: Neptunus en de Drakenkop bieden je ongelooflijke belangrijke gereedschappen om er mee aan de gang te gaan. Met Neptunus in 6 en Drakenkop in Leeuw biedt het een bijna religieuze kosmische boodschap die de pijn kan helen. Ik weet niet wat ik daarmee aan moet. Nogmaals dank voor je inspiratie, warmte en kundigheid veel liefderijke groeten, Tom de Booij.

Donderdag 9 augustus Brief van Elisabeth Boersma-Wenzel

Beste Tom, Dank je wel voor je complimenten. Wat een bijzonder verhaal van Sascha. Met Neptunus conjunct Drakenkop in 6 in Leeuw, driehoek Cheiron en driehoek MC, doel ik het volgende: Je hebt een bijzondere gave op spiritueel gebied. Het inzicht dat je hebt op kosmisch terrein en in de samenhangen die je ontdekt hebt, zijn voor de mensen van belang. Het is jouw opdracht om deze 'spirituele boodschap' op een begrijpelijke manier aan de mensen te vertellen.

Heel concreet en zonder hoogdraverij. In al zijn eenvoud. Vandaar dat ik op de intuïtieve gedachte kwam om dit in een verhaal vorm aan je kleindochter Sascha te vertellen, of te wel op te schrijven. etc .... Op die manier kun jij een bruggenbouwer zijn tussen de oude wereld en de nieuwe toekomstige wereld. Onvoorwaardelijke liefde laten zien en bijzonder leiderschap tonen. Herken je dit diep in jezelf? Bovenstaand kwam niet uit mijzelf, ik ben een "doorgeefluik". Veel plezier met schrijven. Liefs Elisabeth

Vrijdag 10 augustus Daar ben ik weer. Vandaag een email van astrologe Elisabeth (zie brief hierboven). Ik voel ook heel diep in mezelf dat ik moet doen wat ze zegt. Ik verheug me op de zomerschool in Oxford over de astrologie. Ga nu zolder opruimen Schoonschip maken en voorbereiden op zoektocht naar eigen ik.

Zaterdag 11 augustus Slecht gegolfd nog moeite met ontspannen en nu wel gevonden om naar de bal te kijken en aan niets anders te denken.

Zondag 12 augustus Om 1 uur wakker na een heel agressieve droom tegen Bodenhausen, zelfs haast lijfelijk en de grootste verwensingen, geschrokken van het feit dat er in mijn onderbewuste zoveel agressie zit dat nu naar buiten komt. Vandaag gesprek met Alida Bos in Amsterdam.,

Zaterdag 25 augustus. Mijn 77ste verjaardag met dochter Mariette em kleindochter Sascha

Donderdag 30 augustus e-mail van Ruud WeijerMars

The information on this website (not the travel reports but the egoproject view) is incredibly erudite. The attempt to integrate everything to do with planetary management is very convincing to me. I am proud to have studied Earth science at an Institution were Tom de Booij apparently also spent time in the past (GI-UvA). Hi Tom!

Donderdag 6 september 2001 Horoscoop duiding van Tom de Booij door Elsa van Eijden 13 .10- 16.45 in Hoofddorp, Aan het Skagerak 83.

Je kunt als astroloog niet zo maar iemand vastpinnen, je bent zus of zo. Voordat ik aan de uiting begin geef ik altijd een metafoor. We zijn met een onsterfelijke ziel geboren worden en dat zet ik in het centrum van de horoscoop. De onsterfelijke ziel, cq. regisseur, komt naar deze aarde om even hier te leven en neemt een aantal acteurs mee in de vorm van de planeten. De acteurs hebben allemaal een rol te vervullen. Nu is het de bedoeling van het leven dat de regisseur tijdens je leven er achter moet komen wie die acteurs allemaal zijn waarmee je moet leven. Wat voor rol hebben ze mee genomen, dwz welke patronen je hebt meegenomen en het zou dus kunnen zijn dat je er achter komt dat je zou kunnen ophouden met het spelen van die rol want het zijn negatieven rollen, en de regisseur weet dat een planeet ook iets anders in zijn ransel heeft en die rol zijn ze vergeten. Daar zit een stukje vrije wil. Je kunt die oude patronen afleggen als je ervan

bewust wordt, wat je er mee gedaan hebt en nog steeds doet en je kunt nieuwe rollen aanleren waarvan de potentie aanwezig is. De lijnen tussen de planeten zijn de aspecten. De aspecten willen zeggen dat de ene acteur zijn rol niet kan spelen zonder de ander. Hoe bewuster de mens wordt hoe groter de kans is dat die regisseur ieder zijn rol kan laten spelen zodat er een toneel stuk wordt opgevoerd. Er volgt een discussie over de vrije wil, waarvan Elsa nog overtuigd is dat die er is, terwijl Tom niet.
Elsa: Mijn werkwijze is om alles in stukjes te hakken. Wat wil mijn zon? Waar staat die voor de Maan, de ascendant etc. Daarna wordt het homogener en wordt alles met elkaar verbonden. Ik hecht heel veel waarde aan ascendanten. Tom: trekt een kaartje: spel. Je hebt een bijzondere uitgesproken horoscoop. Je hebt drie ongeaspecteerde planeten. Mercurius vind ik niet ongeaspecteerd. Ook een duet Saturnus Mars. Ook planeten die in huizen staan waar ze huisheer zijn 6 in 6, 7 in 7, 9 in 9. Veel aspecten met buitenplaneten en weinig aspecten tussen persoonlijke planeten. Veel in onze horoscopen worden gespiegeld, beide een ongeaspecteerde zon, maagd ascendant, Venus-Mars conjunctie in Kreeft boven op dat handeltje van jouw (Venus, Pluto, Maan conjunct in Kreeft) Maan in vissen, Neptunus op de ascendant exact. Kijk daar zitten we dan. Tom valt over het woord bijzonder. Iedereen is toch bijzonder. We komen tot de conclusie dat we bedoelen een ander bewustzijns niveau, er zijn verschillende niveaus. Op deze aarde leven een heleboel mensen die onbewust leven en leven naar de algemene maatschappelijk waarden en normen, huisje boompje beestje. Wat je zegt is typisch maagd, laten we eerst alles goed definiëren. Wat heel sterk naar voren komt is in de eerste plaats je zon en Mercurius in maagd. Dit blijkt uit je uiterst gedetailleerde data verzameld, verder een veelheid aan gebeurtenissen zoals ik nog niet ben tegengekomen. (zie de brief die Tom aan Elsa stuurde). Ook een heel klein handschrift dat hoort bij maagd. Dan er ook jouw ongeaspecteerde Jupiter. Je stuurt ook twee fotos, dat is het vele. Het zijn beide uranische fotos. Uranus domineert heel sterk in jouw horoscoop. Het zijn geen doorsnee fotos, ze vallen op door iets heel bijzondere. De vissen energie komt daar ook sterk naar voren. Het heeft met jouw inwijding op het paaseiland te maken en ook de aura foto is neptuniaans, het twaalfde principe en de planeet Neptunus. Sterk 5e huis. Je wil voluit gezien worden. Wat ook erg opvalt is het duet. Dat is je bergsport dat is het vallen, Mars in twaalf, je ziet niet altijd de risico's. In 1929 kreeg je voor het eerst de nieuwe Maan, wat ik prachtig vond dat je schreef: komt de vlinder uit de cocon had je gezien. Liefde voor de natuur. De cocon is Saturnus de Mars in lucht .De liefde voor de aarde is jouv7 sterke maagdelijke inslag. En geologie valt onder steenbok. Dat duet heeft dus een heel sterke invloed op jou. Mars in 12 is het wegstoppen de gevangenis. Geelzucht gehad dat valt onder Jupiter, lever inconjunct Pluto Maan. Je bent heel trouw aan je partner, je bent nog steeds met dezelfde vrouw getrouwd dat is door de sterke Kreeft. Dan kijk ik naar je 7e huis en Maan conjunct Venus. Kinderen zijn ook heel belangrijk. Bezetting maagdenhuis, je hebt je gevangen laten zetten door je progressieve ideeën. Je Mars in waterman progressieve ideeën en Mars in 12 is gevangenis. Heel concrete duiding ervan Maar je loyaliteit zit in 5 ten aanzien van jouw uranische kanten. Progressiviteit authentiek willen zijn. Je niet willen conformeren naar de maatschappelijke normen en waarden, die niet van jou zijn en hol voor jou zijn. Uranus is heel sterk, altijd een planeet in eerste huis, sterke verbinding met die Maan Venus en Pluto. Uranus domineert in deze horoscoop. 5 verbindingen: Uranus in 1 Uranus conjunct ascendant, heer 1 inconjunct Uranus, bij heet. 1 in 11, Mars planeet in het elfde teken en Mars zelf maakt driehoek bij heer 1 dat is jouw houding naar buiten. Behoefte aan communicatie en samen met die vissenascendant, heer 1 gaat naar 12 en Mars staat in het twaalfde huis. Experimenteel onderwijs, Uranus in verbinding met het twaalfde huis. Element aarde uitgesproken aarde, in eerste instantie je hulp element, het water is ondergesneeuwd het was echter de dieper drijfveer. Je bent in wezen een heel gevoelig wezentje maar in de omstandigheden kan het water zich niet ontwikkeld behalve die Mars maar die zit in twaalf. Daarna wordt het door de omstandigheden vuur. Zon blijft in aarde huis centrum van de horoscoop ook de rol van held ,ook de bedoeling dat we een ego opbouwen een bewustzijn. Je bouwt een ego besef via de maagd energie. 1 gaat naar 6,6 gaat naar 6 en Mercurius staat nog eens

in maagd. Dat maakt de horoscoop extreem en ook duidelijk. Het zesde principe is heel sterk. Via het werken, hard werken, specialiteit om uit te groeien en wetenschappelijk gericht, voor het zoeken naar feiten en Jupiter in 9 doet daar ook een duit in het zakje. Saturnus in Weegschaal in zeven staat heel sterk, Jupiter in boogschutter in 9., Maan in Kreeft dit maakt de horoscoop bijzonder. Ongeaspecteerde zon extreem de hele dag gefocusseerd op die planeet, steeds hard werken, blijft onderzoeken, in kaart brengen, analytisch en ook voor het algemeen. Het blijft werken tot je dood. Tom: Mijn doodsdatum is bekend 14 april 2027. Tijd om me voor te bereiden, we zien wel, ook de ellende die gaat komen is ook een stukje van het leven, alles wil ik meemaken. Elsa: je wilt je zon laten schijnen, het moet iets' opleveren, empirische wetenschap ook oogsten en de vechter tegen chaos. Maar de vissenascendant, Neptunus in 6 en Mars in twaalf kan roet in het eten gooien. Werken met de aarde, opvoedkundig zit ook bij maagd. In het zesde huis staat de knoop, de knoop geeft aan dat 6 is een van de belangrijkste levensgebieden is, gericht op wetenschap ten algemeen nutte, je kan je daarin geheel verwerkelijken. Mercurius is oppossiet naar Uranus, vooral langzame naar snelle planeten en omdat Uranus en Mercurius zo belangrijk zijn voor jouw horoscoop, daarom heb ik ze verbonden. Mercurius heerst over 3 en ook over 4, dat Uranus daar ook ene rol in speelt en ook in zeven. Huisheren kunnen ook een rol spelen dat is 3 en 4. Secondair gaat die Mars nog een tijd terug naar de 26 graden, Mercurius gaat ook terug. Thema inconjunct Mars Mercurius komt heel sterk naar voren. Mercurius maakt een oppositie die het met heer 12 maakt, maar heer 3 maakt ook een oppositie met heer 12. Mercurius in maagd, je denkt als een maagd, denkt gericht. Op jouw niveau scherpzinnig,. methodisch, je houdt er van je heel precies uit te drukken. Valkuil: het probleem hokjes denken en overkritisch. Heel sterk verband met Mars, te snel kunt praten, niet in de gaten dat kunt hebben dat je zelf te sterk benadrukt in gesprek en omdat Mars in twaalf staat, de scherpe tong ongeduldig te zijn ten aanzien van luisteren. Positief wil die Mars op die Mercurius. Het vuur van Mars, grote slagvaardigheid kan geven op mentaal en verbaal gebied. Ik ga naar Uranus. Versterkt het snelle van Mars, lezen, denken, praten, communiceren. Uranus kan iets heel eigenzinnig hebben en iets rebels geven in de wijze waarop je discussieert. Je kan de dingen van een andere kant bezien. Uranus kan ook vindingrijk zijn in het vinden van oplossing, heel intuïtief. Uranus kan weinig geduld, met minder snelle denkers en praters. Je gaat in de rede vallen want je weet het allemaal al wat ze willen zeggen en dan kun je een stukje agressie op je pad krijgen Tom: Venijn zit in de staart. Eerst kom ik aardig over. Elsa: maar je wilt je laten horen, denk maar Mercurius is sterk verbonden met het eerste huis Eerste huis is de poort, hoe kom je over en wat trek je ook aan. En die Neptunus die er ook zit ondanks de pragmatische instelling die je altijd hebt, wordt toch beïnvloedt door de irrationele Neptunus. Dat je ook het vermogen hebt om achter de woorden te kijken wat er niet gezegd wordt, telepathische gaven. Ik ben nu het hele derde principe aan het duiden. Ik kijk niet alleen naar Mercurius maar ook naar het derde huis, ik verbind ook alles wat te maken heeft met het derde principe. H 3 met de huisheer. H3 opposiet Uranus is oppositie heer 12 en Mercurius als derde principe. In omstandigheden leer je dat te ontwikkelen, je hebt het niet van nature wat ik wel heb nl Mercurius vierkant Neptunus. Heel lang het voelen hebt laten ondersneeuwen. 12 februari 2000 is belangrijk geweest Uranus stond al ene tijdje in 12, die dag stond de zon in 12, Mercurius stond in 12 en er gebeurde nog veel meer. H3 Mercurius staat in 7. Mercurius staat in 7. Wat wil dit nu zeggen, dat jij het erg nodig hebt om gedachten te wisselen met anderen, ook omdat Mercurius sterk verbonden is in het eerste huis. Om je intellect te scherpen, om de dingen op een rijtje te zetten en de valkuilen te zien dat is 3/7 Dat wil zeggen dat je op den duur meer leert met die scherpte van die Mars erop te cultiveren. Want in 7 wil de dingen ook vriendelijk en aardig zeggen dat kun je dus leren in omstandigheden. Mercurius=Venus verbinding. Nu naar die zwarte Maan in 3 je bent toch altijd perfectionist, je wijst alle middelmatigheid af, informatie vergaren liet omgaan met feiten, het rationele, de wijze waarop je onderwijst. Zwarte Maan in 3 kan iets heel unieks hebben ten opzichte van de wijze waarop je onderwijst. Heb jij je ook niet thuis gevoeld bij het gewone onderwijs? Tom: altijd Montenssori onderwijs gehad. Elsa: in feite kan je zeggen dat er geen onderwijs op je lijf was

geschreven Wel in contact geweest met een bijzondere manier van onderwijs dat is weer Uranus opposiet Mercurius. Intuïtief denker. Tom: ik heb veel weg gerationaliseerd. Elsa: dat komt omdat het water zich niet goed heeft ontwikkeld. Dat is een van valkuilen in deze horoscoop. De bezieling kennis vergaren op je eigen unieke wijze. Alles links om, met knoop in 6 vooral ten dienste van het algemeen, ik neem Cheiron er even bij. Kijken we naar een erfenis van vorige levens die je hebt meegekregen, die gaven misbruikt hebt ten aanzien van je eigen persoonlijkheid. Kijk jij eens hoe goed ik daarin ben. Dat is een valkuil dat je nu heel voorzichtig bent. Tom: mijn twijfel is heel groot. Elsa: dat kan Cheiron in 1 zijn. Ik heb Cheiron in 10 en voel me gewond door de maatschappij en iedereen. Tom: ik krijg nu iets op mijn bord van vorige generaties. Ik heb dus een taak. Er is een horoscoop getrokken waarin staat: Himmelfahrt auf Erden. Er is iets mis gegaan in mijn leven, daarom veel vuur ipv water ontwikkeld. Zwarte Maan kan vooral na die derde nieuwe Maan heel snel conclusies trekken. Toch zegt je ik moet er eerst grondig over na denken en ga kijken naar de punten en de komma's en wil de conclusie met feiten onderbouwen. Dat kan zijn met zwarte zon in 5, nieuwe creativiteit, nieuwe inspiratie, levenvreugde geven. Tom: ik word niet geaccepteerd. Elsa: dat wordt ook niet geaccepteerd door de zwarte zon. Gezond gevoel van eigenwaarde, wat de buitenwereld ook zegt, het haalt je niet er onder uit. Tom: waarom knappen de mensen op mij af. Elsa: dat snap ik. Tom: als ik een lezing hou is alles goed gestructureerd, maar als ik met me zelf wordt geconfronteerd dan kan ik het niet een goede vorm gieten. Elsa: dan kan je inderdaad via je kleinkinderen. Die zwarte Maan in drie duidt op een heel eigen wijze voor het overbrengen van kennis. Met het woord met je Mercurius kan je het prima maar met het schrift kan het heel goed zijn dat de zwarte Maan heel sterk uitwerkt om het op een huis tuin of keuken manier op papier te zetten. Tom: ik kan bv geen college dictaat maken, dan ontspoor ik. Ik wijt het aan de brokjes in mijn horoscoop, 3 aparte stukjes dat zie in het uitwerkingsschema. Ik kan niet met mensen samenwerken. Iedereen knapt op mij af. Elsa ik denk toch dat dat zit in die zwarte Maan, want die wordt ook niet door die ander begrepen. Tom: mijn vrouw heeft het wel uitgehouden want ze zegt "even niet". Elsa: dan moet ze veel Kreeften inslag hebben. Tom: ik mis het vermogen om een goede vorm. Waar kan ik die focus vinden. Elsa: je moet meer kind worden en het in een doodgewone vorm gieten. Saturnus heeft behoefte om het vorm te geven, een kader, maar je ziet de verbinding met 12 dat de behoefte heel sterk is. Hoe moet Mars in waterman de dingen verwoorden. Tom: ik merk in mijn dromen dat ik veel boosheid heb. Elsa: er is wat boosheid weggestopt in deze horoscoop, iemand die zich steeds heeft moeten conformeren. Mars in 12 je hebt een mechanisme ontwikkeld om het niet te voelen en nu kun je er niet meer om heen vooral omdat Mars en Saturnus samen zijn. Tom: ik heb nu voorspellende dromen. Elsa: dat is allemaal 12. Er komt weer een discussie over vrije wil. Tom: de toekomst ligt vast maar het heeft in vele gevallen, behalve in een voorspelling, nog geen vorm gevonden (zie kwantummechanica). We moeten samenhangen ontdekken, er zijn geen onafhankelijke grootheden, alles is met alles verbonden. Elsa: ik geef me nog niet helemaal gewonnen. Ik ga er over nadenken Het klinkt heel logisch. Tom: het collectief onbewuste is zo groot zo dringende dat er geen vrij wil overblijft. Het element water moet je weer toelaten tot je bewustzijn en er dus ook ingaat, water is rust en is ook voelen. Voelen waarin je jezelf op jaagt waardoor je die enorme onrust weer krijgt . Water zegt iedere keer stop, water vloeit, water heeft op zich zelf heeft een kanaal nodig, dus ook het relativeren. Dit moet je meer eigen maken. De ongeaspecteerde Neptunus in 6 moet ook een rol gaan spelen, niet zo dwangmatig, niet zo druk blijven. Maagd is een heel nerveus teken en Neptunus zegt ik wil ook mee doen, laat het eens gebeuren, sta eens stil, ga eens voelen, ben ik wel goed bezig, kan ik niet eens meer relativeren. Het is voor jou heel belangrijk dat jouw waterhuizen geactiveerd worden, dan krijg je omstandigheden aangereikt waarin je het beter in je bloed kan krijgen. Dat moet je voelen want Uranus staat in 12^{e} huis en komt volgend jaar al op 29 graden (tussenvoegsel van mij: Uranus komt 24 maart 1996 in mijn 12e huis, Uranus staat 5 maart 2003 op mijn radix Mars en 31 mei 2006 op mijn-ascendant) en Neptunus (tussenvoegse Neptunus komt 18 maart 1999 in12 en gaat eruit 21 maart 2018) komt daar ook achter aan, je

zult het steeds meer gaan voelen in 12 want het is ëen groot huis, 20 jaar dat heb je nodig om het kosmische, het irrationele, het spirituele te onderzoeken dat zul je altijd blijven doen met je maagdelijke energie. Water is toch rust, waterhuizen waren niet stevig geaspecteerd werden, behalve Mars in 12, als je niet blijft voelen voel je Mars ook niet, je boosheid niet hebt gevoeld, vroeger heb je moeite gehad niet rechtstreeks voor je zelf op te komen. 12 is ook een bodemloze put, er is van alles ingestopt dat ken ik niet, dat weet ik niet meer, maar de andere kant van het twaalfde huis is het contact zoeken en de eenheid van alles voelen, met God, dat komt door de extremiteit van de andere stukken die jouw hebben gepushed, zo gedreven dat het water niet tot uitdrukking kon komen. Kwetsbaarheid van Saturnus in Weegschaal is niet tegen conflicten kunnen, harmonie en der lieve vrede gebruiken. Toen zei Uranus zo ben jij niet authentiek zo verloochen jij je zelf. Balans te vinden tussen blijheid van contact en het dooddrukken, dat moet je leren veel meer van uit je hart resoneren en dan krijg je antwoord. Alerter en ontspanner en rust. . Je wilt zo graag gehoord worden dat springt zo uit de horoscoop, je zult weerstand ontmoeten domweg, omdat je je tijd vooruit bent, je hoeft niet de hele wereld, een paar mensen zijn al genoeg. Uranus kan je stappen overslaan en ongeduldig niet kunnen luisteren. Als ik meer zelfvertrouwen krijg dan kan ik ook luisteren of de andere die je niet verstaan maar ze zullen je nooit kunnen verstaan, iets nieuws opbouwen en anderen resoneren daar heus wel op. Uranus speelt nu twee jaar de hoofd rol, Je bent een uniek wezen. Je bent wel heel erg blij als je iemand ontmoet die je begrijpt. Niet alledaagse dingen trekt je aan. Heer 1 gaat naar zes alles wat binnen komt met door die kritische molen, het irrationele willen bewijzen. Daar krijg je nu de kans voor omdat 12 in de picture staat. Gevoeligheid voor muziek. Neptunus maakt je gevoelig voor gif en medicijnen, Mars Saturnus is operatie aan handen, Mercurius zijn handen en Mars operaties. Gevoelige voeten beknellen, zenuwen zijn Mercurius en afknellen is Uranus . Neptunus in 6 heer1 evenwicht grens aanbrengen en grenzeloos je kunt soms doorschieten, daar kan Saturnus je helpen met je benen op grond, beperking op de dingen die op je afkomen. .Neptunus is afgelopen sterk aangeraakt door oppositie van Uranus. Uranus heeft het afgelopen jaar steeds over Neptunus heen gelopen. Heel sterk geconfronteerd met zesde zintuig .Uranus-Neptunus intuitieve kennis. Je zou het toch maar eens gaan doen om aan te nemen dat je uniek bent. je moet het accepteren. Saturnus in Weegschaal en Kreeft conservatief en Uranus progressief. Paradox. Het cement van losse stukje zijn irrationele dingen . Daar moet je het mee gaan doen. Niet weg rationaliseren, dat zou de valkuil kunnen zijn. Je kunt het rationaliseren gebruiken voor onderzoek, niet gaan zweven, analytische kracht ervoor gebruiken. Maan in Kreeft wil je veilig voelen toch in situaties komen die vroeger veiligheid boden maar nu niet meer. Iemand kan bezorgd zijn voor eigen gezondheid. Nu voel ik dat de zon is geaspecteerd Vrouwelijke geprojecteerd op vrouwen en niet in je zelf. Zachtheid niet herkend. Vervanging de moeder en die op mijn vrouw. Ik ben het kind dat gemoederd moet worden en niet door je vrouw, vijf is ook het kinderhuis . Kinderen en kleinkinderen kunnen je daarbij helpen. Kind met de kinderen speels worden, niet meer in de leuren laten leggen door Saturnus in Weegschaal.
Mars in waterman in 12 duet Mars, ik wil, de krijger als Uranus Mars aspecteert zal de boosheid verdwijnen. Vader krijgt ook een plaats. Mars vader beeld ,vader kwam niet helemaal uit de verf, had twee kanten. Mars in twaalf kan laf zijn, Mars in twaalf durft niet zeggen wie hij is. Vader was gevoelig voor normen van buitenwereld. Niet eigen mening Mars zon in zes, Zoon ook in zes. Maan in 11 negatieve zin de groep wordt toe hij behoort. Vastbijten Mars in twaalf achter de schermen werken, doorschieten, je ongeaspecteerd altijd te maken met Mercurius in maagd. Voordurend laten gelden niet in de gaten hebben maar de Mars gaf jij het gevoel dat ze niet eens zagen. Mars in onderschept huis waar hij heerser is. Dat gaat nu veranderen omdat Uranus op Mars gaat staan. Veel water drinken element lucht De waterhuizen hebben niet veel te zeggen hadden, maar vergis je niet in Pluto op de Maan en Venus en heer 8 dus zijn er complexen ontwikkeld je heb ze in de kelder gestopt en Pluto is er heel goed in om de deksel er op te houden. Dan is er de ongeaspecteerde zon de strijd met de Vader die je niet won je was daar niet goed tegen opgewassen en dan nog eens Pluto op die Maan en Venus, vader en de moeder en

heer 4 (Mercurius) is niet zo leuk opposiet Uranus en inconjunct Mars. Opposiet Uranus geeft een kind aan dat geen veiligheid heeft gehad en kon elk moment werd de veiligheid verbroken, niet leren wortelen. Tom: ik heb veel verdriet van de eenzaamheid en het feit dat mensen op mij afhaken. Elsa: je straalt uit, de ongeaspecteerde zon kan tien leeuwen te erg zijn. En ook ongeaspecteerde Jupiter 10 boogschutters te erg zijn. Ik en jij hebt dat nooit gevoeld. Je straalt uit, daar kan je niets aan doen en met die drie jongens daar helemaal met Pluto. Hier ben ik. Je kunt erdoor arrogant lijken. De mensen kunnen zeggen dat je iedereen naar je hand wil zetten met Pluto in 5 driehoek ascendant en jij bepaalt of ik binnen mag komen. De mensen kunnen het gevoel hebben dat ze examen bij je moeten doen, voordat ze bij jou binnen mogen komen, dat voel jij helemaal niet zo maar dat werkt wel allemaal tegen met de contacten die je wil hebben op voet van gelijkheid als vriend ik ben niet meer dan een ander, dat is Uranus ook weer op 1, de ander vindt het ook eng met de sterke Pluto op de ascendant. Ze kunnen het gevoel krijgen dat jij op dat moment hun balloteert dat je door ze heen kijkt dat is doodeng alleen al door de manier waarop je nu naar mij kijkt kan die ander het gevoel hebt dat je greep op ze hebt. Het tegenovergestelde is het wat jij beoogt, je wordt daardoor het schuwe Kreeft je en voel je je erg rot en wil er zo graag erbij horen, erkend worden daarin 5 en dat doet wel pijn, vergis je ook niet in de ongeaspecteerde zon 10 leeuwen te erg zijn in dominantie, je zelf poneren. Elsa: Toen ze het eerst dat tegen mij zei de dat ik zo dominant kon zijn, heb ik dat te vuur en te zwaard bestreden. Ik voel het alleen niet, ik wil niet in de kelder, ik wil mijn zon laten zien. Tom: we zijn beiden dominant we praten op een niveau. Elsa: we hoeven niet dominant te zijn, we mogen onze zon zijp. Jij mag het van mij, ik van jou dan hoeven we ons niet zo te poneren, jij hebt me geaccepteerd, 2 mensen bezig met een interactie. Je vissen energie moet je meer verbinden met alle andere factoren in je horoscoop ik denk ook dat dit in het verhaal past alle planeten in 5 wekken ook de indruk met de ongeaspecteerde zon: kijk mij eens. Vanuit de onderzekerheid, de Maan als onzekerheid, kan je het ook nog eens op de voorgrond zetten, de ongeaspecteerde zon is op zich zelf ook zo onzeker als de pest, je krijgt geen hulp van andere gidsen of andere toneelspelers, je hebt natuurlijk best wel een sterke Maan, de Maan heeft eerst emotionele zekerheid nodig, maar is van nature heel onzeker. Wat jij gedaan hebt, ik moet de zekerheid uit de buitenwereld halen, ze moeten me aardig vinden, ze moeten me bevestigen maar je kreeg het niet en je werd hoe langerder, onzekerder en intussen bleef je maar in je Maan zitten het patroon wat je net zelf deed herhaalde zich. Elsa: ik heb zo'n behoefte aan discussiëren over astrologie en de hele handel met mensen zoals jij en laten we zeggen met mensen van ons niveau en dan kom jij met dat verhaal aan dat werkt dus synchroon. Persephone staat in vijfde huis 24 Kreeft. Tom: waarom moet ik naar Hades. Het is sterker dan ik. Waar aan zie je mijn gedrevenheid? Elsa: Jupiter, de ongeaspecteerdheid in boogschutter en in 9, het zoekende, dat zoekende blijft naar de waarheid, naar de synthese, het inzicht, het geheel overziende (Tussenvoegsel: Momenteel staat Pluto die in de radix met een inconjunct is verbonden, dat nu over mijn radix Jupiter.,gaat en dadelijk ook over mijn M.C. Pluto komt in 9 21 jan 1997 na een retrograde periode weer terug in 9 26 nov 1997. Over mijn radix Jupiter komt Pluto 9 dec 1999, voor 4e tweede keer 30 september 2000, over mijn MC 9 dec 2005). Bij jouw is te zien aan Saturnus en Kreeft de affiniteit naar geschiedenis, het oude, het antieke Vooral met Pluto daarboven open.
Tom: ik zelf moet mijn eigen wond helen. Elsa: ik zie niet waarom dat niet met hulp van anderen kan. Tom: wie zou me daarbij kunnen helpen? Elsa: nu zit je erg in je Kreeftenbloed en ook het maagdenbloed. Het zijn beide energieën die heel graag van te voren veel zekerheid willen hebben en Kreeft helemaal en ook garanties. Wanneer je hulp zoek.1: bij het helen van de wond dat het ook zo zou werken en dat de mensen zullen afhaken. Tom: ik heb zelf de conclusie getrokken dat ik het zelf moet doen. Elsa: ik kan er niet bij, er steigert iets in mij, ik weet niet of je de juiste conclusie hebt getrokken of je perse het helemaal alleen moet doen dat vraag ik me af, vergis je niet in die Mercurius in het 7e huis dan heb je de anderen nodig om Mercurius vorm te geven. Mars in lucht in 12 zegt tegen jou: ik doe het alleen, maar Mercurius zegt dat kun je niet alleen. Dit geeft de spanning aan. Tom: als het water meer tot ontwikkeling breng dat dan de

problematiek die ik nu heb vermindert. Elsa: waarom zou Neptunus niet mogen helpen naar Cheiron die een driehoek met Neptunus vormt en met neptuniaanse mensen die je zo nódig hebt om mee samen te werken ook op dat spirituele vlak waar mee je zou kunnen werken in 6 om Cheiron te helen. Je hebt daar de driehoek voor liggen (Cheiron komt nov 1999 in mijn 9e huis en in october 2001 over mijn MC). En het is ook nog een heer 1 die je ook nog eens mag gebruiken met mensen die op je pad komen waar jij een gevoelsbinding mee hebt waarbij je je goed bij voelt. Met Mars en Venus staan boven op dat stukje is heel veilig bij elkaar voelen kunnen genegenheid voor elkaar voelen, ook betrokken zijn bij elkaar,waarom zou je die niet mogen gebruiken voor die Cheiron. Met die kant van maagd aarde en Kreeft water zijn uit op zekerheid en nog eens zekerheid, vooral Kreeft die van te voren garanties wil hebben voordat hij zijn schare open doet. Tom: conclusie zou zijn, voel je als een vis in het water en ga met de stroom mee. Elsa: dat is nou precies wat de progressies op jouw 12e huis jou duidelijk willen maken dat is de vissenenergie die je zo lang hebt onderdrukt..Je barst van de vissenenergie. Ga met de stroom mee, kijk wat er op je pad komt, kijk wat je er van kunt gebruiken. H l gaat naar 6 wat kan jou ten nutte zijn van alles en iedereen die ook van personen die op dit moment langs komen, jouw twaalfde huis sterk de aandacht vraagt. Tom: als ik zeg dat de mensen op mij afknappen is het een inbouwen van een zekerheid die een bewijs is van een testimonium paupertatus, brevet van armoede, getuigenis van onzekerheid, dek je dan maar lekker in. Elsa: helemaal Kreeft en daar staat dan ook nog de duivel op. Terug naar je jeugd wat heb je als kind nodig gehad dan kijk ik naar de Maan. Maan in Kreeft conjunct Venus en Pluto in 5, heleboel affectie geborgenheid en aandacht, het bijzondere kind te zijn. Wat zegt je Pluto daarop wat zegt vooral heer 4 dat zijn dan weer omstandigheden. Jij hebt geleerd dat op affectie en geborgenheid een prijs staat, mijn moeder vindt mij alleen maar aardig als ik doe wat zij van mij wil, je bent je daaraan gaan conformeren, onvoorwaardelijke liefde. Wat jij dus als mechanisme hebt aangeleerd, dan neem ik ook meteen mee dat jij jouw zusje hebt verloren toen je 3 jaar was, dat heeft een enorme impact op jouw gemaakt. Je moeder heeft jou emotioneel in de steek gelaten en ook door een andere vrouw je zusje in de steek gelaten en waar ben jij dus nu zo bang voordat als jij afhankelijk gaat stellen. Wat er op dit moment gebeurt, misschien dat je voor het eerst zo ziet, is dat je nog steeds complex gebonden gedrag vertoont. Nu je weet moet je proberen dit af te leggen. Tom: het complex wat ik heb is dat ik zekerheid wil hebben die ik vroeger niet gekregen heb. Elsa: dat heer 8 is verbonden met de Maan. Tom: ik ben momenteel sterk bezig met de mythen waar de vrouw een grote rol speelde voordat de mannen het roer overnamen. Elsa: je wil het Kreeftencomplex transformeren. De moeder daar heb je meer pijn aan dan de vader als kind in ieder geval ze is dominanter geweest. Je vond het ontzettend eng om geboren te worden. Er is iets rond je geboorte geweest vooral als ik kijk naar het twaalfde huis. Heel concreet kan dat soms betekenen dat er operatief is ingegrepen, maar je bent heel erg bang geweest want je moest de strijd met het leven aan en ook die strijd om gehoord te worden, je Mars inconjunct Mercurius en je had zoveel te zeggen. Get ver dat is eng zeg. De sfeer bij de geboorte was niet prettig is er iets gebeurd tussen vader en moeder. Tom: dat is niet zo. Ze was erg gelukkig met mij. Ik denk dat het zo is geweest dat haar strijd met haar vader en die onzekerheid die ze had dat ze bij mij haar identiteit kan terugvinden, zij heeft mij als het ware gebruikt om haar eigen identiteit te vormen en daardoor heeft ze het van mij afgenomen. Ik moet mijn eigen ego opbouwen, het is ook niet voor niets dat ik mijn egoproject heb. Het ego is zo belangrijk om te ontwikkelen en mijn ego kan zich moeilijk ontwikkelen omdat hij barst van de onzekerheid. Elsa: Mars zegt je mannetje staan dat wil ik jullie hebben te luisteren, ik doe wat ik wil. Die heeft het in 12 veel te moeilijk, je doet het daarom op een indirecte manier. Je hebt een heleboel charme, je kunt heel charmant zijn je hebt een charismatische uitstraling. Het zit hem met die Pluto op twee vrouwelijke planeten en met driehoek naar de ascendant .Je hebt geleerd op een meer diplomatieke manier met Saturnus in Weegschaal en ook beminnelijk met die Venus. Tom: Alle complexen en dingen die krom zijn getrokken willen de mensen niet weten, maar ik wil dat wel weten. Elsa: ik ben het met je eens je moet die put openmaken want die rugzak wordt hoe langer hoe zwaarder je gooit alle shit op de

ander. Tom: en alles in het onderbewustzijn komt er toch uit. Elsa: en dan kan zich kanker en ik weet niet allemaal zich ontwikkelen het zoek toch zijn weg. Het achtste huis verbinding met 5 . Tom: je moet ook veel verdriet gehad. Elsa: ja inderdaad. Tom :het verdriet wat jij en ik heb gehad ligt aan eigen complexen. Elsa: maar ik kan er hoe langer hoe meer goed mee omgaan door ze constructief te gebruiken. 4 maal 8- 5 verbinding: H8 in 5, H5 conjunct Pluto, achtste planeet in 5, 5 conjunct H8. Wat wil dat nu zeggen. Het is duidelijk dat jij aldoor bewust of onbewust op zoek ben geweest naar erkenning. H8 in 5, Pluto in 5, in eerste instantie geneigd zijn om de kelder open te doen uit angst voor de eigen schaduw, onbewust er onder te houden en de touwtjes in je leven stevig in handen te houden dat is 5. Toch zal deze Pluto je op enig moment noodzaken tot zelfonderzoekende confrontatie met het diepste zelf aan te gaan dat 5 heeft de behoefte aan plezier zelfvertrouwen en gemeten van et leven en de leeuw zijn op een vulkaan gebouwd is, als je dit niet aangaat en hier zit ook een heel stuk onrust, prachtig vind ik wat er gebeurd. Als 8 niet naar met zijn ware aard in 5 mag functioneren en 8 is graven wie ben ik, dan werkt hij als een vulkaan op 5, dan kun je nooit werkelijk genieten nooit werkelijk je zeker voelen met al die planeten in 5, dan kan je nooit werkelijk de uitdaging van het leven aangaan, als je de kelder gesloten houdt dan werkt het als een vulkaan, dat geeft een enorme emotionele onrust temeer dat daar complexen op zitten met Maan en Venus. Ga je de confrontatie met de complexen en angsten aan, durf je het? Je hebt ook de moed om het te durven, dan kunnen de sterke 8/5 verbinding en aanzetten tot uitdaging van het leven, kijken hoe ver je kunt gaan en die gedrevenheid geven die onbewuste drijfveer zijn, de dood te overwinnen, iets blijvend te creëren te scheppen en met passie vervaardigd werk dat bewaard kan blijven dat is volgens mij je familieonderzoek, door je eigen unieke persoonlijkheid tot uitdrukking te brengen en 8/5 kan resulteren in de unieke levensgenieter de levenskunstenaar. In negatieve zin kan dat alsmaar een rolspeler zijn uit angst voor de schaduwzijde als je het niet aangaat dan speel je de rol van levensgenieter en levenskunstenaar, ga je er wel in dat kun je uitgroeien. De weg kan je gaan, vissenbloed kan je daarbij extra helpen. Ik kan de horoscoop niet los zien van de progressies dan kun je soms heel concreet aangeven welk stuk je kan aanpakken en daarmee doordat je de confrontatie aangaat heel je het complex met Maan en Venus en dan hoef je ook niet meer bang te zijn, dat ze je in de steek laten, wat hang jij daar ook aan op even naar dat project, je willen niet meer met jouw verder gaan, dan vinden ze mij niet meer aardig je wordt verstoten en ze willen niet meer met je verder gaan. Tom: ik niet voor niets gezegd dat Hades me mag halen op woensdag 14 april 2027. Elsa: Ik ga aspecten van die dag met je horoscoop verbinden daar heb ik even tijd voor nodig.

Vrijdag 7 september Weer tijd niet bijgehouden veel gebeurd. Oxford astrologen congres groot succes, grote ervaring. Horoscoop getrokken door Elsa van Eijden, heel bijzonder, nu pas door wat mijn complex is . H8 naar H5 Pluto, Hades Persephone, niet meer laten bemoederen zelf bemoederen!over 1/2 uur met vakantie 3 weken Zwitserse bergen. Heerlijk met Adrienne op stap.

Vrijdag 7 september- 30 september. Vakantie samen met Adrienne naar de bergen
Met autotrein naar Chiasso. Gelogeerd in hotel Palmanova in Ascona.

Dinsdag 11 september. 18 holes gegolfd op golfbaan van Lugano. Na terugkomst in hotelkamer TV aangezet. Zagen een spannende film met mensen, die gasmaskers op hadden . Maar al gauw bleek het geen film te zijn maar live TV van de aanval van twee vliegtuigen op de Twin towers in New York, Bij de vele herhalingen konden we zien hoe de Twin Towers implodeerden. Het was rond 9 uur New Yorkse tijd. Omgerekend waren wij op dat ogenblik bezig met het spelen van hole 10 . Onze starttijd was 11.15 zie hier onder onze greenfee kaart. Het was onwerkelijk en schokkend.

Ontbijt op het terras voor hotel Palmanova in Ascona

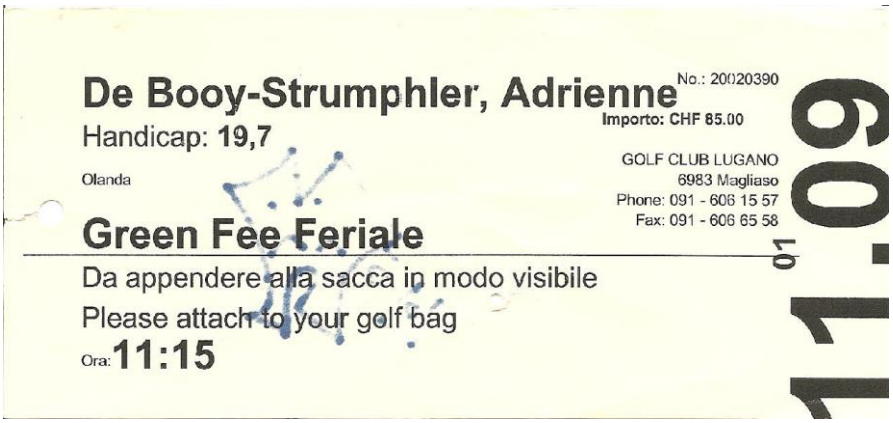

Greenfee kaart van de golfbaan van Ascona , let op dag en uur!

De Twin Towers dinsdag 11 september 2001

Woensdag 12 september, Via enkele bergpassen naar Rhônedal en vervolgens langs Brienzer meer naar Grindelwald.
Donderdag 13-Vrijdag 14 september. Gelogeerd in Hotel Alpha aan de voet van de Eiger .

Bij de Tschuggen met op achtergrond Noordwand Eiger

Zaterdag 15-maandag 16 september. Van Grindelwald via Zermatt naar Crans. Prachtig uitzicht op Walliser alpen. Gelogeerd in appartement van Gijs van Tienhoven en gegolfd op de schitterende baan van Crans.
Dinsdag 17 - Zondag 23 september Via Grimentz-Arolla naar Chamonix. Gelogeerd in appartement van Club Mediterrane.

Links: Huis van Marianne Terray in Les Houches-Chamonix. Rechts: graf van Lionel Terray

Maandag 24- Zondag 30 september Van Chamonix via Contamines naar La Grave aan de voet van de Meije naar Avignon met autotrein naar Nederland.

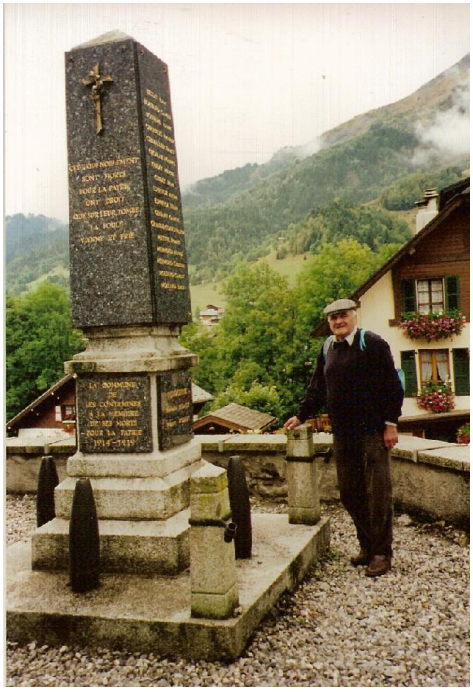

Links: Contamines. Monument voor de gevallenen Eerste Wereldoorlog 1914-1918 opname augustus 1939. Vlak voor begin Tweede wereldoorlog. (Rechts: Monument voor gevallenen 1e en 2e wereldoorlog opname september 2001 (Begin 3e wereldoorlog september 2001?)

Na terugkomst in Nederland bij het doornemen van kranten en tijdschriften twee op zijn minst opvallende berichten

Advertentie NRC-Handelsblad avn zaterdag 8 september 2001. 3 dagen voor de aanval op de Twin Towers. Op de plaats van de Twin Towers Links "Belasting Wetten". Rechts: "Burgerlijk Wetboek" Liggend:"Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal". Toeval?

Seeing the Earth for Its Faults

GEOLOGICAL TOURS AND GUIDES EXPOSE THE SECRETS OF NEW YORK CITY AND BEYOND BY MARGUERITE HOLLOWAY

New York voor 11 september 2001 "Seeing the Earth for Its Faults" heeft wel een zeer dubbele betekenis . Het onderschrift van de foto in het maandblad Scientific Americam september
"The Skyline of New York owes everything to geology. The financial district and Midtown support growing buildings because bedrock is no more than 38 to 80 feet below the surface. In Greenwich Village, however, it is abour 260 feet down".Let wel dit blad is afgedrukt voor 11 september 2001. Toeval?

In mijn dagboek na de vakantie :De 3 aanslagen op de westerse " beschaving" die is geïmplodeerd

Is het volgende ook toe te schijven aan toeval?

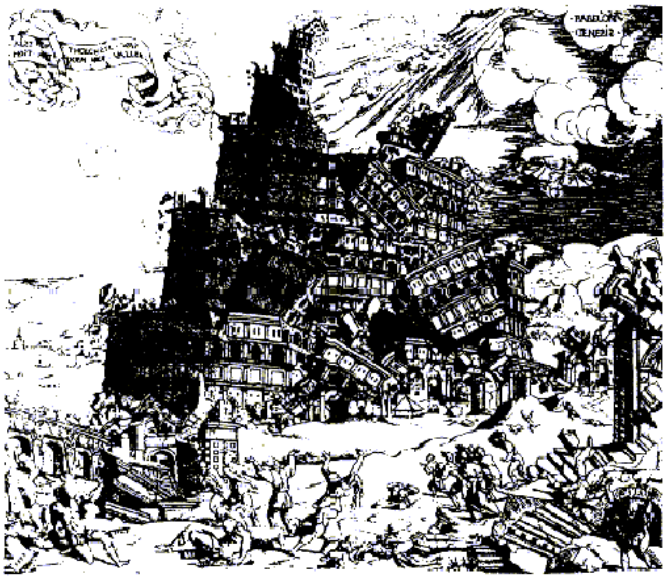
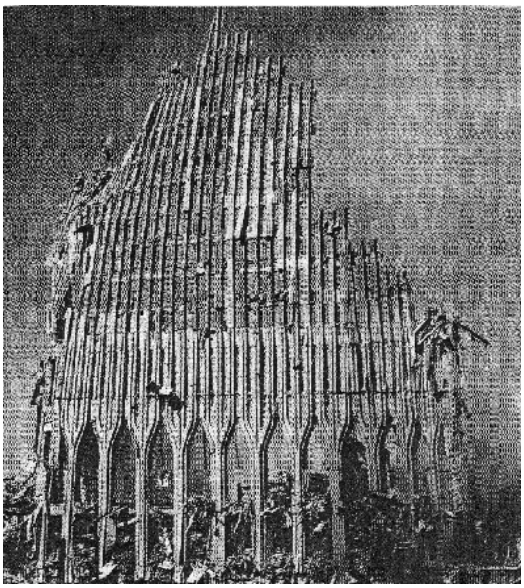
Links: schilderij van de Toren van Babel (C.A.Teunissen 1499-1553) afgedrukt in mijn artikel van april 1999 "WHERE IS OUR PLANET EARTH HEADING TO IN THE NEXT CENTURY" .
Rechts; de restanten van een de torens van het World Trade Center 11 September 2001.

Zondag 14 oktober. Weer de draad opgevat met het opschrijven. De dromen voltrekken zich meer en meer in het water
Vrijdag 12 oktober Grote dag gesprek met Peter over pentagram. Was zeer enthousiast

Zaterdag 13 oktober Nieuwe manier gevonden om het pentagram te laten ontstaan vanuit de cirkel
Dinsdag 16 oktober Alles goed geordend. Het pentagram is goed gelanceerd, nu moet het zaad nog opkomen
Vrijdag 19 oktober 2001 Tweede sessie Elsa 13.00- 16.30 uur
" Maan in Kreeft' houdt alles vast enorm goed geheugen conjunct Jupiter beter kan niet. Jouw gevoel dat je nooit begrepen wordt zit hem in dat T vierkant, dan heb je ook nog eens Uranus opposiet heer 3 en inconjunct Mars dubbel thema dan krijg je vaak geen gehoor ze vinden je maar raar, ze verstaan je niet, terwijl je zo graag met je gedachten goed naar buiten wil gaan .Alles kan pas uitgewerkt worden als er toepasselijke progressies voor zijn. Het mooie is dat toen jij bij mij kwam stond rond die tijd Uranus conjunct je zuiderknoop in 12 flitsen van 12, andere bron ontmoeting met kosmische bron, nu staat Saturnus vierkant ascendant heer 11 vierkant ascendant. Kreeft hoort bij symbolen. Je bent erg dominant. Het sterke vijfde huis. Vissen ascendant is Uranus de hoofdrol speler. Het watermanbloed komt heel sterk naar voren en je zoon heeft dit van jouw geerfd.Waar gaat heer 1 in naar toe. Ongrijpbare lieve rebel, Vissen en Uranus samen. Vissen pakt spanningen op zonder het te weten doordat je je waterelement hebt laten ondersneeuwen reageer je er toch op, snel de kleur aannemen allerlei projectie op jouw worden toegepast. Vissen in eerste instantie gevoelsmatig maar Uranus wil dat toch alles verstandelijk rationeel hebben en niet conformeren aan codes behalve codes van je zelf. Saturnus in Weegschaal. Opgevoed waar etiquettes belangrijk zijn, als kind niet voldoet afgewezen, kwetsbaarheid angst om afgewezen te worden. Saturnus in teken geen zelfvertrouwen, leerproces van de pijn. Saturnus is tegenpool van Jupiter, er ligt altijd een leerproces, in eerste instantie een stukje kwetsbaarheid je vertrouwt je zelf niet helemaal, negatieve ervaringen, er zit angst op, Saturnus heeft een verdubbeling is het zevende teken en staat in het zevende huis. Weegschaal principe lieve vrede bewaren. Paradox rebel en lieve vrede. Saturnus wil wel aardig gevonden, wordt pijn hebt gevoeld dat mensen je niet aardig vonden dat je er niet bij hoorde. Gauw gekwetste als de mensen je buiten sluiten. Weegschaal heeft te maken met relateren. Dus een spanning. Mars in 12 werd weggedrukt .Uranische energie kan je mee gesjoemeld hebben, uranisch ingehouden en weggedrukt. Saturnus sjoemelt, misschien vinden ze me niet meer aardig met die uranische energie. Je moet je zo sterk maken dat het niet meer uitmaakt, je hebt geen boodschap aan de buitenkanterige waarden die in stand worden gehouden, nieuw elan, ik houd van mezelf, Saturnus krijgt zijn plaats dan heb je daar geen last meer van. Lood . in goud veranderd Niet zo belangrijk datje niet begrepen, eenzaam gevoel vermindert. Valkuil is datje gaat sjoemelen. en verloochent Uranus. Inzicht, uitvinden wordt steeds sterker. Kosmisch gevoel zal sterker worden als de progressies laten zien dat je er profijt van kunt hebben. Zwarte maan in drie enorm inspirerend zijn, kan tot zijn recht komen. Je blijft een zonderling. Sterk gericht bewijsbare wereld alles met neptuniaanse sterk ongeaspecteerd veel meer resoneert met het irrationele dan rationele benadering. Thema Mars Mercurius komt heel sterk naar voren in de progressies zien we dat secondaire Mars gaat retrograde lopen gaat langzaam teruglopen naar die 26 graden en Mercurius gaat ook retrograde lopen ze raken elkaar secondaire en dat is ongelofelijk belangrijk waar het aspect vol wordt. Ook Mercurius opposiet Uranus zo belangrijk want Uranus gaat ook teruglopen. Tot twee keer toe, toen Pluto gaat eerst inconjunct met zich zelf maken dat alles met de hades problematiek heeft te maken, en gaat ook een inconjunct op Venus maken liefde voor je zelf kan zich enorm intensiveren een enorme opening die je hebt gekregen. Pluto inconjunct Venus wil niet meer gaan sjoemelen
Op basis van complex gedwongen gedrag je de conclusie hebt getrokken dat je alleen maar het alleen kan doen, dat slaat nergens op, het is niet realistisch, het is een oud patroon, de geschiedenis zal zich herhalen als je op die manier gaat doen, je veilig stellen, ga nu eens in je vissenbloed zitten dat je hebt meegekregen laat het nu stromen, kijk wat er op je pad komt. Tom: mijn vrouw heeft ook een complex: geen moederliefde. Elsa: net zoals ik, treurig is dat mensen vanuit trauma's en complexen moeten leven dat overleven ze niet vaak waardoor ze niet tot leven

komen. Mijn Neptunus staat op jouw Mercurius. Ik hoor dan meer dan je zegt en makkelijk kan begrijpen wat jij zegt. Mercurius staat op mijn ascendant jij mag bij mij naar binnen bij mij met je verhaal. Tom: ik heb vroeger als baby veel gebeten. Elsa: bijten is Mars had geen andere manier om je te uiten. Kreeft bezorgdheid over mijn bezorgd voor eigen welzijn, drang voor zelfbescherming en veiligheid. Als Kreeft een visje heeft gevangen en de Kreeft wordt zelf door een visser gevangen dan zou hij wel kunnen overleven door het visje los te laten, dat doet hij niet, vasthouden wat zogenaamde voeding geeft bezorgt zijn eigen dood. Zo gefocused op zijn eigen veiligheid waardoor Kreeft kan, hangen aan schijnzekerheden en zich zelf kan belazeren. Tom: de Maan moet mij leiden. Elsa: dan moet hij eerst van zijn complexen af op. Je kan dit alles verwerken, omdat je Maan in een zonnehuis staat en als je de Maan gaat zien zonder haar complexen heb je minder last van de ongeaspecteerde zon, niet alleen Saturnus in de huid van vernieuwen maar ook Pluto die uit de as verrijst. Wij kunnen helemaal niks wat dan ook van ons uitdrukken als er in onze cellen geen indruk van hebben

Zaterdag 20 oktober Artikel in Gooi - en Eemlander. De kleur tussen nul en één. Geoloog breekt lans voor de astrologie *(Eddie de Paepe)*

Tom de Booij heeft al veel gedaan in zijn leven. De 77-jarige geoloog heeft bergen beklommen, gedoceerd, de wereld rondgereisd en gegolfd, maar ook verbeten actie gevoerd tegen de gevestigde orde. Sinds kort probeert de onvermoeibare Baarnaar de diepe kloof tussen wetenschap en astrologie te overbruggen. Uit pure noodzaak . ."We zitten in een trein die steeds sneller rijdt en onherroepelijk te pletter slaat als we niet op een andere manier gaan denken."

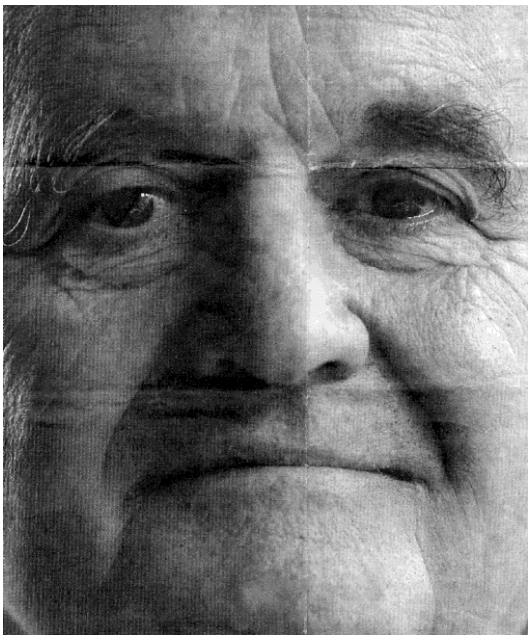

Astrologen moeten hun verantwoordelijkheid nemen door geen onzin meer te vertellen

Wie iets van de drijfveren van Tom de Booij wil begrijpen, kan niet om zijn turbulente verleden heen. In zijn jeugd woonde hij in het toenmalig Nederlands-Indië en volgde hij de lagere en middelbare Montessori-school. Nadat hij in '42 eindexamen had gedaan, ging hij in Amsterdam geologie studeren. Hij moest onderduiken, werd verraden, kwam in concentratiekamp Amersfoort terecht, wist te ontsnappen, en sloot zich aan bij het verzet. Na de bevrijding was De Booij onder meer betrokken bij de arrestatie van oorlogsmisdadiger Pieter Menten. Hij pakte zijn studie geologie weer op, maakte diverse wetenschappelijke expedities, werd daarvoor geridderd. Alles ging zoals zijn professoren en familieleden dat wensten: promotie, een baan als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de universiteit. Het keerpunt kwam midden jaren zestig, toen De Boolj door zijn studenten op een ander spoor werd gezet**.** Omdat hij zich begon te verzetten tegen de 'regenteske structuren' werd hij in 1966 naar Amerika gestuurd, waar hij met

Luther King meeliep in Marsen voor burgerrechten en tegen de Vietnam-oorlog. Terug op de Universiteit van Amsterdam was hij in 1969 de eerste die tijdens de bezetting van het Maagdenhuis de kant van de studenten koos. De Booij bezette zijn eigen kamer - waarvoor hij later nog een tijdje moet 'brommen' - en ging experimentele colleges in de 'geopolitiek' geven. Dit om studenten te leren hoeveel invloed de ongelijke verdeling van grondstoffen heeft op het politieke, economische en sociale leven. Die ommezwaai leidde tot een conflict met de leiding van de universiteit, waarna De Booij eervol ontslag én een ruim wachtgeld kreeg. Dit laatste gaf hem de ruimte- en voor zijn eigen gevoel de morele verplichting - om actie te voeren tegen de gevestigde orde. Tegen klassenjustitie, ambtelijke willekeur, misstanden in de psychiatrie en ga zo maar door. Daarbij schuwden de Booij en zijn volgelingen de harde middelen niet. Zo werd de Baarnse burgemeester Jan van Haeringen meedogenloos achtervolgd, omdat hij plaats genoot Eric van der Maal in een psychiatrische inrichting had laten opnemen. Het strijdtoneel verplaatste zich regelmatig naar de rechtszaal, waar De Booij het vechtlustig opnam (of wilde) opnemen tegen de gevestigde orde: officieren van justitie, doktoren en gezagsdrager. Bang was hij voor niemand

Milliseconde

Later zette de veelzijdige Baarnaar zich in voor 'democratisering van de golfsport' en onderwees hij het spelletje aan huismoeders en woonwagenbewoners. Via het golfen kwam hij bij een nieuw 'stokpaardje'; de werking van de menselijke hersenen. "Een paar honderd milliseconde voordat je die bal slaat, ben je je al bewust dat je dat gaat doen", legt hij uit in de werkkamer van zijn Baarnse villa. "Maar je hersens zijn al anderhalve seconde van tevoren met die slag bezig. Aan die onbewuste voorbereiding - te meten met elektroden - zie je wie een goede slag kan maken. Een goede golfer voelt dus instinctmatig dat zijn voorbereiding en dus ook zijn slag goed is. Als het niet goed voelt, kan hij stoppen om een nieuwe poging te wagen", vertelt De Booij. "Na mijn eerste onderzoek bij golfers heb ik veertien jaar lang de hersenen bestudeerd."

Anderhalf jaar geleden trok - na gesteenten en bergen, wereldpolitiek, misstanden, golfsport en hersenen de astrologie zijn brandende aandacht. "Mijn hele leven heb ik mij met het zichtbare en het reële beziggehouden", licht hij toe. "De wetenschap gaat uit van het zichtbare: als je een proef kunt herhalen, heb je bewijs. Maar op het moment dat je een waarneming doet, heeft alles zich uitgekristalliseerd. Dus zie je óf het een, óf het ander: het is een nul óf een één. Daar is ook de hele computerwetenschap op gebaseerd. Maar waar alleen nullen en enen zijn, ontbreekt alle kleur. Een grammofoonplaat is toch ook veel mooier dan een cd-opname? De astrologie nu richt zich op de kleur tussen de nul en de één, de kleur die verdwijnt door de 'digitale' aanpak. De astrologie gaat er, net als de kwantummechanica, van uit dat alles met elkaar verbonden is en er dus geen échte onafhankelijkheid bestaat. Alles is met alles verbonden in het heelal. Dus als ik deze lamp verzet, kan dat bij wijze van spreken een verstoring in het zonnestelsel geven, waardoor zich over een miljoen jaar een explosie kan voordoen. Alles wat je doet, is het resultaat van alle invloeden die op je inwerken. Daar ben ik van overtuigd. Die invloeden zijn veel 'sterker dan je denkt. Omdat ik niet alle invloeden en energieën ken die op mij inwerken, geloof ik ook niet in vrije wil. Er is wel sprake van interactie: ik beïnvloed net zo goed de kosmos als andersom.

Illusie

Wij zijn als mens gespecialiseerd in het zien: u 'bestaat' niet, alleen wat ik in mijn hoofd van u maak. Het zichtbare is maar een fractie van het geheel en dus betrekkelijk. Röntgen en infrarood geven bijvoorbeeld al een heel ander beeld dan onze ogen laten zien. Ik heb een aurafoto van mezelf laten maken, waarop ik veel groter ben dan in de spiegel. De vraag is dus: waar hou ik precies op? Onze waarneming is beperkt. Onze werkelijkheid is een illusie, slechts een deel van de waarheid. Dat geldt ook voor de wetenschap. Die biedt ons veel, maar niet álles. Daarom heb ik nu een andere bril opgezet, die van de astrologie. Ik was eerst zelf ook sceptisch, totdat ik mijn horoscoop zag. Dat is overigens een soort optelsom van wat vier astrologen en ikzelf hebben gedaan. In mijn eigen horoscoop herken ik mijn persoonlijke ontwikkeling. Een voorbeeld. Ik was een gevoelig klein jongetje, dat tegen al, het bemoederen moest vechten om een eigen

identiteit te ontwikkelen. Daarvoor heb je veel vuurkracht nodig. Vandaar al die acties die ik in het verleden heb gevoerd. Tegenwoordig is er een betere balans tussen het moederkindje en de rebel..Dat alles kun je terugvinden in mijn horoscoop. En dat is niet te verklaren, niet te begrijpen. Nee, dat is geen kwestie Van simpelweg geloven: ik heb me er gewoon bij neer te leggen dat ik het niet begrijp. Mijn pianoleraar was ook zeer sceptisch. Daarom heb ik een stuk bladmuziek gepakt, de *Tweede Engelse Suite* van Bach: een A-viertje, zwart - wit, met puntjes en streepjes:"Hoe kan het dat mensen daar emotioneel van worden en in tranen uitbarsten?, heb ik hem gevraagd. Dat kan alleen als dit papier als intermediair fungeert tussen allerlei spanningen en krachten aan de ene, en de muzikant aan de andere kant. Een horoscoop doet eigenlijk het zelfde. In een horoscoop ligt vast wat er is gebeurd en wat er nog gaat gebeuren. Het is natuurlijk wel een momentopname, een dwarsdoorsnede. Een horoscoop zet jou in het middelpunt en geeft de krachten en energieën die op je inwerken in symbolen weer. Er was eens een Chinese keizer die een wedstrijd uitschreef voor de mooiste schildering. Een grote zaal werd met een scherm in tweeën gedeeld. De ene groep deelnemers "vroeg schilderspullen, de andere schoonmaakmiddelen. Het schilderij werd oogverblindend mooi. Maar de andere groep had de wand zo gepolijst dat daarin het schilderij werd weerspiegeld. De keizer vond die spiegeling mooier dan het .kunstwerk. Een horoscoop is ook zo'n weerspiegeling. Heeft een toegevoegde waarde.

Prostitutie

Je moet niet vergeten dat de astrologie er al achtduizend jaar is, en dat het onderscheid met de astronomie 'bijgeloof' en 'wetenschap' - tot voor kort niet werd gemaakt. Als astrologen klagen dat zij in het verdomhoekje zitten, zeg ik: ja, maar jullie hebben je laten lenen voor de Libelle. Ik zie dat als een soort prostitutie . Astrologen moeten hun verantwoordelijkheid nemen door geen onzin meer te vertellen, en zich niet meer tegen de wetenschappers af te zetten.
De wetenschap heeft namelijk zijn waarde bewezen. De astroloog moet daarom zeggen: wetenschapper, ik interesseer me voor jou. Wat betekent, bijvoorbeeld, Jupiter voor jou? Voor mij heeft Jupiter een heel andere betekenis, maat we gebruiken dezelfde woorden.
Astrologie is een symbolische taal, dat is de wiskunde ook. De invloed en betekenis van de astrologie zijn veel groter dan men in deze maatschappij wil accepteren, dankzij een van mijn voorvaderen beschik ik over alle geboortedata van mijn familie, tot 1725. De horoscoop die daaruit komen, ga ik naast allerlei feitelijke gegevens zetten. Dan ga ik op zoek naar de oveneenkomsten, de grootste gemene deler. Astrologie kan zo helpen om onze onderbewuste drijfveren te laten zien. Die drijfveren zijn veel sterker dan je denkt. Als mensen zich daar meer bewust van zijn, zouden ze ook minder arrogant zijn. Je moet alles in een grotere context zien. Wij zitten nu in een neerwaartse spiraal, wat gesymboliseerd wordt door de aanslag op de Twin Towers. Het lijkt op zelfmoord: we zitten in een trein die steeds sneller rijdt en onherroepelijk te pletter slaat als we niet op een andere manier gaan denken. Bijvoorbeeld door minder te verspillen en te vervuilen. Ik zie Paaseiland, waar ik vorig jaar ben geweest, als symbool voor onze samenleving. Nadat de bewoners op dat eiland de laatste boom hadden gesloopt, hebben ze elkaar opgegeten. Gelukkig zijn er krachten in onze samenleving, die zich meer bewust zijn van onze afhankelijkheid van de aarde. We moeten de zaak omdraaien. De bulldozer moet bij wijze van spreken niet het aardappelveldje opruimen zodat er een gebouw kan worden neergezet, maar andersom. En dat is alleen mogelijk als we ons leven beteren, als we ons op een andere manier ontwikkelen. Onze manier van denken moet niet digitaal (ja/nee), maar analoog worden, zodat er weer kleur in de samenleving komt. Dat klinkt misschien utopistisch, maar ik zie geen andere uitweg.

Spookachtig

Ik ben er van overtuigd dat de elektronische wereld, gebaseerd op nullen en enen en de aanwezigheid van grondstoffen, zijn langste tijd heeft gehad. Astrologie moet daarom een grotere rol krijgen in de samenleving. Maar niet als voorspelling, zoals zo vaak gedacht wordt, want dan hou je geen rekening met de gecompliceerdheid van het geheel. Als iemand de arrogantie heeft

om te zeggen dat hij de astrologie begrijpt of zelfs onder controle heeft, dan heeft hij er niets van begrepen. Hoewel het spookachtig is om te zien hoe een deel van de toekomst is terug te vinden, moet je een horoscoop niet zien als een voorspelling, maar als manier om verbanden te leggen, meer inzicht te krijgen. Astrologie zit nu nog in een verdachte hoek, wordt niet *au serieux* genomen. Zo van: 'oh, dat is flauwekul'. Maar het is een krachtig middel om verbanden te zien en de interactie tussen alle krachten in het heelal, ook de onzichtbare. Ik wil meer 'begrip' krijgen voor die andere wereld, de astrologie de plaats geven die het toekomt. Tegelijkertijd moet de astroloog ook meer respect opbrengen voor de wetenschap, die kan bijvoorbeeld verklaren waarom we altijd dezelfde kant van de maan zien. Dat is omdat hij door de draaiing zijn energie heeft verloren en tot stilstand is gekomen. Oh, zal de astroloog dan zeggen, daarom zien wij de maan altijd als passief. In mijn horoscoop zie ik ook de betrekkelijkheid van mijn acties van vroeger terug. Nee, dat wil niet zeggen dat ik er spijt van heb. Maar als je ouder wordt, sta je ook meer open voor dit soort zaken, als je tenminste niet bang bent om in jezelf te graven. Ik ben onder de indruk van de kracht van de astrologie, maar ik ben er pas anderhalf jaar mee bezig. Het is nog allemaal heel nieuw; ik weet er nog te weinig van af. Ik hoop dat meer wetenschappers zich, zoals ik, voor de astrologie openstellen. Niet alleen omdat het bijzonder boeiend is, maar omdat het ten goede kan komen van de maatschappij. Maar ja, dat is een heel lange weg. Of ik me geen roepende in de woestijn voel? Natuurlijk, maar dat was bij de bergsport en het golfen ook zo. Gelukkig heb ik de grote luxe dat ik de tijd heb om me erin te verdiepen. Aan de andere kant voel ik een grote verantwoording ten opzichte van de maatschappij. De Grieken zeiden: bij het schemeren van de beschaving gaan de uilen van de wijsheid vliegen. Die uilen zijn mensen die, zoals ik de luxe hebben om inzichten te krijgen. Ja, natuurlijk houdt het me ook 'van de straat'. En dat zullen veel mensen wel prettig vinden."

Donderdag 25 oktober Belangrijk om alles weer op een rijtje te plaatsen. Heerlijk de kleinkinderen. Joep was helemaal onderste boven van de vijfster. Het archetype het collectieve onder bewuste aan te slaan is hetgeen dat ik zie als een mogelijke doorbraak in het menselijk denken op den duur te bewerkstelligen. De buiten planeten zijn in dit opzicht heel belangrijk, Het si moeijke om te merken dat het artikel in G en E zo weinig reacties heeft gehad en ook mijn verhaal over de vijfster. Ik moet geduld opbrengen en rustig doorgaan met mijn werk.

Vrijdag 26 oktober Mooie avond gehad met Robert Goekoop jaarlijkse inenting .Had het niet gelezen in de kant , dus door Eveline gebeld om nog te komen. Gisteren horoscoop duiding uitgetikt. Veel gedroomd. Toch maar eens beginnen met het opschrijven want het bevat veel informatie over het onbewuste.

Zaterdag 27 oktober Beginnen dromen op te schrijven blijf volhouden, meer studie naar collectief onbewuste.

Zondag 28 oktober Jan Maarten logeert hier. Gisteren bij Liesbeth de Booij in den Haag geweest.

Dinsdag 30 oktober. Nieuw begin, meer verantwoordelijkheid nemen waardoor zij meer ruimde krijgt. Leuk bezoek op kamp Egelshoek. Heerlijke mensen zijn het toch.

Zaterdag 3 november Zo in beslag genomen door het speuren naar het collectief onbewuste of te wel gemeenschappelijk onbewuste kennis. Moeilijke materie boek van Neumann. Vrouw was de baas, eerst vrouw, moeder, zoon en vader

Vrijdag 16 november. Wel veel gebeurd. Operatie linker pink en boezem fibrillatie hart, niet zo leuk maar de ouderdom komt met gebreken. Peter goed gesprek. Astrologie club goede analyse van Atie Kaper. Geen reactie gehad op mijn werkstuk. Ik moet alles in hapklare brokjes maken anders te moeilijk voor de mensen. Radio-uitzending goed maar te moeilijk voor de mensen. Sascha begreep het wel,maar vond dat de interviewer er niets van begreep. Elsbeth had ook fibrillatie van hart. Trombose dienst aangemeld, mag heen overvloedig alcohol hebben .Opgeruimd en beginnen met dromen.

Zaterdag 17 november Goed reactie gehad op mijn eerste Uranische vijfster nieuwsbrief. Met deze brieven later een boek maken, steeds hapklare brokjes maken. Goede manier gevonden nu

echt doorzetten. Noeste arbeid dat is je taak,
Maandag 26 november Zelfoverschattend was ik volgens de astrologe Nettie. Mijn zuster Elsbeth gaat het niet goed, overspannen, last van hartritme stoornissen. Nettie zei dat de vrouw bezieling brengt in huis mannen kunnen dat niet. Toch maar proberen meer bezieling te brengen.
Zaterdag 2 december Vruchtbare week. Goede resultaat: verband precessie en vijfster. Nieuwsbrief 5 is er uit. Ik voel me steeds meer ontspannen worden. Hartritme stoornis is nog steeds aanwezig. Eergisteren begonnen met regiem alcohol. 2 wijn. 1 port, geen jenever meer! Slaap nog onregelmatig. Leuke reactie gehad op nieuwsbrief.
Vrijdag 21 december Belangrijke dag na massage van mijn zuster Maria, bezig om alles meer los te laten wat allemaal naar mij toe is gekomen in de laatste tijd. Het was zoveel dat ik niet meer toekwam aan mijn dagboek. Maria zag dat ik veel energie bij me hield wat niet goed is, vooral,achter mijn schouders. Ze heeft het via de extremiteiten laten afvloeien. Nu voel ik me een beetje licht in mijn hoofd. Via interent veel gegevens binnen gekregen over precessie en esoterie. Peter Houtman van boekhandel de Boer zei dat ik niet moet zoeken naar de sleutel, want die vind je nooit maar proberen stukjes bij elkaar te brengen, die anderen niet hebben gezien, dat er verband bij bestaat Contenter de peu. Nu begonnen met nieuwsbrief 8
Vrijdag 21 december Brief aan Joost van Steenis
Beste Joost, hier komt wat ik je beloofd heb. Sinds 1998 ben ik in contact gekomen met de astroloog Peter Delahay. Ik ben met hem naar de Paasei land gegaan en daar heb ik een tatoeage op mijn linker bovenarm laten aanbrengen. De uitleg stuur ik je hierbij als bestand op. Sindsdien heb ik helemaal gestort om een brug te helpen bouwen tussen de zichtbare en onzichtbare krachten van de *kosmos*.
13 maart jl kreeg ik van de rechter (hoger beroep) te horen dat we het proces dat G. tegen Eric en ik had aangespannen, hadden verloren en we hem 10.000 gulden plus kosten moesten betalen vanwege de smaad in het onder embargo gestuurde rapport. Ongelooflijk maar waar. De kantonrechter had nog zo gezegd dat wij het rapport niet moesten geven aan G. en gaf ons in alle opzichten gelijk, zodat we geen advocaat hadden genomen toen G. met een prodeo advocaat tegen het vonnis in hoger beroep is gegaan. Dat nam bij mij het laatste greintje van vertrouwen in onze westerse samenleving. Zodat ik nu van een vurig activist een man geworden ben, die bezig is met de geologie van het ontwikkeling het bewustzijn sinds 30.000 jaar en ook om na te gaan hoe ver het heeft kunnen komen met onze door en door verziekte samenleving dat een kankergezwel heeft dat de staat van metastase al ruimschoots heeft bereikt. lk heb me toegelegd op het maken van knoppen in de herfst van mijn leven, die zullen uitkomen in de lente waar ik en mijn westerse samenleving niet meer deel van zullen uitmaken. Zo gaan we ieder een weg op die wij voor ons is uitgestippeld, want in de vrije wil geloof ik allang niet meer. Het verleden kennen we, die is vastgelegd (klassieke mechanica) en de toekomst (de quantum mechanica) die kennen we niet omdat we de interactie van alle krachten (in superpositie) niet kennen, hoogstens heel sporadisch als we ergens een onbestemd voorgevoel van hebben dat dan later juist blijkt te zijn geweest. Ik ben dus de zoektocht begonnen naar het collectief onbewuste. Een uitgewerkt voorbeeld laat ik zien aan de vijfster, die te zien is op zowel russische, chinese als amerikaanse tanks, vlaggen en op een bierblikje tot de voetbal van de champion league. Als je vraagt iemand een ster te tekenen tekent hij een vijfster, hij is er zich niet van bewust dat dit een heel oud symbool is. Je zal het allemaal zweverig vinden, maar ja het houdt me bezig. Ik ben benieuwd wat je reactie is. De hartelijke groeten en veel succes toegewenst met je duidelijke nieuwsbrieven.
Tom
Vrijdag 21 december Brief van Joost van Steenis
Hallo Tom, Ik heb je nieuwsbrieven doorgenomen en het is inderdaad zoals ik al vermoedde een indrukwekkende verzameling interessante gegevens. Maar ik moet ook zeggen dat ik niet precies weet wat ik er eigenlijk mee moet. Je stelt wel dat de precessie een grote rol heeft gespeeld (speelt) in de menselijke culturele ontwikkeling in de laatste 10.000 jaar en ik zie inderdaad dat de vijfster, de Fibonaccireeks en de Gulden Snede van belang waren en dat ze in zekere zin ook

gebruikt zijn in de cultuur. Maar ik zie niet (dat komt misschien nog) dat de precessie van belang is voor de ontwikkeling van het persoonlijke bewustzijn zoals je voorzichtige stelling luidt. ik kom even terug op het begrip mythe dat je in een van de eerste zinnen van je nieuwsbrieven aanhaalt, ik heb het ook over mythes, zowel in mijn boek De Scaristen als in mijn andere boek Over geweld en democratie, waar de eerste zin in het hoofdstuk De Mythe (blz 22) luidt "De kracht van een politiek stelsel ligt niet alleen in haar rationele kanten maar ook in het irrationele". Dit mede naar aanleiding van de geschriften van Georges Sorel. Ik ben bezig dit laatste boek te vertalen en te herschrijven in het Engels, maar dat gaat maar moeizaam. Ik vind mythen van belang als een methode, een leidraad, een zekere houvast bij het denken en handelen. In mijn laatste boodschappen over catastrophes zeg ik ook dat het nieuwe paradigma van de organisatie van onze maatschappij ter vervanging van het afstervende idee van de elitistische democratie is een vaag idee over die nieuwe maatschappij. Het is irrationeel en later wordt dat irrationele op een rationele manier ingevuld, maar nooit geheel. Als dat gebeurt (zoals in onze steeds preciezer gedefinieerde democratie) dan sterft de mythe en is het idee niet meer bruikbaar voor de ontwikkelingen in de toekomst. En daar is ook weer de moeilijkheid met je nieuwsbrief en je idee. Ik weet niet wat ik er mee zou moeten doen, ik zie niet in hoe ik je idee over de precessie zou kunnen inbouwen in mijn huidige denkwereld op een vergelijkbare manier als ik het persoonlijke contact tussen mensen inbouw in mijn politieke denken dat ik naar voren breng in mijn Brieven. Tom, ik zie je volgende Nieuwsbrieven tegemoet. Groeten, Joost van Steenis
PS ik hoor wel of je verder toezending wilt hebben, maar ik begrijp heel goed als je zegt, nee even niet! want het is een zo andere richting dat ik me dat heel best kan begrijpen.

Vrijdag 21 december Brief aan Joost van Steenis

Joost, dank voor je snelle reactie. Van de anderen die ik de nieuwsbrieven heb toegezonden nog geen reactie, ze hebben het allemaal veel te druk om zich staande te houden in deze jachtige maatschappij. Ik begrijp je kritiek. Maar ik denk dat je in de volgende nieuwsbrieven meer zicht krijgt op mijn aanpak en mijn doelstelling. Ik wil namelijk laten zien dat het collectief onbewuste zowel bij Bush, Bin laden of Sirtema van Grovestins een grotere invloed speelt dan zij beseffen en dat het verschil op dat gebied niet groot is en dat hun diepere onbewuste drijfveren nauwelijks van elkaar verschillen. Uit de vijfster zie je een vrij banaal voorbeeld: hun tanks, jachtvliegtuigen en hun vlaggen worden er mee getooid. De egocentrische westerse mens denkt dat hij een onafhankelijk wezen is en een eigen ego bezit, maar door de ontwikkeling na te gaan van het bewustzijn kunnen we zien hoe dat is gegroeid .. Wat ik aan het doen ben is niet meer voor deze samenleving. De oren, ogen en andere zintuigen zijn dermate verstopt en verziekt dat deze materie hun niet meer kan bereiken en net zoals vroegere culturen zorgen zij zelf voor hun ondergang. Zelfs mijn banale egoproject is door de nederlandse pers en autoriteiten niet opgepikt. Ik kreeg bv geen enkele reactie van een Nederlandse geologen ook niet van mijn oud-studenten Ze willen niet weten dat over een tiental jaren het met de olie is afgelopen als we zo doorgaan of met het kappen van de bossen. Op het paaseiland hebben ze steeds grotere beelden (vergl met de Twin tower) gebouwd totdat de laatste boom werd gekapt. De phallus past niet meer in de vagina en dan sterft het beestje uit. Denk maar wat Marx er over schreef. De zaden van onze eigen ondergang zijn al door ons gezaaid. Gelukkig zijn er nog mensen zoals jij en ik die verder denken. Als men zich meer bewust zou zijn van dat we op één aarde leven in een onmetelijk heelal en afhankelijk zijn de welwillendheid van de supernovea en andere hoogenergetische uitbarstingen dat we hier even mogen verpozen En dat we als mensen een zelfde verzameling van atomen en moleculen zijn en dat we nauwelijks genetisch van de aap verschillen en dat we ons zouden moeten realiseren dat elk beeld dat we van de wereld om ons heen een illusie is. We kijken niet de wereld in, maar we ontvangen van de wereld om ons heen elektromagnetische vibraties die we door middel van 220 miljoen receptoren via een analoog-digitaal proces naar de verschillende delen van onze hersenen die dan via een onbegrepen proces er een beeld van maken. De realiteit vertalen tot een beeld dat niets met de werkelijkheid te maken heeft. Ik weet dit wel maar om dit echt te voelen, te realiseren en te ondergaan is een

andere zaak die een andere manier van denken vraagt. We kunnen heel veel leren van de bestudering van de hersenen (vooral! van de verschillende afwijkingen zoals patiënten die geen beweging geen kleur etc kunne zien, alsmede de quantum fysica. Van deze wetenschap die nog meer in de kinderschoenen staat kunnen we nog spectaculaire dingen verwachten. Binnen kort kunnen we iemand teleporteren. Nu nog science fiction maar dadelijk werkelijkheid denk maar aan Jules Verne. Ik heb trouwens een hersenstudie over het gezichtsvermogen (in het engels ala Egoproject) afgerond voordat ik met de astrologie begon. Ik wil het nog evenals een verbetering van het egoproject op mijn website plaatsen, maar ik ken de techniek niet om dat te doen. Misschien kan jij me daarbij helpen. Ook een goed idee is om de essentie van de nieuwsbrieven in het engels op mijn website te plaatsen en in ieder geval niet meer als bestand via mijn email. Dank voor je opbouwende kritiek Tot emails Tom
Zaterdag 22 december Gisteren goede dag begin van nieuwe periode zonnewende. Nu alles op website zetten frontpage 2000. Weer goed gesprek gehad met Elsa. Inderdaad tijdens onderzoek zo nu en dan contact met gelijkgestemden.
Donderdag 27 december Heerlijke kerstdagen gehad met Adrienne en Jan Maarten.
Vrijdag 28 december. Brief ontvangen van Prof Stakhov met positieve berichten nieuwsbrief. (Zie voor correspondentie aan het eind avn mijn dagboek 2001). Eerste echt goede reactie. De astrologen zijn stil. Voelen zich misschien aangevallen willen zich niet graag uitbreiden buiten het zonnestelsel. Gister nieuwsbrief 8. Goed gevoel over. Wel erg moeilijk. Nu beginnen met nieuw onderwerp Ontstaans mythes. Goede reactie van Elisabeth Boersma. Nu op naar het matriarchaat.
Zaterdag 29 december Met met Adrienne naar film Mulisch, veel sneeuw
Zondag 30 december 2 jaar geleden begonnen met Peter bij Marijke en Pieter ter Haar. Goede reactie van Peter Besseling en gisteren van prof.uit Oekraïne. Hoopvol

Correspondentie met Professor Stakhov:
Dinsdag 18 december Brief aan Prof Stakhov
Dear Professor Stakhov, I got your wonderful website address Golden Museum from Charlie Plyer , a member of the ELFRAN group. I asked him for some more information of the low frequency radiation from outer space they recovered by his group. He gave as an answer to look for more information on your website. Unfortunatly I did not found anything specific on the *low* frequency radiation with 1.618 hertz *(golden* section) on your website.Maybe I missed it.
Then there is another question I have you to task. Can you give me some more information on the American scientist D. Winter chief of the planets's palpitation group. It was the first publication I came across who is paying attention to the precession of the earth axis,. especially the 32 degrees, in relation to the golden section. I my self have seen up till now no publication who are making a relation between the precession degrees and the golden section, pentagram, pentagon. The precession of the earth axis are of 1/2 degree in 36 years, 3/4 degree in 54 years, 1 degree in 72 years, 1 1/2 degree 108 years, 30 degrees of the zodaic 2160 years, 60 degrees in 4320 years, and for the full turn 360 degrees in 26.000 years. (This is not quite correct because the exact precession is not 1 degree in 72 years but in 71.6 years)
I found in the literature that all these numbers play a great role in different cultures, monuments through the ages round the world. From the Mayas to the Egyptians, Sumerians, Hindus, Boeddists, Cambodjens etc. The first four angles 36, 54, 72,108 are fundamental for the construction of the pentagram. See the attachtment for the construction of the pentagram with the angles 108,36 en 72. To find the middle of the pentagram for the construction of the circle round the pentagram we need to divide the 108 in two 54 degrees. Two angles of the pentagon are 216 degrees en for the five angles, 4 angles 432 degrees In another attachment you find some pentagrams, ranging in age from 3500 BC to the present. I have found quite a number of data in literature about the precession degrees coinciding with number of pagados, tempies, and all other cultural manifestations. I publishing this in email letters but unfortunately in Dutch, but if you are

interested in these dáta I will try to translate some most important data. I have a quite strange background (you can see my cv on my website www.egoprject.nl). I 'am a Dutch geologist of 77 years who is since 2 years interested in astrology, history of myths and remnants of old civilizations.
WeIl I have read today with great delight your website. I will use some important data and theses for my newsletter. I thank you in advance for the trouble taking for answering this mail. With kind regards Dr Tom de Booij
PS I can also sent, if you like, you a list of english literature concerning these data. Strange enough you can separate all these books and articles in two groups. The first group is dealing with the precession and the influences it had on the myths, monuments all over the world and a second group like your website with the golden section, Fibonacci, Lucas numbers, pentagrams, pentagons etc and their influences on mankind. But until now the only exception has been the remarks of D.Winter. Maybe you can help with some more literature who are combining these two subjects.

Zondag 23 december Brief van Prof Stakhov, antwoord op mijn brief van 18 december.

Dear Tom Thanks for your informative letter. I would like to comment your letter.
Information about discovery of ELERAN group is new information for me: And I had't include this information in my Museum. However I plane to include this information to my Museum.
I have information about Winter from the book "Charm of mystery"" puiblished in1992 (Publisher "Lybid") by the Ukrainian seientists Furduj and Schvardak. I have not another information about it.
This interesting information fits in general to my hypothesis about "dodecahedron" origin of Egyptian calendar and Egyptian systems of time and angle measurement (see my Museum).
It is very interesting information for our Electronic Journal "The Golden Section: Theory and Applications" and I would like to ask you to send this article (in English) for publication it in the joumal. Area of your scientific interests are very interesting and I would like to invite you to participate in our Journal and our Club of Golden Section
Sincerely yours Alexey.

Zondag 23 december Brief aan Prof Stakhov.

Dear Alexey, I was thrilled to read your comments, I fit really flattered by your nice remarks. I will write as soon as possible an English article for your electronic journal. On internet I found strange articels on the Code of Carl Munck and Gematria numbers by Joseph A.Mason.and others. I don't know what to think about it. Mason had a dream on the precession numbers in relation to the golden section. Ii am interested in your comments on his articles. I think we must be careful in our research and not willing to fit everything in the same box or in the famous procrustus bed. or jumping to conclusions Let the facts speak for themselves. My professor in geology Brouwer always said to me as a student: De Booij first you must wonder after that phrase an question that possibly is able to give an answer. We will never find the whole truth there will always remain a gap who we can cross only with a quantum leap. We willl reach zero and infinity as time and space for us a human beings will end. There will always be a mystery. The mystery for me is that in the beginning of our universe all objects, paintings, music pieces implicitly existed already. Thanks again for your nice letter Tom de Booij.

Vrijdag 28 december Brief van Prof Stakhov

Thanks for your article. Your interesting reasonings fit fully to my outlooks on the Golden Section and its role in history of culture. And we are ready to publish your article in our Joumal "The Golden Section: Theory and Applications" if you can present the article in English. I know a German a little. That is why I have understood your article in general but our readers know only English and Russian. It is nice to me to discuss with you and I would like to hope that you will be active participant of our Museum. I would like to send to our Museum new "golden" facts and we will include them to our Museum. In conclusion I would like to congratulate you with

New Year and to wish you health and successes. Sincerely yours Alexey

---

Behoud 2 standplaatsen woonwagencentrum Bisschopswaai in Baarn (deel 2)

19 januari artikel Baarnsche Courant. Uitbreiding Bisschopswaai met twee standplaatsen. Bezwaren jongeren gehonoreerd.

In de woonwagenwoningen van de families Wallenburg/ Keizer en Maasman heerste gisteren feeststemming. Via de advocaat was vernomen dat de gemeente de ingediende bezwaren tegen de voorgenomen ontruiming van de door Louis Keizer en Johan Maasman illegaal ingenomen plaatsen op hei kamp Bisschopswaai gegrond had verklaard. De Dritte im Bunde, Roelof Schilt, had geen protest aangetekend. Na ruim acht maanden onzekerheid wisten zij nu, dat zij op een nieuw vak van het te renoveren Bisschopswaai mogen blijven wonen. Adviseur dr. Tom de Booij was blij met het behaalde succes.

Verantwoordelijk wethouder Henk van de Kerk informeerde de raadscommissie volkshuisvesting 's avonds in beslotenheid. Gevraagd om een toelichting liet de CDA gemeentebestuurder na afloop weten dat het (nog) niet in een herziening van het bestemmingsplan Landelijk Gebied meenemen van het naar beneden bijgestelde maximum aantal standplaatsen van zeven voor Bisschopswaai juridisch de zwakke schakel in de verdediging van Baarn was. Dat aspect gevoegd bij de menselijke factoren en de veronderstelde commotie bij een ontruiming deed het College bakzeil halen.

Zeventien standplaatsen was het officiële maximum voor Bisschopswaai. Door wildgroei waren er meer standplaatsen gekomen. In 1998 besloot de gemeenteraad tot een uitbreiding naar 22 plaatsen, die verdeeld over twee nieuwe kampen in tuindorp Eemdal (Noorder- en Zuiderlicht) gerealiseerd zouden worden. Echter een aantal oudere Bisschopswaai-bewoners gaf aan niet te willen verhuizen, waarop werd besloten het kamp Zuiderlicht op vijftien standplaatsen te maximeren en zeven plekken op Bisschopswaai te handhaven. Tijdens de verhuizing naar Het Zuiderlicht kwamen vakken op Bisschopswaai vrij. Drie werden illegaal ingenomen door drie jonge woonwagenbewoners. Zij eisten een eigen vak op. Het pijnpunt onderling was dat Baarn de beloofde 2.500 gulden verhuispremie aan de nieuwe bewoners van Het Zuiderlicht niet uitbetaalde, omdat de afspraak was de vakken leeg achter te laten. Via adviseur Tom de Booij werd een schriftelijk verzoek ingediend aan de raad om Bisschopswaai met drie plaatsen te vergroten. In de vergadering van juni 2000 weigerden alle politieke fracties unaniem de uitbreiding. Zij hielden vast aan de 22 standplaatsen. Tegen de weigering tekenden twee van de drie jongeren beroep aan via hun advocaat. Mondeling werden de argumenten toegelicht.. Burgemeester & Wethouders hadden meer dan een half jaar nodig om tot een heroverweging te komen. In de vergadering deze week werd de knoop doorgehakt. De bezwaren zijn gehonoreerd en de twee kunnen op Bisschopswaai blijven. 'De verdeling van vijftien plaatsen op Het Zuiderlicht en zeven op Bisschopswaai hebben we niet in een bestemmingsplan vastgelegd. Juridisch gezien hadden we in een herziening van het bestemmingsplan Landelijk Gebied de zeven standplaatsen voor Bisschopswaai moeten opnemen. Wij hadden gedacht die aanpassing in een volgende wijziging mee te nemen. In juridisch opzicht is dat de zwakke schakel in een eventuele verdediging,' verklaart de heer Van de Kerk. Zou het op een rechtzaak zijn aangekomen, dan had Baarn het op dit punt mogelijk verloren. Dat gegeven gekoppeld aan de menselijke aspecten ('Het zijn geen vreemden voor Baarn') en de verwachting dat een eventuele ontruiming veel commotie zou veroorzaken, heeft het College doen besluiten twee extra standplaatsen op Bisschopswaai toe te staan. Voor de heer Van de Kerk heeft meegespeeld dat momenteel het overleg met de woonwagenbewoners heel goed verloopt. Op stapel staat de renovatie van het kamp, dat overigens in beheer is bij woningcorporatie Gooi & Omstreken. De politicus zegt absoluut niet voor dreigementen gezwicht te zijn. De hoogste prioriteit geeft hij aan het 'repareren van het gat in het bestemmingsplan', zodat niet nog meer extra plaatsen ingenomen

kunnen worden.

24 januari. Artikel in Baarnsche Courant: Standplaats geen woonruimte. Woonvergunning niet noodzakelijk

Omdat is gebleken dat woonwagenbewoners op Bisschopswaai een standplaats kunnen innemen zonder dat een woonvergunning vereist is en in het bestemmingsplan landelijk Gebied via een herziening niet het aantal standplaatsen op Bisschopswaai is gemaximeerd, heeft de gemeente de bezwaren van de twee jonge bewoners, die in de ogen van Baarn illegaal een plek op het kamp bezetten, moeten honoreren. In 18998 heeft de gemeenteraad van Baarn besloten het maximum aantal standplaatsen voor woonwagens in de gemeente Baarn te bepalen op 22, verdeeld over 2 woonwagencentra. Aan het Zuiderlicht zijn 15 standplaatsen gerealiseerd. De resterende 7 standplaatsen blijven gevestigd aan de Bisschopswaai. Na realisering van de 15 standplaatsen aan het Zuiderlicht bleek dat er, in afwijking van de gemaakte afspraken, op het centrum Bisschopswaai 3 standplaatsen niet waren ontruimd maar ingenomen door toercaravans. De betrokken bewoners zijn aangeschreven de extra geplaatste wagens te verwijderen. Door twee bewoners is tegen deze aanschrijving bezwaar aangetekend. De derde bewoner heeft het centrum verlaten. Tijdens de behandeling van de bezwaren is gebleken dat de Huisvestingsverordening 1998, welke aan de aanschrijving ten grondslag heeft gelegen, niet de juridische basis biedt om het door de raad vastgestelde maximum aantal standplaatsen te handhaven. Daarnaast bleek het bestemmingsplan geen regeling te bevatten die een beperking van het aantal standplaatsen op de Bisschopswaai tot 7 mogelijk maakt. Het bovenstaande heeft het College doen besluiten akkoord te gaan met het feit dat er 9 standplaatsen zijn. De aanpassing van de Huisvestingsverordening en het maken van een herinrichtingsplan wordt voortvarend voorbereid, alsmede een herziening van het bestemmingsplan.

Behoud woonwagencentrum de Egelshoek 2001 (deel 3)

Woensdag 17 januari Artikel in de Gooi- en Eemlander: De Egelshoek steekt de vlag uit Woonwagenbewoners dolblij met besluit het kamp te behouden *(Rianne Kofman)*

HILVERSUM - "Alsof het zwaard van Damocles ons boven het hoofd hing. Zo voelden we ons. Dit is een uitbarsting, het is voorbij." De provincie Noord-Holland heeft op verzoek van Hilversum besloten De Egelshoek niet hoeft te worden opgesplitst in een reeks kleinere kampjes. Egelshoekbewoonster Leny Terpstra kijkt zielsgelukkig. De tafel in de centrale woonwagen op het kamp staat vol met taart, glazen en champagne. De vlag hangt uit. "We mogen blijven!".Het is een komen en gaan in de woonwagen. Opbouwwerkster Ellen Janssen praat driftig mee met opgewonden bewoners. De ogen van zusjes Anna (48), Moppie (41) en Grietje (45) Terpstra glimmen. Hun kinderen kunnen op Egelshoek blijven wonen. Samantha (7) en Bo (5) stormen binnen. Ze hebben het nieuws van hun moeder gehoord. "Mama, helemaal van blijdschap", zeggen ze opgewonden. "Want we moesten weg." Leny schenkt champagne, haar wangen zijn rood. Ze zegt zeker dertig jaar te hebben gevochten tegen het opheffen van haar kamp.
Tegen het deconcentratiebeleid dat de rijksoverheid invoerde om de integratie tussen woonwagenbewoners en 'burgers' te bevorderen. Een beleid dat tot nu toe nergens het beoogde succes behaalde. Op De Egelshoek, waar zo'n veertig wagens staan, stuitte het op grote problemen. De ME moest er zelfs een keer aan te pas komen. De meeste bewoners weigerden te vertrekken. "Integratie", gruwt Leny. "Wij waren al geïntegreerd voordat het woord bestond. Kijk alleen al naar onze huwelijken met burgermannen. Sinds we niet meer reizen kunnen we niet anders dan integreren." Moppie en Anna: "We zitten op een voetbalclub, zaten op judo. Hoezo niet integreren? We kennen ik weet niet hoeveel burgers. Wij hebben geen problemen, die heeft de overheid." Leny: "Het is vereenzamingsbeleid families uit elkaar te halen en te verdelen over kleine kampen.'! Anna en Grietje hebben het heel moeilijk gehad, vertellen ze. Voor hun kinderen

was volgens de regels geen plaats meer op het kamp. Grietje: "Ook binnen het kamp leverde het problemen op. Mijn kind stond naast mij op een plek die eigenlijk bedoeld was voor de vuilnis.

Champagne en de vlag uit: Leny Terpstra viert feest, samen met Baarnaar Tom de Booij, die zich voor de Egelshoekers heeft ingezet (Foto Tom Kastermans)

Dat leverde heel veel spanning op. Ook bij andere bewoners. Vuilnis zetten ze zo voor de wagen." Bewoners die de bui al zagen hangen zijn vertrokken naar andere kampen, zoals in Bussum. Voor sommigen van hen zal het bericht dat De Egelshoek mag blijven een enorme schok zijn, vermoeden de Egelshoekers. Ze kunnen waarschijnlijk niet meer terug. In het kamp mogen voor zover bekend alleen de huidige bewoners en hun kinderen blijven wonen. Wethouder Henny Borstlap is volgens de bewoners de eerste politicus die zich echt voor hun zaak heeft hardgemaakt. Hoewel ze vast van plan was het vastgestelde beleid uit te voeren, heeft ze zich in de families verdiept en nauw contact met ze gehouden. "Een harde tante met een hart", wordt ze in het woonwagenkamp genoemd. Anna is ontroerd als ze over de wethouder praat. "Voor ons zijn onze kinderen ontzettend belangrijk en voor onze families is het heel belangrijk met elkaar te leven. Ik heb tegen de wethouder gezegd: 'U bent een moeder'. Ik heb haar heel bewust op haar moederschap aangesproken. Ik wilde dat ze kon voelen hoe wij ons voelen. Dat ze zou begrijpen hoe diep het zat. En dat heeft ze ... Ze heeft haar hart getoond."

De Uranische Vijfster Nieuwsbrieven nummer 1 t/ 8
Zie hiervoor het deel 12 Uranische Vijfster Nieuwsbrieven

Dagboek 2002

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Dinsdag 1 januari Lief zoentje precies bij begin nieuwjaar. Goed begin. Hopelijk blijft Jacob in leven. Is erg ziek in Frankrijk. Vanavond samen met Adrienne gestart met thee 's avonds ipv drank. Ook begin ik weer met muziek.. Nieuwe start met Bach Wohltemp. klavier. Ook met

Russisch
Woensdag 2 januari Zwaar gedroomd. Tegenstander aan het woord tegen mijn nieuws brieven: astrologische blasfemie. Kritiek welkom maar het zal wel wishfull thinking blijven. 'sOchtends om 5 uur Adrienne voorgelezen over Mozart. Triest einde. Hield niet van zich zelf. Dit moet ik ook leren. Voorgenomen geen contact op te nemen met buitenwereld behalve natuurlijk eigen familie, voorkomt teleurstelling. Ze zitten niet op me te wachten alleen maar bedreigend..
Donderdag 3 januari Moeilijke dag, veelgelezen, verwarrend,
Vrijdag 4 januari Begin schrijven na moeizaam verzamelen. Nu moment gekoem om nieuwsbrief nr 9 er uit te gooien. Even eerst hoofdpunten naar voren halen. Schema maken, kader waarin het past.
Zaterdag 5 januari Goed begonnen aan nr 9 Goed raamwerk gevonden Zelfstandig doorgaan wat in je opkomt durf het op te schrijven. Niet épater le bourgeois.
Zondag 6 januari Ziek in bed, heel verkouden. Adrienne was zo lief voor mee. Gelukkig ben ik eruit wat betreft de nieuwsbrief, want er rezen twijfels maar toch vastgehouden aan mythologie, het collectief onbewuste van Jung,.
Maandag 7 en dinsdag 8 januari Hard gewerkt aan nieuwsbrief 9.
Woensdag 9 januari Even er lekker tussenuit naar Tenerife. Een weekje voorbereiden op de 26ste Beate inleiding.

Vakantie Tenerife

Vrijdag 18 januari Jan Maarten jarig. Gisteren zwarte dag. Bleek dat ik de aandelen Moera enim niet had aangemeld waarschijnlijk strop van 12000 gulden Fout van belastingconsulent. Ik had hem de papieren voor vergadering 10 december gegeven. 20 december was de dag van aanmelding.. Vandaag gaat hij er achteraan of hij nog wat kan versieren. Heerlijke gezellig weekje Tenerife met Adrienne, erg gelukkig, beide verkouden zwaar hoofd wat vervelend is. Tot nu toe geen reactie gehad op mijn nieuwsbrieven. Ik moet geduld hebben en gewoon doorgaan . Wat ik voor resultaat heb geboekt is al meer dan ik,had verwacht. Toch weer pogingen doen piano en Russisch .
Zaterdag 19 januari Gaat weer iets beter Niets gehoord van bank over aandelen . Vandaag beginnen aan mijn spreekbeurt.
Zaterdag 26 januari Week hard gewerkt aan spreekbeurt voor opening tentoonstelling. Ei gelegd ging goed, beeldje gekocht voor 1000 gulden het bleken euro's te zijn. Alles goed afgelopen. Een hele bevalling. Goed bericht, mijn hart doet het weer, weg fibrillatie. Dokter was stomverbaasd. Nu weer hard aan de slag met nieuwsbrief (Spreekbeurt opening tentoonstelling

van Beate Emanuel zie voor tekst Uranische Nieuwsbrief nr 11 aan het eind van het dagboek 2002.

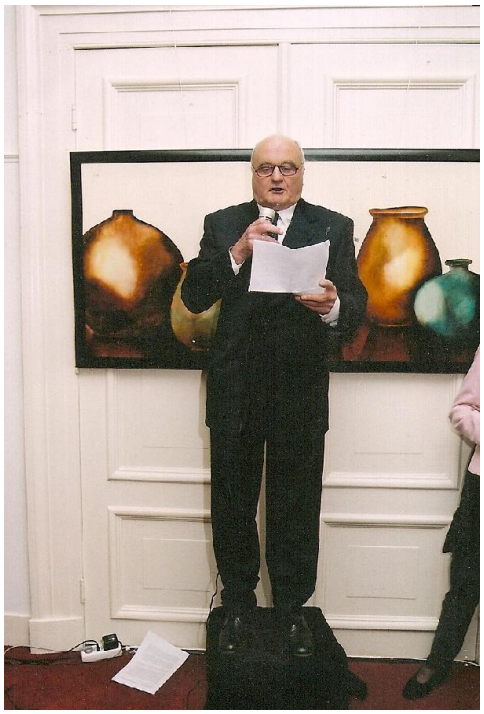

Links: Tentoonstelling in Zeist Villa Sparrenheuvel, vlnr: Luigi Amati (beeldhouwer). Beate Emanuel, Marie Louise Oudkerk en Toos van Poppel (schilderessen) Tom de Booij (inleider tentoonstelling). Rechts: Tom de Booij tijdens zijn spreekbeurt

Dinsdag 29 januari Gisteren massage Maria, vond mij zeer harmonieus en geen spanning meer . Toch niet goed geslapen maar dat komt omdat ik iets op spoor ben gekomen wat betreft ontwikkeling bewustzijn. De centrale vraag : waarom si de vrouwencultuur ten onder gegaan.
Woensdag 30 januari Goed geslapen. Alles weer in orde. Gisteren gebeld door Elsa zo zie je als je het laat komen komt het naar je toe
Donderdag 31 januari Zwarte dag.

Donderdag 31 januari Brief van Netty Tichelaar
Hallo lieve Tom, De lezing bij de opening van die tentoonstelling heb ik met veel plezier gelezen. Je hebt een schitterende verbinding weten te leggen tussen het kunstenaarsbloed, het collectief onbewuste. en de fysieke + natuurkundige wetten. De manier waarop je e.e.a. hebt weten te weven tot een lezing zonder te verzanden in teveel details, in een te technische benadering of in een droge opsomming, vind ik erg goed. Ik kan begrijpen dat jouw toehoorders geboeid waren. Ja, de kunstenaar moet het hebben van zijn verbinding met het collectief onbewuste. De onpersoonlijke planeten, waarbij iedere planeet voor een andere beeldweergave staat staan symbool voor dit c.a. Verbindingen van persoonlijke planeten met bijv. Neptunus bieden absoluut toegang tot sferen die verwant zijn met het kunstzinnige. Ook 12e huis verbindingen zijn van invloed op hoe iemands kunstzin wordt ervaren c.q. geuit, want dat huis staat eveneens symbool voor ons collectief onbewuste. Doordat je er onze ogen, onze hersenen en de Gulden Snede erbij haalde, bracht je je toehoorder enig begrip voor het ingewikkelde proces "kunstzinnig scheppen". Ik kan me voorstellen dat men geboeid was. De tekst is zeer leesbaar en blijft de aandacht vasthouden, heerlijk. Ik wil ook reageren op de rest van jouw brief die je bij de "opening" stuurde. Je schrijft over projectie, over de vrouwen/mannencultuur, over de overstralende Zon en de zwakke Maan, over jouw groeiende besef van jouw ongeaspecteerde Zon. Ja, ik denk dat alles waar je nu mee in aanraking komt en waarop jij reageert, te maken heeft

met dat groeiende besef. Misschien kun je het symbolisch zo zien: jouw Zon had tot kort geleden geen officiële alleenheerschappij en moest vanuit een onderschoven positie (of beter: vanuit een achtergestelde) zijn functie vervullen. Zo'n positie staat garant voor indirectheid, waarbij als het ware aan de poten van de stoel van zijn plaatsvervanger wordt gezaagd (misschien was dat jouw Maan?). Die plaatsvervanger heeft van huis uit niet de opdracht om de baas, de koning te spelen, dus voelde zich niet sterk, niet overtuigd van zijn inbreng. Resultaat: een continue zoeken naar (vul jij maar in, en je zult zien dat het je brengt naar: verdorie, welke inhoud heeft nu welke waarde voor mij, de manlijke of de vrouwelijke en welke koers moet ik nu varen?). Hoogstwaarschijnlijk wordt jouw bijzondere aandacht voor de vrouwen/mannen maatschappij gevoed door dit innerlijke proces. Een proces dat begonnen is sinds jij enig contact hebt kunnen maken met jouw persoonlijke Zonne-inhoud, waarbij natuurlijk de positie van Maan tevens herwaardering kan verwachten. Nog een reactie op een vorige mail: de brief van Prof. Alexey Stakhov. Te gek, die brief. Heel fijn voor je. Eindelijk gehoor op niveau! Het zal zoveel makkelijker communiceren met iemand die eenzelfde betrokkenheid voelt voor deze materie en je zult waarschijnlijk toegang tot veel nieuwe informatie krijgen. Wie weet wat het jou en de nieuwsbrief brengt. Wij lezers van de nieuwsbrief, kunnen dan wel met interesse lezen, maar onze (mijn in ieder geval) kennis is te gering om bruikbaar materiaal aan te dragen, laat staan om constructief mee te denken. Ik probeer zo kritisch mogelijk te lezen, probeer vragen te stellen bij wat ik lees, maar ik merk dat ik klem loop op , tja, waarop loop ik klem? Misschien wel op het niet weten waar het toe leidt, of wat we er in de toekomst mee zouden kunnen. 't Kan zijn dat wanneer ik een beter zicht (+ een sterker gevoel) zou hebben op (bij) welk doel nagestreefd wordt, ik gerichter zou kunnen meedenken/meelezen. In de 8e nieuwsbrief poneer je op de 5e pagina deze werkhypothese: "Diep ergens in ons collectief onderbewuste dragen wij de ervaringen mee van alles wat er na de oerknal is gebeurd" Je noemt de hypothese 'gewaagd' . Vind ik niet. Is niet gewaagd, want is een basisdefinitie van het collectief onderbewuste, al zou ik het niet het onderbewuste, maar het onbewuste noemen (a la Jung). Alleen het woordje 'na' kan misschien 'bij' worden, want draagt ons collectief onbewuste niet de sporen van onze totale afkomst of ons ontstaan?? De kanttekening die je erna schrijft, lijkt me plausibel, maar zou daar aan toegevoegd kunnen worden?: "Al die beelden en voorstellingen, die wij maken d.m.v. onze hersenen, worden gevoed, aangestuurd door de rudimenten van onze collectieve gevoelsherinneringen". Tom, tot zover. Ik kan niet altijd zo uitgebreid reageren, dat heb je gemerkt. Maar ik blijf een betrokken lezer van je nieuws. Lieve groeten, Netty.

Vrijdag 1 februari Wist even niet wat te doen. Gelukkig lieve reactie van Nettie de astrologie. Nu beginnen aan de nieuwsbrief. Durf het aan het papier toe te vertrouwen,
Donderdag 14 februari Rapport van Cardiologen maatschap Eemland
77-jarige man die langere tijd in boezemfibrilleren verkeerde maar met onder genoemd medicamenteus beleid spont converteerde naar sinusritme. Echocardiografisch geen aanwijzingen voor een pompfunctiestoornis. Ook de dimensies aan. het hart zijn geheel normaal. Bij fietsergometrie bestonden geen aanwijzingen voor coronamnscientie bij een zelfs uitstekende validiteit. De ondergenoemde medicatie wordt gecontinueerd, alleen zal de orale antistol per 1 maart a.s. worden gestopt. Een controleafspraak werd niet gemaakt, maar bij recidief boezemfibrillen kan patiënt opnieuw naar de polikliniek worden verwezen.
Dinsdag 19 februari Terug van 12 dagen vakantie in Cannes en Lorgues. Goed uitgerust en heel lief met Adrienne. Heerlijk was het om te zien hoe Jan Maarten en Mauk met elkaar omgingen. Vandaag gesprek met Peter, erg benieuwd want ik ga hem een plan voor een artikel in Engels. Ik heb tijdens de vakantie veel nagedacht en het ingezien dat ik heb een (misschien nog) aan overschatting van mijn ego. Misschien omdat mijn zon geen plaats heeft gekregen zoals ik wil. Zoektocht hoe wetenschap en astrologie naar elkaar toe te buigen. Geduld en stug doorzetten
Donderdag 21 februari Astrologie les van Atie Kaper. Beginnen met Griekenland.
Vrijdag 22 februari Nieuwe start eerst opruimen en dan beginnen aan Nieuwsbrief 12.

Griekenland wie woonden er eerste en hoe kwam de invasie binnen.. Piano en Russisch en C2H5COOH ook aanpakken!
Zondag 23 februari Verjaardag Mariette. Gisteren begrafenis Oom Barthold, gezellige receptie en 's-avonds gegeten met Marlof Tineke Toto en Claartje goed geslaagd. Nu weer terug in de boeken.
Maandag 25 februari 77.5 jaar Veel geslapen en veel gedroomd .Goed beginnen te schrijven over de joden, verbijsterend is de mensen die de bijbel voor lief nemen en niet beseffen welke afschuwelijke dingen zich hebben afgespeeld, Taliban en bezetting zijn daar niets bij..

Vakantie in Cannes en Lorgues, Zuid Frankrijk

.

Woensdag 20 februari Onderwerp: Uranische Vijfster nieuwsbrief nr 11
Aan de lezers van de Uranische Vijfster nieuwsbrieven, Deze nieuwsbrief is een tussendoortje. Ik heb recentelijk een spreekbeurt gehouden voor een opening van een schilderijen tentoonstelling. Ik heb gemeend deze in een enigszins gewijzigde vorm op te nemen in mijn nieuwsbrief. De volgende nieuwsbrief gaat over de Indo-Europese invasie in Zuid Europa en hoe het matriarchaat wordt vervangen door het patriarchaat. Wat betreft de toezending van de volgende nieuwsbrieven ben ik een andere weg ingeslagen en wel dat men actief moet opgeven of men de nieuwsbrieven nog wil ontvangen dwz door zich aan te melden op mijn email adres met het verzoek de nieuwsbrieven in het vervolg te willen ontvangen. Reden waarom ik tot deze stap ben overgegaan is gelegen in het feit, dat ik me nu minder gebonden voel aan mijn lezers. In een gesprek met de coördinator van Stichting Vulcanus Peter Delahay zijn we gisteren tot deze conclusie gekomen. Zoals U in de aanhef kunt zien, zijn mijn nieuwsbrieven steeds gericht aan de Stichting Vulcanus. Als iemand wil meeluisteren wat ik aan deze stichting wil vertellen is hij of zij uiteraard van harte welkom. Door nu niet meer voor een publiek te schrijven voel ik mij meer in staat om vrij te associëren, en hoef ik niet meer zo te denken of men mijn teksten wel of niet zal begrijpen. Ik ben dan beter in staat om al mijn verzameld materiaal via deze pijpleiding te lozen. Later wanneer een aantal nieuwsbrieven op deze manier tot stand zijn gekomen zijn we van plan om deze samen te vatten in een soort brochure of via een website het materiaal voor het publiek toegankelijk te maken.
Dinsdag 26 februari 2002 Brief van Ingrid Plante
Hoi Tom, Ik heb wel erg genoten van je nieuwsbrieven en zit er de hele tijd mee in mijn hoofd je even op te bellen om bij te praten. Maar ik heb eerst nog een paar projecten af te maken .Overigens ben ik met een aantal soortgelijke onderwerpen ook bezig, oa scheppingsverhalen, de godinnen etc. Fascinerend. Dus ik zou graag weer eens afspreken, misschien eind maart? Ik zit de eerste drie weken van maart op Schiermonnikoog, voor vakantie en om op zoek te gaan naar

oude verhalen ... maar ik blijf dus graag lid van je nieuwsbrief! Zou je me overigens de voorgaand nieuwsbrieven nog eens kunnen sturen, want afgelopen week heeft mijn broer mijn computer 'geupdated' en zijn al mijn e-mails van de afgelopen jaren verdwenen ...alvast dank, tot mails, Ingrid Plante

Dinsdag 5 maart Zondagavond na concert schrik. bloed plassen, kwam door ader in pisbuis gesprongen Als er druk opkwam sterk bloeden. Gelukkig storm in glas water. Door ophouden van plas pas na concert en 3 pils. Door bloed antistollend middel, gaat het zo snel bloeden Met pillen gestopt. Nu alles weer in orde, bijbel met bijbelteksten sorteren.

Vrijdag 8 maart. Heel ongezellig zonder Ma, ze vertrok woensdag naar Spanje. Vanochtend belde ze, geniet van zon en luieren . Ik heb geworsteld met nieuwe brief. Vandaag wil ik gewoon beginnen met schijven. Nog wel een kapstok gevonden.

Dinsdag 12 maart Wel eenzaam zonder Ma maar, ik heb wel goede vorderingen gemaakt met het werk. Ongelooflijk hoe ik geïndoctrineerd ben geweest door het patriarchaat

Vrijdag 15 maart gezellig dat Adrienne weer thuis is. Mauk boek groot succes ABN erbij voor Made in Scotland. Materiaal verzameld voor nieuwsbrief 13. Doorbraak denk ik.

Maandag 18 maart Vandaag begonnen met schrijven van nieuwsbrief 13 .Genoeg materiaal verzameld. Gisteren in kroeg met Bert over deze nieuwsbrief gehad. Ik ben een gewoon vakman net zoals een timmerman. Gewoon je vak doen en meer niet!

Donderdag 22 maart De 13 e nieuwsbrief is er uit. Hele bevalling maar wel een nieuwe doorbraak. Nu op weg maar Thailand. Probeer zo veel mogelijk te ontspannen. Laat het over je heen komen.

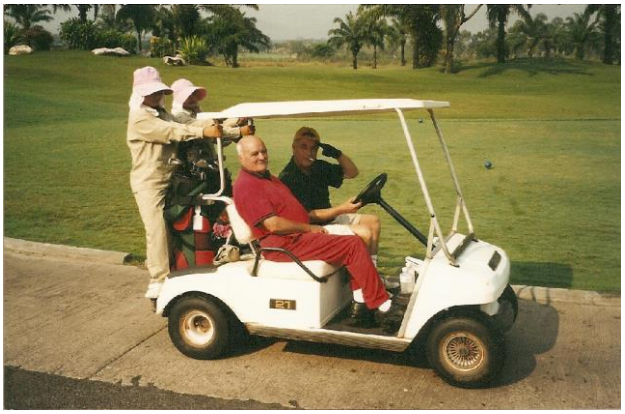

Golfvakantie in Thailand

Trainingstage Heren Twee

Heren Twee is een buitenbeentje. Het is het enige Anderstein-team dat niet in de laagste regionen van de NGF-competitie acteert. Heren Twee kruist de degens met de reserve-teams van de

sterkere Nederlandse verenigingen in de landelijke derde klasse. In de recreatieve cultuur van Anderstein voorwaar een prestatie van niveau. Zo'n prestatie komt niet vanzelf. Hoewel de individuele leden van het team genetisch bevoordeeld zijn met bovenmodale talenten, worden daarenboven kosten noch moeite gespaard om collectief optimaal te presteren. Onder permanente technische en astrologisch-spirituele begeleiding van de coach en nonpaying captain, Dr Tom de B., wordt er gedurende het *gehele* jaar wekelijks getraind op techniek, tactiek en mentale (veer)kracht. Deze laatste kracht is niet alleen noodzakelijk om de tegenstanders te kunnen bestrijden maar ook om als geïsoleerde kaste van prestatief ingestelde lage handicappers binnen de vereniging de toorn van de recreërende leden (ander woord? recreandertalers ?) te kunnen weerstaan. Het is geen toeval dat Heren Twee voor hen een geliefd onderwerp is van schriftelijk aan het Bestuur gerichte agitatie. Het trainingsprogramma wordt jaarlijks in maart afgesloten met een buitenlandse trainingsstage om de wintergreen-trauma' s effectief te bestrijden en de team-homogeniteit aan te scherpen. Gezien het gestaag stijgende spelniveau van de tegenstanders werd dit jaar geen enkel risico genomen met de locatie van de trainingsstage. Om niet te worden afgeleid door keutelend recreërende teams op overvolle Zuid-Europese toeristenbanen, en mede in het licht van het onlangs gevierde eerste lustrum (dit jaar speelt het team voor de zesde keer in dezelfde opstelling !), werd noodgedwongen uitgeweken naar Thailand. Om de negatieve effecten van de lange reis en inspanningen onder hoge temperaturen te beperken werd gebruik gemaakt van business c1ass vervoer, eerste klas hotels "en permanente begeleiding van professionele lokale caddies. Dit alles was mogelijk dankzij de genereuze sponsoring van de trouwe sponsors van Heren Twee. In Thailand werd op 5 banen gespeeld in Bangkok (President), bij de River Kwai (Nichigo, Mission Hills) en in ChonburiiRayong (St Andrews, Laem Chabaeng). Vooral de nieuwe baan van St Andrews, onder licentie van de 'Royal', kwam in aanmerking voor "Heren Twee certificering". Deze par 74 baan heeft een fantastische lay-out in een heuvelachtig gebied, is bijna 7000m lang en heeft twee par 6 holes met een lengte van 750m. Vooral hole 4 (zie foto) is een avontuur beginnende met een carry over water van 180m. Op de scorekaart staan niet voor niets de volgende aanbevelingen: "this course is not recommended for players with a handicap over 18" en "be save that you have enough golf balls prior to your round" . Naast de oefenrondes was er ook gelegenheid voor extra training voor de foursomes (zie foto 2 man op olifant) en de play in waterhazard (zie foto, zwemmen in River Kwai). FOTO'S BEKIJKEN. Rest ons nog op te merken dat

- coach de B. op de 18e hole van Nichigo door z'n beeldschone l6-jarige caddie ten huwelijk werd gevraagd. Het zal geen verbazing wekken dat de B. die dag de beste score liep, vooral dankzij foutloos putten.
- Stewart de beste strokeplay score liep over alle rondes, één slag voor op Emanuel. Als beloning voor deze prestatie heeft het team besloten om bij zijn komende herverkiezing voor het Bestuur geen tegenkandidaat in de sturen.
- Brad Pitt gevoel Groenewegen
- Thailand als golfland qua prijs/kwaliteit niveau en rust mijlen boven Zuid-Europa verheven is.

Heren Twee is gereed om Anderstein de komende competitie weer waardig te vertegenwoordigen !

Dinsdag 1 april Terug 10 dagen Thailand. Prachtige reis veel pret met de mannen. Matig gegolfd. Heerlijke massage ! Gevoel van huid in aanraking heel belangrijk. Wel een cultuurschok om weer in de westerse samenleving te komen. Nu weer aan de slag. Nul reactie op laatste nieuwsbrief gehad. Dus analyse is goed geweest gewoon doorgaan zonder op de anderen te letten.

Vrijdag 5 april Goed gesprek met Peter. Voel me heel goed nu met volle kracht naar nieuwsbrief nr 14 !

Zaterdag 6 april Emmy gefeliciteerd met 71 jaar. Begonnen met nr 14 van mannelijke god die de plaats inneemt van de moeder godin.
Maandag 8 april Gisteen veel gelezen mother Goddess. Steeds meer besef dat het onbewuste met alle ervaringen uit de moeder godin weer naar boven komen. 10-8 verloren golf competitie wel gezellig.
Donderdag 11 april Scheurkalender
Op 13 december 1769 vertrekken vader Leopold en de bijna 14-jarige Wolfgang Amadeus Mozart naar Italië. Ze bezoeken achtereenvolgens Verona, Milaan, Bologna en Florence. Het optreden van de wonderknaap wekt overal en bij iedereen grote bewondering. Wanneer de Mozarts op 11 april 1770, de woensdag voor Pasen, in Rome arriveren, reppen ze zich naar de Sixtijnse kapel om het beroemde negenstemmige *Miserere* (1638) van Gregorio Allegri (1582-1652) te horen. Dit ingewikkelde werk mocht op straffe van excommunicatie niet worden gekopieerd en het werd alleen te Rome in de Sixtijnse kapel uitgevoerd. Mozart moet wel heel aandachtig geluisterd hebben, want toen hij 's avonds thuiskwam schreef hij het hele werk noot voor noot uit zijn herinnering op. Toch had de jonge meester nog enige twijfels over bepaalde plaatsen in zijn partituur. Hij wist echter dat het *Miserere* nog eens op Goede Vrijdag zou worden uitgevoerd. Hij ging er naar toe met zijn kopie verborgen in zijn hoofddeksel, zodat hij stiekem nog enkele correcties zou kunnen aanbrengen. Dat was niet nodig, iedere noot stond perfect op haar plaats. Het verhaal deed al snel de ronde in Rome, maar de sceptische Romeinen wilden dat Wolfgang tijdens een concert iets liet horen van het *Miserere.* Hij deed dat voortreffelijk en de castraat Cristofori, die het werk in de Sixtijnse kapel had gezongen, zette door zijn stomme verbazing over Mozarts prestatie de kroon op diens werk.

April Artikel in Hoogtelijn Van Henneptouw tot pitbullstijgijzer *(Peter Daalder)*
Wij hadden in 1952 veel plezier van een zeemleren onderbroekje", glimlacht Tom de Booij. "De rijders van de Elfstedentocht gebruikten dat ook. Het beschermde prima tegen de felste kou. Toen wij ons prepareerden op een expeditie in de Peruaanse Andes waren wij de koning te rijk met een donsvest met capuchon, gemaakt van nylon en gevuld met eiderdons." De Booij, die op stap was met Cees Egeler en de ervaren Franse klimmer Lionel Terray, deelnemer aan de eerste geslaagde beklimming van een 8000'er op de Annapurna, vond toen dat ze met modern materiaal op stap waren: "Wij hadden een voor die tijd superlichte uitrusting. Daardoor was het mogelijk met drie klimmers de Nevado Huantsán in zes à zeven dagen te beklimmen. Wij hoefden maar 25 kilo te dragen in onze rugzak. Twintig jaar eerder zou dat zeker het dubbele gewicht zijn geweest." Terugkijkend en bladerend in zijn fotoboeken beseft De Booij dat hij een enorme ontwikkeling van in het alpinisme gebruikte materialen spelenderwijs heeft meegemaakt. Telkens als hij op een oude foto een tent, een ijsmuts, een pickel of een stuk gereedschap ziet, realiseert hij zich dat al dat materiaal in de loop van de jaren veranderd, afgekeurd, vervangen, maar vooral verbeterd is. "Vanaf 1950 zijn alle 8000'ers in een vrij korte periode beklommen. Dat is niet toevallig. De opkomst van lichtgewicht materiaal, donskleding, het gebruik van nylon en vooral de vervanging van benzine- en spiritusbranders door butaan en later propaan, is vreselijk belangrijk geweest." Successievelijk komen de herinneringen bij De Booij weer boven. De donsvesten van de Fransen, maar eerder al van de Belgen. "Ik zag in 1949 Belgen klimmen in de Dolomieten. Zij hadden donsvesten en waren in training voor een expeditie naar de Alpamayo. Maar vooral de Fransen liepen voorop in de ontwikkeling van bergsportmateriaal."
HEILIGSCHENNIS
Hoewel Tom de Booij, geboren in 1924, zich ook herinnert hoe de Fransen bepaalde ontwikkelingen verboden. "In de vallei van Chamonix was de chef van de gidsen Armand Charlet de baas. Daar werd toen in sneeuw- en ijsgebied de pioletacre-techniek gebruikt, waarbij je met je voeten een merkwaardige zijwaartse beweging moest maken in combinatie met het gebruik van je ijspickel. Oostenrijkers, Zwitsers en Italianen gebruikten toen al volop stijg ijzers met twaalf punten, waarvan twee naar voren. De Fransen vonden dat heiligschennis en verboden het gebruik

ervan. Tenminste in Chamonix." "Moet je kijken:' zegt De Booij, "wij 'hadden toen van die peervormige rugzakken van Carl Denig. Ons viel op dat de dragers op onze expedities hun ladingen precies andersom droegen. Zie je dat we allemaal mutsen op hadden? **Er** waren toen nog geen helmen. We stonden er niet bij stil hoe gevaarlijk het is om zonder helmen te klimmen."
Wij gebruikten van die ijzeren uilenbrillen. Je zag eruit als een pipo, maar ze waren wel erg goed.
"Voor de oorlog waren de Duitsers leading in de bergsport, ook in hun klimuitrusting. De Fransen kregen na de oorlog een enorme push. Ze hadden een goede structuur in hun alpiene clubs, hadden veel goede jeugd. De Zwitsers waren conservatief. In hun uitrusting en in hun opvattingen. Ze moesten niets hebben van bepaalde ontwikkelingen. Als jonge klimmer was ik een keer in Saas Fee en toen vroeg ik naar een gidsje om wat te lezen over een bepaalde beklimming. 'Wir haben hier nur lebendige Führer', kreeg ik te horen. Maar ja, een gids was razend duur, dus zochten we onze toevlucht steeds vaker tot de oefengebieden zoals de Maasrotsen." De Booij en zijn klimmaten kochten vrijwel alle klimmateriaal in Frankrijk. "Mode was toen nog niet aan de orde. Kleuren en dergelijke speelden niet mee. Wij kochten wat efficiënt was. Zonder de hulp van Lionel Terray hadden we het nooit gered, hoewel we ook gekke dingen gedaan hebben. Terray liet een stalen zool voor zijn schoen maken. Wij ook zo'n ding, zonder goed te testen. Uiteraard paste dat niet, dat was natuurlijk amateurisme."
April Artikel in Hoogtelijn 100 jaar in fragmenten *(Peter Dirksz en Haroen Schijf)*
Eerste stappen (1788-1902)
Het begint al vroeg: in 1788 waagt Adriaan Gilles Camper een poging om de Mont Blanc te beklimmen. Hij komt niet verder dan het Grand Plateau. tot een respectabele hoogte van zo'n 4000 meter. In juli 1865 slaagt J. Sluyterman van Loo erin om de top van de Mont Blanc te beklimmen. Van de tweede Nederlandse beklimming zijn iets meer gegevens bekend. De heer J. Knottenbelt heeft in 1888 zes uur nodig om de top te bereiken vanaf Grand Mulets en veertien uur na vertrek is hij al weer terug in Chamonix (ook voor een hedendaagse modale alpinist een degelijke prestatie).
Vermeldenswaard voor de periode tot 1902 is de beklimming van de Matterhorn (Liongraat) in 1881 door A.W. van Eeghen en A.H. Beels. Heel bijzonder zijn de prestaties van Jeanne Immink,verricht in de periode 1889-1895. Volgens tijdgenoten was ze een uitzonderlijk klimster. In 1886 verongelukt Herman Crommelin in het Glocknergebied. Het is de eerste keer dat er uitvoerig wordt bericht over een dodelijk bergongeval van een Nedertander.
De NAV (1902)
Na eerdere pogingen is het in het voorjaar van 1902 zover. Op 24 mei vergaderen vier dames en zestien heren in De Vergulde Turk in leiden. Een deel van de ontwerp-statuten wordt in deze vergadering behandeld. Op 2 juni 1902 vindt er een tweede vergadering plaats: in het Zuid-Hollandsch koffiehuis te Den Haag worden de statuten goedgekeurd. De NAV is opgericht (feitelijke oprichtingsdatum is 24 mei 1902). Twintig van de 24 aanwezigen zeggen toe lid te worden. In het eerste bestuur worden twee vrouwen en drie mannen gekozen.
Tijdschriften: Mededeelingen (1903)
In 1903 besluit de kersverse NAV om een tijdschrift uit te brengen onder de naam Mededeelingen der Nedertandsche Alpen-Vereeniging. De Mededeelingen zullen verschijnen tot begin 1937. Ze worden onder andere gevuld met reisverslagen van leden (beschrijvingen van dag tot dag van bergvakanties) en belevenisverhalen over bergtochten. Op 1 mei 1933 ziet de Berggids het licht. vanaf 1937 het enige verenigingsblad van de NAV. Als in 1949 de Sektion Holland van de Oesterreichischer Alpenverein (vanaf 1973 de NBV) wordt opgericht. zal niet lang daarna ook deze vereniging een tijdschrift gaan uitgeven: De Bergvriend (het eerste nummer verschijnt in juni 1952). De tijdschriften vormen een belangrijk bindend element voor de leden van de vereniging(en). De bladen geven de ontwikkelingen binnen de verenigingen aan: het zal tot in de jaren zeventig duren eer in De Bergvriend - net als in de Berggids - aandacht wordt besteed aan het zwaardere klimwerk.

Eerste expedities (1922)
De expedities van Philips Visser en zijn vrouw Jenny Visser-Hooft springen in het oog. In 1922, 1925,1929,1930 en 1935 onderneemt Visser expedities met een exploratief en wetenschappelijk karakter naar de Himalaya en de Karakorum. Het zijn ontdekkingstochten naar nog 'witte vlekken' op de kaart. De resultaten zijn neergelegd in wetenschappelijke publicaties en een paar lezenswaardige boeken. Tijdens de expeditie van 1929-1930 wordt een top van 6500 meter beklommen. Een andere belangrijke expeditie is die van Colijn, Wissel en Dozy in 1936 naar het Carstensz-gebergte op NieuwGuinea. Ze bereiken de top van de Ngga Pulu (5030 m). later, in 1962, wordt de Carstensz Piramide (4884 meter) bestegen, dan de hoogste top na het sterke afsmelten van de sneeuwkap op Ngga Pulu.
Cursussen (1923)
De eerste bergsportcursus wordt in 1923 georganiseerd door de Delftse Studenten AlpenClub. De bestemming is het gebied van de Dammastock en de Galenstock in Zwitserland. Een aantal jaren later gaat de eerste cursus voor leden van de NAV van start bij de Albert Heimhut in Zwitserland. Een breed zomerprogramma. zoals we dat nu kennen. ontstaat pas in een eenvoudige vorm aan het eind van de jaren zestig. Vóór die periode vallen de cursussen op Kaunergrathütte en de invitatiecursussen op. Tom de Booij en Kees Egeler tekenen voor het concept van de invitatiecursussen: klimmers voorbereiden op het maken van grote (west-Alpentochten. De NBV kent eind jaren zeventig kortstondig een vergelijkbaar initiatief: de Hoog Alpiene Top Training. Met deze cursus wordt tegemoet gekomen aan de behoefte van leden om een hoger klimniveau te bereiken.
Gidsloos klimmen
In de eerste jaren maken NAV-leden voornamelijk klimtochten met gidsen. In de periode vóór de Tweede Wereldoorlog is E. Roelfsema de meest in het oog springende gidsloze klimmer. Een impressie van zijn tochten: Teufelsgrat op de Täschhorn. de oostwand van de Monte Rosa. de Viereselsgraat op de Dent Blanche en de Younggraat op de Zermatter Breithorn (samen met zijn zuster Annie Roelfsema. de eerste gidsloze beklimming van deze route). Er wordt stevig gediscussieerd over het gidsloos klimmen. Het is Roelfsema zelf die in 1940 schrijft. dat een voorwaarde voor gidsloos klimmen een gedegen voorbereiding is. Een Nederlander uit het vlakke land heeft van nature een achterstand in de bergen. Eerst oefenen in eenvoudiger lagere gebieden acht Roelfsema van groot belang. Het is een advies dat de tand des tijds heeft doorstaan.
Sektion Holland (1949): NBV
Vlak na de oorlog is het financieel gezien moeilijk om naar de Alpen te reizen. Met gevoel voor koopmanschap maar ook vanuit een ideële grondslag - het zelf (financieel) dragen van verantwoordelijkheid voor een hut - wordt de Sektion Holland van de Oostenrijkse Alpenvereniging opgericht. Hiermee wordt bereikt dat leden korting krijgen in Oostenrijkse hutten, wat aantrekkelijk is in dit naar verhouding goedkope vakantieland. Een ander belangrijk punt is de sterke band die de Sektion kent met de Nedertandse ReisVereniging die een reisprogramma biedt. Het zijn ingrediënten voor een snelgroeiende vereniging. Deze jonge bergsportvereniging is al snel groter dan de oudere (K)NAV. Bij het gouden jubileum van de NAV in 1952. wanneer het predikaat Koninklijke aan de NAV wordt verleend. is de Sektion Holland al bijna tweeënhalf keer zo groot in ledental: ca 2.500 tegen 1.000.
Terray (1952)
Een 'toevallige' ontmoeting bij het gidsenbureau van Chamonix met de gids Lionel Terray heeft verstrekkende gevolgen voor het Nederlandse klimmen. De Booij en Egeler engageren Terray in 1950 om hun alpinistische kennis bij te spijkeren. Nadien is Terray van de partij bij een aantal spraakmakende Nedertandse expedities. In 1952 beklimt hij met De Booij en Egeler onder andere de Nevada Huantsán (6395 m). Indertijd de hoogste nog onbeklommen Andestop.ln 1956 schrijft het drietal nog eens twee onbestegen Andestoppen bij op de lijst.

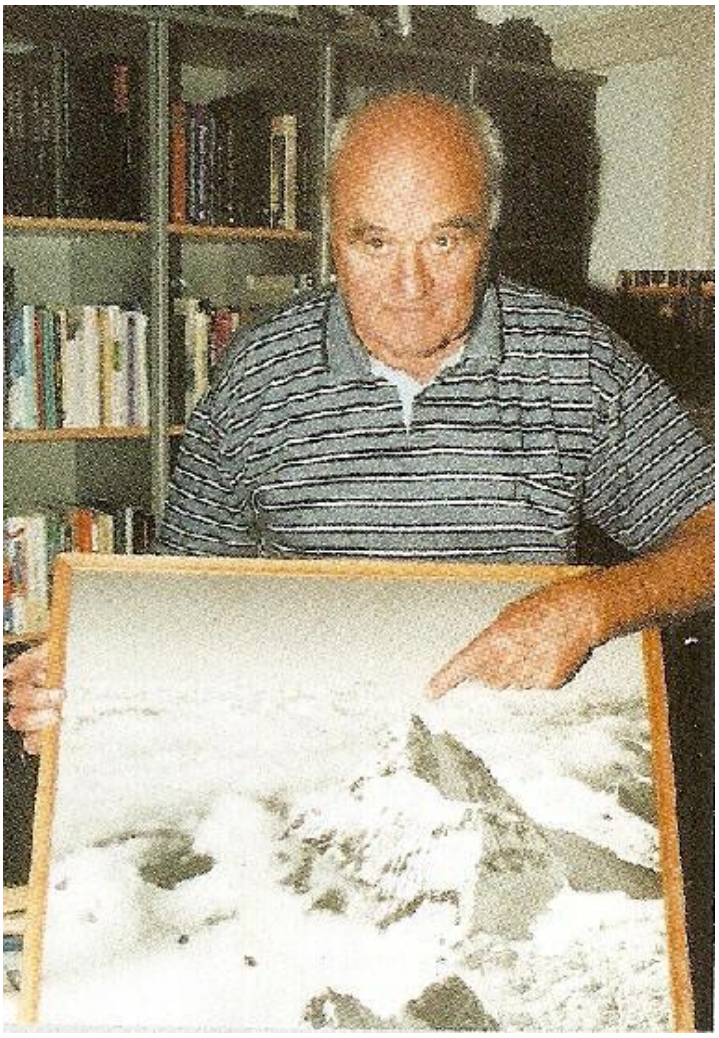

Tom de Booij met een foto van de Nevado Huantsán in Peru. Op de beklimming van deze berg in 1982 kijkt hij met de meeste voldoening terug

En in 1962 leidt Terray de broers Peter. Paul en Holger van Lookeren Campagne en sirdar Wongdhi naar de top van de Nilgiri (7031 m) in de Himalaya. Niet in de laatste plaats door de stijl van de tochten (we noemen ze nu expedities in alpiene stijll krijgt de expeditie internationale aandacht. Met De Booij krijgt Terray een band die uitstijgt boven de relatie gids-klant. Een illustratie daarvoor is de tweede herhaling van Welzenbachs route door de Grosshorn-noordwand in het Berner Oberland (1957). Het is de eerste keer dat een Nederlander een route van de vermaarde Duitse alpinist Willo Welzenbach klimt. Deze tocht vormt de aftrap van nog zwaardere gidsloze beklimmingen die in de jaren zestig en zeventig worden ondernomen. Lionel Terray verongelukt in 1965 in de Vercors. Zijn vriend Tom de Booij stopt onmiddellijk met klimmen.

April Artikel in Hoogtelijn Langs lijnen der geleidelijkheid *(Robert Eckhart)*
Toen ik twaalf was kende ik de alpiene klassiekers uit de Larense jeugdbibliotheek bijna uit m'n hoofd. Dat was niet zo moeilijk, want er stonden er maar een paar, zoals het onvermijdelijke boek *De Witte Spin* van Heinrich Harrer en *De verovering van de Annapurna* van Maurice Herzog. Eén boek was door een Nederlander geschreven: Kees Egelers *Naar onbestegen Andes toppen.* Het gaat over een expeditie in 1952 naar de Cordillera Blanca in Peru. Ik wist toen niets van klimmen en kon daarom de betekenis van de sobere stijl en de lichtgewichtaanpak nog niet begrijpen, waarin Tom de Booij, Kees Egeler en de beroemde Franse gids Lionel Terray de 6395 meter hoge Huantsán en de Pongos beklommen. De Huantsán was toen de hoogste nog onbestegen top van

het ZuidAmerikaanse continent. Een paar jaar later luisterde ik ademloos naar een lezing van dezelfde Egeler. Terwijl de filmprojector snorde, vertelde hij op bedachtzame en jongensboekachtige toon over z'n tweede Andesexpeditie - in 1956 - naar de Cordillera Vilcabamba. Net als in zijn boek riep hij een sfeer op, die me deed verlangen onmiddellijk met een kleine ploeg op te breken en een avontuur te beleven

De Huantsán-beklimming was de enige Nederlandse expeditie die ook buiten onze grenzen tot de verbeelding sprak - Egelers boek werd zelfs in het Engels vertaald. Niet alleen voor mij, maar ook voor iemand als Jim Curran is *Naar onbestegen Andes toppen* een inspiratiebron geweest, zo las ik onlangs in *Suspended Sentences, from the life* of *a climbing cameraman.* De Booij en Egeler inspireerden niet alleen, ze gaven ook een impuls aan het Nederlandse klimmen dat na de oorlog in een diep dal gekomen was. Dat begon al voordat de expeditie vertrok! Laat het enthousiasme van Jan Saltet in de jubileumuitgave Koninklijke Nederlandse Alpen Vereniging 1902-1977 maar eens op je inwerken: 'Vooral de eerste Andes-expeditie heeft tot de verbeelding van jongeren gesproken, daar is veel inspiratie van uitgegaan. Ik herinner mij nog de voorjaarsvergadering van 1951 in Hotel de l'Europe in Amsterdam, waarbij de plannen tot die expeditie ontvouwd werden. Hoe heb ik mij moeten bedwingen niet een vinger op te steken om te vragen of ik mee mocht. De vriendschap tussen De Booij en Terray is van groot belang geweest voor het gidsloze en het daaruit voortspruitende extreme alpinisme van Nederlanders. De Booij zette de 'Terraycursus' op om veelbelovende klimmers de kans te geven zich onder leiding van topgidsen klaar te laten stomen om zelfstandig grote tochten te kunnen ondernemen. Het alpinisme werd zo ook bereikbaar voor anderen dan alleen de elite (die zich een berggids konden permitteren). De Booij's initiatief zorgde voor nogal wat commotie, want klimmen zonder gids was voor velen binnen de alpenvereniging een omstreden zaak. De eerste Terraycursus werd al in 1953 in het MontBlancgebied gehouden. Ook zullen enkele stevige ijstochten van De Booij en Terray het aanstormende talent - zoals Gerbrand van der Leek en Jan-Lucas Wansink hebben doen watertanden. Zo beklom De Booij in 1957 met Terray de noordwand van de Grosshorn. Het was de vierde of vijfde beklimming en de eerste keer dat een Nederlander een route van de fameuze Willo Welzenbach deed. En ze beklommen een keer 's nachts in zes uur de Triolet-noordwand (derde beklimming). Behalve De Booijs inspiratie en initiatief was er de uitstraling van Lionel Terray die nu nauw verbonden was met het Nederlandse. klimmen.

GIDSLOZEN

Hoewel er vóór de Tweede Wereldoorlog al Nederlanders waren die afweken van de traditie om met gidsen te klimmen, stond men, nadat in de jaren vijftig de draad weer was opgepikt, in sommige kringen nog steeds afwijzend tegenover het gidsloos klimmen. Van der Leek en Wansink zorgden in 1958 voor een doorbraak van de gidslozen, door de derde beklimming van de noordwand van de Nesthorn uit te voeren. Met deze schitterende Welzenbachroute in het Berner Oberland begon voor de Nederlanders het gidsloze extreme ijsklimmen. In datzelfde jaar verongelukte Wansink dodelijk op de Bernina-westwand. Hoe moet het nu verder met de ontwikkeling van gidsloos, extreem klimmen?, vroeg het bestuur van de KNAV zich af in 'Langs lijnen van geleidelijkheid' *(de Berggids* maart 1959): 'Jaar in jaar uit worden thans door jonge Nederlanders bergtochten gemaakt van een kwaliteit, die niet kan nalaten de ouderen diep respect af te dwingen, onafhankelijk van het feit of zij worden ondernomen onder leiding van een gids of dan wel gidsloos. Toch zal bij velen het gevoel van voldoening vermengd zijn met een gevoel van ongerustheid.' Men stelde dan ook voor 'mede naar aanleiding van de zo droevige ongelukken [van gidslozen] van afgelopen zomer .. .' de Terraycursus nieuw leven in te blazen. Een doorbraak, want de cursus van 1953 was nog een privé-initiatief. Tot slot stak het bestuur een waarschuwend vingertje op: 'Ten koste van alles moet worden vermeden dat dit nieuwe plan aanleiding geeft tot ongezonde wedijver. In dat geval echter zou deze poging [het weer opzetten van de Terraycursus] om de ontwikkeling van de klimjeugd langs banen van meer geleidelijkheid te doen verlopen, averechts werken en naar de afgrond leiden .. .' Navrant is dat deze vermaning een sinistere dimensie kreeg in de jaren zeventig en tachtig; toen vielen er in het Nederlandse

klimmen ongewoon veel slachtoffers.

EIGER EN DROITES

'De 29ste augustus van deze zomer - ik had juist de 'Terraycursus' achter de rug - ontmoette ik Gerbrand in Grindelwald. [..] Hij kwam op het idee de eerste etappe van de Lauperroute in de namiddag af te leggen, wanneer de zon uit dit wandgedeelte verdwenen en het steenslaggevaar gering zou zijn .. .' aldus Paul van Lookeren Campagne in 'De Lauperroute door de Eigernoordwand' *(de Berggids* januari 1960).

Toen hij en Van der Leek in 1959 de zeer moeilijke Lauperroute deden, begon een ontwikkeling die er logischerwijs toe had kunnen leiden dat Nederlanders al in de jaren zestig de Heckmairroute op de Eiger of de Corneau Davailleroute op de Droites hadden kunnen klimmen. Dat waren toen de zwaarste ondernemingen in gemengd terrein van de Alpen! De opmaat voor die laatste route, het Couloir Lagarde (ook op de Droites), werd in 1961 gedaan. Van der Leek en Chr·is Korthals Altes voerden de derde beklimming uit. Net als bij de Lauperroute ook hier weer slimme, tactische overwegingen die aangeven hoeveel ervaring er was: ' ... om in de namiddag het eerste traject te beklimmen, gebruikmakend van het laatste zonlicht, om in de nacht te profiteren van de dan betrouwbare sneeuw.' *(de Berggids* mei 1963 'Droites Noordwand - Couloir Lagarde'l.

DODELIJK ONGELUK

In augustus 1963 deden Van der Leek en Korthals Altes een poging de Magnoneroute op de westwand van de Dru te beklimmen - die toen nog als een van de extreemste routes in de Alpen bekend stond. In de Fissure de Demi Lune ('halve maanspleet') maakte Van der Leek een voorklimmersval. Die val werd hem noodlottig omdat daarbij de karabiner van zijn borstgordel brak (of openging) waaraan het klimtouw zat. Omdat afdalen vrijwel onmogelijk was, werd Korthals Altes na het ongeluk gedwongen de route verder te klimmen met een achterop gekomen Zwitserse touwgroep. In het 'In memoriam' *(de Berggids* oktober 1963) van Jan Saltet lees je tussen de regels dat de poging op de Dru het begin van het Nederlandse extreme rotsklimmen in de Alpen is: 'Dat Chris deze tocht heeft kunnen uitklimmen onder een dergelijke geestelijke druk mag tenslotte wel als bewijs dienen dat zij er tegen opgewassen waren.' Saltet speculeert nog niet wat er gebeurd zou zijn als de Dru-beklimming gelukt was en Van der Leek zich vervolgens met de hier én in de Lauperroute opgedane ervaring op bijvoorbeeld de noordwand van de Grandes Jorasses gericht had. Dat Van der Leeks dood (en die van Wansink in 1958) de ontwikkeling in ijs en gemengd terrein, die op de Nesthorn en de Eiger in gang was gezet, abrupt zou afbreken, kon men toen niet voorzien. Dat drong pas tot mij door toen ik zelf extreem ging klimmen, de ontwikkelingen van nabij kon volgen en daarbij altijd belangstelling had voor de prestaties uit het verleden.

STAGNATIE

Het lag in de jaren zestig voor de hand dat Nederlanders vooruitgang zouden kunnen boeken in het rotsklimmen: Freyr (de 'Maasrotsen') - waar men vrijwel het hele jaar kon trainen - lag vlakbij. Maar terwijl het rotsklimmen zich langzaam, doch gestaag begon te ontwikkelen, was er in het ijsklimmen sprake van stagnatie - er waren immers geen opvolgers voor Van der Leek en Wansink·En ondanks de ontwikkeling in het rotsklimmen haalde het niveau van de alpiene rotstochten aan het einde van de jaren zestig het niet bij dat van de eerder genoemde prestaties in ijs en gemengd terrein - logisch als je beschouwt dat Van der Leek (en in iets mindere mate Wansink) een uitzonderlijk, eminent klimmer was. Ook uit de drie Terraycursussen (1959, 1960 en 1961) was niet een nieuwe garde extremen gekomen. 'Contraproductief' was hier vermoedelijk het feit dat er vrijwel alleen door gidsen werd voorgeklommen. Wél werden er veel ijswanden gedaan, maar ze waren alle minder moeilijk dan die van de Nesthorn en de Eiger. Toen kwam de dood van Terray. 'Zijn meesterschap was bepalend voor ons kunnen, zijn daadkracht bracht ons tot dingen waarvan wij vroeger slechts hadden gedroomd.' schreef Egeler in het 'In memoriam' *(de Berggids* oktober 1965). De Booij stopte abrupt met klimmen - met hem en Terray verdwenen de laatste inspirerende voorbeelden.

GIDS OF GIDSLOOS

In Holger van Lookeren Campagnes 'De invitatiecursussen en het Nederlandse gidsloze alpinisme' *(de Berggids* februari 1966) lees je dat de controverse 'gids' of 'gidsloos' nog sluimert: 'Het grote nadeel van gidsloos klimmen is de dikwijls onevenredig toegenomen risicofactor.' Zijn conclusie was dat de generatie Van der Leek - Wansink te ver is gegaan. Hij kondigde aan dat - na vier zomers stilstand - in 1966 een variant van de Terraycursus, de 'invitatiecursus', gecreëerd zou worden. Van Lookeren Campagne zei het niet met zoveel woorden, maar hij sprak potentiële kandidaten enigszins vermanend toe met: 'Deze cursus moet klimmers opleveren die geen brokken maken.' Ook nu dus géén cursus om Nederlanders op het niveau Wansink - Van der Leek te brengen. Wel werd het belangrijk geacht Nederlandse voorklimmers meer verantwoordelijkheid te geven. Daarom stond de invitatiecursus onder leiding van één gids, zodat ook Nederlanders zelf moesten voorklimmen. In de verslagen van die cursussen valt het op dat er voornamelijk rotstochten gemaakt werden, nooit grote ijsroutes of gemengde tochten van het genre Lauper of Welzenbach. Logisch, want één gids had een enorme verantwoordelijkheid. De veiligheid van een touwgroep - ook al wordt daarin niet voorgeklommen door de gids - is tijdens rotstochten altijd groter dan in ijswanden of moeilijk gemengd terrein. Zo kon zich het extreme rotsklimmen van Nederlanders verder ontwikkelen een voorbeeld was in 1966 de beklimming van de Bonattiroute op de oostwand van de Grand Capucin - maar werd de achterstand in ijs en gemengd terrein die er was op Van der Leek Wansink nog steeds niet weggewerkt.

GRAND CAPUCIN-OOSTWAND

Onwetend van de hierboven geschetste ontwikkelingen maakte ik (in 1967) in het Berner Oberland aan het touw van een gids m'n eerste bergtochten. Ik sloot me aan bij de Koninklijke Nederlandse Alpen-Vereniging (KNAV). Ik kreeg m'n handtekeningen - er werd nog geballoteerd! - en werd lid nummer 1800. Dat is kennelijk zó oud dat ik eind 2001 zoek ben geraakt in de NKBV-administratie - "Hij zal wel geen lid meer zijn," verzuchtte een medewerker. Een poosje heb ik de illusie gehad dat mijn universum uit 1800 bergsporters bestond - van de Nederlandse Bergsport Vereniging (NBV) hoorde ik pas later. Toen heette de NBV overigens nog Sektion Holland van de Oostenrijkse Alpenvereniging. Als introductie ontving ik wat nummers van *de Berggids*. Dat van februari 1967 was geheel gewijd aan één berg, de Grand Capucin, een naam waar ik voordien nog nooit van had gehoord.

De beklimming van de Bonattiroute op de oostwand van de Grand Capucin door deelnemers van de invitatiecursus van 1966 hield de gemoederen aan het thuisfront danig bezig. De commotie werd kennelijk veroorzaakt door het behoudende, traditioneel ingestelde establishment dat geen begrip had voor wat de veranderingsgezinde jonge klimmers wilden. Het artificiële, extreme klimmen in het opleidingskader van deze invitatiecursus was voor de eersten een aantasting van de zuiverheid van het klassieke alpinisme. De discussie hierover ging geheel aan de jonge Robert Eckhardt voorbij. Maar vergeten zal ik die uitgave van *de Berggids* niet - één berg heeft nadien nooit meer een héél nummer gevuld. En zó verhit zijn de gemoederen binnen de alpenvereniging nadien niet meer geweest. Die discussie was - ook toen al - eigenlijk niet eens zo belangrijk. Nederlanders ondernamen al extreme tochten, zoals in enkele ijsroutes (bijvoorbeeld het Couloir lagarde) en er was de dramatisch afgelopen poging op de Dru-westwand geweest. En Jan Saltet kon wel schrijven 'het blijft m.i. discutabel of de Grand Capucin Oostwand in het kader van een cursus thuishoort', maar in het In memoriam over Van der Leek (vier jaar eerder) zoek ik vergeefs naar de vraag 'mogen Nederlanders wel tochten als de Dru-westwand ondernemen?' Als die laatste route gelukt was, hadden we misschien al eerder een omstreden tocht gehad - maar Van der Leek's dood oversteeg de polemiek daarover. Bij de Capucin-verhalen ontbrak een discussie over het karakter van de route. De vraag of Nederlandse klimmers zich niet beter hadden kunnen richten op een grote, extreme route waarin moeilijk vrijklimmen domineerde, in plaats van op een voornamelijk artificiële route zoals die van de Grand Capucin, kwam niet aan de orde. André Bertrand (gids van de invitatiecursus van 1966) vond de oostwand van Grand Capucin de moeilijkste tocht van zes invitatiecursussen. Toch is het niet deze tocht, maar de

invitatiecursus 'nieuwe stijl' (de 'Bertrandcursus'; 1966-1971) die richtinggevend was voor de verdere ontwikkeling van het Nederlandse klimmen. Uit deze cursussen kwam een lichting klimmers die in de jaren zeventig voor een nieuwe bloeiperiode van het extreme klimmen zou zorgen, aanvankelijk alleen in rots, later ook in ijs en gemengd terrein.

EXTREEM ROTSKLIMMEN

In 1971 bewezen Bert Maas en Marleen Schalkwijk dat Nederlanders in staat waren tot werkelijk grote, extreme beklimmingen. De berichten over hun dramatische, vijf dagen durende beklimming van de Walkerpijler op de noordwand van de Grandes Jorasses maakten zeer veel indruk in ons klimwereldje. De reacties waren samen te vatten met: 'Dat Nederlandse klimmers daartoe in staat zijn!' Kort daarvoor had ik nog met Bert geklommen. Ik keek erg op tegen hun prestatie maar zei tegelijkertijd: "Waarom zou ik niet ook eens zo'n wand kunnen doen?" Opvallend was dat er binnen de alpenvereniging ineens geen discussie meer was over het extreme karakter van de route, zoals in 1966. Vijf jaar na de Capucin-beklimming vond nagenoeg iedereen dat in 1971 het Nederlandse klimmen volwassen was geworden. Niemand vroeg zich meer af of zo'n extreme tocht wel door Nederlanders gedaan mocht worden. Jan Saltet en Han Timmers schilderden in de jubileumuitgave *Koninklijke Nederlandse Alpen Vereniging* 1902-1977 een prachtig beeld van de jaarlijkse najaarsbijeenkomst: 'De najaarsréunie van 1971 is een gedenkwaardige gebeurtenis: de leden worden vergast op dia's van verijsde rots platen en ijzige bivaks op de Walker (. ..] Ditmaal geen tegenstribbelend thuisfront, maar opgewonden verbaasde stemmen, die beweren dat het gidsloos alpinisme volwassen is geworden.' Dit waren de geluiden binnen (de betrekkelijk kleine groep van) de KNAV. Een dergelijke euforie zouden we bij de NBV veel later horen - namelijk pas bij de Eigernoordwand-beklimming van Ronald Naar. De belangrijkste Nederlandse klimmer aan het begin van de jaren zeventig was Han Timmers. Toen Han en zijn broer Jaap in 1970 de Badilenoordoostwand en in 1971 de Bonattipijler op de Dru deden, was dat slechts de opmaat voor beklimmingen op de Marmolata (Gognaroute) en op de Punta Tissi (Phillip-Flammroute) in 1973. Timmers was daarmee de Nederlander die het dichtst bij de internationale top kwam. Immers deze twee routes golden toen in hun genre (moeilijke Dolomieten-routes) nog steeds als de allerzwaarste. Timmers kwam niet uit de school van de invitatiecursussen. In zijn verhalen en ook in die van anderen - zoals dat over het Couloir Lagarde - voel je iets van de inspiratie die uitging van het jaarlijkse 'Rassemblement International d'Alpinistes' van de École Nationale de Ski et d'Alpinisme (ENSA) te Chamonix. Sla Timmers' verhaal over de Gognaroute ('11 Sesto Grado', *de Berggids* oktober 1974) er maar eens op na: 'Enkele routes in 'cordée internationale' en schuimende verbroederingsacties in het alpinisten-café 'Nationale' .. .' Door die ontmoetingen met de internationale top konden bovendien Nederlandse klim prestaties eens in een breed kader geplaatst worden. Timmers zegt in datzelfde verhaal over de Marmolata: 'De nadrukkelijke aanwezigheid van deze reusachtige Dolomietenwand geeft je een ongekend gevoel van nietigheid [...] we bevinden ons direct in de hoogste moeilijkheidsgraden [...] Zoals in vele grote Dolomietenwanden moet je ook hier een watervalletje trotseren.' Timmers inspireerde hiermee vooralsnog niet veel Nederlanders. Ook andere, typische Dolomieten-ingrediënten zoals niet altijd vast gesteente, veel lucht onder de zolen en een gecompliceerd routeverloop waren in die dagen dermate afschrikwekkend, dat bepaalde kringen nog waarschuwden met: "Dáár moet je niet heen." En: "De Dolomieten, dat is veel te eng voor Nederlanders." Hierdoor geprikkeld togen Joyce Heckman en ik in de jaren zeventig naar de Dolomieten en maakten kennis met 'il Sesto Grado', toen de hoogste klassieke moeilijkheidsgraad.

NBV

De eersten die weer het niveau Wansink - Van der Leek bereikten waren Robert Weijdert en Bernard Tellegen in 1974 met de beklimming van de Welzenbachroute op de Grosshorn. Dat was opmerkelijk voor klimmers van de Nederlandse Bergsport Vereniging. Velen (leden van de Koninklijke Nederlandse Alpen-Vereniging) dachten toen nog dat extreem klimmen alleen voorbehouden was aan KNAV-leden en dat de NBV een bergwandelvereniging was. Nog

opmerkelijker was dat dit duo werd uitgenodigd om de KNAV-najaarsbijeenkomst op te luisteren. Stel je eens voor, twee onbekende NBV-ers in een bomvolle rokerige Leidse studentensociëteit, en ze lieten zien dat ze nog konden klimmen ook! Hun diapresentatie over de Grosshorn-noordwand was verpletterend. Ik zal Robert Weijdert maar eens aan het woord laten hoe het op die avond ook alweer toeging: 'Voor de pauze laat iemand klimplaatjes zien en leest wat voor uit een studentenalmanak [...] De pauze wil niet eindigen, telkens wordt de voorzitter aan zijn jasje getrokken. Dan leidt hij Bernard in met nauwelijks verholen sympathie. Na de vijfentwintig minuten die de beelden reeks duurt, laat Bernard de mensen verbijsterd achter. Vierhonderd dia's die - dan weer razendsnel, dan weer vertraagd ir elkaar overvloeiend - voor hun ogen getoverd worden en die ons voor de tweede keer over de ijswand omhoog laten klimmen .. .' (vrij naar de novelle *Het woeste land).* Ik weet nog heel goed hoe Frank Moll en ik vrijwel direct daarna (ik bedoel het natuurlijk in overdrachtelijke zin) naar het Berner Oberland afreisden om een 'Weijdert - Tellegen-wand' te doen en zo mogelijk dit illustere duo op een of andere ijsroute nog voor te zijn - wat ons ook lukte.

IJS EN GEMENGD

Ook Ronald Naar (dikwijls met Bas Gresnigt) klom vervolgens in de jaren zeventig een aantal moeilijke routes in ijs en gemengd terrein. Naar heeft door z'n professionaliteit en via de daarmee gepaard gaande publicaties veel invloed gehad op Nederlandse klimmers. Een aantal van hen richtte zich op tochten van het genre Naar- Gresnigt: routes die meer van je zenuwen vergen dan van je techniek. Het was technisch niet moeilijker dan pakweg tien jaar daarvoor, maar er werd geklommen met een gedrevenheid en mentaliteit die deze generatie een eigen stempel verleende: grensverleggend en steeds gevaarlijker - daarbij zijn vele slachtoffers gevallen. Met de beklimming van de Eigernoordwand in 1977 overtrof het duo Naar - Gresnigt het niveau Wansink - Van der Leek. Het interessant van deze beklimming was dat toen pas het besef tot brede kring binnen de NBV doordrong dat er een ontwikkeling aan die prestatie vooraf was gegaan. Dat moet ik even toelichten. Binnen de KNAV was er al 25 jaar lang discussie over extreme richtingen in het alpinisme. In De Berggids werden die richtingen onderkend en er ontstond langzamerhand een literaire traditie om te beschrijven hoe controverses als 'met gids of gidsloos' en 'klassiek versus extreem' als een wig de eenheid van de alpenvereniging leken te splijten. Opvallend daarbij was dat na verloop van tijd extreme opvattingen als vanzelfsprekend tot het gemeenschappelijke gedachtegoed gingen behoren. En altijd werd de vraag gesteld hoe het in de toekomst verder moest. De inhoud van het NBV-tijdschrift De *Bergvriend* leek op dit terrein te getuigen van een zekere loomheid. Was dat omdat de hierboven beschreven ontwikkeling zich aanvankelijk vrijwel uitsluitend buiten de NBV afspeelde? En is het waar dat wanneer zich extreme opvattingen (niet alleen in het alpinisme) aftekenen, er ook een literaire traditie ontstaat die ze, als het erop aankomt, kan beschrijven? Frappant in dit verband was de opkomst van Weijdert - Tellegen. De loomheid werd afgelegd - het intellectuele vermogen om verhalen in een historische context te plaatsen was er ineens wel. Voor het eerst zagen Bergvriendlezers de naam Timmers - het besef groeide dat de NBV deel uitmaakte van een boeiende ontwikkeling men kwam tot de conclusie dat de Eigernoordwand-beklimming niet zomaar uit de lucht was komen vallen. In De *Bergvriendvan* december 1978 werd die laatste beklimming door Weijdert besproken en de betekenis ervan gewogen. Maar daar bleef het bij - er was immers geen traditie, zoals in *de Berggids,* om processen 'langs lijnen van geleidelijkheid' te beschrijven en de vraag te stellen 'hoe het nu verder moet'. Ook ontstond er geen 'Capucin-discussie' - misschien maar goed ook. Nu kon het thuisfront Naar direct in de armen sluiten, ze hadden in één klap iemand om de volwassenheid van het klimmen mee te etaleren. Om de bovengenoemde *Bergvriend* recht te doen citeer ik tot slot Robert Weijdert: 'De beklimming van de Eigerwand is niet zozeer de moeite van het vermelden waard als het gaat om de tweehonderd en zoveelste beklimming, wél echter als we bezien dat het de eerste Nederlandse beklimming was. Nederlanders immers die tot in lengte der dagen voorbestemd leken de normaal route van de Matterhorn als het hoogtepunt van hun carrière te beschouwen, en die - zo werd altijd gezegd - hun handen moesten afhouden van

extreme tochten l. ..] De beklimming van de Eigerwand vormt naar alle waarschijnlijkheid het sluitstuk van een periode in het Nederlands alpinisme én het begin van een nieuwe periode. Of dat inderdaad het geval is zal over enige tijd moeten blijken .. .'

Vrijdag 12 april Jacob mijn zwager is gestorven
Dinsdag 16 april Belangrijke dag. Gisteren geen sterke C2H5COOH maar alleen zachte alcohol. Goed bevallen. Dit naar aanleiding van te hoge bloeddruk ! 162 bovendruk. Ik hoor in linker oor bloedslag. Hinderlijk. Ook is de nieuwe nr 14 af. Dan ia er de treurige week van het overlijden van Jacob mijn zwager. Zondag lieve bijeenkomst bij Elsbeth. Ik heb nog 3 preludes van Bach gespeeld. terwijl Elsbeth en Maria op de bank zaten huilend heel goed. Ook nog Zondag naar Lietje van Hall in Hattem geweest 80 jaar.
Donderdag 18 april 10 uur samenkomst in West Indisch Huis en daarna begrafenis Jacob in Zwolle in graf van zijn familie
Maandag 29 april Bijna twee weken niet bijgeschreven. Waarom weet ik niet. Publicatie laatste nieuwsbrieven in boekje samengebundeld en aan paar mensen toegestuurd. Gisteren na mooi concert met Bert in kroeg. Hij gaf me raad om even een pauze reces in te lassen en niet te jagen op een nieuwe nieuwsbrief. Eerst weer meer research.. Dit even mededelen aan lezers!? van sleep- naar roeranker.
Zaterdag 4 mei Goede vooruitgang met nieuwsbrief. Doorzetten Niemand reageerde op mijn boekje dat ik rondstuurde. Ja je moet het alleen doen het is niet anders.
Zaterdag 11 mei Moeilijke week. Maandag Pim Fortuyn neer geschoten. Wel weer een bewijs van de ondergang onze samenleving. Veel boeken gelezen. Goed en slecht gegolfd. Vandaag met Adrienne dik verloren, heel geel slecht gespeeld. Ook slecht geslapen. Steeds draaien om hete brij wat betreft mijn nieuwsbrieven. De rode lijn is duidelijk van moeder naar dochter- broeder-echtgenoot--vader, waar zal ik beginnen, Uittreksels maken van boeken, één voor één, te beginnen met mythes van de Godin.
Zondag 12 mei Weer draad gevonden. Veel symbolen gevonden, zoals vlinderdans
Zondag 1 e pinksterdag 19 mei. Goede week, vele nieuws dingen gevonden. Weer Reiki beoefend. Nu genoeg boeken besteld, nu alles eerst lezen voor nieuw boek bestellen!! wel note boek kopen.
Dinsdag 21 mei. Heel gezellig Jan Maarten gelogeerd 1e pinksterdag Mauk en Carole, mooie avond, veel wijn , putwedstrijd in tuin. Gisteren veel gelezen. Het wordt nu tijd om toch weer een boek te bestellen Van Bachhofen heel belangrijk. Nu echt het voorlopig einde. Begonnen met nieuwsbrief 15, na precies 1 maand time out, lang genoeg.
Zaterdag 25 mei Reiki lukt heus wel. De dagen strekken zich achter elkaar met grote snelheid, heel veel gelezen. Nog niet de goede vorm gevonden, Maar geduld is een schone zaak.
Zaterdag 1 juni 100 jaar KNAV wel leuk om veel mensen te zien Film van expeditie 52 laten zien.
Maandag 3 juni alweer tijd geleden met bijschrijven. Toch veel moeite om kapstok te vinden voor het vele nieuwe materiaal. Gisteren naar Walküre gezellig met Adrienne wat een lieve schat van me. Nu weer hard aan de slag. Nog meer lezen omdat de tijd nog niet rijp is voor het samenvatten.. Het is te ingrijpend. Zelf moet ik ook nog transformeren.
Dinsdag 11 juni Moeilijke tijd veel lezen. Rond de brij heen gedraaid. Nu Peter geschreven dat ik met nr 15 ben begonnen. Doorzetten, op papier zetten dan gaat het niet verloren.
Maandag 1 juli Hele tijd niet bijgeschreven, veel nieuws ontdekt over de maan, nl dat woord nieuwe maan verkeerd wordt gebruikt Nu weer nr 16 nieuwsbrief er weer uit gooien. Te hoge bloeddruk, meer inkeer,.
Zondag 7 juli Belangrijk rijke week regressie vorig leven bij Jos Olgers, daarna massage Maria veel boosheid weggehaald, dokter vond 184 bloedruk nog te hoog. Toch weer vervallen in te veel C2H5 COOH. Probeer meer controle. Nu verheug ik me op met de kleinkinderen naar Eemhof

Vakantie met kinderen en kleinkinderen in de Eemhof

Donderdag 18 juli Na een tijd van vorsen veel gevonden. Nu beginnen met schrijven brief nr 16, eindelijk de weeën beginnen !
Zondag 4 augustus. Hele tijd niet bijgeschreven. Gelukkig is nieuwsbrief 16 er uit. Heel weinig of geen reactie gehad. Heerlijke golfvakantie Lauswolt met Adrienne 30 juli-1 augustus. Ik ben nu weer een beetje depressief, donkere fase. Probeer om aan de alcohol weer wat aan te doen, Hartslag en druk weer normaal.
Vrijdag 16 Augustus 2002 Verslag van 2 regressie sessies van Jos Olgers
1e sessie Woensdag 3 juli 2002, 9.30-12.00
Beste Jos, Na een inleidend gesprek bleek dat ik bij de komst op deze aarde heel veel moederliefde heb ontvangen Mijn zware strijd in mijn leven, mijn gedrevenheid en obsessies komen dus van levens er voor of althans energieën die bij mijn geboorte een vorm hebben gekregen en afkomstig zijn van energieën, die daarvoor een bepaalde vorm hebben gehad. Nu na te gaan hoe die vormen en gebeurtenissen er uit zien. Toen op de couch gaan liggen Moeilijk een goede houding te vinden. Geen tijd genomen om de gemakkelijkste houding te vinden. Hierbij geholpen door Jos en die mij heeft laten beseffen dat je alleen goed kan teruggaan als je eerst je zelf ontspant en het cognitieve over wil laten aan het zijn, niet te willen, alleen door gevoel te ervaren. Na enkele ontspannende oefeningen de diepte in gegaan. Mijn linkerhand ging omhoog zonder moeite en bleef omhoog en wilde niet naar beneden geen spierinspanning gewoon zweven. Ik kwam nu bij mijn gevoel, het cognitieve was even op een zij spoor gezet. Ik moest een punt vinden in mijn lichaam waar het zwarte gat zat, iets onder mijn navel, vandaar dit gevoel laten stromen in mijn lichaam. Nu ging de energie van mijn extremiteiten naar buiten en begon ik terug in de tijd te gaan. Het werd een lange reis en ik eindigde machteloos lusteloos, naakt, haast dood uitgestrekt op de top van een berg in een geelrode woestijn. Uitgeput met het gevoel in de steek te zijn gelaten. Ik kon moeilijk ademhalen. Het leek of ik dood zou gaan en misschien ook ben gegaan. Na een tijdje daar te hebben gelegen, moest ik terug keren naar hier en nu. Mijn adem stokte. Ik wilde niet graag terugkeren, maar langzamerhand kwam ik terug in het hier en nu. In de volgende sessie ik dacht op 15 augustus maar Jos schreef op 14 augustus. Wat is de reden is dat ik door iedereen verlaten ben en me zo machteloos voelde. 14 augustus een email van Jos met waar blijf je. Ik had me ingesteld op 15 augustus. Jos was toch alsnog bereid om een plaatsje voor mij in te ruimen, heel chique van hem. Ik voelde me ellendig die 14 de augustus. Verloor een golfwedstrijd 's-middags door mijn gejaagdheid en onrust. Ik was briefkaarten die ik geschreven had kwijt geraakt vond ze terug in de vuilnis bak. Zo een dag dat alles verkeerd gaat.
15 augustus 2002 van 15.00 tot 17.32 Nu de laatste sessie van Jos Olgers
Heel bijzonder. Eerst weer een inleidend gesprek van 1 uur. Hier bleek dat mijn gedrevenheid mijn zoektocht naar iets was dat ik nooit zou vinden als ik niet vanuit een heel ander beginpunt deze zoektocht zou ondernemen namelijk ergens een punt te vinden waar de tijd wordt genomen om vandaar te ervaren verbanden die het wonder alleen maar groter maakten. De heling zit in het punt en zoeken wat de reden is van mijn gedreven steeds maar verder zoeken met de als resultaat dat je het nooit zult vinden. Het potlood dat op de grond ligt en waar je overheen stapt om en het dus nooit zult vinden. Nu kunnen we beginnen zegt Jos om 4 uur. Op de couch liggend eerst

weer gevecht met kussen. Geen tijd genomen voor me zelf om goed te gaan liggen. Na enkele correcties van Jos, heerlijk gaan liggen. Nu van mijn rechterhand het hier en nu over te laten gaan naar de linkerhand naar de tijd ervoor. Dit lukte eerst nog niet zo goed, maar opeens liet ik de rechterhand los en had mijn linkerhand gevuld met bruingroene vloeistof die mijn machteloosheid woede etc inhield. Ik moest er voor zorgen dat dit niet hoorde bij het hier en nu. Dit lukte met enige moeite. Toen liet ik de modderstroom los en kwam terecht op de berg waar ik mij in de vorige sessie zag liggen, uitgestrekt, machteloos en het gevoel te zijn verlaten door iedereen en alles. Toen kwam een beeld naar voren van een hartrennende man, die verschrikt wegijlt van een onheilsplek. Steeds maar rennend zonder zich een moment van rust te gunnen voor het eten en drinken etc. Waar hij voor wegrende was onduidelijk, want hij keek niet om. Opeens bleef de man staan en keek om hem heen. Wat hij zag was een gitzwarte wolk die steeds hoger en hoger opsteeg en eronder was vuur en vlam. Maar het was niet neer bedreigend het was te ver weg. Hij kon op eens een rustpunt vinden vanwaar hij alles rustig kon bekijken en met een gevoel van opluchting, heel anders dan de man die uitgestrekt op de berg lag van darvoren. Rust, lust, lust rust rust lust (zonder komma's) mompelde ik zonder het zelf te beseffen een ware verademing. Niet meer te hoeven wegrennen. Na een tijdje kreeg de zwarte wolk witte contouren en werd het duidelijk toen alles was weggetrokken dat er niets, maar dan ook niets meer over was van de stad die was geïmplodeerd en daarna geëxplodeerd. Maar wat was de reden dat ik zou nodig overhaast moest wegrennen waarom ik alles moest verlaten wat eerst zo dierbaar was. (tussen twee haakjes nu is de man van daareven ik geworden). Het was een stad met hoge torens die ik zelf had gebouwd. Deze torens wilden we naar de hemel laten raken. We hadden immers een middel gevonden om ongebreidelde energie om te zetten in materie. Door dit eenvoudige procédé waren we de machtigste op aarde en konden we alles. In de torens zaten holle buizen. Het was een gedrevenheid om steeds maar beter en hoger te willen, niets ontziend als verzwelgend. Fanatieke obsessie door steeds machtiger te willen worden. Maar opeens als door een bliksemschicht getroffen realiseerde ik dat de energie die we in materie konden omzetten niet alle energie was maar een gedeelte (dus onvolledig) en dat dus aan de materie waarvan we de torens maakten iets ontbrak namelijk de essentie van de wisselwerking tussen energie -materie het grote wonder dat niemand zal begrijpen, de vorm die overgaat in een nieuwe vorm met als tussen fase de vormloze energie, de void, de leegte waarin alles zit in een potentiële vorm. Dit wonder waren we voorbij gegaan verblind door macht. Ik zag nu dat de torens in zouden storten, de holle buis was al een symptoom geweest. De ineenstorting van mijn opgezwollen ego ontlaadde een ketting reactie net als een kernbom. De stofwolk die daarbij ontstond was zo groot en bedreigend zodat ik in alle angst wegrende steeds verder en verder zonder om te kijken tot ik op de grond uitgeput lag en grote leegte van mijn meester maakte, want mijn ego was gestorven alles waar ik had nagejaagd bleek in duigen te zijn gevallen. Álles wat we gedroomd hadden is uiteengespat. Niets is meer overgebleven. Nu vraagt Jos me terug te gaan naar die stad die we toen opbouwden waarom hebben we dat gedaan of beter ik wat ik heb gedaan. (Tussen twee haakjes is het mij niet duidelijk achteraf bezien waarom ik en wij door elkaar heb gebruikt en in het begin die man. Weet jij waarom Jos?). De reden van deze machtswellust was, dat zij was geboren uit een grenzeloze woede, die mij de energie had gegeven om aan zulke megalomane projecten te wijden. Ik zal ze wel eens willen laten zien wie ik ben. IK ZAL ZE ... Dit moest ik van Jos steeds weer herhalen. Ik voelde de woede en de wil om ze eens een poepje te laten ruiken, een koekje van eigen deeg te geven. Maar wat was de reden dat ik ze wel eens mores wilde leren vroeg Jos. Dat is omdat ik toen ik landbouwer was in een gemeenschap, dat toen ik aan het ploegen was, het niet eens was met de leiding vanwege de tijd waarop geploegd moest worden. Ik wilde me niet onderwerpen aan de regels die mijns inziens onjuist leken. Ik weigerde werk en werd door de overheid in de boeien geslagen. Knellende koperen boeien om enkels en polsen. Ik was woedend en tegelijkertijd machteloos voor zoveel ongerechtigheid mij aangedaan. De woede nam de overhand, deze werd zo groot, dat ik door middel van bovenaardse krachten de boeien kon verbreken en weg kon gaan, mijn eigen weg kon gaan en zo belande ik op de plek waar ik mijn

torens ging bouwen niet met een bepaald nut maar om ze eens te laten zien dat ze mijn ego maar niet zo maar aan banden konden leggen Ik was er toch op aarde om iets te van te maken en niet als een slaaf door het leven te gaan. Opeens tijdens de sessie bleek dat ik opeens de oorzaak van mijn gedrevenheid in zag namelijk de vicieuze cirkel van machteloosheid, verlatenheid die omslaat in woede die naar macht hunkert. Deze onzalige cirkel leidt tot niets. Je kan je ook ontdoen van de boeien door je klein te maken en zodat de handen te dun zijn voor de boeien en je handen en voeten er zo maar uit kunnen glijden, en je eigen weg te gaan waarbij je niet vervult bent met woede maar dat je nu op zoek kan gaan naar de healing. het totaal, het bijeenbrengen van dingen die op het eerste oog tegenstrijdig zijn. Woede en vlucht kunnen functioneel zijn, maar ze moeten een doel dienen het zijn middelen en als het doel is om heelheid tot stand te brengen is het legitiem. Wanneer ik mijn zoektocht naar de wonderen van het leven wil door zetten zal dat moeten gebeuren vanuit een kristallisatiepunt, een rustpunt waarvan je steeds weer kunt vertrekken om er weer naar terug te keren maar om in een spiraal die leidt tot uiteindelijk tot de oplossing van de vorm of te wel de dood en dat de energie daarna weer een nieuwe vorm kàn zoeken en aannemen maar nu vanuit niet meer woede haat en machteloosheid maar van de doordrongenheid van het grote wonder dat het korte leven op deze aarde laat zien. Het wonder is overal te zien heel dicht bij zo maar voor het oprapen. Zo dicht bij en toch zo ver weg. De dingen die de ogen bijna uitsteken en zo makkelijk zijn ze te zien, zijn het moeilijkst om te ontdekken, omdat de ruis het niet toelaat. Na deze tocht in de tijd terug, vroeg Jos me om terug te keren naar het hier en nu en daarbij te beseffen dat alle frustraties, de vuile bruingroen troep bij vroeger hoorde. Dit lukte wel erg moeilijk, want er was zo veel gebeurd. En tegen het einde van de sessie was het misschien allemaal een beetje veel geweest. Ik leek volgens J os gespannen en deed steeds mijn ogen steeds open. Maar ik zei na afloop tegen] os dat ik het allemaal nog moet verwerken. Maar dat het proces pas kan beginnen als ik eerst het kristallisatie punt, het virtuele punt heb gevonden van waar ik steeds kan vertrekken en ook kan terugkomen. De speurtocht naar de verbanden tussen de uterus en de eierstokken krijgen dan een andere benadering het moet dan worden gekoppeld aan gevoel en emotie bij mij van binnen en niet alleen aan een cognitieve beleving, die misschien wel interessant is maar dat geen wezenlijke (intrinsieke) waarde heeft. De wijze les die Jos me geleerd heeft of beter gezegd heeft aangegeven is "NEEM ER DE TIJD VOOR LEG GEDREVENHEID NAAST JE NEER HET LEIDT TOT NIETS, de healing van je gekwetste ziel, het verminkte mannetje dat in het hier en nu nog aanwezig was op 14 augustus is' nu afgedankt en ligt als compost op de aarde. Zo kwam er een einde aan de twee sessies. Heel veel dankjes Ik geloof dat je me hebt laten zien waar de valkuil zit. Dat ik er steeds weer in terug zal vallen is menselijk, maar als dat gebeurt weet ik dat het een valkuil is en wat de diepere oorzaak is. Jij bent van mening dat dit mijn vorige levens waren. Ik geloof en dat is voor mij al genoeg dat energieën van vorige vormen of dat nu van mineralen, planten of mensen zijn bij mijn geboorte aan mij bepaalde energieën zijn doorgegeven die ik vorm heb mogen geven en daardoor de spanningen die bij vorige vormen zij opgetreden namelijk, dat ze niet meer in evenwicht waren met de omstandigheden zijn over gegaan in vormloze energieën en vervolgens bij mij zijn terecht gekomen zodat ik daar mee aan de gang moet gaan. Als ik dood ga wordt mijn vorm en ervaringen weer teruggegeven aan de vormloze energie toestand die op haar beurt weer een nieuwe vorm of vormen gaat zoeken enz enz

Maandag 19 augustus Ongelooflijk hoe snel de tijd gaat, weer veel gele. Regressie sessie zeer verhelderend. Elsbeth gaat veel beter. Heerlijk weer geweest. Golfen gaat veel beter. Probeer het ene glaasje te laten staan. Neem overal de tijd voor,

Maandag 19 augustus Brief aan Dr John Miller

Dear Dr Miller

I am a Dutch geologist of 78 years, since some years interested in the transformation of the matriarchy in patriarchy. I studied quite some books on this subject like Graves, Gimbutas, Davis, Harding, Neumann, Jung etc. Highly fascinating to see how the mythological goddess like

Athena, Hecate, etc were transformed by the Indo European invaders in Goddess completely under the dominance of the Gods like Zeus, Poseidon, Hades etc. How a beautiful Goddess like Athena , born parthenogenous from the Mother Goddess was transformed in a traitor of women and became a child out of the head of Zeus and had no mother, it was just the other way round. What especially interested me was to see how the lunar goddess were transformed in solar gods How the dark phase of the moon was repressed. How the menstruation became taboo etc. Dark became evil and men feared the menstrual blood etc. I read your impressive article "Human Pheromones: Integrating Neuroendocrinology and Ethology"."Especially intriguing is your last sentence: "Finally, we might even address the obvious question of how everyday social lives and future human reproductive success will be affected by the modern striving for cleanliness and the reduction of natural body odor message on concealed ovulation.It is in this context that I have some questions to ask. As I am very much interested in matriarchy in the period from 100.000-3000 Bc. I wonder if during this time the sexual relation concerning concealed ovulation, menopause, role of the pheromones would have been different. Especially when men did not know about the relation between sex and reproduction. In matriarchal times women lived closely together and menstruating together mainly during the dark phase of the moon. Our ego consciousness was not yet so strongly developed and the attitude towards nature was completely different.There were also no problems of the menopause because women did not got old enough have problem of the old age. On internet I came across a theory of professor Craig Parker of the University of Minnesota (published in Nature) in saying that the menopause is just another result of aging. I am interested to hear from you what do you think of his theory? Life of women was in earlier times much shorter than nowadays. What do you think is the reason that women were orientated toward the moon cycle, whereas most of the animals in estrus were more orientated toward other external signals, as photoperiod (seasons), temperature, rainfall food etc. Although there are a number of animals orientated also toward the moon. Can it be that the pineal gland plays a role in this matter? It played it in earlier times a far more important role with its hormonal influence on procreation. When happened the transition from estrus to menstruation. Are there cases of transitions? What was the reason of the diminishing influence of the subcortical pineal gland (now only for the creation melatonine), may due to the growth of the neocortex? Strange that we have in the evolution the role of the sun towards the moon whereas in the history of Homo sapiens we have the transformation of the matriarchy (moon) towards the sun (patriarchy). Also of interest are the diminishing role of the olfactory system and the diminishing role of the pheromones. But it seems as your studies shows that these pheromones play a far greater role in our sexuality than we formerly believed. Then there is the great question. Why did Homo sapiens conceal their moment of ovulation? There is also quite a lot of hypothesis around this subject. Do you have an opinion concerning this problem?I will thank you in advance for the answers on my questions. Sincerely yours, Dr Tom de Booij
(My cv. you can find on my website www.egoproject.nl . I gave in this website some ideas about the future of this planet in relation to oil, pollution etc)
In non- primates we have the estrus (heat) where procreation and sexuality were one. The demonstrated overtly when they were in heat. (Whereas Homo sapiens sapiens concealed the moment of ovulation). The non-primates were vulnerable by the increasing and decreasing light (photoperiod) and also by other factors as temperature, rainfall and food supply . It was mainly Sun orientated. Then the primates came along and they start menstruating, and were orientated toward the moon.(Although there are other animals that are also orientated towards the moon phases). In humans sexuality and procreation were separated. In earlier times it appears that women menstruated with the dark phase of the moon and ovulated by full moon. The pineal gland played in earlier times a far more important role with his hormonal influence on procreation. My questions are as follows :
When happened the transition from estrus to menstruation. Are there cases of transitions? What was the reason of the diminishing influence of the subcortical pineal gland (now only for the

creation melatonine), may due to the growth of the neocortex? Strange that we have in the evolution the role of the sun towards the moon whereas in the history of homo sapiens we have the transformation of the matriarchy (moon) towards the sun (patriarchy). Also of interest are the diminishing role of the olfactory system and the diminishing role of the pheromones. But it seems as studies shows that these pheromones play a far greater role in our sexuality than we formerly believed.
Then there is the great question Why did homo sapiens conceal their moment of ovulation?. There is also quite a lot of hypothesis around this subject.
I am well aware of the remarkable differences of the women during matriarchal time (before 3000 BC) . First of all there was no fatherhood. Man did not know that their semen was necessary for the procreation. When man realized that they were also responsible for the procreation, we see a great cultural and social chance. Especially when land property became in the hands of the men. Fatherhood started! What do you think of the idea that think that women to day in comparison with women in earlier times during matriarchy 100.000 - 3000 BC were different in the context of concealed ovulation and the menopause. In earlier times there was no fatherhood. Women got there children through the moonlight, by eating insects etc but there was n relation between the semen of men and the birth of a child. When men realized that he also was responsible for the birth of a child there were radical changes in social cultural economical fields. We see the gradual taken over of matriarchy by patriarchy, with all the consequences of the cultural shock. The dark phase of the women were terrifying.
I will thank you in advance for the answers on my questions. Sincerely yours Dr Tom de Booij

Maandag 19 augustus Brief van John Miller Onderwerp: Re: fatherhood
Professor de Booij, I too am a retired university professor of religious studies (75 years with a specialty in biblical studies. I was very pleased to hear from you and also to learn of your website which I turned to right away and want to look at again. in my experience you are quite right about scientists knowing very well about the evolution of the family. This is especially true of the transition to the father-involved family (as I call it). Your question about the differences between female ovulation now and earlier is one that has intrigued me too. My understanding is that the transition from the estrus cycle of the higher primates to female sexuality as it is experienced today occurred very early, perhaps a million or more years ago (according to the American anthropologist Helen E. Fisher, *The Sex Contract, The Evolution in Human Behavior,* New Vork: Quill, 1983). I see this as a very important transitional step toward the more personalized sexual bonding that distinguishes human beings from their primate ancestors. Decisive for the rise of marriage as we have known it, however--and for the transition from matriarchy (sa called) to patriarchy (so called)--was the dawning awareness of the male role in procreation. That is my opinion at least. You may be interested to knowthat , address these issues át ~ greater length in a book of essays, first published under the title of *Biblical Faith and Fathering* (New Vork: Paulist Press, 1989), and then in a second edition under a new title, *Calling God "Father,* Essays *on the Bible, Fatherhood* & *Culture* (New York. lMahwah: Paulist Press, 1999).
Thanks again for your note. It was very heartening to hear from someone who was so understanding of, and in tune with my essay. Your anecdotes were also of great interest to me. Perhaps we will have reason to stay in touch.
Cordially. John W. Miller Professor Emeritus Conrad Grebel University College/University of Waterloo Waterloo, Ontario, Canada
Woensdag 11 september 2002 Brief aan de Lezers van de Uranische Nieuwsbrief nummer 17,
Het heeft even geduurd voordat deze nieuwsbrief tot stand is gekomen. De reden is gelegen in het feit, dat wij aan een aantal specialisten op het gebied van gynaecologie, embryologie, anthropologie een aantal vragen hebben gesteld, zoals waarom en wanneer de overgang heeft plaats gevonden, tijdens de evolutie, van de estrous cyclus naar de menstruele cyclus. Slechts een

klein aantal, heeft op onze vragen gereageerd, maar meestal wisten zij ook niet een direct antwoord op de gestelde vragen te geven. Uit één antwoord bleek, dat zij onze ideeën over het matriarchaat niet bepaald ·serieus hebben genomen. Zo schreef ons een vooraanstaande wetenschapper:
"Re the lunar events, I believe my work was the first to actually gather data in a scholarly, prospective way to document the timing of menses with respect to the moon. Hence the literature and artful. descriptions sounding the ideas you cited appear to have been art .. not fact". (.Cutler) Zo daar kunnen we het voorlopig wel meedoen.
Maar gelukkig waren er twee professoren, die hele aardige dingen hebben gezegd:
"It is admirable that you seek answers to interdisciplinary questions". (James Kobl)
"In my experience you are quite right about scientists knowing very little about the evolution of the family. This is especially true of the transition to the father-involved family (as I call it). Your question about the differences between female ovulation now and earlier is one that has intrigued me too". (John W.Miller).
"Great questions, ones that I can't fully answer" (David.Geary)
.Ik heb even getwijfeld om alle informatie in één nieuwsbrief weer te geven. De reden waarom ik het toch heb gedaan is om weer met frisse moed aan het volgende onderwerp te beginnen. Er staat nog zoveel te onderzoeken om te zien hoe het matriarchaat is getransformeerd in het patriarchaat. Eerst in Egypte dan in Mesopotamie om dan uit de komen bij de Israël. Om vandaar via de Romeinen, Middeleeuwen uit te komen bij de tegenwoordige tijd-
Maar het wordt me steeds meer duidelijk, dat wij in onze westerse wereld momenteel steeds verder los raken van Moeder Aarde en Moeder Natuur en hoe wij ons boven alles en iedereen hebben gesteld, zonder rekening te houden met de fundamenten waarop onze cultuur: is gebaseerd- We moeten ons hiervan bewust worden van hoe het zo ver heeft kunnen komen, voordat we aan een oplossing van de vraagstukken kunnen denken. Mijn pretentie gaat in ieder geval niet naar het zoeken van oplossingen, maar wel om een beter inzicht te krijgen waar onze wortels van onze 'beschaving' liggen, en vooral hoezeer wij door onze omgeving zijn geconditioneerd-.Vooral als we aan de vooravond zitten van de dag, waarop de westerse wereld zijn arrogantie behoorlijke deuken heeft opgelopen, en daarbij te beseffen dat het pas het begin is van alles wat nog gaat komen... (wordt vervolgd!)
Veel lees plezier (als het teveel informatie is, jammer dan. Sla het dan maar over, net zoals de inhoud van de avondkrant daar lees je ook niet alles van ?) Tom de Booij

De Booijen dag in de tuin van Huib en Maria ter Haar (zwager en zuster)

Zaterdag 21 september Vandaag volle maan en begin van de herfst. Maand niet bijgeschreven. Veel gebeurd, vooral na de cursus astrologie en gesprek met Netty. Met andere pen doorgegaan, misschien symbolisch voor nieuwe weg tet nemen dan echte verantwoordelijkheid voor huis en haard. Het weggaan van mijn man zijn en te veel naar vrouwelijk nu weer in balans komen. Nu weer nieuwe nieuwsbrief over Egypte.

Maandag 23 september Goed op weg als koning, vandaag kaart getrokken. Masculiene heel toepasselijk. Kamer opgeruimd.
Dinsdag 24 september Nu begonnen met schrijven van nieuwsbrief nr 18. Geen reactie op vorige brieven. Toch verwacht ik het weer te veel. Stug doorgaan. Wel bevalt me de rol van koning goed..
Woensdag 25 september Goed op weg nr 18. Russisch nu nog piano.
Dinsdag 8 oktober Enigszins depressief. Moeilijk onderwerp. Internet sinds vrijdag kwijt fout bij KPN. Mijn draai vinden is vandaag mijn taak. s'-Avonds zit ik alleen maar te zeppen dit moet een keer ophouden en aan mijn avond een goede invulling geven. Schuld is weer de verwoestende invloed van.....
Zondag 20 oktober Moeilijke tijd gehad. Slecht geslapen. Nu alles weer een beetje op orde gebracht. Nu de website verfraaien Dan voorwaarts.
Woensdag 23 oktober Gisteren grote dag. Het web op. Na veel gezwoeg samen met Martine Broese, toch uiteindelijk gelukt om nu alles goed op het web te krijgen, ook zoekmachines benaderd. Ongelofelijk hoe dat allemaal door komt. 's- avonds prik gehaald, leuk gesprek met Evelien en Robert de dokter.
Zondag 3 november Brief van Joke Visker
Hallo Tom, Vanmorgen ben ik achter de computer gaan zitten om je nieuwsbrieven te lezen. Ik ben begonnen met het uitdraaien ervan, maar helaas gaf mijn inktpatroon het op. Leeg .... Nu doe ik het maar even met de eerste 5 die ik uitgedraaid heb. Dat zijn nummer de nummers 3, 4, 5, 9 en 12. Deels omdat mijn interesse ligt bij de omslag van het matriarchaat naar het patriarchaat, anderzijds omdat ik de voor mij moeilijke, technische informatie nodig heb om een totaalbeeld te krijgen van de dingen. Ik denk dat je nieuwsbrieven zeer de moeite waard zijn. Voor mij vormen ze een brug met mensen die dezelfde pelgrimstocht maken om oude waarden te achterhalen en waar nodig en mogelijk te transformeren / integreren in het heden. lk ga de informatie zeker checken, integreren en gebruiken in een afstudeerproject voor mijn opleiding Gaialogie. Mijn zelfgekozen onderwerp is de tempels van de Nijl en de verborgen informatie die daarover te vinden is. Daarvoor heb ik deels de cultuur nodig, en deels de geometrie. Relatie tussen de tempelinwijdingen van de priesters, waarbij steeds een andere chakra aan de beurt was om in balans gebracht te worden, genezen via energie aan de ene kant, naast de mensen, die de tempels bouwden volgen heilige geometrische principes, kosmische richtingen, waardoor zeis nu nog in bepaalde tempels de hierdoor ontstane energie te voelen en te beleven is. Dendera en Luxor hadden nog een duidelijk voelbaar bewaarde energie. De tempelwachters van Dendera brachten ons in contact met bepaalde hoog energetische plekken in de tempel. Voor mijn studie gebruik ik. tevens de informatie van Drunval Melchizedek, die het linkeroog en het rechteroog van Horus noemt als de twee delen van inwijdingen. De eerste langs de chakra's en de tempels, als "oude" inwijdingsweg. De tweede ingesteld door Achnaton, die de heilige geometrie als aanvullend en noodzakelijk toevoegde (Grote piramide). Punten voor mij hierbij zijn o.a. de vraag naar de invloed van de Zon en de Maan, de rol van andere sterrenstelsels, de keuze van hoog energetische plekken in combinatie met heilige verhoudingen, Zonneheiligdommen en Maanheiligdommen enz. Je zult begrijpen dat ik. erg blij ben met je nieuwsbrieven. Vriendelijke groeten, Joke Visker
Woensdag 13 november Het was toch nog een hele strijd om alles op het web te krijgen. Nu ook een website "Brains" waar ik al mijn werk over hersenen in kwijt kan.
Zondag 24 november. Brief van Elly Boonzaaijer
Beste Tom, Ik schaam me dat ik nog steeds niets van me heb laten horen. Wij, Antoon en ik, zijn erg onder de indruk van wat je allemaal schrijft, uitzoekt en ontdekt met betrekking tot deze "Grootmoeder" de Maan. We zijn heel blij met je e-mails en informatie. We hebben nog lang niet alles gelezen maar er al wel een aparte map voor aangeschaft en zien het als een belangrijk stuk studie wat voor ons zeker heel mooi is. In mijn werken met de vrouwencirkel maak ik altijd wel op een of andere manier gebruik van en contact met de krachten van de maan. Het is steeds weer

heel mooi om te zien dat het meestal niet bewust, maar toch heel veel invloed heeft op ons functioneren en onze stemmingen. In deze vrouwengroepen evenals bij de meditatie en klank avonden die wij samen geven, proberen wij mensen ervan bewust te maken, dat het een belangrijk aspect is en overal op van invloed is. Dat we het ook kunnen leren voelen en ervaren, in je fysieke lichaam als ook psychisch, je stemmingen, emoties e.d. In de buurt van volle maan kom je veel meer in de spánning van de verwachting, bijna soms als een gevoel van zwangerschap. Bij donkere maan is er veel meer inkeer, zelfonderzoek, op zoek naar het doel en de weg die je te gaan hebt. Zelf vind ik het ook altijd mooi om vanuit de shamanistische visie ernaar te kijken. Een mooi boek vind ik dan ook o.a. The 13 Original Clan Mothers, van Jamie Sams. Een boek dat elke maand een van de 13 Manen als Grootmoeders beschrijft. Wat we Villl iedere Grootmoeder kunnen leren, in elke maand elk seizoen zijn er weer andere aspecten van invloed. Verder gebruik ik sinds enige jaren zelf, en ook in mijn winkeltje nu te koop, de We Moon, een astrologische maankalender agenda en dagboek, als dagelijkse gids voor natuurlijk ritme. Graag hou ik contact met je, om nog eens wat uit te wisselen, ook Antoon wil graag zelf reageren, ook hem raakt het thema de maan, samen geven we soms volle maansvieringen. Zoals je ziet is ons e-mail adres gewijzigd. Hartelijke groet, Elly

Vrijdag 28 november Zwaar gestoeid met de computer. Maar eindelijk is toch alles weg. Nu weer met frisse moed begonnen aan nieuwsbrief nr 19

Zondag 8 december Moeilijke tijd gehad. Weet niet hoe ik de nieuwsbrief over Egypte te structureren. Meer lezen dan komt het vanzelf.

Maandag 9 december Nu is het afgelopen met het voorwerk. Voor eind december Nieuwsbrief nr 19 eruit. Zon conjunct pluto,17 graden boogschutter.

Woensdag 11 december tot en met vrijdag 20 december 2002. Ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag.

Kerstmis in Parijs Gelogeerd in hotel Grand Ecoles. Nog erg verdrietig over ontruiming van woonwagencentrum Leyweg.

Behoud woonwagencentrum Egelshoek in Hilversum (deel 4)

Maandag 15 april 2002. Brief van de B en en W van de gemeente Wijdemeren aan de Raad van Gemeente Wijdemeren
Onderwerp Herstructurering woonwagencentrum Egelshoek.
1. INLEIDING
De langdurige en moeizame weg om te komen tot deconcentratie van regionaal woonwagencentrum 'De Egelshoek' te Hilversum is alom bekend en heeft uiteindelijk

geresulteerd in ontbinding van de gemeenschappelijke regeling en vaststelling van een vereffeningsplan door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland. Dit plan is - na bezwarenprocedures van diverse gemeenten - eind 2000 van kracht geworden.
De uitvoering van dit plan is in handen gelegd van de centrumgemeente Hilversum. Regiogemeenten zijn gehouden in de daaraan verbonden kosten (op basis van genormeerde kosten, verdeeld naar rato van inwonertal) te participeren. Daarnaast moet een aantal gemeenten standplaatsen in de eigen gemeente realiseren of hiervoor ten behoeve van die 'taakstelling' een afkoopregeling met een andere gemeente - binnen deze regio - treffen (bijvoorbeeld met de gemeente Hilversum).
Ter uitvoering van het vereffeningsplan heeft Hilversum contacten gelegd met de bewoners van het woonwagencentrum. Bij die gelegenheid kwam naar voren dat hun voorkeur uitgaat naar handhaving van het centrum. Zoals bekend gaven zij hiervan in het verleden ook al herhaaldelijk blijk. De woonwagenwet bood echter geen mogelijkheden om daaraan gehoor te geven. Deze wet per 1 maart 1999 ingetrokken, waardoor de woonwagenbewoners onder de reguliere huisvestingswetten vallen. Als gevolg daarvan is de gemeente Hilversum thans - onder voorwaarden - bereid aan de wens van de bewoners gehoor te geven. De provincie Noord-Holland is eveneens tot medewerking bereid, mits daarover overeenstemming wordt bereikt met alle participanten in de opgeheven gemeenschappelijke regeling.
Het voornemen om af te zien van deconcentratie van De Egelshoek is besproken in de bestuurlijke Stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi en Vechtstreek (STUG). Dit heeft geresulteerd in de volgende afspraken.

2. AFSPRAKEN STUG TER INSTANDHOUDING VAN DE EGELSHOEK

Binnen de STUG bestaat unanieme overeenstemming over de voorwaarden en bedingen, waaronder van deconcentratie zou kunnen worden afgezien. Deze kunnen als volgt worden samengevat:
1. alle gemeenten met een (rest)taakstelling leggen de uitvoering daarvan in handen van Hilversum;
2. de desbetreffende gemeenten betalen daarvoor aan Hilversum een afkoopsom (vervaldatum 1 juli 2002);
3. gemeenten die nalatig zijn geweest in betaling van hun deconcentratiebijdrage zijn vanaf de datum van te late betaling tot 1 juli 2002 vertragingsrente (wettelijke rente) verschuldigd;
4. Hilversum toucheert de rijksbijdrage uit het ISV knelpuntenbudget en de eventuele verkoopopbrengst van de standplaatsen (aan een woningstichting);
5. Hilversum verleent op het moment van betaling van de afkoopsom men c.a., finale kwijting aan alle gemeenten;
6. Hilversum vrijwaart de gemeenten van mogelijk nog opkomende aanspraken en verplichtingen (inclusief grondsanering), tenzij sprake is van 'ongebruikelijke omstandigheden'. In dat geval zal in gezamenlijkheid naar oplossingen worden gezocht;
7. de onder 6. genoemde 'ongebruikelijke omstandigheden' zijn limitatief en omvatten de navolgende omstandigheden: a. Door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat wordt op basis van de Besluit geluidshinder kleine luchtvaart geen medewerking verleend om de voorgestane herstructurering en de hiermee samenhangende omvang van de Egelshoek uit te voeren; b. Voor de deellocatie Egelshoek in het ontwerp-bestemmings Buitengebied worden dermate bezwaren aangevoerd waar Hilversum naar redelijkheid niet aan kan voldoen dat de voorgestane herstructurering en de hiermee samenhangende omvang van de Egelshoek niet kan worden uitgevoerd; c. Door de vondst van bodemschatten waardoor bovenmatige, niet middels bijdragen van derden te dekken kosten ontstaan; d. Door de vondst van explosieven in de bodem waardoor bovenmatige, niet middels bijdragen van derden te dekken kosten ontstaan.
8.alle gemeenten zullen - uit een oogpunt van solidariteit - aan deze regeling moeten meedoen (de provinciale eis luidt immers: 'samen uit, samen thuis').

3. FINANCIËLE ASPECTEN

3.1. Aantal nog te realiseren standplaatsen, kosten per standplaats
Door nagenoemde gemeenten moeten - op grond van de vervallen woonwagenwet en de uitgangspunten van het vereffeningsplan c.q. het provinciaal woonwagenplan 1994/97- nog de daarbij vermelde aantallen standplaatsen worden gerealiseerd:

Gemeente	Taakstelling provin-	Reeds gerealiseerd	Nog te realiseren
	ciaal		
	woonwagenplan		
	1994-1997		
Blaricum	4	4	0
Bussum	15	15	0
's-Graveland	2	0	2
Hilversum	60	42	18
Huizen	13	6	7
Laren	8	0	8
Loosdrecht	8	2	6
Muiden	3	0	3
Naarden	11	11	0
Nederhorst den Berg	3	0	3
Weesp	8	8	0
Totaal	135	88	47

De aanlegkosten van een standplaats bedragen gemiddeld Euro 52.185,-- (f 115.000,-- incl. grond, prijspeil 2002).
De gemeenten met een resttaakstelling moeten derhalve rekenen op een door hen te plegen totaal investering van (minimaal): 47 x euro 52.185,--(f 115.000) = Euro 2.452.682,--(f 5.405.000).
Gemeenten die reeds aan hun verplichtingen hebben voldaan hebben de kosten van aanleg van een eigen centrum reeds eerder bekostigd. Het is redelijk dat gemeenten met een (rest-)taakstelling de normkosten per standplaats alsnog voor hun rekening nemen. Voordelen zijn voor hen gelegen in:
- geen (c.q. geen uitbreiding van het) eigen woonwagencentrum;
- geen zorg m.b.t. onderhoud, handhaving, openbare orde, brandveiligheid, maatschappelijke dienstverlening e.d.;
- mogelijkheden om de desbetreffende grond voor andere doeleinden te benutten (woningbouw, kantoren of industrie). Daarin schuilt enige compensatie voor afkoop van de taakstelling.

3.2. Financiering en dekking herstructureringskosten
De kosten van herstructurering van De Egelshoek zijn door Hilversum, inclusief grondsanering en inrichting van ca. 50 standplaatsen, begroot op euro 7.153.216,-- (f 15.763.614)
Daarin worden de volgende bijdragen en opbrengsten verwacht:
- ISV-bijdrage kleinschalige wwc's euro 998.316,-- (f. 2.200.000)
- verkoopopbrengst standplaatsen " 1.134.451,-- (f. 2.500.000)
- vertragingsrente diverse gemeenten 185.009,-- Cf. 407.706) euro 2.317.909,-- (f.5.108.000)
Af:afkoopsommen gemeenten met taakstelling euro 4.835.440,-- (f.l0.655.908) euro 2.452.682,--(f. 5.405.000
Resteert voor gemeenschappelijke rekening euro 2.382.758,-- (f. 5.250.908)
Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de gemeente Hilversum met de haar toegemeten

gelden de herstructurering van de Egelshoek tot uitvoering te brengen.
De manier waarop of het moment wanneer de diverse werkzaamheden door Hilversum ter hand worden genomen behoort tot de competentie van die gemeente. Alle voor- en nadelen die uit deze afkoopregeling voortvloeien komen ten gunste C.q. ten laste van de gemeente Hilversum (behoudens 'ongebruikelijke omstandigheden').

3.3. Consequenties deelnemende gemeenten

In bijlage I is een gespecificeerde raming opgenomen van de kosten en de verdeling daarvan over de diverse gemeenten. De voor- en nadelen voor de verschillende gemeenten ten opzichte van het goedgekeurde vereffeningsplan, blijken uit onderstaand schema.

Gemeente	Nog te realiseren taakstelling	Normkostenvergoeding (€ 52.185,-- per standplaats)	Gemeenschappelijke kosten + vertr.rente	Totaal verschuldigd t.b.v. herstructurering	Verschuldigd was o.b.v. het vereffeningsplan	Verschil (V= voordeliger, N=nadeliger)
Blaricum	0	0	98.857	98.857	135.614	V 36.757
Bussum	0	0	321.526	321.526	419.784	V 98.258
's-Grave!.	2	104.369	90.922	195.291	124.728	N 70.563
Hilversum	18	939.325	820.902	1.760.228	1.126.130	N 634.097
Huizen	7	365.293	5 11.050	876.344	559.243	N 317.101
Laren	8	417.478	113.934	531.412	156.297	N375.115
Loosdrecht	6	313.108	87.307	400.415	119.769	N 280.646
Muiden	3	156.554	66.764	223.3 18	91.587	N 13 1.731
Naarden	0	0	170.419	170.419	222.498	V 52.079
N. den Berg	3	156.554	64.402	220.956	70.475	N 150.481
Weesp	0	0	221.685	221.685	242.590	V 20.905
Totaal	47	2.452.681	2.567.768	5.020.449	3.268.714	N 1.751.735

Vorenstaand overzicht is inclusief renteverrekening (tot 1 juli 2002) wegens te late betaling van (reeds vervallen termijnen van) de vereffeningsbijdrage.

4. SPECIFIEKE ASPECTEN VOOR DE GEMEENTE WIJDEMEREN

Samengevat geldt voor de gemeente Wijdemeren hetgeen in onderstaande kolommen is aangegeven.

Naam v.m. gemeente	Te betalen ivm gemeenschappelijke regeling	Te betalen ivm taakstelling	Vertragingsrente	Totaal te betalen bijdrage	Reeds betaald	Nog te betalen
's Graveland	90.922	104.369	0	195.291	124.728	70 03

Loosdrecht	87.307	313.108	0	400.4 15	119.769	280.646
Nederhorst	51.373	156.554	13.029	220.956	0	220.956
den Bere						
Totalen	229.602	574.031	13.029	816.662	244.497	572.165

Voor de gemeente Wijdemeren geldt derhalve dat in totaal nog een bedrag dient te worden voldaan van euro 572.165.
In de voormalige gemeenten 's Graveland en Loosdrecht is een voorziening getroffen ter dekking van de nog te betalen gelden. Voor de gemeente Wijdemeren impliceert dit, dat thans kan worden beschikt over een Voorziening afkoopsom deconcentratie Egelshoek van in totaal euro 504. I 78. Voorgesteld wordt dit bedrag te benutten en de voorziening op te heffen en het restant bedrag van deze éénmalige uitgaven van euro 67.987 te dekken uit de post: Onvoorziene uitgaven gemeente Wijdemeren 2002.

5. VOORSTEL

Instandhouding van De Egelshoek is mogelijk mét realisering van de liggende taakstellingen (totaal 47) inclusief de groei.
De daaraan door Hilversum verbonden voorwaarden achten wij aanvaardbaar. Mitsdien stellen wij u voor met de gemeente Hilversum een overeenkomst te sluiten, strekkende tot:
a. realisering van de (rest-)taakstelling en afkoop van de verplichtingen door de gemeente Wijdemeren tegen een vast bedrag per standplaats van euro 52.185,-- Cf 115.000);
b. finale kwijting van alle financiële- en grondsaneringsverplichtingen, voortvloeiend uit het herstructureringsplan regionaal woonwagencentrum De Egelshoek; voorts stellen wij u voor te besluiten
c. voor dit doel een (restant) bedrag van euro 572.165 te onzer beschikking te stellen, met een dekking als volgt: euro 504.178 onttrekken uit de Voorziening Afkoopsom Deconcentratie Egelshoek en euro 67.987 te onttrekken uit de post Onvoorziene uitgaven Wijdemeren 2002 één en ander door vaststelling van de op deze aangelegenheid betrekking hebbende begrotingswijziging;
d. over te gaan tot opheffing van de Voorziening Afkoopsom Deconcentratie Egelshoek zoals die in de begroting van de gemeente Wijdemeren voorkomt.
De commissies voor Ruimte en Economie en Bestuur en Middelen zijn omtrent dit voorstel gehoord. De commissies adviseren in te stemmen met het voorstel.
Burgemeester en wethouders van WIJDEMEREN. de secretaris M.J.A. van Rhijn, de burgemeester, O. van Diepen..

Ontruiming woonwagencentrum Leyweg, Den Haag 2002

Persoonlijke ervaringen tijdens de gewelddadige ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg in Den Haag van Woensdag 11 december tot en met vrijdag 20 december 2002.

Maandag 9 december 2002 Al zappend rustig in mijn stoel zittend voor de TV, word ik om kwart voor negen 's-avonds gebeld door een verontruste Sani Kames van het woonwagencentrum Leyweg. De bewoners hebben vandaag een nieuwsbrief van de gemeente Den Haag ontvangen met de volgende zinsnede:
Start verhuizing op 11 december. Omdat de rechter uw eisen heeft afgewezen heeft de gemeente Den Haag maatregelen getroffen om tot ontruiming over te gaan van het woonwagencentrum aan de Leyweg.

Ook krijg ik een fax met de brief van 28 november 2002 van de advocaat van de bewoners Mr. H. Koning aan de advocaat van de Gemeente Den Haag Mr. D.H.de Witte. De inhoud van deze brief staat wel in schril contrast met bovengenoemde nieuwsbrief.
"De bewoners lieten mij weten dat zij buitengewoon teleurgesteld zijn over de uitspraak van de Voorzieningenrechter in de Rechtbank te 's-Gravenhage. Desalniettemin zijn de bewoners de mening toegedaan, dat zij dit vonnis dienen te respecteren. Het vorenstaande houdt derhalve in dat de bewoners hun medewerking zullen verlenen met betrekking tot een vrijwillige verhuizing van de locatie aan de Leyweg naar de locatie aan de Noordweg alhier. (…) Alvorens te gaan verhuizen stellen de bewoners voor om op korte termijn met een vertegenwoordiger van de Gemeente 's-Gravenhage overleg te voeren. (…) Teneinde bovenstaande voorgestelde minnelijke verhuizing te kunnen voorbereiden en mogelijk te maken, (...) stellen de bewoners voor om de verhuizing na de komende feestdagen, en, vanaf aanvang tweede week januari 2003 te laten plaatsvinden".
Aangezien ik hier geen touw meer aan vast kan knopen van deze twee tegenstrijdige berichten, zeg ik tegen Sani Kames, dat ik de volgende ochtend rond 11 uur op het Centraal Station van Den Haag zal aankomen, alwaar hij mij zal afhalen.

Dinsdag 10 december 2002 Na een rusteloze nacht kom ik rond 11 uur op het Centraal Station aan en ja daar staat mijn vriend Sani Kames. Het eerste wat hij zegt: "Het is afgeblazen. De gedwongen verhuizing gaat niet door en wij mogen vrijwillig verhuizen".In de auto op weg naar het centrum, laat hij mij drie faxen lezen van hun advocaat Mr Koning met de geruststellende mededelingen:
De eerste fax is van 10 december 10:08 en gericht aan Mr Witte de advocaat van de Gemeente Den Haag:"in bovengemelde, mededeling kan ik u mededelen, dat gisteren namiddag de heer Genet*) mij heeft verzocht hem te bevestigen dat de bewoners van het kamp Leyweg alsnog hun vrijwillige medewerking zullen verlenen aan de verhuizing naar de locatie Noordweg". *)Louis Genet is uitvoerder en organisator van de verhuizing namens de gemeente Den Haag.
De tweede fax is van Mr Koning aan de Heer Genet van 10 december, waarin o.m staat: "in vervolg op het gisteren namiddag met u gevoerde telefonisch onderhoud in bovengemelde aangelegenheid kan ik u bij deze bevestigen dat mijn cliënten mij nogmaals bevestigd gevolg te geven aan de door de bestuursrechter in de rechtbank alhier gewezen beschikking in dier voege dat zij medewerking willen geven aan een vrijwillige verhuizing van de locatie Leyweg naar de locatie Noordweg. (…) Tenslotte verzoek ik mij te bevestigen, dat er op 11 december 2002 geen gedwongen verhuizig zal plaats vinden".
De derde fax is van 10 december 10:27 van Mr. Koning aan Sani Kames in zijn functie als voorzitter van de Vereniging Leyweg Bewoners (opgericht 12 april 1997), is nog positiever van inhoud:"in vervolg op het gisteren met u en de overige bewoners gevoerde onderhoud kan ik u mededelen dat ik inmiddels uitvoerig telefonisch overleg heb gepleegd met mevrouw H. Hijmans*). Mevrouw Hijmans heeft mij medegedeeld dat zij alsnog overleg heeft gevoerd met wethouder Hilhorst en heeft weten te bereiken dat er op 11 december geen gedwongen verhuizing zal plaats vinden doch dat aan de bewoners de mogelijkheid wordt geboden om zelf te verhuizen. (…) Wethouder Hilhorst heeft mevrouw Hijmans bevestigd dat hij ook aan haar zal bevestigen, dat er op 11 december a.s. geen gedwongen verhuizing zal plaatsvinden. Het vorenstaande brengt derhalve wel met zich mee dat de bewoners de verhuizing thans zelf dienen te regelen. *) mevrouw Hijmans is raadslid van de gemeente Den Haag voor de Socialistische Partij.
Aangekomen op het centrum, zie ik allemaal vrolijke gezichten. De brief van de advocaat is met gejuich ontvangen. Na enkele uren in de wagen van Sani en zijn vrouw Griet te hebben gepraat met vele bewoners, komen er ook ongunstige berichten door, namelijk dat alles voor de 20ste december moet zijn verhuisd. Iets wat op basis van vrijwilligheid natuurlijk onmogelijk is. Rond half drie zien we op teletekst het volgende persbericht van de gemeente Den Haag op het scherm

verschijnen:
2002-12-10: Laatste bewoners Leyweg alsnog bereid mee te werken aan verhuizing. De overgebleven bewoners van het woonwagenkamp aan de Leyweg hebben maandavond 9 december via hun advocaat Koning aan de gemeente laten weten dat zij bereid zijn vrijwillig te verhuizen. De verhuizing start op woensdag 11 december en zal naar verwachting een week tot tien dagen in beslag nemen. De gemeente heeft de regie van de verhuizing in handen en bepaalt de volgorde van de verhuizing van de wagens en de plek waar ze worden geplaatst. De bewoners ontvangen een verhuiskostenvergoeding van 2500 Euro.
Mijn eerste reactie is dat een vrouw zwanger is of niet, maar niet een beetje zwanger. De eerste zin staat namelijk in een schril contrast met de volgende zinnen waaruit zonder meer staat te lezen, dat het woord vrijwillig niet serieus genomen kan worden.
Sani Kames, Dries Middeljans (eveneens bestuurslid van de Vereniging Woonwagenbewoners Leyweg) en ik (als hun adviseur) zijn in de auto gesprongen om aan Mr Koning nader uitleg te vragen. We worden meteen door hem ontvangen rond half vier. Daar wachtte ons de jobstijding. De heer Koning zegt dat de fax van hedenochtend, waarin jullie vrijwillig kunnen verhuizen, is gebaseerd op lucht. Hij heeft namelijk een fax van Mr Witte ontvangen, gedateerd 10 december 2002 12.57, met de volgende onheilspellende zin:

" Dank voor uw fax van hedenochtend met daarbij gevoegd de fax aan de heer Genet. Uw brief/fax aan de heer Genet kan tot misverstanden leiden, zodat ik u als volgt bericht. Van een daadwerkelijke vrijwillige ontruiming, waarbij de bewoners zelf voor de verhuizing zorg dragen kan geen sprake meer zijn".

Dat kwam bij ons aan als een mokerslag. De advocaat Mr Koning was ook sprakeloos en zei dat hij nu niets meer voor ons kon doen. Daar sta je met je goede gedrag. Hij gaf ons nog en paar notities mee van persmensen, die hem gebeld hadden voor commentaar. Hij vroeg of wij dat verder willen afhandelen. Nog even langs het stadhuis om het persbericht op te halen, dat we op teletekst hadden gelezen, om te zien of het dezelfde tekst was. We zagen inderdaad dat het klopte. Via het mobieltje gebeld naar het centrum om de mensen op te roepen voor een vergadering rond zes uur in het clubgebouw aan de Leyweg.In deze vergadering heb ik de brief van de gemeente Den Haag voorgelezen. Dit komt keihard aan. Als enige schrale troost is het woord vrijwillig in het persbericht. Ik krijg de toestemming om de gemeente Den Haag namens de bewoners mede te delen dat zij zelf woensdag 11 december zullen beginnen met de verhuizing, in de ijdele hoop, dat er misschien nog iets ten gunste zou kunnen veranderen. In de late avond heb ik namens de bewoners een brief/fax aan gemeente Den Haag t.a.v de Burgemeester drs W.J. Deetman geschreven met de volgende inhoud:

Den Haag, woensdag 11 december 2002, 0.00 uur
"We hebben de eer U mede te delen dat wij heden Woensdag 11 december 2002 zijn begonnen met de verhuizing van het woonwagencentrum Leyweg naar de nieuwe locatie Jan Hanlostraat (Noordweg) in Uw gemeente. Deze datum hebben wij U reeds recentelijk namelijk op maandag 9 december jl. medegedeeld, via onze advocaat de Heer Mr H. Koning. Wij zijn zeer verheugd om van U te vernemen, volgens het door U dd. 10/12/'02 uitgegeven persbericht, dat U akkoord bent gegaan met ons herhaald verzoek om deze verhuizing geheel te laten geschieden op basis van vrijwilligheid. U kunt er op rekenen, dat wij alles, wat in ons vermogen ligt, in nauw overleg met uw ambtenaren, zo soepel mogelijk te laten verlopen. Terugkijkend op de 6 jaren, die achter ons liggen, kunnen we spreken van twee overwinnaars
ten eerste U als Gemeente, die er naar heeft gestreefd om ons zo dierbare woonwagencentrum te doen verplaatsen en dat nu uiteindelijk zijn beslag heeft gekregen en
- ten tweede de Vereniging Woonwagenbewoners Leyweg, die sinds 1997 heeft geijverd om de verhuizing op basis van vrijwilligheid te laten geschieden.

De reden, dat wij precies op woensdag 11 december 2002 zijn begonnen met de verhuizing is gelegen in het feit, dat wij gehoor geven aan de beslissing, die de Rechterlijke Macht heeft genomen, namelijk dat op deze datum de verhuizing zal dienen te geschieden en dat alle juridische mogelijkheden zijn uitgeput, zodat wij dit besluit dienen te rechtvaardigen eerbiedigen, we leven namelijk in een land waar de Rechterlijke macht in onze Rechtstaat in deze het laatste woord heeft (de Trias Politica). De Wetgevende macht had reeds op 5 juni 1997 tijdens de raadsvergadering het besluit genomen om het centrum te doen opheffen. Toen was er nog Uw wethouder, die bij zijn standpunt bleef om uiteindelijk het wapen van 'Ultimum Remedium' te hanteren. Het verheugt ons daarom, dat dit 'pistool' door U ter zijde is geschoven. Zoals U zich nog zal herinneren werd deze symboliek tijdens de genoemde raadsvergadering gebezigd.
Inmiddels verblijven wij, met de gevoelens van de meeste hoogachting.
Uwe dw. De Vereniging van de Woonwagenbewoners Leyweg (opgericht 15 april 1997) .
Namens deze, de adviseur van de Vereniging Woonwagenbewoners Leyweg. Dr Tom de Booij.

Hier sliep ik in de woonwagen van Sani en Griet Kames in de nacht van 10 op 11 december 2002. Alle tuinspullen zijn kapot gemaakt en opgebrand door de ME om ze warm te houden, inclusief de oude klompjes, hengel en tuinhek van Sani.

Woensdag 11 december 2002 Sani en ik hebben nog tot rond 1 uur 's-nachts wat gefilosofeerd over het leven en nog vele andere zaken. Ik wil op de bank slapen, maar daar kwam niets van in. Zijn vrouw was al bij haar zuster gaan slapen en hij gaat op de bank slapen ik moet of ik wil of niet in hun gezamenlijk bed slapen. Van slapen komt niet veel. Misschien een half uurtje weggedommeld. Om half acht staat de heer Zwaan van radio West al voor de deur. Hij wilde van ons horen wat we nu gingen doen. We zeiden dat wij al begonnen waren met het verhuizen. Ook Marc Konijn van de Haagsche Courant wil het naadje van de kous weten. Rond kwart over acht komt mevrouw Hijmans het raadslid van de SP, die sinds jaren zeer betrokken is geweest met het lot van de bewoners en zich sinds 1997 fel heeft gekeerd tegen een gedwongen verhuizing
Het is een bitter koude ochtend, met een snerpend oosten wind lijkt het veel kouder dan 10 graden onder nul. Wat we verwacht hebben gebeurde niet, namelijk dat de ME in alle vroegte zou komen. Rond negen uur loop ik op de Leyweg en zie daar opeens een hele lange stoet ME busjes aankomen. Even later springen er allemaal zwarte mannetjes en vrouwtjes uit. Het lijkt net op een James Bond film. Het is angstaanjagend. Een commandant blaast op een fluitje en zo stormen

tientallen met lange latten gewapende ME het centrum op om het te bezetten. Het geheel wordt door een camera ploeg van TV West vastgelegd. Het roept bij mij ogenblikkelijk beelden op, die ik had meegemaakt tijdens de tweede wereldoorlog, inclusief concentratiekamp Amersfoort. Behalve de mobiele eenheid is er ook nog een arrestatieteam van de politie.

Foto's van de ontruiming van de Leyweg op 11 december 2002 die voor zich zelf spreken

Tractoren beginnen met grote dranghekken om bepaalde delen van het centrum te plaatsen. Hijskranen en ander groot materiaal; waaronder de Mammoet wagen worden in stelling gebracht. Ze willen 24 uur per dag doorgaan met 4 ploegen. De hele operatie moet vrijdag 20 december 2002 om 12 uur zijn afgerond. Grote schijnwerpers werden opgesteld om ook 's-nachts te kunnen doorwerken.

Kind over hek door behulpzame politieagent rond middernacht

Sani loopt steeds rond om de bewoners te kalmeren en hun op het hart te drukken, dat ze geen geweld moeten gebruiken of bedreigingen uiten. Het vraagt wel heel veel van de bewoners als je wordt bloot gesteld aan zoveel geweld en zoveel provocatie. Ik ben er vast van overtuigd, dat de gemeente Den Haag er vast op gerekend heeft, dat de bewoners zich gewelddadig zouden verzetten. Dit zou hun natuurlijk prima zijn uitgekomen en had de inzet van zulke grote politiemacht kunnen rechtvaardigen. Rond twaalf uur komen de kinderen van school. Sommige mogen niet meer naar hun eigen wagen. Bij drie wagens zijn ambtenaren binnengekomen met een brief van uitzetting, met de mededeling dat de bewoners binnen 24 uur weer over hun wagen op de nieuwe locatie kunnen beschikken. Ze hebben maar heel kort de tijd om wat spulletjes mee te nemen. Zo vraagt een moeder of de ME een speen uit haar wagen wil halen, omdat ze die in alle haast had vergeten mee te nemen. Dat staat nog steeds op mijn netvlies gebrand, toen even later een ME deze speen door het raster van het hek aan de moeder gaf. Ook het vreemde beeld, dat kinderen in het afgerasterde gebied gaan voetballen met de ME.

Ook 's nachts werd door gegaan met de ontruiming van de Leyweg

Alles was onwerkelijk en spookachtig, vooral wanneer het donker wordt en de schijnwerpers de wagens verlichten, die worden opgetakeld. Ik ben nog even binnen gewipt bij een familie, die hadden gehoord, dat ze binnen een uur hun wagen moesten verlaten. Ze zitten aan tafel met ook een kind van twee jaar in een kinderstoel. De kerstboom lichtjes branden. Ik heb ze sterkte toegewenst en ben weer terug gegaan naar de wagen van Sani. Ik heb het toen te kwaad gekregen en ben als een klein kind gaan huilen over zoveel leed en verdriet aangedaan bij deze mensen zo vlak voor kerstmis. In de wagen van Sani zitten twee raadsleden Helga Hijmans van de SP en Joris Wijsmuller van de Haagsche Stadspartij. (Later heeft ook Ingrid Gyömörei van de SP haar belangstelling getoond, verder hebben we niemand van de raad van de gemeente Den Haag gezien of gehoord).
Er is natuurlijk nog veel meer verschrikkelijks gebeurd, maar ik vertel alleen wat ik zelf heb meegemaakt en niet van horen zeggen. In een later stadium als alles weer min of meer tot bedaren is gekomen, ben ik van plan om de ervaringen van de bewoners op te tekenen. Sani brengt me naar het Centraal Station. Met een warme omhelzing nemen we ontroerd afscheid van elkaar. Het meest verschrikkelijke van de hele dag is misschien nog toen ik in de intercity trein binnenkom en zie hoe de kantoormannetjes en vrouwtjes strak voor zich uitkijken. Ik wil het uitgillen: "Weten jullie wel dat ik net uit de oorlog kom en wat ik allemaal vandaag heb gezien en meegemaakt". Ze zouden me dan meewarig hebben aangekeken en misschien de conducteur hebben gewaarschuwd om me te kalmeren. Het is ook onwezenlijk om in mijn veilig verwarmde huis bij mijn vrouw in Baarn terug te komen. Van slaap komt weer bitter weinig terecht.
Donderdag 12 december 2002 Gespannen wacht ik berichten uit het centrum af. Rond half een 's-middags belt Sani mij om te zeggen, dat ze gestopt zijn met de ontruiming. Misschien willen ze toch de zaak afblazen. Ik ben meteen in mijn auto gesprongen en kom een uur later in het centrum aan. Het blijkt alleen dat ze hun plannen van uitzetting hebben gewijzigd. De verhuizing verloopt kennelijk te langzaam. In plaats van 24 uur worden een groot aantal wagens tegelijkertijd aangezegd om hun wagen te verlaten en dat ze pas na drie dagen hun wagens terug zouden krijgen. Ook de wagen van Sani is aan de beurt. Wat ik toen zag tart alle beschrijving. De ME hebben vuurtjes gemaakt om zich warm te houden. Zo moet het houten hek rond de wagen van Sani het ontgelden evenals oude klompjes uit zijn schuur en zijn hengel. Ik vraag aan Sani, terwijl we dit aanschouwen wat hij denkt: "Het is een ramp, maar we blijven lachen".
Zo wordt wagen voor wagen opgetakeld. Alle stoepjes terrasjes, tuintjes rond de wagens worden vernield. Al het puin wordt op grote hopen gegooid. Het lijkt wel of er een bombardement heeft plaats gevonden. Het is ook aangrijpend, hoe we woensdag nog rondom de kerstboom van een wagen lekker een bakkie koffie zaten te drinken met mensen, die uit hun wagens waren gezet en

hoe vandaag deze wagen wordt opgetakeld en we weer in een andere wagen bij elkaar gaan zitten. Moe en verdrietig ben ik weer naar Baarn gereden

Wanhopige vrouwen en kinderen in de snerpende kou

.**Vrijdag 13 december 2002**. Ik ben thuis gebleven. Misschien nog wel erger dan op het centrum te zijn, want lopend door het rustige Baarn en wetende dat niemand in de straat weet wat er nu in Den Haag is gebeurd. Sani belde een paar keer. Het blijkt dat op het nieuwe centrum alles nog een puinhoop is. Geen enkele wagen is nog aangesloten Ze hebben zelfs andere sloten aangebracht, zodat niemand in zijn eigen wagen kan komen. Via het internet bestudeer ik de artikels over de verhuizing in de Haagsche Courant. Trouwens de enige krant naar mijn weten die over de gedwongen verhuizing heeft bericht. Duidelijk perscensuur heeft plaats gevonden. We hebben vele radio en tv programma's gebeld of ze er iets van willen maken, zoals o.a. 'Het hart van Nederland'. De media worden overstroomd met telefoontjes, maar geen allen zien ze er brood in. Enkele bewoners belden Willebord Frequin, maar die wil wel voorrang geven tegen betaling van 15.000 gulden. Het artikel van Marc Konijn is nog het enige positieve wat ik heb kunnen lezen. Hij was woensdag al op het centrum voor de ME en heeft alles direct kunnen meemaken en ook hij was ontzet wat hij allemaal te zien kreeg. We geven hier zijn artikel weer omdat het op een juiste wijze de gang van zaken weergeeft

Artikel uit Haagsche Courant van 12-12-2002 'Mensen op dit kamp hebben oorlog meegemaakt' door Marc Konijn

De gemeente Den Haag heeft woensdag met een grote politiemacht het woonwagencentrum aan de Leyweg bezet. De bewoners worden de komende tien dagen onder dwang verhuisd naar de nieuwe locatie aan de Noordweg. Een dag bij de kampers.

DEN HAAG | "Het lijkt hier wel een gevangenis. Een hek op twee meter van mijn raam. Ben ik lekker mee."Het is de eerste dag van de ontruiming van het kamp. De vrouwen van het woonwagencentrum aan de Leyweg klitten bij elkaar, buiten, ondanks een ijskoude wind. Zij staan voor het hek dat in razend tempo wordt opgetrokken en hun kamp in drieën deelt."Ik werd gebeld door school", begint de een. "Wat er aan de hand was. De kinderen waren helemaal van streek. Wat wil je ook, met zo'n inval. Al die politie hier. Het leek wel oorlog.""En dat hek dan?", gaat de buurvrouw verder. "Waarom moet dat nou? De oude mensen op dit kamp hebben de oorlog meegemaakt. En dan dit. Ik vind het heel erg."Even na negenen stormt een grote politiemacht het woonwagencentrum aan de Leyweg binnen. De Mobiele Eenheid (ME) neemt haar posities in. Een aanhoudingseenheid staat paraat. De gemoederen lopen even hoog op. Maar Sani Kames, behalve voorzitter van de bewonersvereniging de leider van het kamp, stuurt zijn

mensen weg van het blauw. "We hebben niets aan heibel", legt Kames even later uit. "Dat geeft alleen maar een alibi om te meppen." Rustig blijft het, de rest van de ochtend. De in streng gelid staande ME'ers klonteren langzaam samen in groepjes. Een sigaret wordt opgestoken. Bewoners beginnen rond te kuieren en kinderen trappen, met wat ME'ers, tegen een bal. In zijn schuur achter de woonwagen schuift Kames de rotzooi aan kant. Een plastic tafel en stoelen worden neergezet. Zijn vrouw Griet, weer wat tot bedaren gekomen, komt met koffie en koekjes. Het vergaderhok, doopt Kames het optrekje. De een na de ander komt binnen. Wordt er nou wel of niet ontruimd?
Dan is er ineens actie. De Haagse wethouder Hilhorst is op het centrum. In het oude clubgebouw drommen tientallen mannen samen. Hun gezichten staan strak. Hilhorst zit, moederziel alleen, aan een oude tafel, sigaret in de hand. Tegenover hem advocaat Koning, namens de bewoners. Kames blijft staan en bewaart, met een enkel gebaar of een enkele blik, de orde. De jurist brengt zijn bezwaren: over de inval, over de gedwongen verhuizing, waarom de bewoners nog steeds van niets weten. De stadsbestuurder zegt te zullen overleggen. Uren later komt het definitieve oordeel: de actie wordt doorgezet. Een man met een plattegrond loopt het terrein op en inspecteert de woonwagens. Twee mannen, zwartleren jas, norse blik, lopen als een schaduw achter hem aan. "Bodyguards", weet bewoner Marco zeker. "Freefighters uit Amsterdam. Wat dat niet kost!" Het kamp is in drie delen verdeeld. Deze dag staat deel één nog op de rol, met vijf woonwagens. De zon staat al laag in het westen, als nog begonnen moet worden aan de verhuizing van de eerste woonwagen, van Wieteke Wolters. "Ik ben benieuwd hoe ze dat aanpakken. De caravan moet worden opgetakeld, waterpas gezet en aangesloten op water en gas. Dat lukt nooit voor acht uur. Dan moet de kleine naar bed. Ik weet nog niets. Maar ja, je bent machteloos. Ik wacht maar af."
Vandaag horen we een heel ander geluid in de Haagsche Courant. **"Deetman: veel politie nodig bij kamp Leyweg**"Juist de grootte van de groep zorgt ervoor dat de verhuizing niet escaleert. Dat zei hij tijdens de gemeenteraadsvergadering. Geweld moet zoveel mogelijk worden vermeden, vindt Deetman. "De driehoek (korpsbeheerder, korpschef en hoofdofficier van justitie red.) bepaalt de mankracht. Bij te weinig bestaat het risico dat het geweld vrij fors wordt"

Verwoest terras voor woonwagen, die later door de verhuizing door midden is gezaagd. Ook de aanbouw is er afgezaagd. De wagen is total loss verklaard.

Zaterdag 14 december 2002 Weer centrumwaarts met de auto gegaan. Steeds meer wagens zijn weggetakeld, maar op de nieuwe locatie is alles nog een puinhoop.

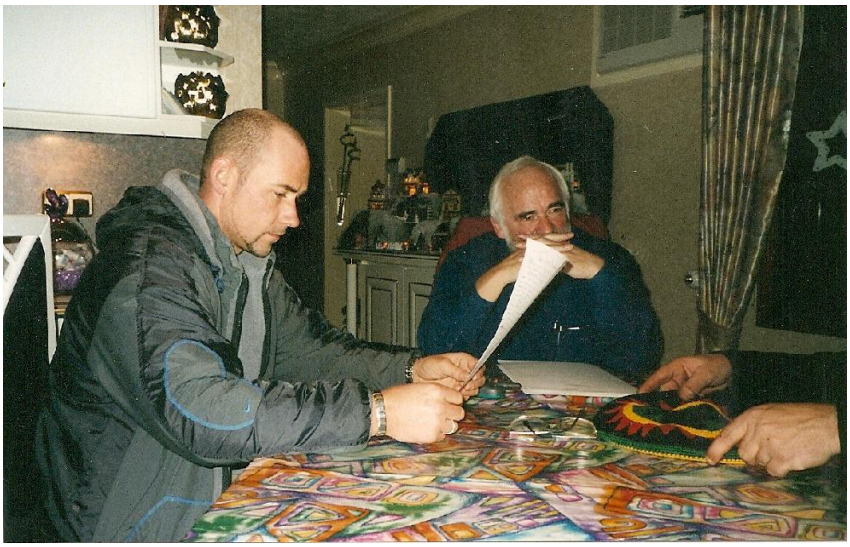

Juridisch adviseur Erik van der Maal (rechts) komt uit Baarn om advies te geven aan de Anthony Foulon

Ik bel mijn juridisch adviseur Erik van der Maal in Baarn voor bepaalde vragen over de procedure van uitzetting. Nauwelijks heb ik de telefoon neergelegd of hij belt terug en zegt naar het centrum te komen en ja hoor, enkele uren later staat hij voor de wagen van Anthony Foulon. Hij geeft vele goede adviezen. Ook in de toekomst wil hij hun juridisch advies blijven geven.
In de Haagsche Courant van 14 december 2002 zien we dat de toon die gisteren al werd gezet door Deetman nu stevig wordt doorgezet.

Weinig steun voor SP in strijd Leyweg, door Ellen den Hollander
DEN HAAG | De Haagse SP-raadsleden laten zich te veel meeslepen door hun emoties bij de verhuizing van de woonwagenbewoners aan de Leyweg. Veel gemeenteraadsleden hielden daarom donderdagavond hun mond stijf dicht tijdens het door de Socialistische Partij gewenste debat.
"We willen niet meezeuren met de SP", oordeelt A. Mulder van de VVD. Hij vindt het 'schandalig wat deze partij doet.' Raadslid I. Gyömörei loopt volgens hem 'rotzooi te schoppen' om niets. "Er wordt gewoon een raadsbesluit uitgevoerd van twee jaar geleden. De bewoners moesten weg en als ze dat gewoon hadden gedaan, dan was er niets aan de hand geweest." Mulder vindt dat de burgemeester en wethouder Hilhorst het goed doen. "We moeten ze nu niet voor de voeten gaan lopen. Als er excessen zijn, dan horen we dat toch wel." Ook D66 vond het al even onnodig om in discussie te gaan over de verhuizing. "Het is nog veel te vroeg", aldus fractievoorzitter R. van Lente. *)"De tactiek om met groot materiaal aan te komen is bedoeld om geweld te voorkomen." De PvdA zag er evenmin brood in om te debatteren over de politie-inzet. "Deze verhuizing is een logisch gevolg van een besluit dat de gemeenteraad al veel eerder heeft genomen", aldus T. van Nimwegen. De uitleg van burgemeester Deetman over de hoeveelheid mankracht vindt zij 'afdoende'. Medezwijger was CDA-fractievoorzitter A. Hartman. "De SP vist in troebel water", vindt hij. Hartman heeft zelf slechte ervaringen met de woonwagenbewoners: zo heeft hij de wethouder enkele keren gevraagd nogmaals met de bewoners aan tafel te gaan zitten. "Op voorwaarde dat zij niet naar de rechter zouden stappen. Wat bleek? Ze waren toch naar de rechter gegaan. Hartman was dus gepiepeld." Kwaad: "En wat doet de SP? Die vraagt een interpellatiedebat aan. Dat is niet netjes." Ze vraagt ook nog eens naar de bekende weg. "Iedereen kan bedenken waarom je foto's en video-opnamen maakt. Omdat je anders schadeclaims aan je broek krijgt."De redenering dat de woonwagenbewoners best zelf voor de verplaatsing hadden kunnen zorgen, is belachelijk in de ogen van Hartman. "Er is een bedrijf in Nederland dat dat kan. Dan kan de gemeente zeggen: 'Laat je wagen maar verplaatsen en stuur een rekening'. Of je kunt een deal sluiten met dat bedrijf om er dertig te verplaatsen. Dat laatste is

gebeurd."Verbazing over al dat zwijgen bestaat bij de ChristenUnie/SGP. "Opmerkelijk dat er geen reactie is gekomen van GroenLinks, D66 of CDA", vindt W. Pijl. "Ik vind de verhuizing met zoveel politie in schrille tegenstelling met een verhuizing op basis van vrijwilligheid." Het zijn heus niet allemaal lieverdjes, geeft Pijl toe. "Ik ben niet zo naïef om dat te denken. Er zijn ook mensen die geen lieverdjes zijn, die toch een mate van redelijkheid hebben. Machtsvertoon kan ook agressie oproepen. Het valt nog mee dat er geen waterkanon aan te pas is gekomen."
De SP was niet bereikbaar voor commentaar.
*) In dit verband is wel aardig om te vermelden, dat toen bewoners van de Leyweg drs van Lente telefonisch vroegen hoe hij dacht over gedwongen verhuizing, hij in april 1997 het volgende antwoord gaf: "Ik ben absoluut tegen gedwongen verhuizing". Niets is veranderlijker dan een mens. Zie hiervoor in de nieuwsbrief van de Vliegende Egel van maandag 21 april 1997.
Laat met Erik van der Maal naar Baarn teruggekeerd, net voordat het stevig begint te ijzelen.
Zondag 15 december 2002 Mijn vriend Bert de Haas komt me rond twaalf uur me vanuit Amsterdam ophalen op om mij naar het centrum te brengen. Daar aangekomen ziet het er nog naargeestiger uit. Het hele rijtje woonwagens waar Sani stond is totaal met de grond gelijk gemaakt. De resterende wagens krijgen nu een bevel van uitzetting niet voor 1 of 3 dagen maar voor 5 dagen, dat ze hun wagens weer mogen betreden. Het ziet er naar uit, dat ze nu alle bewoners uit het centrum willen verwijderen, omdat ze duidelijk in tijdnood zijn gekomen. Het miezert en is waterkoud. Gelukkig kunnen we nog opwarmen in de wagen van Anthony en Cella. Hun zoontje van 11 jaar kan nauwelijks slapen omdat pal naast zijn bed ME wagens hun motor blijven draaien voor de verwarming van de manschappen. De kinderen worden hier zwaar getraumatiseerd. Bert is zwaar onder de indruk wat hij allemaal ziet en hoort. We verlaten tegen 5 uur het centrum en keren weer huiswaarts.

Bert de Haas neemt een foto van mij in mijn ontredderde toestand

Maandag 16 december 2002 Leny Terpstra van het woonwagencentrum Egelshoek in Hilversum en Annie Offenberg van het centrum Trekvaartplein in Leiden opgehaald om hun de

gelegenheid te geven om de verschrikkingen van de gedwongen verhuizing met eigen ogen te aanschouwen. Ik bereid ze in de auto geestelijk voor op het ergste. Ze beloven me om na het bezoek te zeggen of ik het misschien te erg had voorgesteld. Zij zijn in hun gevecht met de overheid wel wat gewend en hebben vele ontruimingen meegemaakt.

Leny Terpstra (links) van de Egelshoek, Hilversum en Annie Offenberg (tweede van links) van Trekvaartplein, Leiden in gesprek met vrouwen, die van de Leyweg naar Noordweg door de gemeente Den Haag zijn gedeporteerd.

Ze zaten beide in het bestuur van het in januari 1994 opgeheven Landelijk Overlegorgaan Woonwagenvrouwen (LOWV).En ja, wat ik al had aan zien komen. Het hele centrum aan de Leyweg is met dranghekken afgezet en niemand mag het centrum meer op komen. We moeten dus noodgedwongen naar het nieuwe centrum aan de Noordweg. Daar staan groepjes bewoners bij elkaar in de kou, want ze mogen hun wagens nog niet in of hun wagens staan nog op het oude centrum. Er is slechts een wagen goed aangesloten! Leny en Annie kunnen nu met hun eigen ogen zien wat de gemeente Den Haag de bewoners heeft aangedaan. Er zou een verwarmde keet klaar gemaakt worden voor de bewoners om in te schuilen, maar als we er in komen is het steen koud en er zijn ook niet de broodjes en koffie die waren toegezegd. Na een paar uur te hebben staan blauwbekken vertrekken we rond vier uur. In de auto vraag ik aan Leny en Annie of ik het niet te erg heb voorgesteld. Hun antwoord is duidelijk: "Je hebt ons nog veel te weinig verteld, het is veel erger dan we hadden gedacht en hebben dit nooit voor mogelijk gehouden. Mensen zo maar van hun plekje te verwijderen. Ze hebben toch niets gedaan, ze hebben toch niets bezet. Zo'n gedwongen verhuizing heeft op die manier in Nederland nog nooit plaats gevonden. Gewoon beestachtig, misdadig, maar we hebben er eigenlijk geen woorden voor. Vooral het machteloze gevoel dat overheerst en ook dat niemand in Nederland weet wat hier gebeurd is".Gelukkig is Marc Konijn weer uit de hoge hoed getoverd en is de strenge Deetman lijn niet doorgezet. Hij beschrijft de situatie op het nieuwe centrum. Artikel uit Haagsche Courant van 16-12-2002

Veel fouten bij verhuizen woonwagens door Marc Konijn

DEN HAAG | Bij de verplaatsing van het woonwagencentrum aan de Leyweg naar de nieuwe locatie aan de Noordweg gaat veel mis.Van de vijftien woonwagens die sinds woensdag zijn ontruimd, zijn er nog maar twee aangesloten op gas, water en elektriciteit. Veel bewoners kunnen daardoor al dagen hun eigen woonwagen niet in. Dat blijkt uit een rondgang over het nieuwe kamp aan de Noordweg. De gemeente had met de bewoners de afspraak dat de verhuizing van een woonwagen niet langer zou duren dan een etmaal. Dat is de tijd die nodig was om de inboedel in te laten pakken door een verhuisbedrijf, de caravan te verplaatsen naar de nieuwe locatie en die aan te sluiten op de nutsvoorzieningen. In de praktijk blijkt dat echter veel langer te duren. De eerste bewoners die woensdag hun woonwagen uit zijn gezet, zijn zaterdag pas aangesloten op gas, water en elektriciteit. De bijbehorende schuurtjes, met douche en warm

water, zijn nog steeds niet gereed. Veel gezinnen zitten daardoor al dagen zonder eigen woning. Zij slapen bij familie of in een hotel in Zoetermeer dat de gemeente Den Haag heeft gereserveerd. De overplaatsing loopt volgens de bewoners ook vertraging op doordat verhuizers een woonwagen nogal eens verkeerd binnen het bestemde vak plaatsen. Ook wordt een woonwagen soms meerdere malen in een verkeerd vak gezet. Eén caravan zou al drie keer zijn verplaatst en uiteindelijk toch nog op de verkeerde plek staan.Een sociale opvang ontbreekt in het geheel. De twee keten naast het nieuwe woonwagencentrum waarin koffie en broodjes konden worden genuttigd, zijn nog steeds niet ingericht. De bewoners zijn niet te spreken over de manier waarop de gemeente de ontruiming uitvoert. Zij klagen vooral over de slechte communicatie van de gemeente. Vragen omtrent de verhuizing van hun woonwagens zouden niet of nauwelijks worden beantwoord. Voor iedere bewoner is het een verrassing wanneer de ambtenaar komt die onder begeleiding van een politieteam het bevel geeft tot het verlaten van de woonwagen. De bewoners noemen de ontruiming 'traumatisch' en 'mensonterend'.Een aantal standplaatsen aan de Noordweg is volgens de bewoners te klein. Er zijn woonwagens die groter zijn dan de standplaats en daardoor zou de brandveiligheid niet zijn gewaarborgd. De afstand tussen de schuurtjes en de woonwagens is te kort, evenals de afstand tussen de woonwagens zelf. De standplaatsen zijn ongeveer 7 bij 15 meter. Bewoners hadden bij de gemeente al eerder aangegeven dat ze sommige plekken te klein vinden. De gemeente Den Haag was vanmorgen niet bereikbaar voor commentaar.

Dinsdag 17 december 2002. Ik vertrek per trein naar Den Haag om gebruik te maken van het wekelijkse spreekuur van de burgemeester van Den Haag elke dinsdag van 9.30 -10.30 uur. Ik heb mijn beste pak aan gedaan, een hagelwit hemd met zwarte das en mijn ridderorde in de Oranje Nassau. Als leesmateriaal neem ik een bijbel mee. Ik mis net een trein in Amersfoort en kom maar net op tijd 10.15 uur in het gemeentehuis. Het duurt nog tot kwart voor elf, totdat ik word opgevangen door de heer Chris Mos. Hij leidt mij naar een klein spreekkamertje nummer 15 op de eerste verdieping. Hij neemt het spreekuur namens de burgemeester waar. Hij geeft me zijn visitekaartje, waarop staat dat hij de bestuursadviseur van de burgemeester is. Ik vertel hem het doel van mijn komst. Ik zou van de burgemeester willen weten, waarom hij zijn uitzettingsbeleid heeft gewijzigd, eerst was het 1 dag, daarna 3 dagen en vervolgens 5 dagen, dat de mensen niet in hun wagens mogen komen. Ik wil dit persoonlijk aan de burgemeester vragen. De heer Mos zegt dat dit onmogelijk is. Dan blijf ik hier zitten net zolang ik de burgemeester persoonlijk kan spreken. De heer Mos zegt vervolgens "Dan kunt u wachten tot Sint Juttemis". Mijn antwoord is duidelijk voor hem: "Dan blijf ik tot Sint Juttemis hier zitten". Hij heeft me toen driemaal dringend verzocht om het pand te verlaten. Aangezien ik geen aanstalten maak, roept hij een beveiligingsambtenaar die mij eveneens driemaal verzoekt om het pand te verlaten.

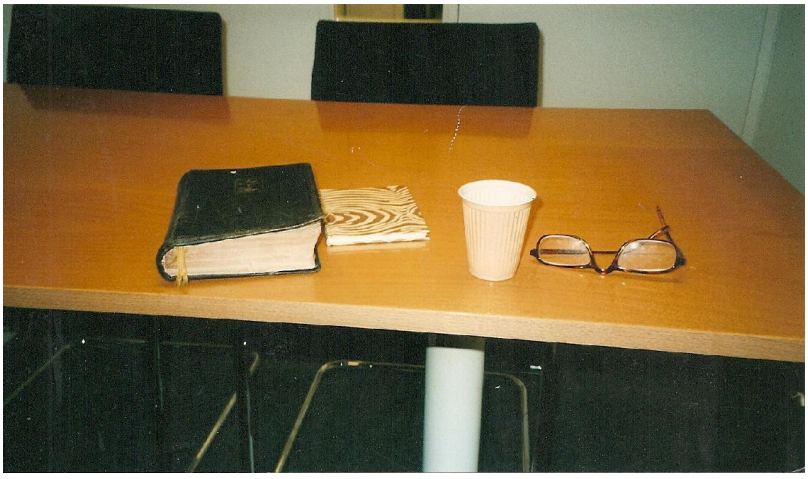

In een kamer van het stadhuis van Den Haag, waar ik wacht op mijn arrestatie. De bijbel mag ik meenemen in de cel

Daarna verschijnen twee agenten Ester van Aalst en Bart Leget. Zij sommeren mij driemaal het pand te verlaten, na mijn weigering zegt Bart: "U bent aangehouden. Ik wil niet opstaan, zodat ze me met stoel en al eruit moeten dragen. Maar buiten de deur laat ik mij gewillig meenemen om hun niet voor joker te zetten in de grote hal. Met de politieauto gaan we naar het bureau aan de Jan Hendrik straat. Daar word ik voorgeleid voor de hulpofficier van Justitie, de heer Ronald Kruyswijk. Hij deelt me mede, dat ik ben aangehouden voor het misdrijf omschreven in artikel 139 Wetboek van Strafrecht (lokaalvredebreuk). Na te zijn ontdaan van broekriem, sleutels etc. en te zijn gefouilleerd op eventuele wapens of granaten ga ik de cel in. Ik mag mijn Bijbel en bril behouden, zodat ik een paar uurtjes rustig heb kunnen lezen van het verhaal, hoe Jozef als slaaf wordt verkocht door zijn broers. De cel deur gaat open en een vrouw in spijkerbroek en lange trui komt binnen. Ik vraag haar of ze een advocaat is. "Nee, ik kom U verhoren, ik ben de rechercheur". Ik vraag haar naam. Ze antwoordt: "Ik heet Adriana Jeen"
Boven gekomen in de kamer van de rechercheur, haalt brigadier Kamphorst nog een bekertje koffie voor mij. Op de tafel van de rechercheur blijkt een aangifte van de gemeente te liggen, zodat mijn actie niet voor niets is. Zonder aangifte sta je zo maar weer op straat met lege handen. Mijn doel is duidelijk, ik wil een proces om in de rol van verdachte verschillende overheidspersonen, zoals de burgemeester van Den Haag Deetman als getuige te horen en hun te vragen waarom ze zoveel geweld hebben gebruikt om 30 wagens te verplaatsen. Ik heb dan ook de mogelijkheid uit te leggen hoe het gekomen is dat de woonwagenbewoners steeds in zo'n kwaad daglicht worden geplaatst tot op de dag van vandaag. Kortom een goed platform om de misdadigheid van de gedwongen verhuizing aan de kaak te stellen. Na mijn verhoor word ik weer in de cel gestopt. Na een kwartier of zo, word mij medegedeeld, dat ik weer op vrije voeten mag gaan. Rond half vijf sta ik op straat in afwachting van Sani, die mij komt ophalen.

Sani Kames neemt een foto op het moment dat ik wordt vrijgelaten uit het politiebureau in De Haag

Hij is bijzonder blij, dat het mij gelukt is om een voet binnen de justitiële muur te zetten. Hij heeft me toen rond zes uur op de trein naar Baarn gezet. Thuis gekomen heb ik de heer Mos nog gebeld. Hij had mij namelijk in het gemeentehuis voor mijn arrestatie voorgesteld om samen met hem een kopje koffie in de hal van het gemeentehuis te drinken. Ik vertel hem, dat het te laat is geworden. Ik bedank hem voor de goede zorgen. Hij heeft het een inspirerend gesprek gevonden en was eigenlijk een beetje jaloers op mij. Hij had de burgemeester nog gesproken en hem van mijn komst verteld. De burgemeester zou graag met mij een gesprek willen hebben, maar dan wel voor een afspraak ergens in januari. Hij is bijzonder blij, dat het mij gelukt is om een voet binnen

de justitiële muur te zetten. Hij heeft me toen rond zes uur op de trein naar Baarn gezet. Thuis gekomen heb ik de heer Mos nog gebeld. Hij had mij namelijk in het gemeentehuis voor mijn arrestatie voorgesteld om samen met hem een kopje koffie in de hal van het gemeentehuis te drinken. Ik vertel hem, dat het te laat is geworden. Ik bedank hem voor de goede zorgen. Hij heeft het een inspirerend gesprek gevonden en was eigenlijk een beetje jaloers op mij. Hij had de burgemeester nog gesproken en hem van mijn komst verteld. De burgemeester zou graag met mij een gesprek willen hebben, maar dan wel voor een afspraak ergens in januari. Ik zeg hem dat het mij geen goed idee lijkt, want het is volgens mij dubbel op, want we spreken elkaar toch al in de rechtzaal wanneer ik hem als getuige zal oproepen in het komende proces.
Dat is me een dagje wel, en in zekere mate voldaan door het bereikte resultaat val ik in een diepe slaap.
Woensdag 18 december 2002 Geen nader nieuws van het centrum. Ik heb de heer Bouman, Hoofdofficier van justitie van Den Haag schriftelijk gevraagd of hij me zal vervolgen voor het door mij gepleegde misdrijf. Om kwart over vijf 's-middags belt Sani mij en is behoorlijk emotioneel en zegt dat hij toch iets gaat ondernemen door overheidspersonen te benaderen. Ik raad hem aan om rustig in zijn wagen samen met zijn vrouw om alles weer op orde te krijgen We hebben immers ons gezamenlijke doel bereikt, om in een proces de misdaden van de gemeente De Haag aan de schandpaal te nagelen. Uit de Haagsche Courant blijkt, dat wethouder Hilhorst schijnbaar van mening is veranderd . Hij heeft immers op 10 december gepleit voor een vrijwillige verhuizing. Nu danst hij weer naar de pijpen van Deetman.

Artikel uit Haagsche Courant van 18-12-2002 Hilhorst: Kampers voeren schijngevecht
DEN HAAG | De klachten die de woonwagenbewoners aan de Leyweg hebben over de verhuizing, vallen onder de noemer 'gepasseerd station'. De misstanden vallen volgens verantwoordelijk wethouder Hilhorst (PvdA, wonen) erg mee. "Het zijn schijngevechten die worden gevoerd."Zo verwijst Hilhorst het verhaal over de slechte brandveiligheid van het nieuwe kamp aan de Noordweg naar het rijk der fabelen. "Het kamp is wel brandveilig. Dat is uit en te na getest in de zomer." Een andere klacht van de woonwagenbewoners gaat over de grootte van de standplaatsen. Ook die klacht is ongegrond. "Ze zijn echt groot genoeg", aldus Hilhorst. "De berichtgeving over verkeerd geplaatste wagens is niet juist. Er is vorige week donderdag een verhuisschema opgesteld en daar houden we ons aan."Het verzet moet volgens de wethouder de werkelijke strijd van de woonwagenbewoners verhullen. Het gaat namelijk helemaal niet om de zaken waarover de bewoners nu spreken, zegt Hilhorst, maar om de ondernemingen die zij nu op het kamp hebben. "Die activiteiten kunnen de bewoners op het nieuwe kamp niet voortzetten." Om welke soort bedrijvigheid het gaat, wil hij niet zeggen.
De verplaatsing van de dertig wagens is afgelopen woensdag begonnen en moet voor kerstmis klaar zijn. Uiteindelijk zullen er wel enkele echte klachten overblijven, verwacht de wethouder. "Dan gaat het om zaken als een deur die naar links opengaat en tegen de schuur aankomt. Dat soort dingen.".Twee woonwagens aan de Noordweg zijn inmiddels compleet opgeleverd. Dit betekent dat de bewoners de sleutel hebben ontvangen en aangesloten zijn op gas, water en elektra. Acht wagens staan inmiddels op de Noordweg en zijn gereed om aangesloten te worden op gas, water en elektra. Zodra de verhuur- en verbruikerscontracten zijn getekend, kunnen ook deze wagens worden aangesloten. Nog tien woonwagens staan inmiddels op de Noordweg en worden nu gereed gemaakt voor gebruik. Het college van B en W acht de inzet van politie noodzakelijk. "Om de veiligheid van alle betrokkenen gedurende het proces te kunnen blijven garanderen."

Donderdag 19 december 2002 Gelukkig belt Sani mij op en zegt dat ik me niet ongerust over hem moet maken. Dat was een pak van mijn hart. Het heeft mij zelfs zo emotioneel te pakken dat ik me zo goed kan voorstellen, dat het opeens allemaal een beetje te veel is. Sani heeft immers 6 jaar lang het voortouw genomen en als rots in de branding te staan, geen zee was hem te hoog

en nu alles zo tragisch en dramatisch is verlopen is dit een bittere pil voor hem. Maar hij mag werkelijk trots zijn dat het hem gelukt is om geweld van de bewoners tegen de misdadige deportatie te voorkomen en daarmee de gemeente Den Haag op het verkeerde been heeft gezet en dat zij in de toekomst grote moeite zullen hebben om hun overmatige toegepaste geweld te rechtvaardigen.
Vrijdag 20 december 2002 De klus is geklaard de laatste wagen is van het centrum aan de Leyweg verwijderd en neergezet op de nieuwe locatie. Vraag echter niet hoe de nieuwe locatie er uit ziet. Veel schade aan de wagens, lekkage van gas en water. Iedere bewoner van de Noordweg moet een pasje hebben anders komt hij het kamp niet op. Waar doet me dit aan denken? Nog steeds zijn weinig wagens aangesloten. Ja, de burgemeester kan trots zeggen dat alles is **volbracht.**
De Haagsche Courant geeft wel een heel cynische kop boven een klein artikeltje **"Nieuw woonwagenkamp is gevuld".**
De laatste en tevens grootste woning van het voormalige woonwagencentrum aan de Haagse Leyweg arriveert op de nieuwe bestemming aan de Noordweg. De gedwongen verhuizing van in totaal dertig woonwagens is gisteren voltooid. Met een kleuren foto van een woonwagen op een mammoetwagen!

"Het is volbracht"

De laatste woonwagen wordt overgebracht van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat

Hiermee kom ik aan het einde van het opschrijven van mijn persoonlijke zeer emotionele ervaringen van de gedwongen deportatie van de bewoners van de Leyweg, de mensen die mij zo dierbaar zijn. Als jullie ex-adviseur ben ik trots op jullie, dat jullie ondanks al het geweld en terreur van de overheid jullie niet hebben je laten verleiden om je gewelddadig te verzetten. Dit

had immers de overheid een wapen in handen gegeven om hun misdadige ingrijpen te rechtvaardigen. Ondanks alle vernederingen hebben jullie je waardig gedragen. Het menselijke leed, dat de overheid jullie heeft aangebracht, zal nog heel lang doorklinken. Als schrale troost mogen jullie er verzekerd van zijn, dat jullie een voorbeeld zijn geweest voor vele mensen in Nederland.
Ik wens jullie alle kracht en sterkte toe om dit leed, dat jullie is aangedaan te verwerken. Jullie kunnen er ook verzekerd van zijn dat ik van jullie veel geleerd heb, vooral de wijze waarop jullie leven. Wat een verschil met het leven van de burgermaatschappij**.**
Ik eindig met een gedicht van Henriëtte Roland Holst, die de dank aan de ex-bewoners van de Leyweg het beste weergeeft:

" IK TREUR NIET DAT MIJN ONGESCHOEIDE VOETEN HET STENIG PAD BETRADEN VAN DE DAAD
IK WON ER HET RECHT, WIE DADEN DOEN TE GROETEN MET DE ZUIVERE NAAM VAN KAMERAAD"

Tom de Booij, ex-adviseur van de Vereniging Leywegbewoners

Baarn, 31 december 2002

De stille getuigenis van de aanwezigheid van de ME op de Leyweg na de ontruiming

Deel 1 Nasleep van de ontruiming Leyweg. Deel 1. Van 12 december 2002 tot eind december 2002
12 december 2002:. In tweede plaats gaat het echter om verzoeken en eisen aan de gemeente in verband met de vergoedingen en dergelijke. Wij hebben ondanks Interpellatie over verhuizing woonwagencentrum aan de Leyweg. We citeren uit de notulen gemeenteraad Den Haag:
Ingrid Gyömörei (SP): De bewoners hebben via hun advocaat schriftelijk bevestigd, dat zij vrijwillig wensten te verhuizen Dit was reeds tweemaal eerder door de advocaat op schrift bevestigd. Inmiddels is duidelijk geworden, dat de betrokken en verantwoordelijke ambtenaar deze brief nooit heeft laten zien aan de wethouder.(…) Tot mijn afgrijzen bevindt zich sinds die woensdagochtend half negen een bataljon ME'ers van volgens de krant 80 man en volgens mij

minstens 140 in het kamp. Tevens aanwezig 6 koppels hondenbrigade. Volgens eigen zeggen liet men slechts de honden ter plekke uit. (…) Gedegen onderzoek door raadsleden is onmogelijk gemaakt. Het lijkt wel Kafka aan de Leyweg.(…) Terugkijkend op de laatste pakweg vier en negentig uur, is bij mijn fractie de indruk gerezen, dat door de gemeente alles in het werk is gesteld om deze vrijwillige verhuizing te laten uitlopen op een gewelddadige confrontatie. Dat de kwestie niet volledig uit de hand is gelopen, is met name te danken aan de beheersing van de bewoners.Nu wat de Wethouder Hilhorst te zeggen heeft over het karakter van de verhuizing: Wethouder Hilhorst (PvdA). Over de vrijwilligheid kan een misverstand zijn ontstaan. Na ommekomst van de uitspraak van de rechtbank zijn wij in gesprek gebleven met de advocaat en vertegenwoordigers van de bewoners over het vervolg. Het was onze stelling dat er op relatief korte termijn moest worden verhuisd. Zo'n verhuizing is een enorme operatie (...). Tegelijkertijd zijn wij in dedagen en weken volgend op de uitspraak van de rechtbank het gesprek blijven aangaan over vrijwilligheid of medewerking aan de verhuizing. Men wist al een tijd dat, gegeven de wijze waarop de verhuizing zou worden georganiseerd onder verantwoordelijkheid en op kosten van de gemeente, het ging om medewerking aan die verhuizing. Dat maakt veel uit voor de betrokkenen. Dat is bedoeld met de afspraken, die ook in laatste instantie van beide kanten zijn bevestigd, over vrijwilligheid. Het ging over het verlenen van medewerking aan de eenmaal op gang gebrachte verhuizing in de periode tussen 11 en 20 december.In tweede termijn komt Wethouder Hilhorst nog eens terug op de basis van vrijwilligheid. Wethouder Hilhorst. De brief van de heer Koning dd 28 november (red. advocaat van de bewoners) hebben wij wel degelijk in de beschouwing betrokken, daarin worden twee dingen verwoord. In de eerste plaats is men naar aanleiding van de uitspraak van de rechter bereid om vrijwillig te verhuizen, dat bericht, laten weten dat wat ons betreft de verhuizing tussen 11 en 20 december moest plaatsvinden. Dat wist men ook. De gegevens zijn verzameld omdat wij verantwoordelijk zijn voor eventuele schade. Om misverstanden en erger te voorkomen moet de situatie na de verhuizing goed geïnventariseerd worden. De heer De Jager (PPS): Om vlak voor de feestdagen in de vrieskou - het was gisteravond ongeveer min tien - zoiets te presteren getuigt van absolute gevoelloosheid en weinig tactisch inzicht.De heer Pijl (ChristenUnie-SGP): In de Haagsche courant van dinsdag stond dat de laatste bewoners bereid waren om op basis van vrijwilligheid te verhuizen, datgene wat er nu gebeurd is, staat daarmee in heel schrille tegenstelling.De heer Wijsmuller (HSP) Wat zich op dit moment aan de Leyweg afspeelt, is een gitzwarte bladzijde in de geschiedenis van de gemeente Den Haag.In de vergadering wordt de brief van De Booij wordt voor kennisgeving aangenomen. (Red. Dit is de bewuste brief, die De Booij namens de bewoners aan de B. en W. van Den Haag heeft gestuurd, waarin ze op 11 december 2002 mededeelden, dat ze vrijwillig willen verhuizen. Zoals we later zullen zien, zegt de burgemeester Deetman, dat hij deze brief nooit heeft ontvangen. Wel heeft hij, een afschrift van deze brief onder ogen gehad, als voorzitter van de Gemeenteraad. (Maar ja, dat zijn klaarblijkelijk andere ogen?).27 december 2002: Burgemeester Deetman: De bewoners moeten een verbruikerscontract met energiebedrijf Eneco ondertekenen. Gebeurt dat niet op korte termijn, dan worden ze weer afgesloten, desnoods met hulp van de politie

Dinsdag 31 december 2002 stuurde ik aan verschillende mensen over de ontruiming van de Kleiweg op 11 december 2002

Lieve mensen, Ik stuur jullie een rapport van mijn afgrijselijke bevindingen van de afgelopen weken. De inhoud spreekt voor zich zelf. Ik kan me niet indenken zoiets *in* mijn leven te hebben meegemaakt. Desondanks wens ik jullie toch een goed 2003. Tom de Booij

De Uranische Vijfster Nieuwsbrieven nummer 9 t/m 19: zie deel 12

Dagboek 2003
Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's
Woensdag 1 januari kreeg ik dit bericht van Thomas de Groot, oud student en medewerker aan mijn egoproject in 1969
Ook een goed 2003, Tom, voor jouw en je familie; en voor al diegene die door de maatschappelijke molens worden vermaalt. Je verslag spreekt boekdelen. Wie dacht in een tolerante maatschappij te leven komt bedrogen uit. Er bestaat trouwens geen tolerante maatschappij, en heeft ook nooit bestaan volgens mij, in ieder geval sinds mensen in steden zijn gaan wonen. Outsiders zijn en blijven daarom altijd outsiders helaas, ondanks de hypocriete roep om multiculturele samenlevingen en andere blah blah. Maar dat doet niets af aan de schrijnende toestanden die je beschrijft. Ik ben er niet geruster op geworden met de opkomst van de LPF- en LN-maffias van zogenaamde verontruste burgers. Waar zijn de socialisten gebleven? Thomas
Donderdag 2 januari Brief aan Thomas de Groot:
Lieve Thomas, toen ik thuis kwam vanavond van het kamp waar over ik geschreven heb, dacht wie reageert er op mijn schreeuwend bericht, wie was de enige: de egoïst van Corsica, toen hebben we al gezien met Haak, die we vroegen om hulp. Die komt nooit want Haak hebben wij zelf uit armoede zelf geschapen, maar ik heb wel iets ontmoet bij mij reizigers dat is liefde voor elkaar, en jij als ongelovige Thomas als je naam aanduid weet wat ik bedoel, daarvoor zijn we geoloog in hart en nieren, namelijk dat de mossels hebben zich niet gespecialiseerd zei Brouwer en daarom leven ze nog, wij gaan te gronde omdat we ons niet aan de veranderende PT verhoudingen hebben kunnen aanpassen. Niks aan te hand. Leve de geologie die ons leerde dat ... alles vergankelijk is. Dank Thomas voor je reactie. Vriend slaap wel ,Tom de andere gelovige in HAAK
Donderdag 2 januari Antwoord van Thomas de Groot
Ja Tom, ik kan mij wel iets voorstellen bij je schreeuw. Maar je weet hoe het is sinds de oudheid: de schreeuwende in de woestijn; de bekende filosoof op zoek naar mensen, met zijn lantaarn. De 'mens' is een vreemd dier: de intelligentie die wij ontwikkeld hebben om *te* overleven op de Afrikaanse savannes, is al snel aangewend om te overheersen. Volgens mij uit angst. Wij zijn nog steeds bang voor het nachtelijke gebrul van de leeuwen het gelach van de hyena's, daarom hebben we alles maar uitgeroeid (of zijn we er hard mee bezig) om ons heen, om dat maar niet te hoeven horen. Gelukkig weten wij, als geoloog, dat wij als soort slecht, een korte tijd op aarde zullen vertoeven. Bij ons verdwijnen zal wel weer wat nieuws ontstaan, daar ben ik zeker van, vanaf een grens die net zo belangrijk zal zijn *als* het Perm-Trias of het Krijt-Tertiair. En dat is bemoedigend. Met onze ondergang scheppen wij de condities voor geheel nieuw leven. Ik hoop dat intelligentie achterwege blijft. .. Blijft de ellende van alle dag, natuurlijk. Haak ... Ik moet regelmatig aan hem denken, inderdaad, als de onzichtbare reiziger die onze treden volgde, beladen met zijn koffers vol ellende. Een enkele keer noem ik hem terloops in een conversatie: geen mens die weet wat ik bedoel, maar ik heb de voldoening om een lange traditie voort te zetten. Haak leeft, en dat zal wel zo blijven. Alle beetjes helpen. Kracht, wijsheid, zegen toegewenst! (we vinden het in onszelf uiteindelijk ...) Thomas
Voor mijn bevindingen na de ontruiming van de Leyweg zie aan het eind van dit dagboek Hoofdstuk 1
Donderdag 16 januari Brief van F.E.R Rhodius directeur van het kabinet van de Koningin

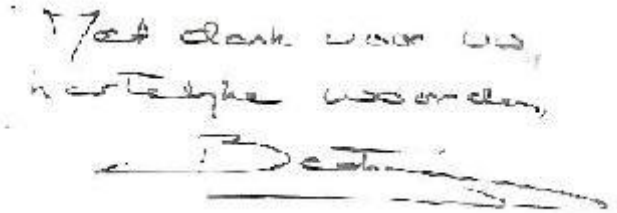

Geachte Heer de Booij, Hare Majesteit de Koningin heeft mij verzocht U te danken voor Uw brief van 8 januari jl. waarvan zij met belangstelling heeft kennisgenomen. Een kaart van de Koningin sluit ik hierbij **in.** De aan mij gerichte brieven van 23 en 31 december jl. heb ik in goede orde ontvangen. Met de meeste hoogachting F.E.R. Rhodius

Zondag 12 januari- 27 januari Vakantie met Adrienne naar Cannes en Lorgues

Lorgues. Voor het huis van Mauk en Carole met zijn schoonfamilie Herman en Mary Cats

Uitzicht van de flat in Cannes met komend onweer

Het is goed toeven in Cannes, na alle verschrikkingen van december 2002

Uit geschreven dagboek 2003
2003 begint met drie lege bladzijden in mijn dagboek In linker hoek van eerste blad zijde: 1-1-2003 G.S. CH2COOH met mijn paraaf en een grote streep er door

Dinsdag 28 januari Nieuwe bladzijde voor mijn leven. Elke dag bijschrijven. Moeilijke tijd gehad. Bij mijn direct familie kinderen, vrouw is het te moeilijk om voor de ramp van de Leyweg te spreken. Moet het helemaal alleen doen. Met Sani goed contact na terugkomst uit Nice. Projecten:
1) waarom zijn de woonwagenbewoners (zie reizigers) de meest vervolge, veroordeelde en vergeten groep autochtone Nederlanders. Hun geschiedenis in de laatste 150 jaar. 2) herziening website Egoproject.nl 3 Nieuwsbrief nr 19
Woensdag 29 januari Stukje geschreven over Leyweg voor het Wiel. (zie voor tekst hoofdstuk 2 aan het eind van het dagboek). Voel me nu nog erg beroerd. Lief gesprek gehad met Elsa en Jos. Moet me niet opsluiten. Het doet allemaal wel veel heel veel pijn.

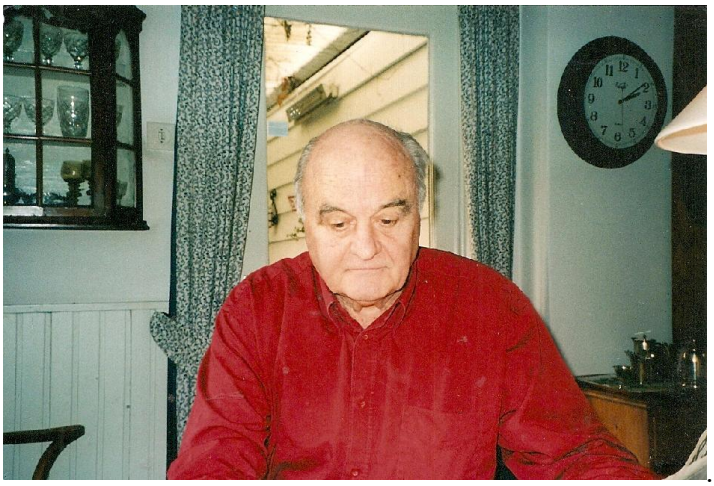

Hoe ik me voel: heel beroerd

Donderdag 30 januari Heel lief warm en hartverwarmend gesprek gehad met Netty. Duidelijk nieuwe lijn uitgezet het accepteren van mijn transformatie van de spreker naar de zwijger. Het zal een moeilijk pijnvol proces worden. Dank zij de astrologie kom ik een heel eind,. Nu even duidelijk maken waarmee ik weer moet beginnen. Voorbereid op Egypte over een week gaan we weer weg.
Vrijdag 31 januari Warm gesprek,met Jolanda. Vandaag komt mijn zwager Huib die me verder zal kunnen helpen.. Maar toch moet ik je het zelf doen. Je eigen 'inner child' vinden zoals Jos het zo goed zegt. Bij logopediste geweest. Zag verband in mijn stem afname en de gebeurtenissen van december, maar ook mijn techniek moet niet vanuit het strottenhoofd maar komen vanuit de buik.
Zaterdag 1 februari. Onthullend gesprek gehad met Huib. Eerst 2 uur hem alles verteld over mijn ellende, vervolgens heeft hij 3 uur lang een boekje opengedaan over mijn familie. Over Adrienne alleen maar goede dingen. Nu weer aan de slag. Raket Columbia verbrand met 7 astronauten.
Zondag 2 februari Met Maria nog gehad over probleem met Elsbeth. Ik sta er tussen in om Elsbeth manier van denken door te geven.
M**aandag 3 februari.** Peter Houtman had goed vergelijking. Kapitein sust ruzie tussen 1e officier en bootsman door hen tegelijkertijd een hand te geven en daarbij te zeggen: door mij zijn jullie verbonden, Bij Leny Terpstra, geweest erg depressief en erg verdrietig over het feit dat naast haar nieuwe plek op het kamp een gestoord jongetje komt. Erg vermoeiend toen ik dat tegen Adrienne zei, antwoordde ze: Nu weet je hoe vermoeiend het is om met een depressieve man te

leven. Nu goed voorbereiden Egypte.
Dinsdag 4 februari. Goed opgeschoten met Egypte.
Woensdag 5 februari. Vandaag naar Elsbeth in verpleeghuis, het gaat haar goed. 1 uur met Sani gesproken zeer emotioneel
Donderdag 6 februari - Donderdag 13 februari. Vakantie Egypte
Uit het dagboek van Adrienne
Donderdag 6 februari Met vliegtuig direct van Schiphol naar Luxor Hotel Nieuw winterpaleis

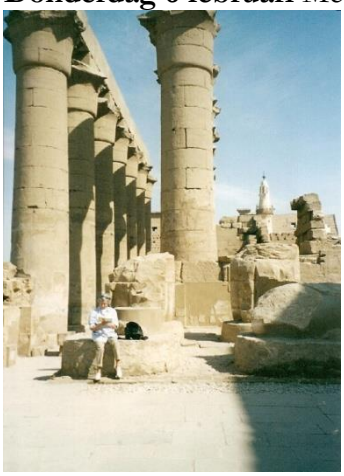
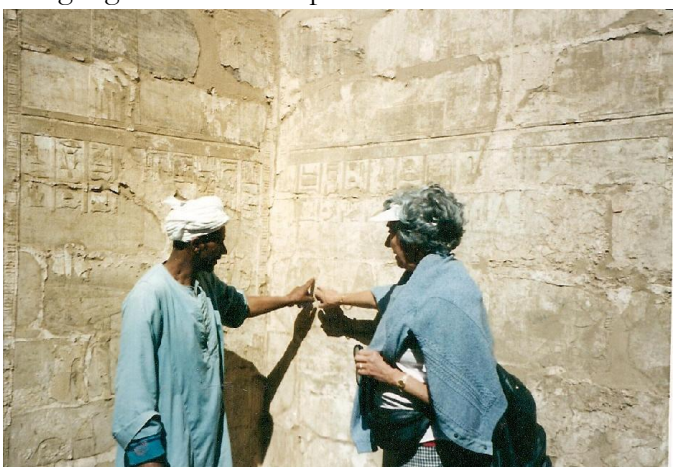

Tempel bij Luxor

Vrijdag 7 februari. Gelopen naar Luxor tempel, vlak bij. Zeer imposant. In hotel heerlijk zwembad met ligbedden. 20 graden
Zaterdag 8 februari. 10 uur opgehaald door taxi, over de brug naar Valley of the Kings. 3 graftombes bezocht

Vallei van de koningen aan de westoever van de Nijl tegenover Luxor

Links: ingang Hathor tempel. Rechts: afscheid van de kapitein

Zondag 9 februari Met calèche naar Karnak doden tempel Ramses II
Maandag 10 februari. Met pont naar naar Westoever aan de Nijl, in restaurant gegeten oude stijl
Dinsdag 11 februari. Met boot naar Dendera, bewolkt . Naar Hathor tempel. In totaal 7 uur op de boot
Woensdag 12 februari. Weer bezoek Luxor tempel
Donderdag 13 februari. Via Hughada aan de Rode Zee naar Nederland

Vervolg eigen dagboek:
Vrijdag 14 februari. Na heerlijke dagen 7 dagen met Adrienne in Egypte. Heel warm en gezellig veel gezien, goed geluisterd naar de impulsen van mijn ziel. Ik hoef niets meer. Bij terugkomst ook duidelijk invulling gegeven door Apeldoorn en de woonwagens op een laag pitje te zetten. Ik heb genoeg voor hem gedaan even niet, even helemaal weg. Nu maar naar de esoterische kant, wat tussen de noten ligt.1 uur gewonden Overal de tijd voor nemen, Niet laten opjagen 7e en 10e huis..
Zaterdag 15 februari. Goede gesprekken met Leny en Sani. Rust moet terugkeren in mij zelf. Luister naar je zelf en ga niet overhaast te werk. Laat Uranus nu even in een ander vaarwater zijn kracht uitoefenen. Begin nu met piano Russisch en nr 19 over Egypte.
Zondag 16 februari. Gezellig met Paul, Mariette en Sascha. Alleen over kamp wordt niet gesproken. Krantenknipsel over Apeldoornse Vliegende Egel (zie hoofdstuk 3 aan het eind van het dagboek over behoud woonwagencentrum de Haere in Apeldoorn). Ben benieuwd hoe het afloopt. Kom moeilijk opgang met Egypte nr 19.
Maandag 17 februari. Bij Bert gegeten. Hij mist iets bij mij. Ik zag er grauw uit zei hij. Sokolov geweldige pianist, daarna met Bert naar Willink. Goed gesprek met schrijver A. Th van der Heijden, zelfde golflengte.
Dinsdag 18 februari Gisteravond 1 uur telefoon met Sani.
Vrijdag 21 februari. Moeilijke dag achter de rug. Zweef in de lucht Weet geen richting,. Met astrologie bezig om houvast te krijgen..
Zondag 2 maart Uranus transit Mars in 12 Saturnus op IC. Nieuw begin nieuw pennetje. Dobberend in een mui, laat me maar naar de grote zee gaan. Goede gesprekken gehad met Netty, Alida en vooral niet te vergeten Sani. Gisteren website reiziger, dat lucht ook op. Nu met Astrologie doorgaan.
Zaterdag 8 maart. Heel diep zak ik weg in mij zelf. Maar ik kom weer vernieuwd naar boven. Rust, Rust, Rust in je zelf.
Zaterdag 22 maart - Woensdag 26 maart Opio. Met Heren 2 golfvriendjes naar Club Mediterrane in Opio. Nuttige training. Begin oorlog in Irak
Daarna twee pagina's blanco, met twee uitroeptekens en erbij gespreven het woord duister
Zaterdag 3 mei Moeilijke tijd gehad. 11 december trilt nog na. Een vlekje (kanker?) op stembanden. 22 mei wordt ik geopereerd. Met werk ook moeilijkheden,weet niet precies welke richting> Kortom geen zin gehad om alles aan het dagboek toe te vertrouwen. Probeer de draad weer op te pakken Te beginnen met de grondbeginselen van de astrologie.
Vrijdag 23 mei. Net terug van operatie stembanden. Goed gelukt. Ik kan weer spreken. De laatste tijd was de heesheid steeds toegenomen, waardoor ik steeds minder productief was. Of het kanker is wordt nader onderzocht. Over 10 dagen hoor ik of er kanker in de cellen zit. Ik zie dat het leven weer goed is. Adrienne was heel lief voor me. Wat een schat. Gek om niet te kunnen spreken 24 uur lang. Wat een handicap voor die mensen die niet meer kunnen spreken.. Begin nu systematisch mijn horoscoop uit pluizen.

Mauk en ik klaar om naar het vijfjaarlijkse Stoopfonds feest te gaan: een boottocht door Rotterdamse haven

Maandag 23 juni. De stem is nog niet helemaal goed. Net of ik het voelde het is precies 1 maand geleden dat ik in dit dagboek schreef. Moeilijke tijd. Nog steeds niet de draai gevonden met de astrologie. Toch maar weer basiskennis verzamelen. Het is een vak. Naar gedroomd. Niet bestaande dingen, zoals piano muziek, die ik speelde, waar komt dat toch vandaan. Joep logeert hier gezellig.
Dinsdag 24 juni. Nog steeds moeilijk draai te vinden, steeds wisseling van onderwerp. Het zoeken naar de collectieve onbewuste drijfveren.
Donderdag 17 juli Moeilijke tijden gehad. Doelstelling onduidelijk. Mooi weer maar toch depressief. Nu gelukkig regen. Geen seks is toch probleem. Verder alle contacten verdrogen met de astrologen: Peter, Netty, Atie, Elsa. Moet dus in mijn eentje verder. Ga nu beginnen mijn horoscoop,uit te benen als kristallisatiepunt of zoals fascination with roots, with family genealogy, comes to term with the family fate. Te beginnen met de Zon , die ongeaspecteerd is..

Maandag 28 juli tot woensdag 30 juli naar Texel. Hotel Verduyn. Verkennen voor logies familie voor 80 ste verjaardag volgend jaar.

Dan een kruisteken in dagboek met de tekst: Moeilijke periode, geen reacties van astrologen betreft conjunctie. Gelukkig nieuwe impuls, maandag 11 augustus Bertie van Woelderen zag er wat in iets in
Woensdag 13 augustus. Nieuw elan. Samenstellen van 20 horoscopen van mijn familie. Zien wat de overeenkomst en de verschillen zijn. Gelukkig heeft Netty gereageerd, maar ziet de conjuncties niet zitten, ze wil er geen energie in steken. De stem komt weer terug, maar nog beter de buikademhaling toepassen. Mercurius speelt in onze familie een grote rol.
Donderdag 21 augustus. Goede dagen gehad. Lezing over hersenen groot succes, gisteren duidelijk vermoeid nergens meer zin in. Na een goede nachtrust weer nieuw energie. Peter geschreven waarom hij mij niet meer antwoordt. Nu beginnen met horoscoop en wel van mijn zuster Maria daarna Huib, deze mag ik met hun bespreken.
Weer lege bladzijde in dagboek
Maandag 8 september Voornemen om iedere dag iets in te schrijven. Veel wakker gelegen na een intense droom. Horoscoop van Huib en Maria uitgeprint nu de details bijgewerkt. Grote lijnen liggen vast. Het is teleurstellend dat ik zo weinig reactie krijg op mijn nieuwste vinding. Het mysterie van de donkere maan. Nu ook in de astrologie voor de geboorte en na de conceptie toch ook progressie toepassen op deze periode.. Computer weigerde weer eens, geen berichten kan ik verwijderen.
Donderdag 9 september. Gelukkig weer contact met Netty, die belde, een afspraak gemaakt. Ook Peter reageerde. Contacten worden dus weer hersteld. De prenatale astrologie houdt me heel sterk bezig. Als het kind doodgeboren wordt dan is het toch ook een mens!!
Woensdag 10 september Gisteren weer een stroom van e-mails waar ik niet om gevraagd heb. Een ware ramp zei de man van de computerwinkel. Gisteren heel gezellig bij Mauk. Goede toekomst met Made in Scotland. Nu beginnen met nieuwsbrief over de maan..
Donderdag 11 september. Visje gestorven 9.14 heel zielig. Bij Huib en Maria gepraat over mijn nieuwe vondst de geboorte - conceptie.
Vrijdag 12 september. Ga door met schrijven je bent op de goede weg.
Zondag 28 september Nieuwsbrief 19 eruit gegooid, zegge en schrijven, 1 reactie negatief. De astrologie wereld is doof voor mijn stelling de astrologie begint bij de conceptie en niet bij de geboorte. Even terugtrekken uit de astrologie. Bezig met nieuwe nieuwsbrief over de ontwikkeling door de eeuwen heen betreft seks, conceptie, zwangerschap, geboorte
Woensdag 1 oktober Zeer depressief. Maandag bij Netty geweest en de afspraak voor astrologie afgezegd wel later om over mijn taak te spreken. In een leeg gat gevallen. Gisteren JM geweest gezellig maar heb niet veel meer te bieden, uitgeblust. Ik moet ergens weer nieuwe energie opdoen.
Zondag 5 oktober Gelukkig weer iets beter. Nieuwsbrief nr 19 bijna klaar. Geduld, geduld, geduld. De verwachtoog weer bijstellen tot nul! Volgende onderwerp, de vrouwen invloed in Oude testament is verdoezeld verdonkeremaand.
Zondag 12 oktober. Toch zware week gehad. Geworsteld met nr. br. 20 . Geen reactie wel goede oplossing voor stalker Johan Na bespreking met Mariette en Paul en vooral Huib is het gelukt hem af te wimpelen. Dat ik te open ben geweest. Voel me te oud. Nu maar nieuw onderwerp bij te kop te nemen ?
Woensdag 27 oktober. Weer 15 dagen niet bijgeschreven. Zeer druk met nr 21. De stem gaat niet goed. Gisteen we weer goed gesprek gehad met Bert de Haas, na prachtig concert. Domper op alles was de rechtszaak Sani. Waardeloze advocaat. Belde Sani, advocaat had excuses brief gestuurd.
Dinsdag 28 oktober. Veel moeite met nieuwsbrief maar het is wel belangrijk om iets uit et zoeken, vooral waarom de aarde niet voorkomt in de astrologie.
Woensdag 29 oktober. Depressief, pijn in voet en keel. Wel vondst gedaan 7 dagen en 12 tekens van matriarchaat naar patriarchaat
Donderdag 30 oktober. Eveline van der Grinten heeft gisteren in mijn werkkamer een auralezing gegeven van mij. Ze kreeg beelden door: een duikelaar, een paddestoel wolk om mijn

hoofd donker en beneden licht geen verbinding tussen beide. Het keel chacra belet, dit ziet eruit als een kam met heel veel tandjes en ook om mij heen en tralies. Dit beeld klopt perfect. Nu zorgen voor een betere relatie tussen boven en beneden. Een beter aarden. Ik zag het als volgt. De gaswolk te condenseren zodat ipv gas water ontstaat. Dit kan dan wegvloeien. Dit als metafoor maar nu praktisch. De chaos nu concretiseren door meer orde te scheppen in mijn boek; paperassen, computer. Alles ordenen en laten wegstromen, afvloeiingsregeling. Eveline antwoordt nog dat ze het een hele mooie ochtend vond. Gisteren meteen beter gegolfd.. Hele opluchting. Mijn keel zal nu ook beter worden.

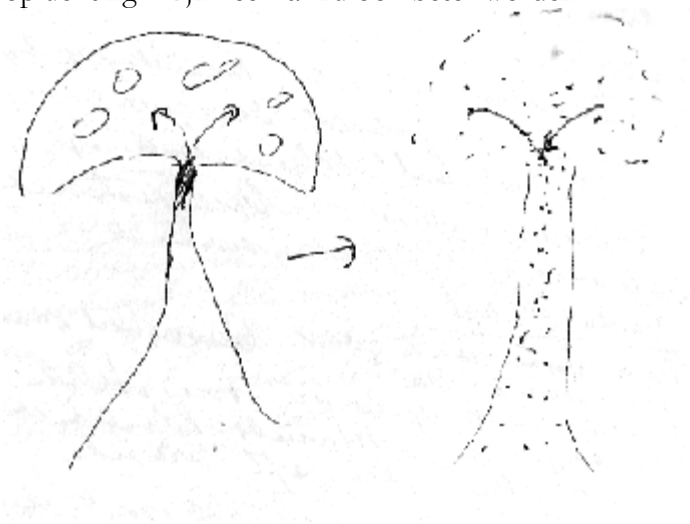

Zie tekst hierboven

Vrijdag 31 oktober. Dadelijk naar Netty, zie er wel tegenop maar zet je open en geen verwachting. De aarde moet terugkeren in de astrologie.
Zaterdag 1 november Teleurstellend dat Netty voor 32 uur 70 euro vroeg. Ze heeft veel materie van mij gekregen. Ze vond mijn opzet wel goed, maar het was de omgekeerde wereld. Wel kwam Alida een bezoekje brengen zeer inspirerend. Zij zag het wel zitten met mijnvondsten. Gisteren naar Carré met Huib, Maria en Elsbeth. Door Hein Jens vrijkaarten en heerlijk gegeten Schitterende voorstelling van Hans Liebergh.
Zondag 2 november Zwaar gedroomd over lezing (die ik vandaag moet houden over expeditie 56 jaar geleden). Had verkeerde band meegenomen. Begonnen met opruimen, bibliotheek.
Maandag 3 november Gisteren mijn pet gestolen bij Tropenmuseum waar ik een lezing moest houden. Wel succes maar de manifestatie verliep niet zo goed. Weinig mensen regie niet goed. Wel een mooie film over K18 1934/5. Naar Elsbeth boeken uitgezocht. Naar kinderen heel gezellig. JM was er niet bij. Mijn stem is slecht. Vandaag grote schoonmaak, boeken geordend. Inspirerend om alles eens te ordenen. Ook in mijzelf..
Dinsdag 4 november Vandaag zolder opgeruimd, alles op een rijtje zetten.
Woensdag 5 november Slecht nieuws van KNO arts, weer witte plekjes op mijn stembanden en ontstoken keel. Antibiotica en kamille dampen. Na maand weer terugkeren. Golf verloren laatste hole. Prachtige herfstkleuren. Adrienne goede vordering looptraining.
Donderdag 6 november Wonderlijke dromen over seks . Lief email van Eveline wil tweed keer komen.
Vrijdag 7 november. Slecht nieuws Engelien begin dementie. Mijn zuster Elsbeth en nicht Hilda gebeld.
Zaterdag 8 november Naar Maria de Man de oppas van Engelien. Goed bezoek alles geregeld betreft Engelien
Zondag 9 november Schitterende maansverduistering bloed rode maan, astrologische zeshoek.
Maandag 10 november Gisteren heerlijk gespeeld met Adrienne all square. Bij broer van Bert de Haas bezoek goed gesprek. In het begin wat warrig van mijn kant, maar later kwamen we toch

uit op het grote wonder.
Dinsdag 11 november 1e wereldoorlog einde. Mauk voor het laatst op TV dit seizoen. Liefjes van Zeus afgemaakt, daarna de rol van Zeus en het patriarchaat
Dinsdag 18 november. Vreemd dat ik deze week niet heb opgeschreven, waarschijnlijk omdat het de week van inkeer was. Alles op rijtje geplaatst. Gisteren 50 archiefdozen gekocht om alles op te bergen. Tijdens wakker liggen, zie ik dat al mijn contacten zijn afgebrokkeld een voor een. Vandaag Peter Delahay jarig, ook afgevallen, geen reactie op mijn website en e-mails etc. Goed bezoek gebracht aan Engelien die lijdt aan geheugenverlies. Gewoon afwachten.. Ik trok vandaag het rune teken van zon dit betekent: nieuwe fase maar eerst wachten tot het vat is gevuld. Even gestopt met nieuwsbrief. Pas op de plaats. De wolk laten uitkristalliseren zodat er weer stroming kan komen tussen denken en gevoel.
Woensdag 19 november. Weer verloren op laatste hole van Mario. Goede gesprek met Mario over de zin van het leven Voor en na het leven kan men onmogelijk een uitspraak doen over de zin van het leven.
Donderdag 20 november Vandaag cursus astrologie mijn kleindochter Sascha als onderwerp ben benieuwd.
Vrijdag 21 november Astrologie cursus over Sascha. Ongelofelijk het is echt waar, astrologie werkt. Ik begrijp het niet, ik geloof het niet, maar het is waar, het bestaat echt
Zaterdag 22 november Gisteren moeilijke dag Schaal met spinazieschotel afgeleden en naar kelder nog opgeschept. Heel verdrietig. Adrienne had erg haar best opgedaan voor JM, die vanavond komt eten. Elsbeth belde gisteren om te zeggen van mijn nieuwsbrief die ze snel had gelezen en zo interessant vond. Belde vanochtend, ze begreep het Noord en Zuidpool verhaal niet. Half uur aan de telefoon, ze zei dat ik het beter moet opschrijven zodat iedereen het kan begrijpen. Nu te moeilijk zal het proberen..
Zondag 23 november Gezellig. JM logeert hier, de spinazieschotel was toch lekker. JM zegt niets over de nieuwsbrief of vraagt naar mijn werk. Maar zo is het nu eenmaal. Last van keel. Maak me nu wel zorgen erover.
Maandag 24 november Gisteren 3e prijs golfen JM heel gezellig maar heeft totaal niet gevraagd naar mijn werk. Wat dit is begrijp ik niet goed. Ook geen bericht van Sani. Wel een beetje depressief. Gewoon geduld hebben.
Dinsdag 25 november Bij dokter nieuwe antibiotica kuur. Depressie! Weet niet waar ik moet beginnen
Woensdag 26 november Scan goed doorstaan. Het zat in de rug. Nieuwsbrief 21 gepubliceerd. Peter Delahay heeft eindelijk gereageerd.
Donderdag 27 november Iets minder depressief, begonnen aan nieuwsbrief 22. Uranus eerst.
Woensdag 3 december. Veel gedaan, opruimen. nieuwe ontdekking maar weinig reactie op mijn nieuwsbrief.
Donderdag 4 december. Zenuwachtig voor pianoles ging redelijk. Zelfs Bert de Haas reageert niet meer op mijn nieuwsbrieven. Dat zegt veel. Maan wel wonderschone zaken op internet van de eicocon van de zonnewind.
Zondag 7 december Stralende Sascha op haar 14e verjaardag Ze had veel aan mij gesprek gehad. Had erg gedacht over vlinder gegeven Voortgang geboekt met melkwegstelsel.
Dinsdag 8 december Gisteren extra monitor, nu kan ik direct van het internet mijn nieuwsbrief schrijven. Grote vooruitgang. Goed nieuws uit Apeldoorn, Ze mogen blijven
Donderdag 11 december Gister Sani gebeld om te herdenken dat hij me belde 2 jaar geleden met de jobstijding. Mauk kwam even langs. Ook operatie oog Adrienne alles goed. Begonnen met tekst astronomie.
Vrijdag12 december Gister gebeld naar Sani voor herdenking11 december 9.15 uur binnenstromen van ME Goed bericht Apeldoorn. Goed op weg met Astronomie.
Maandag 15 december Afgelopen vrijdag bezoek bij Richard. Heel tragisch. Zaterdag financiën. Zondag kan geen Word programma opstarten. Nu met frontpage verder. Minder

depressief
Dinsdag 16 december Gister 2 uur bij Engelien. Heel goed gesprek over alles en nog wat. Homerus Odyssee geleend. Vandaag bezoek aan Peter Delahay ben benieuwd. Verwacht niet te veel.
Daarna in dagboek twee lege bladzijden met grote kruistekens
Zondag 21 december Zonnewende. Maria 70. Opruimactie. Nieuw begin. Begin bij horlogium dusters, daarna in zoemen om daarna weer uit te zoemen. Het mysterie: IJzer, Vijfster, Donkere maan.
Maandag 22 december Mooie collage gemaakt , samen met Adrienne, voor de 70 jarige Maria Goed opgeruimd. Nu de zolder nog beginnen aan verwerken van publicatie S.A.
Dinsdag 23 december Maria heel erg blij met collage. Juppie gister begraven door zusters. Bezig met superclusters ongelooflijk
Woensdag 25 december 1e kerstdag naar Engelien goed gesprek O.I vergeetachtig. Boeien dat alleen iets bestaat als je het ervaart daarvoor en daarna is het niet als zodanig Vandaag naar Brussel gezellig met Adrienne. Maak er iets van.
Maandag 29december Gezellige kerstdagen met Adrienne in Brussel. Mooie Don Giovanni in de Munt. Envelop met plaatsbewijs op straat gevonden. Wonder. Last van rechter voet en heel zwarte tong. Astronomie 88 sterrenbeelden bewerken.
Dinsdag 30 december Moeilijke materie sterrenbeelden zijn fictie
Woensdag 31 december. Nog altijd depressief, keel + voet niet goed. Veel gesnurkt Adrienne deed geen oog dicht. Naar maar waar. Op naar 2004

Nasleep van de ontruiming Leyweg in 2003
Nieuwjaarsdag 2003: We bezoeken het verlaten terrein aan de Leyweg. Er is nog geen spoor van bouw activiteiten te bespeuren. We vragen ons dan ook af: Vanwaar die haast om nog voor de Kerstdagen het centrum met geweld te ontruimen?.We hadden toch aan de Gemeente beloofd, dat we na direct na de Kerstdagen zelf vrijwillig zouden willen verhuizen. Wat een verdriet en ellende zou ons bespaard zijn.
Zaterdag 1 januari

Het verlaten terrein van het oude woonwagencentrum op nieuwjaarsdag 2003. Van waar die haast om de bewoners Kerstmis 2002 te deporteren.?

Nieuwjaarsdag. Feestmaal in de woonwagen van Dries, de zwager van Sani. Toch vrolijk ondanks wat alles is gebeurd in de maand december 2002

Maandag 10 januari 2003. Artikel in Haagsche Courant *(Marc Konijn)*
DEN HAAG I De adviseur van de uitgezette woonwagenbewoners aan de Leyweg, Tom de Booij, heeft zich vorige maand bewust laten arresteren in het Haagse stadhuis. De Booij hoopt een rechtszaak uit te lokken waarin hij burgemeester Deetman en ambtenaren als getuigen kan oproepen. De adviseur wil op deze manier meer duidelijkheid van de gemeente over de ontruiming van het woonwagenkamp aan de Leyweg. De bewoners van dat kamp werden vorige maand onder dwang van een grote politiemacht verhuisd naar een nieuw kamp aan de Noordweg. Dat staat in de memoires die De Booij heeft geschreven over de ontruiming van het woonwagenkamp aan de Leyweg. De Booij was ten tijde van de ontruiming op het kamp aanwezig. De memoires overhandigt hij vandaag aan de raadsleden in de *hal* van het stadhuis. In zijn memoires beschrijft de 76-jarige De Booij hoe hij op 17 december naar het spreekuur van burgemeester Deetrnan ging, 'in zijn beste pak, met de ridderorde van Oranje-Nassau opgespeld'. De Booij wilde de burgemeester persoonlijk vragen waarom bij de ontruiming van het kamp het uitzettingsbe1eid is gewijzigd; de bewoners werden eerst één dag hun woonwagen uitgezet, daarna drie dagen en uiteindelijk vijf dagen. Toen een ontmoeting met Deetman niet mogelijk bleek, weigerde De Booij het stadhuis te verlaten. Hij zei net zo lang te wachten tot hij Deetman te spreken kreeg. De Booij heeft geen geweld gebruikt en bleef beleefd. Agenten hebben hem uiteindelijk aangehouden wegens lokaalvredebreuk en meegenomen naar het politiebureau.

Mijn memoires over de schandalige ontruiming van de Leyweg op 11 december 2002 worden overhandigd in het gemeentehuis aan alle raadsleven van de gemeente den Haag

8 februari 2003: Woordvoerster van wethouder Hilhorst: "Er is door de gemeente een hardere

lijn ingezet tegen de bewoners van woonwagenkampen. Die lijn zetten wij door".
1 april 2003: De gemeente wil alle extra gemaakte kosten in rekening brengen, omdat de bewoners op geen enkele manier aan de verhuizing meewerkten. Het te betalen bedrag is nog niet bekendgemaakt, maar loopt in de tonnen.
1 april 2003: Aan de gemeente Den Haag wordt per e-mail gevraagd waarom er nooit een antwoord is geweest op de bewuste brief van 11 december 2002 aan B en W van den Haag van de woonwagenbewoners, waarin zij mededelen dat ze vrijwillig willen verhuizen.

2 april 2003. Artikel Haagsche Courant. Ultimatum over extra geld verhuizing kamp Leyweg
DEN HAAG De fracties van VVD en SP in de Haagse raad geven wethouder A. Hilhorst (PvdA, wonen) drie weken de tijd om duidelijkheid te verstrekken over extra kosten van de verhuizing van het woonwagenkamp Leyweg naar de Noordweg. De gedwongen verhuizing in december is veel duurder uitgevallen dan de 800.000 euro waar op was gerekend. De gedwongen verhuizing werd vanmorgen besproken door de raadscommissie wonen. SP en VVD gaven aan zeer ontevreden te zijn over het nog steeds ontbreken van financiële gegevens. Volgens SP'er H. Hijmans weet Hilhorst precies hoeveel de operatie meer kostte dan begroot. maar wil hij dat niet vertellen omdat hij nog geen dekking voor de fikse overschrijdingen heeft gevonden. Hijmans kreeg forse kritiek van andere raadsleden vanwege haar verblijf in het kamp tijdens de ontruiming. Zij zegt dat de kampbewoners ten onrechte als asocialen worden afgeschilderd. Namens de bewoners sprak Ronald Boon. Hij dankte de leden van de SP-fractie met bloemen voor de steun en zei het te betreuren dat burgemeester Deetman zich nooit op het kamp heeft laten zien. VVD-raadslid A. Mulder toonde zich zeer ontevreden over het optreden van de wethouder. Mulder zei wel blij te zijn dat de gemeente het in 1997 genomen raadsbesluit voor verhuizing van het kamp heeft uitgevoerd. In welke mate de begroting van de verhuizing is overschreden, werd ook vanmorgen niet duidelijk. Extra veiligheidsvoorzieningen voor de bedreigde verhuizer kostten het volgens opgaaf van de gemeente alleen al 180.000 euro. Al wel is duidelijk dat de kostenstijgingen voornamelijk te wijten zijn aan forse politie-inzet tijdens de verhuisoperatie en aan onvoorzien hoge opruimkosten van de locatie Leyweg. Ambtenaren hadden de omvang van de puinhoop op die plek vooraf schromelijk onderschat. De gemeente wil alle kosten die gemaakt zijn voor het gedwongen verhuizen verhalen op de bewoners van de 28 woonwagen die onder dwang zijn weggehaald. Volgens een rapportage za! eventuele verhuisschade ook eerst met nog niet-betaalde rekeningen worden verrekend. Volgens Hijmans is de gemeente inmiddels al van die lijn afgeweken. Een aantal bewoners dat gedwongen verhuisde, heeft volgens haar al zo'n 100.000 euro schadevergoeding gekregen. "En die schadevergoeding is een verzekeringszaak. Het is unfair om dat met die oude schulden te willen vereffenen." VVD'er Mulder zegt het onbegrijpelijk te vinden dat de gemeente zich bij het afsluiten van elektriciteitscontracten met Eneco steeds garant heeft gesteld voor de bewoners die een zeer twijfelachtige reputatie hebben op het gebied van betalen. Volgens T. de Booij, een adviseur van de bewoners. staan de rapportages van de gemeente vol met onwaarheden.

9 april 2003: Antwoord op de bovengenoemde e-mail van de gemeente den Haag: "Overigens is uw brief van 11 december 2002 niet bekend bij de burgemeester".
11 april 2003: De bewoners delen mee, dat ze een bewijs hebben dat de brief ook per fax aan B. en W. is verstuurd. Op de berichtbevestigingen staan twee telefoonnummers vermeld 353323 = Dienst Stedelijke Ontwikkeling en het tweede nummer is 3532782= gemeentesecretaris van Den Haag. (Al is de leugen nog zo snel …)
12 april 2003: De gedwongen verhuizing van de woonwagenbewoners van de Leyweg kostte ruim 4 miljoen euro.
3 mei 2003:: Uit het rapport van historicus Richard Verburg blijkt, dat het Haagse woonwagenbeleid aan alle kanten heeft gefaald,

6 mei 2003: De gemeente Den Haag wil 26 woonwagens van het woonwagencentrum aan de Noordweg laten ontruimen. Tegen de bewoners van het centrum is een kort geding aangespannen.

6 mei 2003. Artikel uit Haagsche Courant. Gemeente wil kamp ontruimen *(Robbert Salome)*
DEN HAAG I De gemeente Den Haag wil 26 woonwagens van het woonwagenkamp aan de Noordweg laten ontruimen. Tegen de bewoners van het kamp is een kort geding aangespannen, dat woensdagochtend dient. De bewoners weigeren hun huurcontracten te ondertekenen sinds hun gedwongen verhuizing van het oude kamp aan de Leyweg naar de nieuwe locatie aan de Noordweg, in december vorig jaar. "Daarom vragen we de rechter toestemming om het kamp te ontruimen", aldus een woordvoerster van de gemeente. "De bewoners hebben vorige week allemaal een dagvaarding gekregen. Ze wisten dat dit eraan zat te komen." Volgens de bewoners dringt de gemeente hen 'wurgcontracten' op. "In het huurcontract staat dat schade die in de loop der tijd aan de wagens, de standplaatsen en de leidingen ontstaat voor onze rekening is. En schade gaat er ontstaan", zegt één van hen. "De bodem van het kamp is niet goed is. Er zijn nu al wagens aan het verzakken Dat is niet onze schuld, maar die van de gemeente. Die moet straks ook maar voor de schade opdraaien, niet wij." Deze krant meldde in februari al dat de gemeente ondanks gesprekken met de bewoners was begonnen met uitzettingsprocedures. Die resulteren nu in het kort geding van morgen.

7 mei 2003: Woonwagenbewoner Sani Kames heeft de gelegenheid tijdens het kort geding zich te verweren. Resultaat is dat het kort geding door de gemeente wordt afgeblazen.
8 mei 2003: Uit het rapport van Jan Remmerswaal (DSO) betreffende reparatie of vervanging van woonwagen citeren we enkele zinsneden:
"Er staan nu geschat op de Jan Hanlostraat, een stuk of tien woningen, die eigenlijk door de staat waarin ze verkeerden niet hadden moeten verhuizen. Daar komt dan nog bij, dat vooral het stellen van de woonwagens niet met de nodige zorgvuldigheid is gebeurd".
Er volgen nog een aantal details over het draaiboek van de verhuizing met bestuursdwang. In het rapport wordt de conclusie getrokken dat :" Aan alle die artikels uit het Draaiboek geen gevolg is gegeven".
9 mei 2003 Brief van het Arrondissement parket Den Haag aan T. de Booij
Geachte T. de Booij, U wordt binnenkort gedagvaard om te verschijnen voor de Politierechter omdat u een eerder aangeboden transactie niet hebt betaald. In uw geval ben ik bereid om de dagvaarding in te trekken als u de eerder aangeboden transactie alsnog zult betalen. Dit betekent dat ik na ontvangst van uw betaling binnen de gestelde termijn, geen verdere strafvervolging meer zal inzetten. U hoeft dan niet meer voor de Rechter te verschijnen. Indien u van mijn aanbod gebruik wenst te maken, kunt u gebruik maken van een nieuwe acceptgirokaart die u nogmaals is/wordt toegezonden. U dient zich bij betaling te houden aan de op de acceptgirokaart gestelde termijn. Indien ik van u geen betaling ontvang, ga ik er van uit dat u van mijn aanbod geen gebruik wenst te maken. De dagvaarding blijft dan gewoon van kracht. Volledigheidshalve wijs ik u op het risico dat u dan mogelijk door de Rechter zult worden veroordeeld tot betaling van een hogere boete, Als u naar aanleiding van deze brief vragen heeft, nodig ik u graag uit om deze kenbaar te maken. Hiervoor kunt u van maandag tot/met donderdag telefonisch contact opnemen met mevrouw C. van Oort, telefoonnummer 070-3813594. Hoogachtend, de officier van justitie, Namens deze, A.C. de Visser
(Opmerking: wel een vorm van klasse justitie!)

20 mei 2003 Artikel uit Haagsche Courant. Verhuizing kamp nóg duurder *(Robbert Salome)*
DEN HAAG De kosten van de gedwongen verhuizing van het woonwagenkamp aan de Leyweg lopen nog verder Op. De 28 woonwagens die medio december naar een nieuwe locatie aan de Noordweg zijn verplaatst, zijn tijdens de operatie voor zeker vele honderdduizenden euro's

beschadigd. De gemeente is bezig de wagens op haar kosten te repareren. Het is onduidelijk hoeveel geld alle herstelwerkzaamheden precies gaan kosten. De gemeente wil daarover niets zeggen. Volgens de advocaat van enkele bewoners van het woonwagenkamp aan de Noordweg, mr. H. Koning, gaat het om aanzienlijke bedragen. "Bij sommige wagens gaat het om een afgebroken regenpijp, maar andere hebben één, twee of wel drie ton schade", aldus Koning. De advocaat vindt, evenals de bewoners van het kamp, dat de gemeente de schade had kunnen voorkomen: "De gemeente moest het zo nodig zelf doen. De bewoners hebben aangeboden om de wagens zelf te verplaatsen, maar de gemeente wilde dat niet. De gemeente is buitengewoon laks en onvoorzichtig te werk gegaan. Het is schandalig wat er gebeurd. Het kost allemaal gemeenschapsgeld." De VVD in de Haagse gemeenteraad heeft de verantwoordelijke wethouder Hilhorst (PvdA) inmiddels schriftelijke vragen gesteld over de opnieuw oplopende kosten van de verplaatsing van het woonwagenkamp.
De gemeente legt de schuld voor de ontstane beschadigingen aan de woonwagens bij het bedrijf dat de wagens medio december vorig jaar verhuisde, het Harderwijkse Klomp BV. Dat blijkt uit een stuk van een advocaat van de gemeente. 'Klomp heeft bij de verhuizing steken laten vallen die deels onherstelbaar zijn', staat in de notitie. Er zouden te weinig steunpunten zijn aangebracht en er zou gebruik zijn gemaakt van te zacht stophout. 'Daardoor lijken verschillende woonwagens te zijn verzakt waardoor forse schade is ontstaan. De gemeente is hiervoor inmiddels door de bewoners aansprakelijk gesteld', blijkt uit het stuk. IJzeren hulpframes die aan de wagens waren bevestigd om ze te kunnen ophijsen, zijn per abuis niet verwijderd. Door temperatuurschommelingen zijn de frames gaan krimpen en uitzetten. 'Ook hierdoor is aanzienlijke schade ontstaan aan vele woonwagens, waarvoor de gemeente Klomp aansprakelijk houdt'. De woordvoerster van wethouder Hilhorst zegt dat over het eventueel aansprakelijk stellen van Klomp nog geen besluit is genomen. De ontruiming heeft exclusief het miljoen dat Klomp nog wil hebben en de te vergoeden schades aan de woonwagens tot nu toe 8,74 miljoen euro gekost.

20 juni 2003: De 28 woonwagens zijn tijdens de operatie voor zeker honderd duizenden euro's beschadigd.
5 juli 2003: De verhuizer Klomp, die de deportatie van de woonwagens van de Leyweg heeft uitgevoerd, zegt ondermeer dat de gemeente de afspraken niet zijn nagekomen en dat ze niet goed waren voorbereid. Hierdoor zou de verhuizing zeer chaotisch zijn verlopen en veel meer hebben gekost dan geraamd
11 september 2003 Uit een brief van de heer H. de Jong van de DSO aan T. Lepeltak en J. v.d Helm citeren we:
"Ondanks dat de afmetingen van de meeste woonwagens vooraf bekend waren zijn per abuis enkele woonwagens op een niet vooraf afgesproken standplaats geplaatst. Dit heeft tot gevolg gehad, dat enkele zwaardere woonwagens niet op een betonverharding zijn geplaatst, terwijl enkele lichte woonwagens wel op een betonplaats staan. Ook met Klomp volgens het draaiboek afgesproken werkzaamheden zijn niet of volledig uitgevoerd. Gevolgen van het niet volledig uitvoeren van de in het draaiboek genoemde opdrachten hebben geleid tot aanzienlijke schade aan de woonwagens, schades aan inboedels en veel vermissingen van goederen die in bergingen waren opgeslagen".
13 oktober 2003:
10 maanden en 2 dagen na de ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg ligt het er nog verlaten bij. Vanwaar die haast op 11 december 2002, is wederom onze vraag. Het terrein is voor twee jaar verhuurd aan een zandwinningbedrijf.
27 december 2003: De bewoners van de 28 wagens hebben een brief gekregen van de gemeente waarin staat, dat ze binnen dertig dagen de kosten van de gedwongen verhuizing moeten betalen. De bewoners moeten een bedrag betalen, dat afhankelijk van de zwaarte van de woonwagen is en varieert van 88.158 euro tot 264.474 euro

De plek waar de woonwagen van Sani Kames stond op 11 december 2002

2003. Citaat uit boekje over Den Haag door raadslid Joris Wijsmuller naar aanleiding ontruiming Leyweg

Een bekende truc van het college om de gemeenteraad aan zich te binden is het houden van een vertruuwelijke bijeenkomst. Als raadslid word je dan deelgenoot gemaakt van staatsgeheimen. Dat stimuleert loyaliteit en versterkt het 'wij tegen zij' -gevoel. Voor een briefing over het woonwagenbeleid werd de truc weer uit de kast gehaald. Niet dat er werkelijk vertrouwelijke zaken aan de orde kwamen. De bijeenkomst was niet eens vertrouwelijk in de zin van de gemeentewet. Maar de luxaflexen voor de ramen van het zaaltje waren stijf gesloten, de glazen entree was zorgvuldig afgeschermd met opgestapelde schotten en laatkomers konden de zaal slechts via een achterdeurtje betreden. Het zou dus gaan over de handhaving van wet- en regelgeving op woonwagenlocaties, maar dat de raadsleden daarover veel dingen te horen kregen die ze nog niet wisten ... nee. Wethouder Norder benadrukte als ware hij een autoverkoper de al eerder geconstateerde misstanden en overtredingen, waarbij burgemeester Deetman zijn duit in het zakje deed door de term 'mind you' zeker drie keer te bezigen. Niet dat hij dat op indrukwekkende wijze of met gevoel voor retoriek deed, maar ik had het hem gewoon nog nooit eerder horen zeggen. De besloten vergadering vormde het voorspel van de openbare vergadering, waarbij genoemd onderwerp als 'de tweede voortgangsrapportage integrale handhaving woonwagencentra' op de agenda stond. Het was pas de tweede voortgangsrapportage, want het integrale handhavingsbeleid is nog maar een jaar in uitvoering. Decennia lang heeft de overheid de woonwagenbewoners afgezonderd, met als gevolg dat ze volledig hun gang konden gaan. Aan de randen van de stad, tegen spoorlijnen aan en langs autowegen, zijn op die manier vrijplaatsen ontstaan waar ook illegale en frauduleuze praktijken konden gedijen. Met de afschaffing van de woonwagenwet in 1998 is het beleid van 'normalisatie' ingezet. De overheid wilde haar eigen normen en regels nu wel aan de woonwagenbewoners gaan opleggen. Om betere controle te kunnen uitoefenen werden de grote centra opgesplitst in kleinere, toegankelijkere eenheden. Traumatisch dieptepunt was de ontruiming van het kamp aan de Leyweg in december 2002, die gepaard ging met een overkill aan ME. Bij tien graden vorst werden zevenentwintig wagens vijfhonderd meter weggesleept naar de Jan Hanlostraat. Kosten van de ontruiming: 4,2-miljoen euro (exclusief politie-inzet), waarvan een aanzienlijk deel niet kon worden verantwoord. Hoe dit zo uit de hand kon lopen is later door een onafhankelijke commissie onderzocht. De gemeentelijke organisatie werd ingrijpend gereorganiseerd. Na jaren van niets doen is het beleid inmiddels doorgeslagen naar de andere kant. Het is nu alles zero-tolerance wat de klok slaat. In tegenstelling tot het advies van de onafhankelijke commissie om 'zoveel mogelijk in overleg te

treden met de woonwagenbewoners om verdere juridisering te voorkomen', volgen de juridische procedures, waaronder een zaak tegen een paard, elkaar met grote regelmaat op. Overleg, laat staan schikking, is zelfs uitgesloten. Om een voorbeeld te geven: mensen die met het betalen van hun huurachterstand een dag te laat zijn, worden onverbiddelijk hun wagen uitgezet. Sociale omstandigheden die achter de problemen schuilgaan worden als excessen of als niet ter zake doende afgedaan. Niet de totstandbrenging van genormaliseerde verhoudingen, maar rigide handhaving van de normen is tot doel verheven. Prestige weegt klaarblijkelijk zwaarder dan het oplossen van problemen. Als bepleiter van de humane kant van de zaak, sprak ik Deetman aan nadat hij op de koffie was geweest bij bewoners van de Jan Hanlostraat. Ik vroeg hem of dat bezoek de lucht had geklaard en of er goede contacten uit waren voortgekomen. Zijn reactie sprak boekdelen: "De tijdens het bezoek verkregen informatie is toegevoegd aan de dossiers en zit in het traject." Na een dag vruchteloos vergaderen ('s middags ook nog een commissievergadering verkeer!) verliet ik om 16:30 uur het stadhuis. Buiten werd ik aangenaam verrast door een zwoele voorjaarsdag. Warmte was in de kille raadzaal van het ijspaleis in het geheel niet doorgedrongen.

Behoud woonwagencentrum de Haere in Apeldoorn

28 januari 2003 Nieuwsbrief van de Vliegende Egel, Jaargang 1, nummer 1, Postadres redactie: De Haere 69, 7345 EM Wenum Wiesel

Het eerste nummer van de nieuwsbrief van de Vliegende Egel ligt nu voor jullie. Het ligt in onze bedoeling om de inwoners van Apeldoorn op de hoogte te houden van alles wat wij als Vliegende Egels dag en nacht in de gemeente Apeldoorn kunnen waarnemen. Vooral over die zaken die ons in ons voortbestaan bedreigen, zoals bijv. te weinig standplaatsen voor de woonwagenbewoners. Wij Vliegende Egels (ERINACEUS APELDOORNENSIS VOLATICUS) zijn zoogdieren die behoren tot de orde van de Diptera Insectivora. Onze voorouders leefden als nachtdieren ruim 65 miljoen jaar geleden op deze aarde. Wij leven' snachts om ons voedsel te zoeken op de graslanden gelegen om het woonwagencentrum De Haere. U zult begrijpen dat wij zeer geïnteresseerd zijn in de plannen van de gemeente Apeldoorn om ons leef-, woon- en werkgebied te minimaliseren. Als deze snode plannen worden uitgevoerd zullen vele van ons moeten uitzien naar een ander leef gebied, maar zoals het er nu naar uitziet, zal het allemaal wel meevallen. d.w.z. als de burgers van Apeldoorn tenminste massaal in verzet komen tegen het misdadige beleid van de bestuurders van de gemeente Apeldoorn. Met onze voorlichting die geen censuur kent, zullen wij u laten zien op welke wijze de gemeente Apeldoorn tot nu toe steeds kans heeft gezien om binnenskamers hun snode plannen uit te broeden.
Op onze redactie ontvingen wij een afdruk van een goedgekeurd bestemmingsplan. Dit plan is bedacht door Eppo Gutteling, Hennie De Jong en Comé Paris. Wij de Vliegende Egels zijn nooit ergens bij betrokken geweest. Zo hebben alle mensen die rondom De Haere woneri van de gemeente Apeldoorn een uitnodigingen een inspraakbrief mogen ontvangen. Zijn ze de Vliegende Egels dan zomaar domweg "vergeten"? Zo blijkt dat de omwonenden een hek om De Haere heen willen (bang dat de Vliegende Egels wegvliegen?) Een flinke aarden wal rondom De Haere met een flinke beplanting misstaat waarschijnlijk ook niet. Oh ja, het hekwerk moet natuurlijk wel van HERAS zijn. En dan te bedenken dat het afvoeren van vervuilde grond zo duur is. Welnee je maakt er gewoon een hoge wal van onder de noemer "geluidswal", lekker goedkoop en twee vliegen in één klap. Er is volgens Gutteling ook geen ruimte voor sanitaire voorzieningen. En Hennie De Jong vindt dat de mensen maar in de bosjes hun behoefte moeten doen, er is straks per slot van rekening groen genoeg. (~et nieuwe telefoonnummer van Hennie De Jong 0653579179) Er zijn natuurlijk nog veel meer mensen dan Eppo Gutteling (wethouder) die door hun misdadig beleid ons voortbestaan als Vliegende Egel direct aantasten. Wij vinden

het daarom van direct belang dat u de namen, adressen en telefoonnummers kent van alle raadsleden, opdat u deze mensen persoonlijk probeert te overtuigen van het belang om ons te beschermen en te laten voortleven. Het is ook belangrijk dat deze personen ook beginnen te begrijpen dat door besluiten ons leven zal worden vernietigd.

13 februari 2003 Artikel in Apeldoornse Courant. De Vliegende Egel is 'een soort mafkees'

Woonwagenbewoner C. Wo!ters heeft contact! met 'De Vliegende Egel'. 'Als het bestaan van woonwagenbewoners wordt bedreigd, wordt ook het bestaan van de Vliegende Egels bedreigd', stelt Wolters. Wie er achter de Vliegende Egel zit, zegt hij niet te weten. 'Het is een soort mafkees.'. 'Wat een toestand allemaal. Wat een ellende', reageert Wolters op de berichten dat gemeenteraadsleden en ambtenaren zich bedreigd voelen doordat zij post van de Vliegende Egel hebben gekregen. Eerst was daar het nieuwsbulletin, later volgde er een foto van de eigen woning 'Het is erg als je je in je eigen woonomgeving bedreigd voelt. ' Wolters dook in de geschiedenis van de Vliegende Egel. 'In Hilversum en Leiden heeft hij zich ook voor de belangen van de woonwagenbewoners ingezet. Hij trekt zich de situatie rond De Haere schijnbaar zo aan dat hij nu hier ook aan de gang is gegaan.' De Vliegende Egel heeft een postadres op het woonwagencentrum aan de Zwolseweg. 'Ik heb er ook wel een keer contact mee gehad.' Wolters zit ook in het bestuur van de Vereniging Behoud De Haere. 'Het feit dat de gemeente nooit met ons heeft overlegd over de renovatie is *voor* ons een principiële zaak. We merken nu welke informatie ons de afgelopen jaren allemaal is onthouden. Het deugt van geen kanten.' 'De gemeenteraad', vindt Wo!ters, 'moet zelf bepalen of ze het wel of niet eens is met de renovatie. Dat het allemaal veel meergeld gaat kosten komt ons beter uit. Wij zijn niet diegenen die het allemaal veel duurder hebben gemaakt. Misschien is dit wel een mooi moment om eindelijk eens samen om de tafel te gaan zitten. Dan kunnen we samen aan een nieuw plan gaan werken.'

14 februari 2003. Artikel uit Apeldoornse Courant De Vliegende Egel prikt alle inwoners Apeldoorn

De egel: Een lief beestje. Tot hij zich in zijn bestaan bedreigd voelt. Dan gaan de stekels uit om de vijand pijn te doen. Precies zoals De Vliegende Egel nu de Apeldoornse bestuurders pijn probeert te doen. De eerste Apeldoornse nieuwsbrief van De Vliegende Egel is behoorlijk ingeslagen. Er staat onder meer in te lezen dat een voor woonwagenkamp De Haere negatief besluit 'zeer ernstige gevolgen' zal hebben voor 'hun'. De Vliegende Egel roept ook de bevolking op. 'In het volgende nummer van de Vliegende Egel zullen wij een samenvatting maken van de hele situatie rondom De Haere. Wij zullen ons daarbij speciaal richten op de burgers van Apeldoorn. We moeten ze ervan overtuigen dat als ze ons niet in onze strijd willen steunen het zwaard van Damocles op hun hoofd terecht zal komen Ons belang is hun belang en dus een gezamenlijk belang. Zij zijn als enige nog in staat om de gemeenteraad ervan te overtuigen dat zij het beleid moet omgooien. Lukt hun dit niet dan zullen zij een aantal inwoners van Apeldoorn in hun buurt krijgen, mensen afkomstig van De Haere, die nu niet bepaald goed getemd zijn. En dan wat te denken van de formatie laagvliegende Egels die 's nachts over hun huizen zullen vliegen met onze strijdroep die agressief en bedreigend klinkt.'

15 februari 2003 Artikel Apeldoornse Courant Vliegende Egel is toch geen Al Qaeda

(Jeroen Pol en Johannes Rutgers)

DE HAERE - Hulp van buitenaf is altijd welkom. Op woonwagencentrum De Haere zijn de bewoners dan ook best te spreken over De Vliegende Egel, een actiegroep die hun problemen onder de aandacht brengt. Ook a! is dat op wat ongebruikelijke wijze gebeurd.

De Haere wacht een renovatie. Maar wanneer, en hoeveel standplaatsen blijven er over, en hoe komt het er uit te zien? De bewoners hebben er ideeën over die nogal afwijken van de plannen van de gemeente. De Vliegende Egel heeft die verschillen de afgelopen tijd onder de aandacht gebracht van leden van de gemeenteraad. Nogal intimiderend, want er werd onder meer een verjaardagslijst verspreid die was omlijst met een rouwrand. Vorige week zaterdag ontving ieder raadslid een foto van zijn of haar eigen woning, met de beschrijving dat die gesloopt gaat worden

om plaats te maken voor een woonwagen 'Of dat nou de meest keurige weg is', vraagt Chris Wolters van de vereniging Behoud van de Haere zich af. 'Maar het heeft wel effect. Dus in principe is het goed wat er gebeurt.' En ach, mengt een andere bewoner zich in het gesprek. Zo ontzettend erg was het ook weer niet. "Wolters vindt dat ook. 'Het is niet alsof Al Qaeda aan de gang is.'
'Ze moeten toch wakker worden, of niet?', zegt de andere man. 'Tot nu toe kon je merken dat het de politici geen fluit interesseert. Ambtenaren moeten het allemaal hier maar regelen, en dan vindt de politiek het wel best. Onze mening doet er voor hun niet toe.' Wolters: 'Het is goed dat ze eindelijk luisteren wat wij te zeggen hebben. Als ik zie hoe netjes we het eerst hebben aangepakt. Met keurige brieven, mensen steeds informeren Als ik er aan denk hoeveel geld ik alleen al in de parkeergarage daar bij het Stadhuis heb gestopt. En het effect van al die moeite is maar een druppel vergeleken met wat er nu gebeurt' Op De Haere is het deze vrijdag rustig, een gewone dag zou je kunnen zeggen. De Vliegende Egel is niet echt het gesprek van de dag. Een enkeling zegt er niet eens van af te weten. 'Dat meen je niet!', reageert hij op het verhaal van de intimidatie. Maar ook bij hem komt daarna de bekende reactie: 'Misschien dat ze nu wakker worden.' Meer dan de actie van De Vliegende Egel spelen de wensen van de bewoners dat er eens iets gebeurt. 'We moeten ons nu eigenlijk schamen voor de buurt', wijst een bewoner op het voormalige voetbalveld voor het kamp. Eerder stond daar begroeiing die De Haere minder zichtbaar maakte vanaf de Zwolseweg. Nu is het kaal en bovendien ligt het veld er verwaarloosd bij. 'Nu kijken de overburen hier zo naar binnen', zegt de man. 'Dat zijn ze ook niet gewend. Maar eigenlijk kijken ze nu naar de troep die de gemeente heeft gemaakt.' Net als andere bewoners verwijst deze man voor een mening over De Vliegende Egel naar Chris Wolters. Hij heeft inmiddels gebeld met dr. Thom de Booij. Wolters las donderdag in de krant dat De Booij de persoon is die zich elders in het land als Vliegende Egel heeft gepresenteerd. 'Ik dacht, dat kan wel eens een interessante man voor ons zijn.' En, vertelt Wolters, misschien komt doctor De Booij begin maart hoogstpersoonlijk naar Apeldoorn om de politiek toe te spreken als die zich over de kwestie De Haere buigt. Ondertussen zit de Vliegende Egel niet stil. Hij is wel op De Haere geweest, maar ongezien. Om de brievenbus op te hangen voor redactionele bijdragen aan de nieuwsbrief. 'Hij is 's nachts opgehangen. Tja.'

16 februari 2003 Artikel in Apeldoornse Courant. Intimidatie van politiek Apeldoorn *(Johannes Rutgers*)

De Apeldoornse gemeenteraad is het mikpunt van intimidatie. Alle leden ontvingen afgelopen zaterdag een foto van hun eigen huis met de toevoeging dat het gesloopt wordt om plaats te maken voor een woonwagen. De politici reageren zeer uiteenlopend op de anonieme post. Waar sommigen het niet meer dan een ludieke vraag om aandacht vinden, voelen anderen zich bedreigd. Het is de tweede dubieuze postzending aan de raad in korte tijd. Het lijkt er sterk op dat de post is verstuurd als actie voor De Haere. De afzender van de eerste zending maakte zich bekend als De Vliegende Egel. Dat is een actiegroep die zich eerder in andere plaatsen met woonwagenzaken bemoeide. Feit is dat op het kamp aan de Zwolseweg grote onvrede bestaat over de plannen die de gemeente met het terrein heeft. Onder meer de limiet van 66 woonwagens op het terrein zet kwaad bloed. De Haere wil minstens honderd plekken om alle huidige bewoners bij elkaar te houden. Twee weken geleden is in een blad van De Vliegende Egel een verjaardagskalender van raadsleden gepubliceerd, omlijst met een zwarte rand. Die heeft een duidelijke link met een rouwadvertentie op dezelfde pagina, waarin de 'dood' van het bestemmingsplan is opgetekend. Ook elders in het blad staan passages die volgens een raadslid weliswaar 'zo geformuleerd zijn dat ze wettelijk gezien niet strafbaar zijn, maar die je zeker wel als intimiderend kunt opvatten'. De Vliegende Egel roept op raadsleden 'persoonlijk te overtuigen' van het 'misdadig' karakter van het gemeentebeleid. Voor de volledigheid zijn al hun namen, adressen en telefoonnummers toegevoegd.

19 februari 2003 Artikel Apeldoornse Courant. Dr. De Booij blijft toch maar thuis *(Jeroen Pol)*

Dr. Tom de Booij komt op 4 maart niet naar de commissievergadering in Apeldoorn, waarin de plannen over de renovatie van De Haere worden besproken. De oprichter van 'De Vliegende Egel' vindt het belangrijk dat de woonwagenbewoners zelf het woord voeren. Gemeenteraadsleden kregen de afgelopen weken bericht van 'De Vliegende Egel', een actiegroep die het opneemt voor de belangen van woonwagenbewoners. De post, waaronder een foto van het eigen huis en een rouwadvertentie, werd door veel volksvertegenwoordigers als bedreigend ervaren. De Booij, doctor in de geologie, is de man achter De Vliegende Egel. In Leiden en Hilversum boekte De Vliegende Egel successen. In Den Haag liep het minder goed af. Daar werd twee maanden geleden een woonwagenkamp met veel vertoon van macht ontruimd De 77-jarige uit Baarn bedacht het versturen van foto's als pressiemiddel. Met de actie in Apeldoorn heeft De Booij echter maar zijdelings te maken. 'Dat is het mooie van de Vliegende Egel', stelt De Booij. 'Het is een abstractie die bepaalde dingen doorgeeft. Bush en Bin Laden zeggen allebei dat ze God achter zich hebben staan. Zo is De Vliegende Egel een bron van inspiratie en kracht voor de woonwagenbewoners. Noem De Vliegende Egel onzin. Maar de zaak waar hij voor staat is bloedserieus.' De zaak, dat is het opkomen voor woonwagenbewoners. De Booij noemt het "de meest vergeten, veroordeelde en vervolgde groep autochtone Nederlanders". 'Dertigduizend mensen die het woord solidariteit nog inhoud geven. Die ouderenhulp hoog in het vaandel hebben staan en hun ouders niet, zoals wij, wegstoppen in een bejaardentehuis Een manier van leven die wij vergeten zijn.' 'Tegelijk is het een groep waar de rest van Nederland op neerkijkt', vindt De Booij 'Er is nooit serieus naar de wensen van de woonwagenbewoners geluisterd. Sinds 1850 beeft de overheid alleen maar over de rug van deze groep reizigers besloten.' " En dus vindt De Booij het tijd dat de stem van de woonwagenbewoners wordt gehoord. 'Daar staat de Vliegende Egel voor. Er is over en weer zoveel wantrouwen, dat chronische wantrouwen moet worden weggenomen. Je moet met elkaar om tafel komen. Misschien is de wijze waarop dat doel wordt nagestreefd wat ongebruikelijk, maar je moet eerst de aandacht hebben. Pas daarna kun je een brug gaan vormen.' Dat daarbij een forse druk wordt gelegd op het gezinsleven van raadsleden is voor De Booij van minder belang. 'Het gevoel van bedreigd worden gaat wel weer over. Als de politiek nu naar de inwoners van De Haere gaat luisteren, zwicht ze daarmee niet voor dreigementen. Dan toont ze begrip voor de situatie. Als De Vliegende Egel zo'n hartenkreet heeft gestuurd, zegt dat ook veel over hoe groot de frustraties zijn.' Uiteindelijk, stelt De Booij, kunnen beide partijen winnen. 'Ais je begrip voor elkaar hebt, geef je ook elkaar de eer als je een oplossing bereikt. Dat is er *van* gezichtsverlies geen sprake. Dan respecteer je elkaar, en laat je je niet door een incident uit elkaar drijven.' In Hilversum, Leiden en Den Haag trad dr. De Booij als belangenbehartiger op. In Apeldoorn zal dat niet het geval zijn. 'Dit is hun project', doelt De Booij op de Vliegende Egels die 's nachts in de buurt van De Haere hun voedsel vinden. 'Zij moeten het verder klaren. Zij hebben de opdracht van de Vliegende Egel begrepen.

April 2003 Artikel Het Wiel Vliegende Egel nu ook in Apeldoorn gesignaleerd *(Thea Reuver)*
Goed nieuws voor de bewoners van de Apeldoonse Haere. Nadat de Raad van State hun bezwaar tegen het bestemmingsplan van de gemeente Apeldoorn had afgewezen op formele gronden, heeft de Raad de bewoners nu alsnog in het gelijk gesteld. Dit gebeurde nadat de bewoners een nieuwe advocaat in de arm hadden genomen en verzet hadden aangetekend tegen de eerdere uitspraak van de Raad. Volgens de advocaat van de Apeldoornse bewoners, Sjoerd Jaasma, houdt de uitspraak in dat de bewoners nu alsnog in beroep kunnen gaan tegen het bestemmingsplan. Dit plan voorziet, tot groot ongenoegen van de bewoners, onder andere in een hek om De Haere, in standplaatsen die slechts deels bestraat zijn, in bergingen zonder sanitaire voorzieningen, en in een maximum van 66 standplaatsen. De bewoners willen dat de gemeente deze voornemens intrekt. Zij zijn naar eigen zeggen nooit betrokken bij de herinrichtingsplannen voor de Haere en hebben bovendien het bestemmingsplan pas ter inzage gekregen toen dit al lang was vastgesteld. De bewoners willen dat de onderste steen nu boven komt in de hele gang van zaken rond het bestemmingsplan. ~ Volgens woordvoerder Chris de Jong van de vereniging

Behoudt de Haere worden daartoe desnoods betrokken ambtenaren opgeroepen als getuigen.
Actiegroep Vliegende Egel Binnen de gemeente Apeldoorn is intussen commotie ontstaan over een nieuwsbrief van de actiegroep Vliegende Egel die bij de gemeente is bezorgd. In de nieuwsbrief wordt het beleid om het aantal standplaatsen op de Haere terug te brengen tot 66 bestempeld als "misdadig". De actiegroep roept de bevolking op tegen de plannen in het geweer te komen en dreigt de nachtrust van de gemeenteraadsleden te zullen verstoren. In de nieuwsbrief zijn behalve een rouwadvertentie voor het bestemmingplan ook de foto's en adresgegevens van de gemeenteraadsleden opgenomen "opdat u deze mensen persoonlijk probeert te overtuigen van het belang om ons te beschermen en te laten voortleven." Enige dagen voor de bezorging van de nieuwsbrief ontvingen alle raadsleden een foto van hun huis met de mededeling dat het gesloopt zal worden om plaats te maken voor een woonwagen. Volgens een artikel uit het Reformatorisch Dagblad wordt binnen de gemeente wisselend op de actie gereageerd. Sommige bestuurders beschouwen de brieven als een ludieke actie, anderen voelen zich bedreigd en spreken van intimidatie De burgemeester van Apeldoorn, mr. G.J. de Graaf adviseert in ieder geval de brieven voor kennisgeving aan te nemen en ze verder net zo te behandelen als andere anonieme post: de prullenbak in. Voorzitter Chris Wolters van de vereniging Behoud de Haere ontkent dat de vereniging iets met de brieven te maken heeft. Hij begrijpt alle commotie niet die over de brieven is ontstaan en zegt de actie zelf wel ludiek te vinden. De voorzitter is bovendien blij met alle aandacht die de Vliegende Egel heeft gekregen, omdat de zaak van de Apeldoornse woonwagenbewoners daardoor weer volop in de belangstelling is komen te staan. Wolters heeft inmiddels via een artikel in de Apeldoornse Courant begrepen dat Tom de Booij, ook het brein achter eerdere acties in Baarn, Hilversum, Leiden en Den Haag, achter de Vliegende Egel zit. Hij heeft contact met hem. opgenomen omdat De Booij mogelijk interessant kan zijn voor de Haere bewoners. De Vliegende Egel zelf heeft ondertussen niet stil gezeten. Hij heeft een nachtelijk bezoek gebracht aan De Haere, getuige de 'Vliegende Egel-brievenbus' die er plotseling hangt. In de brievenbus kunnen de bewoners redactionele bijdragen voor de nieuwsbrief deponeren. Waarschijnlijk wordt de bus 's nachts weer geleegd.

Maandag 12 mei 2003 verschijnt het tweede nummer van de nieuwsbrief van de Vliegende Egel

COMMISSIEVERGADERING RO 13 MEI Zal de schijn wederom bedriegen?
Tijdens een vlucht over de Haere hoorden de Vliegende Egels de bewoners van de Haere praten over een vergadering die aanstaande dinsdag 13 mei gehouden wordt in het gemeentehuis. Blijkbaar de vergadering die begin maart reeds gepland stond, maar op het laatste moment ineens werd afgeblazen. De Vliegende Egels hebben de gesprekken die de ronde over de Haere deden goed gevolgd. Zij hoorden dat ongeveer 6 weken geleden enkele leden van het bestuur van de bewonersvereniging van de Haere een gesprek hadden met meneer De Graaf, burgemeester van gemeente Apeldoorn. De indruk van dit gesprek was aanvankelijk goed, daar de burgervader beloofde dat alles goed zou komen. Tevens beloofde hij dat de bewonersvereniging uiterlijk half april bericht zou krijgen over hoe het nu verder moest met de Haere. Half april is nu uiteindelijk bijna half mei geworden. Past het burgemeestertje nu ook al Hennie de Jong taktieken toe. "Beloof maar raak, dan blijven ze wel rustig en dan zeuren ze niet zo" De bewonersverenging gaf de beste man nog steeds het voordeel van de twijfel Zij ontving echter op 8 mei een informatiepakketje over de commissievergadering van 13 mei, pas na een bezoek aan het 8tadspunt informatie. (de informatieverstrekking richting bewoners van de Haere schijnt nog steeds niet te werken) Uit dit informatiepakket blijkt echter helemaal niet "dat alles wel goed komt"! De voortgang van de renovatie kent een drietal varianten, er zal uiteindelijk door de raad voor één variant gekozen worden.
Dit zijn de drie varianten:
-A- Het bestemmingsplan zoals het er nu ligt uitvoeren
-B- Inrichten voor meer standplaatsen. (het zgn. 66+ totaal 81)
-C- Het bestemmingsplan gefaseerd uitvoeren met extra 15 *tijdelijke* standplaatsen

Helaas wordt er niet ingegaan op de overige eisen van de bewoners. Ook zijn er nog geen oplossingen voor problemen die al geruime tijd geleden bekend waren. Het lijkt erop dat het mooi weer spelen van de burgervader is omgeslagen naar noodweer.
Let op!!! DE VLIEGENDE EGELS VERZOEKEN ALLE GEMEENTERAADSLEDEN VRIENDELIJK DOCH DWINGEND IN IEDER GEVAL VOOR VARIANT -B- TE KIEZEN!!!!!
En overigens zijn wij van mening, dat het bestemmingsplan van de Haere vernietigd moet worden

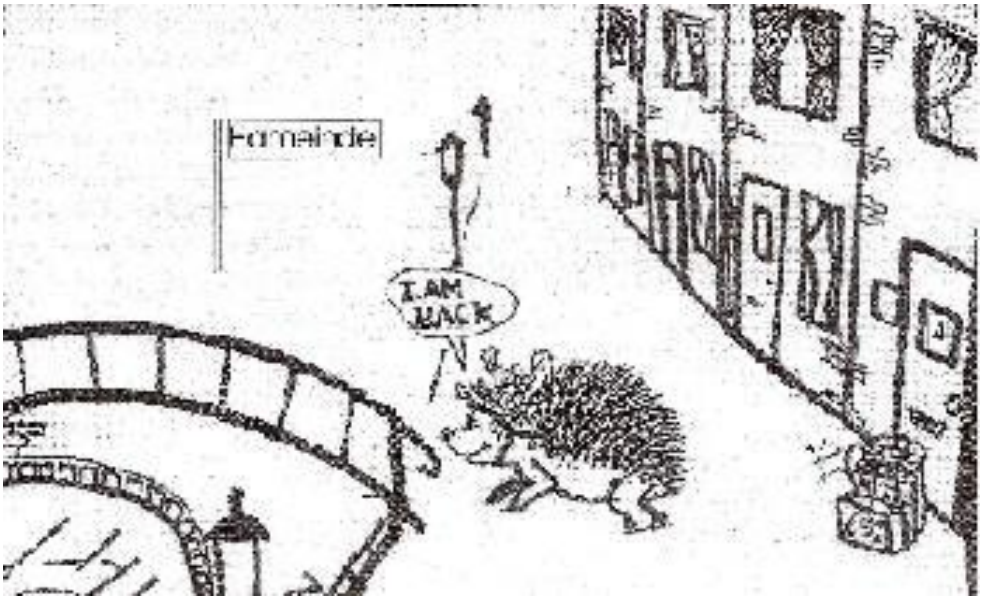

Ook zonder wiel is het huis van de burgemeester wel degelijk mobiel !!

Zaterdag 18 oktober 2003 verschijnt het derde nummer van de nieuwsbrief van de Vliegende Egel
Open brief aan burgemeester en wethouders van de gemeente. Apeldoorn.
College, De bewoners van de Haere proberen al jaren met U in gesprek te komen. Echter keer op keer wordt er over hen beslist zonder met hen te hebben gesproken. 13 Mei heeft de gemeenteraad U geadviseerd om met de mensen in gesprek te gaan, helaas U heeft gefaald. We zijn danig geschokt en ontstemd door het lezen van Uw brief met dwangmaatregelen aan enkele bewoners van de Haere. U had geen slechter ogenblik kunnen uitkiezen. Het klimaat is danig verslechterd. Ik geef U echter de garantie dat als U werkelijk met Uw heiloze plannen doorgaat het oorlog wordt. U heeft jarenlang een gedoogtoestand, zelf veroorzaakt, door geen nieuwe standplaatsen aan te leggen en in plaats daarvan boventallige bewoning, op eigen kosten van die bewoners toe te staan. Daardoor bent U zelf hoofdverantwoordelijk voor de nu ontstane situatie. Alleen door echt Uw verantwoordelijkheid te nemen door goede en voldoende huisvestingsmogelijkheden, dat wil zeggen standplaatsen voor deze bewoners in te richten, en hen de vrije keuze te laten of zij in een huurwagen willen wonen of in hun eigen bestaande wagen. Dit temeer omdat U in al die jaren onvoldoende hebt gedaan, en nog iets goed heeft te maken en in te halen. Op deze manier kunt U weer tot een gesprek met de bewoners komen en vooral de boventalligheid oplossen. U mag Uw eigen falen niet afwentelen op de bewoners van de Haere. Waarom nu opeens met zulke keiharde onmenselijke maatregelen? Ik geef U de verzekering dat als U tot uitvoering van Uw plannen overgaat U op grote tegenstand kan rekenen, en dat U er de oorzaak van zult zijn dat er geen gespreksklimaat meer zal zijn en we weer helemaal terug zijn bij af. Daar is niemand mee gediend zowel de woonwagenbewoners als de gemeente Apeldoorn. Beter ten halve gekeerd . De grote fout van de overheid jegens de

reizigers is steeds weer dat ze over één kam worden geschoren met de gewone burger. Daarbij wordt geheel voorbijgegaan aan het feit dat deze groep Nederlanders vervolgd en gediscrimineerd wordt door de overheid. U gaat geheel voorbij aan wat de overheid de woonwagenbewoners vooral sinds 1968 heeft aangedaan. Ze op te sluiten in grote concentratiekampen met een slagboom met politie ervoor. Van kleine naar grote kampen, en dan weer van grote naar kleine kampen, een structureel tekort aan standplaatsen, maar wel dwangmaatregelen toepassen vóóreigen falen. Deze feitelijke morele schuld die de overheid jegens deze bevolkingsgroep heeft, kan niet worden ingelost door het nemen van dwangmaatregelen zoals U nu wilt doen. U zult het klimaat weer grondig bederven en het wantrouwen alleen maar weer vergroten. Zeker, U heeft tot Uw beschikking de rechterlijke, wetgevende en uitvoerende macht om Uw zinnen door te zetten. Dat is wel gebleken in alle maatregelen die de overheid sinds 1870 jegens de reizigers heeft uitgevaardigd. Ik zal niet nalaten om ten strijde te trekken tegen dit grote onrecht. Het grootste onrecht is gelijk recht voor ongelijke mensen. V.E.